

Nr.11

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

REVISTĂ DIGITALĂ

**STAR
KIDS**

ISSN 2784 - 1146

CUPRINS

Alexandra Ruscanu - Căutătorii de Comori Matematice

NICOLETA ALDEA - IMPORTANTA CREATIVITATII LA VARSTA
PRESCOLARA

Mihaela Loredana Bughianu - O carte uriasa!

Carmen Stoica - Susțin Ziua Bolilor Rare

ROZALIA SZANTO - IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
PRIMAR

MIOARA BOTEZATU - Importanța activităților extrașcolare în educația copiilor

Ioana Pruna - Activitate extracurriculară AM PLECAT SĂ COLINDĂM

Oana Maria Hanganu - Diferiți, dar egali

Ramona Mariana Chirilă - CARTEA – IZVOR DE CUNOAȘTERE ȘI FRUMUSEȚE

Ilie Vesa - Animale în culorile toamnei

Marinela Andrascu - Proiect educațional - România suntem noi!

Simona Valentina Mînzicu - CAPTAREA ATENȚIEI ELEVILOR-TEHNICI DE
PREDARE ATRACTIVE

Mihaela Georgeta Mregea - Lectura, o necesitate

Liliana - Delia Mureșan - Învățarea prin cooperare-repere conceptuale

RAMONA CHIRILA - Pietoni în siguranță-activitate extrașcolară

RAMONA CHIRILA - ROLUL FORMATIV AL ÎNTÂLNIRILOR CU PĂRINȚII

Anamaria Haita - DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA COPIII MICI PRIN ACTIVITĂȚI PRACTICE

Gabriela Puscasu - Micii actori pe scena

Dobra Gabriela-Georgiana - Transformarea prin educație și natura învățării

GABRIELA TUSINEAN - Scrisoare de la Brutarul Ionică

Adela Costea - IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

BĂNCĂNĂU FLORENTINA - JOCURI PENTRU CONSTRUIREA MULȚIMILOR

Ioana Roxana Radu - Integrarea preșcolarilor cu cerințe educaționale speciale

IULIA CIMPONER - ÎNVĂȚAREA PRIN DESCOPERIRE

OANA CAMELIA GUIU - Portretul cadrului didactic în sec. XXI

Lenuta Maria Hasmasan - Cufărul cu povești

CORINA RANCEANU - Puppet Adventures Full of Kindness -Aventurile păpușilor empatice

Florina Groza - Importanța creativității în viața celor mici

TITE ALINA - Implicațiile grădiniței asupra socializării

Feher Larisa-Alexandra - Personalitatea cadrului didactic în învățământul preșcolar

Ana Marcut - Proiect educativ „Sunt mic dar am un suflet mare,,

GABRIELA COROCAESCU - POLUAREA

Andreea Cristina Bitoc - Dezvoltarea sensibilității artistice a copiilor prin intermediul culorilor

Codila Monica - Metode formale și metode nonformale

Dorina Valeria Copacean - Dezvoltarea creativității la vârsta preșcolară

EMILIA BIRSASTEANU - Tehnici și îngrijire în gestionarea activităților online pentru grădinițe

ADELA ELEONORA VUG - TRATAREA DIFERENȚIATĂ ȘI INDIVIDUALIZATĂ A PREȘCOLARILOR

ANGELA DODU - IMPORTANȚA PARTENERIATELOR INTERNAȚIONALE

IULIAN VALENTIN NICA - Tabloul Prieteniei

IRINA MIHAELA BONDARI - STIMULAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR PRIN ACTIVITĂȚILE ARTISTICO-PLASTICE

Ana-Maria Giuran - PERSPECTIVE CONTEMPORANE ȘI INOVATOARE ÎN REPREZENTAREA ANOTIMPULUI RECE ÎN PICTURĂ

Ana-Maria Giuran - INVITAȚIE LA JOACĂ SENZORIALĂ

Ana-Maria Giuran - Poezii pentru prichindei

Ana-Maria Giuran - VOLUNTARIATUL LA GRĂDINIȚĂ

Ana-Maria Giuran - Reducerea abandonului școlar prin peer training

Ana-Maria Giuran - Sunt parte a comunității, pot să mă implic!

delia huian - Importanța creativității la vârsta preșcolară

Melania Ghita - CONDUITA CREATIVĂ A PROFESORULUI ȘI ATITUDINEA ACESTUIA FAȚĂ DE CREATIVITATEA ELEVULUI

CAMELIA LEONTINA BALANESCU - METODE FOLOSITE ÎN ORELE DE EDUCAȚIE PLASTICĂ ȘI ABILITĂȚI PRACTICE ÎN VEDEREA STIMULĂRII CREATIVITĂȚII

ALINA PETREA - BENEFICIILE TERAPEUTICE ALE LECTURII ÎN CONȘTIENȚIALIZAREA EMOȚIONALĂ A COPIILOR

Gabriela Culita - A,M,I,U,R- exersarea citirii

ZVETLANA BIATRIS PUIU - Dezvoltarea creativității la copii

Camelia Patras - Integrarea educației pentru mediu în activitățile didactice

MELANIA CALUGAR - Specificul școlarului din clasa pregătitoare

Angela Toth - ZIUA MONDIALĂ A ANIMALELOR- O ZI IUBITĂ ȘI
SĂRBĂTORITĂ DE COPII

Georgiana-Irina Neagu - "Plimbă ursul!"

Aura Busteaga Vieru - „Toamna - frumusețe, bucurie și culoare”

SIMONA STOICA - Tradiții și obiceiuri de Crăciun

Victorița Micu - Sărbătorile de iarnă în învățământul primar

Andreea Hirceaga - Iarnă...Magie...Bucurie

Marina-Iuliana Cioc - Importanța Creativității în Viața Copiilor

Maria Cotos - Lumea prieteniei

Ana Lutia - Jocul didactic – o modalitate esențială de formare a deprinderilor
intelectuale la școlarul mic

oana florica - Folosirea resurselor educaționale deschise în grădiniță

Adriana Diana Simionica - Copiii și alimentația sănătoasă

Olimpia Popa - Proiectarea unei programe de opțional - Cum să învăț?
(interdisciplinar)

POPA DANIELA-IONELA - ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE

KLARA-BIANCA BALINT - EDUCAȚIA ELEVILOR CU NEVOI SPECIALE

Antonina Popovici - Metode inovative utilizate în procesul educativ desfășurat online la clasele primare

BIANCA CRISTIANA CORLAN - Metode interactive de grup folosite în învățământul preșcolar

Laura Miron - Jocurile de iarnă

Simona Raluca Stoiculescu - Proiect didactic

Oana Mocanu - ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE

cristina popa - Dezvoltarea creativității copiilor preșcolari prin jocul didactic

Marilena Avadani - Timp de calitate cu copilul meu

NEGULESCU IRINA GABRIELA - "Aș vrea să fiu altora de folos"

Maria Cristina Dobre - Metode de stimulare a creativității elevilor din învățământul primar

POPA CAMELIA - UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE LA CLASELE PRIMARE

Beatrice Cîrstea - Activitate STEAM: Reciclarea creativă cu trusa LEGO Spike

Vironica Domnica Hurjui - Proiect didactic ADP

Liliana Toncu - ROLUL CREATIVITĂȚII ÎN PROCESUL DIDACTIC

Florentina Dragotoiu - Tehnici de abordare a predării - învățării - evaluării inovative

Vesa Diana Nicoleta - Importanța creativității în educație

Raluca-Vanessa Tudorel - Perspective contemporane și inovatoare în reprezentarea anotimpului iarnă

CAMELIA COTÎRȚĂ - Magia sărbătorilor de iarnă

Mihaela Ciacaru - Rolul metodei Pălăriile gânditoare în stimularea creativității școlarilor mici

Corina- Andreea Ibănescu - Importanța activităților outdoor

Maria Alexandra Costache - Brainstormingul - Metodă de stimulare a creativității în învățământul primar

Daniela Constantinescu - Stimularea creativității prin valorificarea elementelor de limbaj plastic

MADALINA ELENA SOLOMON - Tehnici de predare atractive Explozia stelară

Ramona Tigan - CREATIVITATEA LA COPII SI IMPORTANTA STIMULARII EI

Patricia Sale - Educația în mediul familial și școlar

Gabriela Pisau - Rolul creativității în educația școlarului mic

Ioana Jurj - Pălăriile gânditoare

ELENA MIHAELA SANDU - Metoda Mozaicului-o metodă atractivă cu multiple valențe formative

Adina Teodora Szölösi - Strategii de evaluare

Teodorescu Georgiana - Rolul activităților artistico-plastice în dezvoltarea creativității preșcolarilor

Susana Kovacs - Artist în grădinița mea

Dumitru Iuliana-Magdalena - Importanța creativității în viața celor mici

Aurelia Raluca Berechet - PERSONALITATEA COPILULUI PREȘCOLAR

Petrica Maricela Petrica - Relația școală-familie-copil

Oana Maria Paval - Educația STEM

Ionela Fedmasu - Bullyingul în mediul preșcolar

Loredana Bucurica - Importanța educației extracurriculare în educația copilului

Mihaela Raluca Boieru - „Călătorie în lumea orchestrei simfonice”

Florentina Nicoleta Ciulei - ACCESUL EGAL LA EDUCAȚIE - SATISFACEREA
NEVOILOR DE BAZĂ ALE ÎNVĂȚĂRII

CRISTINA SIMONEA - JOCUL DIDACTIC ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Maria Ana Pasan - INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ - Integrarea aplicațiilor multimedia în activitățile
educative

ALINA GEORGIANA FRANGULEA - UNIREA PRINCIPATELOR

Manuela Irina Coroi - METODE ȘI TEHNICI DE INDIVIDUALIZARE ȘI
DIFERENȚIERE A INSTRUIRII

ANCA TEODORA CORNEA - EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ ÎN
GRĂDINIȚĂ

Elena Costina Stoica - Importanței creativității în viața copiilor

MARINELA BANU - „SURPRIZELE LUI MOS NICOLAE,,

Mariana Mireuta - Ziua ursului

DANIELA CRISTINA JURCHITA - MICI, DAR CREATIVI

ANDRIANA GEORGETA STANCIU - Povestea prinde viață: Dezvoltarea
creativității prin joc și colaborare

Roxana Adriana Bucur - În jurul bradului de Crăciun-activitate integrată (DLC+DOS)

Elena Mdlina Iftodi - VALORIFICAREA TRADIȚIILOR POPULARE
ROMÂNEȘTI ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

Gina Izabela Harabagiu - Stimularea creativitatii copiilor prescolari

Viorica Daniela Sfichi - Activitate extrașcolară

Anca Grădinariu - Tehnologie versus interacțiune umană în procesul de digitalizare din educație

Ana-Maria Angheluță - PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Cătălina Beatrice Ariton - ROLUL MANAGENTULUI CLASEI DE ELEVI

CAMELIA MACUC - Formarea unui comportament responsabil față de mediul înconjurător prin activități outdoor

Simona Mihaela Palade - ÎMBUNĂTĂȚIREA RELAȚIEI ȘCOALĂ FAMILIE ÎN BENEFICIUL ELEVULUI

ROZALIA SZANTO - Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0-1000

Madalina Patrascu - Pompierul curajos - Joc distractiv

Rodica Mates - Dezvoltarea creativității la elevii mici

Ioana Tătaru - Joc didactic "Repetă ce spun eu"

Roxana Ana Maria Morosan - Cum putem îmbina digitalul cu lecțiile fizice

Vicolas Alina Lidia - Educația pentru valori în educația timpurie

Liana Stoian - Jocul didactic

Arsenescu Saniela Alexandra - Importanța prieteniei și a bunătații

Nicoleta Plesnecute - Craciunul

Anamaria Galiș - Joc didactic: „Cu ce ne jucăm?”

NAOMI TRIFU - CĂSUȚA CU POVEȘTI

Camelia Popa - Metode și practici de predare inovativă

Alina Hamza - Mama-cel mai dulce cuvânt

Romina Cimpoeru - Igiena dentara-Fisa de activitate

GABRIELA BEILICIU - Obstacole în adaptarea elevilor la clasa pregătitoare
Dificultățile de concentrare la copii

Stefania Antonache - Cunoașterea de sine prin interacțiune

ANIȘOARA PRUNARU - Profesorul în școala românească

Panaitiu Petrina Cati - „Hai la drum, mici pietoni!” – activitate integrată

Georgeta Motica - Tradiții românești de Crăciun

Minodora Marinela Mitoceanu - METODE SI TEHNICI DIDACTICE
INTERACTIVE DE GRUP

Speranta Popovici - IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN PROCESUL DE
ÎNVĂȚARE

ANDREEA KRISZTINA ORBAN - Abordări inovatoare și practici excepționale în
grădiniță

Chiriac Mariana Viorica - Referat- Activitățile extracurriculare – cheia dezvoltării
armonioase a elevilor de clase primare

Mirela Dobrin - Integrarea abilităților socio-emoționale

Larisa Scortar - Tradiții în Valea Jiului

ANAMARIA CINDEA - ”8 MARTIE-ZI SPECIALĂ PENTRU MĂMĂCI”

Laura Nedelcu - Importanța dezvoltării creativității la preșcolari

Lucia Comorașu - Educația ecologică în școală

Lidia Tripon - Educația emoțională la vârsta preșcolară

Andrea Carmen Cărburean - Importanța creativității la copii în învățământul primar

Mihaela Constantinescu - JOCURILE DISTRACTIVE ÎN GRĂDINIȚĂ

ANA MARIA MARICA - ABORDAREA EDUCAȚIEI INCLUZIVE PRIN
COLABORAREA GRĂDINIȚĂ- FAMILIE

Lia Violeta Hulber - Gara de Nord

Ionela Stoica - SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ TRĂIM ÎMPREUNĂ

Popescu Nicoleta - De-a călătoria cu autobuzul

Valerica Diana Dumitru - Explozia stelară

FLOARE BODEA - METODE INOVATIVE DE ÎNVĂȚARE ÎN
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Garofita Puflea - Rolul familiei în educarea copiilor

Daniela Militaru - Activități privind integrarea copiilor cu dizabilități

ADRIANA BABESCU - POVEȘTI REALE DE SĂRBĂTORI

DOINA IVAN - Proiectul - metodă alternativă de evaluare

Ecaterina Vilceanu - CREATIVITATEA ȘI METODELE DE STIMULARE A
ACESTEIA

Ioana-Adriana Bodea - Pilonii de rezistență ai educației

Alice Tolan - Fantezie de Crăciun

Ioana Florentina Coroban - Ornamente pentru Târgul de Crăciun

CONSTANTINA ARABELA POPA - Activitatea integrată

TITIANA CARMEN IONIȚĂ - ROLUL CREATIVITĂȚII ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR INSTRUCTIV – EDUCATIVE, DAR ȘI A CELOR EXTRACURRICULARE

Ionela Petronela Eliza Dunavatu - Creativitatea, pilon al procesului educativ

Maria Lucia Păun - Creativitatea în orele de matematică la ciclul primar

DELIA MURESAN - Metode activ-participative în dezvoltarea socio–emoțională la preșcolari

Andreea Magdalena Anton - Cum stimulăm creativitatea elevilor din ciclul primar?

Adriana Cuculeanu Munteanu - Matematica poate fi o disciplină distractivă

Căutătorii de Comori Matematice

Alexandra Ruscanu

Scoala Gimnaziala Golaiesti

Tema: Explorarea numerelor și formelor geometrice printr-un joc de căutare și rezolvare de provocări în aer liber.

Tipul activității: Joc educativ, interactiv, desfășurat în aer liber (curtea școlii sau parc).

Obiective:

1. Să dezvolte abilitățile de numărare și recunoaștere a numerelor până la 10.
2. Să familiarizeze copiii cu forme geometrice de bază (cerc, triunghi, pătrat, dreptunghi).
3. Să stimuleze lucrul în echipă și rezolvarea creativă a problemelor.
4. Să asocieze conceptele matematice cu elemente din mediul înconjurător.

Resurse necesare:

- Cartonaje cu numere (1-10).
- Cartonaje cu forme geometrice (cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi).
- Obiecte naturale colectate anterior (pietricele, frunze, conuri).
- Cutii sau coșulețe pentru depozitarea „comorilor”.
- Creioane colorate și foi pentru înregistrarea rezultatelor.

Desfășurarea activității:

1. Introducerea activității:

- Învățătorul introduce jocul cu o poveste: „Astăzi, vom fi căutători de comori! Comorile sunt ascunse în jurul nostru, dar pentru a le găsi, trebuie să rezolvăm provocări matematice. Împreună, vom descoperi numerele și formele care ne vor duce la comori.”
- Copiii sunt împărțiți în echipe de câte 4-5 membri, fiecare echipă având un nume inspirat din natură (ex.: „Echipa Frunzelor”, „Echipa Pietrelor”).

2. Regulile jocului:

1. Fiecare echipă trebuie să găsească „comorile” ascunse (cartonașele cu numere și forme) conform indiciilor primite.
2. Indiciile sunt ghicitori matematice (ex.: „Sunt un cerc rotund și vesel, caută-mă lângă copacul mare”).
3. Pentru fiecare comoară găsită, echipa trebuie să rezolve o provocare matematică pentru a o păstra (ex.: numără 5 pietricele sau grupează 3 frunze).
4. Câștigă echipa care adună cele mai multe comori corect rezolvate.

3. Desfășurarea jocului:

Etapa 1: Găsirea comorilor

- Înainte de activitate, învățătorul ascunde cartonașele în spațiul desemnat (de exemplu, sub o bancă, lângă un copac, între pietre).
- Echipele primesc primele indicii și pleacă în căutarea „comorilor” (pot fi găsite cartonașe cu numere și forme geometrice).

Etapa 2: Rezolvarea provocărilor

- Fiecare comoară găsită vine cu o provocare matematică, cum ar fi:
 - „Numără până la 7, sărind pe un picior.”
 - „Grupează 4 frunze și 2 pietricele.”
 - „Desenează un pătrat mare pe pământ cu un bețișor.”
- Echipa rezolvă provocarea împreună și păstrează comoara.

Etapa 3: Finalizarea jocului

- După ce toate comorile sunt găsite, echipele se întorc la punctul de întâlnire pentru a număra și analiza comorile.

Încheierea activității:

- Învățătorul felicită toate echipele pentru participare. Se numără împreună comorile adunate de fiecare echipă.
- Fiecare echipă primește un „Certificat de Explorator Matematic” pentru participare.

- Se discută cu copiii ce au învățat din activitate: „Ce numere am găsit? Ce forme geometrice am întâlnit?”

Concluzii:

Jocul „Căutătorii de Comori Matematice” a permis copiilor să exerseze noțiuni matematice de bază într-un mod creativ și plăcut, conectându-le cu explorarea mediului înconjurător. Activitatea a stimulat curiozitatea, colaborarea și învățarea prin experiență practică. Copiii au învățat să aprecieze matematica ca parte integrantă a lumii din jurul lor.

IMPORTANTA CREATIVITATII LA VARSTA PRESCOLARA

NICOLETA ALDEA

GRADINITA NR. 2 GAGESTI

Importanța creativității la vârsta preșcolară

Prof. educație timpurie, Aldea Nicoleta

Grădinița nr. 2 Găgești/ Vrancea

Creativitatea este una dintre cele mai valoroase abilități pe care copiii o pot dezvolta la vârsta preșcolară. Aceasta joacă un rol esențial în dezvoltarea lor intelectuală, emoțională și socială, pregătindu-i pentru provocările vieții. Perioada preșcolară este un moment prielnic pentru stimularea creativității, deoarece copiii sunt curioși, dornici să exploreze și să învețe prin joacă.

Ce înseamnă creativitatea?

Creativitatea reprezintă capacitatea de a genera idei noi, originale și de a găsi soluții inovatoare la diverse probleme. La vârsta preșcolară, creativitatea se manifestă prin jocuri imaginative, desen, dans, muzică sau povestiri inventate. Aceasta este mai mult decât o abilitate artistică – ea influențează gândirea critică, adaptabilitatea și încrederea în sine.

De ce este importantă creativitatea la vârsta preșcolară?

1. Dezvoltarea gândirii critice și a rezolvării problemelor

Prin activități creative, copiii învață să gândească „în afara cutiei” și să găsească soluții originale la diverse situații. Acest proces le dezvoltă gândirea logică și abilitățile cognitive.

2. Îmbunătățirea abilităților sociale

Activitățile creative realizate în grup încurajează cooperarea, empatia și înțelegerea perspectivelor diferite. De exemplu, jocurile de rol le permit copiilor să exploreze diverse emoții și să interacționeze mai eficient cu ceilalți.

3. Stimularea expresiei emoționale

Creativitatea oferă copiilor un mijloc de a-și exprima emoțiile, gândurile și ideile. Activitățile artistice, precum desenul sau dansul, pot fi un mod natural prin care aceștia își exteriorizează sentimentele.

4. Dezvoltarea încrederii în sine

Atunci când copiii își văd ideile apreciate și rezultatele muncii lor recunoscute, încrederea în propriile abilități crește. Acest aspect este crucial pentru formarea unei imagini pozitive despre sine.

5. Contribuția la învățarea activă

Activitățile creative îi implică pe copii în mod activ, transformând procesul de învățare într-o experiență plăcută. De exemplu, prin cântece sau povești, ei pot învăța cu ușurință culorile, formele, numerele sau literele.

Cum putem stimula creativitatea la vârsta preșcolară?

1. Jocuri și activități creative

Oferirea de materiale precum creioane colorate, plastilină sau instrumente muzicale încurajează explorarea și exprimarea creativă.

2. Povestiri și jocuri de rol

Citirea poveștilor și invitarea copiilor să inventeze finaluri proprii stimulează imaginația. Jocurile de rol le permit să exploreze situații din viața reală.

3. Acceptarea ideilor originale

Este important ca adulții să încurajeze copiii să exprime idei noi fără teama de a greși.

4. Crearea unui mediu favorabil

Un mediu sigur, relaxat și plin de stimuli vizuali sau auditivi (muzică, imagini, jucării educative) le permite copiilor să se simtă inspirați.

În concluzie, creativitatea la vârsta preșcolară este un aspect esențial al dezvoltării copilului, având un impact de durată asupra abilităților sale cognitive, sociale și emoționale. Prin promovarea și susținerea creativității, adulții contribuie la formarea unor indivizi adaptabili,

empatici și inovatori. Investind în activități creative încă de la o vârstă fragedă, le oferim copiilor șansa de a-și atinge întregul potențial.

BIBLIOGRAFIE

1. Munteanu, C. (2017). Psihologia copilului preșcolar: Teorie și aplicații. Editura Polirom.
2. Golu, M. (2009). Dezvoltarea psihică a copilului: De la naștere la adolescență. Editura Universitară.
3. Piaget, J. (1962). Play, Dreams and Imitation in Childhood. Routledge.

O carte uriasa!

Mihaela Loredana Bughianu

Scoala Gimnaziala Nr. 169

O carte uriașă!

În această toamnă, alături de elevii mei din clasa a II-a D, am pornit într-o aventură creativă și educativă printr-un proiect special: realizarea unei cărți uriașe, care să surprindă frumusețea și specificul acestui anotimp. A fost o experiență care ne-a adus mai aproape unii de alții și ne-a învățat să lucrăm împreună într-un mod organizat și captivant.

De ce am ales să facem acest proiect?

Am observat că elevii sunt foarte curioși și entuziasmați atunci când vine vorba despre activități creative, mai ales atunci când lucrează împreună și au șansa să exploreze teme interesante. Cartea uriașă despre toamnă a fost o modalitate perfectă prin care am putut să le prezint elementele unei cărți și să-i familiarizez cu procesul de creare a unei publicații și să îi încurajez să colaboreze, să învețe să își împartă responsabilitățile și să comunice eficient în echipă.

Cum am realizat cartea?

I-am împărțit pe copii în echipe de câte patru și, împreună, am stabilit pașii pentru realizarea cărții. Fiecare echipă și-a desemnat un rol și am început prin a alege titlul cărții.

Coperta a fost un prim test de creativitate: au lucrat împreună pentru a găsi un titlu inspirat, și-au scris numele ca autori și au adăugat o ilustrație de toamnă. Apoi, am discutat despre conținutul cărții și fiecare echipă a stabilit câte pagini va avea cartea lor. Au folosit desene proprii, fișe imprimate și colorate, dar și decupaje din reviste, aducând laolaltă imagini cu peisaje

de toamnă, fructe și legume de sezon, haine potrivite pentru vremea rece, obiceiuri și sărbători specifice.

Pe fiecare pagină, în dreptul fiecărei ilustrații, elevii au adăugat propoziții care descriau imaginea – o modalitate simplă și distractivă de a îmbina textul cu desenul. La final, fiecare carte a fost asamblată, fie prin lipire, fie prin coasere, rezultând într-o serie de „cărți uriașe” pe care toți abia așteptam să le vedem finalizate.

Cum ne-am dat seama că am reușit?

Pentru a încheia proiectul într-un mod memorabil, fiecare echipă și-a prezentat cartea în fața colegilor. I-am încurajat să explice cum au ales titlul, ce elemente au inclus și de ce au ales acele imagini și informații. Am organizat un *tur al galeriei* în clasă, unde fiecare echipă a avut șansa să admire lucrările colegilor.

Elevii s-au felicitat reciproc prin bilețele colorate cu mesaje de încurajare și aprecieri. A fost un moment plin de entuziasm, în care fiecare copil a simțit bucuria de a contribui la un proiect de echipă și satisfacția de a realiza ceva frumos împreună.

Acest proiect ne-a oferit tuturor ocazia să învățăm unii de la alții și să ne bucurăm de toamnă într-un mod creativ. Cartea uriașă va rămâne în amintirea noastră ca o experiență frumoasă de învățare prin joc și cooperare.

Susțin Ziua Bolilor Rare

Carmen Stoica

Gradinița cu P.P.Nr.30

FIȘĂ DE ACTIVITATE

Titlul activității: ” Susțin Ziua Bolilor Rare”

Domeniul: Educația incluzivă

Tipul activității: Realizarea unor postere, desene, colaje

Grupa – Ursuleții Winnie

Data desfășurării: 29 februarie 2024

Durata activității: 1 oră

Grupul țintă: 18 preșcolari

Parteneri implicați: educatoare; psihologul grădiniței

Scop: sporirea gradului de conștientizare, de acceptare, de empatie privind persoanele diagnosticate cu boli rare, susținând incluziunea socială.

- Pregătirea copiilor preșcolari de a răspunde pozitiv la provocarea diversității pentru a face față varietății existente în mod normal în rândul copiilor;
- Schimbarea atitudinii față de copilul deficient.
- Prevenirea apariției prejudecăților la copiii preșcolari și înlăturarea celor formate ;
- Realizarea unui poster prin tehnica picturii;

Obiectivele :

Resursele:

1. umane: 2 cadre didactice, dna psiholog, 18 preșcolari;
2. materiale: flipchart, acoarele, creioane colorate, foarfece, lipici, aparat foto, stimulente, diplome;

Descrierea activității :

a) Acțiuni preliminare:

- Discuții anterioare cu părinții;
- Fixarea orei și al locului desfășurării activității;
- Selectarea materialelor necesare;

b) Desfășurarea activității:

- Primirea copiilor;
- Pregătirea materialelor necesare;
- Desfășurarea propriu-zisă a activității;
- Oferirea de stimulente, diplome;

Rezultate așteptate:

- **Calitative**
 - Crearea unui sistem coerent și coordonat de incluziune al copiilor preșcolari cu diferite dizabilități sau de alte etnii și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală.
- **Cantitative**
 - Realizarea unui poster;

Modalități de evaluare a activității:

- album documentar cu fotografii, diplome;
- expoziție cu produsele preșcolarilor.

Echipa de lucru:

Psiholog educațional

Cadre didactice

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

ROZALIA SZANTO

Scoala Gimnaziala Dr. Vasile Pop Cipaeni

Creativitatea își are originea în cuvântul latin “creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Creativitatea în contextul educațional primar poate fi definită ca abilitatea de a gândi în mod original, de a rezolva probleme și de a-și exprima ideile într-un mod inovator. Această abilitate nu se referă doar la domeniul artistic, ci se extinde și asupra gândirii critice, rezolvării de probleme și adaptabilității.

În învățământul primar reprezintă o perioadă crucială în formarea personalității și a abilităților individuale ale elevilor. Pentru a răspunde nevoilor complexe ale societății contemporane, este vital să recunoaștem și să promovăm creativitatea în cadrul procesului educațional. Creativitatea nu este doar un aspect opțional, ci un element esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, pregătindu-i pentru provocările viitorului.

Creativitatea în educația primară are multiple beneficii. În primul rând, stimulează imaginația copiilor, facilitând dezvoltarea gândirii lor abstracte și a abilităților de rezolvare a problemelor. În al doilea rând, cultivă o atitudine pozitivă față de învățare și încurajează explorarea, contribuind astfel la formarea unor adulți autodirecționați și curioși.

De asemenea, creativitatea dezvoltă abilitățile sociale, promovând colaborarea și comunicarea eficientă între elevi. Prin proiecte creative și activități interdisciplinare, copiii învață să lucreze împreună, să își împărtășească ideile și să găsească soluții comune. Există numeroase metode prin care învățătorii pot stimula creativitatea în rândul elevilor. O abordare eficientă este să se ofere copiilor o gamă variată de experiențe și activități. Acestea pot include proiecte de cercetare, explorarea artelor, jocuri de rol, rezolvarea de probleme complexe și colaborarea în echipă.

Este esențial să se încurajeze gândirea non-conformistă și să se ofere elevilor libertatea de a-și exprima ideile într-un mod personal. Educația trebuie să fie un mediu în care copiii să se simtă încurajați să își pună întrebări, să își exprime opinii și să își dezvolte

creativitatea fără teama de a greși.

Stimularea creativității în învățământul primar poate fi realizată prin aplicarea diverselor metode și strategii care să încurajeze gândirea inovatoare și abordarea creativă a problemelor. Iată câteva metode

eficiente:

***Proiecte**

interdisciplinare: Introduceți proiecte care implică colaborarea între mai multe discipline.

Astfel, copiii vor putea conecta cunoștințele dobândite în diferite domenii și vor dezvolta

gândirea

holistică.

***Învățarea**

bazată pe proiecte: Propuneți proiecte în care elevii să fie implicați activ în cercetare, planificare și implementare. Proiectele oferă oportunități excelente pentru gândire creativă și rezolvarea de probleme.

***Jocuri și**

activități de gândire critică: Introduceți jocuri și activități care să încurajeze gândirea critică și analitică. Acestea pot fi probleme complexe de rezolvat, jocuri de rol sau provocări care să solicite imaginația.

***Dezvoltarea**

gândirii abstracte: Utilizați exerciții și activități care să încurajeze gândirea abstractă.

Deschideți discuții despre concepte complexe și încurajați elevii să își exprime ideile în mod creativ.

***Libertate**

în alegerea temelor și a metodelor: Oferiți elevilor opțiuni și libertate în alegerea temelor sau modului în care doresc să își prezinte proiectele. Acest lucru le permite să-și dezvolte propriile interese și să-și exprime individualitatea.

***Resurse**

creative: Puneți la dispoziția elevilor o varietate de resurse creative, cum ar fi materiale pentru artă, cărți, jocuri și tehnologii, pentru a-i încuraja să exploreze și să creeze.

***Colaborare**

și dezbateri: Stimulați colaborarea prin activități de grup și dezbateri. Elevii pot împărtăși idei, să argumenteze și să găsească soluții creative în echipă.

***Învățare prin jocuri**

educaționale: Introduceți jocuri educaționale care să combine elemente de învățare și distracție. Acestea pot acționa ca instrumente puternice pentru stimularea creativității.

Prin implementarea acestor metode, educația primară poate deveni un mediu propice pentru dezvoltarea creativității și pregătirea elevilor pentru a deveni adulți inovatori și adaptați la schimbările din societate.

În concluzie,

creativitatea în învățământul primar nu este doar un obiectiv educativ, ci și o investiție în viitorul societății. Prin promovarea gândirii creative în rândul copiilor, îi pregătim să devină adulți inovatori, flexibili și capabili să facă față provocărilor complexe ale lumii moderne. Educația primară creativă nu numai că dezvoltă competențe intelectuale, ci și stimulează imaginația și entuziasmul pentru învățare, contribuind la formarea unei generații de lideri și gânditori creativi.

Bibliografie:

- 1.Bocoș, Mușata, Catalano, Horațiu - Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2008
- 2.Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie, București, Editura Bic All, 2007
- 3.Cojocariu, Venera – Mihaela - Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică,

2008

4.Dănescu, Elena - Stimularea creativității la

vârsta preșcolară, Pitești, Editura Paralela 45, 2009

Importanța activităților extrașcolare în educația copiilor

MIOARA BOTEZATU

Liceul Tehnologic Nr.1 Comuna Cudalbi

Activitățile extrașcolare sunt foarte importante pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Studiile de specialitate susțin că acesta ajută elevii la formarea unei atitudini pozitive față de învățare, aceștia au performanțe școlare mai ridicate, li se formează abilități practice diversificate, dar și strategii adecvate de rezolvare de probleme. Pe lângă toate acestea, activitățile extrașcolare acționează și asupra stimei de sine, iar sentimentul de împlinire este mult mai ridicat.

Activitățile extrașcolare se referă la acele activități realizate în afara mediului școlar, în afara instituției de învățământ, cu participarea clasei, a mai multor clase de elevi sau a mai multor instituții de învățământ. Activitățile extrașcolare vizează, de regulă, acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Aria de desfășurare a acestora e greu de delimitat. Pot fi excursii, drumeții, vizite la muzee, la diverse instituții publice, la alte unități de învățământ, vizionarea de spectacole de teatru, operă, muzică clasică, activități artistice, cluburi tematice, activități sportive, legate de protecția mediului etc. Iată câteva caracteristici de bază ale activităților extrașcolare:

- înglobează activitățile organizate de școală în afara mediului școlar sau/și de către alte instituții extrașcolare specializate (cluburi sportive, cluburi și palate ale copiilor, școli de artă/ muzică pentru copii, etc.);
- au rol complementar celui al școlii;
- dezvoltarea copiilor depinde de un întreg sistem de fenomene și relații, iar activitățile extrașcolare reprezintă un element fundamental în rețeaua școală-familie-comunitate;
- oferă posibilitatea de exprimare și explorare a identității, dezvoltă capitalul social al copiilor.

Este cunoscut faptul că activitățile extrașcolare generează capital social și uman, constituie un mediu formator mai atractiv, în afara contextului instituțional. Participarea elevilor la astfel de activități îi ajută să se înțeleagă pe ei înșiși prin observarea și interpretarea propriului comportament în comparație cu al celorlalți.

Activitățile extrașcolare reprezintă totodată un element prioritar în politicile educaționale întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității elevilor, asupra performanțelor școlare și a integrării sociale. Un studiu al lui J. Eccles și B.L.Barber(1999) indică un impact diferit al activităților extrașcolare, în funcție de tipul acestora și rata de participare, astfel:

- participarea în cadrul tuturor tipurilor de activități extrașcolare corelează cu creșterea rezultatelor și performanțelor școlare;

- participarea la activități sportive înregistrează o probabilitate mai mare ca elevii să aleagă să urmeze o școală superioară (nivel universitar) până la la împlinirea vârstei de 21 de ani;
- participarea la activități prosociale corelează cu o rată mai mică de delincvență în rândul elevilor participanți.

Activitățile extrașcolare ocupă un loc important în ansamblul influențelor educative. Participarea la acest tip de activități lărgeste orizontul cultural al elevilor, completând cu noțiuni noi volumul de cunoștințe însușite în cadrul orelor de curs. De asemenea, constituie un mijloc de formare a competențelor, contribuie la educarea morală, estetică a elevilor, dîciplinându-le acțiunile și extinzându-le orizontul cultural-artistic. Activitățile extrașcolare reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor de a-și folosi, în mod rațional, timpul liber, sunt propice manifestării spiritului de independență și inițiativei.

O altă particularitate a activităților extrașcolare, de o reală importanță, o constituie legătura acestora cu partea practică. Aplicarea cunoștințelor în cadrul activităților extrașcolare are valoarea unui exercițiu de dezvoltare a aptitudinilor elevilor. Important în derularea acestor activități este faptul că elevii pot fi antrenați atât în inițiere și organizare, cât și în modul de desfășurare a acestora.

„Oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare, i se poate transmite cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă.” - afirma J. Bruner.

Condiția primordială pentru receptarea corectă și coerentă a mesajului o reprezintă demersul adoptat de cadrul didactic, metodele, procedeele, modul și modalitățile utilizate, precum și cadrul în care se desfășoară procesul.

Modelarea, formarea, educarea cer timp și dăruire. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, cultivarea interesului pentru acțiuni socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, valorificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Prin aceste activități li se oferă elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții, valori morale și nu numai. Activitățile extrașcolare dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea generației tinere în actul decizional, realizându-se astfel o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală:

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi vremea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”
(Maria Montessori)

Bibliografie:

Țîru C. Maria, „Pedagogia activităților extracurriculare” – Suport de curs, Cluj-Napoca 2007
Ionescu M.; Chiș V. – Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
Lazăr V., Cărășel A., Psihopedagogia activităților reextracurriculare, Ed. Arves, Craiova, 2007.

Activitate extracurriculară AM PLECAT SĂ COLINDĂM

Ioana Pruna

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.6 Municipiul Buzău

Activitatea extracurriculară „Am plecat să colindăm”, organizată la Grădinița cu Program Prelungit Nr. 6 din Buzău în colaborare cu Școala Gimnazială Nr. 7, reprezintă o manifestare profundă a valorilor educaționale și culturale românești. Această inițiativă, desfășurată în data de 12 decembrie 2024, a fost mai mult decât o simplă serbare de Crăciun. A fost o punte între generații, un prilej de promovare a tradițiilor autentice și o oportunitate de a consolida relațiile dintre copii, cadre didactice, părinți și comunitate.

Argumentul proiectului subliniază esența activității: promovarea colindelor tradiționale ca mijloc de educație culturală și artistică. Într-o lume în continuă schimbare, păstrarea și transmiterea obiceiurilor românești devine o misiune nobile. Copiii, atât preșcolarii din grupa mare „Albinuțele”, cât și școlarii clasei a IV-a C, au fost implicați activ, dezvoltându-și empatia, creativitatea și capacitatea de colaborare. Pentru preșcolari, întâlnirea cu școlarii a fost o sursă de inspirație și încredere, iar pentru școlari, a fost o lecție de mentorat și responsabilitate.

Activitatea a avut mai multe momente de referință: decorarea bradului cu ornamente realizate de copii, interpretarea colindelor și schimbul simbolic de felicitări și desene. Decorarea bradului, ca simbol al sărbătorilor de iarnă, a adus o notă festivă evenimentului, iar cântecele tradiționale au creat o atmosferă emoționantă. Colindele nu au fost doar simple melodii, ci veritabile lecții de istorie culturală, ce au reamintit copiilor frumusețea și autenticitatea obiceiurilor străbune. În acest cadru festiv, schimbul simbolic de felicitări a marcat un moment de conexiune emoțională între participanți.

Impactul activității a fost multiplu. Din punct de vedere educațional, copiii au învățat să lucreze împreună, să-și exprime sentimentele și să aprecieze tradițiile. Dezvoltarea abilităților socio-emoționale și culturale a fost o prioritate, iar rezultatele s-au văzut în entuziasmul și implicarea copiilor. Totodată, relația dintre grădiniță, școală și familie a fost consolidată. Părinții, parteneri activi în organizarea evenimentului, au contribuit nu doar logistic, ci și prin susținerea morală a copiilor.

Dincolo de festivitatea propriu-zisă, activitatea a avut și o dimensiune strategică. Prin documentarea și mediatizarea proiectului, cadrele didactice și-au propus să transforme această inițiativă într-o tradiție anuală, consolidând colaborarea între cele două instituții de învățământ. Sustenabilitatea proiectului stă în capacitatea sa de a reuni comunitatea în jurul valorilor comune, oferind copiilor cadrul ideal pentru dezvoltare.

În concluzie, „Am plecat să colindăm” a fost mai mult decât o activitate extracurriculară; a fost un exemplu de bune practici în educația culturală și emoțională a copiilor. Prin colaborare, empatie și respect față de tradiții, această activitate a demonstrat puterea educației de a uni

generațiile și de a păstra vie moștenirea culturală. Momentele create aici vor rămâne nu doar în amintirea copiilor, ci și în inima comunității, ca un simbol al bucuriei de a sărbători împreună.

Diferiți, dar egali

Oana Maria Hanganu

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

„Educația incluzivă urmărește să răspundă nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulților, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili la marginalizare și excluziune socială”.
(Definiția educației incluzive , UNESCO, Conferința de la Salamanca, 1994)

Principiul fundamental al școlii incluzive este că toți copiii ar trebui să învețe împreună, ori de câte ori acest lucru este posibil, indiferent de dificultățile pe care le întâmpină sau de diferențele dintre ei. Școala incluzivă trebuie să recunoască și să răspundă nevoilor diverse ale elevilor săi, armonizând, atât diferitele stiluri de învățare, cât și diferitele grade de succes academic, și să asigure o educație de calitate pentru toți, prin programe de studii adecvate, bună organizare, strategii didactice corecte, utilizarea optimă a resurselor și realizarea de parteneriate cu alți membri ai comunităților în care își desfășoară activitatea.

Educația incluzivă este un proces care răspunde diversității nevoilor copiilor, cu un accent special pe cei care sunt vulnerabili la marginalizare și excludere (elevii CES, cu dizabilități, aparținând minorităților etnice, imigranți, din medii defavorizate etc.), prin creșterea gradului de participare la învățare și reducerea excluziunii educaționale și sociale.

Activitatea didactică cu elevii cu nevoi speciale pune accent pe lucru în echipă, alături de ceilalți elevi (prin atribuirea de sarcini practice, mai ușoare pentru elevii cu CES), pe activități și mijloace care le antrenează memoria, le îmbunătățește viteza de învățare, precum și dezvoltarea unor abilități de viață.

Pentru cadrul didactic, unul dintre cele mai importante aspecte ar fi nevoia sa de adaptare la necesitățile copiilor, oricare ar fi acele necesități și oricare ar fi copiii, fie că sunt copii cu CES, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mai lent de învățare. Cel mai important aspect avut în vedere ar fi ca predarea în cadrul diversității să implice predarea pentru fiecare individ în parte. Este necesar să ținem cont de interesele fiecărui elev, de experiențele și țelurile lui. Respectarea acestei necesități reprezintă un pas important în educația elevilor și integrarea lor în societate, după terminarea studiilor.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toți elevii au dreptul să aștepte de la învățământ cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu trebuie să fie exceptați. Elevul cu CES poate înțelege mai greu cerințele jocului, din cauza particularităților sale comportamentale, are tendința de a nu respecta regulile impuse de joc. Copilul cu CES poate necesita ajutor pe parcursul desfășurării

jocului (acesta îi poate fi oferit de multe ori de un coleg), are nevoie de simplificarea sau adaptarea prin material concret a unor jocuri didactice. Odată ce sunt îndeplinite aceste condiții, valențele formative ale jocului vor fi constatate cu mai mare ușurință, jocul devenind o metodă de lucru fundamentală. În cadrul activităților didactice, jocul trebuie să ducă atât la asimilarea unor noi cunoștințe, la fundamentarea altora, dar el poate fi folosit cu succes și în activitățile de evaluare. Un aspect important în ceea ce privește utilizarea jocului în activitățile instructiv - educative cu copilul cu cerințe speciale este reprezentat de stimularea cognitivă a acestuia în scopul obținerii unui randament maxim al potențialului său de dezvoltare. Câteva exemple de jocuri care pot fi integrate în activitățile de zi cu zi:

* Jocul "Care este culoarea ta?"

Scopul: recunoașterea și numirea corectă a culorilor.

Obiectiv: să identifice denumind culorile: roșu, alb, galben, albastru, verde, portocaliu, violet.

Resurse didactice: globuri decupate din hârtie glasă în culorile învățate, plicuri cu globuri decupate, un brad.

Desfășurarea jocului Cadrul didactic va ridica un glob din hârtie, ca să fie văzut de toți copiii. Este numit un copil să răspundă ce culoare are globul. Se va proceda la fel cu toate globurile de hârtie. Apoi li se cere copiilor să ridice și ei globurile care au aceeași culoare ca al globului ridicat de propunător. Se va numi un elev care alege din globurile lui, unul la fel cu al propunătorului, motivând de ce l-a ales, (este la fel). În cea de-a doua modalitate, cadrul didactic va spune doar culoarea (roșie) fără să arate un glob. Copiii care au globuri cu această culoare (roșie) le vor ridica. Copilul numit va spune, motiva, de ce a ridicat globul de culoare roșie: "Eu am ridicat globul roșu pentru că ai spus roșu". În încheierea jocului, copiii împreună cu conducatorul jocului vor împodobi un brad.

* Jocuri pentru activități matematice

Jocul "Găsește-mi prietenii!"

Scopul: denumirea și identificarea figurilor geometrice.

Obiective: să grupeze piesele din trusa "Logi II" după criteriul forma/culoare/mărime.

Resurse didactice: trusa "Logi I", trusa "Logi II".

Desfășurarea jocului La început elevii vor denumi figurile geometrice prezentate de propunător, apoi vor arăta figurile geometrice cerute. Cadrul didactic va lua o figură geometrică din trusa "Logi I", va cere elevilor să o denumească și să-și găsească prietenii, să aleagă din trusa lor figurile geometrice care au aceeași formă ca a lui. Dacă figura geometrică prezentată va fi un pătrat, atunci elevii vor alege toate pătratele din trusa lor, indiferent de culoare și mărime. După fiecare grupare piesele vor fi puse înapoi în trusa. Jocul se poate juca și sub forma de competiție, câștigător este jucătorul care în cel mai scurt timp găsește toți prietenii. De asemenea jocul se

poate complica cerând elevilor să grupeze figurile geometrice utilizând pe lângă criteriul forma și criteriul culoare.

Dacă reușim să îmbrăcăm procesele instructive, în special pe cele cu caracter de exerciții, în forme de joc, plăcerea funcțională ce acționează în timpul jocului va crea o nouă formă de interes și de participare care nu poate ajunge la nivelul cantitativ al unor interese obiective nemijlocite, dar care va fi însă, în orice caz, mult superioară atenției realizate prin constrângere, înainte de toate, din cauză că elevul, solicitat de joc, va avea o comportare activă. Ocupația respectivă devine pentru el o acțiune ludică, aducătoare de plăcere, determinată, de tendința spre repetare ce acționează în joc.” (Erich E. Geissler)

Așadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-și mențină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecției, să nu intervină plictiseala, modificarea conținuturilor învățării fiind un proces gradat și anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Bibliografie:

- Carmen Crețu – Curriculum diferențiat și personalizat, Editura Polirom, Iași, 1999
- Alois Gherguț - Psihologia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași, 2006
- Adrian Roșan - Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție, Ed.Polirom, Iași, 2015

CARTEA – IZVOR DE CUNOAȘTERE ȘI FRUMUSEȚE

Ramona Mariana Chirilă

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

„CARTEA – IZVOR DE CUNOAȘTERE ȘI FRUMUSEȚE”

În anul școlar precedent am desfășurat împreună cu elevii mei un proiect tematic pe care l-am intitulat „Cartea-izvor de cunoaștere și frumusețe”.

Vârsta școlară mică este perioada care se caracterizează printr-un remarcabil potențial creativ. Acum copiii dobândesc deprinderea de a-și exprima ideile, impresiile, gândurile, dorințele într-o formă nouă, inteligentă, cursivă, creatoare. Limbajul reprezintă modul cel mai direct și adesea cel mai la îndemână școlarilor, de exprimare a creativității. De aceea, cartea trebuie să devină prietena copilului de la cea mai fragedă vârstă. Cu ajutorul acesteia, copiii intră în lumea cunoașterii, a curiozităților, descoperă realitatea înconjurătoare, descoperă lumea.

Cartea oferă celui care o parcurge, pe lângă satisfacțiile aduse de orice fapt inedit, prilejuri unice de reflecție, de meditație, contribuie substanțial la formarea și modelarea personalității și comportamentului celui care ascultă sau citește.

Lectura rămâne una din cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități pentru copilul din ciclul primar. Cu cât copilul se apropie mai devreme de lectură, cu atât mai importante și mai durabile vor fi efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, al comportamentului și al socializării lui. Prin activitățile acestui proiect, am urmărit să le formez elevilor un vocabular bogat în conținuturi pentru vârsta acestora, să le îndrum pașii spre tainele cărților, copiii să se poată exprima liber, să își exprime propriile idei, sentimente, trăiri, să poată interrelaționa mai ușor.

Școala are menirea de a forma un ascultător competent, dar și un cititor care să-și formeze gustul propriu pentru lectură, astfel încât să fie un cititor activ pe tot parcursul vieții. Sunt elevi care nu au o bibliotecă acasă, probabil din cauza prețului din ce în ce mai mare al cărților sau din cauza lipsei de interes a părinților față de acest domeniu. Instituțiile de învățământ sunt cele care trebuie să trezească în copii interesul și dragostea pentru citit, să insufle elevilor, încă de la o vârstă fragedă dorința și plăcerea de a se afla în preajma cărților.

Prin activitățile ce au fost desfășurate pe parcursul întregului an școlar, proiectul tematic „Cartea-izvor de cunoaștere și frumusețe” a urmărit să îndrepte atenția elevilor, părinților, dar și a cadrelor didactice spre importanța pe care o au cărțile în formarea și educarea copiilor. Lucrurile aflate din cărți îi îmbogățesc copilului mintea și sufletul, îl ajută să se înțeleagă pe sine și pe ceilalți. Copiii s-au familiarizat cu lumea minunată a cărților, iar părinții s-au reîntâlnit cu atmosfera de tihnă și liniște pe care o poți descoperi doar între cărți, împărtășind această bucurie cu proprii copii.

Principalele texte care formează gustul pentru citit aparțin literaturii pentru copii, texte ce formează dragostea pentru limba maternă, gustul pentru frumos, sensibilitatea și discernământul în selecția valorilor, imaginația creatoare. Cu cât școlarul se apropie mai devreme de carte, cu atât mai durabile sunt efectele ei în ceea ce privește comunicarea comportamentului și socializarea lui.

Cartea va deveni una din preferințele elevilor numai dacă vom redescoperi valențele acestui minunat instrument de lucru și-l vom pune la îndemâna lor.

Activități ce au fost desfășurate în cadrul proiectului „Cartea-izvor de cunoaștere și frumusețe”:

- „Cartea – izvor de cunoaștere și frumusețe”- Întâlnire cu părinții pentru înțelegerea demersului nostru și implicarea lor în proiect;
- „Biblioteca, căsuța cărților”- Amenajarea unei minibiblioteci în sala de clasă;
- „O carte pentru mine, una pentru tine!” - Oferirea de cadouri de Crăciun (cărți) copiilor din medii școlare dezavantajate;
- „Lumea într-o bibliotecă” - Vizită la bibliotecă;
- „Doi mari prieteni: Eminescu și Creangă” - recital de cântece și poezii dedicate poetului Mihai Eminescu, povestiri, dramatizări, scenete din opera lui Ion Creangă;

- “Povestitorul sunt chiar eu...” - Concurs pe temă adecvată proiectului, jocuri de rol, dramatizări, scenete, etc.;
- „Ziua cititului împreună” – Prezentarea cărții preferate.

De la mic la mare, de la tânăr la vârstnic, toți beneficiarii dreptului de a citi putem înmănușea cuvintele de recunoștință pentru beneficiile cărții în buchetul nemuritoarelor versuri:

« Carte frumoasă cînte cui te-a scris

Încet gîndită, gîngăș cumpănită ;

Ești ca o floare anume înflorită

Măinilor mele, care te-au deschis »

(Tudor Arghezi, Ex libris)

Bibliografie:

1. Constantin Parfene - Compozițiile în școală, E.D.P. București, 1980
2. Aurica Pulbere, Adriana Kacso - Învățămîntul primar, Editura Miniped, București, 2003
3. Mușata Bocoș, Cristian Stan, Eugenia Someșan - Strategii didactice activizante în învățămîntul preșcolar și școlar, Colecția Științele Educației, Cluj-Napoca, 2008.

Animale în culorile toamnei

Ilie Vesa

Colegiul National Onisifor Ghibu Oradea

La începutul clasei pregătitoare, am proiectat o lecție de Arte vizuale și abilități practice cu tema *Animale în culorile toamnei*, în care am realizat tablouri ale unor animale într-un colaj cu frunze de toamnă. În această lecție am integrat mai multe discipline: Comunicare în limba română, Matematică și explorarea mediului, Dezvoltare personală, precum și Muzică și mișcare.

Lecția a debutat cu o discuție despre ce se întîmplă cu viețuitoarele toamna; despre tipurile de plante: foioase și nefoioase; despre legăturile dintre plante și animale. Pentru realizarea colajului am pregătit planșe de lucru cu animale, pe care le-am descoperit prin intermediul unor ghicitori:

Nu e vulpe, da-i roșcată,

În pădure ziua toată

Ronțăie doar miez de nuci,

Con de brad și-alune dulci.

– Cine sare printre ramuri?

Mă întreabă o fetiță,

Cu nuci multe în rochiță.

Îi răspund: O... (VEVERIȚĂ).

E rotund și mic: o minge,

Însă cine îl atinge

Îl înțeapă. Cine-i??? Ghici!

E prietenul... (ARICI).

Numele mereu își cântă

Colo, într-un vârful de nuc.

Trist, pe-o creangă tot cuvântă,

Că e singur, că e... (CUC).

Este rege fioros,

Toți pleacă capul în jos.

Unii fug-nevoie mare,

De apare pe cărare! (LEUL).

Elevii, și chiar părinții, au fost implicați în reușita acestei activități prin faptul că au adunat și au adus la școală frunze uscate pe care le-au folosit la realizarea colajului. Fiecare copil și-a ales o

imagine din cele patru prezentate, iar după intuitura planșelor model, lecția și-a urmat cursul firesc al unei lecții de Arte vizuale și abilități practice. Explicarea modului de lucru și demonstrația model au arătat elevilor etapele care trebuie parcurse: colorarea animalului utilizând culorile potrivite și lipirea frunzelor uscate pe suprafața dată. Am pregătit mușchii mâinii prin exerciții de încălzire: *Boboc-Floare*, *Morișca*, *Aruncăm steluțe*, *Cântăm la pian*, *Spălăm rufe*.

Pe parcursul executării independente a lucrărilor de către elevi, am urmărit activitatea, prin îndrumări și ajutor unde a fost cazul, respectând ritmul de lucru al fiecăruia. În această etapă a intervenit imaginația și creativitatea copiilor, în funcție de culorile și aspectul frunzelor adunate. Am remarcat bogăția culorilor și nuanțelor, precum și varietatea compozițiilor realizate.

Evaluarea colajelor s-a realizat prin metoda *Turul galeriei*, în funcție de următoarele

criterii: respectarea cerințelor legate de modul de realizare, aspectul îngrijit, dar și originalitatea lucrării. Elevii au învățat să-și aprecieze propria lucrare, dar și lucrările colegilor, exersând astfel abilități de evaluare și autoevaluare. De asemenea, au propus și alte animale care ar putea fi „decorate” cu frunze: fluturași, libelule, bufnițe, șoricei, pușori sau vulpi. Având în vedere succesul de care s-a bucurat această activitate, cu siguranță voi ține cont de propunerile elevilor.

Iată câteva din tablourile realizate de copii:

Proiect educațional - România suntem noi!

Marinela Andrascu

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

ROMÂNIA SUNTEM NOI!

-PROIECT EDUCAȚIONAL-

Argumentul activității :

Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului român. Insuflarea dragostei pentru strămoși, pentru trecutul istoric, pentru realizările culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat România, sunt doar câteva din subiectele abordate cu ocazia acestui eveniment.

Ziua Națională este un bun prilej pentru a insufla copiilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, pentru obiceiuri și tradiții, pentru eroi, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

Grup țintă : elevi ai clasei I și părinți ai elevilor

Partenerii proiectului : părinții elevilor

Scopul proiectului :

- **intelegerea faptului că Marea Unire din 1918 a fost și este unul dintre momentele cele mai importante pentru poporul nostru;**
- **stimularea expresivității prin interpretarea de poezii și cântece și exprimarea imaginației creatoare prin desene și lucrări practice.**

Obiectivele proiectului :

- **să cunoască importanța istorică a zilei de 1 DECEMBRIE;**
- **să manifeste respect față de valorile poporului român, limba română, strămoșii noștri;**
- **să utilizeze metode și unelte simple în realizarea activității practice propuse;**
- **să întoneze cântecele acompaniați de învățătoare;**
- **să se folosească de acțiunile motrice învățate pentru a răspunde la diferite ritmuri în timpul dansului;**
- **să coopereze între ei și cu părinții, pentru realizarea sarcinilor propuse ;**
- **să manifeste afecțiune față de poporul nostru, limba română, strămoși.**

Resurse umane : elevi, părinți, profesori

Resurse materiale : planșe cu imagini reprezentând Unirea, planșe cu figuri istorice din zona noastră, steagul tricolor, stema țării, harta României, hârtie creponată, șablon ie, ață colorată, ac, forme din lemn pentru cusut, laptop, boxe

Rezultate așteptate :

- **implicarea activă a elevilor și a părinților în procesul de inițiere și derulare a proiectului ;**
- **manifestarea sentimentului de dragoste de țară și a simțămintelor patriotice de către participanții direcți și indirecti.**

Produse așteptate : lucrare practică - ie tradițională, semn de carte țesut, farfurii cu motive tradiționale, forme din lemn cusute cu ață colorată în culorile steagului României, desene

Modalități de realizare : recital de cântece, ateliere de creație tradițional-românească

Evaluare :

- **Prezentarea unui program artistic dedicat Zilei Naționale a României;**
- **Portofoliul proiectului;**
- **Popularizarea pe rețelele de socializare.**

Programul activităților

Activitatea 1 :

-Pregătirea activităților, stabilirea planului de desfășurare a evenimentelor cu ocazia Zilei Naționale a României ;

-Repetarea poeziilor și a cântecelor pentru serbarea școlară.

Activitatea 2 : Să ne cunoaștem istoria!

-Lecturarea unor povestiri cu conținut istoric:

„Moș Ion Roată și Unirea”, „Moș Ion Roată și Cuza Vodă”, după Ion Creangă, „Trăiască România dodoloață!”, după Lucian Blaga.

Activitatea 3 : 3 culori cunosc pe lume

-Confecționare de insigne aniversare și stegulețe pentru marcarea evenimentului ;

Activitatea 4 : Bucovină, plai de dor !

-Colaj de cântece patriotice interpretat de elevii clasei;

-Realizare de postere cu prezentarea zonei istorice a Bucovinei.

Activitatea 5 :Noi suntem România !

-Colaj de cântece patriotice interpretat de elevii clasei;

-Activitate cu părinții – Ateliere de creație tradițional-românească : *Românașii înțelepți (Realizarea semnelor de carte țesute cu culorile tricolorului), Românașii hărnicuți (Decorarea unor farfurii cu motive tradiționale), Românașii pricepuți (Decorarea unei ii tradiționale folosind ață colorată și motive tradiționale specifice zonei Bucovinei);*

-Atelier de cusut : Harta României (formă din lemn cusută cu ață colorată în culorile steagului României).

CAPTAREA ATENȚIEI ELEVILOR-TEHNICI DE PREDARE ATRACTIVE

Simona Valentina Mînzicu

Liceul Teoretic„Șerban Vodă”Slănic

Educația modernă pune un accent tot mai mare pe dezvoltarea unor tehnici de predare care să stimuleze interesul și curiozitatea elevilor. Predarea atractivă și eficientă în era modernă presupune adaptarea metodelor didactice la nevoile și interesele elevilor. Fiecare elev are un stil unic de învățare, iar profesorii pot apela la o varietate de tehnici creative pentru a stimula curiozitatea și participarea activă la lecții. Tehnicile de predare atractive sunt esențiale pentru a crea un mediu de învățare dinamic, participativ și orientat spre nevoile diverse ale elevilor. Iată câteva metode inovatoare și eficiente pe care profesorii le pot utiliza pentru a face lecțiile mai interesante:

1. Învățarea prin jocuri

Jocurile educative sunt un mod excelent de a transforma învățarea într-o activitate plăcută. Utilizarea jocurilor educative în procesul de predare transformă învățarea într-o activitate plăcută. Jocurile pot fi utilizate pentru consolidarea cunoștințelor, dezvoltarea competențelor sociale și stimularea gândirii critice. Acestea pot include:

- **Jocuri de rol:** Elevii pot interpreta personaje istorice, scriitori celebri sau figuri importante din diverse domenii, explorând astfel perspective diferite și consolidând cunoștințele prin intermediul interpretării.
- **Quiz-uri interactive:** Folosind platforme precum Kahoot sau Quizizz, profesorii pot crea teste scurte care verifică într-un mod distractiv cunoștințele elevilor. Acestea pot fi folosite pentru recapitulare sau competiții amicale.
- **Escape room educațional:** Elevii rezolvă puzzle-uri și sarcini pentru a "evada" dintr-o situație imaginară. Acest tip de activitate dezvoltă abilități de cooperare și gândire critică.

2. Tehnologia în clasă

Utilizarea tehnologiei poate transforma orice lecție obișnuită într-o experiență captivantă. Tehnologia joacă un rol esențial în captarea atenției elevilor. Folosirea aplicațiilor educative, a platformelor online și a instrumentelor digitale stimulează implicarea activă. Exemple includ:

- **Prezentări multimedia:** Lecțiile pot fi însoțite de videoclipuri relevante, animații explicative sau diagrame dinamice care clarifică conceptele dificile.
- **Realitatea virtuală și augmentată:** Aceste instrumente permit elevilor să exploreze lumi virtuale, cum ar fi sistemul solar sau diverse epoci istorice. Aplicații precum Google Expeditions permit explorarea unor subiecte complexe, cum ar fi corpul uman sau monumente istorice, într-un mod imersiv.
- **Aplicații și platforme educaționale:** Platforme precum Google Classroom sau Scratch îi ajută pe elevi să colaboreze și să rezolve probleme creativ.
- **Crearea de conținut digital:** Elevii pot realiza prezentări PowerPoint, videoclipuri sau postere digitale pentru a-și exprima creativitatea și a demonstra ceea ce au învățat.

3. Proiectele colaborative

Proiectele de grup stimulează cooperarea și dezvoltă abilități precum leadership-ul și gândirea critică. Profesorii pot organiza:

- **Proiecte interdisciplinare:** Elevii pot combina cunoștințele din matematică, știință și artă pentru a rezolva o problemă reală.
- **Proiecte bazate pe cercetare:** De exemplu, elevii pot studia o temă legată de ecologie și pot prezenta soluții inovatoare.

4. Învățarea bazată pe probleme (PBL)

Această metodă se concentrează pe identificarea și rezolvarea unor probleme reale. Elevii sunt încurajați să gândească critic și să-și dezvolte creativitatea. Această tehnică implică elevii în activități practice, care le permit să aplice cunoștințele în contexte reale. Exemple:

- **Crearea unei machete a sistemului solar:** Elevii folosesc materiale diverse pentru a construi un model 3D al sistemului solar, consolidându-și cunoștințele despre astronomie.
- **Organizarea unui târg literar:** Elevii pregătesc standuri unde prezintă și recomandă cărți citite, încurajând lectura și dezvoltarea abilităților de comunicare.
- **Cercetări pe teme de mediu:** Grupurile de elevi pot investiga probleme locale, cum ar fi poluarea sau reciclarea, și prezenta soluții practice comunității.

5. Utilizarea resurselor vizuale și audio

Materialele vizuale, cum ar fi diagramele, videoclipurile sau animațiile, fac lecțiile mai atractive. Podcasturile educaționale și muzica pot fi, de asemenea, folosite pentru a capta atenția elevilor.

6. Storytelling-ul

Povestirile sunt un instrument puternic de predare. Ele pot fi folosite pentru a transmite informații într-un mod memorabil și captivant. Profesorii pot crea povești legate de materia studiată pentru a stimula imaginația elevilor. Acestea captivează imaginația elevilor și ajută la consolidarea informațiilor. Profesorii pot folosi povestirea pentru:

- **Introducerea unei lecții:** De exemplu, o poveste despre viața unui inventator celebru poate captiva atenția elevilor la o lecție despre invenții.
- **Crearea unei atmosfere prietenoase:** Prin povești cu tâlc, profesorii pot transmite valori morale și lecții de viață.
- **Dezvoltarea creativității:** Elevii pot fi încurajați să creeze propriile povești pe baza temelor discutate la clasă.

7. Învățarea prin descoperire

Această metodă pune accent pe curiozitatea naturală a elevilor, invitându-i să descopere răspunsuri și soluții prin explorare:

- **Experimente simple la clasă:** De exemplu, crearea unui vulcan din bicarbonat de sodiu și oțet poate ilustra fenomene chimice.
- **Activități de tip "ghicește concluzia":** Elevii primesc indicii și trebuie să deducă reguli matematice sau concepte științifice.
- **Descifrarea codurilor:** Activități de coding unplugged, cum ar fi realizarea de modele logice, dezvoltă gândirea algoritmică.

8. Grupurile de lucru

Lucrul în echipă stimulează colaborarea și dezvoltarea abilităților interpersonale. Tehnici utile:

- **Brainstorming:** Elevii generează idei pe o anumită temă, pe care ulterior le organizează și prioritizează.
- **Dezbateri structurate:** Elevii sunt împărțiți în echipe pro și contra pentru a argumenta opinii opuse pe teme relevante.
- **Activități de tip "peer teaching":** Elevii pregătesc și predau lecții colegilor lor, consolidându-și astfel propriile cunoștințe

9. Clasele întoarse (Flipped Classroom)

Această metodă presupune ca elevii să studieze acasă materialele noi, iar timpul de clasă să fie dedicat discuțiilor, exercițiilor practice sau proiectelor. Aceasta încurajează autonomia în învățare.

10. Activități interdisciplinare

Combinarea mai multor discipline în cadrul unei singure lecții face ca învățarea să fie mai captivantă și să aibă aplicabilitate practică. Exemple:

- **Crearea unei povești matematice:** Elevii scriu o poveste în care integrează concepte matematice precum fracții sau ecuații.
- **Proiecte de artă inspirate din fenomene naturale:** Elevii pictează sau creează colaje care ilustrează cicluri naturale, cum ar fi ciclul apei.
- **Realizarea unei reviste școlare:** Elevii contribuie cu articole, ilustrații și layout-uri care integrează competențe de limbă, artă și TIC.

11. Experimente și activități practice

Învățarea devine mai interesantă atunci când elevii pot vedea rezultatele concrete ale muncii lor. Experimentele din știință sau activitățile practice din alte discipline ajută la consolidarea cunoștințelor.

12. Integrarea artei și a creativității

Arta și creativitatea pot fi integrate în orice disciplină pentru a oferi elevilor oportunități de auto-exprimare. De exemplu, elevii pot realiza postere, desene sau scenete pentru a ilustra concepte învățate.

13. Feedback constructiv și motivație

Elevii sunt mai implicați dacă primesc feedback clar și motivațional. Acesta trebuie să fie specific și să evidențieze atât punctele forte, cât și ariile de îmbunătățire.

Implementarea unor tehnici de predare atractive necesită timp, creativitate și flexibilitate din partea profesorilor, dar rezultatele sunt remarcabile. Elevii devin mai motivați, mai implicați și mai entuziasmați să participe la procesul de învățare. Alegerea metodelor potrivite și adaptarea lor la nevoile clasei sunt cheia succesului în educația modernă.

Lectura, o necesitate

Mihaela Georgeta Mregea

Scoala Gimnazială „Marius Sandru” Resita

Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenеști înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. O carte trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre.

Important este modul cum ar trebui stimulată preocuparea pentru lectură, în condițiile în care timpul liber al elevilor este **“ocupat”** de televizor și calculator.

„A pune mâna pe carte”, „a se pune cu burta pe carte”, „cine are carte, are parte” – Iată doar câteva din zicalele în care abundă tezaurul de înțelepciune al folclorului nostru vorbind de același lucru: necesitatea educației prin studiu constant și lectură, prin acumularea de cunoștințe, ilustrându-se vechiul dicton pedagogic: **“Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm”**.

Acest lucru nu va fi posibil decât prin contactul nemijlocit cu textul literar, care să urmărească cultivarea creativității, a sensibilității artistice, a imaginației elevilor. Astfel se va determina și plăcerea de a citi văzută ca o necesitate, nu ca o obligație și se va cultiva interesul pentru frumos.

Unul din obiective este în primul rând trezirea interesului elevilor pentru lectură în general. Acesta este punctul de plecare și în același timp cheazăia succesului în activitatea școlară pentru fiecare învățător și pentru elevii săi. Odată format, gustul pentru lectură se poate transforma într-o adevărată pasiune. Influența pasiunii pentru citit, formată din anii copilăriei sau adolescenței poate să se resimtă toată viața.

Am aplicat diverse modalități și tehnici de lucru în cadrul orelor de lectură contribuind la priceperea și deprinderea de a înțelege cărțile citite, dar și la stimularea elevilor în a crea ei înșiși - **individual sau în echipă** - texte, compuneri, scurte povestioare.

În continuare voi reda câteva din activitățile pe care le-am realizat cu elevii mei.

Am folosit ca formă de îndrumare a lecturii expunerea prin povestire a unor basme, povești recomandate de mine sau lăsând la latitudinea elevilor alegerea poveștii în funcție de preferințele fiecăruia. Povestirea elevilor este un minunat exercițiu de exersare a vorbirii și comunicării, una din căile cele mai propice de punere în funcție a tuturor proceselor și mecanismelor psihice implicate în actul vorbirii și al comunicării. Povestirea independentă s-a dovedit a fi o metodă de deblocare psihică în cazul copiilor timizi, pe care i-am solicitat cu precădere, încurajați și ajutați la început prin întrebări stimulative.

Această metodă a creat chiar un spirit de competiție între elevi, aceștia întrecându-se în a povesti cât mai cursiv, cu o exprimare cât mai corectă, iar poveștile prezentate în fața colegilor să fie cât mai atractive, interesante, să le incite curiozitatea, atenția.

În urma audierii lecturilor se angajează discuții colective pentru activarea stării generale a elevilor, stimulându-i să participe activ. Ba mai mult, fiecare elev trebuia să-și promoveze cartea, să vină cu argumente cât mai solide și atractive pentru a-i determina și pe alți colegi să achiziționeze cartea respectivă.

Le-am cerut apoi să noteze în fișele de lectură personalizate titlul lecturii citite, autorul, numele personajelor întâlnite, învățătura desprinsă, relatarea pe scurt a conținutului poveștii. În cadrul orelor de AVAP am realizat lucrări în care au prezentat scene din poveștile lecturate.

Jocurile de creativitate desfășurate atât individual, cât și în echipe au avut ca obiective: dezvoltarea fluidității, flexibilității, originalității și a capacității de analiză, comparație și selectare, activizarea și îmbogățirea vocabularului, formarea relațiilor de cooperare, a atitudinii de folosire a ideilor colegilor.

Iată câteva exemple:

- ***Scurtă poveste.***

Sarcină didactică: Realizarea unui text pornind de la trei cuvinte date.

- ***O poveste din mai multe.***

Sarcină didactică: Crearea unei povești în care să redea evenimente săvârșite de personaje cunoscute din diferite povești.

- ***Întâlnire cu un personaj din basme.***

Sarcină didactică: Imaginarea unui dialog cu un personaj preferat, ajutându-se de următorul plan de idei:

- Unde și când te-ai întâlnit cu eroul din basme?
- Ce ți-a povestit?
- Pe unde te-a purtat și ce ai văzut?
- Cu ce impresii ai rămas?
- *O poveste din...personaje.*

Sarcină didactică: Crearea unor povești după imaginea unor personaje disperate (imagini cu păsări, plante, animale sălbatice, zmei, zâne etc.).

Lectura sistematică și bine îndrumată îi ajută pe elevi să-și lărgescă orizontul cunoștințelor și să asimileze mai ușor lecțiile, contribuie la dezvoltarea gândirii și a limbajului.

Pentru a întări cele spuse, m-am folosit de cuvintele lui G.F. Morozov care se exprimă atât de plastic și convingător în lucrarea sa “Cărți prietene”:

„Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Iubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde”.

Învățarea prin cooperare-repere conceptuale

Liliana - Delia Mureșan

Scoala Gimnaziala Mihai Eminescu Dej

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE - repere conceptuale

Învățarea prin cooperare este o metodă didactică bazată pe organizarea , în funcție de obiective operaționale bine stabilite , a unei munci colective fondate pe complementaritate și convergență teleologică , orientată spre asigurarea aspectului social al învățării și care vizează dezvoltarea deprinderilor de comunicare interpersonală, a interacțiunilor , competențelor și comportamentelor sociale, de tip interacționist și comunicativ ale elevilor (M. Ionescu, M. Bocoș, 2001, C. Popa, 2010, M.-D. Bocoș, 2013).

Principiile învățării în condiții de cooperare oferă o largă varietate de forme de interacțiune, de stimulare a comunicării în forme variate. Cooperarea înseamnă, înainte de toate, un câștig în planul interacțiunii dintre copii, generând sentimente de acceptare și simpatie. Departate de a declanșa conflicte, ea instaurează buna înțelegere, armonia și stimulează comportamentele de facilitare a succesului celorlalți. Determinarea copiilor să lucreze în echipă reprezintă o tehnică bine cunoscută pentru promovarea învățării active și a unei mai bune

pregătiri pentru integrarea școlară, abilitatea de-a lucra împreună a devenit apanajul noii reforme educaționale.

Trăsături esențiale ale învățării prin cooperare (după Johnson D.&Johnson R., 1991, *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive and Individualistic Learning*):

- *interdependența pozitivă*: în situațiile de învățare cooperantă, copii au două responsabilități: să învețe materialul dat spre studiu și să se asigure că toți membrii grupului lor au învățat acel material. În felul acesta, copiii se simt dependenți unii de alții conștientizând că succesul personal depinde de succesul colegilor de grup. Interdependența pozitivă există atunci când copiii se simt responsabili pentru succesul colegilor, când eforturile individuale sunt coordonate cu cele ale grupului în vederea finalizării sarcinilor de învățare.

- *interacțiune față în față*: învățarea prin cooperare necesită și menținerea unei interacțiuni pozitive, față în față între membrii grupurilor. Este foarte important a oferi copiilor oportunitatea de a se ajuta, asista, încuraja, lăuda continuu unii pe alții. Acest tip de interacțiune între copii facilitează atât schimburi intelectuale între aceștia (explicarea unor modalități de rezolvare a problemelor, discutarea naturii conceptelor învățate, explicarea modului în care noile cunoștințe se leagă de cele anterioare), cât și influențe sociale (sprijin, suport, ajutor unii pentru ceilalți).

- *responsabilitate individuală și de grup*: responsabilitatea individuală există atunci când performanța individuală a fiecărui elev este evaluată și rezultatele sunt făcute cunoscute grupului și individului. Este important ca fiecare elev din grup să-și îndeplinească sarcina ce-i revine, căci scopul muncii în grupuri cooperante este de a îmbunătăți nivelul performanțelor fiecărui copil. Pentru a responsabiliza copiii, este necesar a se evalua efortul individual depus de fiecare copil în rezolvarea sarcinii grupului, deci de a măsura contribuția personală a fiecărui elev pentru finalizarea sarcinii comune.

- *formarea și dezvoltarea unor deprinderi sociale*: utilizarea adecvată a unui set de deprinderi de cooperare este o altă dimensiune importantă a învățării prin cooperare. Deoarece nu toți copiii au instinctiv aceste deprinderi, este foarte important ca în timpul activităților desfășurate să se acorde un timp special formării acestor deprinderi. Calitatea interacțiunilor dintre copii depinde de nivelul stăpânirii de către ei a acestor deprinderi, precum și de motivația lor de a le folosi în activitățile de învățare în grup. Copiii trebuie să învețe să se cunoască, să aibă încredere unii în alții, să comunice deschis unii cu alții, să se accepte și să se sprijine, să rezolve într-un mod constructiv conflictele atunci când acestea apar, să ia decizii pe baza acordului comun al membrilor.

- *evaluarea muncii de grup*: evaluarea modului în care grupurile au funcționat este a cincea componentă a învățării prin cooperare. Scopul acestor activități de evaluare a grupului este clarificarea și îmbunătățirea contribuției membrilor în vederea atingerii obiectivelor grupului. În evaluarea grupului, se acordă atenție descrierii modului de funcționare a grupurilor, precum și luării unor decizii despre ceea ce e necesar să se continue sau despre ceea ce trebuie să se schimbe în viața grupului.

Activitatea desfășurată pe grupuri mici de copii are următoarele avantaje:

- dezvoltă abilitățile de comunicare;
- crește gradul de implicare în activitate;
- crește responsabilitatea copilului față de propria învățare;
- crește eficiența învățării;
- se dezvoltă abilitățile de cooperare;
- se dezvoltă identitatea personală;
- duce la o schimbare față de mediul educațional școlar, față de sine și față de celelalte persoane.

Organizarea activității în grupuri mici are și unele puncte slabe (Dulamă, pag.15):

- *slab control asupra cantității și calității învățării*
- *cantitate mică și calitate incertă a cunoștințelor dobândite de elevi*

Învățarea prin cooperare determină dezvoltarea personală prin acțiuni de auto-conștientizare în cadrul grupurilor mici. Ea solicită toleranță față de modurile diferite de gândire și simțire, valorizând nevoia copiilor de a lucra împreună, într-un climat prietenos, de susținere reciprocă.

BIBLIOGRAFIE

- Bernat, S.-*Tehnica învățării eficiente*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2003.
- Bocoș, M.-*Instruire interactivă.Repere pentru reflecție și acțiune*, Ed. a II-a revizuită,Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002.
- Cucoș, I. –*Pedagogie*, Ediția a II-a revizuită și adăugită,Ed.Polirom,Iași, 2002.
- Dulamă, M. E.- *Modele, strategii și tehnici didactice activizante-cu aplicații în geografie*, Ed. Clusium, 2002
- Ionescu, M.,Bocoș, M.,Chiș,V.-*Pedagogie. Suporturi pentru formarea profesorilor*, Ed.Presa Universitară Clujeană,Cluj-Napoca, 2001.

Pietoni în siguranță-activitate extrașcolară

RAMONA CHIRILA

Scoala Gimnaziala Tudor Vladimirescu Tirgu Mures

PIETONI ÎN SIGURANȚĂ

-Activitate extrașcolară-clasa a III-a

Prof.înv.primar CHIRILĂ RAMONA

Șc. Gimn. Tudor Vladimirescu, Tg-Mureș

Motto: „Un copil prevenit este un copil salvat.”

Educația reprezintă un fenomen social fundamental apărut odată cu societatea umană și este specific fiecărei organizări sociale, îndeplinind funcțiile de informare și de formare a omului din punct de vedere intelectual, moral, artistic, fizic.

Proiectele educaționale, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Se știe că încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe dacă sunt puși în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Copiii au nevoie de acțiuni care să le lărgescă lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

Prin derularea proiectului educativ în parteneriat „Strada – prieten sau dușman” mi-am propus să îi învăț pe elevi cum să evite, sau măcar să reducă la minimum, accidentele în care pot fi implicați „micii pietoni”.

Activitățile propuse a se derula în cadrul proiectului au avut ca formă specifică de desfășurare întâlnirile directe dintre copii și agenți de poliție, activități menite să-i îndemne pe elevi să învețe, să cunoască și să respecte întotdeauna regulile de circulație pe drumurile publice, în calitate de participanți direcți la trafic, precum și regulile de comportare în mijloacele de transport în comun. Întâlnirile cu persoanele specializate au avut loc atât la școală și elevilor li s-au exemplificat diverse situații din trafic pe bază de expunere verbală și de imagini, cât și sub formă de deplasări directe pe drumurile rutiere, elevii aflându-se în situații concrete de punere în aplicare a deprinderilor formate privitoare la respectarea regulilor de circulație.

A. SCOP ȘI OBIECTIVE

Cunoașterea și respectarea regulilor de circulație, a normelor de comportare în societate.

Creșterea capacității de adaptare a elevilor la factorii și condițiile rutiere.

Dezvoltarea acelor atitudini necesare adoptării deciziilor corecte în vederea autoprotejării propriei persoane.

B. BENEFICIARI: elevi ai clasei a III-a

C. REZULTATE AȘTEPTATE:

- - - formarea unor adevărați și corecți participanți la trafic;

- realizarea unor portofolii proprii, a unor afișe și a unor expoziții cuprinzând produse individuale ale elevilor referitoare la circulația pe drumurile publice, cu tot ceea ce implică aceasta.

Pregătirea activității a constat în popularizare a proiectului și a importanței acestuia prin lansarea ofertei către elevi și părinți urmat de promovarea proiectului la nivelul comunității locale și al structurilor implicate în proiect.

Desfășurarea propriu zisă a fost structurată pe patru teme mari:

1. „*Știi circulație?*” – testarea inițială a elevilor, printr-un chestionar cu alegerea variantei corecte de răspuns.
2. „*Cronica neagră a străzii*” – întâlnire cu agenți de circulație în vederea prezentării unor materiale despre accidente în care au fost implicați micii pietoni, din neatenția lor.
3. „*Micul pieton*” – simularea participării la trafic cunoscând și respectând regulile de circulație, în cadrul unei întruniri cu elevii celorlalte clase.
4. „*Bine e să știi să te porți în orice situație!*” – activitate concretă de deplasare pe drumurile rutiere; recunoașterea indicatoarelor; respectarea regulilor de comportare pe stradă și în mijloacele de transport în comun.

Ultima etapă a proiectului a constat în evaluarea activității prin organizarea unei mese rotunde cu participarea colaboratorilor și a beneficiarilor, în scopul aprecierii și măsurării valorii educative concrete a activităților ce s-au derulat în cadrul acestei acțiuni. De asemenea s-au propus măsuri recuperatorii în cazul depistării unor goluri la nivelul cunoașterii și aplicării comportamentului adecvat în trafic.

Prin intermediul celor patru întâlnirilor organizate în cadrul acestui proiect, elevii și precolarii au descoperit că polițistul este de fapt un om care veghează la siguranța noastră, un prieten al celor care respectă regulile jocului numit „circulație”. Jocurile de rol organizate i-au făcut pe elevi să descopere strada din perspectiva micului polițist din cadrul patrului de circulație. Astfel polițiștii mari și cei mici și-au dat mâna și au lucrat umăr la umăr pentru rezolvarea situațiilor dificile apărute în timpul plimbărilor organizate și ale filmulețelor vizionate.

ROLUL FORMATIV AL ÎNTÂLNIRILOR CU PĂRINȚII

RAMONA CHIRILA

Scoala Gimnaziala Tudor Vladimirescu Tirgu Mures

ROLUL FORMATIV AL ÎNTÂLNIRILOR CU PĂRINȚII

„Părinții sunt aceia care îți oferă rădăcinile și aripile: rădăcinile pentru a te sprijini și aripile pentru a zbura.” – Johann Wolfgang von Goethe

Ședințele cu părinții sunt esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și pentru asigurarea unei bune colaborări între școală și familie. Iată câteva motive pentru care aceste întâlniri sunt importante:

1. **Comunicarea între școală și familie:** Ședințele cu părinții sunt un canal prin care cadrele didactice pot informa părinții despre evoluția academică, comportamentală și socială a copiilor lor. Aceste întâlniri permit părinților să înțeleagă mai bine ce se întâmplă la școală și să colaboreze mai eficient cu profesorii.
2. **Implicarea părinților în educația copilului:** Prin participarea activă la ședințele cu părinții, părinții pot afla cum pot sprijini mai bine procesul educativ acasă, contribuind astfel la succesul școlar al copilului.
3. **Identificarea și rezolvarea problemelor:** Dacă apar dificultăți de învățare, comportamentale sau sociale, ședințele sunt un moment în care profesorii și părinții pot discuta aceste probleme și pot stabili împreună soluții. Un astfel de schimb de informații poate preveni agravarea unor situații neplăcute.
4. **Monitorizarea progresului școlar:** Părinții pot înțelege mai bine ce progrese a făcut copilul lor, care sunt punctele forte și care sunt domeniile în care mai are nevoie de ajutor. Aceste informații sunt utile atât pentru părinți, cât și pentru profesori.
5. **Crearea unui parteneriat eficient:** O relație bună între părinți și profesori contribuie la o atmosferă de încredere și sprijin reciproc. Atunci când părinții și profesorii lucrează împreună, este mai ușor să înfrunte provocările și să sprijine dezvoltarea completă a copilului.
6. **Sprijin emoțional și comportamental:** Părinții pot primi recomandări privind strategii de gestionare a comportamentului copilului sau de sprijin emoțional, mai ales în perioadele de schimbare sau dificultate. De asemenea, aceștia pot afla despre modul în care copilul interacționează cu colegii și cum se integrează în colectiv.
7. **Dezvoltarea unei relații pozitive între școală și familie:** Prezența regulată la ședințele cu părinții contribuie la stabilirea unei relații de colaborare, în care părinții simt că sunt implicați activ în educația și dezvoltarea copilului lor.

În concluzie, ședințele cu părinții joacă un rol crucial în succesul școlar și în dezvoltarea personală a copilului. Ele sunt o oportunitate de a întări legătura între familie și școală, asigurând un cadru favorabil creșterii și învățării.

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA COPIII MICI PRIN ACTIVITĂȚI PRACTICE

Anamaria Haita

Grădina Cu Program Prelungit Nr.56 Oradea

O activitate creativă pentru grupa mijlocie (3-6 ani) poate fi "Pictura cu vopsele de apă și forme din natură". Aceasta este o activitate care stimulează imaginația și dezvoltă abilități de observare, motricitate fină și creativitate. Iată cum s-ar putea organiza:

Obiectivele acestei activități sunt:

- Dezvoltarea abilităților motorii fine prin manipularea pensulei și a altor instrumente
- Exprimarea creativității prin alegerea și combinarea culorilor
- Încurajarea învățării despre natură și formele naturale
- Creșterea abilității de concentrare și răbdare

Materiale necesare pentru buna desfășurare a activității:

- Hârtie de desen
- Vopsele de apă (cărmiziu, galben, albastru, verde, etc.)
- Pensule de diferite dimensiuni
- Frunze, conuri de brad, flori, iarbă (forme din natură)
- Apa pentru amestecat vopseaua
- Șervețele sau prosop pentru curățat pensulele

Cum se desfășoară activitatea:

Introducerea temei: Explică copiilor despre formele pe care le pot găsi în natură, cum ar fi frunzele, florile sau conurile de brad. Spune-le că vor folosi aceste forme pentru a crea amprente interesante pe hârtie.

Pregătirea materialelor: Fiecare copil primește o bucată de hârtie, pensule, vopsele de apă și o selecție de forme din natură (frunze, flori etc.). Înainte de a începe, arată-le cum pot folosi frunza sau conul pentru a face amprente pe hârtie.

Crearea amprentelor: Încurajează-i să aplice vopseaua pe diferite forme din natură, cum ar fi frunze sau flori, și apoi să apese ușor forma pe hârtie pentru a crea amprente colorate. Copiii pot folosi mai multe culori pentru a înfrumuseța amprente.

Pictura cu pensula: După ce formele naturale au lăsat amprente pe hârtie, copiii pot folosi pensulele pentru a adăuga detalii sau pentru a crea un fundal colorat. Aceasta este o oportunitate de a-și exprima creativitatea.

Finalizarea lucrării: După ce copiii au terminat, fiecare lucrare este admirată și discutată. Profesorul poate întreba despre culorile alese, despre formele folosite și cum s-au simțit în timpul activității.

Beneficiile acestei activități sunt:

- Stimularea imaginației și a creativității copiilor
- Îmbunătățirea coordonării mână-ochi
- Învățarea despre natura din jurul lor
- Crearea unui sentiment de realizare și satisfacție în urma unei lucrări de artizanat

Această activitate este nu doar creativă, ci și educativă, combinând elemente de artizanat cu învățătura despre natura din jurul lor.

Micii actori pe scena

Gabriela Puscasu

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

Din activitatea didactică, de peste trei decenii, mi-am dat seama că , dincolo de materiile de care nu duc lipsă , copiii au în primul rând nevoie de spectacol , ca modalitate de a reproduce lumea, exprimând perspectiva lor asupra acesteia, dar și de a-i da o replică, retușând-o cât este nevoie, pentru a se adapta idealului inocent al copilăriei.

Spectacolul devine timpul aparte în care copiii sculptează din propria lor sensibilitate momente unice, dovedindu-și lor în primul rând, dar și maturilor, că lumea le aparține doar în măsura în care pot să se bucure de ea. Așa s-au născut pretextele pentru scenariile noastre.. Acestea au fost îmbogățite în timpul repetițiilor, cu sugestii ale copiilor și au constituit puncte de plecare, pe parcursul cărora textul s-a metamorfozat în mod miraculos în luminile și culorile spectacolului, în poezia grațioasă a mișcării ori în căldura unică a glasului copleșit de emoție ,și, mai ales, în solemnitatea serbării ca moment absolut irepetabil.

Când spectacolul s-a terminat, luminile s-au stins, glasurile copiilor au devenit amintire, rămâne ca palidă mărturie pentru minunea ce-a fost doar textul inițial, pretextul, scenariul, acel punct de plecare amintind că este posibilă o altă concretizare a lui, deci un alt spectacol și o nouă bucurie pentru alți copii.

Fiecare învățător, înțelegând că scenariul oferă un cadru deosebit de generos, are posibilitatea de a utiliza fiecare text ca pretext pentru a pune în lumină talentul elevilor săi.

Spectacolele au fost și rămân momente de bucurie sufletească și un prilej de manifestare inedită al talentului nativ al copiilor în fața părinților, care, emoționați, încearcă să-și ascundă lacrimile de bucurie și împlinire când micii actori se întrec pe sine și uimesc pe toți prin interpretarea rolurilor care li se potrivesc de minune.

Un cadru didactic cu experiență trebuie să se bazeze pe organizarea serbărilor ca pe unul dintre cele mai eficiente mijloace de educare, de sudare a colectivului, știute fiind influențele favorabile ale acestora în dezvoltarea și satisfacerea dorințelor de afirmare și joc.

Timpul liber al copiilor poate fi folosit creativ, frumos, și amuzant, simțind emoția actorului în fața spectatorului, simțind bucuria succesului și frumusețea artei actoricești. Scenetele trebuie să fie accesibile și plăcute copiilor datorită dozei de umor, expresiilor artistice, fastului creat prin prezența prinților și a prințeselor, a crailor și a zânelor. Sunetul, ritmul, fluxul cuvintelor, rima, emoția ce radiază din acestea sunt percepute foarte bine de copii. Ei învață spontan și cu multă

ușurință fragmentele ritmate și rimate ce aparțin diferitelor personaje, ceea ce denotă o înțelegere bună a textului, a ideilor și a sentimentelor exprimate.

Interpretarea poeziilor sau a rolurilor presupune calități necesare la copiii ce nu răspund de la început cerințelor unei bune performanțe în acest domeniu, astfel că învățătorul trebuie să utilizeze intonația, ritmul, pauza, expresiile faciale și corporale pentru a transmite mesajul de idei sau sentimente al textului.

Dramatizarea, recitarea exprimarea artistică de orice fel contribuie la dezvoltarea vorbirii, a eticii și esteticii, produce emoții și sentimente, alungă monotonia, creează confort psihic și amuzament.

Spectacolul rămâne peste vremuri, moment de bucurie sufletească, prilej de manifestare inedită și nestingherită a valențelor native ale micilor actori.

Copilul trebuie să simtă scena, rolul , deoarece cuvintele rostite, îl învață, îi îmbogățesc mintea și sufletul.

O piesă de teatru este o oglindă a sufletului și de aceea trebuie să o privim cu dragoste, cu adevăr ,cu înțelepciune și respect.

Din când în când , oamenii mari ar trebui să se întoarcă în lumea minunată a copilăriei, să ia copilul de mână și să intre în lumea basmului, a poeziei, a fanteziei, a credinței în frumos și adevăr.

Textele alese în funcție de particularitățile de vârstă și nivelul intelectual al copiilor sunt o invitație implicită la creativitate. Transpunerea lor în spectacol naște universuri feerice, declanșează talente, contribuie la dezvoltarea personalității copilului- actor.

Iubiți copiii, luminându-le viața, respectându-le sufletul!

Bibliografie:

1. Moț Diana Teodora, Scenarii în patru anotimpuri,Editura Paralela 45, Pitești, 2001
- 2.Pană Cecilia, Micii actori pe scenă,Editura Didactica Publishing House, București, 2009

Transformarea prin educație și natura învățării

Dobra Gabriela-Georgiana

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

Introducere

Educația, asemenea unui meșteșugar al timpului, sculptează sufletul și mintea copilului, dăluind din lutul inocenței o formă plină de cunoaștere, înțelepciune și curaj. Într-un dans tăcut, educația poartă tinerii pe aripile învățării, transformându-i, modelându-i, asemenea unui râu care sapă adânc în stânci și formează noi peisaje de gândire și cunoaștere. În centrul acestei călătorii stă elevul, cel ce primește, absoarbe și se lasă transformat de puterea magică a cunoașterii.

În această odisee a formării, de primele cuvinte înscrise pe pagina albă până la sofisticarea gândirii critice, educația joacă rolul de făclie în întuneric, ghidând mințile tinere pe cărările complicate ale vieții. Învățământul primar, gimnazial și liceal, diferitele trepte ale unui templu al cunoașterii, unde fiecare pas înainte duce la o apropiere de esența transformări interioare.

Educația este cheia care deschide porțile viitorului. Fără educație, omul rămâne prizonier al ignoranței, o umbră închisă într-o peșteră fără ieșire. Prin educație, mintea se eliberează, asemenea unui vultur ce-și desface aripile și se înalță deasupra munților, privindu-i în toată splendoarea lor.

Fundamentare teoretică

Teoriile învățării – rădăcinile ce susțin copacul cunoașterii

Întregul proces educațional este susținut de diverse teorii ale învățării, asemenea unor rădăcini care alimentează copacul cunoașterii. Fiecare teorie oferă o perspectivă diferită asupra modului în care mintea umană absoarbe și prelucreză informația, iar fiecare elev se află sub influența acestor paradigme, fie că este vorba de învățare prin descoperire (constructivism), prin asociere și repetare (behaviorism) sau prin internalizarea și prelucrarea activă a informației (cognitivism).

Teoriile învățării sunt precum forțele invizibile ale naturii – ele ghidează în tăcere, conducând elevul prin labirintul învățării, fără a se face simțite în mod direct, dar având un impact uriaș asupra traseului urmat. Constructivismul, de exemplu îl încurajează, să fie un constructor activ al propriilor cunoștințe, precum și unui arhitect care proiectează viitorul pe baza experiențelor sale anterioare. Behaviorismul îl vede pe elev ca pe un burete ce absoarbe constant stimuli externi, în timp ce cognitivismul nu invită să primească mintea ca pe un calculator, capabil să analizeze și să sorteze informațiile în mod eficient.

Parte practică

Învățământul primar – semințele primei cunoașteri

Învățământul primar este fertil în care sunt sădite pământul primele semințe ale învățării. Aici, copiii, asemenea mugurilor timpurii de primăvară, sunt îngrijiți cu blândețe și răbdare de învățători, care joacă rolul grădinilor ai sufletului și minții. Această perioadă în care mintea copilului este maleabilă, asemenea argilei, și poate fi modelată cu grijă. Prin metafora acestui grădinar, învățătorii nu doar predau noțiuni elementare precum cititul, scrisul și numărutul, ci și insuflă primele principii de moralitate, empatie și responsabilitate.

Fiecare lecție învățată este precum o fereastră deschisă către un nou univers de cunoștințe. Învățarea cifrelor poate fi comparată cu descoperirea primelor stele pe cerul întunecat al nopții, iar fiecare pagină citită deschide noi lumi, pline de sensuri și povești. În această etapă, copilul se transformă treptat dintr-o frunză purtată de curenții haotici ai necunoașterii, într-o floare fragilă, ce începe să recunoască rădăcinile și să privească cu curaj spre cerul larg la cunoașterii.

Învățământul primar, această activitate delicată a copilăriei, necesită metode pedagogice speciale, care să hrănească mințile tinere și să le îndrume cu blândețe. O aplicare eficientă este învățătoare joc, care seamănă cu dansul liber al frunzelor în vânt – deși aparent haotic, acest joc ascunde în ordinea și disciplina învățării. Prin joacă, copilul asimilează cunoștințe fără a simți povara învățării, transformând procesul educațional într-o experiență ludică, plăcută și interactivă.

Educația în ciclul primar poate fi comparată cu o mână care îndrumă cu grijă mâna copilului pe hârtia albă, trasând primele litere, primele cuvinte, primele înțelesuri ale lumii. Totodată, metodele vizuale și tactile, folosirea materialelor didactice interactive, a desenelor, a imaginilor colorate și a poveștilor sunt precum un curcubeu al cunoașterii, care atrage atenția și fascinează copilul, invitându-l să exploreze curiozitatea.

Perioada maturizării și rafinării

Pe măsură ce elevii cresc, ajung la porțile celorlalte trepte de învățământ, unde tinerii, asemenea stejarilor tineri, sunt modelați și întăriți de vânturile aspre ale cunoașterii profunde. Aici, educația devine un proces complex, unde gândirea începe să fie șlefuită prin raționament, iar mintea dobândește ascuțimea necesară pentru a înțelege nu doar „ce” și „cum”, ci și „de ce” și „în ce scop”.

Este etapa în care profesorii devin nu doar transmițători de informații, ci și călăuze pe drumul cunoașterii. Fiecare lecție de istorie, biologie sau matematică este o piatră de temelie adăugată la edificiul minții, o cărămidă pusă cu grijă într-o construcție ce nu se va termina niciodată, deoarece învățarea este un proces continuu, un izvor nesecat.

Tinerii sunt asemenea unor sculptori ce încep să-și modeleze propria statuie interioară, folosindu-se de instrumentele cunoașterii primite. Și, precum sculptorul trebuie să înțeleagă forma ascunsă în piatră, elevii din învățământul preuniversitar încep să deslușească esențele, să caute răspunsuri dincolo de suprafață, să exploreze în adâncime.

Rolul și importanța educației

Educația este un instrument al transformării, o forță nevăzută care schimbă destinația, modelează caractere și deschide minți. Așa cum un râu hrănește pământul arid, tot așa educația înprospătează mințile tinere, dându-le viață și energie. Prin educație, un copil poate deveni adultul care va schimba lumea, iar școala este câmpul pe care se marea idei ce vor prinde rădăcini și vor crește sub forma unor vise mărețe.

Transformarea prin educație este profundă, și nu se limitează doar la acumularea de cunoștințe. Adevărata schimbare este interioară – educația îmbracă mintea în haina gândirii critice, o înzestrează cu înțelegerea nuanțelor, cu capacitatea de a distinge între bine și rău, între just și nedrept. Elevul, asemenea unei larve ce devine fluture, se transformă treptat într-un adult capabil să-și croiască propriul drum în viață, ghidat de valorile și cunoștințele dobândite în anii de școală.

Educația este fundamentul unei societăți sănătoase, fiind precum rădăcinile adânci ale unui copac bătrân, ce oferă stabilitate și putere întregului trunchi. Fiecare generație de elevi educați crește acest copac, aducând noi frunze și ramuri, adăugând noi vise și posibilități. Fără educație, societatea ar stagna, iar oamenii ar trăi în bezna necunoașterii, pierduți în vârtoarea lumii fără busolă morală sau intelectuală.

Concluzie

Educația este aripa ce înalță omul din pământul materialității, oferindu-i înțelepciunea de a-și înțelege propria existență și de a crea, în fiecare zi, un viitor mai bun. Transformarea prin educație este o magie, un proces subtil și tăcut, dar de o importanță colosală. De la primele lecții din școala primară până la finalul studiilor, fiecare pas al acestui drum lasă amprenta asupra sufletului și minții elevului.

Educația nu este doar o călătorie, ci și un far ce luminează în întuneric, arătând drumul celor ce vor să cunoască, să crească și să se transforme în ființe de lumină și cunoaștere.

Bibliografie

1. Beadle, P. (2020). *Cum să predai. Strategii didactice*. Editura Didactica Publishing House.
2. Bonchiș, E. (2021). *Generația Z*. Iași:Editura Polirom.
3. Pânișoară, I.-O./ Manolescu, M. (2019). *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*. Iași: Editura Polirom, Volumul 1 și 2.
4. Păun, E. (2017). *Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică*. Iași:Editura Polirom.
5. Păun, E.(2022). *Școala viitorului sau viitorul școlii?*. Iași:Editura Polirom.
6. Stan, E. (2021). *Managementul clasei și nativii digitali*. Editura Institutul European.

Scrisoare de la Brutarul Ionică

GABRIELA TUSINEAN

Grădina Cu Program Prelungit Nr.24 Oradea

Dragi copilași,eu sunt Ionică brutarul, am deschis recent o brutărie în oras si am mare nevoie de ajutorul vostru. Pentru ca avem foarte mulți clienți, brutarii mei au încurcat comenzile și nu mai știu câte pâini trebuie sa împacheteze pentru fiecare client și vă cer voua ajutorul să

numărați și să încercați numărul corect. Deasemenea aș mai avea nevoie de un afiș cu imagini ale produsele pe care le prepar ca să-l lipească pe ușa brutăriei pentru a ști oamenii ce pot găsi în brutăria mea și aceste imagini au fost amestecate cu altele de aceea trebuie sorate și lipite cele potrivite pe afiș și nu în ultimul rând vă rog să mă ajutați în pregătirea unui aluat proaspăt de chifle cu ajutorul unui aparat magic Thermomix în care se va frământa aluatul, din ingredientele pe care vi le-am trimis deoarece timpul este scurt și nu reușesc să termin la timp toate comenzile, iar chiflele au nevoie de dospire și de coacere. Doamna educatoare vă va ajuta în așezarea în ordine a ingredientelor. Știu că sunteți foarte harnici și de ajutor în fiecare zi mamicilor voastre acasă de aceea am apelat la ajutorul vostru. Sper să-l și primesc. În dar, va las și o poveste ca în timpul în care se dospesc chiflele să o ascultați cu mare atenție. Aceasta se numește "Petrică și Pâinea." După aceea va rog să puneți chiflele la cuptor.

Vă mulțumesc!

Ce ziceți? Îl ajutam pe Brutărețul Ionica?

Tranzitie:

Bat din palme clap clap clap,

Din picioare trap, trap, trap,

Ne-nvartim ne răsucim

Și spre centre noi pornim!

Copiii se îndreaptă înspre centre unde se prezintă materialele de la fiecare centru și aceștia își aleg unde doresc să se așeze. Se precizează sarcinile de lucru, ulterior observându-i și îndrumându-i.

La centrul : Joc de rol- copiii vor pune ingredientele în ordinea corectă în bolul thermomixului pentru a frământa aluatul.

La centrul Artă- copiii vor alege și vor lipi pe afiș doar acele imagini cu produsele de panificație pentru a realiza afișul.

La centrul Știință-copiii vor număra pâinile din fiecare imagine și vor încerca numărul corect, raportând cantitatea la număr.

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Adela Costea

ȘCOALA GIMNAZIALĂ LASCĂR CATARGIU

Creativitatea este un concept esențial în educație, influențând profund dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a elevilor. Într-o lume în continuă schimbare, abilitățile creative nu doar că stimulează învățarea, dar contribuie și la formarea unor gânditori critici, capabili să rezolve probleme într-un mod inovator.

În acest context, educația nu se limitează la transmiterea unor informații, ci vizează formarea unor indivizi cu abilități de adaptare și gândire originală. Unul dintre principalele motive pentru care creativitatea este esențială în educație este faptul că aceasta încurajează gândirea critică. În loc să memoreze pur și simplu date, elevii sunt încurajați să pună întrebări, să exploreze soluții alternative și să dezvolte propriile idei. Acest proces stimulează dezvoltarea abilității de a analiza informațiile și de a lua decizii fundamentate.

De asemenea, creativitatea promovează gândirea independentă, ajutând elevii să devină mai autonomi în procesul de învățare. Creativitatea joacă un rol esențial și în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor. Atunci când elevii sunt încurajați să gândească creativ, aceștia nu se limitează la soluțiile tradiționale, dar sunt capabili să exploreze alternative inovative, să depășească obstacole și să găsească răspunsuri eficiente la provocările întâlnite. Aceste abilități sunt esențiale nu doar în contextul educațional, ci și în viața de zi cu zi, oferind elevilor un avantaj în fața unei lumi din ce în ce mai complexe și imprevizibile.

Un alt beneficiu al integrării creativității în educație este dezvoltarea emoțională și socială a elevilor. Activitățile creative, cum ar fi artele vizuale, muzica, teatrul sau scrierea, le oferă elevilor oportunitatea de a-și exprima sentimentele, de a-și înțelege mai bine propria identitate și de a interacționa cu colegii într-un mod constructiv. Aceste experiențe contribuie la creșterea încrederii în sine, la consolidarea empatiei și la dezvoltarea unui spirit de colaborare.

Astfel, creativitatea devine un instrument valoros în promovarea unui climat educațional pozitiv, unde elevii se simt în siguranță și susținuți în procesul lor de învățare. Pe lângă aceste beneficii, creativitatea este esențială în pregătirea elevilor pentru o carieră de succes. Într-o eră digitală și globalizată, multe dintre meseriile viitorului nu pot fi prevăzute, iar flexibilitatea, adaptabilitatea și inovația vor fi esențiale. Creativitatea le oferă elevilor abilitatea de a face față incertitudinii și de a găsi soluții originale în fața schimbărilor rapide ale pieței muncii. Educația care pune accent pe gândirea creativă contribuie la formarea unei generații capabile să inoveze și să facă față provocărilor globale.

În concluzie, creativitatea nu este doar un element complementar educației, ci este o componentă fundamentală care sprijină dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a elevilor. Ea încurajează gândirea critică, rezolvarea problemelor și exprimarea personală, iar integrarea acesteia în procesul educațional este esențială pentru pregătirea tinerelor generații într-o lume în continuă schimbare. Investind în creativitate, educația poate contribui la formarea unor indivizi capabili să facă față provocărilor viitorului și să aducă contribuții semnificative în societate.

JOCURI PENTRU CONSTRUIREA MULȚIMILOR

BĂNCĂNĂU FLORENTINA

Scoala Gimnaziala Nr.9 Resita

JOCURI PENTRU CONSTRUIREA MULȚIMILOR

profesor pentru învățământul primar Băncăna Florentina

Școala Gimnazială Nr. 9 Reșița

REZUMAT

Conceptul de mulțime, fiind unul din conceptele de bază ale matematicii și fiind introdus de timpuriu, poate juca un rol verificador, integrator al altor concepte matematice importante, ușurând mult procesul de dobândire a cunoștințelor. Desigur, noile cunoștințe pot fi însușite doar cu condiția ca acestea să fie traduse în modul de a gândi al copilului.

Jocurile pentru construirea mulțimilor sunt continuarea firească a jocurilor libere și-i ajută pe copii să-și sistematizeze observațiile făcute anterior. Ele ocupă un volum însemnat din activitățile rezervate jocurilor logice, ponderea lor fiind mai mare la vârstele mici.

Scopul lor este de a-i face pe copii să înțeleagă procesul de formare a mulțimilor pe baza unei proprietăți caracteristice date și de a întui complementarele acestora.

Totodată în cadrul jocurilor se urmărește și însușirea procesului invers: găsirea unei proprietăți caracteristice pentru o mulțime ale cărei elemente sunt date. În acest fel, copiii învață să stabilească o legătură firească și reciprocă între acțiune și limbaj.

Jocurile propuse mai jos se succed într-o ordine care permite chiar preșcolarilor de vârstă mică să-și însușească treptat procedeul de construire a mulțimilor și totodată să distingă atributele pieselor.

Programa prevede în primul rând, chiar și la grupa mică, separarea unor submulțimi după criteriul formei : „Alege discurile (cercurile) și joacă-te cu ele”, „Caută pătratul”, *Construim căsuțe* (triunghiul); în al doilea rând separarea pieselor se face după criteriul mărimii (piese mari și piese mici) și apoi al culorii (piese albastre, piese galbene și piese roșii).

La grupa mijlocie se întregesc observațiile prin faptul că se face cunoștință și cu dreptunghiul și se adaugă tuturor pieselor atributul „grosime” cu cele două variabile ale sale (gros, subțire); în acest fel copiii își formează o imagine completă asupra pieselor trusei, asupra caracteristicilor acestora.

În spiritul prevederilor programei, activitatea de construire a submulțimilor prin manevrarea pieselor trebuie continuată și valorificată –ori de câte ori e posibil – prin raportarea corectă a numelor (1 și 2 la grupa mică, 1-5 la grupa mijlocie, 1-10 la grupa mare) la cantitățile corespunzătoare. Acest lucru trebuie făcut cu deosebită atenție – după caz: prin aprecierea

globală, prin punerea în corespondență sau prin numărare – și în așa fel încât operația respectivă să fie un auxiliar al jocului și să nu-i știrbească unitatea.

De fiecare dată, după separarea submulțimilor (pe baza unui anumit criteriu) se organizează cu piesele acestora jocuri de construcții, în scopul de a se sesiza componența fiecărei submulțimi. Astfel, în mulțimea pieselor albastre unele piese sunt mai mari, altele mici (unele sunt subțiri, altele groase); au diferite forme: pătrat, disc, triunghi (dreptunghi), însă toate posedă proprietatea definitorie: „sunt albastre”. Tot în cadrul acestui proces, copiii vor observa că aceeași piesă poate intra în componența mai multor mulțimi, dacă acestea au fost construite după criterii diferite. Astfel, pătratul roșu mic (și subțire) face parte din mulțimea pătratelor, cât și din cea a pătratelor roșii, a pătratelor mici etc.

De îndată ce copilul a învățat separat atributele pieselor, trebuie să-i oferim posibilitatea de a-și sistematiza cunoștințele, de a corela aceste atribute, în scopul determinării fiecărei piese. Acest lucru se realizează într-un mod atractiv considerând atributele pieselor ca pe niște „calități” ale unei jucării.

Copiii din grupa mijlocie și îndeosebi din cea mare descriu piesele și cu ajutorul negațiilor: „Piesa aceasta nu este pătrat, nu este mică, nu este albastră etc., etc.”. Desigur, negarea atributelor este mai comodă, mai eficientă prin folosirea particulei ne- : „piese ne-albastre”, „piese ne-pătrate” etc. (chiar dacă asemenea termeni par celor neavizați artificial). Nu trebuie totuși să forțăm nota printr-o introducere prematură a acestei forme de negație. Ca și în alte cazuri, introducerea termenilor noi trebuie făcută treptat, prin alăturarea lor naturală și necontradictorie, la termenii necunoscuți. Astfel, în perechile de termeni: acoperiș de casă-triunghi, jucărie-piesă, grupă-mulțime etc., prin exerciții repetate trebuie să se ajungă la folosirea celui de-al doilea component al perechii.

În unele jocuri („*Ce a greșit ursulețul?*”) se folosește contra-exemplul, copiii fiind provocați să sesizeze greșelile (intenționate) făcute de educatoare, lansând în acest scop un semnal sonor dinainte convenit.

Reluarea jocurilor nu trebuie să constituie doar o simplă repetare a lor. Astfel, dacă în primele jocuri „căsuțele” se completează rând pe rând, în cele următoare copiii primesc piese, le studiază și apoi le repartizează în mulțimea corespunzătoare: în felul acesta „căsuțele” se completează concomitent.

Pe măsură ce copiii și-au îmbogățit experiența, jocurile devin tot mai complexe, solicitându-le mai mulți analizatori, combinând jocul cu mișcarea, cu cântecul, cu povestirea etc. Astfel, „*Săculețul fermecat*” le dă posibilitatea copiilor să descopere forma, mărimea, grosimea piesei numai prin simțul tactil; culoarea poate fi doar ghicită. Treptat însă, li se oferă procedee și pentru deducerea ei, în anumite situații.

În jocul „*Biblioteca*” pot fi verificate nu numai cunoștințele și vocabularul preșcolarilor ci și calitățile lor artistice de povestitori, recitatori și cântăreți. Activitatea constituie totodată un test pentru verificarea comportării civilizate.

Pentru preșcolarii grupei mari sunt prevăzute o serie de jocuri mai complexe, cu o deosebită valoare formativă.

Astfel, jocul „*Te rog să-mi dai...*” îi obișnuiește pe copii să folosească nu numai principii ale judecății logice ci și o exprimare corectă și o atitudine politicoasă față de partenerii de întrecere.

În jocul „*Ce piesă am ascuns*” copiii găsesc soluția problemei prin punerea pieselor în corespondență biunivocă. Totodată, în cadrul jocului se pregătesc elementele necesare pentru înțelegerea jocurilor de perechi și de formare a mulțimilor echivalente.

În fine, „*Cine ghicește mai repede?*” nu este o simplă ghicitoare, ci un exercițiu al minții în care deducția logică are un rol important, făcând inutile unele întrebări. Simbolurile ce sunt utilizate aici, pentru a ilustra atributele pieselor sau negațiile acestora, constituie un pas pregător însemnat pentru înțelegerea citirii și scrierii, un sprijin prețios în combaterea învățării mecanice.

BIBLIOGRAFIE:

IFTIME, GHEORGHE, „*Jocuri logice pentru preșcolari și școlari mici*”, Editura didactică și pedagogică, București, 1976

Integrarea preșcolarilor cu cerințe educaționale speciale

Ioana Roxana Radu

Grădinița "Lumea copiilor"

Introducere

Integrarea preșcolarilor cu cerințe educaționale speciale (CES) reprezintă un proces educațional și social esențial pentru asigurarea dreptului fiecărui copil la o educație incluzivă. Copiii cu CES, care pot include dizabilități fizice, cognitive, senzoriale sau tulburări de comportament, au nevoie de un mediu educațional adaptat pentru a-și dezvolta potențialul. În acest context, grădinița joacă un rol important în pregătirea acestora pentru integrarea ulterioară în școală și societate.

Conceptul de cerințe educaționale speciale

Cerințele educaționale speciale se referă la nevoile suplimentare ale copiilor care au dificultăți în procesul de învățare din cauza unor dizabilități sau deficiențe. Aceste nevoi pot include:

- Tulburări de învățare.
- Tulburări de spectru autist (TSA).
- Tulburări de comportament sau emoționale.

- Deficiențe fizice sau senzoriale (de exemplu, deficiențe de vedere sau auz).

Integrarea acestora presupune crearea unui mediu educațional care să le permită participarea activă și egală la procesul educațional.

Beneficiile integrării

1. **Pentru copilul cu CES:**
 - Crește nivelul de interacțiune socială și ajută la formarea relațiilor interpersonale.
 - Dezvoltă abilități de comunicare și adaptare la medii variate.
 - Îmbunătățește stima de sine și încrederea în propriile capacități.
2. **Pentru ceilalți copii:**
 - Promovează empatia și respectul pentru diversitate.
 - Îi ajută să înțeleagă și să accepte diferențele.
3. **Pentru comunitate:**
 - Susține incluziunea socială și reduce discriminarea.
 - Contribuie la formarea unei societăți mai echitabile.

Rolul educației incluzive în grădiniță

Grădinița este primul contact al copilului cu un mediu educațional structurat. Integrarea copiilor cu CES la această vârstă poate avea un impact pozitiv asupra dezvoltării lor. Educația incluzivă se bazează pe:

- **Adaptarea curriculumului:** Personalizarea activităților educative pentru a răspunde nevoilor fiecărui copil.
- **Sprijin specializat:** Colaborarea cu logopezi, psihologi și terapeuți.
- **Crearea unui mediu accesibil:** Amenajarea clasei și utilizarea materialelor didactice adaptate.

Metode și strategii de integrare

1. **Planuri Educaționale Individualizate (PEI):**
 - Fiecare copil cu CES beneficiază de un plan personalizat care include obiective adaptate la nevoile sale.
2. **Metode de predare interactive:**
 - Utilizarea jocurilor, poveștilor și activităților creative care implică toți copiii.
3. **Activități comune:**
 - Încurajarea participării copilului cu CES în activități de grup pentru a dezvolta abilități sociale.
4. **Tehnologia asistivă:**
 - Utilizarea dispozitivelor speciale (tablete, sisteme audio) pentru a facilita învățarea.
5. **Implicarea părinților:**
 - Organizarea întâlnirilor și atelierelor pentru a informa și sprijini părinții.

Provocări ale integrării

1. **Lipsa resurselor:**
 - Insuficiența personalului specializat și a materialelor didactice adaptate.
2. **Prejudecăți și discriminare:**
 - Atitudinile negative ale părinților sau ale comunității față de copiii cu CES.
3. **Pregătirea insuficientă a personalului:**
 - Nevoia de cursuri de formare pentru educatori în domeniul educației incluzive.

Soluții pentru o integrare eficientă

- **Sensibilizarea comunității:** Campanii de informare pentru a promova acceptarea și respectul față de diversitate.
- **Formarea cadrelor didactice:** Organizarea cursurilor și workshopurilor pentru educatori.
- **Investiții în infrastructură:** Asigurarea resurselor financiare pentru adaptarea spațiilor și achiziționarea materialelor necesare.

Concluzii

Integrarea preșcolarilor cu cerințe educaționale speciale este un proces esențial pentru asigurarea echității și a incluziunii în educație. Prin colaborarea dintre educatori, părinți, specialiști și comunitate, copiii cu CES pot beneficia de un mediu prietenos, care să le permită să se dezvolte armonios. Promovarea educației incluzive contribuie la formarea unei societăți mai tolerante, bazate pe respect și acceptare.

Bibliografie

1. Legea Educației Naționale nr. 1/2011.
2. Manuale și ghiduri de educație incluzivă.
3. Articole și studii despre integrarea copiilor cu CES.

ÎNVĂȚAREA PRIN DESCOPERIRE

IULIA CIMPONER

Liceul Tehnologic Matei Corvin Hunedoara

ÎNVĂȚAREA PRIN DESCOPERIRE

Învățarea prin descoperire este un model educațional activ în care elevii dobândesc cunoștințe și abilități prin explorare directă, cercetare și rezolvare de probleme, mai degrabă decât prin transmiterea pasivă de informații din partea profesorului.

Învățarea prin descoperire este un proces în care elevii sunt încurajați să exploreze și să experimenteze în mod activ pentru a înțelege concepte și principii. Această metodă de învățare este bazată pe ideea că elevii învață cel mai bine atunci când sunt implicați în activități care le stimulează curiozitatea și le permit să își descopere singuri informațiile. În loc să li se prezinte soluții deja formulate, elevii trebuie să descopere aceste soluții prin investigarea, experimentarea și analiza proprie.

Printre caracteristicile esențiale ale învățării prin descoperire se numără:

- **Explorarea activă:** Elevii cercetează, experimentează și formează ipoteze, învățând prin trial și eroare.
- **Întrebările și curiozitatea:** Elevii sunt încurajați să pună întrebări și să caute răspunsuri, devenind astfel activi în propriul lor proces de învățare.
- **Rezolvarea de probleme:** Elevii aplică noile informații pentru a rezolva probleme concrete, ceea ce ajută la consolidarea înțelegerii.
- **Autonomia în învățare:** Elevii sunt încurajați să își asume responsabilitatea pentru învățarea lor, explorând concepte în ritmul lor propriu.

Învățarea prin descoperire se bazează pe câteva principii fundamentale care ajută la formarea unei atmosfere educaționale eficiente:

a. Încurajarea gândirii critice

Elevii sunt încurajați să gândească critic și să pună întrebări. În loc de a primi răspunsuri gata formulate, ei trebuie să analizeze informațiile disponibile, să își formuleze ipoteze și să le testeze.

b. Încurajarea autoexplorării

Elevii învață prin cercetare independentă, experimentare și observație. Procesul de descoperire poate include activități precum experimente științifice, rezolvarea de probleme matematice sau analiza literară a unui text. Învățarea devine astfel un proces activ în care elevii construiesc cunoștințele prin propria lor activitate.

c. Înțelegerea prin experiență

Învățarea prin descoperire pune accent pe experiențele directe. Elevii nu doar că primesc informații teoretice, ci aplică aceste informații pentru a înțelege mai bine concepte abstracte. De exemplu, prin realizarea unui experiment științific sau prin participarea la un proiect de grup, elevii înțeleg mai profund principiile pe care le studiază.

d. Rezolvarea de probleme

Elevii sunt încurajați să aplice ceea ce învață pentru a rezolva probleme practice, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților de gândire critică și analitică.

Învățarea prin descoperire aduce multiple beneficii atât pentru elevi, cât și pentru profesorii care aplică această metodă: stimularea creativității, încurajarea autonomiei, dezvoltarea abilităților de rezolvare de probleme, îmbunătățirea reținerii informațiilor și îmbunătățirea motivației.

Cercetările arată că informațiile învățate prin descoperire sunt adesea mai bine reținute decât cele învățate pasiv. Atunci când elevii sunt implicați activ în procesul de învățare, ei formează conexiuni mai puternice între cunoștințele noi și cele existente.

În concluzie, învățarea prin descoperire este o metodă educațională eficientă și stimulativă care ajută elevii să învețe prin explorare activă, gândire critică și rezolvare de probleme. Aceasta promovează învățarea autonomă, dezvoltă abilități de gândire complexă și contribuie la creșterea motivației elevilor. Prin implementarea corectă a acestei metode, cadrele didactice pot încuraja elevii să devină cercetători activi și să aprecieze procesul învățării ca pe o activitate plină de descoperiri.

Portretul cadrului didactic in sec. XXI

OANA CAMELIA GUIU

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

Portretul cadrului didactic în secolul XXI

Sistemul de învățământ a suferit de-a lungul timpului multe schimbări sub multe aspecte.

În cadrul învățământului preșcolar, s-au avut în vedere particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, contextul psihosocial de formare și dezvoltare al acestora, cât și integrarea în specificul învățământului preconizat la standarde europene, mai exact, educația timpurie, care începe de la nașterea copilului până la vârsta de 6-7 ani, respectiv, la intrarea copilului la școală.

Noul curriculum (2019) marchează procesul schimbării, al transformării calitative.

Cadrul didactic trebuie să aibă cunoștințe multiple, dobândite în urma studierii cercetărilor psihologice și pedagogice. Trebuie să fie centrat pe formarea personalității copiilor, pe influențarea lor pozitivă.

Măiestria didactică în aplicarea curriculumului actual nu este suficientă, dacă nu este însoțită de o bună cunoaștere a copiilor și de un volum de achiziții care să asigure realizarea obiectivelor cadru ale ciclului preșcolar, obiective ce reprezintă și finalități ale educației timpurii.

Integrarea domeniilor de dezvoltare în domenii experiențiale constituie platforma formării unui stil propriu de lucru al cadrelor didactice. Curriculumul existent oferă educatorilor modalități multiple de influențare pozitivă a copiilor în actul învățării prin intermediul jocului, sub multiplele lui valențe.

Devotat, cadrul didactic este în strânsă și permanentă legătură cu părinții copiilor. Oferă informații despre copii și este la curent cu ce se întâmplă cu aceștia și în afara grădiniței (evenimente care au loc în familie și care pot afecta starea emoțională a copiilor: decesul unuia dintre părinți, divorțul părinților, plecarea unuia sau ambilor părinți să muncească în străinătate, cei mici rămânând în grija altor rude, venirea pe lume a unui frățior/a unei surioare și atunci se modifică dinamica familiei etc.).

Cadrul didactic este responsabil de starea de bine a copiilor la grădiniță și nu numai, acesta fiind un model important pentru cei mici, o persoană care poate influența personalitatea copiilor pe parcursul întregii vieți. Atitudinea acestuia are repercusiuni imediate, dar și îndelungate.

Cadrul didactic este empatic, protector, un adevărat sprijin pentru ființele mici, firave, care au nevoie permanent de bunăvoință, încurajarea și îndrumarea educatorului. Alături de părinți, cadrele didactice sunt exemple pentru copilași. Legătura afectivă care se stabilește între copii și educator este de cele mai multe ori extrem de profundă și influențează evoluția copilului pe drumul său către maturitate.

În concluzie, cadrul didactic este responsabil nu doar de aspectul cognitiv al actului didactic, dar și de latura psiho-emoțională și socială a preșcolarilor, având viu în permanență spiritul ludic, fără de care nu s-ar putea raporta adecvat la aceștia.

Cufărul cu povești

Lenuta Maria Hasmasan

Grădinița Cu Program Prelungit Floare de Iris Cluj-napoca

NUME: **HĂȘMĂȘAN LENUȚA MARIA**

TEMA ACTIVITĂȚII: **CUFĂRUL CU POVEȘTI**

CLASA/ GRUPA: **MARE-MARGARETE**

CADRUL DIDACTIC: **HĂȘMĂȘAN LENUȚA MARIA**

UNITATEA ȘCOLARĂ: **GRĂDINIȚA CU PP. FLOARE DE IRIS, CLUJ NAPOCA**

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Verificarea și consolidarea cunoștințelor anterioare despre poveștile învățate “Țurțuța”, „Ursul păcălit de vulpe” și „Coliba iepurașului”.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

- să recunoască imaginile din poveste și să descrie întâmplările pe baza acestora.
- să creeze firul logic al întâmplărilor din poveste punand imaginile în ordine.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII/COMPORTAMENTE VIZATE

Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmplină dificultăți.

Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)

1.2. Înțelege mesaje simple

1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor

2 Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)

2.1. Pronunță corectă sunetele specifice limbii române

2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor

2.3. Utilizează structuri orale simple

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: dialogul, conversația, explicația, exercițiul.

Materiale didactice :imagini din poveste, cufărul cu povești, tabla magnetică.

Evaluare: aprecieri verbale, aplauze, recompense.

	Etapele activității	Conținut științific
1.	Moment organizatoric	În vederea bunei desfășurări a activităților de învățare au loc aranjarea mobilierului, aerisirea sălii de grupă, stabilirea liniștii și asigurarea unei atmosfere de lucru adecvate.

2.	Captarea atenției	Bună dimineața bobociei voioși. Bine ați venit astăzi la grădiniță unde vom continua călătoria noastră în lumea celor care nu cuvântă, adică în lumea animalelor. -Am găsit în sala noastră de grupă un ursuleț. Acesta mi-a spus că se numește Martinel. Este mic și foarte trist, deoarece el nu știe nicio poveste. Vreți să îl înveselim și să îl învățăm multe lucruri frumoase?
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	-Eu am pregătit pentru voi Cufărul cu povești. În el se află câteva imagini cu secvențe din povești pe care voi le știți deja. Ceea ce trebuie să facem este să extragem pe rând imagini din cufăr, să ne așezăm la locul special amenajat pentru povestitor, apoi să povestim întâmplarea/acțiunea din poveste, vom descoperi cuvinte noi, lucruri și întâmplări noi. Astfel îl vom putea înveseli pe Martinel.
4.	Desfășurarea activității	Cu ajutorul unei mingi, bobociei vor fi aleși pentru a scoate imagini din cufăr. Aceștia se vor așeza confortabil la locul povestitorului unde vor începe să povestească întâmplările redată în imagini. În cufăr vor găsi câte două imagini sugestive din cele trei povești. Se demonstrează varianta jocului de către educatoare. Când toate imaginile au fost prezentate, iar copiii au recunoscut poveștile din care întâmplările fac parte se va trece la complicarea jocului. Martinel, este cel care, cu ajutorul unei suflări peste cufăr va amesteca toate imaginile din povestea Ursul păcălit de vulpe. Se vor alege câțiva copii care vor extrage câte o imagine din cufăr. În cufăr sunt cinci imagini, alese de către cinci copii care vor fi numiți liderii de grup. Liderii de grup își vor alege câțiva membrii din rândul copiilor astfel încât vor forma cinci echipe. Membrii echipelor se vor sfătui astfel încât să aranjeze pe tabla magnetică fiecare imagine în ordinea cronologică a desfășurării întâmplărilor din poveste. După ce aceștia au așezat toate imaginile, fiecare echipă va desemna un povestitor care va expune ceea ce s-a petrecut în poveste.
5.	Încheierea activității	În încheierea activității copiii se vor așeza în cerc unde vor începe o hora a personajelor din poveste. Hai la joc, hai la joc,

Sa ne fie cu noroc!

Invarte-te frate bine

Ca si vulpea-n hora vine!

Tot asa, tot asa,

Bate talpa la podea

Si cu totii la un loc

Sa jucam hora cu foc.

Hora mare, hora mare,

Nu ma calca pe picioare

Fiindca eu tot am sa joc

Ca am gauri in cojoc.

Sa cantam, sa ne-nvartim

Pana o sa ne-ncazim,

Inainte si-napoi,

C-asa-i hora pe la noi.

Si-o jucam cu Mos Martin

Ca s-avem un an mai bun.

Le mulțumesc copiilor pentru hărnicia și atenția de care au dat dovadă și ofer recompense.

BIBLIOGRAFIE:

- Tătaru, Lolica (coordonator) - Educație timpurie- Ghid metodologic pentru aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Paralela 45, Pitești, 2009.
- Revista Națională de profil psihopedagogic pentru cadrele din învățământul preșcolar și primar, Editura Arlequin, 3-4/2016
- Piramida cunoașterii-Lolica Tătaru, Olga Chiș, Adina Glava, ed. Diamant,2014
- Noul curriculum preșcolar

Puppet Adventures Full of Kindness -Aventurile păpușilor empaticе

CORINA RANCEANU

Miron Costin

Școala GIMNAZIALĂ, „MIRON COSTIN”, Galați

În era globalizării, educația nu mai este limitată de granițe naționale, iar colaborarea internațională devine o componentă esențială a procesului de învățare. Proiectul twinning „Puppet Adventures Full of Kindness” a fost o inițiativă remarcabilă care a reunit copii din România și Turcia, încurajându-i să colaboreze pentru a descoperi împreună valorile bunătății și empatiei. Prin intermediul marionetelor și poveștilor, acest proiect a oferit o platformă unică pentru explorarea diversității culturale și dezvoltarea unor relații interpersonale profunde între copiii din cele două țări.

Proiectul „Puppet Adventures Full of Kindness” a avut mai multe obiective esențiale. În primul rând, a urmărit să promoveze valorile pozitive, cum ar fi bunătatea, empatia și respectul, prin intermediul poveștilor cu marionete. În contextul multicultural al proiectului, aceste valori au fost abordate din perspective diferite, oferind copiilor oportunitatea de a învăța unii de la alții și de a aprecia diversitatea culturală.

Un alt obiectiv important a fost dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare într-un mediu internațional. Colaborarea dintre copiii din România și Turcia a fost esențială pentru succesul proiectului, încurajându-i să lucreze împreună pentru a crea povești comune și a înțelege cum valorile universale, precum bunătatea, transcende granițele culturale.

În plus, proiectul a vizat și dezvoltarea creativității și expresivității artistice ale copiilor, încurajându-i să își exprime ideile și emoțiile prin crearea de marionete și scenarii de povești.

Implementarea proiectului a implicat o serie de activități menite să faciliteze colaborarea și schimbul cultural între copiii din România și Turcia. Activitățile au fost structurate în mai multe etape, fiecare având un rol crucial în atingerea obiectivelor propuse.

Prima etapă a fost dedicată cunoașterii reciproce și înțelegerii culturilor celor două țări. Prin sesiuni de videoconferințe și schimburi de mesaje video, copiii au avut ocazia să învețe unii

despre ceilalți, să descopere tradiții și obiceiuri specifice și să construiască punți de prietenie. Această etapă a fost esențială pentru crearea unui mediu de colaborare deschis și prietenos.

În a doua etapă, copiii din ambele țări au fost implicați în ateliere de creație a marionetelor, fiecare copil având libertatea de a-și concepe propriul personaj. Materialele utilizate au fost simple și accesibile, permițând copiilor să își exprime creativitatea într-un mod liber și neconstrângător.

Ulterior, copiii au lucrat împreună la dezvoltarea unor scenarii de povești care să reflecte tema bunătații. Fiecare echipă mixtă, formată din copii din ambele țări, a creat o poveste unică, în care personajele lor au interacționat, demonstrând cum bunăitatea și prietenia pot depăși orice barieră culturală.

Etapă finală a proiectului a fost punerea în scenă a poveștilor create. Copiii din România și Turcia au organizat spectacole simultane, transmise prin intermediul unei platforme online, permițând astfel tuturor participanților să se bucure de poveștile prietenilor lor din cealaltă țară. Acest moment a fost unul deosebit de emoționant, subliniind puterea colaborării și a prieteniei internaționale.

Proiectul „Puppet Adventures Full of Kindness” a avut un impact semnificativ asupra tuturor participanților. În primul rând, copiii au dezvoltat o înțelegere mai profundă a valorilor universale și au învățat cum să le aplice în contexte interculturale. Experiența de a colabora cu colegii dintr-o altă țară le-a deschis orizonturile și i-a ajutat să aprecieze diversitatea culturală.

La nivel personal, copiii au format prietenii durabile, bazate pe respect reciproc și apreciere. Aceste relații sunt poate cele mai valoroase rezultate ale proiectului, deoarece demonstrează că, indiferent de diferențele culturale, copiii pot găsi întotdeauna un teren comun pe care să construiască legături puternice.

„Puppet Adventures Full of Kindness” a fost mai mult decât un proiect educațional; a fost o călătorie de descoperire și colaborare, care a reușit să aducă împreună copii din două culturi diferite pentru a învăța și a crea împreună. Prin intermediul marionetelor și poveștilor, copiii au învățat lecții esențiale despre bunăitate, empatie și puterea prieteniei, lecții care vor rămâne cu ei pe tot parcursul vieții. Această experiență a demonstrat că, prin colaborare și respect reciproc, putem construi punți între culturi și putem contribui la o lume mai bună, plină de înțelegere și compasiune.

Importanța creativității în viața celor mici

Florina Groza

Grădina Cu Program Prelungit Nr.16 Timisoara

Creativitatea este un ingredient esențial în formarea personalității celor mici, având un impact profund asupra dezvoltării lor cognitive, emoționale și sociale. Ea nu doar că stimulează

imaginația și curiozitatea copiilor, dar le formează și abilități fundamentale pentru viața de zi cu zi. În acest context, creativitatea poate fi văzută ca un proces prin care copiii învață să-și exprime gândurile, sentimentele și ideile într-un mod unic, ceea ce le oferă un cadru sigur pentru a explora și înțelege lumea din jur.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale creativității este legătura sa cu **încrederea în sine**. Atunci când sunt implicați în activități creative, copiii nu doar că învață să-și exprime ideile, dar sunt și încurajați să ia inițiative, să încerce noi abordări și să nu se teamă de greșeli. Într-un mediu liber de judecăți, copiii sunt mai dispuși să experimenteze și să-și asume riscuri, ceea ce le întărește stima de sine. De exemplu, un copil care desenează sau pictează fără frica de a nu fi "perfect" învață să aprecieze procesul creativ în sine și să își valorizeze eforturile, chiar și atunci când rezultatul final nu este conform așteptărilor. Această încredere se transferă și în alte domenii ale vieții lor, ajutându-i să fie mai deschiși și mai încrezători în propriile abilități.

Un alt beneficiu semnificativ al creativității este acela că le permite copiilor să **colaboreze mai eficient cu ceilalți**. În multe activități creative, fie că este vorba de jocuri de grup, proiecte artistice sau chiar învățarea prin joacă, copiii sunt încurajați să comunice, să împărtășească idei și să colaboreze pentru a obține un rezultat comun. Acest tip de experiență le dezvoltă abilități importante de comunicare și de rezolvare a conflictelor. În plus, îi învață să aprecieze diversitatea de perspective și să accepte ideile altora. Colaborarea într-un context creativ ajută copiii să înțeleagă că fiecare membru al grupului poate aduce ceva unic și valoros, ceea ce contribuie la dezvoltarea unui spirit de echipă și la înțelegerea importanței diversității.

Creativitatea este, de asemenea, un instrument de **adaptare la schimbare** și de **reziliență**. Copiii care sunt încurajați să gândească creativ în fața unor probleme învață rapid că nu există un singur mod corect de a aborda o situație. Aceștia învață să abordeze dificultățile cu o minte deschisă și să găsească soluții inovative, ceea ce le dezvoltă abilitatea de a face față situațiilor neașteptate. De exemplu, atunci când un copil construiește un turn din piese de lego și acesta se prăbușește, el va căuta noi modalități de a reconstrui turnul sau va încerca o altă abordare. Acest tip de gândire le oferă copiilor flexibilitate și capacitatea de a înfrunta eșecurile cu o atitudine pozitivă și constructivă. Creativitatea încurajează gândirea divergentă, adică abilitatea de a găsi mai multe soluții la o problemă, și îi ajută pe copii să fie mai deschiși și mai pregătiți să abordeze provocările vieții cu curaj și perseverență.

Mai mult decât atât, creativitatea îi ajută pe copii să își **exprime emoțiile și gândurile**. Copiii pot experimenta o gamă largă de sentimente pe care poate nu le pot exprima în cuvinte, însă prin activitățile creative, cum ar fi desenul, scrierea sau muzica, aceștia pot da formă și pot exterioriza acele emoții complexe. De exemplu, un copil care se simte trist poate desena o scenă care reflectă acea stare, iar acest lucru îl poate ajuta să înțeleagă mai bine ce simte și să gestioneze acele emoții într-un mod mai sănătos. În plus, creativitatea oferă o formă de eliberare și relaxare mentală, care este esențială pentru dezvoltarea echilibrului emoțional al copiilor.

Creativitatea mai contribuie și la dezvoltarea **abilităților de rezolvare a problemelor**. În momentul în care un copil se confruntă cu o situație în care trebuie să inventeze o soluție, el învață să folosească resursele de care dispune într-un mod ingenios. De exemplu, într-un joc de construcție, atunci când piesele nu se potrivesc sau nu ajung pentru a termina un proiect, copilul

va căuta soluții prin testare și ajustare, dezvoltând astfel nu doar abilități cognitive, dar și o atitudine de perseverență. Aceste abilități de rezolvare a problemelor sunt esențiale pe măsură ce copiii cresc și întâlnesc tot felul de provocări în viața de zi cu zi.

În concluzie, creativitatea este mult mai mult decât o simplă activitate artistică pentru copii. Ea este un **vehicul** prin care aceștia își pot explora potențialul, își pot construi o stimă de sine solidă, pot învăța să coopereze cu ceilalți și pot dezvolta abilități importante pentru viața de adult. Creativitatea le oferă copiilor oportunitatea de a gândi în moduri noi, de a face față provocărilor și de a înfrunta viața cu o minte deschisă, o atitudine pozitivă și o dorință de a învăța continuu. Încurajând creativitatea, contribuim la crearea unor adulți inovatori, capabili să se adapteze, să colaboreze și să răspundă provocărilor lumii în moduri originale și eficiente.

Bibliografie:

1. **Gardner, H.** (1996). *Inteligențele multiple: Cum funcționează mintea*. Editura Trei.
2. **Vygotsky, L. S.** (2001). *Imaginația și creativitatea în copilărie*. Editura științifică și enciclopedică.
3. **Asociația Națională pentru Copii Gifted (NAGC)** (2020). *Creativitatea la copii*.

Implicațiile grădiniței asupra socializării

TITE ALINA

Gradinita Cu Program Prelungit Parfum de Tei Cluj- napoca

Rolul învățământului preșcolar în socializarea copiilor are în vedere, mai ales, aspectul integrării sociale, ceconstituie expresia fundamentală a naturii umane, iar grădinița, ca primă treaptă de învățământ, este implicată activ în această acțiune de formare a copilului din perspectiva socială. Astfel, integrarea socială devine o finalitate a educației, în urma căreia copilul va realiza o adaptare socială bună, va dobândi o bună imagine de sine, o percepție corespunzătoare a relațiilor sociale și un comportament sociabil, participând activ la activități comune, toți acești factori socio-afectivi fiind necesari pentru integrarea ulterioară.

Socializarea realizată în grădiniță include atât organizarea motrică cât și îmbogățirea conținuturilor cognitive, modelarea afectivă și însușirea largă a experienței umane: limbajul, cunoștințele și modalitățile practice de acțiune, normele de comportament sunt toate cuprinse în sfera socializării (Tucicov- Bogdan, 1973). Învățarea socială reprezintă mecanismul principal care este responsabil, în preșcolaritate, de maturizarea și dezvoltarea psihosocială, reprezentată de modalități optime de relaționare interpersonală a copilului, de capacitatea de integrare în activități de grup, de strategiile de raportare la normele și valorile acceptate de grup, de motivația pentru activitățile desfășurate în comun și de dorința de a coopera cu ceilalți.

Învățarea socială reprezintă o altă formă de activitate, alături de învățarea didactică, ce contribuie la dezvoltarea psihică a copilului, oferind prilejul de asimilare a noi experiențe, moduri de comportament, modalități de acomodare, adaptare și armonizare interpersonală. Investigațiile de până în prezent au atras atenția asupra priorității raporturilor interpersonale printre modalitățile de influențare a dezvoltării psihice a copilului. P.Osterrieth afirma, de exemplu, că *“lipsind puiul de om de mediul uman, el devine un fel de animal”*, iar H.Pieron subliniază aceeași idee, *“copilul nu este decât un candidat la umanitate”*, iar omul se naște polivalent determinat, principala sa caracteristică fiind adaptabilitatea extraordinară la condițiile de mediu astfel încât, datorită acestor calități, copilul este un *„animal educandum”*.

Grădinița trebuie să exploateze această deschidere a întregii ființe către societate și dorințele copilului de a stabili relații cu cei din jur pentru că, afirmă H.Wallon, *“cîntreaga sa sensibilitate copilul se modelează după persoanele din anturajul său, pe care le imită”*, evidențiindu-se astfel importanța foarte mare a relațiilor interpersonale din perioada 3-6 ani pentru evoluția ulterioară a personalității (Wallon, 1975). Toate relațiile care se stabilesc în spațiul grădiniței, deși încep de la simpla luare de contact, trec prin etapa imitației și ajung la cooperare, au ca finalitate accentuarea sensibilității față de alții și dezvoltarea capacității de a trece dincolo de limitele eu-lui.

Așadar, copilul preșcolar trăiește noi experiențe în relațiile cu cei din jur, experiențe la care trebuie să se adapteze și să acționeze nu numai în funcție de dorințele sale ci să țină seama și de cerințele celorlalți. La nivelul grădiniței copilul va învăța să coopereze, să se conformeze regulilor de grup, să-și armonizeze cerințele sale cu cele ale grupului și să acționeze în conformitate cu acestea. Astfel de conduite de interrelaționare au semnificația socializării copilului și a valorificării potențialului său din planul personalității, care se află într-o continuă dezvoltare și expansiune. Pentru a se putea integra și coopera eficient cu cei din jur copilul trebuie să atingă un anumit nivel al socializării, care presupune o modalitate de percepere și considerare a calităților celor cu care vine în contact.

Socializarea este mai avansată atunci când identificarea și imaginea de sine este corectă, când este realizată prin raportare la alții și când în relație cu aceștia se motivează pentru activitățile desfășurate și pentru o comunicare nedistorsionată, fără tensiuni și cu o anumită încărcătură afectivă. Pe acest fond se formează și dezvoltă o serie de trăsături de personalitate care se vor regăsi în comportamentul copilului : sensibilitatea, inițiativa, egoismul, altruismul, spiritul de înțajutorare, se vor contura forme specifice de comportament iar modelele adulților, stilurile lor comportamentale și adecvarea conținuturilor activităților instructiv-educative astfel încât să evite elemente contradictorii sunt surse de raportare a copilului la sine și la ceilalți, de înțelegere a locului pe care el îl ocupă în ierarhia familiei sau a grupului.

Importanța unei bune colaborări grădiniță-familie

Modelele educaționale actuale pun în centru copilul și trebuințele sale, nevoile lui de dezvoltare și în acest scop participă numeroși factori, dintre care cei cu importanță semnificativă sunt școala, grădinița și familia. Important pentru dezvoltarea armonioasă a copilului este colaborarea eficientă între acești factori educogeni.

Comunicarea și deschiderea de ambele părți, pentru a sprijini dezvoltarea și buna educație acopilului, aduc beneficii pe termen lung în dezvoltarea personalității acestuia. Necesitatea colaborării grădiniță-familie rezidă din obiectivul comun pe care îl au cei doi factori educaționali: asigurarea unui sistem unitar de cerințe de instruire și educare a preșcolarului. Nu vor exista rezultate pozitive ale actului educațional dacă nu există corelare perfectă între influențele educative. Există două dimensiuni principale ale implicării reciproce a instituției de învățământ și familiei în favoarea copilului: dimensiunea relației copil- părinte și dimensiunea relației grădiniță- familie.

Relația copil- părinte este direct influențată de pretențiile manifestate față de copil: acestea nu trebuie să îi plaseze pe copii într-un rol cu prea multe constrângeri și foarte puțin situații de a se desfășura liber, activ, opțional, cu inițiative proprii. Atribuțiile influențează pozitiv personalitatea umană numai atunci când ele oferă posibilități reale de afirmare, când angajează originalitatea și individualitatea acestuia.

Dimensiunea relației grădiniță – familie, se referă la alegerea unității de învățământ, la contactele directe ale părinților cu cadrele didactice. Aceste contacte pot fi întâlniri colective dintre cadrele didactice și asociațiile părinților, reuniunile de informare ale părinților cu privire la diferite conținuturi și metode de predare. Relația grădiniță-familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentale: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Educatoarea trebuie să cunoască mai multe aspecte ale vieții de familie, deoarece aceasta o ajută în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu care va lucra. Căldura raporturilor dintre părinți și educatoare, încrederea și respectul reciproc se stabilesc prin schimbul de informații-pentru care trebuie să găsim întotdeauna timpul necesar. Astfel, educatoarea poate ajuta familia în cel mai simplu și natural mod să urmeze calea justă în raporturile cu copilul său, să prevină îndepărtarea lui sufletească, să înlăture eventualele curențe educative.

Participând afectiv și efectiv la viața grădiniței, părinții nu vor mai vedea doar funcția socială a acesteia, de supraveghere a copiilor atunci când ei lipsesc de acasă, ci vor conștientiza că ea desfășoară un proces instructiv-educativ bine fundamentat și organizat.

În concluzie, dezvoltarea psihică și fizică a copilului la această vârstă depinde în mare măsură și de cadrele didactice, dar și de părinți și de aceea e nevoie stringentă de un parteneriat educațional în favoarea unei educații de bună calitate.

Bibliografie

Botis, A., Mihalca, L. (2007). *Despre dezvoltarea abilităților emotionale ale copiilor, Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar*. Unicef.

Băran Pescaru, A. (2004). *Parteneriat în educație*. București: Editura Aramis Print.

Bărbulescu, O. (2019). *Adaptarea copilului preșcolar la mediu din grădiniță*. Preluat de pe academia.edu: https://www.academia.edu/4510502/ADAPTAREA_COPILULUI_PRESCOLAR_LA_MEDIUL_DIN_GRADINITA_IN_DEBUTUL_PRESCOLARITATII

Ciofu, C. (1998). *Interacțiunea părinți-copii*. București: Medicală Amaltea.

Damon, W., Hart, D. (1988). *Self-understanding in childhood and adolescence*. Cambridge: Cambridge University Press.

Dumitrana, M. (2000). *Copilul, familia și grădinița*. București: Editura Compania.

Osterrieth, P. (1973). *Copilul și familia*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Tucicov- Bogdan, A. (1973). *Psihologia generală și socială*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Verza, E., Verza, F. E. (1994). *Psihologia vârstelor*. București: Editura Pro Humanitate.

Vincent, R. (1973). *Cunoașterea copilului*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Yalom, I. (2007). *Teoria și practica psihoterapiei de grup*. București: Editura trei.

Personalitatea cadrului didactic în învățământul preșcolar

Feher Larisa-Alexandra

Grădinița cu Program Preșungit nr. 56 Oradea

Conceptul de personalitate. Structura personalității

Conceptul de personalitate este un concept fundamental al psihologiei. El integrează toate celelalte procese, stări, fenomene și însușiri psihice ale ființei umane și este, totodată, o rezultantă dinamică a tuturor acestora. (Albu, Negovan, 2008, p.108)

„**Personalitatea** este un sistem constituit din subsistemul dinamico-energetic (temperament), subsistemul efectoriu (aptitudini) și subsistemul relațional (caracterul).” (Bonchiș, Drugaș, Dindelean & Trip, 2009, p.16)

Dimensiuni esențiale ale structurii personalității cadrului didactic

Din rațiuni didactice și pentru o mai bună perspectivă analitică, se discută structura personalității, ca interacțiune a trei dimensiuni: *temperament*, *aptitudini* sau *abilități* și *caracter* sau *atitudini*.

Termenul de **temperament** se referă la însușirile dinamico-energetice ale personalității. Când folosim acest cuvânt, avem în vedere forța sau puterea cu care acționează indivizii, acumularea și descărcarea energiei în diferite activități, ritmul în care se acționează, aspectele formale, exterioare ale acțiunii și ale proceselor afective (durata, intensitatea, expresivitatea). „În principiu, prin trăsătură de personalitate se înțelege, o dispoziție sau o caracteristică subiacentă

care poate fi folosită ca o explicație pentru regularitățile și consistența comportamentului persoanei. (Minulescu, 1996, p.17)

Înșușirile care aparțin temperamentului pot fi remarcate și în activitățile educative, în capacitatea lor de efort, în rezistența la suprasarcini sau stimuli supraadaugați, în puterea de muncă din perioadele suprasolicitante ale sesiunilor de examene, în ritmul vorbirii, al scrierii, în ținută și mișcări, în conduit emoțională. (Filimon, 2001, p. 111)

Astfel, temperamentul este clasificat de Hyppocrates în patru portrete: sangvinic, coleric, flegmatic, melancholic (Radu.1991. după Filimon, 2001)

Aptitudinile sunt însușiri neuropsihice care dau activității productivitate și calitate superioară și permit individului să realizeze performanțe superioare față de alți indivizi(Oprescu, 1999, p.100) **Aptitudinea pedagogică**- se conturează ca fiind principala modalitate de operaționalizare/ instrumentalizare a personalității cadrului didactic, o variabilă ce semnifică deopotrivă erudiție și pregătire de specialitate, cunoașterea psihologiei elevilor, capacitatea de a-i înțelege și a se apropia de elevi, priceperea de a transmite cunoștințe, de a se relaționa cu grupurile de elevi, înțelegerea spontanității, inspirație în luarea unor decizii etc. (Gherghinescu, 1999, după Sas, 2006). Exemplificăm asemenea însușiri: inteligența, atenția, limbajul, însușirile imaginației și gândirii, spiritul de observație, dexteritatea digitală, timpul de reacție, forța fizică, etc (Filimon, 2001, p. 123).

Caracterul se referă la acele trăsături ale personalității care semnifică modul de raportare a subiectului la lumea sa, la universul său social și la propria ființă.

Spre deosebire de temperament, ce se evidențiază în orice situație(naturală sau socială) în care se află o persoană, caracterul este latura de conținut a personalității, constituind nucleul ei psihosocial și axiologic. Trăsăturile de caracter reprezintă valori psihosociale și morale, investindu-se în relații și reglând în funcție de valorile existente, comportamentul (Albu, Negovan, 2008, p.117).

Atitudinile pot fi măsurate prin metoda autoevaluării care este direct și deschisă; metoda chestionarelor cu itemi multipli cunoscute sub denumirea de scale de atitudini; o altă metodă o reprezintă observarea comportamentului sau monitorizarea acestuia.

Un exemplu important al atitudinii este cel al stimei de sine, care joacă un rol hotărâtor în întreaga structură a personalității(Filimon, 2001, p.147).

Personalitatea cadrului didactic în raport cu exigențele sociale

Conceptul de cadru didactic în învățământul preșcolar cuprinde în sfera sa, educatoarea care își desfășoară activitatea cu copiii cuprinși între vârstele de 3-6/7 ani.

Alcătuirea unui inventar al trăsăturilor de personalitate care definesc un bun cadru didactic și care determină buna desfășurare a acțiunii instructiv-educative este importantă în cunoașterea acestora, cât și în formarea lor. În general se pornește de la ideea că fiecare profesiune solicită

personalitatea umană, ceea ce determină ca practicarea profesiei să inducă o anumită „modelare” a personalității. Cercetările făcute în acest domeniu au încercat să clasifice ansamblul calităților care trebuie să caracterizeze un bun cadru didactic, oferind modele ale educatorului ideal. Factorul central de personalitate a unui cadru didactic eficient este creativitatea. Personalitatea creativă trăiește ancorată în prezent, este îndreptată spre viitor, spre țeluri și un bine social. (Sas, 2006)

Anca Dragu precizează în cartea sa și definește trăsăturile cadrului didactic din punct de vedere al aptitudinilor prin cinci mari și importante trăsături: empatia, sensibilitatea, afectivitatea, capacitatea de organizare a activității în plan psihosocial și creativitatea. Unele dintre aceste trăsături pot determina randamentul muncii cadrelor didactice; trăsăturile de personalitate și randamentul muncii acestuia, pot la rândul lor determina performanțele școlare ale elevilor. În viziunea autoarei Anca Dragu, tipul de personalitate ideal este cel deschis, centrat pe elev, pe obiectivele de ordin formativ, pe realizarea unor conexiuni pedagogice între toate componentele activității didactice.

Florica Andreescu susține în cartea sa că: „Cinstea și sinceritatea constituie trăsături de bază ale personalității unei adevărate educatoare. Aceste trăsături o ajută de la început să câștige încrederea copiilor. Atitudinea educatoarei în raporturile cu copiii trebuie să se caracterizeze și prin alte trăsături prețioase. Astfel sensibilitatea și delicatețea o ajută să simtă și să se manifeste cu căldură față de copil. Calmul, echilibrul, stăpânirea de sine de care trebuie să dea dovadă educatoarea contribuie în mod eficient la crearea celor mai bune condiții pentru dezvoltarea preșcolarilor.

Bibliografie:

1. Albu, G, Negovan, V. (2008). Structura, evoluția și dinamica personalității, *Pregătirea psihopedagogică, Manual pentru definitivat și gradul didactic II*. Editura Polirom, Iași.
2. Bonchiș, E, Trip, S Drugaș, M & Dindelegan, C. (2009). *Psihologia personalității*, Editura Universității din Oradea, Oradea
3. Filimon, L. (2001). *Psihologia educației* . Editura Universității Oradea, Oradea.
4. Sas, C. (2006), *Personalitatea cadrului didactic. Profesionalizarea carierei didactice: statut, roluri, competențe, standarde. Formarea inițială și continuă, evaluare și autoevaluare*. Editura Risoprint, Cluj- Napoca

Proiect educativ „Sunt mic dar am un suflet mare,,

Ana Marcut

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.50 Oradea

MOTTO:

*„Dragostea constă în dorința de a da ceea
ce este al tău altuia*

fi a ta."

și de a simți fericirea acestuia ca și cum ar

(Emanuel Swedenborg)

A.DENUMIREA PROIECTULUI : "SUNT MIC DAR AM UN SUFLET MARE"

B. APLICANTUL:

COORDONATE DE CONTACT :

Grădinița Nr.44 Oradea - structură

Școala Gimnazială Nr. 1 Bulz

COORDONATORI PROIECT:

prof. Mărcuț Ana

CONTEXT

Vârsta preșcolarității oferă copiilor cel mai bun context de formare ca viitor membru al societății, incluzând pe lângă aspectele de ordin cognitiv și aptitudinal și pe cele care țin de formarea personalității, de atitudini și valori morale, de conviețuire și empatizare. Acest parteneriat se constituie într-un schimb de experiență, în care educatoarele și copiii au prilejul să cunoască medii de viață și muncă, relativ noi, să schimbe idei, să găsească împreună soluții viabile la diferite probleme.

Proiectul răspunde nevoii preșcolarilor, de a-și asuma roluri și responsabilități, de a-și dezvolta personalitatea și urmărește inițierea acestora, într-un comportament activ, conștient responsabil, capabil de înțelegere și respect pentru cei din jur.

Promovarea voluntariatului în unitățile de învățământ preșcolar, în rândul familiilor copiilor, în comunitate, solicită din partea actorilor implicați – cadre didactice, părinți, preșcolari, dobândirea unor calități legate de comunicare, spirit de echipă, curajul ieșirii din rutină prin activități de voluntariat desfășurate din proprie inițiativă cu scopul cultivării normalității acestor acțiuni în comunitate, și contribuie la creșterea gradului de senzibilizare, conștientizare și responsabilizare a societății. Pornind de la această premisă, considerăm că această inițiativă de a organiza și derula acțiuni de voluntariat la nivelul vârstei preșcolare, este un aspect esențial al evoluției unei societăți sănătoase fiind benefic a fi implementat încă din perioada educației timpurii.

Prin proiectul "SUN MIC DAR AM UN SUFLET MARE" dorim să dezvoltăm relații de colaborare cu preșcolarii din grădinițele din zona rurală cultivând, în același timp, la copii calități precum empatia, răbdarea, interesul pentru celălalt, grija față de alți semenii. .

În cadrul parteneriatului dorim să facem cunoscute cât mai multe lucruri despre noi, să legăm prietenii, să facem schimb de idei, să vedem cum se desfășoară activitatea în grădinițele din zona rurală și comparativ cu cea urbană, care sunt obiceiurile și frumusețile specifice fiecărei zone și nu în ultimul rând să creștem prestigiul celor două unități de învățământ prin popularizarea activităților derulate în cadrul proiectului.

D.DESCRIEREA PROIECTULUI

SCOPUL PARTENERIATULUI

- experimentarea de către educatoare și preșcolari a unor situații noi, stimulative pentru procesul cognitive, adaptarea comportamentului la situații inedite; educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, empatie, armonie și bună dispoziție în relațiile cu copiii preșcolari din unitatea parteneră; antrenarea copiilor în activități de voluntariat;

OBIECTIVELE PROIECTULUI

1. să manifeste dorința de a se implica în activități de voluntariat, de a lega prietenii și de a cunoaște oameni noi;
2. să inițieze activități care presupun dezvoltarea climatului afectiv – pozitiv în grup;
3. să coopereze cu partenerii pe parcursul acțiunilor din cadrul derulării proiectului;
4. să participe cu plăcere la toate activitățile planificate
5. să comunice impresii, idei pe baza activităților desfășurate
6. să realizeze un album al grădiniței cu instantanee surprinse pe parcursul derulării proiectului

RESURSE:umane: directori, educatoare, personal didactic auxiliar, personal medical și îngrijitoare din grădinițele partenere; copiii din unitățile de învățământ implicate; experți de la instituții; părinți ai copiilor;**materiale:** jucării, C.D.-uri, calculatoare, planșe, cărți, fișe ilustrative, creioane colorate, carioca, spațiile de învățământ ale celor două instituții; **financiare** – proprii, sponsorizări, donații.

DURATA : 2019-2020

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU

schimb de experiență între educatoarele celor două unități de învățământ;

activități de voluntariat în vederea prevenirii abandonului școlar;

vizitarea grădinițelor în vederea cunoașterii reciproce între copii și pentru stabilirea relațiilor de prietenie;

activități extracurriculare, teatru de păpuși, vizionare de instantanee surprinse în cadrul diferitelor activități educative , concursuri sportive

activități pentru observarea naturii și protejarea mediului.

VIZIUNEA PROIECTULUI:

- diversificarea mijloacelor de formare continuă;
- popularizarea experienței pozitive;
- implicarea tuturor furnizorilor de educație în promovarea intereselor copiilor;
- utilizarea resurselor materiale și umane ale fiecărei unități.

MISIUNEA PROIECTULUI:

- se creează oportunități pentru educatoare în a-și demonstra potențialul și aptitudinile profesionale;
- se oferă educatoarelor schimbul deschis de opinii;
- oferirea posibilității desfășurării unor activități comune atractive în beneficiul atât al preșcolarilor cât și al educatoarelor.
- implicarea copiilor, părinților. cadrelor didactice în acțiuni de voluntariat

EVALUAREA PROIECTULUI DE PARTENERIAT:

- expoziții cu lucrările copiilor, realizate în instituțiile partenere;
- realizarea unui album cu poze și a unui CD cuprinzând aspecte din timpul derulării activităților;
- decernarea de premii, diplome în cadrul concursurilor desfășurate.

SURSE DE INFORMARE:

- Programa activităților instructiv – educative în grădinița de copii;
- Literatura de specialitate;
- Internet.

CALENDARUL ACTIVITAȚILOR

Nr crt.	Denumirea activității	Data, și locul desfășurării	Modalități de realizare	Responsabili
1.	"Lansarea proiectului la nivelul grădinițelor"	Aprilie Grădinițele participante	Elaborarea proiectului schimbului de experiență	Directorii și educatoarele de la unitățile implicate în schimbul de experiență .
2.	"Sunt mic dar am un suflet mare "	Mai G.P.N. Nr.1și 2 Bulz,G.P.N.Nr.3Munteni,G.P.N. Nr.4și 5Remeți	Cadouri surpriză pentru copiii din zone rurale ,dulciuri, jucării; jocuri și activități de protecție a mediului din jurul grădinițelor Bulz, Remeți Munteni și împrejurimi	Directorii, educatoarele personalul didactic auxiliar precum și personal nedidactic de la grădinițe .
3.	"Lumea copilăriei și a fericirii"	Iunie Spațiu de joacă Oradea	Petrecere organizată la spațiul de joacă destinată preșcolarilor implicați în proiect	Coordonatorii proiectului
4.	"Ghiozdanul de grădiniță"	Septembrie G.P.P.Nr.44 Oradea	Realizarea unor colecte de rechizite, jocuri pentru preșcolari din grădinițele din zona rurală	Directorii și educatoarele de la unitățile implicate în schimbul de experiență
5.	"Toamna-n cântec și culoare"	Noiembrie Grădinițele partenere	Recitarea de poezii și interpretarea de cântece însușite în cadrul activităților	Educatoarele de la unitățile implicate
6.	"Noi umblăm să colindăm"	Decembrie Grădinițele partenere	Vizionarea serbărilor realizate în unitățile partenere, expoziție cu fotografii de la serbarea de Moș Crăciun	Directorii și educatoarele de la unitățile implicate în schimbul de experiență .
7.	"Mărțișoare pentru prietenii "	Februarie Grădinițele partenere	Confecționare de mărțișoare și realizarea unei expoziții cu vânzare	Educatoarele de la unitățile implicate în schimbul de experiență .

8.	"Mama esti pe lume tot ce-i mai frumos "	Martie Grădinițele partenere	Realizarea unui film cu instantanee din activitățile dedicate mamelor	Educatoarele de la unitățile implicate în schimbul de experiență .
9.	"Un an de prietenie"	Mai Grădinițele partenere	Întâlnire de evaluare a activităților; Impresii, opinii.	Directorii, educatoarele

POLUAREA

GABRIELA COROCAESCU

Scoala Gimnaziala Corocaiesti

Aria curriculară/Disciplina:

- - Științe ale naturii
 - Limbă și comunicare
 - Tehnologii/ Arte vizuale și abilități practice

Forma de realizare : activitate integrată

Aria curriculara/Disciplina

Arte și tehnologii / Arte vizuale și abilități practice :

- Ustensile necesare
- Planșele și lucrările model

Științe ale naturii

- **POLUAREA** - recapitularea cunoștințelor

Limbă și comunicare

- realizarea unor lecturi educative despre poluare după imaginile date

Tipul lectiei : verificarea și consolidarea cunoștințelor

Scopul : educarea elevilor în scopul protejării mediului de factorii nocivi , recunoașterea și

scortarea deșeurilor

Obiective

- să identifice tipurile principale de poluare pe baza planșelor date, învățând despre diferitele materiale și sursele lor de proveniență;
- să enumere care sunt efectele poluării apei, mediului, solului.... argumentând necesitatea protecției mediului de către om;
- să-și exprime grija și dragostea față de mediu prin activități individuale și de grup;
- să rezolve cu interes și plăcere sarcinile trasate în cadrul activităților propuse;
- să învețe să reducă permanent cantitatea de deșeuri;
- Să desprindă mesajul pe baza unei lecturi educative despre poluare

Strategii didactice:

1. **Metode și procedee** : conversația, explicația, observația, exercițiul, munca independentă, descoperirea ,cubul, ciorchinele Power-point.....
2. **Resurse materiale**: fișe de lucru, diferite planșe necesare lecției, imagini, tablă de scris, ghips, hârtie colorată cartonată , lipici, foarfece, tuburi de hârtie igienică, pahare de unică folosință din plastic și hârtie, diferite obiecte confecționate din materiale reciclabile pentru a le observa.....
3. **Forme de organizare**: individual frontal, pe grupe

Bibliografie:

Resurse informaționale:

- “Ghidul dirigintelui. Portofoliul metodic Editura Cartier, 1995;
- “Ghid metodologic de aplicare a programelor școlare pentru știință” elaborat de Consiliul Național pentru Curriculum, București, Editura Aramis, 2000;

www.didactic.ro...

Dezvoltarea sensibilității artistice a copiilor prin intermediul culorilor

Andreea Cristina Bitoc

Școala Gimnazială „Stan Ștefan”

Viața de zi cu zi se află în mare măsură sub stindardul esteticii iar educația are nevoie de un conținut estetic, care presupune arta de a învăța și de a predă, o artă de a educa artiști, o artă a scenelor de ficțiune didactică în care autorul, reprezentat de profesor „joacă” un rol primordial. Educația estetică nu limitează și nu afectează libertatea de a alege sau insista asupra frumuseții autentice, ci mai degrabă, prin intermediul acesteia, terenul este pregătit pentru satisfacerea valorilor, ceea ce deschide câmpul alegerii și asimilării.

Culorile au un impact deosebit de puternic cu privire la dezvoltarea psihică a preșcolarilor și școlarilor mici, deoarece dezvoltă laturile sensibile care de cele mai multe ori sunt

nesemnificative și considerate mai puțin importante, mai ales în societatea contemporană, unde idealul este conturarea unei personalități raționale, ancorate profund în existența obiectivă, neglijând aspectele emoționale și afective care sunt esențiale în evoluția unui psihic sănătos. Culorile au o importanță deosebită pentru starea psihologică a copilului, oferindu-i posibilitatea de a deveni sensibil la anumite lucruri, obiecte, medii și astfel facilitează schimbarea percepției asupra lor.

Prin intermediul tuturor lucrurilor din mediul său înconjurător, copilul este expus în mod constant la contactul cu diversitatea culorilor. Impactul pe care îl au acestea asupra elevilor se reflectă în comportamentul lor. De altfel, de cele mai multe ori se constată o legătură între ținuta unui copil și dispoziția lui de spirit, prin urmare, culorile sunt reprezentative pentru fiecare clipă din viața omului.

În cadrul pedagogiei actuale, etapa preșcolarității reprezintă perioada în care copiii sunt receptivi, sensibili și flexibili din punct de vedere psihic, la capacitate maximă. Etapa preșcolară este caracterizată de imaginație, de fantezie și de joc, este perioada în care copiii învață să își exteriorizeze trăirile și sentimentele prin intermediul creativității, iar copilul participă activ la formarea lui proprie. La această vârstă, preșcolarii tind să se exprime în lucrările lor, raportându-se la experiența de viață, astfel se recomandă să se ofere permisiunea de a realiza lucrări cât mai originale prin intermediul cărora să își exprime sentimentele.

Etapa preșcolarității este caracterizată de sensibilitate, receptivitate și curiozitate permanentă, reprezentând vârsta la care copiii sunt foarte mobili și flexibili din punct de vedere psihic, au parte de trăiri afective intense cauzate de situațiile, comportamentele și atitudinile prezente în jurul lor. În această perioadă, activitatea care predomină este reprezentată de joc, care este asociat de cele mai multe ori cu sarcini care fac parte din sfera instructiv-educativă, și care implică produse ale creației și muncii copilului. Principalele metode pedagogice care se utilizează în dezvoltarea sensibilității artistice a preșcolarilor sunt cele folosite în întregul proces instructiv-educativ, precum: exercițiul, explicația, demonstrația. Exercițiul poate adopta mai multe perspective, prin intermediul lui se pot exersa capacități perceptive, de pildă distingerea culorilor și formelor sau exerciții prin care se traduc anumite limbaje artistice, precum trecerea de la limbajul literar la un limbaj plastic dintr-o povestire. Explicația este adoptată în momentele introductive în cadrul cărora se dobândesc noi cunoștințe teoretice sau în achiziționarea sau consolidarea unor deprinderi artistice sau practice.

În grădinițe, cadrele didactice pot desfășura împreună cu preșcolarii numeroase activități care dezvoltă simțul estetic al copiilor, în concordanță cu domeniile experiențiale. De pildă, în cadrul domeniului limbă și comunicare, se pot realiza activități de educare a limbajului de tipul povestire, repovestire, lectură după imagini sau memorizare, prin intermediul cărora nu se dezvoltă doar sensibilitatea artistică a preșcolarilor, ci și educația morală. Preșcolarii se simt atrași de istorioare care ilustrează întâmplări din viața animalelor și plantelor, de ghicitori, dar și de poezii în care regăsim termeni cromatici, deoarece astfel le este mai ușor să vizualizeze imaginile artistice prezentate în toate aceste tipuri de texte. De asemenea, în privința caracterizărilor de personaj regăsite în texte, prezența termenilor care denumesc culori în vestimentația și în înfățișarea lor îi ajută să le diferențieze mai ușor.

Sensibilitatea artistică pe care o dezvoltă copiii în perioada preșcolarității, prin contactul lor cu opere literare, conduce la realizarea educației estetice și artistice, dezvoltă gustul pentru frumosul regăsit în natură, în artă, dar și în societate și, de asemenea, cultivă în mintea și în sufletul copilului diferite valori precum: patriotismul, curajul, cinstea, dragostea pentru adevăr și dreptate, dar și spiritul de sacrificiu.

Așadar, paleta variată de activități care se desfășoară în cadrul procesului instructiv-educativ, cu sprijinul cadrului didactic, facilitează formarea și dezvoltarea creativității copiilor, oferind acestora posibilitatea de a percepe esteticul din artă, de a-și dezvolta sensibilitatea artistică și de a-și îmbogăți orizontul de cunoaștere.

Metode formale și metode nonformale

Codila Monica

Scoala Gimnazială Nr.2 Resita

Scoala Gimnazială "Marius Șandru" Reșița

Educația formală este tipul de educație care se petrece într-un cadru instituțional, oficial și care are drept cadru de desfășurare următoarele: școală, grădinițe, școli, licee, universități, centre de perfecționare și altele asemănătoare. Educația formală este organizată gradat și pe niveluri clare de studii, încadrate în timp. Procesul educațional este unul conștient, concentrat și continuu. Aceasta presupune un proces riguros ce include: planuri și planificări de lecții, planuri de învățământ, manuale, cursuri, materiale specifice pentru procesele de învățare derulate. Educația formală cuprinde cicluri de școlarizare precum: preșcolar, primar, gimnazial, liceal, superior. Cadrul formal de învățare crează premisele pentru asimilarea sistematizată și organizată de cunoștințe și facilitează dobândirea de cunoștințe specifice dintr-o varietate largă de domenii - tehnologic, social, științific, cultural. Nu în ultimul rând, educația formală crează, teoretic, premisele pentru dezvoltarea de atitudini, valori și alte competențe. Spre deosebire de alte tipuri de învățare, educația formală nu lasă foarte mult loc de analiză și studiu a realităților cotidiene, a situațiilor cu care se confruntă elevii în viața familială și socială și nici nu permite un grad ridicat de flexibilitate în modificarea cursului învățării prin care trece

participantul la procesul educațional.

De aceea este importantă îmbinarea educației formale cu educația nonformală și informală, cele din urmă venind să completeze învățarea și dezvoltarea.

Caracteristici:

- scopul acestui tip de educație este introducerea progresivă a elevilor în marile paradigme ale cunoașterii și instrumentalizarea lor cu tehnicile culturale care le vor asigura o anumită „autonomie educativă”;
- pregătirea este elaborată în mod conștient și eșalonat, fiind asigurată de un corp de specialiști pregătiți anume în acest sens. Informațiile primite sunt cu grijă selectate și structurate, permițând

o asimilare sistematizată a cunoștințelor și facilitând dezvoltarea unor abilități și deprinderi necesare integrării individului în societate. Ea este puternic expusă exigențelor sociale;

- acțiunea de evaluare se realizează în forme, moduri și etape anume stabilite, pentru a facilita reușita școlară.

Avantajele educației formale:

- posibilitatea realizării unei evaluări individualizate de tip formativ;
- dezvoltarea sistematică a deprinderilor de muncă intelectuală a celui care se educă. Carențe ale educației formale:
- predispunerea către rutină și monotonie;
- inevitabila „cursă” pentru parcurgerea programei școlare;
- puține corelații interdisciplinare;
- activismul elevilor este redus;
- nu se fac legături cu experiența de viață a elevilor;
- conținutul învățării formale este supus evaluării de tip sumativ, cu tot cortegiul de consecințe negative.

Educația nonformală este dedicată tuturor, indiferent de vârstă, fără să urmărească o structură continuă a procesului; învățarea poate să aibă loc pe o durată scurtă și / sau cu o intensitate scăzută și este de obicei oferită sub formă de cursuri scurte, ateliere sau seminarii dar și sub formă de adordări alternative ale metodelor de predare existente. Educația non-formală conduce de cele mai multe ori la calificări/certificări care nu sunt recunoscute drept calificări oficiale de către autoritățile educaționale naționale relevante

. Desigur, educația non-formală poate să nu fie certificată în niciun fel dacă procesul și contextul nu vizează acest lucru. Educația non-formală poate să acopere programe care contribuie la alfabetizarea și educația copiilor, tinerilor și adulților atât în afara școlii cât și în cadrul școlar, prin prisma metodelor utilizate. Educația non-formală vizează de asemenea și dezvoltarea abilităților de viață copiilor, tinerilor și adulților în afara școlii precum și în programe ce vizează, specific și clar, dezvoltarea de astfel de abilități, pe lângă abilitățile sociale și culturale.

Caracteristici:

- acțiunile incluse în acest perimetru se caracterizează printr-o mare flexibilitate, oferind o mai bună posibilitate de pliere pe interesele și posibilitățile elevilor (Cucoș, 1999, Stan, 2001);
- caracter facultativ sau opțional;
- include următoarele tipuri de activități: parașcolare (de perfecționare, reciclare etc.), perișcolare (vizite la muzeu, excursii, cluburi, cercuri științifice, vizionări de filme etc);
- elevii sunt implicați în proiectarea, organizarea și desfășurarea acestor activități;
- nu se pun note, nu se face o evaluare riguroasă;
- permite lărgirea orizontului cultural, îmbogățirea cunoștințelor din anumite domenii, dezvoltarea unor aptitudini și interese speciale;
- se valorifică aptitudinile și interesele elevilor;
- cunoaște modalități diferite de finanțare;
- organizarea ei este planificată;
- poate fi o cale de ajutor pentru cei cu șanse mici de a accede la o școlarizare normală
- activitățile sunt organizate de specialiști;

Se disting patru opțiuni metodologice de desfășurare a educației formale:

1. centrată pe conținuturi (sănătate, planning familial, formare agricolă);
2. centrată pe problemele vieții cotidiene;

3. pentru conștientizare (în vederea cunoașterii și respectării drepturilor și libertăților individuale);
4. educația umanistă (cultivarea unei imagini corecte despre sine, încrederea în capacitățile de inițiativă, de creație și decizie) (Srinivasan, 1985, citat de Stanciu, 1999, p. 34).

Avantaje:

- spațiu instructiv-educativ mult mai flexibil decât cel strict școlar (mai mare libertate de acțiune);
- o mai bună selectare a informațiilor;
- facilitează munca în echipă;
- realizează un demers pluri și interdisciplinar;
- accentuează obiective de tip formativ – educativ.

Dezavantaje:

- absența unor demersuri evaluative sistematice;
- cultivarea derizoriului, vehicularea unei culturi desuete.

Urmărind evoluția copiilor în timpul activităților, am putut observa eficacitatea metodelor moderne în:

- apariția de idei noi, moderne;
- încurajarea contribuției personale;
- dezvoltarea socială prin dobândirea de componente sociale (respectul de sine, simțul identității, capacitatea de a rezista în situații de adversitate);
- utilizarea proceselor mentale de nivel superior: gândirea abstractă, gândirea critică;
- cultivarea: toleranței, motivației, dorinței de cunoaștere, creativității, responsabilității individuale și de grup;
- folosirea autoevaluării pe baza analizei și în comparație cu colegii.

Metodele moderne solicită mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. Analizând valorile particularităților actului creator după aplicarea acestora, se poate observa că în cazul metodelor moderne valorile lor sunt mult mai mari și asta pentru că folosirea lor nu impune un rețetar rigid ci dimpotrivă se impune o neconținută căutare.

BIBLIOGRAFIE:

1. *** Revista învățământului preșcolar, nr.1 /2007
2. Cristea Sorin : Pedagogie (vol. II), Ed. Hardiscom, 1997
3. Ionescu M., Radu I. : Didactica modernă, Ed. Dacia, 2001

Dezvoltarea creativității la vârsta preșcolară

Dorina Valeria Copacean

Grădinița cu Program Prelungit nr. 50 - Structura G.P.P. Nr. 44

Idealul educațional al școlii românești vizează formarea personalității autonome și creative, a acelei personalități care să anticipeze viitorul, să transforme prezentul în direcția anticipărilor sale, să descopere și să rezolve situațiile împreună cu ceilalți.

După Popescu-Neveanu, P. (1978, p.152), creativitatea presupune „predispoziția generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate”. Preșcolaritatea reprezintă vârsta la care este impetuos necesară stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat încă, prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente și prin susținerea manifestărilor printr-o motivație intrinsecă. De la această vârstă trebuie cultivate unele valori precum originalitatea, perseverența, interesele cognitive dar și artistice. Grădinița devine primul mediu organizat de maximă valorificare a resurselor multiple ale copiilor, de stimulare a acestora. Copilul este prin natura sa un spirit creativ, datorită imensei sale curiozități, a dorinței de cunoaștere a ceea ce se petrece în jurul său.

A. Stoica (1983, apud Tapalagă, 2009, p. 43) spune despre creativitatea copilului preșcolar că este naivă prin necunoașterea obstacolelor obiective pe care le întâmpină transpunerea în practică a ideilor. Copiii efectuează un brainstorming firesc, spontan. De altfel spontaneitatea, necenzurarea ideilor, este cea care caracterizează copilul preșcolar și care uimește uneori prin volum și originalitate.

Pentru a înțelege specificul creativității la vârsta preșcolară trebuie să ținem cont de următoarele date:

- orientarea, dezvoltarea și satisfacția trebuinței de cunoaștere la preșcolar generează modificări deosebite în planul fluidității și flexibilității verbale;
- orientarea preșcolarului spre situații problemă legate de mediul natural și social în care trăiește, legate de viața cotidiană, îl face mai receptiv și mai sensibil la aceste experiențe, ceea ce are efect imediat în planul creativității verbale;
- lărgirea experienței cognitive despre obiecte, fenomene, situații din mediul natural și social amplifică fluiditatea verbală întrucât reprezentările care stau la baza combinărilor imaginative se multiplică și se diversifică;
- în produsele creative ale preșcolarului apar procedee imaginative pe care i le oferă intenționat sau spontan adultul prin literatura pentru copii, prin modelele de acțiune, prin exemplele din natură;
- pentru a se comporta creativ, preșcolarul are nevoie de un suport intuitiv, de indicații verbale, de procedee de explorare perceptivă;
- stimularea creativității impune utilizarea metodelor bazate pe problematizare, descoperire, explorare, îmbinarea activității independente cu munca în grup;
- utilizarea motivației pozitive și afective amplifică manifestările creative;
- activitatea de grup satisface trebuința de relații cu ceilalți și stimulează flexibilitatea, fluiditatea și originalitatea verbală: copiii se simt securizați în mijlocul grupului, cooperează, beneficiază și valorifică soluțiile exprimate în grup și perfecționează propriile soluții.

Este unanim recunoscută existența unui potențial creativ care se manifestă încă din copilărie. La copilul preșcolar acesta se manifestă în activitățile lui cotidiene – în joc, în activitățile artistico-plastice și în limbaj. Cadrul cel mai important de manifestare dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul, cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială.

Jocul de creație cu subiecte din basme și povești aduce și el modificări, adăugiri, combinări de replici, de acțiuni. Preșcolarul modifică, în funcție de stările sale emoționale față de personaj, evoluția acestuia, destinul, relațiile cu celelalte personaje. Manifestă independență în alegere și spontaneitate în interpretarea rolului asumat. Manifestarea potențialului creativ în cadrul jocului nu este intenționată. Ea este posibilă datorită semnificației afectogene a obiectelor, personajelor, relațiilor și mai ales reflectă trebuința de independență și autoexprimare a preșcolarului.

Rafailă, E., (2002, p. 47) accentuează ideea că potențialul creativ se manifestă și în desen și pictură, activități care au funcții importante în viața preșcolarului. Prin intermediul lor, copilul ajunge întâmplător la artă, își însușește elemente de morfologie și sintaxă a artei, pe care apoi le va utiliza deliberat. Acestea exprimă și stimulează potențialul creativ al copilului preșcolar. Prin desen și apoi prin pictură, copilul reflectă selectiv și într-o formă specifică realitatea. Prin activitățile artistico-plastice copilul asimilează realitatea la propriul eu, echilibrează și armonizează raporturile cu natura, cu ceilalți, cu el însuși. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diverse surse. Utilizând acest limbaj, copilul receptează un univers care l-a impresionat, se contopește cu acest univers. Sunt folosite mai multe culori cu îmbinări originale și cu intenționalități estetice. Referitor la originalitate, dincolo de elementele obișnuite apar și elemente inedite, dar nu în mod deliberat, ci mai ales datorită valorii emoționale a obiectelor desenate. Preșcolarul mare preferă desenul cu temă liberă sau cu elemente sugerate. Desenul cu temă dată devine încărcat, fără a dovedi flexibilitate, sau include elemente care nu au legătură cu tema. Pentru copilul preșcolar pictura este deja artă intenționată. Lucrând cu pensula, copilul se oprește surprins că a descoperit forma unui obiect, deși nu reușește să-l numească, operează cu pete plate, pete fuzionate, vibrante, cu amestecuri de culori. Respingând uniformitatea și asimetria, preșcolarul dovedește simțul liniilor, culorilor, formelor care generează ritmul gândirii, ritmul mișcărilor fizice.

T. Tapalagă (2009, p. 43) consideră că literatura pentru copii – basmul, povestea – îl introduce pe preșcolar într-o adevărată sărbătoare a limbajului, îl inițiază în viața colectivității, îl ajută să descopere legile elementare ale vieții sociale și, mai ales, să construiască un univers în care irealul devine real, imposibilul-posibil. Prin intermediul poveștii, copilul se eliberează de egocentrism, întrucât se identifică în plan imaginar cu personajele în care regăsește ceva din el însuși. La 3-4 ani, repovestirile sale utilizează formulări stereotipe, automatisme verbale. Treptat demonstrează capacitatea de a exprima viziunea și atitudinea sa proprie care se îndepărtează de model. Dacă atitudinea adultului este permisivă, copilul introduce personaje noi, modifică întâmplările, îmbogățește acțiunile, propune soluții de prevenire a unor situații neplăcute, schimbă finalul poveștii.

Poveștile reprezintă o modalitate plăcută de cunoaștere a lumii, o metodă subtilă de instruire ce sugerează prin exemplele ilustrate și judecățile morale, modalități de a deveni asemenea personajelor înfățișate: harnici, înțelepți, cinstiți, curajoși, încrezători, modești etc. Lumea poveștilor nu reprezintă doar o cale de a învăța despre bine și rău, despre oameni, plante, animale, ci este un izvor al fanteziei, imaginației, creativității. Ea ne oferă cadrul pe baza căruia să creem în continuare, conduita creativă ludică fiind o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Bazându-ne pe

impactul emoțional asupra copiilor, putem activa cu succes potențialul lor creativ, deoarece trăirile afective plăcute stimulează conduita creativă a preșcolarului. Cuvântul este de cele mai multe ori materialul exercițiilor creative din planul verbal. În grădiniță el este susținut fie de suport ilustrativ, fie de cunoștințe transmise anterior care permit înțelegerea și întipărirea lui. Datorită valorii lor educative complexe, poveștile sunt o sursă pentru exercițiile creative. Cunoașterea conținutului lor asigură punctul de plecare în antrenamentul creativ.

Jocul didactic stimulează creativitatea și imaginația, dezvoltă gândirea logică a copiilor întrucât, pentru rezolvarea sarcinilor, aceștia sunt puși în situația de a găsi soluții noi, de a identifica obiecte după criterii variate, de a le clasifica. O contribuție importantă o aduce jocul didactic și în dezvoltarea limbajului copiilor, reprezentând o modalitate optimă de îmbogățire și activizare a vocabularului. Eficiența influențelor exercitate asupra potențialului creator este condiționată de asigurarea unui volum de cunoștințe. Libertatea de acțiune este o premisă a succesului, de aceea trebuie să acordăm copiilor acest avantaj, fără de care curiozitatea, tendința de investigare nu se poate manifesta, crearea unei atmosfere permissive fiind benefică pentru dezvoltarea capacităților creatoare.

Centrarea procesului de învățământ pe învățare creativă și, în general, oferirea unui mediu educațional favorabil, dezvoltă și potențialul creativ al copiilor, pentru a-l transforma, cu timpul, în creativitate inovativă și inventivă. Educația creativă la vârsta preșcolară devine din ce în ce mai mult nu numai un deziderat, ci și o realitate.

Bibliografie:

1. Popescu-Neveanu, P., (1978), *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, București
2. Rafailă, E., (2002), *Educarea creativității la preșcolari*, Editura Aramis, București
3. Stoica, A., (1983), *Creativitatea elevilor*, Editura Didactică și Pedagogică, București
4. Tapalagă, T., (2009) *Modalități de stimulare a creativității preșcolarilor*, Editura Rovimed Publishers, Bacău

Tehnici și îngrijire în gestionarea activităților online pentru grădinițe

EMILIA BIRSAȘTEANU

Grădinița Prik'ndell Tg-jiu

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR

BÎRSĂȘTEANU EMILIA

GRĂDINIȚA PRIKI N DELL

Transformările digitale din ultimii ani au schimbat modul în care educația timpurie este organizată, inclusiv în grădinițe. Gestionarea activităților online pentru preșcolari necesită metode specifice care să fie atractive pentru copii, utile pentru părinți și sustenabile pentru cadrele didactice.

1. Tehnici pentru organizarea activităților online

Crearea unui program flexibil:

Activitățile online trebuie adaptate nevoilor copiilor, păstrând sesiunile scurte (10-20 de minute) pentru a le menține atenția.

Utilizarea platformelor interactive: Aplicații precum Zoom, Google Meet sau Seesaw permit desfășurarea activităților creative și monitorizarea progresului.

Materiale digitale atractive: Prezentările video, cântecele animate și poveștile interactive sunt esențiale.

Colaborarea cu părinții: Este importantă implicarea părinților în procesul educativ, fie prin pregătirea materialelor necesare acasă, fie prin încurajarea participării copiilor.

2. Ghid de bune practici pentru îngrijirea mediului online

Protejarea datelor:

Respectarea normelor GDPR este esențială pentru a proteja datele personale ale copiilor și părinților. Platformele utilizate trebuie să fie securizate.

Conectare sigură:

Utilizarea conturilor dedicate și acces controlat la sesiunile online previne accesul neautorizat.

Educația digitală:

Părinții și cadrele didactice trebuie instruite pentru a folosi corect instrumentele tehnologice.

3. Beneficii și Provocări

Beneficii:

Accesibilitatea activităților educative din orice locație.

Creșterea colaborării dintre educatori și părinți.

Stimularea creativității copiilor prin metode digitale inovatoare.

Provocări:

Lipsa resurselor tehnologice în unele familii.

Dificultăți în menținerea atenției copiilor în mediul virtual.

Necesitatea unei pregătiri suplimentare pentru educatori.

4. Exemple de activități online reușite

Atelier de creație: Construirea de obiecte din materiale simple disponibile acasă, ghidată online de educator.

Ora de poveste: Citirea poveștilor cu ilustrații animate proiectate pe ecran.

Joacă și mișcare: Exerciții fizice adaptate copiilor mici, conduse online.

Concluzii

Tehnologiile online reprezintă un instrument valoros pentru grădinițe, însă utilizarea lor necesită o pregătire adecvată și o atenție sporită față de nevoile copiilor și familiilor. Prin implementarea tehnicilor corecte și respectarea normelor de securitate, educația timpurie poate evolua într-un mod creativ și eficient, chiar și în mediul virtual.

TRATAREA DIFERENȚIATĂ ȘI INDIVIDUALIZATĂ A PREȘCOLARILOR

ADELA ELEONORA VUG

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.5 Lugoj

Individualizarea actului didactic la nivelul celor trei verigi, predare-învățare-evaluare, este o acțiune pedagogică ce are loc în condițiile învățământului organizat pe colectivități școlare și constă în măsuri care urmăresc să adapteze educația la posibilitățile intelectuale ale fiecărui copil. Ea se realizează cu ajutorul unui conținut instructiv-educativ diferențiat și al unor tehnici didactice variate, adaptabile fiecărui copil, într-o ambianță organizată pe colectivități; este necesară în condițiile instrucției pe colectivități (grupe/clase) deoarece nu toți elevii reușesc să facă față exigențelor conținutului învățământului actual.

În lucrarea „Tehnologia instruirii”¹, autoarea Olga Oprea consideră că instruirea individualizată se aplică în sistemele școlare și preșcolare, contemporane în următoarele situații: cu scop

„terapeutic” pentru recuperarea elevilor care prezintă forme de întârziere în dezvoltarea intelectuală, fără să fie înapoiați mintal;

pentru prevenirea și recuperarea retardării școlare, cauzată de motive de ordin pedagogic; pentru a oferi un supliment de instrucție elevilor supradotați și celor care posedă aptitudini speciale pentru anumite discipline.

Atunci, când vorbim despre tratarea diferențiată și individualizată a copiilor preșcolari, înseamnă că vorbim despre trăsăturile caracteristice ale personalității educatoarei, modalitățile de asigurare și realizare a instruirii, sprijinirea și îndrumarea educatoarelor și nu în ultimul rând colaborarea cu alte persoane din colectivitatea preșcolară. Un rol deosebit de important îl constituie pregătirea și caracteristicile educatoarei pentru a realiza activitățile eficient dar trebuie ținut seama că fiecare își definește propriul rol și care variază de la o persoană la alta. Educatoarea trebuie să aibă disponibilitatea și energia de a încerca cât mai multe idei noi, de a persevera chiar și atunci când lucrurile par a nu prea merge bine chiar de la început, sau chiar atunci când metoda folosită necesită un efort suplimentar. Trebuie reținut faptul că orice învățare a deprinderilor noi cere în primul rând multă răbdare și timp.

Învățarea diferențiată are ca scop eliminarea unor lacune din cunoștințele și deprinderile însușite de copii, atingerea performanțelor minime acceptate iar rolul cel mai important în acest tip de învățare îl are îmbogățirea și aprofundarea cunoștințelor acelor copii capabili de performanțe superioare.

Pentru munca diferențiată în învățământul preșcolar doar educatoarea este cea care planifică și asigură activități care sunt potrivite fiecărui copil, dându-i posibilitatea să reflecte, bineînțeles că într-o măsură oarecare, în privința procesului de învățare, sprijinindu-l și încurajându-l.

Activitatea de diferențiere trebuie orientată spre acele aspecte care influențează randamentul școlar. Orice activitate de diferențiere a instruirii trebuie să pornească întotdeauna, de la sesizarea trăsăturilor, dar și a deosebirilor dintre subiecți manifestate pe mai multe planuri.

În cadrul activităților pe grupe sarcinile de lucru administrate fiecăreia din cele două grupe omogene sunt diferențiate dar echivalente în obiectivele propuse față de grupele eterogene unde sarcinile sunt diferențiate dar neechivalente. Prin organizarea învățământului diferențiat se pot urmări două obiective: pe de o parte, copiii cu aptitudini deosebite își însușesc cunoștințe mai multe decât prevede program, iar cei mijlocii și cei mai slabi își însușesc mai multe cunoștințe decât dacă n-ar fi fost ajutați prin teme diferențiate, ajungând astfel ca și ei să corespundă cerințelor programei.

Tratarea diferențiată și individuală trebuie să pornească de la cunoașterea celui educat, ea nu trebuie să fie o acțiune de la sine, ci să faciliteze formarea personalității copiilor la standardele maxime permise de particularitățile lor.

Educatoarea, în funcție de particularitățile psiho-individuale ale copiilor cu care lucrează, trebuie să ierarhizeze și să coordoneze influențele pozitive care să determine participarea

acestora la propria lor formare. Copiii trebuie obișnuiți să se autocunoască, pentru ca într-o ambianță constructivă, modelatoare și automodelatoare, să-și formeze conduita și comportamentul.

Scopul principal pe care trebuie să-l urmărească educatoarea prin cunoașterea psihologică a copiilor cu care lucrează este acela de a descoperi imensul potențial al copilului pentru a-l valorifica în opera de construcție a fiecărei personalități. În același timp, descoperind copilul așa cum este el în realitate, ea va putea stabili cu ușurință punți de legătură între copiii din grupă, făurind simultan sintalitatea grupei respective. Abordând problema cunoașterii personalității copilului de pe o asemenea poziție, educatoarea va descoperi, în permanență, modalități de transformare a copilului, transformându-se și pe sine, în virtutea biopolarității actului pedagogic.

La vârstele mici, diferențierea și individualizarea procesului formativ-educativ constituie calea de „stimulare a dezvoltării individuale și sociale” (E. Vrasmas, 1999). Ele presupun adaptarea metodelor și procedeele didactice la particularitățile învățării individului și încurajarea învățării experiențiale. Condiția necesară diferențierii și individualizării este cunoașterea caracteristicilor individuale ale fiecărui copil, caracteristici care se manifestă ca particularități ale vârstei și particularități individuale.

În activitatea instructiv-educativă din grădiniță, diferențierea se realizează la nivelul metodelor și procedeele de învățare. În organizarea învățării diferențiate și individualizate în grădiniță, trebuie să respectăm o serie de cerințe: cunoașterea inițială a copiilor (nivelul de cunoștințe, nivelul capacităților cognitive, ritmul de muncă, calitățile atenției, efortul voluntar, interesele, înclinațiile, deprinderile intelectuale și motorii, gradul de independență); realizarea obiectivelor pedagogice în conformitate cu particularitățile individuale; organizarea învățării diferențiate și individualizate la toate tipurile de activități și pe tot parcursul desfășurării secvențelor de predare-învățare-evaluare; evitarea suprasolicitării, antrenarea diferențiată nu numai a copiilor cu dificultăți în învățare, cu lacune, dar și a copiilor cu înclinații speciale; îmbinarea activității diferențiate și individualizate cu activitatea frontală, favorizând astfel potențarea capacității de învățare, dar și de relaționare a copiilor, formarea capacității de cooperare și competiție.

Un experiment interesant de individualizare a învățământului a fost realizat de pedagogul elvețian Robert Dottrens, care a propus învățarea cu ajutorul fișelor, stabilind patru categorii de fișe:

- 1- fișe de dezvoltare pentru elevii foarte buni dintr-o clasă, care termină munca independentă înaintea celorlalți; aceste fișe cuprind întrebări și exerciții mai grele, mai multe, cu scopul de a valorifica la maxim potențele intelectuale ale elevilor foarte buni;
- 2- fișe de recuperare destinate elevilor cu gândire mai lentă, mai puțin ageră; ele se alcătuiesc în legătură cu golurile în cunoștințe, după ce acestea au fost sesizate, în prealabil;
- 3- fișe de exerciții menite să înlocuiască ori să completeze exercițiile din manual, adaptate la elevii unei clase;

4- fișe de autoinstruire ce cuprind cunoștințe explicate, împreună cu teme de control destinate autoinstruirii elevilor.

Utilizarea fișelor este un procedeu care poate fi aplicat pentru a integra activitatea individuală a preșcolarilor în cea frontală sau colectivă.

Considerăm că această metodă a fișelor de învățare se adaptează foarte bine în activitățile de consolidare a cunoștințelor. Am alcătuit fișele, după ce am stabilit ce cunoștințe au dobândit în activitățile anterioare și care sunt mai dificile și trebuie abordate cu insistență.

Proiectarea și desfășurarea unor activități pe baza acestei tehnici de învățare cu ajutorul fișelor contribuie la obținerea unor rezultate mai bune în pregătirea copiilor, la ridicarea nivelului general al performanțelor preșcolare, la egalizarea sau apropierea șanselor de reușită.

În cadrul unui învățământ preponderent colectiv, activitatea diferențiată și individualizată are rolul de a contribui la optimizarea celor trei verigi ale actului didactic, predare-învățare-evaluare, și la evitarea sau reducerea eșecului școlar.

Ca o concluzie, evaluarea pe baza fișelor se poate defini ca un sistem de concepții, principii și tehnici referitoare la măsurarea și aprecierea rezultatelor școlare și preșcolare și a procesului didactic. În învățământul preprimar actul de evaluare păstrează caracteristicile evaluării activității didactice, dar cu note specifice determinate de treapta de învățământ și de natura conținutului de evaluat, având drept scop măsurarea și aprecierea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobândite de copii în cadrul actului educațional.

Bibliografie:

- Crețu, T., „Stimularea potențialului intelectual al copiilor, în vederea obținerii succesului școlar”, Buc., Ed. Semne, 2003.
- Niculescu, R., „Pedagogie preșcolară”, Buc., Ed. Pro Humanitate, 1999.
- Vrasmas, E., „Educația copilului preșcolar”, Buc., Ed. Pro Humanitate, 1999.

IMPORTANȚA PARTENERIATELOR INTERNAȚIONALE

ANGELA DODU

SCOALA GIMNAZIALA MIHAIL SADOVEANU DUMBRAVITA

„EDUCATIA INTRE TRADIȚIONAL ȘI DIGITAL,,

La nivel global au loc schimbări în toate domeniile, inclusiv în procesul educațional. În aceste condiții, școala are misiunea să se adapteze acestor schimbări, pentru a putea face față volumului imens de informație prin flexibilitate și deschidere la tot ce este »nou ». Un rol important în acest

proces îl are profesorul, care ar trebui să creeze în clasă un mediu favorabil de învățare tuturor elevilor, în același timp fiind și unul atractiv din punct de vedere informațional pentru elev. Cadrele didactice nu mai sunt (și nu ar trebui să fie) pentru elev principală sursă de informație. Locul acestora, treptat este luat de Internet, care pentru ei reprezintă sursa continuă și inepuizabilă de date pe care le folosește atât în pregătirea temelor de acasă, cât și în comunicarea cu semenii.

Proiectele eTwinning reprezintă o colaborare educațională fiind bazate pe noile tehnologii informaționale și calculatorul. Acestea, sunt realizate pe portalul eTwinning, o platformă gratuită pentru profesorii și elevii din Europa în care sunt implicate peste 130 mii de școli și 250 mii cadre didactice. Participarea elevilor în cadrul acestor proiecte este una activă, bazată pe cunoașterea diferitor aspecte-lingvistice, culturale ale semenilor lor din alte colțuri ale Europei. În cadrul proiectelor, cadrele didactice au posibilitate de a folosi metode și tehnologii netradiționale cum ar fi conferințele video, blogurile, paginile wiki. Ele oferă elevilor participarea într-un proces de învățare online, bazat pe comunicare, cunoaștere și cercetare. **Parteneriatele educaționale** sau cele de colaborare au și ele un rol important în procesul educațional. Acestea, fiind realizate între două sau mai multe instituții permit o implicare activă și a celorlalți factori implicați în dezvoltarea copilului-comunitatea și familia. Elevul, are posibilitate de a se manifesta în alte domenii decât cele prevăzute de curriculum- artă, dans, pictură etc. Astfel elevul este stimulat de a fi creativ, ținându-se cont de interesele și aptitudinile lui. În concluzie, atât proiectele eTwinning, cât și **parteneriatele educaționale** oferă elevilor și cadrelor didactice posibilități de manifestare în alte materii decât cele incluse în curriculum. Elevii realizează anumite acțiuni fără a fi impuși de cineva, cadrele didactice doar oferindu-le sprijinul necesar la solicitarea acestora. Astfel, elevul se simte mai sigur în forțele proprii și se implică în alte activități de viitor cu încredere fără a fi condus sau ajutat de profesor, școală sau familie.

Școala Gimnazială Mihail Sadoveanu Dumbrăvița a făcut parte în anul școlar 2023-2024 din Proiectul eTwinning „Beneficiile Interacțiunii cu Animalele,,. Proiectul are scopul de a aprofunda avantajele multiple ale interacțiunilor om-animal. Acest studiu cuprinzător a investigat modul în care diferitele forme de interacțiune cu animalele influențează pozitiv bunăstarea fizică, emoțională și mentală.

Activități: 1. Noiembrie: Concurs de logo-uri.

2. Decembrie : Observații ale animalelor pe timp de Iarnă Elevii observă fauna sălbatică locală, păsările sau chiar animalele de companie în timpul iernii. Ei pot crea desene, colaje sau scurte videoclipuri despre modul în care animalele se adaptează. **Joc online, Felicitări de Anul Nou**

3. Ianuarie : Povesti, Povești și Basme cu Animale Încurajăm creativitatea elevilor cerându-le să creeze propriile povești cu animale sau să adapteze basme existente, având animalele ca personaje principale. Elevii pot ilustra poveștile lor și le pot împărtăși colegilor lor din străinătate. **Joc online.**

4.Februarie : Lucru pe echipe. Noi suntem echipa ;Colaborare pentru crearea de materiale educaționale Crearea de materiale educaționale, cum ar fi broșuri, postere, pentru a crește gradul de conștientizare despre beneficiile interacțiunii cu animalele pentru sănătatea mentală.

5. Martie : Viața Subacvatică Animalele subacvatice joacă un rol crucial în ecosistemele marine, iar interacțiunea cu acestea poate crește gradul de conștientizare cu privire la importanța conservării oceanelor. Activități precum snorkelingul, scufundările și observarea faunei marine promovează aprecierea vieții marine și încurajează eforturile de protejare a habitatelor oceanice. Prin promovarea interacțiunilor pozitive cu animalele marine, contribuim la conservarea vieții subacvatice.

6. Aprilie : Joc online ,eBook

7. Mai : Creativitate elevi- profesori- Realizarea unui wordcloud

8. Aplicare de chestionar

Bibliografie: *Mara, Daniel*. Educație pentru educație, Editura ALMA MATER, Sibiu, 2006 ,*Stahl, P. H.*, Familia și școala – contribuții la sociologia educației, Editura Paidea, București, 2002.,*Velea S.* (coord.). Parteneriate școlare europene. Colecție de bune practici – eTwinning 2011,București: Agata, 2011

Tabloul Prieteniei

IULIAN VALENTIN NICA

Gradinita pt Hipoacuzici nr 65

Creativitatea reprezintă unul dintre cele mai valoroase daruri pe care le putem oferi copiilor de la o vârstă fragedă. Este fundația pe care se clădesc încrederea în sine, gândirea inovatoare și bucuria de a descoperi lumea. Cu ocazia unui eveniment special – Ziua Prieteniei – am desfășurat la grupa mijlocie o activitate creativă care a adus împreună zâmbete, culoare și imaginație: „**Tabloul Prieteniei**”.

Descrierea Activității: „Tabloul Prieteniei”

În această activitate, copiii au fost invitați să creeze împreună un colaj imens, folosind materiale variate: hârtie colorată, frunze uscate, șervețele, bucăți de stofă, nasturi și paiete. Fiecare copil a avut libertatea să decupeze și să lipească elementele pe un carton mare, contribuind la realizarea unui peisaj comun: o pădure magică plină de personaje, flori și creaturi fantastice.

Procesul a fost împărțit în mai multe etape:

1. **Explorarea Materialelor:** Fiecare copil a fost încurajat să atingă și să analizeze materialele disponibile, să discute despre culorile, texturile și formele lor.
2. **Planificarea Tabloului:** Împreună cu cadrul didactic, micuții au hotărât cum vor aranja elementele, promovând colaborarea și luarea deciziilor.
3. **Realizarea Colajului:** Sub supravegherea atentă a cadrelor didactice, copiii au lucrat în echipe mici pentru a decupa și lipi, contribuind fiecare cu o parte la tabloul final.
4. **Povestea Tabloului:** După finalizare, fiecare copil a fost invitat să inventeze o scurtă poveste despre personajele sau elementele create, stimulând astfel imaginația verbală.

Această activitate a culminat cu un moment de sărbătoare, în care copiii și-au prezentat lucrarea colegilor.

De ce este importantă creativitatea în viața preșcolarilor?

Creativitatea nu înseamnă doar desenat sau pictat. Este despre gândire liberă, experimentare și găsirea unor soluții noi. Pentru preșcolari, aceste experiențe sunt fundamentale deoarece:

- **Stimulează dezvoltarea cognitivă:** Prin explorarea materialelor și a ideilor, copiii învață să observe, să analizeze și să facă alegeri.
- **Dezvoltă abilități motorii fine:** Tăierea hârtiei, manipularea pensulelor sau lipirea detaliilor mici le îmbunătățesc coordonarea mână-ochi.
- **Consolidarea stimei de sine:** Finalizarea unui proiect creativ oferă copiilor un sentiment de mândrie și realizare.
- **Îmbunătățirea abilităților sociale:** Activitățile creative desfășurate în grup îi învață pe copii să colaboreze, să împartă materiale și să aprecieze eforturile colegilor.

Cum susținem creativitatea în grupa mijlocie?

Creativitatea în grădiniță nu apare spontan; ea este stimulată printr-un mediu bogat și activități bine gândite. Iată câteva tehnici pe care le aplicăm cu succes:

1. **Explorarea materialelor neconvenționale:** În locul creioanelor sau cariocilor obișnuite, folosim materiale precum boabe de orez colorate, plastilină sau panglici.
2. **Tema ca punct de plecare:** Alegem teme care îi inspiră pe copii – animale fantastice, peisaje din povești sau anotimpuri – dar le lăsăm libertatea să-și exprime propriile idei.
3. **Colaborare și joc:** Integrarea creativității în jocuri, cum ar fi construirea unei lumi din cuburi sau modelarea unor personaje din plastilină, îi ajută să-și dezvolte și latura socială.
4. **Povești ilustrate:** Îi provocăm pe copii să creeze imagini inspirate de povești scurte citite împreună, dezvoltând astfel atât imaginația vizuală, cât și cea narativă.

Concluzie

„Tabloul Prieteniei” este doar un exemplu de activitate prin care copiii din grupa mijlocie pot explora și învăța prin creativitate. Fie că este vorba despre lucrul manual, desen, povestire sau joacă imaginativă, aceste experiențe contribuie esențial la formarea unor indivizi curioși, empatici și expresivi.

Fiecare moment de creație este o sămânță plantată în sufletul copilului, iar rolul nostru este să cultivăm acest dar cu răbdare, încurajare și entuziasm. În fond, viitorul aparține celor care au curajul să viseze și să creeze!

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR PRIN ACTIVITĂȚILE ARTISTICO-PLASTICE

IRINA MIHAELA BONDARI

Grădinița cu Program Prelungit Nr.24

Abordarea creatoare a întregii activități din grădiniță impune centrarea acțiunilor desfășurate aici pe copil, educatoarea fiind preocupată să descopere înclinațiile și preferințele fiecăruia, valorizând în mod optim trăsăturile personale și capacitățile fiecărui copil. Studiile de specialitate, ca și experiența practică, evidențiază faptul că aceste activități exercită o influență benefică asupra formării personalității copilului nu numai pe plan estetic, ci și pe plan moral, afectiv, intelectual.

Activitățile plastice sunt foarte îndrăgite de preșcolari. Copiii sunt atrași de culoare, de varietatea instrumentelor tehnice, își dovedesc spontaneitatea, dând frâu liber imaginației și fanteziei. Educatoarea trebuie să îndrepte atenția copiilor numai spre ceea ce este frumos, să-i învețe să combine formele, să alăture culorile în așa fel încât să obțină efecte cât mai plăcute ochiului. Prin intermediul activităților de pictură, desen, modelaj, copilul trebuie învățat să-și termine lucrul început, deci să-și atingă scopul propus, chiar dacă pentru aceasta el trebuie să depună efort îndelungat, dezvoltându-și răbdarea și perseverența.

Rolul activităților plastice este important, în mod deosebit, în dezvoltarea imaginației creatoare și a gândirii. Produsele activităților plastice fiind rodul creativității preșcolarilor, influențează în mod direct posibilitățile creatoare ale copiilor.

Activitățile plastice, în măsura în care sunt bine organizate și documentate, pot constitui un stimulent în formarea unor aptitudini artistice, a posibilităților creatoare ale copilului.

În mod direct, toate formele de activitate plastică din grădiniță influențează asupra bunei dispoziții, precum și starea de plăcere și mulțumire, pe care le-o creează copiilor produsele muncii lor creative. Se impune găsirea unor soluții, mijloace și metode eficiente, care să contribuie la dezvoltarea gândirii operaționale a copiilor, la stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente și prin susținerea manifestării lor printr-o motivație intrinsecă; chiar de la această vârstă educatoarea trebuie să se preocupe în mod special să cultive unele valori, originalitatea, perseverența, interesele cognitive, dar și artistice.

Mai mult decât alte activități, cea plastică constituie cadrul și mijlocul cel mai larg de activare și stimulare a potențialului creativ. Culorile, formele plastice, punctele, liniile sunt mijloace de exprimare a copiilor încă de la vârsta mică. Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială și cea

comportamentală. Sensibilitatea artistică se construiește pe baza afectivității, intuiției și fanteziei alături de temeinicia cunoștințelor și de spiritul critic.

În munca desfășurată la clasă cu copiii care au înclinații native spre o redare grafică a lumii înconjurătoare și a așternerii pe hârtie a petei de culoare, am înțeles importanța cultivării permanente a acestora.

Am observat că educația plastică are o influență puternică asupra dezvoltării personalității. Educația plastică implică o cunoaștere temeinică a copilului, a universului spiritual al acestuia, a legității formării și dezvoltării psihicului, a particularităților și dinamicii vieții lui. Pentru aceasta este necesar să-i asigurăm apariția unui câmp noțional-afectiv-volitiv în care manifestările libere să consolideze relația inteligență-dezvoltare.

Am considerat că tehnicile de lucru pe care le folosesc în cadrul activităților artistico-plastice sunt îndrăgite de colectivul de copii, obținând o participare mai mare din partea lor, că pot dezvolta la copii spiritul de observație, atenția, operațiile gândirii și mai ales gândirea logică, creatoare, interpretarea personală în funcție de volumul de cunoștințe acumulate în experiența de viață a fiecărui copil, că voi reuși să le educ răbdarea și perseverența, că prin aceste tehnici de lucru voi reuși să sporesc sensibilitatea și expresivitatea artistică din lucrările copiilor.

Lucrările realizate de copii pot constitui adevărate fișe psihopedagogice în care se oglindește procesul de evoluție și de dezvoltare intelectuală. Desenul copiilor arată ce-i impresionează, ce-i interesează, ce-i afectează, spontaneitatea sau meticulozitatea, precum și alte trăsături de temperament.

După părerea mea educația plastică nu este numai o disciplină de lucru, ci are efecte psiho-comportamentale esențiale, contribuind la formarea personalității, cultivând atitudini maleabile, sentimente pozitive, gustul și simțirea estetică, de aceea ea trebuie controlată și orientată spre folosul tuturor, nu numai pentru cei cu înclinații.

Curiozitatea copilului pentru tot ceea ce îl înconjoară, dorința de cercetare a tuturor lucrurilor care îi stârnesc un minim de interes, capacitatea de asimilare a unei mari cantități de cunoștințe, pot constitui un punct de plecare într-o călătorie a cunoașterii aprofundate. Printr-un șir de activități, combinate în așa fel încât să capteze și să stimuleze interesul, copiii vor călători într-o lume a cunoașterii, în care vor întâlni probleme, dificultăți din viața reală, locuri despre care au auzit sau nu, plante și animale deosebite pe care vor fi încântați să le redea cu instrumentele de lucru.

Concluzionând, educatoarei îi revine sarcina de a încuraja orice încercare a copilului, utilizând metode de stimulare a creativității, folosind cât mai multe procedee de obținere a unor forme spontane. Pentru a ține treze curiozitatea și interesul copiilor trebuie ca materialul pe care se lucrează să fie cât mai diversificat atât ca formă și mărime dar ca și compoziție.

PERSPECTIVE CONTEMPORANE ȘI INOVATOARE ÎN REPREZENTAREA ANOTIMPULUI RECE ÎN PICTURĂ

Ana-Maria Giuran

Seminarul Teologic Ortodox Sf Nicolae Mun. Rm. Valcea

Activitățile plastice organizate în grădiniță au un aport semnificativ în pregătirea copilului pentru formarea deprinderilor de scris pe care le va dobândi în școală, prin ținerea corectă a creionului și a pensulei, prin mișcarea degajată a acestora pe suportul de lucru (pânză, hârtie etc.). De asemenea, activitățile plastice dezvoltă imaginația, creativitatea, gândirea logică, spiritul de observație, musculatura fină, educă gustul estetic.

La 3-4 ani, lucrările plastice ale copiilor au o formă mai puțin definită din cauza musculaturii mâinii care nu este foarte bine dezvoltată, dar prin exercițiu, la vârsta de 5-6 ani picturile și desenele copiilor înregistrează un progres considerabil.

Pentru ca acest progres să se producă, cadrul didactic organizează și desfășoară cel puțin o dată pe săptămână (conform Curriculumului din 2008) activități obligatorii de educație plastică, aferente Domeniului estetic și creativ, însemnând pictură, modelaj sau desen.

Anotimpul rece, iarna este o temă îndrăgită de preșcolari. Iarna ascunde culorile naturii sub un alb imaculat asemenea unui pictor ce țese pe pânză tabloului un peisaj de iarna. Natura pare ca e adormită și își odihnește frumusețile sub o mantie argintie. Craiasa zăpezii își flutură pletele lăsând fluturii albi de nea să cadă lin peste orizonturile amorțite de răsuflarea viscolului. Peisaje mirifice se pot întâlni la tot pasul, natura reușind în acest anotimp să-și schimbe un colț deloc atragător într-un adevărat tablou. Picturile celor mici nu fac altceva decât să alimenteze realitățile și închipuirile copiilor cu linii și culori ce ajută atunci când admirăm o astfel de lucrare. Peisajul hibernal ne face să ieșim pentru cateva secunde din realitatea imediat înconjurătoare și pentru câteva momente să ne lasăm purtați în acel cadru de iarnă, relaxându-ne și lasându-ne imaginația să zboare dincolo de cotidianul obișnuit.

Ca educatoare am cautat să îmbogățesc cunostintele copiilor despre redarea anotimpului rece cu tehnici diferite de decorare a suprafețelor, dar și din perspectivă cromatică învățându-i pe cei mici să facă alegerile corecte pentru proiectele lor, bazându-se pe teoria culorilor.

Consider că indiferent de tehnica de pictură alească tablourile de iarnă sunt o decorațiune deosebită care se poate potrivi cu orice interior. Un tablou bine realizat reușeste atunci când îl privești să te facă parcă să simți că poți mirosi frigul, că îți îngheață parcă toate cele sau să retrăiești sentimentele pe care le încerci doar în timpul sărbătorilor, acele sentimente calde și dulci ale copilăriei și nu numai.

INVITAȚIE LA JOACĂ SENZORIALĂ

Ana-Maria Giuran

Seminarul Teologic Ortodox Sf Nicolae Mun. Rm. Valcea

Timpul pe care îl trăim este un timp al informației devenite atât de accesibile încât poate avea un impact dezorganizator în creșterea și dezvoltarea copilului, și nu numai. Organele de simț cu care intrăm în viață și în procesul cunoașterii încă din perioada prenatală sunt principalii receptori ai informației care va fi prelucrată de minte, minte care va determina ceea ce specialiștii în domeniul neuropsihologiei definesc sănătate sau boală (mentală).

Preocuparea pentru relația dintre simțuri și minte este chiar mai veche. Cu trei secole în urmă, în lucrarea *Paza celor cinci simțuri*, Sf Nicodim Aghioritul a atras atenția asupra aceleiași idei- ceea ce pătrunde prin simțuri influențează mintea, care la rândul ei, conduce sau blochează cunoașterea spiritual. Așadar, sănătatea și limpezimea minții este legată de informația pe care i-o furnizăm spre prelucrare. Și atunci se nasc întrebări. Cu ce hrănim mintea noastră, a copiilor noștri? Ce intră prin organele noastre de simț? Ce privim? Ce atingem? Ce mirosim?

Perioada copilăriei timpurii este perioada în care omul învață mult mai repede decât în oricare altă perioadă a existenței sale. Întrucât stimularea simțurilor stă la baza cunoașterii, copilului mic trebuie să i se creeze ocaziile activării acestora pentru a putea învăța despre sine, despre lucrurile care îl înconjoară, despre natură, despre lume. Cele mai bune metode de a stimula simțurile copilului sunt interacțiunea direct a acestuia cu mediul și elementele sale, exercițiul și jocul.

Educarea simțurilor se poate face prin exerciții, activități și jocuri senzoriale care pot fi organizate individual, pe grupuri mici și uneori cu toată grupa de preșcolari. Reușita acestor activități este dată de materialele folosite, de acțiunile de joc inițiate, dar și de diversitatea formelor și frecvența utilizării acestora. Prin intermediul simțurilor, punem copiii în legătură cu mediul înconjurător, îi facem tot mai atenți la tot ce se întâmplă în jurul lor, le deschidem ferestre pentru cunoaștere, atât prin fiecare organ de simț, cât și printr-o acțiune multisenzorială. Chiar dacă experiența senzorială este de regulă individuală, personală, rolul jocurilor și al activităților senzoriale în educația timpurie capătă noi dimensiuni și valențe în mediul grădiniței, reprezentând un mijloc eficient în dezvoltarea cognitive a copilului și nu numai.

O invitație la joacă este practică o propunere sau o sugestie de activitate care atrage interesul copilului și îi stârnește curiozitatea. Aceasta este de obicei prezentată într-un mod atractiv și accesibil, încât copilul să fie tentat să se alăture și să exploreze. În cazul în care ai o măsură senzorială poți crea o invitație la joacă astfel încât să fie intuitive și să permit copilului să descopere prin experimentare.

TRUCURI:

- Atractivitatea vizuală (poți aranja nisip, orez colorat, să adaugi diferite ustensile și recipiente într-o manieră ordonată și atrăgătoare)
- Intuitivitate (materialele și obiectele folosite ar trebui să fie ușor de înțeles și de manipulate de către copii)
- Libertate de exprimare (este esențial ca joaca să fie open ended, adică fără scop final predeterminat)

- Simplitate (invitațiile la joacă nu trebuie să fie complicate Uneori cele mai simple aranjamente pot fi cele mai captivante.)
- Felexibilitate (copiii ar trebui să aibă libertatea de a modifica si adapta invitatia la joacă. Dacă aleg să foloseascp materialele în mod neprevăzut, acest lucru ar trebui încurajat și nu descurajat)

SCURT GHID

Pentru a crea o invitație la joacă atractivă și pentru a obține experimente senzoriale minunate și educative pentru copii te poți ghida după:

- Selectează material variate: include elemente precum apă, nisip, orez colorat, paste, bile, scoici, pietricele și diferite ustensile (linguri, cupe, pâlnii,lupe)
- Stabilește reguli simple: înainte de a începe, discutați câteva reguli de bază (de exemplu “orezul rămâne în cutie”)
- Participă și tu: stai alături de copil, oferindu-i sprijin și ghidare atunci când este necesar dar permite-I să conducă jocul.

Astfel, auxiliarul “Invitație la joacă” valorifică astfel oportunitățile pe care le oferă jocurile și activitățile senzoriale în educația la vârstele timpurii, aducând în atenție abordări eficiente, probate în activitatea profesională. *Invitație la joacă* poate constitui un punct de plecare sau poate fi un sprijin pentru cadrele didactice care își desfășoară activitatea în instituțiile de educație timpurie. Aceasta nu dorește să fie un model, ci o sursă de inspirație care poate fi completată de măiestria fiecărui practician.

Poezii pentru prichindei

Ana-Maria Giuran

Seminarul Teologic Ortodox Sf Nicolae Mun. Rm. Valcea

Ursulețul de plus

Ursulețul meu de plus

Este cel mai jucăuș.

Vrea să pape miere,

Însă el nu poate cere.

Nu vreau să rămână mic,

Îi dau eu câte un pic,
Îl hrănesc cu lingurița
Dar nu-i murdăresc blănița.

Ursulețu- i fericit,
Mor, mor, mor a mulțumit!

Pisicuța Miaunica

Pisicuța Miaunica,
Plânge c-o doare burtica.
A făcut o boroboacă
Căci a mâncat ca o hoacă
Toată brânza din burduf
Și-acum plânge cu năduf.
Acum oare ce va face?
Nu se mai poate preface...
Dacă află stăpâna
Tristă-i toată săptămâna.
Brânză nu o să mai fure,
Mai bine mănâncă mure!

Spre grădiniță

Grădiniță cu povești,

Tare dragă tu îmi ești!

Mă trezesc de dimineață

Și mă spăl bine pe față.

Pun ghiozdanul în spinare

Și sunt gata de plecare.

Bibliografie:

Giuran Ana Maria, Poezii pentru prichindei, Editura Proșcoala Rm. Vâlcea, 2024

VOLUNTARIATUL LA GRĂDINIȚĂ

Ana-Maria Giuran

Seminarul Teologic Ortodox Sf Nicolae Mun. Rm. Valcea

Voluntariatul reprezintă o modalitate puternică prin care indivizii pot contribui la îmbunătățirea comunității și pot aduce schimbări pozitive în lumea înconjurătoare. Impactul voluntariatului nu se limitează doar la beneficiile imediate aduse celor în nevoie, ci se extinde și asupra voluntarilor înșiși, oferindu-le oportunitatea de a dezvolta abilități, de a construi relații și de a simți că fac parte din ceva mai mare decât ei înșiși.

Voluntariatul începe cu motivația personală a fiecărei persoane de a face o schimbare. Voluntarii sunt adesea motivați de dorința de a contribui la o schimbare în bine, fie că este vorba despre protejarea mediului, ajutorarea celor defavorizați sau promovarea educației. Alegerea unei cauze care te inspiră aduce un plus de semnificație și determinare în parcursul tău voluntar.

Prin colaborarea în proiecte de voluntariat, oamenii devin parte a unei rețele mai largi de sprijin și solidaritate. Construirea comunității prin voluntariat creează legături durabile între oameni cu viziuni similare, pregătind terenul pentru schimbări sociale durabile.

Niciodată nu este prea devreme să implicăm copiii în activități de voluntariat. Indiferent de paleta acțiunilor care implică voluntariatul, acestea au ca scop conștientizarea, sensibilizarea și responsabilizarea copiilor, ajutându-i să capete un set de valori și conduite de grijă față de semenii și mediul înconjurător.

„Oamenii sunt ceea ce au învățat. Și oamenii învață aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci și să intre în relații cu alții. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învățat, ci după faptele lor.” – Nicolae Iorga

Perioada preșcolarității este o perioadă importantă în formarea și dezvoltarea personalității și a sistemului propriu de valori, în formarea imaginii de sine și față de ceilalți precum și a conduitelor și a modului de viață. La această vârstă copiii au nevoie de sprijin, de un mediu informativ care să fie alături de ei, pentru a putea trece cu succes la autonomie și responsabilitate.

Un obiectiv complementar al școlii este acela de a-i învăța pe copii să trăiască frumos și sănătos, implicându-i în mod direct pe aceștia în rezolvarea problemelor ce afectează mediul înconjurător și sănătatea comunității în care trăiesc, chiar a societății în ansamblul ei, pentru că, să nu uităm, copiii de astăzi sunt adulții de mâine.

Dacă preșcolarii de astăzi cresc și se dezvoltă în spiritul voluntariatului, poate oglinda societății de mâine va fi una diferită, încununând munca tuturor dascălilor care sunt implicați în consolidarea educației permanente în viețile copiilor pe care îi modelează de-a lungul carierei, insuflându-le valori ca: iubirea, bunătatea, respectul, credința.

În dezvoltarea unei mentalități sănătoase la nivelul unei societăți care se află într-o continuă schimbare, educația pentru voluntariat are un rol determinant, această problemă privindu-ne deopotrivă pe toți, adulți sau copii. Este necesar să le explicăm copiilor consecințele pe care acțiunile lor le au, schimbarea pe care acestea o aduc în viața noastră dar și în viețile celor din jurul nostru.

De multe ori, preșcolarii sunt considerați prea mici pentru a-și asuma responsabilități, însă, dacă li se oferă o șansă, se pot transforma într-un adevărat model pentru adulții din jurul lor. Manifestând deseori un entuziasm molipsitor, fiind creativi și foarte activi, pot antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare și tocmai de aceea implicarea activă a preșcolarilor în activități de voluntariat pot genera schimbări pozitive, fiind benefice pentru voluntar ca individ, pentru comunitate și societate în întregul ei.

Chiar dacă sunt foarte mici, încă de la grupa mică, copiii din grădiniță învață în cadrul DOS (Educație pentru societate) să accepte și să respecte regulile de conviețuire. Proiectul pe care l-am desfășurat ca optional în 2019 "O faptă bună în fiecare zi" i-a învățat pe cei mici să trăiască în relațiile cu cei din jur stări afective, pozitive, să manifeste prietenie, toleranță, armonie, să înțeleagă binele, adevărul și frumosul din faptele proprii și a celor din jur.

În acest sens, și pe parcursul acestui an școlar, prin intermediul proiectelor de parteneriat cu Biserica, Asociația "Not Different", Biblioteca Județeană etc. îmi doresc alături de copiii din grădiniță și părinții lor să putem contribui la reducerea marginalizării copiilor cu situații familiale deosebite, precum și a celor cu CES.

Vom încerca să creăm momente de bucurie pentru copiii dezavantajați, să-i ajutăm oferindu-le mici surprize, prin organizarea de donații cu haine, alimente, rechizite etc..

Se spune că ce faci pentru alții s-ar putea să rămână, de aceea cred că ar fi foarte frumos să ne unim și să facem mai multe pentru alții. „De unde dai, Dumnezeu, îți dă!” „Iubește și ajută.

Iubește și ajută neamul. Iubește și ajută pe cine te ajută și te iubește. Iubește și ajută fără a precugeta la folosul tău!” B.P.Hasdeu

Ca profesori, purtăm cu noi la orice pas imensa răspundere de a educa, de a sădi în conștiința copiilor valori morale care vor fi transpuse mai târziu în principii și conduită personală.

Aceste valori morale le cultivăm prin participarea directă cu copiii la viața comunității în cadrul proiectelor cu impact moral puternic, campanii de promovare sau conștientizare, activităților extracurriculare sau opționalelor desfășurate, jocurilor, spectacolelor etc. Voluntariatul înseamnă mai mult decât orice definiție, voluntariatul înseamnă hrană pentru sufletul nostru, pentru că, dăruind necondiționat iubire, vom primi iubire, dăruind frumos, vom primi frumos. Important este să ne dorim și să facem primul pas.

Noi, educatoarele avem rolul de a forma copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletească și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Dacă fiecare dintre noi am face cât de puțin pentru schimbare, într-adevăr lumea ar fi mai bună, există pe lume persoane în situații dificile care sunt mult mai optimiste, iubitoare și mai vesele decât noi. Să nu-i respingem pe cei care nu sunt ca noi, dimpotrivă să încercăm să-i înțelegem și să învățăm ceva de la ei, mai ales de la copii.

Reducerea abandonului școlar prin peer training

Ana-Maria Giuran

Seminarul Teologic Ortodox Sf Nicolae Mun. Rm. Valcea

Fenomenele de abandon și părăsire timpurie a școlii reprezintă realități serioase, complexe, generate de o multitudine de cauze, adesea suprapuse, care necesită în consecință o diversitate de modalități de adresare și combatere.

Pentru a veni în sprijinul copiilor din comunități defavorizate, putem să le acordăm cu ajutorul de la instituțiile statului și ONG-uri:

- **Sprijin școlar suplimentar** - în funcție de nevoile copiilor, sunt organizate activități educaționale pentru acei copii care necesită sprijin educațional (acțiuni de sprijin în activitatea școlară - citit, competențe scris-citit, alte materii, efectuarea temelor, îndrumare la diverse materii) pentru menținerea/îmbunătățirea rezultatelor școlare și prevenirea abandonului școlar.
- **Servicii și consiliere în domeniul social, psihologic și juridic** pentru copiii și părinții/persoanele în îngrijirea cărora se află copiii - sesiuni de consiliere de grup și/sau individuale. Consilierea ajută, în general, copiii să dobândească abilitățile emoționale și sociale necesare pentru o dezvoltare armonioasă. De asemenea, sunt organizate sesiuni de consiliere pentru părinți, în funcție de nevoile acestora.

- **Activități de socializare și de petrecere a timpului liber pentru copii** - aceste activități au ca scop satisfacerea nevoii copiilor de a petrece timp de calitate precum și dezvoltarea de abilități de comunicare și socializare și de viață independentă.
- **Sprijin material** pentru copii și pentru familiile acestora pentru a facilita accesul copiilor la educație; copiilor li se asigură rechizite, o masă pe zi și alte produse, după necesități. De două ori pe an, familia primește pachete conținând alimente de bază.
- **Creșterea capacității specialiștilor** care lucrează cu copiii din zone defavorizate prin organizarea de cursuri de informare și ateliere de schimb de experiență.

Pentru prevenirea abandonului școlar este indicat ca profesorii români să desfășoare activități școlare atrăgătoare împreună cu elevii pentru a face timpul petrecut la școală plăcut și pentru a crește atractivitatea școlii. În acest sens este necesară elaborarea unor strategii de tratare diferențiată și individualizată a elevilor aflați în situația de a abandona școala.

Dar pentru punerea în aplicare a unor astfel de strategii e nevoie de o bună cunoaștere a particularităților psihologice ale elevilor, pentru a putea fi identificate acele dimensiuni psihologice care permit realizarea unor dezvoltări ulterioare ale elevului cu dificultăți școlare. Variațiile mari de stil de lucru și ritm intelectual, de abilități comunicaționale existente în general între elevi, impun acțiuni de organizare diferențiată a procesului de predare-învățare, pe grupe de elevi, în care să primeze însă sarcinile de învățare.

Prevenirea abandonului școlar se poate realiza prin:

1. Implicarea elevilor în situații de viață concrete;
2. Realizarea de activități în aer liber (outdoor activities);
3. Activități extracurriculare;
4. Peer training (peer education) – formarea unor competențe/abilități în cadrul unor grupuri formate de elevi de aceeași vârstă, clasă, sex, orientare religioasă, etc.;
5. E-learning;
6. Folosirea muzicii, artei, desenului, jocului, teatrului ca metode de învățare;
7. Dobândirea unor abilități de interacțiune între persoane – Team Building (construirea unei echipe eficiente este un proces de dezvoltare și motivare a unui grup, astfel încât acesta să își atingă țelul și să devină o echipă eficientă).
8. Learning by doing. Învățarea prin practică în situații concrete.

Un alt aspect important al activității de înlăturare a abandonului școlar îl reprezintă crearea unor situații speciale de succes pentru elevii cu dificultăți școlare, deoarece succesele și recompensele dezvoltă inițiativele elevului și sporesc încrederea acestuia în propriile posibilități.

Peer education este o metodă de prevenire a abandonului școlar care constă în formarea unor competențe/abilități în cadrul unor grupuri formate de elevi de aceeași vârstă, clasă, orientare religioasă. Activitățile de tip peer education au loc pe o anumită perioadă de timp și au ca scop dezvoltarea cunoașterii/atitudinii, motivarea grupului ținută, redarea încrederii. Un alt scop ar fi și dezvoltarea competențelor personale care să fie ulterior folosite ca o deschidere

pentru piața muncii. Un „peer”(egal) este o persoană care aparține aceluiași grup social ca și altă persoană care face parte din același grup. Grupul se poate diferenția în funcție de vârstă, ocupație, statut socio-economic, probleme de sănătate, etc. „Education”- dezvoltarea cunoștințelor/ atitudinilor, comportamentelor unei persoane printr-un proces de învățare. Peer education are în vedere nevoile individuale ale clasei de elevi și presupune un program personal de dezvoltare venind în ajutor prin punerea în practică a ceea ce s-a învățat. Este un proces în care elevii talentați învață alți elevi având același nivel de ghidare ca și profesorul. Educația de la egal la egal își propune să îi instruiască pe elevi, prin realizarea unor activități informale în urma cărora tinerii dintr-un grup de vârstă similar se educă și se informează reciproc despre o mare varietate de probleme.

Exemple de activități de tip peer education: sesiuni organizate cu colegii, folosind tehnici interactive, cum ar fi teste, jocuri de rol, povestiri, discuții de grup, dezbateri pe diferite subiecte care îi preocupă pe elevi.

Profesorul care utilizează la clasă acest tip de educație trebuie să fie experimentat, familiarizat cu învățarea activă, să dispună de posibilitatea de a comunica fluent, să posede caracteristici personale și abilități interpersonale care fac să fie privit ca o persoană de încredere și să dea dovadă de creativitate. Acesta trebuie să fie capabil să controleze discuții de grup, să demonstreze abilități de rezolvare a conflictelor, să ofere feed-back constructive și sugestii de îmbunătățire, să utilizeze o varietate de metode de instruire cu scopul de a-i motiva pe elevi, el având capacitatea de a le reda încrederea în ei înșiși.

Educația de la egal la egal este încă privită ca un concept nou. Acest fel de educație este un real sprijin pentru elevii cu risc de abandon școlar sau care chiar au părăsit studiile din diferite motive, prin aceea că are potențialul de a extinde accesul la formare și, ulterior de a deschide noi orizonturi. Persoanele care se confruntă cu această problemă, elevii în cazul nostru, vor avea sprijinul activ al profesorilor, printr-o serie de sesiuni structurate.

„Peer education” poate fi definită ca o formă de suport necondiționată și nestructurată, bazată pe un set de activități improvizate și în principal orientate pe suportul furnizat de mentor, printr-o colaborare pozitivă cu cei care vor beneficia de acest tip de educație.

Este bine de știut că „peer education” nu este o soluție pentru toate problemele întâmpinate la clasa de elevi și că uneori se impune să folosim alte metode, alte abordări. Un lucru foarte important este acela că profesorul/ mentorul îi ajută pe elevi să își descopere nevoile personale, să câștige încredere, să dezvolte comunicarea, lucrul în echipă. În concluzie, se poate spune că educația „prin perechi” ajută la apropierea ființelor, prin empatie, prin solidarizare existențială și creează sentimentul bucuriei că ceea ce facem merită să fie transmis aproapelui (și egalului) nostru. Rezultatul obținut în urma utilizării acestei metode la clasă este acela că elevii vor fi mult mai motivați, învățarea va fi una eficientă, plină de creativitate (lucru în echipă, ateliere de lucru, exemple de bune practici).

Prin urmare, în ceea ce privește abandonul școlar este necesară o abordare unitară la nivel de comunitate școlară. În această abordare, întreaga comunitate educațională (directorii,

personalul didactic, elevii, părinții) se implică în acțiuni coerente, colective și colaborative cooperând îndeaproape cu părțile interesate externe și comunitatea în ansamblul ei.

BIBLIOGRAFIE:

Bunghez (Bitca) Maricica Danuta , Parteneriat scoala-familie. Organizarea activitatilor de dirigenție și comunicarea cu familiile elevilor, Editura Pro Universitară, 2015

Burch Noel, Gordon Thomas, Profesorul eficient. Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii, Editura Psihologie Practică, 2012

Dumitrescu Georgian, ABANDONUL ȘCOLAR DE LA PREVENȚIE, LA INTERVENȚIE VOL. 1, Editura Arabela, – 2023

Dumitrescu Georgian, Abandonul Scolar – Cauze și modalități de prevenire, Editura Arabela iunie 2019

Păun Emil, Școala viitorului sau viitorul școlii?, Editura Polirom, 2022

Sunt parte a comunității, pot să mă implic!

Ana-Maria Giuran

Seminarul Teologic Ortodox Sf Nicolae Mun. Rm. Valcea

În contextul societății în care trăim, voluntariatul devine din ce în ce mai important. Lucrez de aproape 20 de ani ca educatoare, în prezent fiind profesor învățământ preprimar la G.P.P. "Toți Sfinții" Rm. Vâlcea, structură a Seminarului Teologic Ortodox "Sfântul Nicolae" din oraș și condider ca încă de la cele mai mici vârste îi putem învăța pe cei mici să fie parte a comunității. Învățarea copiilor preșcolari despre voluntariat și implicarea comunitară nu numai că îi învață abilități practice, ci îi și sensibilizează la nevoile celor din jur.

Iată cum putem integra această educație în viața copiilor:

- La baza oricărei implicări sociale stă empatia. Copiii ar trebui să înțeleagă nevoile altora și să își dezvolte capacitatea de a se pune în locul celor din jur. Discuțiile despre importanța îngrijirii și susținerii comunității pot să-i sensibilizeze la problemele sociale.
- Cei mici sunt influențați în mod semnificativ de modelele lor, așa că implicarea părinților sau a altor adulți în activități de voluntariat este un exemplu puternic. Participarea la evenimente de voluntariat în familie poate să creeze amintiri durabile și să însuflească o atitudine pozitivă față de ajutorarea celorlalți.
- Școlile pot să joace un rol central în educația pentru responsabilitate socială. Proiectele de voluntariat organizate în cadrul școlii oferă copiilor oportunități să se implice în

comunitatea lor. De exemplu, pot să colecteze alimente pentru cei nevoiași sau să participe la acțiuni de curățenie în apropierea școlii.

- Introducerea unor activități de educație civică în curriculum poate să ofere un cadru formal pentru învățarea despre responsabilitate socială. Copiii pot să studieze aspecte legate de comunitate, drepturile omului și metodele de a contribui la binele comun.
- Dezvoltarea de jocuri didactice cu problematică de responsabilitate socială și implicarea copiilor în astfel de jocuri îi poate stimula să își utilizeze imaginația în crearea de soluții despre cum ar putea fi abordate anumite situații și cum ar proceda ei în rezolvarea lor.
- Activități precum proiecte despre nevoile comunității pot să ajute copiii să înțeleagă provocările cu care se confruntă oamenii din jurul lor. Dezvoltarea unui proiect concret pentru a răspunde la aceste nevoi îi poate implica într-un mod practic. Printr-un puzzle harta României copiii pot descoperi anumite zone ale țării lor, iar mai apoi pot afla și se pot implica voluntar în proiectele de dezvoltare ale comunității respective.
- Colaborarea cu ONG-uri locale poate să ofere oportunități excelente pentru implicarea copiilor în activități de voluntariat. Organizațiile specializate pot să ofere ghidare și resurse pentru a face experiența de voluntariat mai însemnată și eficientă. Orice implicare din partea copiilor în astfel de proiecte atrage și altfel de beneficii. Precum, participând la activități legate de protejarea Deltei Dunării, copiii pot afla informații valoroase despre aceasta rezervație naturală, despre păsări din România și astfel se vor conecta mai bine la natură și la țara în care trăiesc.
- Prin participarea la proiecte de voluntariat, copiii își dezvoltă abilități esențiale, cum ar fi comunicarea și colaborarea. Lucrul în echipă pentru a atinge un scop comun îi învață să lucreze eficient împreună și să-și valorifice calitățile individuale.

Educația pentru responsabilitate socială nu se rezumă doar la timpul acordat, ci și la resursele financiare. Implicarea copiilor și părinților în proiecte de colectare de fonduri pentru cauze sociale le dezvoltă înțelegerea importanței solidarității financiare.

Este esențial ca toți copiii să simtă cum contează contribuția lor. Recunoașterea și celebrarea eforturilor lor în proiecte de voluntariat îi motivează să continue să se implice și să dezvolte o atitudine de responsabilitate socială pe termen lung.

După fiecare experiență de voluntariat, copiii ar trebui încurajați să reflecteze asupra impactului lor și să își evalueze experiențele. Acest proces de auto-reflecție îi ajută să înțeleagă mai bine rolul lor în societate și să identifice modalități de a contribui în mod sustenabil.

Voluntariatul nu numai că își aduce contribuția la formarea unor cetățeni responsabili și empatici, dar oferă și copiilor oportunitatea de a-și dezvolta o gamă variată de abilități și valori care îi vor ghida pe tot parcursul vieții.

Personal m-am implicat cât de mult am putut în aceste proiecte de voluntariat, mai ales la nivelul comunității. Am făcut voluntariat la Biblioteca Județeană, în cadrul bisericii "Toți Sfinții", în cadrul bisericii "Sfântul Ioan", am făcut ateliere de vacanță Șotron în sate defavorizate, am organizat donații de hainuțe, rechizite, alimente pentru copiii săraci din oraș împreună cu Asociația "Mămici din Vâlcea", am participat la proiecte SNAC etc.

Consider foarte valoroasă munca prestată zilnic, chiar și o perioadă scurtă de timp pentru a ajuta acești copii fără posibilități. Sunt o mare susținătoare a educației de calitate în învățământul românesc și mai ales în cel rural. Îmi amintesc cu drag primii ani de învățământ unde am lucrat un an cu copiii preșcolari de etnie romă, la Grădinița Colonie Drăgășani, unde prin implicare și multă muncă am reușit împreună cu mediatorul școlar să înscriem acești copii și la școală, în ciclul primar.

Ar trebui să investim mai mult în a atrage profesori tineri, competenți, implicați în medii defavorizate pentru că aceștia pot face o mare diferență și îi pot susține mai mult pe acești copii fără posibilități material, dar cu mult mai mare dorință de învățare, putere de muncă, responsabilitate, care nu de multe ori ajung să reușească prin forte proprii.

Bibliografie:

CERGHIT, IOAN — *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976

DULAMĂ, ELIZA, MARIA — „*Strategies of Reminding Previous Knowledge*”, Universitas Babeș-Bolyai, Psychologia – Paedagogia, XLVII; nr. 1-2, 2002

ISTRATE, ELENA (coord.) , JINGA, IOAN — *Manual de pedagogie, ediția a II-a revăzută și adăugită*, Editura All, București, 2008

OPREA, CRENGUȚA, LĂCRĂMIOARA — *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, 2007

PINTILIE, MARIANA — *Metode moderne de învățare-evaluare*, Editura Eurodidact, Cluj Napoca, 2002

Importanța creativității la vârsta preșcolară

delia huian

Grădinița cu program prelungit numărul 18

Creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea preșcolarilor, având un impact semnificativ asupra multiplelor domenii ale învățării și dezvoltării lor. Iată câteva motive pentru care creativitatea este atât de importantă la vârsta preșcolară:

1. Dezvoltarea gândirii critice și a rezolvării problemelor

Creativitatea încurajează copiii să gândească „dincolo de limite”, să exploreze soluții noi și să își exprime ideile într-un mod original. Aceasta dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor,

stimulând gândirea critică. De exemplu, atunci când un copil construiește un turn din cuburi sau formează o poveste din jucării, el învață să depășească obstacole și să găsească soluții.

2. Stimularea imaginației

Activitățile creative, cum ar fi desenul, jocul de rol și construcțiile, permit copiilor să își dezvolte imaginația. Imaginația joacă un rol vital în procesul de învățare, deoarece îi ajută pe copii să înțeleagă mai bine lumea din jurul lor și să dezvolte o viziune proprie asupra acesteia.

3. Sprijinirea abilităților de comunicare

Atunci când copiii sunt încurajați să-și exprime ideile și emoțiile prin activități creative (de exemplu, prin pictură sau muzică), aceștia învață să comunice mai eficient și să își exprime sentimentele. Acest lucru îi ajută să devină mai încrezători în propriile abilități de comunicare verbală și non-verbală.

4. Dezvoltarea abilităților motorii

Activitățile creative, cum ar fi desenatul, modelajul cu plastilină sau jocurile cu construcții, ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine ale preșcolarilor. Mișcările precise necesare pentru a manipula diverse instrumente (creion, pensulă, piese de construcție) îmbunătățesc coordonarea între ochi și mâini.

5. Creșterea stimei de sine

Atunci când copiii sunt încurajați să își exprime creativitatea și să își valorifice ideile, ei dobândesc un sentiment de mândrie și împlinire. Finalizarea unui proiect creativ le conferă o satisfacție personală care contribuie la dezvoltarea stimei de sine.

6. Încurajarea independenței și a gândirii autonome

Activitățile creative permit copiilor să aleagă, să experimenteze și să își asume decizii. Aceasta promovează dezvoltarea unei gândiri independente și autonome, oferindu-le încredere în capacitatea lor de a înfrunta provocările.

7. Promovarea colaborării și a învățării prin joc

Multe activități creative pot fi realizate în grupuri, ceea ce ajută copiii să învețe să colaboreze, să împărtășească idei și să rezolve probleme în echipă. Aceste experiențe sociale sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților interpersonale.

8. Consolidarea abilităților cognitive și academice

Studiile arată că activitățile creative contribuie la dezvoltarea unor abilități cognitive importante, cum ar fi memoria, atenția și abilitățile de logică. De asemenea, încurajează curiozitatea și dorința de a învăța mai multe despre diverse subiecte.

9. Promovarea unei atitudini pozitive față de învățare

Copiii care sunt încurajați să fie creativi în primele lor experiențe educaționale au mai multe șanse să dezvolte o atitudine pozitivă față de învățare. Ei încep să vadă procesul de învățare ca pe o aventură interesantă, nu ca pe o obligație.

10. Exprimarea emoțiilor și gestionarea stresului

Creativitatea le oferă copiilor o cale prin care să își exprime emoțiile și să își gestioneze sentimentele. De exemplu, un copil care este supărat poate utiliza desenul pentru a exprima ceea ce simte, iar acest proces poate avea un efect terapeutic.

În concluzie, creativitatea nu este doar o activitate de distracție, ci o componentă esențială în dezvoltarea generală a preșcolarilor. Ea sprijină nu doar dezvoltarea cognitivă și academică, ci și abilități sociale, emoționale și fizice, toate fiind fundamentale pentru un trai echilibrat și sănătos pe termen lung.

CONDUITA CREATIVĂ A PROFESORULUI ȘI ATITUDINEA ACESTUIA FAȚĂ DE CREATIVITATEA ELEVULUI

Melania Ghita

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

„Creativitatea este o floare atât de delicată, încât elogiul o face să înflorească, în timp ce descurajarea o înăbușă adesea chiar înainte ca ea să se poată transforma în floare.” (A. Osborn)

„Profesorul creativ oferă învățarea autoinițiată, atmosferă neautoritară, îi încurajează pe elevi să învețe suplimentar, încurajează procesele gândirii creative. Aceasta înseamnă că el îi îndeamnă pe copii să caute noi conexiuni între date, să asocieze, să-și imagineze, să găsească soluții la probleme, să facă presupuneri nebănuite, să emită idei, să perfecționeze ideile altora și să orienteze aceste idei în direcții noi. El încurajează elevul să jongleze cu elementele ce par a nu fi corelate, să exprime teorii care par a fi ridicole, să formeze teorii greu de crezut, să combine materialele și noțiunile în modele noi și neașteptate. Profesorul bun permite elevilor să-și asume riscuri intelectuale, să speculeze pe baza informațiilor neconcludente, să sondeze relațiile structurale și spațiile dintre lucruri.” (Hallman Ralph)

Profesorul creativ știe cum să folosească întrebările. Fiecare act creativ începe cu întrebări, dar acestea trebuie să fie deschise, să aibă sens, să nu aibă răspunsuri predeterminate și îndeosebi să fie întrebări care să nu reclame o expunere a faptelor. Întrebarea operațională provoacă conduita creatoare, pentru că ea duce la explorare, dezvoltă curiozitatea și stimulează tendințele implicate în acestea.

El trebuie să fie deschis la nou, să găsească în cadrul actului educațional acele metode care declanșează dorința elevului de a participa la activitate, de a-și exprima propria opinie, fără teama ca va fi ironizat dacă greșește. Dacă va crea o atmosferă destinsă, prietenoasă, pozitivă, receptivă, dacă va aprecia ideile bune și nu le va ridiculiza pe cele greșite, dacă va permite elevului să-și manifeste curiozitatea, interesul, dacă va trata cu interes întrebările elevilor și va respecta opiniile tuturor, întărind convingerea că pot avea idei valoroase, atunci profesorul cu siguranță va deschide și va netezi drumul creativității elevilor săi.

O condiție principală ce trebuie realizată la lecție pentru îndeplinirea cerințelor creativității este instaurarea unui climat favorabil unei conlucrări fructuoase între profesor și elev, climat caracterizat printr-o tonalitate afectivă pozitivă, de exigență și înțelegere (nici autoritarism, dar nici *laissez-faire*), de responsabilitate. Nu mai puțin importantă este stimularea efortului personal al elevului și stimularea tendinței acestuia de a aduce o contribuție proprie, de a fi original, inventiv, creator. El, profesorul, trebuie să medieze între elev și lumea ce-l înconjoară.

Totuși, în clasă, ne aflăm în fața unei dileme: pe de o parte să formăm gândirea logică, rațională, pe de altă parte, trebuie să dezvoltăm fluent și libertatea minții. Am putea considera totuși că nu ar fi chiar așa o „mare dilemă” sau nu una imposibil de rezolvat, căci nimeni nu pretinde simultaneitate. Educarea gândirii critice și educarea creativității se pot realiza și se realizează în fapt alternativ, deși ele nu se exclud total una pe alta.

Misiunea de educator a profesorului nu încetează odată cu terminarea lecției, ci se manifestă și dincolo de cadrele acesteia. El trebuie să cunoască potențialul creativ al fiecărui elev, să știe să-i vadă manifestările creative nu numai în timpul orelor de clasă, ci și în activitățile extrașcolare, să-i formeze obișnuința autoaprecierii. Pentru toate acestea s-ar impune lărgirea cercului disciplinelor nemijlocit legate de creativitate, a legăturilor dintre discipline, precum și abordarea unui mod de predare cât mai creativ.

Aspirațiile elevilor, valorile morale și intelectuale prețuite de ei, acționează asupra personalității, încă maleabile, a acestora, făcându-i să capete atributele spre care tind și pe care le valorizează. Neavând însă opinii ferme și un sistem de valori propriu, elevul le împrumută deseori de la adulți. Uneori, ceea ce va prețui profesorul va prețui și el, conștient sau involuntar. Profesorul creativ determină avântul creativității elevului fără eforturi speciale.

Profesorul creativ ajută elevul să emită judecăți de valoare prin propriul său efort, îl inspiră, îl pune pe gânduri, îl aduce treptat în situația de a realiza creații la care nici el (elevul) nu se putea gândi că poate ajunge vreodată. În ceea ce privește proiectarea lecției, metodele folosite, formele și tehnicile de evaluare, desfășurarea activităților extracurriculare, construirea relației învățător-elev /învățător-părinte, și aici profesorul își poate dovedi cu adevărat creativitatea și valoarea.

Profesorii noncreativi nu numai că nu vor agreea comportamentul specific elevului creativ, excluzându-l din repertoriul conduitelor încurajate de ei, dar vor întâmpina greutăți și în depistarea potențialului creativ ridicat al unor elevi. Consecința firească va fi subestimarea nivelului real al posibilităților copiilor și clasarea lor sub cota adevărată. Efectul nu va întârzia să se arate. Prin întreaga lor comportare și atitudine față de elevul „retrogradat” pe motive subiective, vor transpune așteptările față de elev, care vor induce în persoana acestuia acel gen și

nivel de conduită pe care au anticipat-o profesorii în legătura cu această categorie. Așadar, atitudinile și experiențele profesorului pot frâna sau încuraja creativitatea elevilor. Se știe că oamenii acceptă sau resping conduitele creative în funcție de propria lor creativitate.

Să nu uităm însă: CREATIVITATEA PROFESORILOR = AVANTAJUL ELEVILOR!

METODE FOLOSITE ÎN ORELE DE EDUCAȚIE PLASTICĂ ȘI ABILITĂȚI PRACTICE ÎN VEDEREA STIMULĂRII CREATIVITĂȚII

CAMELIA LEONTINA BALANESCU

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

Nevoia de inovare este esențială pentru bunul mers al școlii, al vieții, al vremurilor în care trăim. Creativitatea presupune oameni creativi, iar aceștia nu sunt chiar așa de ușor de găsit. Doar 2% dintre oameni sunt foarte creativi și, cu greu, atingem 15% pentru oamenii cu creativitate ceva mai mare decât media.

Creativitatea a fost și va rămâne o calitate superioară a omului, fiind identificată, în cazul elevilor, ca o capacitate de a realiza ceva și altceva în raport cu realitatea existentă, de a înțelege și a cunoaște pe plan material și spiritual ceva inedit, util și valoros.

Talentul reprezintă o formă calitativ superioară de evidențiere a aptitudinilor complexe, ceea ce face posibilă creația de valori noi, originale. Această zestre nativă este necesar a fi cultivată cu tact și pricepere, în sensul dezvoltării potențialităților creative ale elevilor.

O condiție esențială în evaluarea creativității plastice a elevilor o constituie „dezvoltarea gândirii artistico-plastice și a posibilităților de a materializa această gândire prin însușirea unor tehnici de lucru diversificate (pictură pe sticlă, pe pânză, colaje, modelaj)”. Micii artiști plastici sunt într-o permanentă căutare, sunt avizi după nou, inventivi. Ei renunță la tehnicile vechi, tradiționale, ajungând să înțeleagă noile curente și tehnici care au apărut în arta modernă.

Practica didactică a demonstrat că nu este suficient să-i faci pe elevi să observe frumosul din natură sau din viață, că nu este de ajuns să prezinți în fața lor lucruri artistice, ci trebuie urmărită dobândirea de către elevi a unor aspecte esențiale ale cunoașterii plastice. Acesta este obiectivul general al orelor de arte vizuale și abilități practice, cuprinzând două aspecte principale, și anume: dezvoltarea la elevi a gândirii artistico-plastice, precum și dezvoltarea sensibilității și gustului artistic și estetic.

Pentru realizarea acestor obiective, am considerat necesară introducerea unor căi de acțiune care să releve următoarele aspecte: familiarizarea elevilor cu limbajul plastic, inițierea în problemele actului de creație (culoare, armonie, compoziție, crearea spațiului plastic), precum și contactul cu frumusețea mediului înconjurător și cu opera de artă. Pe lângă cunoașterea unor noțiuni plastice,

este necesar ca elevii să fie familiarizați și cu materialele și instrumentele folosite în cadrul activităților plastice, astfel că „pentru familiarizarea elevilor, atât cu tehnicile tradiționale, cât și cu cele noi, am folosit ca materiale și instrumente variate: tempera, acuarela, carioca, plastilina, tușuri colorate, pânză, griș, pensule, vase pentru apă, plăcuțe pentru culori, etc.”

Introducând diverse tehnici de lucru, elevii și-au îmbogățit bagajul de cunoștințe și au obținut lucrări cu calități artistico-plastice.

În cele ce urmează, aș dori să evidențiez câteva metode pentru a încita elevii în găsirea unor soluții optime pentru compozițiile la liberă alegere, având drept finalitate dezvoltarea gândirii vizuale a acestora.

1. METODA PUNCTELOR UNITE CU LINII

Poartă denumirea acțiunii în sine. Se aplică după ce elevii sunt deprinși să observe formele întâmplătoare, în plan dimensional, (fără intervenția conștiinței, dându-se frâu liber hazardului), apoi formele naturale, spontane, create de natură, dar și cele elaborate. Se distribuie întâmplător puncte pe foaia de lucru (cu creionul, carioca), pe un fond muzical, într-o anumită cadență, ritm. Acestea se vor uni apoi întâmplător. Rețeau de linii poate să fie una ordonată sau nu. Dacă una dintre aceste forme se aseamănă cu ceva din realitatea înconjurătoare, aceasta trebuie conturată, colorată și evidențiată prin folosirea detaliului – exploatarea zonei descoperite.

2. METODA PETELOR ÎNTÂMPLĂTOARE

Compoziții realizate prin prelucrarea unor pete spontane de culoare obținute și prin fuzionarea pe suport umed și / sau uscat – acuarelă, dar și prin pete picturale, obținute prin stropirea suprafeței de hârtie uscată. Se dispun întâmplător pe foaia de lucru pete / stropi (culori umede pentru întrepătrunderea / fuzionarea acestora), pe un fond muzical, în vederea descătușării spiritului. Se poate folosi și tehnica ștampilei. Elevii descoperă pete, forme din realitatea înconjurătoare.

3. METODA UMANIZĂRII sau a METAMORFOZĂRII ANTROPOMORFE

Această metodă constă în transformarea lucrurilor, obiectelor înspre trăsături umane. Exemple: „Bucătăria veselă”, „Pădurea fermecată”. Prin natura unei forțe superioare, un magician, oamenii pot fi transformați în veseli și, de aici, crearea unei întregi povești despre vesela ce capătă însușiri omenești, a fructelor unite în lumea lor miraculoasă sau a obiectelor ce prind viață.

4. METODA ANIMALULUI FANTASTIC

Este de fapt animalul ce nu există în realitate, dar pe care elevii au prilejul să-l creeze prin combinarea părților componente ale animalelor (aripi de fluture, coarne de cerb, cozi de păun; pește cu coadă din crenguțe înfrunzite – e un animal fantastic căruia elevul e incitat în a-i găsi și un nume).

5. METODA MODULĂRII

Metoda constă în folosirea unui element-modul care să se repete în spațiul plastic după o anumită regulă. Acesta își poate păstra identitatea, dar modificându-și: dimensiunea, poziția, culoarea, valoarea tonală). Ex.: modularea cercului în obținerea „Omului de zăpadă”, modularea pătratului în obținerea „Florii fermecate”; o pasăre– folosind ca element modul pasărea, focul– având ca element-modul focul, clopoțelul cu element-modul un clopoțel, trasmițându-se astfel starea de bine în astfel de ore.

6. METODA MAȘINĂRIEI

Elevul e solicitat să inventeze un mecanism, o mașinărie care să producă ceva. Exemplu: „Mașina de făurit fericirea” –în mecanismul de intrare apar pietre, iar în cel de ieșire, bebeluși.

7. METODA CONFIGURĂRII ȘI RECONFIGURĂRII (A COMPUNERII ȘI DESCOMPUNERII)

Metoda se bazează pe folosirea pătratului Tangram. Compunerea unui element nou, repetitiv sau nu, e necesar să se realizeze utilizându-se cele 7 piese componente. Exemplificări: Mental, apoi practic, se urmărește descompunerea în elementele lui constitutive a „Iepurașului” – realizat cu ajutorul elementelor Pătratului Tangram -, și numai cu aceleași elemente să se recompună altă configurație, de exemplu „Fetiță stând”, în tehnica colaj sau desen.

Meritul acestor metode este acela că elevul este eliberat de captivitatea unor tipare apărute datorită rutinei. Descătușat astfel, el începe să gândească și să lucreze liber, găsind cu mai multă ușurință drumuri noi, ceea ce se va reflecta și în activitatea sa cotidiană. Elevul este stimulat astfel să încerce, să descopere și să devină conștient de toate posibilitățile constructive și de expresie pe care le oferă fiecare instrument și fiecare material utilizat în raport cu celelalte.

Toate aceste metode provoacă spiritul elevului, obișnuințele lui mentale și artistico-plastice.

Capacitatea elevilor de a se exprima artistico-plastic poate fi considerată ca un prim pas spre manifestarea ființei lor, care înlesnește o comunicare vie, directă, impresionantă și personală cu viața. Dacă un copil pictează o floare, el pune în ea ceva din sufletul său. Arătând-o celorlalți el trezește admirația și interesul celorlalți, stabilind un dialog al imaginii, al frumosului. În acest fel, elevul își individualizează sentimentele (față de floare), personalizându-le, iar, pe de altă parte, realizează o comunicare cu ceilalți, bazată pe emoții, descoperiri, trăiri.

Concluzionez, afirmând cu convingere că educația plastică intră în sfera cunoașterii și a creativității, ea fiind educația acelor simțuri pe care se bazează inteligența și gândirea creatoare a elevilor, stimulând, așadar, flexibilitatea și spiritul critic – funcții importante ale creativității.

BENEFICIILE TERAPEUTICE ALE LECTURII ÎN CONȘTIENTIZAREA EMOȚIONALĂ A COPIILOR

ALINA PETREA

Gradinita cu P.P Golesti

Prin lectură, copiii sunt conduși să-și formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conținuturi și forme ale realității, exprimate într-o multitudine de modalități de expresie, de a le asocia unele cu altele, ceea ce le permite să-și extindă astfel aria cunoașterii. Folosirea cărților pentru a citi din plăcere are o putere asociată cu dezvoltarea emoțională și personală, inclusiv înțelegerea de sine, înțelegerea celorlalți și experiența subiectivă a incluziunii sociale. Pe scurt, există dovezi că lectura ne oferă o viață mai bună și mai plăcută. Se pretinde că acest lucru se datorează faptului că lectura dezvoltă vocabularul și cunoștințele generale în moduri care accelerează dezvoltarea cognitivă și ne deschide o fereastră către lumea care ne oferă experiențe inedite și spectaculoase.

Biblioterapia este văzută acum ca o modalitate sănătoasă pentru un cititor de a elibera emoții și de a construi empatie pentru personajul care se confruntă cu o dilemă similară. Oamenii de știință studiază acum modul în care biblioterapia poate fi utilizată pentru a crește bunăstarea mentală. Terapia prin citire va:

- ajuta copilul să treacă de la a „învăța să citească” la „a citi pentru a învăța”;
- furniza instrucțiunile fonice de bază despre care cercetările arată a fi esențiale pentru succesul citirii;
- împuternici copilul să stăpânească rapid cititul, scrisul și ortografia;
- asigura succesul școlar al copilului ;
- permite cititorilor de succes să avanseze la materiale mai complexe;

Practic, terapia prin lectură face trimitere la folosirea intenționată a cuvântului scris pentru a facilita optimizarea psihologică, prin selectarea și discutarea unor creații literare care pot să genereze o mai bună înțelegere de sine. Ca și obiective, terapia prin lectură își propune următoarele: dezvoltarea înțelegerii de sine; dezvoltarea empatiei față de alții; promovarea creativității; dezvoltarea încrederii în sine; întărirea abilităților de comunicare; importanța auto-expresiei; exprimarea emoțiilor; abilități de relaționare; reducerea tensiunii; facilitarea schimbărilor personale; gestionarea emoțiilor; detensionarea stărilor conflictuale; rezervarea situațiilor-problemă.

Lectura reprezintă un aspect important al vieții tuturor persoanelor. Aceasta are puterea de a-i forma și educa pe cei mici. Lectura oferă motivația și trezește dorința de a afla mai mult, de a cunoaște și are un rol valoros și important de a informa. Cu ajutorul acesteia putem descoperi lucruri noi și reprezintă un excelent instrument de învățare prin intermediul căruia ne putem îmbogăți cunoștințele față de toate domeniile de activitate de care suntem interesați.

Programele bazate pe lectură pentru copiii mici pot duce, de asemenea, la îmbunătățiri în procesarea și reglarea emoțiilor. De exemplu, o intervenție de lectură la copiii (6–8 ani) a arătat îmbunătățiri mai mari pe termen scurt și lung în recunoașterea emoțiilor, empatia și reglarea emoțională decât o intervenție de lectură tradițională (nemediată), deși copiii din ultimul grup au prezentat și unele îmbunătățiri, pe care autorii le atribuie unei creșteri a competenței lor emoționale.

Romanele și poveștile sunt pline de emoții. Personajele experimentează ascensiunile și coborâșurile condiției umane, adesea în mod dramatic, și pe măsură ce citim, simțim lucruri despre personaje cât și despre noi înșine. Din aceste motive, literatura oferă o poartă de învățare social-emoțională în sala de clasă. Literatura are potențialul de a încuraja inteligența emoțională prin furnizarea de experiențe emoționale diverse care modelează empatia și ajută copilul să înțeleagă comportamentul uman.

Terapia prin lectură este o formă de terapie în care citirea cărților și discutarea lor sunt utilizate pentru a ajuta la gestionarea și rezolvarea problemelor emoționale sau psihologice. Aceasta poate fi folosită într-o varietate de contexte, precum și în programele de terapie pentru copii. Prin citirea și discutarea cărților copiii pot înțelege mai bine propriile emoții, de aceea cărțile sunt recomandate a fi folosite în terapie deoarece oferă o modalitate sigură de explorarea a unor subiecte sensibile .

În terapia prin lectură, cărțile pot fi folosite ca instrumente terapeutice în mai multe feluri, iar cititul poate ajuta la dezvoltarea emoțională prin mai multe modalități:

Identificarea și validarea emoțiilor: personajele din cărți pot oferi exemple care să ajute oamenii să-și identifice și să-și înțeleagă mai bine propriile emoții

Creșterea empatiei: citirea poveștilor în care sunt relatate experiențele altor persoane poate ajuta la dezvoltarea empatiei și înțelegerii față de alții: prin lectura despre personaje cu probleme și probleme, cititorii pot înțelege cum se simt și ce gândesc aceste personaje, ceea ce poate duce la o dezvoltare mai profundă a empatiei.

Învățarea de strategii de coping: cărțile pot oferi exemple de strategii de adaptare sau rezolvare a problemelor care pot fi aplicate în viața reală:

Explorarea identității și relațiilor: personajele din cărți pot avea experiențe similare cu ale copiilor și pot oferi perspective și înțelegere asupra problemelor legate de identitate.

Dezvoltarea rezilienței: prin intermediul cărților copiii pot depăși situații grele din viața lor

Gestionarea emoțiilor: prin intermediul lecturii, oamenii pot experimenta emoții diferite și pot învăța cum să le gestioneze. De exemplu, prin lectura unor povești triste, cititorii pot învăța cum să gestioneze tristețea și să găsească confort în situații dificile.

Relaxare și evadare: lectura poate fi o sursă de evadare din stresul cotidian și poate ajuta la reducerea anxietății și la creșterea stării de bine.

Creșterea înțelegerii: prin lectura, oamenii pot învăța despre lumea din jurul lor, culturi diferite și situații noi. Acest lucru poate duce la o înțelegere mai profundă a lumii și la dezvoltarea abilităților de comunicare.

Cititul îi crește încrederea în sine. Copilul tinde să respingă disciplinele pe care nu le înțelege sau unde a pierdut informație de bază și este pus în situația de a oferi soluții. În opoziție cu

această situație, un copil care citește, dobândește o serie de cunoștințe și tinde să fie curios să afle mai multe inclusiv pe domeniile care nu îl definesc în mod special. Un astfel de climat îi conferă încredere în sine și disponibilitatea de a se autodepăși.

Câteva dintre cărțile de educație emoțională care nu ar trebui să lipsească din biblioteca unui cadru didactic ar putea fi:

- „Bruno- emoțiile ne unesc” de Andreea Chiru-Maga: O carte frumoasă în care ursulețul Bruno devine ghidul pentru înțelegerea emoțiilor de către cei mici și cei mari.
- „Ce sunt sentimentele?” – o carte cu clapete minunat ilustrată în care găsim răspunsul la întrebări de genul ce ne face să fim fericiți, triști, furioși sau speriați? De ce suntem îngrijorați? Și cum putem să ne controlăm sentimentele?
- „Emoțiile Sarei” (Frica și Curajul; Timiditatea și Încrederea în sine; Tristețea și Bucuria; Furia și Liniștea) – cărți care conțin povești frumos ilustrate prin intermediul cărora înțelegem emoțiile, reușim să le gestionăm și să identificăm soluții pentru depășirea acestora
- „Ce, cum și de ce simt?”- Ioana Chicet- Macoveiciuc – o carte care îi conduce pe copii prin povești amuzante , hazlii împreună cu protagoniștii din carte.
- Colecția „Fram emoțional”: „Emoțiile lui Fram”, „Fram la grădiniță”, - cărți care îi ajută

să se adapteze ușor la grădiniță, să știe cum să reacționeze când e victima violenței verbale sau fizice și dezvoltă răbdarea, atenția, concentrarea.

O altă categorie a poveștilor pentru copii o reprezintă poveștile terapeutice. Printr-o poveste terapeutică, cel mic se identifică cu personajul poveștii și cu problemele pe care acesta le are și este încurajat să ia singur anumite decizii, asemenea personajului din poveste. Tot prin povești terapeutice, copilul reușește să își gestioneze anumite emoții și să își depășească fricile. Poveștile terapeutice sunt diferite de poveștile clasice, unde binele învinge răul, iar cel rău este pedepsit la final. În poveștile terapeutice firul poveștii se concentrează mai mult pe personajul din poveste, pe descoperirea sa, descoperirea valorilor personale, dezvoltând empatia, nevoia de ajutor și înțelegerea propriilor emoții la copii.

Terapia prin lectură poate fi o modalitate eficientă și plăcută de a aborda diferite probleme și de a promova creșterea personală și dezvoltarea emoțională. În concluzie, cititul poate fi un instrument puternic pentru dezvoltarea emoțională a individului, oferind oportunitatea de a experimenta emoții și situații diferite, de a învăța cum să gestioneze emoțiile și de a dezvolta empatie și înțelegere față de ceilalți. Prin urmare, este important să promovăm cititul și să oferim acces la o gamă variată de cărți pentru toți cei care doresc să se dezvolte emoțional.

Bibliografie:

1. NICOARĂ Aurica, 2020 ”Dezvoltarea aptitudinilor social-emoționale prin lectură” – articol de specialitate publicat în revista „*Orientări axiologice ale constructivismului în educația modernă*”
2. TOHĂNEAN Cristina-Angela, ȚIGĂNAȘ Mirela, 2018, „Povești terapeutice pentru mici și mari”, Ed. Creator, București

3. ZUILI Robert, 2019, „Cum să înțeleg emoțiile copilului meu”, Ed DPH, București
4. <https://www.deajoaca.ro/blog/importanta-lecturii-pentru-copii-beneficii-si-rol-in-dezvoltare.html>

A,M,I,U,R- exersarea citirii

Gabriela Culita

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

Literele a, A, m, M, i, I, u, U, r, R

• Citim litere	a, A, m, M, i, I, u, U, r, R
• Citim silabe	am, ma, au, ua, ai, ia, ar, ra, mu, um, ui, iu, ir, ri, ur, ru, im, mi

- Citim cuvinte formate dintr-o silabă:

am	ia	mir	iar
mu	ai	mur	rai
au	rar	mari	ram
ar	rari	mai	

- Citim cuvinte formate din două silabe:

ma-ma	A-ma	Ma-ra	Ri-a
mama	Ama	Mara	Ria
ma-mi	A-mi	Ma-ia	Ri-ri
mami	Ami	Maia	Riri
ur-ma	A-mir	Mi-a	Ri-na
urma	Amir	Mia	Rina
mu-ra	A-ri	Mi-mi	Ri-ra
mura	Ari	Mimi	Rira
ar-ma	A-ru	Mi-ra	Ra-ra

arma	Aru	Mira	Rara
ra-ma	U-ma	Mi-ri	I-ra
rama	Uma	Miri	Ira
a-ur	U-mi	Ma-ri	I-ri
aur	Umi	Mari	Iri
ri-ma			
rima			

- Citim cuvinte formate din trei silabe:

ma-ma-ia	a-u-riu	A-u-ra
mamaia	auriu	Aura
ma-ra-ma	a-ra-ma	A-mi-ra
marama	arama	Amira
Ma-ri-a	ra-mu-ra	Ri-a-na
Maria	ramura	Rian
Ma-ma-ia	Mi-ri-am	I-ri-na
Mamaia	Miriam	Irina

- Citim propoziții:

Mara, Maria, Aura au ramuri mari.

Ana ia mura.

Aru ia urma.

Am aur.

Mamia ia marama.

Dezvoltarea creativității la copii

ZVETLANA BIATRIS PUIU

Scoala Gimnaziala Zvoristea

Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin "creare", care înseamnă "a zămisli", "a făuri", "a crea", "a naște". Creativitatea reprezintă una dintre cele mai importante valori umane, sociale și educaționale.

Creativitatea este o trăsătură care nu poate fi învățată, ci poate fi dezvoltată încă din copilărie. Pentru a o putea dobândi, această abilitate trebuie pusă în practică și exersată. Creativitatea se aplică în multe din aspectele vieții, dar domeniul cel mai accesibil pentru copii este cel artistic. La o vârstă mică, copiii au o imaginație bogată și își doresc, în mod firesc, să exploreze și să descopere mediul înconjurător. Pentru a crește sau a menține nivelul ridicat al creativității copilului mic, trebuie să observăm mediul în care trăiește copilul, dar și ce oportunități are în viață.

Psihologul Sandra Russ a observat că creativitatea copiilor se dezvoltă dacă ei manifestă o combinație de trăsături și abilități. Acestea sunt: abilități cognitive (un bogat bagaj de cunoștințe, capacitatea de a schimba unele modele de gândire, dorința de a rezolva probleme), procese emoționale (implicarea în activități, imaginație în timpul jocului), trăsături de personalitate (curiozitatea, încrederea în sine). Fiecare dintre aceste atribute sunt importante pentru exprimarea creativității. Copilul își dezvoltă cel mai mult creativitatea prin joc, pentru că jocul presupune capacitatea de a lua decizii, imaginație, rezolvarea de probleme, dar și abilitatea de a gestiona emoțiile. De exemplu, jocul de rol este o activitate importantă în dezvoltarea creativității.

De asemenea, un spațiu amenajat corect, în care copilul își petrece timpul, va avea efecte benefice pentru dezvoltarea creativității sale. Trebuie să aibă la îndemână materiale cât mai diverse pentru a se exprima cât mai creativ. De fiecare dată, elevul trebuie să fie laudat mai mult pentru procesul creativ în sine, decât pentru rezultatul final al activității. Copiii trebuie încurajați să gândească critic și să caute soluții la problemele pe care le întâlnesc. De exemplu, le putem cere să-și imagineze că merg într-o plimbare prin pădure și să spună cum ar arăta pădurea în funcție de anotimp, cu ce animale s-ar întâlni pe acolo etc. Copiii sunt în general mai creativi dacă au libertatea de a face alegeri, de a lua decizii.

În rezolvarea unei probleme, copilul trebuie învățat cum să analizeze datele din acea problemă, cum să caute indiciile care să îl ajute în obținerea rezultatului corect și chiar să găsească mai multe metode de rezolvare. Capacitatea de a vedea mai multe perspective, duce la rezolvarea creativă a unei probleme.

Creativitatea este un factor important în drumul către succes. În multe situații cu care omul se confruntă de-a lungul vieții este nevoie de creativitate. Un om creativ va găsi soluții mai ușor atunci când e nevoie să se rezolve o problemă dificilă. Uneori, creativitatea este mai importantă chiar și decât inteligența.

Cadrele didactice sunt responsabile pentru primii pași ai copilului într-o lume în care el să se integreze ușor, o lume pe care să o vadă frumoasă și de care să se bucure. Un copil creativ are o stimă de sine mai crescută și este mai motivat în realizarea dorințelor. În strategia didactică

trebuie să se țină cont de stimularea potențialului creativ al copilului. Aceasta va urmări: metode pedagogice active, conduite didactice flexibile, stimularea curiozității, exprimarea liberă a copilului, crearea unui climat educațional dezinhibant. Profesorii ar trebui să le ofere copiilor un cadru adecvat, în care ei să se poată exprima, să fie încurajați și chiar să greșescă. Prin încurajarea învățării creative nu se urmărește ca fiecare copil să devină un geniu, dar, lucrând în acest mod, putem să facem din fiecare copil un participant activ la „redescoperirea” adevărurilor despre lucrurile și fenomenele înconjurătoare. Copilul creativ nu va fi tentat să copieze stilul altora, nici nu va fi ușor influențat, el va fi întotdeauna original și va căuta cele mai bune idei.

Dacă nu ești un om creativ, nu poți avea idei mărețe. Creativitatea este cea care face diferența între oamenii care reușesc și acei oameni care nu izbutesc. Este semnul specific al ingeniozității, care conduce la succes în orice domeniu de activitate.

Bibliografie

Bocoș, Mușata, Catalano, Horațiu – Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2008
Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie, București, Editura Bic All, 2007
Cojocariu, Venera – Mihaela – Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și pedagogică, 2008
Dănescu, Elena – Stimularea creativității la vârsta preșcolară, Pitești, Editura Paralela 45, 2009
Roco, Mihaela – Creativitate și inteligență emoțională, Iași, Polirom, 2004

Integrarea educației pentru mediu în activitățile didactice

Camelia Patras

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

Trăim astăzi într-o societate invadată de zgomote, aglomerație, agitație, nervozitate, factori care creează disconfort psihic și fizic fiecărui individ.

Organizarea unor dezbateri cu elevii pe această temă a poluării fonice va da posibilitatea investigării toleranței pe care aceștia o au față de zgomote și vor înțelege necesitatea diminuării nivelului zgomotului în mediul ambiant. Zgomotul poate reduce calitatea vieții și constituie un impact negativ asupra sănătății omului. El este cel mai răspândit rezultat nedorit al progresului tehnic, al civilizației, declanșând adesea fenomenul de stres. Dacă zgomotul se repetă zilnic poate provoca instabilitate, neliniște, surditate parțială sau totală. Zgomotele din timpul nopții sunt mai dăunătoare decât cele din timpul zilei.

În cadrul proiectului ECO-ȘCOALA urmărim să formăm elevilor noștri comportamente pozitive față de natură, sisteme de valori, atitudini necesare construirii unei societăți durabile.

Iată o serie de activități propuse elevilor la această temă a poluării fonice :

1. Cu o zi înaintea desfășurării următoarei activități solicitați elevii să efectueze o serie de desene care să reprezinte sursele de zgomot de acasă.

2. Împărțiți clasa pe grupe și fiecare elev va prezenta desenul argumentându-l celorlalți.

3. Reuniți grupele și accentuați ideile :Cum vă afectează zgomotele pe voi și pe părinții voștri? Puteți tolera aceste zgomote? Considerați că este necesar ca guvernul să reglementeze limitarea zgomotului? Ce fel de sunete vă plac sau vă displac acasă, la școală, în curte? Când începe să vă deranjeze zgomotul? Există poluare sonoră în viața ta? Poți face ceva ca să o reduci?

4. Înregistrați pe o casetă audio diferite zgomote și cereți elevilor să le identifice.

5. Invitați un specialist în acustică care să le vorbească elevilor despre sunete și zgomote, despre modul în care le este afectată sănătatea.

6. Activitatea se poate încheia ascultând o muzică relaxantă, plăcută sau zgomote naturale cum ar fi ploaia sau ciripitul păsărilor.

7. Solicitați elevii să deseneze câteva mijloace de transport și să le coloreze pe cele mai zgomotoase (cl-I și a II-a).

8. Desenați cea mai zgomotoasă locuință pe care v-o puteți imagina.

9. Efectuați un desen cu tema: „Orașul meu”. Amplasați aeroportul în locul cel mai potrivit. Argumentați amplasarea și motivați care ar fi locația ideală.

10. Priviți un peisaj din natură. Redați prin culoare sau într-o compunere frumusețea peisajului, imitați sunetele plăcute auzului.

11. Imaginați-vă locul unde vă simțiți cel mai bine la sfârșit de săptămână (unul liniștit sau unul zgomotos).

12. Enumerați o serie de activități de prevenire a poluării sonore în școală, acasă sau locurile publice.

În urma activităților desfășurate cu elevii pe teme ecologice, am constatat că aceștia sunt mai profund implicați în procesul de învățare atunci când văd importanța subiectului pentru ei înșiși. Aceste activități vor permite elevilor să conștientizeze importanța educației privind mediul înconjurător pornind de la imediata lor vecinătate spre mediul larg. Dezvoltarea armonioasă, fizică și intelectuală a ființei umane este posibilă numai într-un mediu natural curat, lipsit de poluare în care natura și societatea sunt în deplină armonie. Vicierea mediului de viață prin zgomote, praf, substanțe toxice reprezintă tot atâtea cauze de creștere a frecvenței unor boli grave ce afectează sistemul nervos.

Metoda pălăriilor gânditoare este o tehnică interactivă de stimulare a creativității, care permite exersarea gândirii prin preluarea anumitor perspective și exercitarea unor roluri în scopul rezolvării cooperative a unei probleme. Fiecare dintre cele șase pălării are o anumită culoare care îi definește rolul și este asociată cu un anumit tip de gândire.

Exemplu: la clasa I, la unitatea de învățare „Plante și animale”:

1. Pălăria albă- *Informează*: Spune titlul unei povești care conține numele unei plante!
2. Pălăria roșie: *Spune ce simți!* – Ce simți când vezi o plantă care se veștejește?
3. Pălăria neagră: - *Pericole, riscuri, aspecte negative*- Ce ai face dacă ai vedea că un copil rupe o floare frumoasă dintr-un parc?
4. Pălăria galbenă- *aspecte pozitive*: Cum trebuie să îngrijim plantele?
5. Pălăria verde- *creativă*: Ce s-ar întâmpla dacă plantele n-ar avea apă sau aer?
6. Pălăria albastră- Argumentează de ce nufărul trăiește în apă.

Misiunea nobilă a noastră, a dascălilor, va fi îndeplinită numai atunci când elevii pe care-i educăm în spiritul dragostei și respectului de mediu vor avea un comportament adecvat și o atitudine responsabilă față de mediul înconjurător. Ne vom putea declara mulțumiți atunci când copiii noștri vor asculta muzică clasică, relaxantă, vor prefera locurile liniștite în locul celor aglomerate și zgomotoase, vor purta discuții amabile, pe un ton potrivit cu semenii lor, vor conștientiza faptul că pot să învețe mai mult și mai bine într-o atmosferă de liniște, vor înțelege că pauzele școlare pot deveni mai plăcute fără strigătele și țipetele asurzitoare, vor alege petrecerea timpului liber în mijlocul naturii care ne oferă inepuizabile resurse de recreere și reconfortare fizică și psihică.

Bibliografie:

A. Ardelean, Gh. Mohan	--„Ecologie și protecția mediului”
București, ed. Scaiul, 1993, pag 338-342.
Fundația pentru cultură
și educație ecologică	--„Educația ecologică și voluntariatul
în protecția mediului”, Cluj-Napoca,
Ecotop, 2003, pag 20-21,46-47.
Neacșu P.	--„Ecologia și protecția mediului”

București, Ed Universitară, 1986, pag 32-33.

Susan Shapiro

-- „Manual de ecologie”, New York,

Fundația Soros, 1995, pag 53-54.

Specificul școlarului din clasa pregătitoare

MELANIA CALUGAR

Scoala Gimnaziala Ioan Vladutiu Ludus

Vârsta la care copiii ar trebui să înceapă școala a fost un subiect care a generat dezbateri intense în rândul părinților, educatorilor și experților în educație. În țara noastră, în 2012 a fost introdusă clasa pregătitoare sau clasa 0, pentru copiii de 6 ani. Legea le permite părinților să îi țină pe copii în grădiniță dacă la începutul anului școlar nu au împlinit încă 6 ani. Astfel, unii copii merg în clasa pregătitoare înainte de a împlini 6 ani, iar alții când se apropie de 7, în funcție de credințele și dorințele părinților. Sigur că orice părinte își pune întrebarea: *Este pregătit copilul meu să meargă la școală?*

Nu există un singur factor care determină cât de pregătit este un copil pentru a începe școala. Există o varietate de calități și abilități necesare pentru a se putea integra în colectiv și pentru a fi activ și implicat în activitățile de la clasă. Felul în care acesta vorbește, gândește și cum interacționează cu alți copii, sunt câteva dintre aspectele vitale ce trebuie luate în calcul înainte de acest pas major.

Specificul școlarului mic (6/7-10/11 ani)

Problemele acestei etape sunt legate de adaptarea școlară și de învățare. Învățarea devine tipul fundamental de activitate, solicitând intens intelectul și determinând dezvoltarea unor capacități și strategii de învățare. Paralel cu acest proces, copilul face achiziții importante – deprinderile de citit-scris, care devin condiția și instrumentul însușirii celorlalte achiziții.

1. Dezvoltare fizică generală

Între 6-7 ani are loc o încetinire a procesului de creștere, care ulterior se intensifică ușor. Dentiția provizorie începe să fie înlocuită cu dentiția permanentă (apar primii molari). Acest proces de dezvoltare a dentiției permanente este însoțită de osificarea mai intensă la nivelul toracelui, claviculei și coloanei vertebrale. La 7 ani are loc osificarea bazinului. Creierul crește în greutate ajungând la 1.200 de grame. Tot acum se dezvoltă forța musculară, paralel cu dezvoltarea îndemânării (copilul învață să scrie). Se dezvoltă și se perfecționează activitatea motorie generală, mai ales autocontrolul. Abilitățile motorii se dezvoltă și ca urmare a exercițiului fizic din orele de sport. Copilul între 6-7 ani/10-11 ani poate învăța orice sport:

mersul pe bicicletă, înot, patinaj, handbal etc, cu condiția ca el să fie susținut și stimulat în acest sens.

2. Dezvoltare cognitivă

Intrarea copilului în școală, contactul cu specificul activității școlare creează condiții noi, favorizante pentru dezvoltarea gândirii copilului, determinând un proces important în cunoașterea lumii înconjurătoare. Copilul își însușește pe parcursul acestei perioade un mare volum de cunoștințe, dezvoltându-și concomitent modalități noi de înțelegere. Astfel, se dezvoltă o serie de calități ale cunoașterii cum ar fi: observarea atentă, atenția, exprimarea în mod desfășurat a ideilor, imaginația. Dezvoltarea gândirii este condiționată și strâns legată de dezvoltarea limbajului, dar și de dezvoltarea experienței cognitive directe – senzații, percepții, reprezentări. Învățarea sris-cititului este considerată deschizătoarea tuturor drumurilor elevului către informație și cunoaștere. J.Piaget susține că între 7-11 ani copilul se află în perioada operațiilor concrete. Aceasta înseamnă că el începe să înțeleagă principiile logicii atâta timp cât ele se referă la concretul obiectelor și fenomenelor. Înțelegerea numeroaselor fenomene din natură se realizează prin mijlocirea reprezentărilor. Fenomenele observate și reprezentate devin mijlocul de explicare a unor fenomene mai complicate.

Reprezentările au un rol foarte important în însușirea noțiunii de număr – în activitatea didactică folosindu-se reprezentări ale obiectelor, persoanelor, cum ar fi bețișoare, bile, păpuși etc. În însușirea și înțelegerea științelor naturii, biologie, anatomie, geografie folosirea reprezentărilor ocupă un loc important. Cu alte cuvinte reprezentările devin tot mai variate și pot fi treptat desprinse de obiecte, ceea ce îi dă copilului independența de a opera cu obiecte noi. În procesul învățării copilul operează frecvent cu scheme și imagini ce facilitează transmiterea unor informații. Pe baza acestora se vor forma simbolurile și conceptele. Văzută în acest fel, reprezentarea constituie veriga de legătură între concret și abstract. Strâns legat de dezvoltarea intelectuală și implicate direct în activitatea de învățare sunt memoria și atenția. Ele capătă noi dimensiuni la această vârstă. Se cunoaște faptul că elevii cu probleme de concentrare a atenției au dificultăți în activitatea de învățare și mai ales în fixarea și reactualizarea cunoștințelor. În primii 6-7 ani ai vieții atenția este definită ca expresie a orientării și concentrării activității psihice. În general, copilul de 6-7 ani nu poate fi atent în cadrul unei activități mai mult de 25-30 minute. În momentul intrării în școală atenția este destul de bine dezvoltată (atenția voluntară este mai puțin conturată). Stabilitatea și durata atenției urmează să se dezvolte în următorii ani. În opoziție cu memorarea mecanică, imitativă se dezvoltă caracterul logic al memorării – elevul înțelegând ceea ce a memorat. Spre sfârșitul acestei perioade se dezvoltă exactitatea, promptitudinea și rapiditatea reproducerii.

Putem afirma că imaginația elevului mic devine mai complexă, mai bogată, se bazează pe termeni și împrejurări din ce în ce mai variate. Creșterea sensibilității micului școlar contribuie mult la dezvoltarea imaginației reproductive. El se entuziasmează repede, are o mare admirație pentru faptele eroice și pentru întâmplările neobișnuite, îi place să aibă roluri în care să interpreteze personaje preferate.

Memoria se referă la fixarea informațiilor școlare, la modul cum elevul recunoaște și și reproduce oral sau scris ceea ce a fost memorat. Fixarea, recunoașterea și reproducerea sunt

legate direct de nivelul dezvoltării inteligenței la copil. Tot ceea ce se fixează în memorie fără ca elevul să înțeleagă, să descopere cauzalitatea se uită repede – memoria de scurtă durată. Memoria școlarului mic se sprijină pe concret, pe perceptibil. De aceea, folosirea materialului didactic (ilustrații, planșe) este foarte indicată.

3. Dezvoltarea limbajului

Dezvoltarea limbajului este remarcabilă, școala și familia stimulând acest proces. Dacă la 6 ani, copilul se exprimă prin propoziții mai scurte, cu timpul școlarul mic se exprimă mult mai bine, în fraze corecte din punct de vedere gramatical, folosește cuvinte de legătura "că", "pentru că", "deoarece". Vocabularul lui activ ajunge la 2.000-2.500 de cuvinte. Dezvoltarea limbajului scris este strâns legată de învățarea și diferențierea fonemelor. Dezvoltarea vocabularului este evidentă prin numărul mare de cuvinte folosite – vocabular activ.

4. Dezvoltarea psiho-socială

Înainte de intrarea în școală, copilul se caracterizează prin instabilitate emoțională, predominând afectele. Dinamica sentimentelor este legată de creșterea gradului de conștiință a propriei activități și a relației cu ceilalți. Se dezvoltă propriile dorințe și aspirații. În această perioadă are loc creșterea sensului moral - afectiv al conduitei generale, dezvoltarea sentimentelor și stărilor afective legate de relațiile afective impuse de școală și aprecierea socială a acțiunilor lor.

Copilul înțelege și resimte tot ceea ce se întâmplă în familie, conflicte, certuri, despărțiri. Pentru a alege conduita educațională corectă, adecvată, părintele trebuie să își cunoască foarte bine copilul și viața lui școlară. Această cunoaștere trebuie să țină cont de părerea celorlalți, a învățătorului, a psihologului și medicului. Armonizarea relațiilor părinte-copil, o viață de familie echilibrată și afectuoasă dezvoltă trăsături de personalitate pozitive: copilul are încredere în forțele proprii, se adaptează ușor vieții școlare și dobândește un real echilibru emoțional.

Rolul învățătorului este foarte important. El devine „model” pentru școlar, este cel care îl face să înțeleagă mai repede și mai bine informațiile transmise. Modul în care el apreciază școlarul (corectitudinea, lipsa favoritismului) dezvoltă la copii simțul propriei valori. Dezvoltarea sociabilității școlarului mic se manifestă evident tot în activitatea școlară prin relațiile cu ceilalți copii și se dezvoltă prin joc. La acest nivel de vârstă jocul capătă valențe noi. Jocul devine mai bine organizat, regulile sunt respectate mai riguros, iar spre finalul acestei perioade sporește caracterul competitiv al acestuia. Perioada școlarului mic se caracterizează, din punct de vedere social, prin apariția prietenilor, copiii devenind mai puțin dependenți de părinți și mai interesați de colegi.

Cunoscând aceste aspecte, putem spune, ca și Contantin Noica: „Noi suntem mijlocitori între ei și ei înșiși”, între copii așa cum sunt ei acum și cei care sunt pe cale să devină. Sarcina dascălilor este aceea de a le oferi o perspectivă globală, un fel de cadru larg în care să își poată cuprinde căutările, să se asigure că le potolească setea de cunoaștere doar atâta cât să îi provoace mai mult, să le ofere cheile cunoașterii.

Bibliografie:

1. Paul Popescu-Neveanu, Mielu Zlate, Tinca Crețu. Psihologie școlară, Universitatea București, 1987
2. Ursula Șchiopu, Verza Emil. Psihologia vârstelor, București, E.D.P., 1981
3. Psihologia generală a copilului, E.D.P., București, 1987
4. Pantelimon Golu. Psihologia învățării și a dezvoltării, Ed.Humanitas, București, 2001.

ZIUA MONDIALĂ A ANIMALELOR- O ZI IUBITĂ ȘI SĂRBĂTORITĂ DE COPII

Angela Toth

Scoala Gimnaziala Moldovenesti Com. Moldovenesti

Ziua Mondială a Animalelor se sărbătorește pe 4 octombrie și este o oportunitate excelentă de a promova dragostea și respectul față de animale, protejarea speciilor amenințate și educarea copiilor cu privire la drepturile și nevoile animalelor.

Scopul proiectului este de a sensibiliza copiii și tinerii, în legătură cu importanța protejării animalelor. Proiectul poate fi desfășurat într-o școală, într-un parc, într-o grădină zoologică sau într-un centru de protecție a animalelor. Eu am desfășurat acest proiect în sala de clasă cu elevii mei care învață în sistem simultan.

Astfel, într-un colț al clasei am alcătuit un colț al animalelor, unde elevii si-au aranjat animalele de companie: un câțel, o pisică, un papagal, iar cei mai mici(din clasa pregătitoare) l-au înfrumusețat cu animale de pluș, produse despre animale (pozele animalelor de companie).

Activitatea a debutat printr-un joc de **Pantomimă**, fiecare copil fiind rugat să se gândească să prezinte într-un fel original animalul preferat, fără să folosească cuvinte. Vor continua cu informații despre animăluțe, vor formula propoziții despre alcătuirea corpului lor, despre habitatele lor, despre modul de hrănire și importanța lor. Elevii din clasa a III-a au citit povestea „**Ciobănilă**” de Vasile Voiculescu și împreună au extras mesajul poveștii. La citirea unor fragmente din poveste elevii mai mici aveau sarcina să afișeze masca corespunzătoare veselă/tristă în funcție de starea generată de enunțurile citite. Apoi au rezolvat pe grupe formate din tot atâția copii câte piese, un puzzle cu animalul din temă, numindu-se părțile corpului și formulându-se scurte aprecieri despre acestea.

La final au intonat cântece despre animale cum ar fi: „Am un câine pe nume Nero” și „Iubim Animalele”, au jucat și „Hora animalelor” prin rostirea a cât mai multor mesaje de protecție a animalelor.

Evaluarea s-a făcut prin realizarea unui panou cu impresiile copiilor și desenele realizate în cadrul evenimentului.

Alt mod de desfășurare a Zilei Mondiale a Animalelor, ar putea include voluntari și reprezentanți ai organizațiilor pentru protecția animalelor. În acest caz ar putea propune și alte activități:

- **Activități educative**
 - *Prezentări și discuții* : Specialiști sau reprezentanții ai organizațiilor pentru protecția animalelor vor discuta despre drepturile animalelor, importanța biodiversității și problemele ecologice.
 - *Expoziții* : Panouri educative cu informații despre animale și habitate lor, poze, desene sau chiar expozate 3D create de elevi.
 - *Ateliere de creație* : Copiii pot realiza desene, afișe, colaje sau figurine ale animalelor preferate.
- **Activități practice**
- *Adopții de animale* : Invitarea unor organizații de adopție a animalelor să-și prezinte activitatea și să ofere oportunitatea de a adopta animale abandonate.
 - *Vizite la centrele de salvare a animalelor* : Organizarea unei excursii pentru a vedea cum sunt protejate și îngrijite animalele în nevoie.
- **Jocuri și concursuri**
 - *Concursuri de desen și fotografie* : Tema concursurilor poate fi „Animalele preferate” sau „Cum protejăm animalele”. Participanții vor fi premiați pentru cele mai creative lucrări.
 - *Vânătoare de comori tematică* : O vânătoare de comori în care copiii trebuie să găsească indicii legat de animale și să afle informații interesante despre acestea.
 - *Quiz-uri și jocuri educative* : Concursuri de tip quiz despre diferite specii de animale, habitat și comportamentele lor.
- **Activități de voluntariat**
 - *Confecționare de adăposturi pentru animale* : Construirea de căsuțe pentru păsări, căței sau pisici, care vor fi amplasate ulterior în parcuri sau alte locuri permise.
 - *Strângerea de donații* : Organizarea unei campanii de colectare de hrană, accesorii sau medicamente pentru animale.
 - Pentru a atrage cât mai mulți participanți și a sensibiliza publicul, se pot folosi rețelele sociale, afișele sau invitații distribuite în școli și parcuri.

După eveniment, vor fi postate fotografii și rezultate pentru a arăta impactul proiectului și a stimula alte persoane să contribuie.

Ziua Mondială a Animalelor, sărbătorită anuală pe 4 octombrie, are un impact semnificativ în promovarea conștientizării și respectului față de animale. Evenimentul aduce în prim-plan importanța protecției animalelor și a mediului lor natural, subliniind rolul crucial pe care acestea joacă în sistemele globale.

Aceste activități sunt câteva moduri prin care putem influența comunitățile și putem contribui la bunăstarea animalelor.

"Plimbă ursul!"

Georgiana-Irina Neagu

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

Pe un coif din carton, educatoarea desenează corpul unui urs, iar capul acestuia îl lipește pe vârful ascuțit al coifului. Ursul obținut este așezat pe un creion.

Sarcina didactică: Copiii, așezați pe scaune, în cerc, cu câte un creion în mână, vor prelua cu creionul și vor preda, tot cu creionul, de la unul la altul, coiful din carton, pe care se află desenat ursul, fără să îl scape jos.

Material didactic: coif din carton, creioane.

Regulile jocului: Coiful este predat și preluat cu creionul, fără a fi atins cu mâna și fără să cadă de pe creion, dacă se întâmplă acest lucru, jocul se reia. Coiful pleacă de la educatoare și trebuie să ajungă de unde a plecat pentru a încheia jocul.

Elemente de joc: aplauze, recompense.

Desfășurarea jocului: Copiii sunt așezați pe scaunele, în cerc. Ei au câte un creion în mână. Educatoarea ține pe creion coiful cu ursul, predă coiful, cu creionul, copilului din stânga sa, acesta preia coiful, cu creionul și îl predă următorului coleg, tot cu creionul, fără să îl scape jos. Atunci când întreagă grupă de copii reușește să plimbe ursul, cu creionul, fără să îl scape și fără să îl atingă cu mâna, copiii sunt aplaudați și primesc, drept recompensă, câte o brățară cu animale.

„Toamna - frumusețe, bucurie și culoare”

Aura Busteaga Vieru

Scoala Gimnaziala Secuieni

Data:.

Grupa: mare Tema activității: „Toamna – frumusețe, bucurie și culoare”
Prof. educație timpurie:

E toamnă iar...Și iar e sărbătoare

Cu vreme zi de zi mai schimbătoare

Noiembrie cel sumbru, privirea mi-o cobor

Spre frunzele căzute din tristul său decor.

O ploaie mohorâtă ce cade fără ritm

De multă vreme însă și vântul a oprit.

După apusul zilei când liniștea domnește,

Luceafărul apare și ploaia se oprește;

Rămâne doar trăirea clipelor ce-nseamnă

Emoția unui sfârșit de
toamnă.

De la mic până la
mare,

Vă pun și-o
întrebare,
culoare toamna are?

Ce

Obiective :

- formarea capacității de a observa, percepe și aprecia frumosul;
- formarea simțului și gustului estetic;
- dezvoltarea aptitudinilor artistice;
- conceperea unei lucrări ce implică originalitate, creativitate, imaginație.

Metode și procedee: *observația*, *conversația*, *explicația*, *demonstrația*

Mod de organizare: frontală, individuală

Resurse:

- materiale: coli albe, acuarele, pensule, pahar cu apă, capsator/perforator, sfoară/panglică asortată;
- umane: preșcolarii grupei, educatoarea;
- spațiale: sala de clasă, holul grădiniței, curtea grădiniței;
- de timp: 45 min.

Descrierea activității:

Împreună cu copiii, vom organiza o activitate integrată (DȘ+DEC) în aer liber.

Copiii vor observa culorile toamnei și schimbările care au loc în acest anotimp (căderea frunzelor și coloritul specific anotimpului, înflorirea crizantemelor, venirea frigului).

Vor observa covorul de frunze de diferite mărimi și culori. La sfârșitul activității, copiii vor folosi lucrările pentru a crea o carte de prezentare a toamnei.

Foile pot fi capsate sau găurite cu perforator și legate cu sfoară ori panglică asortată. Coperta trebuie să fie mai groasă și atractivă, în culorile toamnei. La final se menționează autorii cărții.

Rezultate obținute:

Prin această activitate de observare preșcolarii au învățat că odată cu venirea

toamnei natura suferă anumite modificări, conștientizându-le, iar pe lângă acestea au simțit și schimbarea bruscă a vremii.

Copiii au fost cei care au apreciat și evaluat lucrările. Au dovedit că în orice situație pot fi creatori de frumos.

„Cartea” a fost expusă în holul grădiniței pentru a fi admirată și de colegii preșcolari de la celelalte grupe cât și de părinți.

În ochii copiilor bucuria are o culoare ce nu poate fi descrisă în cuvinte.

Tradiții și obiceiuri de Crăciun

SIMONA STOICA

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

În luna decembrie am desfășurat activitatea extracurriculară **„Tradiții și obiceiuri creștine ilustrate în operele marilor scriitori români”**, din cadrul Proiectului Educațional **„Oaspeți dragi sosesc în prag!”** organizat în parteneriat cu Școala Gimnazială „Ion Mateescu”, Poiana Câmpina.

Activitatea a debutat cu un program de cântece și poezii ale marilor scriitori români dedicate anotimpului iarna, dar și sărbătorilor creștine ocazionate de nașterea Domnului Iisus Hristos și a sosirii Noului An, susținut de elevii ambelor clase.

Elevii școlii gazdă au prezentat sceneta „Astăzi s-a născut Iisus”. Aceștia au purtat costume specifice rolului interpretat.

Pornindu-se de la textul “Legenda coroniței de Crăciun” s-au purtat discuții cu elevii despre semnificația prezenței coroniței în casa românilor. A urmat o parte practică, unde elevii, cu ajutorul unor planșe model și sub îndrumarea doamnelor învățătoare, au decorat coronițe de Crăciun. Pentru decorarea acestora elevii au avut la dispoziție diverse materiale : acuarele tempera de diverse culori, decorațiuni specifice carton colorant, foarfece, lipici, planșe cu lumânări cu ajutorul cărora aceștia au realizat un colaj.

Atât doamnele profesoare cât și elevii dumnealor au dat dovadă de creativitate în decorarea planșei lor, dar și în ceea ce privește conceperea și desfășurarea activității.

La final s-a realizat o miniexpoziție cu aceste lucrări.

Elevii au fost recompensați cu dulciuri și fructe de sezon.

Sărbătorile de iarnă în învățământul primar

Victorița Micu

Scoala Gimnaziala Comuna Merei

Fiecare anotimp are frumusețea sa, dar iarna este un anotimp special. Copiii visează ierni albe, feeria fulgilor de zăpadă, care din păcate , de câțiva ani nu se întâmplă de Crăciun. Acest lucru nu îi oprește să viseze, să se bucure de sărbătorile și tradițiile specifice acestui anotimp, să îl aștepte , mai întâi pe Moș Nicolae și apoi pe Moș Crăciun.

Drept urmare, am hotărât să sărbătorim acest anotimp cum se cuvine, desfășurând activități tematice în cadrul săptămânii altfel. Din acest motiv am considerat că este o perioadă foarte bună și avem nevoie de mai mult timp pentru a ne bucura de magia sărbătorilor de iarnă, fixînd săptămîna alfel în ultima săptămîna de școală dinaintea vacanței de iarnă.

Deoarece, în seara de 5 decembrie, conform tradiției, toți copiii își pregătesc ghetuțele pentru a fi umplute de dulciuri peste noapte de Moș Nicolae, care nu a fost văzut niciodată, elevii au pictat , decupat și împodobit și ei ghetuțe, de asemeni i-au și cântat moșului.

După aceea , i-au scris lui Moș Crăciun, care este foarte darnic an de an, iar scrisorile au fost introduse în plicuri speciale, pe care scria adresa moșului și numele expeditorului.

Pentru că Moș Crăciun trebuie să aibă grijă de toți copiii, mici sau mai mari, elevii claselor primare din Școala Gimnazială Merei și-au propus în acest an să îl ajute și să realizeze diferite ornamente pentru împodobirea bradului de Craciun.Cu acest prilej am descoperit împreună

bucuria de a vedea cum materiale obișnuite, de care suntem înconjurați zi de zi, se transformă în cele mai frumoase ornamente de Crăciun.

De asemeni, ne-am propus o serbare de Crăciun, în care am interpretat scenete despre Nașterea lui Iisus Hristos și despre obiceiurile specifice acestei perioade și am cântat colinde.

În concluzie, deși an de an desfășurăm activități cu aceeași tematică în această perioadă, bucuria și magia nu dispar, drept urmare, se poate citi fericirea pe fața copiilor când povestesc” ce le-a adus Moșul”.

Iarnă...Magie...Bucurie

Andreea Hirceaga

Scoala Gimnaziala Sona

PROIECT EDUCAȚIONAL

IARNĂ...MAGIE...BUCURIE

Coordonator: Prof.înv.primar Hirceagă Andreea

Perioada: decembrie 2024

Titlul proiectului: Iarnă...Magie...Bucurie

Domeniul în care se încadrează proiectul: Educație multiculturală

Beneficiari: elevii claselor primare, secția română

Parteneri: profesor de religie, preotul satului

Bugetul proiectului: autofinanțare

Argument

Crăciunul este una din cele mai importante sărbători ale creștinilor din întreaga lume. Din acest motiv devine necesară informarea elevilor cu privire la semnificația sărbătorii, a obiceiurilor și a tradițiilor specifice acestei perioade.

SCOPUL PROIECTULUI este acela de a implica elevii în activități educative care pun accentul pe aptitudinile artistice, tehnice și informatice dezvoltând originalitatea și creativitatea. Totodată, proiectul informează elevii, îmbogățindu-le cunoștințele legate de sărbătorile creștine.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- să confecționeze ornamente din materiale reciclabile pentru bradul de Crăciun;
- să compună poezii și texte literare specifice Crăciunului și a Anului Nou;
- să recite poezii despre Crăciun și Anul Nou;
- să interpreteze colinde;
- să prezinte datini și obiceiuri de Mos Nicolae, Crăciun și de Anul Nou.
- să realizeze diferite colaje, felicitări desene cu tematica specifică sărbătorilor de iarnă.

GRUPUL ȚINTĂ: elevii, profesorii școlii, părinți.

RESURSE:

- **Resurse materiale:** hârtie, carton, culori, tempera, lipici, laptop, videoproiector, cărți, conuri, lemn.
- **Resurse umane:** elevii, învățătoarea, profesorul de religie, preotul din sat, părinții, cadre didactice

PRODUSE FINALE: picturi, colaje, mici decorațiuni, felicitări, creații literare, program artistic (colinde, poezii)

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

1. *Legenda lui Moș Nicolae*- prezentare power point
2. *Gheata lui Moș Nicolae*- lucrare artistico-plastică
3. *Nuielușa fermecată*- lucrare plastică
4. *Întâlnirea cea de taină "Nașterea lui Iisus Hristos"*- prezentări, discuții
5. *Datini, tradiții, obiceiuri de Crăciun, Legenda lui Moș Crăciun*- prezentări power point, lectura unor texte, discuții
6. *Confectionarea unor podoabe pentru decorarea salii de clasă corespunzător sărbătorilor de iarnă*
7. *Scrisoare către Moș Crăciun*-expoziție
8. *Prezentarea unui program artistic*

REZULTATE SCONTATE:

- - Implicarea unui număr mare de elevi în activitățile proiectului;
 - Aprecierea obiceiurilor și a tradițiilor românești;
 - Dezvoltarea sentimentului de compasiune și a generozității.

MEDIATIZARE:

- - Prezentarea proiectului în cadrul unei ședințe CP;
 - Popularizarea proiectului în școală.

EVALUAREA PROIECTULUI:

- - Expoziție cu cele mai reușite creații plastice;
 - Înmânarea de diplome elevilor.
 - Desfășurarea programului artistic

Importanța Creativității în Viața Copiilor

Marina-Iuliana Cioc

Scoala Gimnaziala Avram Iancu

Creativitatea reprezintă un aspect fundamental al dezvoltării copiilor, având un rol esențial în formarea personalității acestora și în încurajarea unui învățământ preșcolar activ și constructiv. Într-o lume în continuă schimbare, în care tehnologia și noile provocări sociale influențează constant realitatea în care trăim, stimularea creativității în rândul celor mici devine o prioritate. Creativitatea nu doar că ajută la dezvoltarea abilităților cognitive, dar contribuie și la formarea unui caracter flexibil și capabil de a se adapta la diverse situații. Prin urmare, utilizarea unor tehnici de predare atractive în învățământul preșcolar este esențială pentru a cultiva aceste abilități.

Creativitatea: O Abordare Multifacetată a Învățării

La vârsta preșcolară, copiii sunt ca niște bureți care absorb informații din mediul înconjurător. Ei încep să descopere lumea prin explorare, prin jocuri și activități ce le stimulează imaginația. Creativitatea în acest context nu se referă doar la abilitatea de a produce lucruri frumoase sau inovative, ci și la dezvoltarea gândirii critice, a abilității de a rezolva probleme și la îmbunătățirea capacității de a colabora.

Pentru a înțelege importanța creativității în viața celor mici, este esențial să subliniem faptul că aceasta nu se limitează la activități artistice. De fapt, creativitatea se poate manifesta în

toate domeniile, de la matematică la știință, de la literatură la jocuri de rol. În plus, stimularea acestei creativități poate contribui la dezvoltarea unui sentiment de încredere în propriile capacități, la îmbunătățirea abilității de a lua decizii și la crearea unui mediu în care copiii nu se tem să greșească, ci să învețe din propriile erori.

Pentru a încuraja creativitatea, educatorii trebuie să adopte tehnici de predare care să capteze atenția copiilor și să le stimuleze imaginația. Iată câteva dintre cele mai eficiente tehnici:

a. Învățarea prin joc

Jocul este, fără îndoială, cea mai naturală metodă de învățare la vârsta preșcolară. Copiii învață prin experiențe directe, iar jocul le oferă posibilitatea de a explora, de a experimenta și de a descoperi lucruri noi într-un mod amuzant și plăcut. Jocurile de construcție, jocurile de rol, jocurile cu litere și cifre sau jocurile de echipă stimulează creativitatea și dezvoltă abilități cognitive importante.

Un exemplu de joc creativ ar fi „atelierul de povești”, în care copiii își pot crea propriile povești sau personaje. Această activitate îi ajută să-și exprime imaginația și să învețe cum să construiască un discurs coerent.

b. Încurajarea întrebărilor și a explorării autonome

Copiii mici sunt curioși din natură și adesea pun întrebări legate de lumea din jurul lor. În loc să le oferim răspunsuri rapide, este important să le stimulăm gândirea critică prin întrebări deschise care să-i provoace să reflecteze și să exploreze soluții. Învățătorii pot organiza activități care să îi încurajeze pe copii să rezolve probleme în mod creativ și să găsească soluții alternative. De exemplu, o activitate de știință simplă, cum ar fi investigarea comportamentului apei cu diverse obiecte, poate dezvolta atât abilități de observare, cât și gândire logică și creativă.

c. Învățarea prin artizanat și meșteșuguri

Tehnicile de artizanat sunt o modalitate excelentă de a încuraja creativitatea copiilor. Confectionarea de obiecte din hârtie, plastilină, materiale reciclabile sau chiar natură (frunze, flori, pietre) ajută copiii să-și exprime gândurile și ideile într-un mod tangibil. În plus, aceste activități dezvoltă motricitatea fină și coordonarea ochi-mână.

În cadrul unei teme despre natură, de exemplu, copiii pot crea colaje cu diverse materiale naturale, ceea ce le va stimula imaginația și va consolida înțelegerea despre lumea înconjurătoare.

d. Încurajarea activităților de grup

Deși creativitatea este adesea asociată cu individualitatea, învățarea colaborativă poate avea un impact extraordinar asupra dezvoltării creativității. Activitățile de grup le permit copiilor să își împărtășească ideile și să colaboreze în vederea realizării unui proiect comun. În acest fel, învață despre compromis, ascultare și respect pentru ideile altora. De exemplu, un proiect în care

copiii lucrează împreună pentru a crea o piesă de teatru sau o operă de artizanat le va dezvolta nu doar creativitatea, ci și abilități de socializare și muncă în echipă.

e. Integrarea tehnologiei într-un mod creativ

În ciuda faptului că tehnologia poate fi un factor de distragere a atenției, folosită corect, aceasta poate deveni un instrument excelent pentru stimularea creativității. Aplicațiile educaționale și jocurile interactive pot încuraja gândirea logică și pot stimula imaginația copiilor. De exemplu, prin utilizarea unor aplicații de desen sau de creație muzicală, copiii pot învăța noțiuni de bază despre artă și muzică într-un mod modern și atractiv.

În concluzie, creativitatea este esențială în viața copiilor mici și are un impact semnificativ asupra dezvoltării lor intelectuale, emoționale și sociale. Prin tehnici de predare atractive și interactive, educatorii pot contribui la stimularea imaginației și a gândirii critice a celor mici, ajutându-i să devină indivizi capabili să înfrunte provocările vieții. Fie că este vorba despre învățarea prin joc, activități de artizanat sau încurajarea gândirii independente, important este ca fiecare activitate să fie gândită pentru a stimula curiozitatea și creativitatea, în scopul de a oferi copiilor instrumentele necesare pentru a deveni adulți echilibrați și inovatori.

Bibliografie

- Lucian Mihailescu, "Psihologia dezvoltării copilului", Editura Polirom, 2005
- Tina Bruce (autor), Gabriela Fărcaș (traducator), "Cum să educăm copii creativi", Editura Didactică și Pedagogică, 2010
- Ioana Rusu , "Creativitatea în educație", Editura C.H. Beck, 2011
- Gheorghe Ionescu, "Jocul și învățătura la preșcolari", Editura Știința, 2010
- Mihai Mărginean, "Pedagogia creativității. Teorie și practică", Editura Didactică și Pedagogică, 2012
- Lucian Mihailescu, "Psihologia dezvoltării copilului", Editura Polirom, 2005

Lumea prieteniei

Maria Cotos

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

În săptămâna 11-17 noiembrie 2024, „Săptămâna Toleranței”, elevii clasei a II- a A au participat la activitatea „Lumea prieteniei” ce a avut ca obiective: încurajarea gândirii creative și exprimarea liberă a ideilor despre toleranță și înțelegere, dezvoltarea empatiei și a capacității de a

crea scenarii și narațiuni și promovarea discuțiilor despre cum putem contribui la crearea unei comunități tolerante.

Astfel s-au creat evenimente de lucru în echipă unde s-a dezbătut împreună asupra semnificației toleranței în mediul școlar. Scopul a fost să-i fac pe elevi să învețe să fie toleranți și să rezolve conflictele într-un mod pașnic, să produc o schimbare pozitivă în sala de clasă, contribuind la crearea unui viitor bazat pe toleranță și respect reciproc. Au conștientizat că atunci când vorbim despre toleranță este important să punem accentul pe abilitatea de a recunoaște diferențele ca pe un punct forte pentru a avea relații sănătoase cu cei din jurul nostru. Au învățat să se concentreze pe ceea ce este diferit ca fiind ceva pozitiv. Li s-a solicitat elevilor să vină cu idei despre un univers numit „Lumea prieteniei”. Copiii si-au construiesc această lume într-un mod creativ cu ajutorul narațiunii și al colajului și au folosit diverse materiale pe care le- au avut la dispoziție. Apoi si-au prezentat creația și au împărtășit povestea lumii pe care au creat-o și în care au inclus diverse scene precum prietenie, respect, toleranță, diversitate. Și-au imaginat “Lumea prieteniei” ca un loc magic, plin de culori, lumină și bucurie, unde toți copiii se înțeleg și se sprijină unii pe alții. Si-au imaginat **un cer mereu senin** cu curcubeu și nori pufoși în formă de inimioare, **copaci ai îmbrățișărilor**, care îți dau o îmbrățișare călduroasă când te simți trist, **tărâmurile de joacă infinite**, unde fiecare joc îi implică pe toți, fără ca nimeni să fie lăsat pe dinafară și **flori vorbitoare**, care șoptesc încurajări și complimente. În această lume a prieteniei, **cuvintele magice** sunt „Mulțumesc”, „Te rog” și „Ești minunat!”, fiecare problemă are o soluție găsită împreună și oamenii nu râd unii de alții, ci împreună.

Activitatea a promovat toleranța și i-a ajutat pe copii să-și dezvolte abilitățile de comunicare și să se simtă parte dintr-o comunitate. A fost o modalitate bună de a îi învăța pe copii despre empatie și respect într-un mod creativ, de preluare a elementelor din lumea creată de ei și transformare a acestor idei în acțiuni concrete în viața de zi cu zi. Copiii au colaborat pentru a crea un colaj mare care să reprezinte „Lumea prieteniei”. Mesajul „Suntem unici și diferiți, dar ne simțim bine împreună, suntem prieteni” a însoțit creația copiilor. Activitatea a încurajat lucrul în echipă, coeziunea de grup și abilitatea de a negocia pentru a atinge un scop comun. Accentul a fost pus pe scopul exercițiului și nu pe abilitățile artistice ale copiilor. Fiind o activitate de grup, am acordat atenție și momentelor de neînțelegere care au apărut și i-am ajutat să le gestioneze. Si aceste momente au fost valoroase deoarece am desprins învățăturile despre toleranță și colaborare.

Realizarea a cat mai multe activități pentru a valoriza diversitatea și a încuraja fiecare copil să își descopere și să își arate calitățile unice duce la construirea unor relații pozitive în școală și la prevenirea bullyingului.

Jocul didactic – o modalitate esențială de formare a deprinderilor intelectuale la școlarul mic

Ana Lutia

Scoala Gimnaziala Iulian Vesper Horodnic de Sus

Jocul didactic – o modalitate esențială de formare a deprinderilor intelectuale la școlarul mic

„Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Sufletul și inteligența se dezvoltă prin joc. Despre un copil nu se poate spune că doar crește; trebuie să spunem că se dezvoltă prin joc.”

(Jean Chateau)

Jocul și joaca definesc, la prima vedere, vârsta inocenței. În timp ce joaca implică spontaneitate și este determinată de instinct, jocul presupune convenții și reflectă dorința de cunoaștere a lumii. Jocul oferă o interacțiune cu realitatea, transfigurată în plan ficțional prin regulile acceptate de participanți. Regulile sunt esențiale, disciplinând chiar și copiii mai dificili. Aceștia acceptă regulile jocului pentru a participa, învățând că încălcarea lor are consecințe, cum ar fi oprirea jocului. Astfel, respectarea regulilor contribuie la formarea unui adult disciplinat, dar nu conformist, ascultător, dar nu servil, și conștient de rolul său.

Jocul este mai mult decât o activitate recreativă. El poate fi:

- o modalitate de organizare a activității copilului;
- un instrument pedagogic în procesul instructiv-educativ;
- un mijloc de dezvoltare a personalității și a abilităților cognitive.

Cunoașterea particularităților fizice și psihologice ale școlarului mic este esențială pentru cadrul didactic. Școala trebuie să fie un loc de experimentare și reflecție, nu doar un spațiu formal de învățare. Astfel, învățătorul trebuie să:

- observe dezvoltarea gândirii elevilor pentru a-i încuraja să descopere lucruri pe cont propriu;
- sprijine formarea limbajului, astfel încât elevii să învețe să argumenteze și să raționeze;
- stimuleze imaginația pentru a cultiva originalitatea;
- dezvolte memoria, astfel încât elevii să rețină doar informațiile esențiale.

Personalitatea copilului – temperamentul, caracterul și aptitudinile – influențează modul în care acesta învață. De aceea, profesorul trebuie să adapteze metodele de predare la nevoile și specificul fiecărui elev.

Aptitudinile școlare includ observația, memoria logică și rapidă, atenția concentrată, gândirea analitică și imaginația constructivă. Acestea sunt fundamentale pentru adaptarea la cerințele școlare. Prin activitățile educative, elevii își formează trăsături precum sârguința, punctualitatea, perseverența și spiritul de organizare, care îi vor ajuta să aibă succes în viață, indiferent de nivelul lor intelectual inițial.

Sprijinirea elevilor în învățare înseamnă să le dezvoltăm încrederea în sine, să le insuflim gustul pentru muncă și să le oferim sentimentul succesului. Aceste aspecte pot fi cultivate eficient prin intermediul jocului didactic.

Jocul didactic reprezintă o formă accesibilă copilului de a realiza sarcinile educative într-un mod atractiv și motivant. Jocul are următoarele roluri:

- **Formativ:** contribuie la asimilarea de cunoștințe noi;
- **Informativ:** exersează și dezvoltă procesele cognitive, precum memoria, imaginația, gândirea și limbajul.

Prin joc, copilul își dezvoltă atenția, motivația, stima de sine și voința. El învață să depășească dificultățile, să fie perseverent și să aibă încredere în sine.

Jocurile didactice facilitează interacțiunea directă între elevi, care învață să comunice, să coopereze și să rezolve sarcini în echipă. Astfel, jocul devine o veritabilă „școală” de educație, disciplină, imaginație și dezvoltare intelectuală.

„Cine nu știe să se joace cu copiii și este destul de nepriceput ca să creadă că acest amuzament este mai prejos de demnitatea sa, nu trebuie să se facă educator!”

(C.G. Salzmann)

Folosirea resurselor educaționale deschise în grădiniță

oana florica

Grădinița cu Program Prelungit Nr.24

Dezvoltarea tehnologiei devine tot mai accelerată pe zi ce trece, fapt care încurajează în mod conștient profesorii să-și adapteze predarea-învățarea-evaluarea la nevoile actuale.

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării copiilor, iar utilizarea resurselor educaționale adecvate joacă un rol esențial în acest proces. În era digitalizării, grădinițele nu se limitează doar la metodele tradiționale, ci adoptă tot mai des platforme online și materiale educaționale interactive. Acest referat își propune să analizeze resursele educaționale specifice pentru grădiniță, precum și platformele online care pot fi adaptate pentru preșcolari.

Resursele educaționale utilizate în grădiniță sunt variate și sunt alese pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, socială, emoțională și motrică a copiilor.

Platformele online adaptate pentru preșcolari

Tehnologia a devenit o componentă importantă în procesul educațional, inclusiv pentru copiii preșcolari. Cu toate acestea, este important ca platformele online să fie adecvate vârstei, interactive și sigure.

1. ABCmouse

- Platformă educațională interactivă cu jocuri, cântece și activități pentru preșcolari.
- Ajută la dezvoltarea abilităților de citire, matematică, științe și artă.
- 2. **Starfall**
 - Ideală pentru învățarea literelor, cititului și a cifrelor.
 - Activitățile sunt simple, captivante și intuitive.
- 3. **Khan Academy Kids**
 - Conține lecții interactive, jocuri și povești pentru copii cu vârste între 2 și 7 ani.
 - Focus pe dezvoltarea creativității și abilităților cognitive.
- 4. **EduApps pentru preșcolari**
 - Platforma oferă jocuri și activități educative bazate pe programa preșcolară.
 - Conținut în limba română, adaptat pentru grădinițele din România.
- 5. **PitiClic**
 - Programe interactive și aplicații educaționale dezvoltate special pentru preșcolari.
 - Include activități de învățare bazate pe jocuri, poezii și cântece românești.
- 6. **Kahoot**

Platforma interactivă bazată pe joc și tehnologie educațională.. Cu ajutorul acesteia pot fi create jocuri pentru toate vârstele pentru orice subiect.(gratuit)

Beneficiile utilizării resurselor online în grădiniță

- **Creșterea interesului pentru învățare:** Platformele interactive captează atenția copiilor mai bine decât metodele tradiționale.
- **Dezvoltarea abilităților digitale timpurii:** Copiii se familiarizează cu tehnologia încă de la o vârstă fragedă.
- **Personalizarea învățării:** Platformele permit ajustarea nivelului de dificultate pentru fiecare copil.
- **Accesibilitate și diversitate:** Resursele online sunt disponibile în orice moment și oferă conținut variat.

Provocări în utilizarea resurselor digitale

- **Supravegherea necesară:** Copiii preșcolari au nevoie de îndrumare constantă.
- **Riscurile expunerii la ecrane:** Este important ca timpul petrecut pe dispozitive să fie limitat.
- **Alegerea platformelor sigure:** Trebuie evitate aplicațiile cu reclame sau conținut nepotrivit.

Importanța platformelor online pentru profesori

Platformele online aduc numeroase avantaje:

1. **Acces la resurse educaționale diversificate:** Profesori din întreaga lume împărtășesc materiale didactice de calitate.
2. **Flexibilitate și eficiență:** Instrumentele digitale permit planificarea și organizarea activităților într-un mod mai eficient.

3. **Colaborare între profesori:** Platformele facilitează schimbul de idei și bune practici.
4. **Învățare continuă:** Profesori au acces la cursuri și webinarii pentru dezvoltare profesională.

Beneficiile utilizării platformelor online pentru profesori

1. **Optimizarea timpului:** Acces rapid la resurse, planuri de lecție și instrumente de evaluare.
2. **Personalizarea învățării:** Materialele pot fi adaptate la nevoile fiecărui elev.
3. **Dezvoltare profesională continuă:** Profesorii pot învăța noi tehnici și metode de predare.
4. **Colaborare globală:** Posibilitatea de a colabora cu profesori din întreaga lume.

Provocări în utilizarea platformelor online

1. **Necesitatea unui training adecvat:** Unele platforme necesită cunoștințe tehnice de bază.
2. **Acces limitat la tehnologie:** Profesorii sau elevii din zonele rurale pot întâmpina dificultăți în accesarea internetului.
3. **Timp suplimentar pentru familiarizare:** Adaptarea la platformele noi poate consuma timp.

Concluzie

Resursele educaționale în grădiniță, combinate cu platformele online adaptate pentru preșcolari, oferă oportunități excelente pentru învățare și dezvoltare. Totuși, echilibrul între metodele tradiționale și cele digitale este esențial pentru a asigura o educație armonioasă și eficientă. Educatorii și părinții trebuie să colaboreze pentru a selecta cele mai potrivite resurse și să se asigure că acestea răspund nevoilor fiecărui copil.

Bibliografie:

1.
 1. Childnet International (2010). *Music, Film, TV and the Internet. A Guide for Parents and Teachers*. Online: http://www.childnet.com/ufiles/downloads_uk_edition.pdf
 2. Legea educației naționale nr. 1/2011
 3. Voicu, O. (2014). *Resurse Educaționale Deschise: Oportunități pentru România*.
 4. Voicu, O. (2017). *Resurse educaționale deschise pe paginile ISJ*. Disponibil online la adresa: <http://www.inovarepublica.ro/red-isj>

Copiii și alimentația sănătoasă

Adriana Diana Simionica

Școala Gimnazială Chicerea

Fișă de activitate educativă extrașcolară

Obiective propuse:

- împărtășirea a 10 sfaturi pentru dezvoltarea obiceiurilor alimentare sănătoase
- recunoașterea prin degustare și mirosire a 20 de condimente, semințe și plante care ne ajută să gătim sănătos, fără E-uri
- alcătuirea unei liste de ingrediente peste 3 produse alimentare finite găsite în comerț

Data/perioada desfășurării: 16 octombrie, de Ziua mondială a alimentației

Locul desfășurării: sala de clasă

Persoane prezente:

*Cadre didactice: prof. Adriana Diana Simionică

*Elevi: clasa a IV-a

Jocul condimentelor

Desfășurarea activității:

Etapă preliminară: Cadrul didactic va pregăti de acasă mai multe punguțe sau flacoane care să conțină condimentele/semințele ce urmează să fie folosite în cadrul concursului. Se recomandă etichetarea lor, pentru că unele ingrediente sunt asemănătoare ca și gust/aspect.

1. Inițial, se vor purta discuții despre ce înseamnă alimentație sănătoasă și cum putem găti sănătos și gustos, fără să folosim produse tip „vegeta”.
2. Apoi, elevii primesc 10 sfaturi pentru dezvoltarea obiceiurilor alimentare sănătoase (de ex, Nu săriți peste micul dejun, Mâncați împreună, Invățați-vă când să vă opriți, Cultivați propria grădina, Beți apă, Alegeți gustări sănătoase, Limitați consumul de sare și zahăr, Mâncați conștient, fără să vă uitați la televizor sau pe telefon, Mâncați proteine cu moderație, etc).
3. Urmează un concurs pe echipe, de ghicit condimentele, semințele și plantele pe care elevii vor fi puși să le guste/miroase. Fiecare echipă va primi câte o farfurie pe care vor fi puse, pe rând, mostrele pentru degustat. Elevii gustă, miros planta/semințele primite, discută în echipă și scriu pe o foaie de hârtie/tăbliță cu cretă răspunsul corect. Echipele care au recunoscut condimentul primesc 1 punct. Se continuă așa până se elimină toate ingredientele. Acestea sunt: piperul alb, boiaua, usturoiul pudră, chimenul, cuișoarele, scorțișoara, cimbrul, oregano, ienibaharul, busuiocul uscat,boabele de muștar, foile de dafin, mărarul uscat, fulgii de cocos, susanul, macul, etc.

4. În partea a doua a concursului, elevii au alcătuit o listă de ingrediente pentru 3 produse: humus, pate și tocana de legume. Pentru fiecare ingredient scris corect, echipele au primit 1 punct. Corectitudinea s-a verificat folosind etichetele reale ale alimentelor. S-a discutat despre ingredientele care s-ar fi putut înlocui pentru a crea un produs mai natural, dar la fel de gustos.
5. La final s-au adunat punctele strânse de fiecare echipă și s-au desemnat câștigătorii.

Jocul „Cutia fierbinte”

Desfășurarea activității:

Etapă preliminară: Cadrul didactic va pregăti o melodie antrenantă pe care să o asculte copiii în timp ce joacă jocul. Tot el va aduce de acasă bilete cu întrebări despre alimentația sănătoasă sau alimente și le va pune într-o caserolă.

Posibile întrebări/cerințe:

1. Numește 3 tipuri de uleiuri alimentare
2. Câți litri de apă trebuie să bem zilnic?
3. Ce este mai sănătos, salamul sau pateul de casă?
4. Cine are mai multă vitamina C, căpșuna sau cartoful?
5. Câte porții de fructe și legume trebuie consumate zilnic?
6. Numește 3 alimente care compun un prânz sănătos
7. Numește 3 condimente
8. Ce categorii de alimente trebuie consumate cu moderație?
9. Ce este kimchi?
10. Ce este ghimbirul?
11. Numește 3 produse lactate
12. Numește o vitamină conținută de caisă
13. Numește 3 surse de proteine
14. Care este cea mai importantă masă a zilei?
15. Ce este ricotta?
16. Inițial, scaunele se vor așeza în cerc, tot atâtea câți elevi sunt în clasă. Elevii se vor așeza, iar elevul care stă cu spatele la cadrul didactic va primi o cutie/caserolă, cu mențiunea că este fierbinte. Acesta va încerca să scape de ea, dând-o ori spre stânga, ori spre dreapta sa. El va stabili ordinea în care va circula caserola din mână în mână, în ordinea acelor de ceasornic, sau invers.
17. Conducătorul jocului va porni muzica, va lăsa caserola să circule o tură-două, apoi va opri muzica. Elevul în mâinile căruia este caserola în momentul opririi, va trebui să o deschidă, să extragă un bilet cu o întrebare și să răspundă. Dacă nu știe, va extrage un nou bilet iar ceilalți participanți vor răspunde la prima întrebare.
18. Caserola se va închide și se va porni iar muzica. Jocul continuă până se citesc toate biletele.

Rezultate:- elevii au conștientizat importanța alimentației sănătoase, lucru rezultat din discuțiile purtate

- elevii au învățat/și-au reamintit unele condimente/plante uitate, pe care le pot folosi în mâncare
- elevii au lucrat frumos în echipă, și-au unit cunoștințele pentru a da un răspuns corect
- elevii au comparat rețetele produselor din magazin cu cele făcute de ei acasă, au tras concluzii și au învățat despre alimentul humus.
- elevii au învățat distrându-se.

Proiectarea unei programe de opțional - Cum să învăț? (interdisciplinar)

Olimpia Popa

Școala Gimnazială Chicerea

NOTA DE PREZENTARE

Acest opțional plasează lecția într-un cadru problematic, orientat spre a-l învăța pe elev să învețe, a ști să exploateze lecturile – trecând de la caracterul reproductiv al învățării, la aspectul productiv al acesteia, în favoarea prelucrării și redimensionării temelor propuse.

Vine să întâmpine elevul activ, participant la propria formare, răspunzând preocupărilor, intereselor, particularităților dezvoltării psihice a copiilor.

Motto: “Există adesea în prima copilărie o prospețime a imaginației, o curiozitate neobosită, un fel de geniu poetic pe care savanții sau artiștii ajunși la maturitate, nu le pot găsi decât cu deosebită greutate.” (Gaston Berger, Educația omului modern”)

Textele propuse de programa acestei discipline opționale permit o abordare educațională centrată pe nevoile elevilor în lumea contemporană, în care atragerea către lectură e o preocupare constantă, resimțită de școală.

Textele suport folosite stimulează și exersează comportamente și atitudini ale elevilor, sprijinind lectura și pe parcursul următorilor ani.

Temele sunt însoțite de “Dacă vrei să știi mai mult...”, din creațiile copiilor, evaluări curente și sumative.

COMPETENTE GENERALE

- I. FORMAREA ABILITĂȚILOR DE AUTOINSTRUIRE PRIN ÎNSUȘIREA TEHNICILOR DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ;
- II. DOBÂNDIREA CAPACITĂȚII DE SELECTARE ȘI ADAPTARE A METODELOR DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ ÎN FUNCȚIE DE DISCIPLINELE DE STUDIU;
- III. FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA ATITUDINILOR CORECTE FAȚĂ DE PROCESUL DE CUNOAȘTERE PENTRU EFICIENTIZAREA CAPACITĂȚII INTELECTUALE.

COMPETENȚA SPECIFICĂ

- I. FORMAREA ABILITĂȚILOR DE AUTOINSTRUIRE PRIN ÎNSUȘIREA TEHNICILOR DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

- 1.1. Reprezentarea și folosirea corectă în practică a raportului activitate-odihnă, în funcție de prioritățile personale și de grup -aplicații vizând stabilirea unui program de organizare a timpului de învățare, a timpului liber, zilnic și săptămânal;
 - exerciții de organizare pe etape a diferitelor activități (învățare, timp liber);
 - exerciții în grup pentru stabilirea priorităților în programul zilnic și săptămânal;
 - exerciții joc cu prezentarea și comentarea activităților proprii și a unor activități imaginare;
 - simulare;
 - joc de rol în situații concrete și imaginare;
 - aplicații practice;
 - fișe;
- 1.2. Însușirea metodelor de învățare eficientă -exerciții de identificare și aplicare corectă a metodelor de învățare eficientă;
 - exerciții de realizare a unor mijloace specifice (notițe, fișe de lucru, fișe de studiu, portofolii);
 - realizarea unor scheme, planșe, colaje;
- 1.3. Formarea și dezvoltarea deprinderilor de a învăța individual din proprie inițiativă -lectura suplimentară;
 - vizitarea unor muzee, expoziții, case memoriale;
 - excursii, drumeții, expediții;
 - studiu la bibliotecă;
 - exerciții de sistematizare oral/ scris a cunoștințelor dobândite;

COMPETENȚĂ SPECIFICĂ

II. DOBÂNDIREA CAPACITĂȚII DE SELECTARE ȘI ADAPTARE METODELOR DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ ÎN FUNCȚIE DE DISCIPLINELE DE STUDIU

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

- 2.1. Cunoașterea și aplicarea corectă a tehnicilor de învățare eficientă -exerciții de repetare, memorare;
 - aplicații practice vizând utilizarea metodelor de învățare eficientă;
 - exerciții de identificare și selectare a metodei celei mai eficiente, în situații variate;
- 2.2. Înțelegerea etapelor și particularităților, metodelor de învățare eficientă -exerciții de ordonare a etapelor ce trebuie parcurse în rezolvarea unor sarcini;
 - exerciții de comparare a metodelor de învățare eficientă;
- 2.3. Corelarea particularităților metodelor de învățare eficientă la specificul obiectului de studiu -aplicații practice de raportare a metodelor de învățare eficientă, specifice disciplinei de studiu (CLR, MEM AVAP, MM, EFS, RELIGIE, LIMBA MODERNĂ);
 - studii de caz;
 - fișe;
 - portofolii;

COMPETENȚĂ SPECIFICĂ

III.FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA ATITUDINILOR CORECTE FAȚĂ DE PROCESUL DE CUNOAȘTERE PENTRU EFICIENTIZAREA CAPACITĂȚII INTELECTUALE

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

3.1. Înțelegerea importanței procesului de învățare -exerciții de descoperire și fixare a obiectivelor învățării;

- descoperirea, restructurarea cunoștințelor, experimentarea;
- emiterea de ipoteze, argumentarea și anticiparea cunoștințelor;
- prezentarea și analiza unor cazuri concrete și lecturi prezentând modele pozitive/ negative din viața copiilor;
- proverbe și zicători vizând atitudinea față de învățare, cunoaștere;
- dezbateri, comentarii, compuneri despre importanța procesului de învățare pentru prezent și viitor;

3.2. Dovedirea responsabilității în activitățile de învățare -studii de caz (familie, școală, comunitate, literatură);

- aplicații practice vizând crearea unor situații problemă, referitoare la diferite tipuri de atitudini față de învățare;
- portofolii individuale;

3.3. Formarea și dezvoltarea unui stil eficient de învățare -exerciții de formare a ritmului propriu de învățare;

- exerciții de adaptare a ritmului propriu de învățare, la gradul de dificultate a sarcinii de rezolvat;
- exerciții de stabilire a timpului optim de învățare și respectare a acestuia;

3.4. Manifestarea curiozității, deschiderii și interesului pentru nou -vizionarea unor emisiuni TV (canalele Discovery, Animal Planet), a unor CD-uri, audierea unor emisiuni radio, individual și în grup;

- lecturi literare;
- exerciții de familiarizare cu anumite publicații și lecturarea acestora;
- studii de caz;
- organizarea unor întâlniri de tipul șezătorilor;
- cercetarea naturii;
- realizarea unor colecții;
- confectionarea unor obiecte;
- participarea la jocuri și concursuri școlare.

SUGESTII METODOLOGICE

STRATEGII DIDACTICE

Această proiectare de programă de opțional propune o abordare diferită a elevului, considerat subiectul învățării. Pentru atingerea competențelor specifice, elevii utilizează tehnici precum: Explozia stelară; Cvintetul; Diamantul; Ciorchinele; Cadranele; Cuburi; Mozaic; SINELG.

Strategiile didactice folosite îmbină sarcinile de lucru individuale, cu cele de lucru în perechi, în grup mai mare.

MODALITĂȚI DE EVALUARE

— Produsele realizate de elevi la aceste ore de opțional, de tipul: schițelor, desenelor, fișelor, completarea jurnalului, dar și a scrierii creative sub forma eseului de 5 min, formularea de păreri personale, stabilirea legăturii dintre cele citite și experiența personală a elevilor, desene, colaje, machete, creații literare proprii, ierbare, insectare, căsuțe pentru păsărele

“Cantina păsărelelor”, însemnări pe marginea emisiunilor TV și de radio, notițe în urma excursiilor, vizitelor, întâlnirilor, etc;

- Fișe personale, fișe de lucru individual, fișe de evaluare;
- Teste de evaluare orale/scrise, continue și formative.

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE

POPA DANIELA-IONELA

Liceul Tehnologic „Matei Corvin”

Învățarea prin cooperare reprezintă o metodă activă de învățare în care elevii lucrează împreună pentru a atinge scopuri comune de învățare. Spre deosebire de metodele tradiționale, în care elevii învață individual, învățarea prin cooperare pune accent pe interacțiunea și colaborarea între membri ai grupului pentru rezolvarea unor sarcini educaționale. Aceasta este o metodă bazată pe principii de interdependență pozitivă, responsabilitate individuală, abilități sociale și sprijin reciproc.

Învățarea prin cooperare este un proces educațional în care elevii lucrează împreună în grupuri mici pentru a atinge scopuri de învățare comune. În acest context, învățarea se bazează pe colaborare și interdependență, fiecare membru al grupului având un rol activ în realizarea sarcinilor. Spre deosebire de învățarea competitivă sau individuală, învățarea prin cooperare presupune ca succesul fiecărui elev să depindă de succesul întregii echipe.

Învățarea prin cooperare se bazează pe câteva principii fundamentale care sunt esențiale pentru succesul acestei metode:

a. Interdependența pozitivă

Acesta este principala caracteristică a învățării prin cooperare. Elevii sunt încurajați să lucreze împreună pentru atingerea unui obiectiv comun, iar succesul fiecăruia depinde de succesul întregii echipe. Acest principiu ajută la crearea unui sentiment de responsabilitate și sprijin reciproc.

b. Responsabilitatea individuală

Fiecare membru al grupului are responsabilitatea de a-și îndeplini sarcinile și de a contribui activ la activitățile grupului. Deși elevii lucrează în echipă, fiecare este evaluat individual în funcție de performanța sa și contribuția adusă grupului.

c. Abilități sociale și comunicare

Elevii trebuie să colaboreze eficient, să comunice deschis și să aplice abilități de rezolvare a conflictelor pentru a menține un climat de învățare pozitiv și productiv. Aceste abilități sunt esențiale nu doar în cadrul școlii, ci și în viața personală și profesională ulterioară.

d. Reflecția și autoevaluarea

Un alt principiu important al învățării prin cooperare este reflecția asupra activităților și autoevaluarea. Elevii sunt încurajați să își analizeze propria contribuție la succesul grupului și să învețe din experiențele lor pentru a îmbunătăți colaborarea în viitor.

Învățarea prin cooperare aduce numeroase beneficii pentru elevi, atât pe plan academic, cât și social și emoțional. Printre principalele avantaje ale acestei metode se numără: îmbunătățirea abilităților de comunicare, dezvoltarea abilităților de lucru în echipă, stimularea învățării active și aprofundate, creșterea stimei de sine, sprijin reciproc și rezolvarea conflictelor

În concluzie, învățarea prin cooperare este o metodă educațională valoroasă care dezvoltă abilități esențiale pentru succesul academic și profesional al elevilor. Prin colaborare, elevii învață să comunice eficient, să rezolve probleme, să își împărtășească ideile și să lucreze în echipă. Beneficiile acestei abordări sunt multiple, iar implementarea sa în școlile contemporane poate contribui la formarea unor tineri responsabili, creativi și capabili să facă față provocărilor din viața profesională și socială. Prin urmare, învățarea prin cooperare nu doar că îmbunătățește performanțele academice, dar contribuie și la dezvoltarea unor abilități fundamentale pentru integrarea cu succes în societate.

EDUCAȚIA ELEVILOR CU NEVOI SPECIALE

KLARA-BIANCA BALINT

Scoala Gimnaziala Octavian Goga Baia Mare

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată și destinată copiilor care nu reușesc să atingă în cadrul învățământului obișnuit nivele educative și sociale corespunzătoare vârstei.

Acești copii sunt copii cu **cerințe/nevoi educative speciale**.

Cerințe/nevoi educative speciale – CES- cerințele în plan educativ ale unor categorii de persoane, ca urmare a unor disfuncții sau deficiențe de natura intelectuală, senzorială, psihomotrice, fiziologică sau ca urmare a unor condiții psihoafective, socioeconomice sau de alta natura.

Aceste cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe poziția capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifica conținutul învățării, și nu de pe

poziția profesorului sau educatorului care desfășoară activitatea instructiv-educativă în condițiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Normalizarea - asigurarea unor condiții de viață, corespunzătoare pentru persoanele cu cerințe speciale, acceptarea acestora în cadrul societății sau comunității din care fac parte, fiindu-le asigurate aceleași drepturi, responsabilități și posibilități de acces la serviciile comunitare ca și celorlalți membrii ai societății, în scopul dezvoltării și valorificării optime a potențialului de care aceste persoane dispun. Altfel spus, normalizarea se referă la sprijinul oferit persoanelor cu cerințe speciale de către componentele sistemului social pentru a permite acestora un mod de viață similar sau apropiat cu al celorlalți membrii ai societății; consecințele practice ale normalizării sunt programele și acțiunile bazate pe incluziune și integrare, presupune de fapt **integrarea** copiilor cu dizabilități (nevoi speciale) în școala publică.

Educația integrată presupune ca relațiile dintre indivizi să se bazeze pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune pe care le posedă.

Are drept **obiective**, următoarele:

- a educa acei copii cu cerințe speciale în școli obișnuite alături de ceilalți copii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială) în școală respectivă;
- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor de integrare ;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (săli de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);
- a încuraja relația de prietenie și comunicarea între toți copii din clasă/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Formele integrării copiilor cu CES existente în școala românească se bazează pe următoarele modele:

- a. Modelul cooperării școlii obișnuite cu școala specială

- în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă;

- există alternativa înființării unor centre de zi sau centre de recuperare pentru copiii deficienți (prin reorganizarea școlilor speciale actuale) care să includă un număr mic de copii și în care programul de activitate să fie destinat activităților recuperatorii, compensatorii și de consolidare a cunoștințelor primite la școală, iar regimul de viață să fie unul cât mai aproape de normalitate.

b. Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită

- acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii;

- modelul este criticat de unii specialiști care nu consideră o integrare reală constituirea unei clase speciale într-o școală obișnuită, practica demonstrând dificultatea aplicării unui program de integrare după acest model; discrepanța dintre clasele obișnuite și clasa specială se accentuează, timpul efectiv în care elevii normali și cei cu cerințe speciale relaționează direct este destul de redus (în cele mai multe cazuri acest timp se reduce la durata pauzelor dintre activitățile școlare), iar în condițiile unui colectiv școlar de acest tip se constituie cu ușurință grupuri de elevi între care apar conflicte sau atitudini ce pot accentua discriminarea față de elevii deficienți din clasa specială (adică efectul opus integrării).

c. Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă

- în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este și profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele din clasă, atunci când condițiile solicită/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

d. Modelul itinerant

- acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mică distanță de școală (se evită astfel dezavantajul deplasărilor pe distanțe mari ale copilului) și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.

e. Modelul comun

- este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția

școlara a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Procesul de integrare a copiilor în dificultate presupune din partea profesioniștilor antrenați nu doar interes, cunoștințe și competențe – ci și o capacitate reală de a lucra în echipă. O echipă constituită atât în cadrul școlii, dar și o echipă la nivel interinstituțional, care să-i includa pe toți profesioniștii care răspund de copil: educator sau asistent maternal, asistent social, profesor diriginte, director de școală și alții.

Educația integrată, pornind de la intervenția timpurie, urmărește, deci, să ajute familia și copilul cu nevoi speciale în vedere valorizării tuturor potențialităților latente și manifeste, pentru a trăi din plin, cu posibilitățile pe care le are și le dezvoltă, într-o ambianță constructivă, echilibrată. Educația integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalți copii valizi, să desfășoare activități comune, dobândind abilități indispensabile pentru o viață cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserție socială

Metode inovative utilizate în procesul educativ desfășurat online la clasele primare

Antonina Popovici

Scoala Gimnaziala Nr.1 Pesteana Jiu Balteni

Utilizarea metodelor inovative de predare-învățare-evaluare în ciclul primar reprezintă o abordare modernă, menită să îmbunătățească experiența educațională a elevilor și să răspundă nevoilor lor diverse, stimulând dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și emoționale. Aceste metode sunt esențiale pentru a crea un mediu de învățare dinamic, interactiv și captivant, care să promoveze învățarea activă și gândirea critică.

La clasele primare, învățarea online poate beneficia de metode inovative care să fie atractive și să susțină dezvoltarea abilităților fundamentale ale copiilor. Aceste metode trebuie să fie adaptate vârstei lor și să țină cont de necesitatea de a stimula atenția și motivația elevilor.

Câteva metode inovative utilizate în predarea online la clasele primare pot fi următoarele:

- Gamificare (Învățarea prin jocuri): utilizarea de platforme interactive de învățare precum Kahoot!, Quizizz, Duolingo, și Classcraft sunt excelente pentru a transforma lecțiile în jocuri. Elevii pot concura într-un mod amuzant și motivant, câștigând puncte și recompense virtuale pentru realizările lor. De asemenea, profesorii pot crea jocuri personalizate care să includă teme din lecțiile de matematică, limba română, științe sau alte materii, stimulând învățarea activă și dezvoltarea gândirii logice.

- Învățarea prin proiecte (Project-based learning): elevii pot colabora în grupuri mici pentru a crea proiecte, folosind platforme ca Google Docs, Padlet sau Microsoft Teams. De exemplu, pot crea un „album al naturii” în care să pună imagini și informații despre animale, plante sau fenomene naturale, colaborând online cu colegii lor. Totodată, aceștia pot crea și prezenta proiecte prin utilizarea de unelte precum Canva, Prezi sau PowerPoint, ceea ce le permite să aplice cunoștințele dobândite într-un mod creativ.

- Învățarea prin povestiri și narare: pentru crearea de povești digitale pot fi utilizate platforme precum Storybird sau Book Creator pentru a crea propriile povești, ilustrându-le și scriindu-le. Acest tip de activitate stimulează imaginația și abilitățile de scriere. Profesorii pot organiza sesiuni de povestiri în care elevii pot asculta povești și pot participa activ, răspunzând la întrebări sau continuând o poveste deja începută.

- Învățarea prin realitate augmentată (AR): utilizarea de aplicații de realitate augmentată precum Quiver sau AR Flashcards pot ajuta elevii să interacționeze cu imagini și obiecte 3D, cum ar fi animale, forme geometrice sau corpuri cerești, aducând un plus de interactivitate și vizualizare a unor concepte abstracte. Utilizarea aplicațiilor care permit tururi virtuale ale muzeelor sau locurilor istorice, precum Google Expeditions, poate îmbogăți lecțiile de geografie, istorie sau arte vizuale.

- Învățarea prin video și multimedia: profesorii pot crea și distribui lecții video, animații sau filme educaționale care ilustrează concepte cheie din programă. Platforme precum Edpuzzle permit profesorilor să adauge întrebări în videoclipuri pentru a verifica înțelegerea elevilor. Elevii pot viziona lecții video și apoi să participe la activități interactive sau jocuri pentru a înțelege mai bine materialul, învățând prin vizualizare și audiere.

- Învățarea prin colaborare și muncă în grup: crearea de grupuri de lucru online în cadrul cărora elevii pot fi împărțiți în grupuri mici pentru a lucra la diverse sarcini pe platforme de colaborare, cum ar fi Google Classroom sau Microsoft Teams. Aceștia pot discuta, împărtăși idei și rezolva probleme în grupuri mici, chiar și de la distanță. Desfășurarea de activități de tip „peer tutoring”, unde elevii pot învăța unii de la alții prin sesiuni online de tutorat, unde elevii mai mari sau cei care au înțeles mai bine materialul le explică colegilor mai mici concepte sau lecții mai dificile.

- Învățarea prin arte și activități creative: elevii pot participa la sesiuni online de arte și meșteșuguri, în care își creează lucruri folosind materiale de acasă. De exemplu, pot învăța să facă desene sau colaje pe teme de știință sau natură, folosind Padlet sau Canva pentru a împărtăși lucrările lor. Organizarea de scenete, piese de teatru și dramatizare online. Aceste activități pot fi realizate prin videoconferință, iar elevii pot folosi costume și recuzită de acasă.

- Învățarea personalizată și adaptivă: aplicarea platformelor de învățare precum Khan Academy sau DreamBox care se adaptează în funcție de progresul și nevoile elevilor, le oferă acestora oportunitatea de a învăța într-un ritm propriu, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților individuale. Profesorii pot crea exerciții sau activități personalizate pentru fiecare elev în funcție de nivelul de cunoștințe și abilități al acestora, asigurându-se că fiecare copil progresează în mod corespunzător.

- Învățarea prin înregistrări audio și podcasturi: profesorii pot crea lecții audio sau podcasturi educaționale, iar copiii pot asculta aceste lecții în timp ce răspund la întrebări sau îndeplinesc sarcini pe baza materialului audibil. Elevii pot crea propriile podcasturi pe teme educaționale, dezvoltându-și abilități de vorbire, ascultare și gândire critică.

- Microînvățare (Microlearning): lecțiile pot fi împărțite în unități mici, ușor de gestionat, de aproximativ 10-15 minute, pentru a menține atenția elevilor. Acestea pot include sesiuni interactive, jocuri și exerciții practice. Profesorii pot crea quizuri rapide și jocuri educaționale pentru a evalua învățarea în timp real.

Aceste metode inovative de predare online ajută la menținerea unui mediu de învățare activ și interesant, stimulând curiozitatea și creativitatea copiilor, chiar și într-un mediu digital.

Metode interactive de grup folosite în învățământul preșcolar

BIANCA CRISTIANA CORLAN

Grădinița Cu Program Normal Moi Balteni

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții. De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare-copil. Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combinație cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metoda de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre doua obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din

două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce știm despre anotimpuri?” în cercurile mari am așezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna și iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului toamna(cad frunzele, pleacă păsările călătoare) , două caracteristici ale anotimpului iarna(ninge, îngheață apa)în cercurile exterioare și două asemănări(anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DLC-joc didactic „În curând voi fi școlar,,. În acest joc în cele două cercuri mari am așezat imagini cu preșcolari și școlari iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preșcolari și școlari(sunt copii, se hrănesc și cresc) iar în cercurile exterioare au completat cu caracteristicile acestora (preșcolarii se joacă, merg la grădiniță, școlarii merg la școală, învață).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea,, am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc..

Exemplu. La activitatea DȘ observare cu tema „Legume de toamnă ”, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale legumelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei copiii au luat din coș o legumă la alegere pe care au observat-o, au analizat-o, pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat leguma timp de 3-5 minute, iar la comanda educatoarei „Schimbă perechea” copiii din interior s-au deplasat și au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observațiilor anterioare și au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor legumei prin câți mai mulți analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor și când fiecare copil a făcut pereche cu toți membrii grupei.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită, cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul iarna ?” la începutul activității copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului iarna pornind de la întrebarea „Ce știți despre anotimpul iarna?,, Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul

membrilor grupului. După enunțarea ideilor, copiii au fost rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică și care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

1. Caracteristici care țin de evoluția naturii
2. Caracteristici care țin de relația omului cu mediul în anotimpul iarnă
3. Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată iar pe cele cinci stelute mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CAND ? .

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise asemănările dintre două obiecte, idei, concepte iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit această metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc..

Exemplu, în activitatea DLC-convorbire „Totul despre animale”, preșcolarii au realizat o diagramă în care au evidențiat asemănările și deosebirile existente între animalele domestice și animalele sălbatice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „În lumea poveștilor” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au așezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei povești iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au așezat personajele comune .

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupa, metode prin care noul, căutarea de idei conferă activității ”un mister didactic” în care copilul e participant activ la propria formare.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit și alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriușele gânditoare, studiu de caz etc..

Bibliografie.

Silvia Breben, Elena Goncea, Georgeta Ruii, Mihaela Fulga – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves 2002.

Breben Silvia, Ruii Georgeta, Gongea Elena – Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005

Lucia Gluiga, Jodi Spiro – Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice, București

Jocurile de iarnă

Laura Miron

Gradinita Cu Program Normal Stamate

Grupa: Mare

Tema: Jocurile copiilor în anotimpul iarna

Scop: Descoperirea activităților specifice iernii prin exersarea regulilor de siguranță și dezvoltarea vocabularului prin joc și mișcare.

Obiective:

1. Dezvoltarea vocabularului specific anotimpului iarna (ex. fulg, sanie, bulgăr, patinaj, om de zăpadă);
2. Stimularea spiritului de colaborare și lucrul în echipă prin respectarea regulilor jocului;
3. Dezvoltarea motricității grosiere și fine prin mimare și realizarea sarcinilor.

Materiale didactice:

- O planșă (opțional) cu un traseu tematic de iarnă (dealuri, copaci, sanie).
- Cartonase cu imagini tematice: sanie, om de zăpadă, patine, bulgări, fulgi etc.
- Un zar cu numere (sau un zar desenat cu simboluri de iarnă).
- Decorațiuni de hârtie (fulgi de zăpadă) pentru puncte de recompensă.

Regulile jocului:

- Astăzi, vom învăța despre jocurile din anotimpul iarna printr-un traseu magic! Pe parcurs, fiecare va avea de îndeplinit sarcini legate de jocurile de iarnă. Cine reușește să îndeplinească toate sarcinile, primește fulgi magici ca recompensă!

2. Desfășurarea jocului de probă:

- Fiecare copil dă cu zarul și extrage un cartonaș cu o imagine tematică.
- În funcție de imaginea sau simbolul pe care-l extrage, copilul îndeplinește sarcina corespunzătoare.

Sarcinile jocului:

1. **Om de zăpadă:**
 - Sarcină: „Spune ce părți are un om de zăpadă și cum îl construiești!”
 - Ex.: „Are un nas de morcov, nasturi din cărbuni...”
2. **Sanie:**
 - Sarcină: „Mimează cum te urci pe sanie și te dai la vale.”
 - Bonus: Dacă mimează corect, primește un punct.
3. **Patinaj:**
 - Sarcină: „Arată cum patinezi pe gheață.”
 - Bonus: Spune cum trebuie să te îmbraci pentru patinaj.
4. **Bulgări:**
 - Sarcină: „Spune o regulă pentru a te juca cu bulgări în siguranță.”
 - Ex.: „Nu aruncăm bulgări în fața altor copii!”
5. **Fulg de nea:**
 - Sarcină: „Desenează cu degetele un fulg în aer sau spune ceva despre fulgii de nea.”
 - Ex.: „Fulgii sunt albi și mici.”

Desfășurarea jocului:

- Primul copil dă cu zarul și nimerește pe **„sanie”**. Sarcina: mimează cum te urci pe sanie și cum te dai la vale. Reușește și primește un fulg de zăpadă.
- Al doilea copil nimerește pe **„om de zăpadă”**. Sarcina: spune ce părți are un om de zăpadă. Răspunde corect și primește un fulg.
- Jocul continuă până când toți copiii au finalizat traseul.

La final, fiecare copil numără câți fulgi a primit. Toți copiii vor fi aplaudați. Cei care au adunat cei mai mulți fulgi sunt desemnați „Prietenii Iernii”.

Educatoarea poate discuta despre ce jocuri de iarnă preferă copiii și ce au învățat.

Proiect didactic

Simona Raluca Stoiculescu

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Fabrica de sentimente”

TEMA ZILEI: „Inimioare, inimioare”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă

SCOP:

- * educarea sentimentelor de dragoste, grijă și respect față de mame, prin audierea unui text care i se citește;
- *dezvoltarea capacității de înțelegere și exprimare a propriilor emoții, valorificând creații literare;
- *consolidarea deprinderii de a asculta și a abilității de înțelegere a mesajului verbal;
- dezvoltarea capacității de a aprecia, în situații imaginare sau concrete, unele comportamente și atitudini în raport cu norme prestabilite și cunoscute;
- consolidarea priceperilor și deprinderilor de utilizare a tehnicilor de lucru însușite (îndoire, lipire).

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

1. ADP - Activități de dezvoltare personală:

Rutine: **Întâlnirea de dimineață:** „De ziua mamei!”

Salutul. Prezența. Calendarul naturii.

Tranziție: „1-2,1-2/ Câte unu’ în pas vioi/ Pe mami să o bucurăm/ La centre, hai, să lucrăm!”

1. ADE - Activități pe domenii experiențiale:

DOS (domeniul om și societate) – Educație pentru societate:

„Inimioare, inimioare”, după Sarina Cassvan – lectura educatoarei;

DOS (domeniul om și societate) – Activitate practică:

„Inimioare în dar mamei” – confecționare.

1. ALA – Jocuri și activități didactice liber alese:

BIBLIOTECĂ: „Cadoul misterios” – masa luminoasă: propagarea luminii în contactul cu diverse suprafețe; trasare elemente grafice.

ȘTIINȚĂ: „Cadou pentru mama mea” – sporul casei din semințe;

JOC DE MASĂ: „Ajută copilul să ajungă la mama sa” – labirint 3D;

JOC DE ROL: „Inimioare dulci pentru mama” – preparare prăjiturile și interpretarea rolului de bucătar.

CONSTRUCȚII: „Inimi, inimioare”- construire prin alăturare și suprapunere (suplimentar)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

- să prezinte oral momentele principale pe baza covorașului povestitor, precizând mesajul;
- să asambleze părțile componente ale felicitării, lipindu-le pentru a realiza lucrarea;
- să traseze elemente grafice (cadoul misterios) identificat la masa luminoasă;
- să parcurgă traseul potrivit al labirintului (de la copil la mama sa);
- să așeze diverse semințe în borcan, realizând sporul casei;
- să interpreteze rolul de cofetar pentru a realiza fursecuri, respectând reguli de igienă.
- să construiască din piese de lemn și/sau plastic inimioare;

STRATEGII DIDACTICE:

- METODE ȘI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, demonstrația, jocul.
- MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: , textul poveștii, „covorașul povestitor”, cartoane colorate, lipici, masa luminoasă, cadouri misterioase, fișe cu semne grafice, labrint 3D, inimioare din carton, orez, cuburi, forme de prăjituri, blat de pandișpan, cremă de ciocolată, bombonele.
- FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală.
- FORME DE EVALUARE: observarea sistematică a comportamentului copiilor, aprecieri verbale - globale și individuale.

DURATA: 1 ZI

BIBLIOGRAFIE:

- MEN, „Curriculum pentru educația timpurie, 2019;
- Constantin Cucoș, „Pedagogie”, ed. Polirom, 2006;
- Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga: „Metode interactive de grup”, ed. ARVES, Pitești, 2006;

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE

Oana Mocanu

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Municipiul Ploiesti

Activitățile extrașcolare oferă copiilor destindere, recreere, voie bună, satisfacția atmosferei de grup, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoaștere a aptitudinilor deținute. Acestea au caracter ocazional și iau forme foarte variate, de la plimbări și ieșiri în natură, până la parteneriate pe diferite teme.

Obiectivele generale ale activităților extracurriculare se pot rezuma la::

- familiarizarea copiilor cu activitățile din diverse instituții locale din municipiul Ploiești;
- consolidarea comportamentelor pozitive civice și de deplasare în timpul activităților;
- cultivarea sentimentului de apartenență la comunitatea locală;
- stimularea interesului copiilor pentru petrecere timpului de la grădiniță ”altfel” decât în sala de grupă;
- cultivarea valorilor morale și culturale prin activitățile extracurriculare;
- consolidarea competențelor socio-emoționale specifice vârstei;
- dezvoltarea capacităților de comunicare și joc în diverse situații formale, nonformale și informale;
- dezvoltarea sentimentului de apartenență la grup;
- consolidarea capacităților, deprinderilor și abilităților dobândite în activitățile din grădiniță

Activitățile extracurriculare valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor; organizarea lor într-o manieră plăcută și relaxantă valorifică benefic timpul liber al copiilor, contribuind la optimizarea procesului de învățământ; copiii au teren liber pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă; participarea este liber consimțită, necondiționată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută; au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup; sunt caracterizate de optimism și umor; creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților; urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ; contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

BIBLIOGRAFIE

1.Cartaleanu T., Ghicov A. Predarea interactivă centrată pe elev. Chișinău: Editura Știința, 2008

2.Sarivan L., Gavrilă M., Stoicescu D. ș.a. Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev.
București: Educația 2000+

Dezvoltarea creativității copiilor preșcolari prin jocul didactic

cristina popa

Grădinița cu Program Prelungit nr. 50 - Structura G.P.P. Nr. 44

Grădinița devine primul mediu organizat de maximă valorificare a resurselor multiple ale copiilor, de stimulare a acestora. Copilul este prin natura sa un spirit creativ, datorită imensei sale curiozități, a dorinței de cunoaștere a ceea ce se petrece în jurul său.

Este unanim recunoscută existența unui potențial creativ care se manifestă încă din copilărie. După Tapalagă, T., (2009, p. 41) potențialul creativ al preșcolarului se manifestă în activitățile lui cotidiene – în joc, în desen și pictură și în limbaj. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială.

A. Stoica (1983, apud Tapalagă, 2009, p. 43) spune despre creativitatea copilului preșcolar că este naivă prin necunoașterea obstacolelor obiective pe care le întâmpină transpunerea în practică a ideilor. Copiii efectuează un brainstorming firesc, spontan. De altfel spontaneitatea, necenzurarea ideilor, este cea care caracterizează copilul preșcolar și care uimește uneori prin volum și originalitate.

Jocul este cea mai importantă modalitate de exprimare a copilului preșcolar. Jocul didactic este jocul prin care se realizează obiective și sarcini de învățare, folosind un conținut accesibil, modalități atractive și recreative de organizare și desfășurare, precum și materiale didactice interesante. Prin specificul său, jocul didactic îmbină funcții și sarcini de învățare cu forma plăcută și atractivă a jocului, cultivând interesul pentru studiu. El contribuie la realizarea sarcinilor formative ale procesului de învățământ, în cadrul jocului copilul fiind solicitat pe toate planurile psihicului său: cognitiv, afectiv și volițional.

Importanța jocului didactic constă în faptul că el facilitează pregătirea copiilor preșcolari pentru introducerea lor în activitatea de învățare. În cadrul jocului didactic, copilul învață să observe, să compare, să susțină un dialog, contribuind astfel, la dezvoltarea spiritului de observație, la concentrarea atenției și la formarea unor deprinderi de muncă intelectuală și independentă.

Un rol foarte important îl are jocul didactic și în dezvoltarea limbajului copiilor, reprezentând o modalitate optimă de îmbogățire și activizare a vocabularului. Gama de jocuri didactice pentru dezvoltarea creativității verbale este deosebit de vastă, însă pentru ca ele să incite copilul la un act creator trebuie să ținem cont de unele aspecte:

- eficiența influențelor exercitate asupra potențialului creator este condiționată de asigurarea unui volum de cunoștințe;
- în vederea asigurării laturii informative un rol însemnat îl are interdisciplinaritatea;
- începerea demersurilor pentru educarea creativității în plan verbal să fie precedată de cercetarea și cunoașterea subiectului ce va fi supus procesului creativ;
- libertatea de acțiune este o premisă a succesului, de aceea trebuie să acordăm copiilor acest avantaj, fără de care curiozitatea, tendința de investigare nu se poate manifesta, crearea unei atmosfere permissive fiind benefică pentru dezvoltarea capacităților creatoare;

Dintre jocurile didactice prin care am urmărit dezvoltarea creativității verbale amintesc:

1. Galaxia propozițiilor Pornind de la o propoziție prezentată de educatoare, copiii formulează o altă propoziție, legată cu înțeles de cea dată. Fiecare copil poate să intervină ori de câte ori dorește, fără a împiedica însă, participarea celorlalți. Sunt acceptate și propoziții care se bazează (dar nu le reproduc) pe cele exprimate anterior. În exercițiile următoare se poate porni de la o propoziție formulată de un copil. Într-o altă variantă, fiecare copil formulează propoziții continuând ideea exprimată de colegii săi. Jocul cultivă fluiditatea și originalitatea.
2. Dialogul imaginar Se cere copiilor să se substituie unor personaje din poveștile cunoscute sau din poeziile învățate și să poarte o conversație despre un subiect dat sau ales. Personajele pot fi alese și din viața reală. Jocul cultivă spontaneitatea și originalitatea.
3. Întâlnire neașteptată Se propune copiilor să-și imagineze că în drum spre grădiniță au avut o întâlnire neașteptată, surprinzătoare cu un personaj imaginar care poate fi: un personaj dintr-o poveste sau din viața reală, un anotimp, un fenomen al naturii (vântul, ploaia, zăpada). Pe marginea întâlnirii cu personajul imaginar, copiii vor alcătui o poveste.
4. Oglinda Copilul se așează cu fața la oglindă. Educatoarea se așează în spatele său. I se cere să spună ce vede, și cu ajutorul întrebărilor este solicitat să povestescă cât mai multe lucruri despre el și dorințele lui. (Cine sunt prietenii tăi ? Cum ai dori să te joci cu ei ? Cum ți-ar plăcea să fie camera ta ? Unde ai vrea să mergi în excursie ? etc.) Se dezvoltă fluiditatea, flexibilitatea, originalitatea.
5. Poveste colectivă Se formează grupuri de 5-6 copii. În fața fiecărui grup se prezintă pe un suport aceleași imagini. Grupul își alege 3 imagini pe baza cărora creează o povestire. Câte un reprezentant al fiecărui grup reproduce în fața grupei reunite povestea creată. Jocul cultivă flexibilitatea și fluiditatea verbală.

Jocurile didactice desfășurate pentru dezvoltarea creativității verbale au incitat preșcolarii la participare, le-a oferit posibilitatea de a-și valoriza potențialul intelectual și creativ. Prin povestirile create se observă trecerea de la o etapă de repetare stereotipă la acțiuni legate de un subiect, la crearea mai multor variante inedite pe aceeași temă. Povestirea copiilor pe baza

imaginilor date a presupus valorificarea integrală a elementelor, încadrarea totală a povestirii în tema și conținutul ilustrațiilor, expunerea celor percepute sub formă de narațiune. Prin acest gen de povestiri se pun bazele psihologice ale gândirii creatoare și creativității verbale, stimulând capacitatea de exprimare verbală sub aspectul fluidității și originalității.

Jocurile didactice pentru dezvoltarea fluidității și flexibilității verbale au constituit modalități de bază în educarea creativității datorită valențelor instructiv-educative. Ele cuprind sarcini didactice care au un rol important în modificarea creatoare a deprinderilor și cunoștințelor achiziționate, în realizarea transferurilor între acestea, în dobândirea prin mijloace proprii de noi cunoștințe. Creativitatea nu înseamnă a face ceva mai bine decât ceilalți: înseamnă a gândi, a explora, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în toate aspectele vieții în plină dezvoltare a unui copil, creativitatea poate fi învățată zilnic.

Un educator care va reuși să elimine din calea copiilor săi blocajele, să se deschidă odată cu ei spre creativitate, ieșind din tiparele învățământului formal va avea cea mai mare satisfacție sufletească atunci când, peste ani, își va vedea „copiii” la a căror formare a contribuit că sunt oameni echilibrați, inteligenți și originali, chiar creativi în ceea ce fac.

Educația creativă la vârsta preșcolară devine din ce în ce mai mult nu numai un deziderat, ci și o realitate.

Bibliografie:

1. Ezechil, L., Lăzărescu, P.M.,(2002) Laborator preșcolar, Editura V & Integral, București
2. Stoica, A., (1983), Creativitatea elevilor, Editura didactică și pedagogică, București
3. Tapalagă, T.,(2009) Modalități de stimulare a creativității preșcolarilor, Editura

Rovimed Publishers, Bacău

Timp de calitate cu copilul meu

Marilena Avadani

Scoala Gimnaziala "Axinte Uricariul" Scanteia

„Eu sunt copilul, tu ții în mâinile tale destinul meu, tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau eșua în viață. Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire, educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!

SCOPUL : Sprijinirea părinților pentru conștientizarea și asumarea rolului educațional și implicarea lor în formarea și dezvoltarea personalității copilului, petrecerea timpului de calitate alături de copil.

Eficientizarea relației familie – grădiniță.

OBIECTIVE :

- Realizarea mărtisorului literar;
- Confectionarea lucrării “Chipul mamei, primăvara”
- Valorificarea unor experiențe personale;
- Exprimarea opiniei participanților cu privire la acțiunile întreprinse în cadrul acestei - activități

RESURSE UMANE

Părinți

Preșcolari/ școlari

Cadre didactice

Doamna bibliotecară

RESURSE MATERIALE

Materiale informative – “Ghid pentru părinți” – programul “Start în educație”, World Vision

Retroproiector, laptop, lipici, foarfece, butași de lemn, canaf, carton, zar, hartie colorata, cărți de povești

TIMP: 150 minute

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Am programat activitatea pe data de 1 martie, deoarece aceasta a fost dorința părinților(i-am rugat să aleagă între 1 și 7 martie).

La sosirea părinților și a copiilor, i-am împărțit pe grupe (familii). Le-am repetat tema întâlnirii “Timp de calitate cu copilul meu” și am prezentat-o părinților pe doamna bibliotecară (copiii fiind obișnuiți cu prezența doamnei la grupă de la celelalte activități desfășurate împreună- Ziua Națională a Culturii, Ziua Lecturii....etc.)

După o scurtă prezentare a vieții marelui scriitor, Ion Creangă, fiecare echipă a avut ca sarcină să coloreze cireșelele și să răspundă la întrebările scrise în interiorul lor. Apoi, fiecare copil din echipă a realizat, împreună cu părintele, mărtisorul literar- au realizat canaful, au decupat și lipit pe un butaș de lemn, chipul lui Ion Creangă.

După o pauză de 10 minute, timp în care copiii și-au servit pachetul în sala de clasă, am servit părinții cu o cafeluță și am discutat diverse.

Următoarea activitate a fost realizarea lucrării „Chipul mamei- primăvara”. Au creionat, decupat și lipit floricele de diferite culori pe chipul mamei (în timp ce ascultau cantecele de primăvară).

Toate lucrările au fost apreciate și aplaudate. La finalul activității, am pus întrebarea

“ Considerați că astăzi ați petrecut timp de calitate cu copilul dumneavoastră?”

Am prezentat apoi și exemplele din “Ghidul pentru părinți “. Am subliniat importanța și beneficiile petrecerii timpului cu copii asupra stării de sănătate și a dezvoltării armonioase, pe toate planurile.

Fiecare părinte a ales o mânăuță decupată și a răspuns la următoarea întrebare :”Care credeți că este activitatea preferată a copilului, pe care să o desfășurați împreună?” Copiii au afirmat sau infirmat cele scrise de părinți.

Am încheiat activitatea cu jocul “Îmbrățișează o mama!” – fiecare copil a dat cu zarul și a îmbrățișat mămica de la echipa cu același număr, afișat după rostogolirea zarului.

La final, am împărțit fiecărei familii câte o carte ilustrată cu povești, scrisă de Ion Creangă. I-am rugat să o citească împreună cu copiii până luni.

"Aș vrea să fiu altora de folos"

NEGULESCU IRINA GABRIELA

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Municipiul Ploiesti

Gradinița cu Program Normal Numarul 51, Ploiești.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Apelul la curiozitatea intelectuală a copiilor și concentrarea activității psihice cognitive se realizează prin elementul surpriză- coletul primit de la Cofetarul Valentin, care ne invită sa petrecem o zi minunată, în care să învățăm multe lucruri interesante despre meserii și să ne jucăm.

–Joc didactic „Meserii îndrăgite de copii”

a)Explicarea jocului:

„Pe măsută se află plicurile cu jetoane unelte/instrumente de lucru specifice meseriilor,imagini cu solutia ghicitorilor.

Voi veți forma echipe și veți veni pe rând (câte un membru al fiecărei echipe) să rezolvați sarcinile jocului. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate de către colegi. În cazul unui răspuns greșit, se cere ajutor coechipierilor.”

b)Jocul de probă:

Voi alege eu prima un jeton din primul plic și voi exemplifica modul în care trebuie rezolvată sarcina, pentru a verifica dacă toți copiii au înțeles regulile jocului.

c)Executarea jocului:

PRIMA PROBĂ:

La prima proba, le propun copiilor să extragă dintr-un plic câte un jeton cu uneltele/instrumentele de lucru sau produsele muncii specifice unor meserii și să identifice sunetele cu care încep aceste cuvinte. Preșcolarii au la dispoziție imagini cu aceste cuvinte care încep cu unul din sunetele („A”, „F”, „G”, „M” sau „S”), (Anexa 2)

Sarcina lor este de a le așeza pe tablă jetonul în dreptul literei cu care începe fiecare cuvânt.

A DOUA PROBĂ

Pentru cea de-a doua proba, voi solicita preșcolarilor să răspundă la câteva ghicitori. Într-o cutie, copiii vor avea la dispoziție jetoane ce reprezintă diferite meserii și soluția ghicitorilor (Anexa 3). Sarcina lor este să denumească răspundă corect la ghicitori să aleagă jetonul potrivit, să despartă cuvântul în silabe, apoi să lipească jetonul pe tablă la numărul corespunzător numărului de silabe din cuvânt (2, 3 sau 4 silabe). Le demonstrez ce au de făcut apoi din fiecare grupă voi numi câte doi reprezentanți. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate de către colegi. În cazul unui răspuns greșit, se cere ajutor coechipierilor.

A TREIA PROBĂ :

La ultima probă copiii vor descoperi în colet „Roata meseriilor”. Preșcolarii vor fi provocați, să formeze propoziții dezvoltate pe baza unor imagini puse la dispoziție. Li se dă un exemplu, apoi câte doi reprezentanți de la fiecare echipă vor învârti roata. Unde se oprește roata va indica o imagine care va ajuta preșcolarul să formuleze o propoziție.

Complicarea jocului se va realiza va realiza inter și transdisciplinar printr-o cerință suplimentară. Vom număra cuvintele dintr-o propoziție formulată de unul dintre preșcolari și vom găsi vecinii cifrei respective

Voi cere copiilor să denumească jocul pe care l-au desfășurat, să facă aprecieri asupra probelor, argumentând afirmațiile făcute. Se vor face aprecieri referitoare la comportamentul copiilor pe tot parcursul activității.

Voi face aprecieri generale și individuale cu privire la modul de comportare și participare a copiilor la activitate.v

NUME: Negulescu Irina Gabriela

TEMA ACTIVITĂȚII: „Aș vrea să fiu altora de folos”

CLASA/ GRUPA: Grupa Mare ”Piticii”

CADRUL DIDACTIC: Negulescu Irina Gabriela

UNITATEA ȘCOLARĂ: Gradinița cu Program Normal Numarul 51, Ploiești.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Apelul la curiozitatea intelectuală a copiilor și concentrarea activității psihice cognitive se realizează prin elementul surpriză- coletul primit de la Cofetarul Valentin, care ne invită sa petrecem o zi minunată, în care să învățăm multe lucruri interesante despre meserii și să ne jucam.

–**Joc didactic** „Meserii îndrăgite de copii”

a)Explicarea jocului:

„Pe măsută se află plicurile cu jetoane unelte/instrumente de lucru specifice meseriilor,imagini cu solutia ghicitorilor.

Voi veți forma echipe și veți veni pe rând (câte un membru al fiecărei echipe) să rezolvați sarcinile jocului. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate de către colegi. În cazul unui răspuns greșit, se cere ajutor coechipierilor.”

b)Jocul de probă:

Voi alege eu prima un jeton din primul plic și voi exemplifica modul în care trebuie rezolvată sarcina, pentru a verifica dacă toți copiii au înțeles regulile jocului.

c)Executarea jocului:

PRIMA PROBĂ:

La prima proba, le propun copiilor să extragă dintr-un plic câte un jeton cu uneltele/instrumentele de lucru sau produsele muncii specifice unor meserii și să identifice sunetele cu care încep aceste cuvinte. Preșcolarii au la dispoziție imagini cu aceste cuvinte care încep cu unul din sunetele („A”, „F”, „G”, „M” sau „S”), (Anexa 2)

Sarcina lor este de a le așeza pe tablă jetonul în dreptul literei cu care începe fiecare cuvânt.

A DOUA PROBĂ

Pentru cea de-a doua proba, voi solicita preșcolarilor să răspundă la câteva ghicitori. Într-o cutie, copiii vor avea la dispoziție jetoane ce reprezintă diferite meserii și soluția ghicitorilor (Anexa 3). Sarcina lor este să denumească răspunsul corect la ghicitori să aleagă jetonul potrivit, să despartă cuvântul în silabe, apoi să lipească jetonul pe tablă la numărul corespunzător numărului de silabe din cuvânt (2, 3 sau 4 silabe). Le demonstrez ce au de făcut apoi din fiecare grupă voi numi câte doi reprezentanți. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate de către colegi. În cazul unui răspuns greșit, se cere ajutor coechipierilor.

A TREIA PROBĂ :

La ultima probă copiii vor descoperi în colet „Roata meseriilor”. Preșcolarii vor fi provocați, să formeze propoziții dezvoltate pe baza unor imagini puse la dispoziție. Li se dă un exemplu, apoi câte doi reprezentanți de la fiecare echipă vor învârti roata. Unde se oprește roata va indica o imagine care va ajuta preșcolarul să formuleze o propoziție.

Complicarea jocului se va realiza inter și transdisciplinar printr-o cerință suplimentară. Vom număra cuvintele dintr-o propoziție formulată de unul dintre preșcolari și vom găsi vecinii cifrei respective

Voi cere copiilor să denumească jocul pe care l-au desfășurat, să facă aprecieri asupra probelor, argumentând afirmațiile făcute. Se vor face aprecieri referitoare la comportamentul copiilor pe tot parcursul activității.

Voi face aprecieri generale și individuale cu privire la modul de comportare și participare a copiilor la activitate.

Metode de stimulare a creativității elevilor din învățământul primar

Maria Cristina Dobre

Scoala Gimnaziala Prof. Emil Negoita Miroși

Conceptul de creativitate își are originea în cuvântul „creare”, care înseamnă „a zămisli, a făuri, a naște”. Etimologia cuvântului însăși, demonstrează că termenul de creativitate definește un proces, un act dinamic care se dezvoltă, se desăvârșește și cuprinde atât originea, cât și scopul.

Creativitatea este considerată o condiție a supradotării intelectuale sau a talentului, întrucât copiii superior înzestrați sunt capabili de idei și produse noi, acest lucru implicând corelația dintre creativitate și abilitățile mentale superioare.

Evident, copiii supradotați, cei talentați își vor dezvolta și valorifica aceste potențialități cu ajutorul intervențiilor educaționale, care nu sunt întotdeauna înscrise în sistemele obișnuite de instruire.

Inteligența completează creativitatea, iar produsele originale exprimă nivelul valoros de manifestare a intelectului. În acest sens, Stenberg amintește că evaluarea activității și produselor creative ale copiilor supradotați trebuie să se raporteze la următorii indicatori: perfecțiunea, raritatea, productivitatea, demonstrabilitatea, valoarea socială.

Strategia educării creative

Conținutul multidisciplinar și interdisciplinar oferă cadrului didactic să conceapă și să folosească o tehnologie didactică, un demers tehnologic care să contribuie la educarea creativității elevilor, la fortificarea potențialului creator.

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să accedă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Ea se constituie dintr- un ansamblu complex și circular de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării. Prin strategia didactică adoptată, declanșată, permisivă, cadrul didactic oferă câmp de manifestare a spontaneității și inițiativei elevilor.

Dezvoltarea creativității vizează alternarea judicioasă a relației dintre competiție și colaborare. Relația profesor – elev trebuie să fie mutuală, deschisă unui dialog permanent care să faciliteze instalarea unui climat afectiv, pozitiv, stimulator exprimării creatoare a elevului care să determine creșterea randamentului școlar.

Exemple de bune practici

Munca de zi cu zi la catedră m-a determinat să abordez activități didactice aplicând metode activ participative în grup dar și individuale, deoarece, din punct de vedere practic, stimulează creația de idei, ideile unora sunt generate sau îmbogățite de suma ideilor tuturor elevilor, se elimină cenzura sau autocenzura asupra ideilor emise, se elimină atitudini negative sau negativiste.

Metoda creativă *Brainstormingul*

Cuvântul „*brainstorming*” provine din limba engleză de la „*brain*” care înseamnă **creier** și „*storm*” care înseamnă **furtună**, plus sufixul „*-ing*”, traducerea fiind „**furtună în creier**”.

Cantitatea generează calitatea, este un principiu al brainstormingului. Reprezintă o metodă foarte importantă și cea mai răspândită, care stimulează creativitatea copiilor. De asemenea, obiectivul urmărit de această metodă îi provoacă și îi solicită pe copii să se implice activ la numeroase activități, devenind astfel mai activi, mai capabili să se concentreze în diferite grupuri creative.

Cadrul didactic nu trebuie să intervină în discuțiile participanților, el doar ascultă cu atenție. Grupul format nu trebuie să depășească 30 de copii și este de preferat să fie compus dintr-un grup par și eterogen din punct de vedere al pregătirii și al aptitudinilor.

Etapele acestei metode creative sunt următoarele:

- se selectează tema și se anunță sarcina de lucru;
- se pot face observații și comentarii doar pozitive privind ideile, informațiile din grup;
- se alocă o mică pauză pentru „așezarea” ideilor transmise;
- ideile transmise se reiau, iar grupul caută criterii de repartizare a lor pe categorii-simboluri, imagini care constituie posibile criterii;
- pentru a discuta, evalua și critica ideile listate, grupul se distribuie în subgrupuri; la final, se aleg cele mai bune și reale idei;
- pentru a fi descoperite și de ceilalți, fiecare subgrup își expune ideile în diverse moduri: imagini, cântece, propoziții, desene, cuvinte, joc de rol;
- cadrul didactic are un rol extrem de important, să stimuleze exprimarea ideilor și să nu admită intervenții inhibante.

Bibliografie:

- Dulamă, M. E., *Metode, strategii și tehnici didactice activizante*, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2002;
- Ionescu, M., *Demersuri creative în predare și învățare*, Presa Universală Clujeană, 2000;
- Mihăescu, M., *Metode activ-participative aplicate în învățământul primar*, București, Editura Didactica, Publishing House, 2010.

UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE LA CLASELE PRIMARE

POPA CAMELIA

LICEUL TEORETIC "MIRCEA ELIADE"

Inteligența artificială reprezintă una dintre cele mai importante inovații tehnologice ale secolului XXI, având aplicații variate în educație. La clasele primare, utilizarea acestei tehnologii poate transforma procesul educațional, oferind noi oportunități pentru personalizarea învățării și creșterea implicării elevilor.

Inteligența artificială, prescurtată AI, se referă la simularea proceselor de gândire umană de către computere și alte sisteme tehnologice. Aceste procese includ învățarea (achiziția și procesarea informațiilor), raționamentul (luarea deciziilor pe baza regulilor sau algoritmilor) și autocorectarea. AI este prezentă în multe aplicații educaționale, fiind utilizată pentru a oferi asistență personalizată și pentru a analiza datele elevilor pentru a îmbunătăți procesul de învățare.

Elevii pot folosi AI în diferite moduri pentru a-și îmbunătăți experiența de învățare:

- Pentru rezolvarea problemelor: Aplicațiile bazate pe AI, cum ar fi cele pentru matematică, oferă explicații pas cu pas pentru a ajuta elevii să înțeleagă conceptele dificile.
- Pentru dezvoltarea competențelor de citire și scriere: Elevii pot folosi aplicații care corectează erorile și oferă sugestii de îmbunătățire.
- Pentru explorare interactivă: Platformele bazate pe AI permit elevilor să exploreze subiecte complexe, cum ar fi simulările 3D la științele naturii sau hărțile interactive la geografie.
- Pentru feedback personalizat: Elevii pot primi îndrumări adaptate nivelului lor de înțelegere, identificând punctele forte și domeniile care necesită îmbunătățire.
- Pentru învățarea limbilor străine: AI este utilizată pentru aplicații precum Duolingo, care oferă lecții personalizate de vocabular, gramatică și pronunție.

Una dintre cele mai importante contribuții ale AI este capacitatea sa de a personaliza procesul educațional. Algoritmii pot analiza rapid ritmul de învățare al fiecărui elev, oferind conținuturi și exerciții adaptate nivelului său de cunoștințe. Acest aspect este esențial pentru a sprijini elevii care întâmpină dificultăți în înțelegerea anumitor concepte, precum și pentru a stimula copiii cu aptitudini avansate.

Feedback-ul instantaneu oferit de sistemele AI reprezintă un alt avantaj major. Platformele educaționale pot evalua răspunsurile elevilor și pot oferi explicații suplimentare pentru greșelile făcute. Această abordare ajută elevii să învețe mai rapid și mai eficient, consolidând cunoștințele într-un mod interactiv.

AI contribuie, de asemenea, la creșterea accesibilității educației pentru copiii cu nevoi speciale. Aplicațiile care recunosc vorbirea, traduc textul sau oferă ghidare vizuală pot elimina barierele tradiționale în procesul de învățare, oferind tuturor șansa de a participa activ la lecții.

În învățământul primar, platformele de învățare adaptativă sunt unele dintre cele mai utilizate instrumente bazate pe AI. Aceste aplicații pot ajusta dificultatea exercițiilor în funcție de răspunsurile elevilor, asigurând o progresie logică a învățării. Un exemplu remarcabil este utilizarea platformelor educaționale care combină gamificarea cu inteligența artificială, oferind un mediu captivant și motivant.

Roboții educaționali reprezintă o altă inovație de succes. Aceștia pot interacționa cu elevii prin întrebări, jocuri și activități interactive, transformând lecțiile în experiențe memorabile. De asemenea, roboții pot ajuta elevii să își dezvolte competențele sociale prin simularea diferitelor scenarii de interacțiune.

Evaluarea automatizată este un alt exemplu de utilizare eficientă a AI. Corectarea temelor și testelor poate fi realizată rapid, ceea ce permite profesorilor să acorde mai mult timp pentru planificarea lecțiilor și activități care stimulează creativitatea.

Utilizarea AI la diferite discipline școlare

La matematică, AI poate ajuta elevii să înțeleagă concepte complexe prin explicații vizuale și interactive. Aplicațiile bazate pe AI pot genera probleme personalizate, în funcție de nivelul fiecărui elev și pot oferi soluții pas cu pas pentru înțelegerea greșelilor. Un exemplu concret este utilizarea platformelor care ajustează în timp real exercițiile de matematică sau aplicații ce utilizează jocuri pentru consolidarea abilităților numerice.

La istorie, AI poate transforma lecțiile într-o experiență captivantă prin utilizarea simulărilor istorice și a realității augmentate. De exemplu, există aplicații care permit elevilor să „viziteze” virtual locații istorice precum Roma Antică sau câmpurile de luptă din Primul Război Mondial, oferind explicații detaliate și informații contextuale.

La geografie, AI facilitează utilizarea hărților interactive și a simulărilor climatice pentru a înțelege fenomenele naturale și impactul activităților umane asupra mediului. Aplicații precum Google Earth Education oferă elevilor oportunitatea de a explora reliefurile planetei sau de a analiza modificările ecosistemelor cauzate de schimbările climatice.

La limba română, AI poate sprijini dezvoltarea competențelor de scriere și citire prin analizarea textelor elevilor și oferirea de sugestii pentru îmbunătățire. De asemenea, inteligența artificială poate fi utilizată pentru a îmbunătăți ortografia și gramatica, în timp ce anumite aplicații pot ajuta profesorii să creeze întrebări bazate pe text pentru înțelegerea lecturii.

La educația civică, AI poate facilita învățarea prin scenarii interactive care simulează situații din viața reală, cum ar fi luarea deciziilor etice sau rezolvarea conflictelor. Pot fi utilizate aplicații care folosesc AI pentru oferirea de texte educative care dezvoltă gândirea critică și conștientizarea civică a elevilor prin discuții ghidate.

În învățământul primar, integrarea aplicațiilor educaționale bazate pe AI poate aduce rezultate excelente. De exemplu, folosirea platformelor care combină învățarea cu jocuri interactive poate ajuta elevii să înțeleagă concepte complexe într-un mod distractiv. În același timp, AI poate facilita activități de grup prin aplicații care promovează colaborarea și rezolvarea problemelor în echipă.

Un alt exemplu de bună practică este utilizarea roboților sociali pentru sprijin emoțional. Aceștia pot ajuta copiii să își gestioneze emoțiile și să învețe empatia prin conversații ghidate și activități interactive.

Gamificarea este un alt instrument puternic, care combină jocurile educative cu AI pentru a stimula interesul și implicarea elevilor.

Implementarea tehnologiilor bazate pe AI nu este lipsită de provocări. Costurile asociate cu achiziționarea și întreținerea infrastructurii tehnologice pot fi o barieră pentru multe școli. De asemenea, formarea profesorilor pentru utilizarea eficientă a acestor instrumente necesită timp și resurse suplimentare.

O altă preocupare este riscul ca tehnologia să devină prea dominantă în procesul educațional. Interacțiunea umană rămâne fundamentală pentru dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor, iar utilizarea excesivă a inteligenței artificiale poate reduce aceste interacțiuni valoroase.

În concluzie, inteligența artificială are potențialul de a revoluționa educația, oferind soluții inovatoare pentru personalizarea învățării, îmbunătățirea accesibilității și creșterea eficienței predării. Cu toate acestea, este esențial ca implementarea inteligenței artificiale în școli să fie realizată cu atenție, având în vedere atât beneficiile, cât și provocările asociate. Prin adoptarea unor strategii responsabile și prin promovarea unui echilibru între tehnologie și interacțiunea umană, AI poate deveni un partener valoros în educația viitoarelor generații.

Activitate STEAM: Reciclarea creativă cu trusa LEGO Spike

Beatrice Cîrstea

Școala Gimnazială Ioan Duhovnicul

Clasa: a IV-a

Tema: Reciclarea și protejarea mediului

Durata: 50 minute

Obiective:

1. Să dezvolte gândirea critică și creativitatea elevilor în contextul reciclării.
2. Să înțeleagă importanța colectării selective și reutilizării materialelor.
3. Să construiască un prototip funcțional folosind trusa LEGO Spike.

Desfășurarea activității

1. Introducere (5 minute)

- **Discuție:** Profesorul prezintă problema reciclării și importanța colectării selective. Se discută despre ce materiale sunt reciclabile (plastic, hârtie, metal, sticlă).
- **Provocare:** Elevii sunt încurajați să găsească o soluție creativă pentru a ajuta la procesul de reciclare, folosind trusa LEGO Spike.

2. Planificare și design (10 minute)

- **Echipe:** Elevii sunt împărțiți în grupuri de 3-4 persoane. Fiecare grup alege un tip de material reciclabil (de exemplu: plastic, hârtie).

- **Brainstorming:** Elevii schițează idei pentru un dispozitiv care să ajute la reciclare, cum ar fi:
 - Un sortator automat de deșeuri.
 - Un braț robotic care ridică și separă materiale reciclabile.
 - O bandă rulantă care transportă materiale spre o stație de reciclare.
- **Setarea trusei LEGO Spike:** Fiecare grup identifică piesele și senzorii necesari pentru proiectul lor.

3. Construcție și programare (25 minute)

- Elevii folosesc trusa LEGO Spike pentru a construi prototipul ales.
- **Exemple de implementare:**
 - Un sortator automat folosind senzorul de culoare pentru a identifica și separa plasticul de hârtie.
 - Un braț robotic care folosește motorul mare pentru a ridica obiecte și a le plasa în recipiente diferite.
- Elevii programează modelul folosind aplicația LEGO Spike, utilizând blocuri simple pentru mișcare și detecție.

4. Prezentare și testare (10 minute)

- Fiecare grup își prezintă prototipul și explică cum funcționează.
- Se testează modelele pentru a vedea cât de bine îndeplinesc sarcinile. De exemplu:
 - Sortatorul detectează corect culorile?
 - Brațul robotic poate ridica obiectele?

Evaluare și reflecție

- Elevii discută despre ce au învățat din activitate.
- Întrebări ghidate:
 - Cum ar putea fi îmbunătățit dispozitivul vostru?
 - Cum ajută tehnologia la protejarea mediului?
- Profesorul oferă feedback și încurajează elevii să aplice aceleași principii în alte proiecte.

Materiale necesare:

- Trusa LEGO Spike. obiecte reciclabile mici, tablete sau laptopuri pentru programare.

Proiect didactic ADP

Vironica Domnica Hurjui

Grădinița Cu Program Normal Hurjueni

ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)

NIVELUL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: nivelul II / grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Povești de iarnă la gura sobei”

CATEGORIA ACTIVITĂȚII DE ÎNVĂȚARE: Activitate de dezvoltare personală

DENUMIREA ACTIVITĂȚII: Întâlnirea de dimineață

TEMA ACTIVITĂȚII: „Întâmplări la sănius”

MIJLOC DE REALIZARE: - Exerciții de stimulare a comunicării

ELEMENTELE ACTIVITĂȚII: : salutul, prezența, completarea calendarului naturii, tabloului emoțiilor și responsabilităților, noutatea zilei, regulile grupei, activitatea de grup, momentul de mișcare, mesajul zilei.

SCOPUL: Crearea unui climat stimulat în vederea dezvoltării comunicării orale, favorizând interrelaționarea, împărtășirea ideilor și manifestarea liberă a unor atitudini comportamentale de empatie, toleranță și colaborare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să utilizeze formule de salut cunoscute, specifice momentului zilei, folosind limbajul verbal și nonverbal;
- Să identifice caracteristicile vremii, selectând simbolurile corespunzătoare calendarului naturii;
- Să comunice cunoștințe, impresii și opinii, apelând la propriile experiențe;
- Să execute exerciții motrice însușite anterior în contexte variate, într-un ritm corespunzător;
- Să stabilească, desprinzând din context, cu ajutorul educatoarei „mesajul zilei”;
- Să participe activ la activitatea de grup realizând sarcina comună cerută.

STRATEGII DIDACTICE:

1. **metode și procedee:** conversația, explicația, problematizarea, observația, exercițiul fizic, jocul.
2. **mijloace materiale:** panoul prezenței, omul de zăpadă, calendarul naturii, jetoane cu caracteristici ale vremii, panoul emoțiilor, CD, calculator;
3. **forme de organizare:** frontal, individual;
4. **elemente de joc:** surpriza, mișcarea, mânuirea materialelor, aplauzele;

Durata: 30 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Bane, Coleen, „Ce este întâlnirea de dimineață - Bună dimineața! Mă bucur că ești aici!”, Manualul cadrului didactic pentru întâlnirea de dimineață;
- Îndrumător pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar, Ed. Diamant.
- Dumitrana, M.,(2001), „Educarea limbajului în învățământul preșcolar, Comunicarea orală”, Ed. Compania București;
- MEN, (2019), „Curriculum pentru educație timpurie”, Editura DPH București;
- Oprea, C.L, (2007), „Strategii didactice interactive”, E.D.P.București;
- Silvia Breben și colaboratorii, (2007), „Metode interactive de grup, Ghid metodic”, Editura Arves, Craiova;

Scenariul întâlnirii de dimineață

În debutul activității copiii intră în sala de grupă intonând cântecul „Iarna ne-a sosit în zori” și se așează în semicerc, pe scăunele, în locul destinat întâlnirii de dimineață.

Voi recita versurile:

„Dimineața a sosit

Omuleții s-au trezit

Noi în cerc ne așezăm

Și frumos ne salutăm:

- Bună dimineața dragi omuleți!”.

Copiii răspund în cor **salutului** adresat de educatoare, după care se prezintă musafirii(oamenii de zăpadă) prezenți în sala de grupă.

Atenția copiilor va fi atrasă de un zgomot făcut de Omul de zăpadă care generează o discuție între educatoare și musafir , în cadrul căreia acesta este prezentat:

- este un om de zăpadă fermecat care va sta toata ziua și care v-a pregătit multe surprize pe care le voi scoate din buzunarele lui magice. (**Noutatea zilei**).

Copiii sunt invitați să se prezinte fiecare și să salute politicos Omul de zăpadă, dând mâna cu acesta și așezând totodată imaginea cu Omul de zăpadă pe un tablou de iarna, (**prezența copiilor**). Se vor numi și copiii absenți, așezându-se fotografiile pe panou, se vor număra și vor spune câte fete și câți băieți sunt , pentru ca apoi atenția preșcolarilor va fi îndreptată către surpriza adusă de Omul de zăpadă - **sania**.

Preșcolarii vor comunica idei despre „Întâmplări hazlii la săniuș” (**întâlnirea de grup**). Discutându-se despre aceste întâmplări se fac conexiuni cu vremea de afară, completându-se

astfel **calendarul naturii**, purtându-se discuții despre starea vremii la sosirea copiilor la grădiniță cu accent pe: temperatură, prezența/absența zăpezii/ ploii, apariția unor fenomene, ceață.

Data, luna și anul vor fi descoperite și completate la **știrea zilei**.

Omul de zăpadă este antrenat în jocul cu text și cânt, „Luați seama bine!”, realizându-se astfel **momentul de mișcare**.

Împărtășirea cu ceilalți se va realiza printr-o scurtă discuție despre ce s-a întâmplat deosebit în viața lor.

Apoi, copiii împreună cu educatoare vor discuta despre starea emoțională din aceasta zi așezând pe panou fața potrivită stării lor emoționale.

Educatoarea, expune copiilor mesajul zilei” *Ne place să ne jucăm cu sania*”

Regulile grupei

Regulile grupei stabilite la începutul anului școlar, vor fi reamintite printr-o formulă specifică: „**Mă aștept astăzi să particip la activități, să aveți răbdare să vă ascultați colegii, să fiți ordonați**”.

Responsabilități

Le reactualizez copiilor responsabilitățile la nivel de grupă, iar acei copii care sunt de serviciu miercuri vor primi ecusoanele.

Copiii vor fi apreciați pentru participarea la activitate și părăsesc sala de grupă executând “mersul schiorilor” (tranziție).

ROLUL CREATIVITĂȚII ÎN PROCESUL DIDACTIC

Liliana Toncu

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Copiii zilelor noastre sunt supuși unor numeroase și variate contexte de învățare de la vârste fragede. Ei sunt obișnuiți să cunoască cu ajutorul tuturor simțurilor diverse realități și să consolideze cele învățate prin modalități interactive oferite frecvent de mediul digital. Feedbackul imediat și recompensele sunt și ele prompte. Motivarea acestor copii pentru activitatea școlară este o adevărată provocare pentru cadrele didactice.

Folosirea creativității în activitatea de profesor atrage după sine efecte pozitive cum ar fi înlăturarea monotoniei, facilitarea accesului la lucruri noi, inedite, adaptative, cu efect pozitiv asupra stării de bine, validarea ca persoane competente.

Elevii cu care lucrăm fac parte din generația digitală și sunt caracterizați de particularități psihologice specifice. Aceștia doresc să se documenteze, să gândească și să rezolve probleme, își asumă riscuri, își dezvoltă competențe antreprenoriale, manifestă perseverență maximă în a-și atinge obiective care să le aducă plus pe starea de bine, sunt foarte ancorați în *aici și acum*, pe descoperirea lumii prin toate simțurile, așadar au nevoie să experimenteze.

În acest cadru, nevoile metodologice în procesul de învățare sunt într-o permanentă adaptare. Acestea trebuie să fie interactive, non-tradiționale, să se centreze pe formare de deprinderi și abilități, pe structurare și integrare a conținutului de învățare pentru o ușoară implementare în viața de zi cu zi. Este benefică utilizarea acelor metode care facilitează dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor, care permit practicarea și implementarea cunoștințelor, jocul de rol, studiile de caz, activitățile colaborative și creative.

Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație, nu ca un șir de operații șablon, de rutină. Cadrul didactic trebuie să dispună de capacitatea de înțelegere a copiilor, să trăiască împreună sentimente puternice, să creeze situații care să îmbogățească mintea copilului cu anumite reprezentări și obișnuințe.

Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal. Nu există copil care să nu deseneze, să nu fabuleze.

Copiii au o creativitate fantastică înăscută.

Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber acasă sau la școală, toate au darul de a-i ajuta să-și exprime emoțiile, gândurile și sentimentele.

Cadrul cel mai important de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul, cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje etc. Poveștile, memorizările, lecturile după imagini, toate au rolul de a le stimula creativitatea. Un exercițiu util pentru dezvoltarea creativității copilului, îl poate reprezenta continuarea unei povești fascinante, găsirea unui alt final sau crearea unei povești pe baza unui șir de ilustrații. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei. Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor astfel:

- prin crearea unui mediu adecvat în care jocul să se desfășoare fără restrângeri;
- prin libertate de exprimare;
- prin diverse ateliere de creație;
- încurajând procesul creativ, indiferent de rezultat;

Mai mult decât orice activități, activitățile de educație plastică, abilități practice, educație muzicală, constituie cadrul și mijlocul cel mai generos de activare și stimulare a potențialului creativ. Artă îl pregătește pe copil să trăiască în frumusețe, în armonie, să respecte frumosul și să vibreze în fața lui. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a așteptărilor, a relațiilor cu ceilalți, a problemelor. Mijloacele artei devin pentru copil unelte autentice de rezolvare curajoasă și cu știință a

problemelor de echilibrare, de armonizare, de modelare a spațiului în care trăiește, învață și se joacă, de automodelare. Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială, dar și cea artistică și delicatețea comportamentală.

Activitățile artistico-plastice constituie un mijloc de dinamizare și exprimare a vieții copilului, a achizițiilor sale intelectuale, afective, voliționale și motivaționale. Motivația copilului pentru activitățile artistico-plastice și practice este nevoia de exprimare a propriilor trăiri, nevoia de a reda imaginea într-un mod artistic sau plăcerea de a povesti în imagini. Reprezentările plastice ale copilului evoluează treptat spre o redare cât mai realistă, alteori intervine imaginația creatoare și trece spre fabulație, spre ireal.

Dintre limbajele artei, limbajul plastic este cel mai apropiat școlarului mic. Acest limbaj are misiunea de a echilibra și de a armoniza relațiile copilului cu natura, cu sine. Cadrul didactic nu va cere copilului să reproducă, să execute cu măiestrie asemănarea, până la identificare, cu înfățișarea naturii, care oricum este, în mod permanent, alta. Dacă ar acționa așa, ar face din copil un inapt în ceea ce privește creația artistică, l-ar îndepărta de artă și l-ar înstrăina de propriile posibilități creative.

La vârste mici copilul are tendința de a se exprima în lucrările lui, bazându-se pe experiența personală. De aceea este bine să se acorde copilului libertatea de a găsi mijloace și forme de redare a propriilor impresii despre lume, în care să se reflecte emoțiile și sentimentele trăite.

Cultivarea creativității este o necesitate și se impune din ce în ce mai mult într-o societate în continuă mișcare.

Bibliografie

Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie, București, Editura Bic All, 2007

Cojocariu, Venera – Mihaela, Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008

Roco, Mihaela - Creativitate și inteligență emoțională, Iași, Polirom, 2004

Tehnici de abordare a predării - învățării - evaluării inovative

Florentina Dragotoiu

Scoala Gimnaziala Nr.14 Drobeta Turnu Severin

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional.

Metodele utilizate la școlari sunt atât cele „clasice”, cât și cele „moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului școlar și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut, prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale școlarilor în direcția propusă, le captează atenția,

stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învățare este necesar să țină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învățare, cum ar fi: competențele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual și capacitățile elevilor, resursele materiale accesibile și gradul de complexitate al conținutului.

Astfel, metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învățării.

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup. În învățământul primar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintesc:

1. Explozia stelară - steluța mare și 5 steluțe mici
2. Lotus- flori de nufăr mici și o floare de nufăr mare
3. Bula dublă-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeți lungi și scurte
4. Predarea/învățarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane, coronițe
5. Ciorchinele - cercuri sau ovale de două mărimi și două culori, săgeți
6. Cubul - un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predați, 6 plăcuțe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii
7. Pălăriuțe gânditoare - albă, roșie, galbenă, verde, albastră neagră
8. Piramida și diamantul - suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite
9. Mozaicul - fișa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat
10. Diagrama Venn - fișe de lucru, ecusoane
11. Brainstormingul, problematizarea, jocul de rol, turul galeriei

În continuare mă voi opri asupra câtorva dintre cele enumerate valorificând experiența la clasă. De exemplu, atunci când am vorbit despre tema **Prietenie**, la **clasa a II-a**, am folosit **brainstormingul** întrebându-i pe copii la ce se gândesc când aud acest cuvânt

sau **problematizarea** atunci când le-am adresat întrebările (Cum ai fi procedat dacă prietenul cel mai bun te-ar fi lovit, în timp ce te certai cu el? sau De ce credeți că prietenul salvat a dăltuit în piatră cuvintele spuse?), iar ei au răspuns, după ce le-am prezentat povestea, fără a cunoaște și finalul (doar după ce au răspuns):

„Iată povestea a doi foarte buni prieteni care călătoreau împreună prin deșert. La un moment dat, discutând între ei încep să se certe, iar unul dintre prieteni îl pălmuește pe celălalt. Cel pălmuț întristat, dar fără să riposteze și fără să zică nimic, a scris pe nisip: „ASTĂZI CEL MAI BUN PRIETEN M-A PĂLMUIT”.

Continuându-și drumul lor au găsit o oază, moment în care au decis să facă o baie. Prietenul care a fost pălmuț, extenuat de căldură și drum, intrând în apă și neștiind să înoate bine, aproape că era să se înece. Dar prietenul său l-a salvat. După ce și-a revenit, el a scris pe o piatră: „ASTĂZI CEL MAI BUN PRIETEN AL MEU MI-A SALVAT VIAȚA.”

Prietenul care a pălmuț obrazul și a salvat viața celui mai bun prieten al său, îl întreabă pe celălalt: „Prima dată, atunci când te-am lovit, ai scris în nisip, iar acum o faci pe o piatră, de ce?”.

Atunci prietenul său îi răspunde: „**Când cineva te rănește ar trebui să o scrii pe nisip, pentru ca vânturile iertării să poată șterge. Dar, atunci când cineva face ceva bun pentru tine, ar trebui să o gravezi în piatră, în așa fel încât nici măcar un vânt să nu poată șterge.**”

Apoi am folosit **jocul „Lanțul ideilor”**, unde fiecare a continuat enunțurile date:

„Dacă aș fi o furnică, m-aș împrieteni cu...”

Dacă aș fi o albină, m-aș împrieteni cu...

Dacă aș fi o pisică, m-aș împrieteni cu...

Dacă aș fi un câine, m-aș împrieteni cu...”

A urmat **Turul galeriei** după ce fiecare elev a desenat obiectul preferat al prietenului, iar ceilalți au examinat lucrările colegilor scriind observațiile, aprecierile pe posterele lor.

Fiind la o temă legată de prietenie, nu puteam să nu realizez **jocul de rol „Ziua de naștere”** în care elevii au folosit mimica, gesturi, mișcări și diferite obiecte necesare sărbătoririi unei zile de naștere cu prietenii.

După petrecere cu ajutorul **ciorchinelui** au reușit să identifice cu ușurință calitățile prietenului adevărat, care bineînțeles nu a lipsit de la petrecere.

Ora s-a terminat cu o stare de bine generală, fiecare copil simțindu-se mai bogat deoarece în jurul fiecăruia se afla un grup de prieteni, de aceea aș putea concluziona că dezvoltarea personală are un rol foarte important, căci dacă elevii trăiesc împărțind cu ceilalți, învață generozitatea, dacă

sunt acceptați, învață să iubească, dacă sunt apreciați ei învață să aibă un vis de împlinit, dacă trăiesc în prietenie, învață că este plăcut să trăiești și că viața-i minunată, dacă copiii sunt încurajați, atunci ei învață să fie încrezători.

Un alt exemplu ar fi atunci când am vorbit despre tema **Emoții de bază, la clasa I**, când am discutat pe baza poveștii vizionate unde elevii au identificat emoțiile de bază pe care detectivul le-a prezentat pe rând și fiecare și-a exprimat părerea în legătură cu greșelile pe care le-au făcut copiii din povestea prezentată. (**accent pe motivația învățării**)

Jocul „Cutia pentru supărări, cutia pentru bucurii”

Și-au amintit situații în care aceștia au fost fericiți, supărați, speriați sau surprinși. La îndemnul meu, pe rând, aceștia au verbalizat întâmplările și au accentuat emoția pe care au trăit-o desenând ceea ce și-au amintit și sortând cartonașele cu bucurie și surprindere în cutia pentru bucurii, iar pe cele cu supărare și frică în cutia pentru supărări. (**accent pe încredere**)

Jocul „Trenul emoțiilor”

Pe fiecare vagon era prinsă o ghicitoare. Le-am citit elevilor ghicitorile. Aceștia au recunoscut povestea și au asociat acesteia imagini. Au povestit pe scurt momentele ilustrate și au stabilit cu ajutorul altor colegi ce emoții au trăit fiecare personaj ilustrat, asociindu-le emoticonul corespunzător. (**accent pe dezvoltarea încrederii în capacitățile lui de învățare**)

Ex. –Scufița era veselă când a plecat la bunicuța ,dar când ajunsese la ea, se speriasse foarte tare.

„Cei trei purceluși” – veseli când se jucau toată vara fără nicio grijă; speriați când lupul le dărașă căsuțele (celor doi);

„Capra cu trei iezi” – capra veselă la plecare gândindu-se că iezi sunt ascultători; tristă, furioasă la întoarcere;

„Fata babei și fata moșneagului” – fata babei speriată de ceea ce găsește în cufărul ales; fata moșneagului veselă că își bucură tatăl.

Jocul „Mersul emoțiilor”

Câte doi, trebuiau să meargă spre mine, mergând în funcție de starea emoțională sugerată de înfățișarea mea. Odată ajunși la destinație, ei au fost cei care le-au sugerat colegilor starea. (**accent pe dezvoltarea relațiilor de prietenie și cooperare**)

Pentru a vedea cum se simt în alte situații le-am propus următorul **joc „Ce simți dacă...?”** (în brad fiind niște etichete pe care copiii le-au citit, precizând ce emoție ar trăi în diferite ipostaze, asociind eticheta corespunzătoare fiecărei situații, apoi au înlocuit-o cu un glob) - (**accent pe imaginea de sine, unicitatea persoanei**)

1. AFARĂ PLOUĂ. s

2. BUNICII VOR VENI IN VIZITĂ. v
3. MÂINE AI TEST DE EVALUARE. t
4. UN CÂINE FIOROS VINE LĂTRÂND SPRE TINE. sp
5. PLECĂM ÎN EXCURSIE LA MUNTE. f
6. TE CERȚI CU UN PRIETEN. t
7. CÂȘTIGI LA UN CONCURS. f
8. AI PRIMIT MULTE CADOURI DE MOȘ NICOLAE. B

Joc de mișcare „Scapă de balon!”

Elevii au primit câte un balon pe care au notat frica fiecăruia. După ce l-au umflat, l-au spart strigând „Vreau să scap de această frică!” (**accent pe stima de sine, încrederea în forțele proprii**)

Importanța creativității în educație

Vesa Diana Nicoleta

SCOALA GIMNAZIALA NR 1 RIENI

Creativitatea își are originea în cuvântul latin “creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale.

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității.

Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni. Concepția conform căreia talentele și geniile sunt înnăscute a fost depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

În primul rând, creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu success la treptele superioare din viață. Educatorii

trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, ea va viza:

- stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;
- declanșarea motivației pozitive și afective;
- asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;
- jocul și metode pedagogice active;
- conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui;
- valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârstă preșcolară.

Copilul este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Preșcolaritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestațiilor printr-o motivație intrinsecă.

Metodele creative au un rol important în procesul de predare-învățare-evaluare și sunt folosite cu succes dacă, la rândul său, învățătorul este creativ în tot ceea ce face, începând de la acțiunea de predare, de alegere a metodelor adecvate, de procurare sau confecționare a mijloacelor didactice, proiectare și chiar evaluare a tuturor acțiunilor desfășurate.

În alegerea metodelor creative, trebuie să ținem cont de mai mulți factori: disciplina la care folosim metoda respectivă, tema lecției, particularitățile de vârstă și intelectuale ale copiilor, astfel încât acestea să faciliteze transmiterea cunoștințelor formarea priceperilor și deprinderilor propuse și să urmărim antrenarea și dezvoltarea capacităților creatoare, a imaginației, gândirii, iar prin acestea să sporim în mod semnificativ calitatea și eficiența predării-învățării.

Pe lângă găsirea unor metode de stimulare a creativității, este extrem de important să oferi și feedback și încurajări pozitive, care să formeze un obicei sănătos în mintea celui mic.

Pentru a dezvolta creativitatea la preșcolari, părinții și educatorii pot adopta diverse strategii care să sprijine explorarea și exprimarea liberă a ideilor copiilor.

În esență, creativitatea joacă un rol important în procesul de învățare. De exemplu, atunci când un copil are libertatea de a răspunde provocărilor și jocurilor, el își poate dezvolta abilitățile de rezolvare a problemelor și poate învăța să abordeze situațiile din perspective diferite.

În concluzie, creativitatea este o componentă fundamentală în viața copiilor.

Dezvoltarea acestuia influențează pozitiv multiple aspecte ale creșterii lor. Rolul jocului didactic în dezvoltarea creativității preșcolarilor este crucial, deoarece prin intermediul acestuia copiii își pot exprima imaginația, experimenta idei noi și dezvolta abilități esențiale într-un mod distractiv

și educativ. Orice activitate care solicită imaginația și libera exprimare a celor mici, fie ea de grup sau individuală, este un instrument eficient în dezvoltarea creativității, oferind copiilor oportunități unice de a explora și învăța într-un mod holistic și interactiv.

Bibliografie:

1. <https://www.scoalaargeseana.ro/didactica-magna/985-rolul-creativitatii-in-educatie>
2. <https://edict.ro/metode-creative-folosite-in-procesul-de-predare-invatare-evaluare/>
3. <https://www.vectordirect.ro/blog/inovatie-pentru-scoala/creativitatea-metode-si-strategii-de-dezvoltare-a-creativitatii-imaginatiei-si-inteligentei-emotionale-pentru-prescolari-si-elevi/>

Perspective contemporane și inovatoare în reprezentarea anotimpului iarna

Raluca-Vanessa Tudorel

Scoala Gimnaziala Nr. 19 Municipiul Ploiesti

Iarna este adesea asociată cu teme precum natura în repaus, frumusețea peisajelor înghețate și activitățile specifice, cum ar fi săniușul sau sărbătorile de sezon. În literatura de specialitate, se subliniază importanța anotimpurilor în educație pentru dezvoltarea imaginației, a creativității și a înțelegerii ciclurilor naturale.

Conform lui Lev Vygotsky, învățarea prin experiențe concrete și prin creativitate stimulează nu doar cunoștințele, ci și dezvoltarea emoțională a elevilor. Pe această bază, reprezentarea iernii devine un subiect esențial pentru elevii din clasele primare, cărora le este oferită posibilitatea de a explora teme diverse, cum ar fi frumusețea naturii, relația omului cu mediul sau adaptarea animalelor la frig.

Parte practică

Desene și picturi tematice

Un exemplu practic ce poate fi aplicat încă de la clasa pregătitoare, îl reprezintă organizarea unui atelier de pictură în care elevii să creeze peisaje de iarnă (exemplu: Pădurea). Acest material se alcătuiește prin pictarea paginii de lucru pe jumătate cu albastru (pentru a reda cerul). Cealaltă jumătate este acoperită cu buretele și cu acuarela albă (pentru a reda zăpada depusă pe pământ). Peste acestea se desenează brazii (aproximativ 3). La final se decorează cu fulgi de zăpadă utilizând degetul. Elevii pot lucra individual sau în grupuri, având ca punct de plecare prezentarea pas cu pas a lucrării și un exemplu model afișat în fața clasei. Aceste activități stimulează motricitatea fină și învățarea colaborativă.

Povestiri și compuneri de sezon

O altă activitate practică, potrivită pentru clasele a III-a și a IV-a, este lectura unei povești

precum „Fetița cu chibrituri” sau „Legenda bradului de Crăciun” și provocarea elevilor să redacteze propria poveste inspirată de iarnă, cu ajutorul unui plan de idei formulat împreună în clasă. Elevii pot imagina ce s-ar întâmpla într-o zi perfectă de iarnă, incluzând detalii despre peisaje sau personaje fictive. Acest exercițiu îmbină lectura, scrierea creativă și exprimarea emoțiilor prin cuvinte.

Jocuri experimentale

Un alt exemplu este realizarea experimentelor. Pentru clasa a IV-a s-a aplicat un experiment prin care elevii observă formarea cristalelor de gheață. Fiecare elev primește un recipient mic cu apă de la robinet, sare și alte materiale (zahăr, nisip), o linguriță pentru amestecare. Acest experiment necesită și un congelator sau o sursă rece (cum ar gheață într-un vas mare).

Fiecare elev umple pe jumătate un recipient cu apă, acesta va fi folosit ca un eșantion de control, pentru a observa înghețarea apei fără a fi influențată de alte substanțe.

În cel de-al doilea recipient se adaugă o lingură de sare în apă și se amestecă bine până când aceasta se dizolvă. În cele din urmă și acest vas se introduce în congelator.

În cel de-al treilea recipient, peste apă se adaugă zahăr și nisip în proporții similare. Se amestecă bine și se introduce la congelator.

Recipientele se scot la intervale regulate pentru a observa formarea cristalelor de gheață. Se observă dimensiunea și structura acestora în funcție de substanțele adăugate.

În urma acestui experiment, elevii pot compara rezultatele și pot adresa întrebări. Profesorul le poate atrage atenția asupra următoarelor aspecte:

- De ce apa cu sare îngheață mai greu?
- Cum afectează celelalte substanțe (zahărul, nisipul) procesul?
- Cum se corelează experimentul cu fenomenele naturale, cum ar fi de ce drumurile sunt presărate cu sare iarna?
- De ce gheața de pe lacuri este diferită?

La final se oferă informații explicative ce pot fi scrise sub forma unui ciorchine pe tablă, plecând de la cuvântul îngheț/gheață/iarna. Sau sub forma unei hărți conceptuale prin care să rezumăm informațiile cele mai importante ale experimentului.

Informațiile ce trebuie evidențiate sunt:

- apa pură îngheață la 0°C, formând cristale de gheață regulate;
- apa cu sare scade punctul de îngheț al apei (proces numit deprimarea punctului de îngheț) și împiedică formarea cristalelor de gheață până la temperaturi mai scăzute;
- alte substanțe cum ar fi zahărul, poate afecta formarea cristalelor prin interacțiunea cu moleculele de apă, iar nisipul sau alte particule solide pot acționa ca nucleee de cristalizare.

Integrarea tehnologiei

Prin aplicații digitale, elevii pot explora schimbările meteorologice ce se petrec pe parcursul anotimpului iarna în diferite zone geografice ale țării. Aceștia pot viziona documentare despre viața animalelor polare. Crearea unor prezentări folosind mijloacele digitale în care fiecare elev explică modul în care iarna influențează viețuitoarele din natură poate fi o activitate care încurajează cercetarea individuală și prezentarea informației.

Concluzii

Prin activități practice și creative, reprezentarea anotimpului rece devine un instrument educativ valoros și ofertant. Această abordare ajută elevii să înțeleagă și să aprecieze nu doar estetica iernii, ci și complexitatea proceselor naturale care definesc acest anotimp. Integrarea creativității, tehnologiei și experimentelor practice le oferă elevilor un mod dinamic și captivant de învățare, pregătindu-i pentru o înțelegere profundă a relației dintre om și natură.

Bibliografie

- Vygotsky, Lev S., „*Imaginație și creativitate în copilărie*”, Editura Litera, 2006, București.
- Andersen, Hans Christian, „*Fetița cu chibrituri*”, Editura Corint, 2012, București.
- Ganea, Diana, „*Didactica aplicată – învățarea prin joc și experiment*”, Editura Didactică și Pedagogică, 2015, Cluj-Napoca.

Magia sărbătorilor de iarnă

CAMELIA COTÎRȚĂ

Școala Gimnazială „I.G.Duca

Prin activitățile educative comune, active, părintele are ocazia să-și cunoască copilul și reușește astfel să-l descopere și în alt cadru decât cel al familiei. Rolul familiei devine esențial astfel în a se asigura că oferă celui mic sprijinul necesar și fundamental unei dezvoltări continue.

Participarea părinților la activitatea educativă le creează copiilor sentimente de siguranță, înțelegere, bucurie, copilul arată că știe ce poate, iar părintele este mândru de copilul său în relație cu ceilalți.

Aceste activități aduc bucurie în rândul copiilor și al părinților prin rezultatele obținute, prin efortul reușit și plăcerea de a petrece timp împreună.

Nici o altă perioadă a anului nu e mai frumoasă ca cea a sărbătorilor de iarnă. Iarna, tărâmul de poveste, anotimpul alb care îmbracă totul în magie!

Bradul deține rolul principal în perioada Crăciunului. Împodobitul acestuia este cel mai îndrăgit obicei de sărbători, datorită simbolurilor care i se asociază: iubire (pentru că este

împodobit de întreaga familie), bucurie și fericire (pentru că sub el sunt puse cadourile), magie (se spune că Moș Crăciun nu vine în casele unde nu există brad), viață, trăinicie și sănătate (pentru că este mereu verde, chiar și când afară este zăpadă).

De aceea, avem o tradiție a clasei noastre. Înainte cu o săptămână de serbarea dedicată Crăciunului, părinții, împreună cu copiii lor, împodobesc în sala de clasă un brad frumos, cântând minunatele colinde, știute de toată lumea. Glasurile cristaline ale copiilor se împletesc cu cele ale părinților și răsună gingașe cântând „ Iată vin colindători”, „ Steaua sus răsare”, „ Domn, domn, să-nălțăm”. Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului și colindând, în timp ce împodobim bradul, simțim că devenim mai buni, ne simțim bine împreună.

După împodobirea acestui copac veșnic tânăr, se încinge apoi o horă, bucurându-ne de frumusețea podoabelor și de strălucirea luminițelor multicolore.

Lângă brad am așezat un șemineu confecționat de părinți, cu lemne și lumini care imită focul pentru ca decorul sărbătorilor să fie simțit cu adevărat. Am pus chiar și un frumos om de zăpadă realizat tot de către părinți, din pahare albe de plastic.

Împodobim apoi sala de clasă în așteptarea lui Moș Crăciun, cu beteală și frumoase crăciunițe.

Ca să-l întâmpinăm pe Moș Crăciun așa cum trebuie, i-am realizat portretul, cum am crezut noi că arată bătrânul moș. Noi credem că ne-au ieșit cât mai real!

Am făcut stelute și fulgi mari de nea cu care am realizat un panou frumos!

Am făcut oamenii noștri de zăpadă! I-am modelat din plastelină, le-am pus căciulițe din carton și fire de ață, să nu le fie frig. I-am așezat printre brăduții noștri cei cool, care au fost premiați cu diplome pentru materialele pe care le-am folosit.

SECRET SANTA!!! Cât de mult l-am așteptat! Am fost încântați să jucăm noi rolul Moșului, să vedem bucuria colegilor atunci când au primit darurile și nerăbdarea cu care le-au deschis! Au încercat să ghicească moșul și mulți dintre ei au reușit acest lucru, ceea ce arată că ne cunoaștem foarte bine.

A sosit și ziua serbării așteptată cu mare emoție. Totul decurge „ ca la carte”. Chiar dacă am mai uitat un cuvânt, un vers, suntem răsplătiți cu aplauze generoase din partea părinților, a bunicilor, care ne privesc cu ochii umezi de emoție și bucurie.

Sosește și Moș Crăciun, bătrânul minunat, sprijinindu-se în toiagul său magic, trăgând după el un uriaș sac în care se află cadourile noastre, cadouri pe care ni le va oferi pentru că am fost cuminți și ascultători. Îl primim cu aplauze, strigăte de bucurie, multă nerăbdare și cu multă, multă emoție în glasuri! Semăna cu portretele realizate de noi!

Serbarea se încheie! Am fi dorit să dureze mai mult, să ne bucurăm mai mult de petrecerea timpului împreună!

Implicând părinții în activitățile educative, aceștia devin mult mai implicați și mai conștienți de actul didactic, de importanța școlii în viața copilului, realizând astfel progres în activitatea didactică.

Rolul metodei Pălăriile gânditoare în stimularea creativității școlarilor mici

Mihaela Ciocar

Scoala Gimnaziala Nr. 26

Activitatea „**Cinstește, ca să fii cinstit**” implică lectura unui fragment din opera „**Stejarul din Borzești**” de Eusebiu Camilar. Pentru stimularea creativității participanților am aplicat o tehnică interactivă bazată pe interpretarea de roluri: *Metoda pălăriilor gânditoare*. Fiecare membru al grupului își alege, pe rând, din cele șase pălării gânditoare, o pălărie având culoarea: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru și va interpreta rolurile astfel:

Pentru asigurarea unei mai bune interpretări, elevii grupului care interpretează rolul unei *pălării gânditoare* vor coopera.

PĂLĂRIA ALBĂ - POVESTITORUL (informează)

Care sunt principalele evenimente prezentate în text?

Cum s-au petrecut faptele? Povestește pe scurt.

*Ce informații suplimentare avem despre această întâmplare din
lectura citită suplimentar?*

PĂLĂRIA ROȘIE – PSIHOLOGUL (spune ce simți despre...)

Ce v-a impresionat cel mai mult citind această lectură?

Ce sentiment v-a cuprins când ați citit textul?

*Ce ați simțit când Mitruț a fost ucis de hanul tătar, ca urmare a
unui răvășag făcut cu supușii săi?*

PĂLĂRIA VERDE- GÂNDITORUL (idei noi)

Imaginează-ți că erai în locul copilului Ștefan. Tu cum ai fi procedat?

Cum ar fi putut scăpa cu viață Mitruț?

Ce s-ar fi întâmplat dacă copiii ar fi rămas cu Mitruț?

Ce s-ar fi întâmplat dacă Mitruț nu ar fi fost ucis?

PĂLĂRIA NEAGRĂ – CRITICUL (aspecte negative)

Cu ce fapte din text nu ești de acord?

Ce greșeli consideri că s-au făcut?

Este justificată fuga copiilor?

*Este justificată fapta domnitorului Ștefan cel Mare de a-l ucide pe
hanul tătarilor?*

PĂLĂRIA GALBENĂ– CREATORUL (aspecte pozitive)

Ce ai învățat citind această lectură?

Ce alt sfârșit ar putea avea textul?

Care sunt aspectele pozitive desprinse din această întâmplare?

Cum ar fi trebuit să procedeze Ștefan cel Mare?

PĂLĂRIA ALBASTRĂ– MODERATORUL (clarifică)

*Formulează două întrebări și adresează-le colegilor pentru a vedea dacă au citit cu atenție
textul.*

Cum s-ar fi putut evita acest sfârșit dramatic pentru Mitruț. Dar pentru hanul tătarilor?

Ce învățătură extragem din acest text?

Găsește proverbe potrivite situației.

Cel mai important a fost să determin fiecare elev să folosească, pe rând, toate pălăriile, deoarece le oferea posibilitatea de a fi, la un moment dat, de aceeași parte cu colegii pe care, în mod normal, i-ar fi respins.

Folosind metoda pălăriilor gânditoare, am observat că unii elevi, care erau negativiști mai tot timpul, au avut o singură ocazie de a fi negativiști (când au fost sub pălăria neagră) și mai multe ocazii să renunțe la negativism (când au fost sub pălăria galbenă sau verde). De asemenea,

această tehnică interactivă stimulează gândirea colectivă, contribuind la dezvoltarea capacității de socializare a participanților, a capacității de intercomunicare și toleranță reciprocă, determinând respect pentru opinia celuilalt. Am aplicat *tehnica pălăriilor gânditoare* pentru a-i determina pe participanți să-și modifice perspectiva de gândire, luând în considerare și alte păreri, acceptând și alte puncte de vedere. Elevii au dezvoltat o explorare creativă în care cooperarea a predominat, eliminându-se astfel, gândirea contradictorie.

Activitatea s-a încheiat cu câteva **jocuri de rol**. Ofer copiilor câte un cartonaș cu imaginea unui personaj din poveste: Mitruț, Puiul de răzeș, Hanul tătar, Ștefan cel Mare.

Ex. *Eu și Ștefan*

Elevii își imaginează că Ștefan este în fața lor. Vor răspunde la câteva întrebări:

- Ce ați vrea să-l întrebați pe Ștefan ?
- Ce ați vrea să-l rugați pe Ștefan ?
- Ce ai face dacă ai fi, pentru o zi, Ștefan ?

Ex. *Ștefan și Hanul tătar, Mitruț și Puiul de răzeș, Hanul tătar și Mitruț*

Deoarece este perioada destinată cultivării cinstei, ca trăsătură pozitivă de caracter, în final se stabilește mesajul textului: Legenda „Stejarul din Borzești” ne dă o explicație pentru atitudinea neîndurătoare a domnitorului Ștefan cel Mare față de dușmani, astfel că în vremea sa, Moldova nu a mai fost „un pământ al năvălirilor”, ci o țară bine apărată.

Proverb: „Omul nu după haine, ci după fapte dobândește cinste.”

Importanța activităților outdoor

Corina- Andreea Ibănescu

Grădina Cu Program Prolungit raza de Soare Targoviste

Jocul în aer liber este benefic pentru copii dincolo de activitatea fizică pe care o oferă. Îi ajută să socializeze, să - și înțeleagă mai bine corpul, să se angajeze în jocuri imaginative și să se bucure de aer liber. Jocul în aer liber pentru dezvoltarea copiilor este crucial pentru că încurajează dezvoltarea fizică, îmbunătățește creativitatea, abilitățile sociale și susține bunăstarea emoțională. În lumea aglomerată și complexă de astăzi, poate fi dificil să programăm timp în aer liber cu copilul. Dar, este ceva căruia ar trebui să- i acordăm prioritate pentru creșterea și dezvoltarea sănătoasă copilului. Petrecerea timpului în aer liber în primii ani afectează în mod direct puterea fizică a copilului, coordonarea și chiar dezvoltarea sistemului imunitar. Astăzi, prea mulți copii își petrec zilele înhiși în fața unui ecran. Când un copil se joacă afară, la locul de joacă, poate să - și exploreze capacitățile fizice în moduri noi, fără a avea restricții.

Ei pot să sară, să se cațere și să se bucure de plăcerile simple de a fi copil fără distragerea atenției de la televizor sau telefon. Pe măsură ce se distrează și se joacă, vor învăța multe despre alți copii, despre ei înșiși și despre lumea din jurul lor. Când copiii se joacă afară cu alți copii, ajung să interacționeze într-un mediu nestructurat. Aceste interacțiuni le oferă șansa de a învăța, de a face descoperiri și de a împărtăși cunoștințele lor noi cu alți colegi. De multe ori, copiii nu au posibilitatea de a se juca cu diferite grupuri de copii atunci când sunt blocați în casă și sunt, prin urmare, limitați în ceea ce pot învăța despre comportamentul social. Jocul în aer liber implică adesea alergarea, săritura, cățărarea, aruncarea și prinderea, contribuind la dezvoltarea mușchilor, coordonarea și sănătatea fizică generală.

Experiențele senzoriale stimulează curiozitatea și încurajează imaginația creativă. În plus, stabilirea acestei relații pozitive cu activitatea fizică în primii ani ai copilului îi pregătește pentru o atitudine sănătoasă față de menținerea unui stil de viață activ până la vârsta adultă. Activitățile outdoor pot avea, de asemenea, mai multe efecte pozitive asupra dezvoltării emoționale a copiilor mici, fiind într-adevăr o parte esențială a primilor ani ai copilului. Importanța nu ar trebui să fie niciodată subestimată - este un pas vital către educarea unor indivizi încrezători și rezistenți. De la îmbunătățirea sănătății fizice până la îmbunătățirea creativității și încurajarea abilităților sociale, jocul în aer liber contribuie enorm la creșterea holistică a copilului.

Brainstormingul - Metodă de stimulare a creativității în învățământul primar

Maria Alexandra Costache

Scoala Gimnaziala Sat Parepa-rusani Comuna Colceag

Brainstormingul (engleză *brain = creier, storm = furtună*) este o metodă activ-participativă, integrată de I.O. Pânișoară, C.L. Oprea, R. Chirca (2019) în categoria metodelor bazate pe producerea ideilor și rezolvarea de probleme. Aceasta reprezintă o metodă modernă utilizată frecvent în proiectarea activităților din cadrul învățământului primar fiindcă are ca scop enunțarea a cât mai multor idei cu privire la o temă sau o situație, fără teama elevilor de a greși.

În literatura de specialitate, Ioan Bontaș (2008) afirmă despre Asaltul de idei (Brainstormingul), că se dovedește a fi „o modalitate complexă de a elabora (crea) în cadrul unui anumit grup, în mod spontan și în flux continuu, anumite idei, modele, soluții etc., noi, originale, necesare rezolvării (abordării) unor teme sau probleme teoretice sau practice” (p.195).

Așa cum reflectă traducerea din limba engleză, metoda reușește să declanșeze o *furtună* în creierele elevilor, prin antrenarea imaginației creatoare și a ingeniozității de care dau dovadă atunci când se implică activ în găsirea unor cuvinte potrivite pentru subiectul propus de către cadrul didactic.

Brainstormingul încurajează exprimarea directă a unui număr mare de idei (căci „nu calitatea contează, ci cantitatea” - cf. Cucos, 2002, p.298) cu privire la tema propusă, aceasta

reușește să cultive în rândul elevilor trăsături de personalitate precum spontaneitate și generozitate, dar și abilitățile de comunicare orală, prin faptul că susține manifestarea liberă a ideilor.

Etapele care stau la baza aplicării acestei metode interactive în sala de clasă ar putea fi:

- **etapa pregătitoare:** în primul rând, cadrul didactic trebuie să aleagă conform programei școlare în vigoare tema respectivă și să o prezinte elevilor
- **etapa productivă:** urmează notarea pe tablă sau flipchart a tuturor ideilor, cuvintelor sau sintagmelor oferite de către aceștia, precum și realizarea conexiunilor între informațiile furnizate de către colectivul de elevi. Informațiile vor fi comentate și grupate pe categorii.
- **etapa selecției ideilor:** urmând ca în final să fie aduse în prim-plan ideile care pot îndrepta discuța către tema lecției sau activității

În ceea ce privește posibilul număr de participanți prezenți la aplicarea metodei, Ion-Ovidiu Pânișoară (2001) spune că brainstormingul se desfășoară în cadrul unui grup de maximum 30 de persoane, de preferință eterogen din punct de vedere al pregătirii și poate fi aplicat în orice moment al lecției, însă sub îndrumarea unui cadru didactic care să „contabilizeze” răspunsurile recepționate.

Metoda urmărește ca elevii să își exploateze creativitatea prin oferirea unui număr mare de idei și de asemenea, încrederea în propriile răspunsuri. Participanții trebuie să accepte și să nu critice părerile celor din jur, ci mai degrabă să încerce să le îmbunătățească

Bibliografie:

1. Bontaș, I. (2008). *Tratat de pedagogie*. București: Editura ALL.
2. Cucuș, C. (2002). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. Pânișoară, I.O. (2001). Metode moderne de interacțiune educațională. În Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I.O. *Prelegeri pedagogice* (pp. 101-144). Iași: Polirom.
4. Pânișoară, I.O., Oprea, C.L., Chirca, R. (2019). Metode de învățământ. Perspective moderne. În Pânișoară, I.O., Manolescu, M. *Pedagogia invatamantului primar si prescolar* (pp. 389-419). Iași: Polirom.

Stimularea creativității prin valorificarea elementelor de limbaj plastic

Daniela Constantinescu

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Elementele de limbaj plastic constituie alfabetul artelor plastice și reprezintă punctul, linia, forma, culoarea.

Punctul plastic este o formă plană sau spațială, ale cărei dimensiuni sunt reduse în raport cu suprafața sau spațiul în care se află. Aceste dimensiuni trebuie să fie aproximativ egale. Linia, în artele plastice, este o suprafață care are una din dimensiuni (lungimea) mult mai mare față de cealaltă dimensiune (lățimea). Teoretic, linia ia naștere prin deplasarea pe o suprafață a unui punct într-o anumită direcție. Linia este creată deplasând un vârf de pix, peniță, creion, pensula, cărbune, băț etc. după o anumită direcție.

Punctul apare ca semn ortografic la limba română, iar elevii sunt familiarizați cu termenul atunci când îl întâlnesc. La clasele mici, unirea punctelor pentru a realiza trasarea literelor sau unele desene este extrem de utilă, oferind creionului celor mici siguranță.

În matematică, punctul este un concept geometric fără mărime sau dimensiune utilizat pentru a indica o locație precisă în spațiu. Un punct în plan este determinat de intersecția a cel puțin două drepte, semidrepte sau segmente de dreaptă. Un punct în spațiu este determinat de intersecția a cel puțin trei drepte, semidrepte sau segmente de dreaptă.

Printr-un punct trec o infinitate de drepte.

Așadar, cei mici se familiarizează cu limbajul matematic, reușind în același timp să redea diverse idei cu ajutorul punctelor.

Linia, în artele plastice, este o suprafață care are una dintre dimensiuni (lungimea) mult mai mare față de cealaltă dimensiune (lățimea). Teoretic, linia ia naștere prin deplasarea pe o suprafață a unui punct într-o anumită direcție. Linia este creată deplasând un vârf de pix, peniță, creion, pensulă, cărbune, băț etc. după o anumită direcție. În acest caz instrumentul de lucru determină grosimea liniilor (subțiri, medii, groase). Structura și aspectul liniei sunt determinate de natura instrumentului care o crează. Linia mai poate fi creată din înșiruirea unor elemente de limbaj plastic (puncte, linii, suprafețe) pe o anumită direcție. Linia are un rol de sine stătător, poate fi subordonată suprafeței ca structurare interioară a acesteia sau poate contura o formă. În funcție de direcția pe care se deplasează punctul, linia poate fi: dreaptă, frântă, curbă etc. Traseul continuu sau întrerupt determină caracterul întrerupt sau continuu al ductului liniei. Poziția liniei pe suprafața de lucru poate fi: verticală, orizontală, oblică.

Expresivitatea liniei se obține în funcție de traiectorie, de structură, lungime, grosime, poziție, culoare, valoare, amplasare în spațiul plastic și de natura instrumentului de lucru.

Linia verticală ca element dominant într-o compoziție plastică oferă sentimentul de înălțare, monumentalitate, fermitate. Linia oblică în compoziția plastică dă impresia de mișcare, instabilitate și agitație. Linia curbă sugerează armonie, mișcare, dinamism.

Copiii se familiarizează cu linia încă de la cele mai fragede vârste. Ca elevi, liniază caiete, subliniază titlul, ba chiar și unele cuvinte importante.

Un cuvânt este reprezentat în clasele mici printr-o linie, silabele prin linii mai scurte, iar sunetele prin puncte; creativitatea elevilor este stimulată încă înainte de a începe să scrie și să citească.

La matematică, elementul este esențial pentru realizarea formelor bi- și tridimensionale.

La muzică, linia melodică a unui cântec sugerează modul de interpretare al acestuia.

În general, forma este aspectul exterior al unei figuri, determinată de limitele fizice ale acesteia. Figura perceptuală se poate modifica odată cu orientarea ei spațială sau cu cea a mediului ambiant. Când percepem o figură o interpretăm conștient sau inconștient, ea reprezentând forma unui conținut și fiind forma vizibilă a conținutului, determinată de regulile structurii care oferă cheia configurațiilor formale ale sistemului reprezentat de fenomene, obiecte, procese indiferent de natura lor.

În artele plastice, forma este un element foarte important al limbajului operei de artă, alături de linie și culoare. Forma plastică are două ipostaze:

- forma plană;
- forma spațială.

Forma plană are, în principiu, două dimensiuni: lungimea și lățimea. De aceea i se mai spune și forma bidimensională. Forma plastică plană este forma desenată pe o suprafață plană, cum ar fi: foaia de hârtie, pânza sau cartonul pentru pictură, zidul, peretele pentru frescă etc. Pentru elevi, ele pot fi ușor de asociat cu matematica, deoarece figurile geometrice sunt forme plane. Astfel, toți elevii pot corela matematica și artele vizuale, iar lucrul practic cu formele plane le va dezvolta creativitatea și abilitățile practice și le va conferi abilitatea de a corela mai ușor aspectele teoretice cu cele practice, clarificând diverse noțiuni abstracte.

Dar matematica nu este singura disciplină cu care pot fi corelate formele bidimensionale. Științele naturii sunt un alt domeniu pentru care forma și culoarea sunt esențiale.

Artele vizuale și abilitățile practice deschid perspective extrem de interesante celor mici, elevi care, de exemplu, pot vizualiza alcătuirea plantei sau corpul omenesc cu toate detaliile, în funcție de vârstă, oferind posibilitatea fixării unor repere altminteri invizibile. Ba chiar pot vizualiza forme, obiecte, animale și pot studia, cu desenul în față, o limbă străină.

Comunicarea în limba română aduce un plus artelor vizuale, imaginația celor mici fiind stimulată la contactul cu eroii preferați, cu peisajele feerice din povești, care trezesc în mintea cititorului imagini vizuale ce pot fi, apoi, transpuse în forme și culori diverse, în funcție de viziunea celui care citește, de starea sa de spirit, de sensibilitatea fiecăruia. În același timp, prin imaginile din manuale, cărți de povești, etc., imagini sugestive pentru aventurile prin care trec protagoniștii alături de celelalte personaje, prin ilustrarea bogată a naturii, a personajelor, a diverselor scene care suscită interesul cititorului, artele vizuale devin o adevărată rampă de lansare pentru a-i convinge pe cei mici să accepte provocarea cititului și să se implice în mod activ în această activitate atât de atractivă și necesară.

Valorificarea elementelor de limbaj plastic pentru formarea competențelor din profilul de formare al elevului la comunicare în limba română este evidențiată prin ilustrarea unor poezii - realizarea unor desene care să ofere perspectiva formabilului asupra fiecărei strofe din poezie, stimulând imaginația și ingeniozitatea fiecărui copil, oferind fiecăruia posibilitatea de a-și exprima, printr-o diversitate de forme și o paletă de culori, viziunea proprie asupra unor opere nemuritoare ale poezilor studiați la comunicare în limba română.

De asemenea, se poate realiza decorarea literelor, dar și a cifrelor, stimulând interesul și creativitatea copiilor.

Metodele moderne de predare utilizează, la rândul lor, forme și culori pentru a putea fi mai explicite (exemplu: diagrama Venn, ciorchinele, organizatori grafici, etc.), oferind atât elevilor, cât și cadrelor didactice nenumărate posibilități și perspective de dezvoltare și înțelegere a subiectelor abordate.

Tehnici de predare atractive Explozia stelară

MADALINA ELENA SOLOMON

Scoala Gimnaziala Mihai Dragan Bacau

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Starbursting (eng. "star"=stea; "burst"=a exploda), similară brainstormingului, începe din centrul conceptului și se împrășteie în afară, cu întrebări, asemenea exploziei stelare.

Obiective

Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme.

Mijloace didactice

O stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, tablouri, ilustrații jetoane, siluete, tabloul "Explozia stelară"

Descrierea metodei

- Copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală.
- Pe cele 5 stele se scrie câte o întrebare de tipul: CE? CINE? UNDE? DE CE? CÂND? iar cinci copii din grupă extrag câte o întrebare. Fiecare copil din cei cinci își alege câte trei-patru colegi organizându-se astfel în cinci grupuri.
- Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor.

- La expirarea timpului, copii revin în semicerc în jurul steluței mari și comunică întrebările elaborate, fie un reprezentant al grupului, fie individual, în funcție de potențialul grupei/grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.
- Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum și modul de cooperare și interacțiune.

Cerinte:

- Copiii trebuie familiarizați cu întrebările de tipul: CE?, CINE? UNDE?, CÂND?, DE CE?;
- Fiecare tip de întrebare se scrie cu altă culoare pentru a fi reținute cu ușurință;
- Întrebările copiilor se înregistrează/inscrie în "Portofoliul exploziei stelare";
- Copii pot confecționa/desena stele de diferite mărimi în alte activități;
- Educatoarea poate crea jocuri, exercitii, utilizând întrebările elaborate de copii;
- Explozia stelară poate fi utilizată ori de câte ori educatoarea propune rezolvarea unei probleme.

Beneficiile metodei:

- Este o nouă cale de realizare a obiectivelor programei;
- Facilitează crearea de întrebări la întrebări în grup și individual, pentru rezolvarea problemei propuse;
- Stimulează creativitatea în grup și individuală;
- Dezvoltă și exersează gândirea cauzală, divergentă, deductivă, inteligențele multiple, limbajul, atenția distributivă;
- Se utilizează în activități: lecturi după imagini, convorbiri, povestiri, jocuri didactice, activități matematice, poezii, în activități de evaluare.

EXEMPLU PE TEMA ,ZÂNA TOAMNA'

CE?: (Ce anotimp este reprezentat în acest tablou?, Ce anotimpuri mai cunoașteți?, Ce știți despre toamna?, Ce lucrează oamenii toamna?, Ce fac copii toamna?etc.)

CINE ? (Cine culege roadele? Cine îi ajută? Cine pleacă în țările calde?)

UNDE?: (Unde se duc păsările călătoare?, Unde lucrează oamenii toamna? Unde se duc copii toamna?, Unde credeți că a plecat Zâna Toamna?)

CÂND? (Când cad frunzele? Când înfloresc crizantemele?, Când se culeg merele? Când cade bruma?)

DE CE? (De ce cad frunzele? De ce pleacă păsările călătoare ? De ce se ascund insectele

în pamânt? De ce gospodinele pregătesc dulceturi și murături? De ce credeți că a plecat toamna?)

CREATIVITATEA LA COPII SI IMPORTANTA STIMULARII EI

Ramona Tigan

SCOALA GIMNAZIALA NR 1 RIENI

Când vorbim despre creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim în primul rând la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem imaginație, visare, fantezie, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

În intervalul 2-10 ani, copilul este maestru în artificii creative: face giumbușlucuri, este însetat de cunoaștere și poate transforma casa într-un adevărat laborator.

Un copil creativ se remarcă prin talent, organizare, capacitate de concentrare și perseverență. Părinții reprezintă modele pentru copii, de aceea s-ar putea să-l inspire anumite comportamente din interiorul familiei. E important să încurajați creativitatea copilului și să-l lăsați să-și dea frâu liber imaginației, chiar dacă ar putea fi neproductiv pentru gospodărie.

Lasă copilul să-și exprime gândurile, să nu fie tot timpul de acord cu noi. În acest fel, îl încurajăm să găsească mai mult de o singură cale pentru a rezolva o problemă.

Creativitatea își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, ea vizează:

- stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;
- declanșarea motivației pozitive și afective;
- asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;

Spre exemplu, un copil poate fi stimulat să fie creativ (să gândească) chiar și printr-un simplu exercițiu de brainstorming. Se lansează întrebarea, apoi încep să vină părerile, ideile. Și

bineînțeleles fără să existe teama de a greși, fără o evaluare directă a răspunsului. Dacă evaluăm de la început, s-a dus creativitatea copilului. Trebuie să fie deschiși, să poată gândi liber, să aibă propria opinie despre o anumită temă.

De asemenea, este necesar de înțeles termenul de creativitate, ca fiind unul foarte generos care de-a lungul timpului a fost definit în sute de feluri. Dar, când vorbim despre creativitate ne referim la 3 aspecte: la *produsele creative*, la *trăsăturile de personalitate ale persoanelor creative* și la *gândirea creativă*.

Produsele creative sunt roadele actului de creație. Pentru ca o pictură, obiect sau idee să fie considerată o creație, este necesar să îndeplinească mai multe condiții:

- să fie originală,
- să fie valoroasă,
- să aducă ceva nou,

Creativitatea poate fi văzută ca o trăsătură pe care fiecare o are mai mult sau mai puțin dezvoltată.. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie.

Creativitatea poate fi văzută nu numai ca o trăsătură de personalitate ci și ca un mod de a gândi. Contrar părerii larg răspândite că ne folosim creativitatea mai mult în artă, se pare că de cele mai multe ori apelăm la aceasta când trebuie să rezolvăm o problemă. Avem nevoie de creativitate mai ales în situațiile ambigue, incerte, în care nu există o soluție ușor de găsit, ci trebuie să descoperim singuri ce e cel mai bine să facem. În aceste situații este important să ne putem gândi la un număr cât mai mare de idei, din care să le putem selecta pe cele mai potrivite.

Pentru ca un proces creativ să înceapă trebuie mai întâi să trecem în revistă soluțiile familiare sau deja încercate la respectiva problemă.

Așadar, în momentele în care dăm dovadă de creativitate nu apelăm numai la imaginație și la emoții, ci și la gândire. Deși este important să producem un număr cât mai mare de idei, este la fel de important și să le judecăm critic și să găsim modalitățile cele mai potrivite de a le pune în practică.

Nu uita că ești un model pentru copilul tău! Nu de puține ori, copiii învață prin imitarea adulților, astfel că e important să acorzi timp pentru propria creativitate!

Bibliografie

1. Bocoș, M. , Catalano, H. (2008). Pedagogia învățământului preșcolar și școlar. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
2. Bontaș, I. , (2007). Tratat de pedagogie. București: Editura All Pedagogic.
3. Dănescu, E. (2009). Stimularea creativității la vârsta preșcolară. Pitești: Editura Paralela 45.

4. Pânișoară, I.O. (2017). Ghidul profesorului. București: Polirom.
5. Venera, M. (2008). Educație pentru schimbare și creativitate. București, Editura Didac

Educația în mediul familial și școlar

Patricia Sale

Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

La nivel relațional, psihologia educației se preocupă de modul optim de relaționare a educatorului cu educabilii, de eficiența acțiunilor educaționale, de influența educativă exercitată asupra individului /grupului de către mediile și contextele educaționale.

Perspectiva psihologică asupra educației se concentrează asupra următoarelor 3 ipostaze ale fenomenului educațional:

- - educația ca proces (psihoindividual și psihosocial) - de formare a personalității individului și a sintalității grupului (personalitatea unui grup);
 - educația ca activitate specifică de influențare în sens valoric și finalist a individului sau grupului în sensul afirmării potențialului său personal în raport cu normele și valorile dorite de societate;
 - educația ca și produs/rezultat pe dimensiunea dezvoltării psihoindividuale, a construirii ființei personale și sociale a omului.

Parte integrantă a dezvoltării sociale și personale, **educația** poate fi întâlnite în multiple ipostaze: *ca fenomen, proces, relație, ansamblu de influențe, intervenții și interacțiuni* etc.

Esența **educației** ne este dezvăluită chiar de sensurile pe care le au „rădăcinile” latine ale cuvântului : *educo, educare= a crește, a hrăni* (din punct de vedere cultural, moral, social).

Ca *fenomen* - educația apare ca element determinant al devenirii noastre ca ființe umane, atât în ceea ce privește formarea personalității, cât și în ceea ce privește evoluția societății. Astfel, educația apare și ca important *agent al socializării* (procesul de integrare a fiecărui individ în structurile sociale), prin intermediul căruia dezvoltarea fiecărei persoane beneficiază și de aportul aspectelor culturale.

Ca *proces* – educația vizează transformarea , în sens pozitiv, a ființei umane, într-o succesiune de etape, achiziții și restructurări care au drept scop atât integrarea individului uman în societate, cât și afirmarea maximă a potențialului său individual.

Ca *relație* - educația se referă la interacțiunile și comunicarea specifică ce se stabilesc între principalii actori ai sferei educaționale: **educatorul** (învățătorul/ profesorul) și **educabilul** (elevul /studentul). Se regăsește în calitatea și tipul de raporturi pe care le stabilesc persoanele ce modelează ființa umană cu cei care sunt formați și instruiți, adică susținuți în dezvoltarea lor psihosocială.

În încercarea de definire sintetică a **educației** putem porni de la reperele pe care profesorul I. Dumitru (2001, p.16, apud Sălăvăstru, 1994) ni le oferă: orice act uman capabil de o influență pozitivă asupra unei alte persoane și care se reflectă în noi reacții ale acesteia, ca urmare a modificărilor pe care le-a produs în structura de personalitate. Aceste modificări pot afecta toate dimensiunile personalității - *intelectivă, afectivă, atitudinală, comportamentală, acțională* – sau doar pe unele dintre ele, în funcție de specificul influențelor exercitate.

În literatura de specialitate se vorbește despre o triplă ipostază a fenomenului educațional:

1. **educația formală** – ansamblul influențelor și intervențiilor intenționate și organizate ce se realizează în cadrul instituțiilor specializate (grădinițe, școli, universități);
2. **educația nonformală** – totalitatea influențelor educative derulate în alte instituții decât cele de învățământ (*activități extrașcolare* realizate în cluburi pentru copii/ adolescenți, teatre etc), prin intermediu unor activități opționale sau facultative , având același efecte formative asupra formării personalității elevului;
3. **educație informală** - influențe exercitate de diverse „medii educaționale” și care sunt mai degrabă nesistematice, întâmplătoare, neselectate și neorganizate din punct de vedere pedagogic. Multe din aceste influențe își lasă amprenta asupra dezvoltării noastre datorită numeroaselor împrejurări și contexte ale vieții cotidiene pe care le trăim.

La nivel practic cele trei forme ale educației reușesc să se completeze, oferind atât o viziune integratoare a fenomenului educațional, cât și o susținere multiplă a devenirii umane (pe mai multe dimensiuni și arii de influență și manifestare).

Bibliografie

1. *Cucoș, C. – Educația – Reîntemeieri, dinamici, prefigurări, Editura Policrom, Iași, 2017;*
2. *Tough, P. – Secretul succesului – De ce unii copii vor reuși în viață, iar alții vor eșua, Editura Litera, București, 2019.*

Rolul creativității în educația școlarului mic

Gabriela Pisau

Scoala Gimnaziala Ing. Gheorghe Panculescu Orasul Valenii de Munte

Creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea intelectuală și emoțională a școlarului mic, fiind un factor determinant în formarea unor abilități esențiale pentru succesul pe termen lung. În această perioadă, care cuprinde primii ani de școală, copilul trece printr-o etapă intensă de învățare și descoperire, iar stimularea creativității poate sprijini nu doar învățarea propriu-zisă, ci și dezvoltarea unor abilități cognitive, sociale și emoționale fundamentale. Iată câteva aspecte cheie care subliniază importanța creativității în educația școlarului mic:

1. Stimularea gândirii critice și a rezolvării de probleme

Creativitatea ajută copiii să gândească „dincolo de cutie”, să abordeze problemele din perspective noi și să găsească soluții inovative. În cadrul activităților creative (cum ar fi desenul, jocul dramatic, povestirea), copiii sunt încurajați să exploreze idei, să facă conexiuni între informații și să aplice concepte într-un mod flexibil.

2. Dezvoltarea abilităților de comunicare

Activitățile creative, cum ar fi teatru, muzică sau scrierea de povești, permit copiilor să își exprime ideile, sentimentele și gândurile într-un mod liber și original. Aceste activități îmbunătățesc vocabularul, ajută la construirea unei înțelegeri mai profunde a limbajului și le dezvoltă abilitățile de ascultare și dialog.

3. Îmbunătățirea motivației și a învățării autonome

Atunci când copiii sunt încurajați să fie creativi, ei devin mai motivați să participe activ la procesul educațional. Activitățile care stimulează imaginația, cum ar fi proiectele de grup, jocurile de rol sau activitățile hands-on (pe bază de manipulare și experimentare), le oferă oportunitatea de a învăța prin descoperire și explorare, sporind dorința de a învăța în mod natural și plăcut.

4. Dezvoltarea gândirii spațiale și a abilităților motorii

Jocurile și activitățile care implică construcția, desenul, modelarea sau lucrul cu materiale diverse ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine și a gândirii spațiale. Aceste activități sunt esențiale pentru dezvoltarea abilității de a rezolva probleme vizuale, de a planifica și organiza informații sau obiecte.

5. Sprijinirea dezvoltării emoționale și sociale

Prin activitățile creative, copiii învață să își exprime și să își regleze emoțiile într-un mod sănătos. De asemenea, acestea promovează colaborarea cu ceilalți și dezvoltarea empatiei, abilități fundamentale pentru interacțiunile sociale și construirea unor relații sănătoase. De exemplu, prin jocurile de rol sau activitățile de grup, copiii învață să rezolve conflicte, să asculte și să respecte opiniile celorlalți.

6. Îmbunătățirea capacității de învățare activă

Activitățile creative sunt, de obicei, experiențiale și interactive, ceea ce permite copiilor să învețe într-un mod activ, nu doar prin memorarea pasivă a informațiilor. De exemplu, în loc să învețe un concept teoretic, un copil poate să îl experimenteze în mod direct printr-o activitate practică (cum ar fi construirea unui obiect, realizarea unei picturi sau participarea într-un joc educațional), ceea ce le permite o înțelegere mult mai profundă a subiectului respectiv.

7. Formarea încrederii în sine și a autonomiei

Atunci când un copil are ocazia să-și exprime creativitatea într-un cadru susținător, în care este încurajat să își aducă contribuțiile originale, acest lucru poate contribui semnificativ la dezvoltarea încrederii în sine. De asemenea, prin finalizarea unui proiect creativ, copilul simte un sentiment de împlinire și autonomie, ceea ce îl încurajează să continue să exploreze și să învețe pe cont propriu.

8. Integrarea învățării transdisciplinare

Creativitatea poate ajuta la integrarea mai multor domenii de învățare, astfel încât un copil să aplice cunoștințele de matematică, știință, limbă și artă într-un mod interconectat și relevant. Proiectele interdisciplinare sau activitățile care combină mai multe arii de învățare (de exemplu, să creezi un proiect artistic pe baza unui concept științific) permit copiii să vadă legătura între concepte și să dezvolte o înțelegere globală a lumii înconjurătoare.

Concluzie:

Creativitatea în educația școlarului mic nu doar că sprijină învățarea, ci contribuie la dezvoltarea unei personalități echilibrate, capabile să facă față provocărilor viitoare. Încurajând gândirea creativă, educatorii și părinții ajută la formarea unor abilități cognitive, emoționale și sociale esențiale, care vor sta la baza învățării de-a lungul vieții. Activitățile care susțin creativitatea în școala primară sunt, prin urmare, instrumente valoroase pentru dezvoltarea unui copil integrat, inovativ și adaptabil în fața schimbărilor.

Pălăriile gânditoare

Ioana Jurj

Scoala Gimnaziala Nr.1 Rieni

METODA CELOR ȘASE PĂLĂRII GÂNDITOARE

Creativitatea reprezintă pentru lumea contemporană o provocare cu totul specială, un fenomen unic, cu caracter complex, interdisciplinar, multidimensional și multideterminat. În ceea ce privește lumea educației și a școlii, ideea că educația viitorului va fi una de tip creativ-cognitiv întrunește unanimitate, de unde și preocupările tot mai sistematice în direcția „disecării” științifice cât mai profunde a acestui fenomen complex și de dezvoltare a creativității în școală.

Activitățile creatoare corespund și răspund unor nevoi emoționale ale elevilor - cea de a realiza și de a se realiza, de a se modela și împlini ca personalitate autonomă.

Metoda „Pălăriile gânditoare” este o metodă-joc pentru stimularea creativității participanților și se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta rolul precis, așa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanții fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Rolul este definit de culoarea pălăriei. Pentru succesul metodei, eu folosesc un material didactic bogat,

iar pălăriile sunt frumos colorate pentru atragerea elevilor.

Folosesc această metodă destul de des deoarece le place mult elevilor, iar ei cunosc deja semnificația culorilor pentru că nu pălăria în sine contează ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăreia. Astfel avem:

Pălăria albastră - CLARIFICĂ

Pălăria albă - INFORMEAZĂ

Pălăria verde - GENEREAZĂ IDEILE NOI

Pălăria galbenă – ADUCE BENEFICIILE

Pălăria neagră - IDENTIFICĂ GREȘELILE

Pălăria roșie - SPUNE CE SIMTE DESPRE

Iată cum am aplicat această metodă la clasă.

Se împart cele șase pălării elevilor și se oferă cazul supus discuției pentru ca fiecare să-și pregătească ideile. Pălăria poate fi purtată individual și atunci elevul respectiv își îndeplinește rolul, sau mai mulți elevi pot răspunde sub aceeași pălărie. În acest caz, elevii grupului care interpretează rolul unei pălării gânditoare, cooperează în asigurarea celei mai bune interpretări.

Exemplu:

CLR, clasa a II-a

Textul: „Legenda ghiocelului”

Pălăria albă: informează (Despre ce este vorba în text - povestirea lecției);

Pălăria roșie: spune ce simte (Ce ți-a plăcut cel mai mult în text? De ce?);

Pălăria neagră: pesimistă (De ce este tristă zăpada? Ce își dorește ea?);

Pălăria galbenă: optimismul (Cine îi îndeplinește dorința zăpezii? Cum este descris ghiocelul?);

Pălăria verde: creativă (Imaginează-ți un dialog cu ghiocelul! Ce altă culoare ți-ar fi plăcut să aibă zăpada? De ce?)

Pălăria albastră: clarifică (Adresează câteva întrebări colegilor, prin care să clarifici conținutul textului!)

Elevii au fost frumoși întotdeauna și vor fi de la an la an dar, generațiile se deosebesc între ele. Cu cât știm mai multe despre elevi, cu atât mai bine îi putem sprijini să se dezvolte și să devină adulții pe care ni-i dorim în societate. Consider că fiecare dascăl trebuie să încerce să demonstreze că învățarea trebuie să fie fascinație nu datorie. Numai astfel elevii vor aștepta ziua de mâine să vină cu drag la școală, să-și asculte dascălul.

Metoda Mozaicului-o metodă atractivă cu multiple valențe formative

ELENA MIHAELA SANDU

Gradinita Cu Program Normal Batesti

După cum afirma și Ioan Cerghit (2006, p. 169), **metoda mozaicului** este o metodă ce îmbină învățarea individuală cu învățarea în echipă. Această metodă prezintă un mod aparte de utilizare ce cuprinde 4 etape principale. Prima etapă este reprezentată de stabilirea unei teme complexe ce va fi împărțită în 1-4/5 subteme. După ce s-a realizat această etapă, colectivul clasei se va împărți în grupuri egale, cu precizarea că fiecare elev urmează să devină „expert” în mod independent a subtemei specifice numărului său. De exemplu, numărul 1 va studia subtema

numărul 1, numărul 2 din echipă va studia subtema numărul 2 etc. După ce clasa de elevi a fost împărțită astfel, urmează etapa ce preuspuine activitatea grupurilor de experți. După ce au parcurs faza de lucru independent, „experții” cu același număr se reunesc în „grupuri de experți” unde se va dezbate tema ce le revine. În momentul în care membrii echipei consideră că au atins gradul de expertiză necesar, se vor întoarce la grupul de învățare de unde au plecat, unde vor prezenta clar, concis și atractiv noțiunile aflate. Ultima, dar nu cea din urmă etapă, presupune faza de evaluare. În această etapă, fie grupurile de experți prezintă rezultatele în fața întregii clase, fie fiecare elev va fi întrebat care i-a fost contribuția la discuția din cadrul grupului și cum crede că aceasta ar fi putut să se desfășoare mai bine. În tot acest timp, profesorul nu joacă un rol pasiv, ci acesta trebuie să monitorizeze întreaga activitate de învățare, să aibă grijă ca noile cunoștințe să fie transmise corect, să răspundă unor întrebări mai dificile și să asigure participarea activă a tuturor elevilor.

Pentru a asigura eficiența metodei, cadrul didactic trebuie să se asigure că sunt îndeplinite câteva **condiții** psihopedagogice legate de momentul lecției, timp, spațiu, cât și alte aspecte pedagogice. Astfel, întrucât metoda mozaicului este una destul de cronofagă, pentru realizarea acesteia cadrul didactic trebuie să aloce timpul potrivit pentru realizarea metodei și anume minimum 25-30 de minute, să gândească teme complexe și potrivite nivelului de dezvoltare al elevilor cu care se lucrează, să creeze materiale ușor de înțeles de către elevi, să așeze mobilierul din clasă astfel încât să se poată constitui ușor grupurile necesare, fără a se face prea multă zarvă și să supravegheze permanent activitatea grupurilor

În ciuda multiplelor condiții pe care cadrul didactic trebuie să le respecte pentru utilizarea eficientă a metodei, aceasta este o metodă utilă pentru dezvoltarea gândirii critice și activizantă, întrucât pune elevul în situația de a lectura în mod conștient, individual, un material, de a prezenta într-o manieră argumentată punctul său de vedere cu privire la o temă dată, de a asculta și accepta multiple puncte de vedere, de a disemina informațiile vehiculate în cadrul grupului și a le selecta pe cele mai elocvente, dar și de a le prezenta colegilor din grupul de învățare, și mai apoi întregii clase, cât mai clar și concis, dezvoltându-și astfel și capacitatea de oratorie. Pe lângă aceste beneficii, metoda mozaicului prezintă și o serie de **efecte formative atât pe plan cognitiv, cât și social și emoțional**. Din punct de vedere cognitiv, prin intermediul acestei metode elevul își dezvoltă capacități precum: cunoaștere și înțelegere (în momentul studierii materialului individual), argumentare (atunci când le prezintă colegilor din grupul de experți ideile proprii), evaluare (pentru diseminarea ideilor discutate în cadrul grupului), dar și capacitatea de sinteză și de prezentare în fața colegilor a ideilor desprinse din discuțiile purtate în cadrul grupului de experți. Din punct de vedere social, metoda mozaicului facilitează învățarea prin cooperare, întrucât în cadrul grupului de experți elevul este pus în situația să dezbate cu ceilalți ideile propuse și să comunice în vederea realizării sarcinii de grup. În plus, cooperarea nu se oprește aici, întrucât întors în grupul de apartenență, „expertul” trebuie să le prezinte și celorlalți colegi cât mai clar și concis informațiile aflate. Din punct de vedere emoțional, această metodă vine în ajutorul elevilor timizi, întrucât devenind „expertul” din grupul de apartenență pe o anumită subtemă, acesta capătă încredere în forțele proprii și se crează astfel contextul potrivit pentru a se deschide în fața celorlalți. În plus, acest mod de lucru responsabilizează și crește stima de sine a elevilor.

Ca oricare altă metodă, metoda mozaicului prezintă și o serie de **limite**, precum: faptul că este cronofagă, posibilitatea ridicată de a se face zarvă în clasă, dar și faptul că dacă profesorul nu este suficient de vigilent, unele informații pot fi transmise greșit.

Deși este mai potrivită pentru învățământul primar sau chiar gimnazial, metoda mozaicului poate fi adaptată și în educația timpurie în cadrul unor activități de recapitulare/evaluare pe teme precum anotimpurile, povești din anumite categorii etc.

Bibliografie

- Cerghit, I. (2006). Metoda mozaicului (jigsaw). *Metode de învățământ. Ediția a IV-a revizuită și adăugită.* (pp. 169-170) Iași: Polirom
- Dulamă, M.E. (2008). Metodologii didactice activizante. Cluj-Napoca: Clusium.

Strategii de evaluare

Adina Teodora Szölösi

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Dej

În sens larg, prin strategie se înțelege ansamblul de acțiuni întreprinse într-o organizație, educațională, în cazul nostru, pentru atingerea obiectivelor stabilite pe termen lung sau mediu.

Strategia vizează asigurarea și pregătirea resurselor umane și materiale, probleme de planificare și organizare a muncii, de cooperare în cadrul organizației sau cu alte organizații etc., potrivit funcțiilor managementului modern, toate acestea având însă un caracter anticipativ, cu bătaie lungă, deci un pronunțat spirit de previziune.

Așadar, a stabili o strategie de evaluare în învățământ echivalează cu a fixa când evaluezi, sub ce formă, cu ce metode și mijloace, cum valorifici informațiile obținute. În final, în funcție de concluziile desprinse, elevul își va modifica strategia de învățare, iar profesorul pe cea de predare.

Strategia de evaluare denotă modul de integrare a acțiunii de evaluare (realizabilă prin operațiile de măsurare-apreciere-decizie) în structura de funcționare a activității didactice/ educative.

Evaluarea școlară este percepută astăzi ca fiind organic integrată în procesul de învățământ, având rolul de reglare, optimizare, eficientizare a activităților de predare-învățare. Fiind un proces multidimensional, se pot identifica, în funcție de criteriile alese, mai multe strategii/tipuri de evaluare.

După modul în care se integrează în desfășurarea procesului didactic, putem identifica trei strategii:

-evaluare inițială, realizată la începutul demersurilor instructiv-educative, pentru a stabili nivelul la care se situează elevii;

-evaluare formativă, care însoțește întregul parcurs didactic, organizând verificări sistematice în rândul tuturor elevilor din toată materia;

-evaluarea sumativă, care se realizează de obicei, la sfârșitul unei perioade mai lungi de instruire.

În continuare vom lua în considerare **evaluarea inițială**, având în vedere următoarele criterii: scopul, principiul temporalității, obiectul, funcțiile, modalitățile de realizare, avantajele, dezavantajele și notarea.

Scopul evaluării inițiale este acela de a identifica nivelul achizițiilor inițiale ale elevilor în termeni de cunoștințe, competențe și abilități, în scopul asigurării premiselor atingerii obiectivelor propuse pentru etapa imediat următoare. „Este indispensabilă pentru a stabili dacă elevii dispun de pregătirea necesară creării de premise favorabile unei noi învățări.” (Ioan Cerghit)

Principiul temporalității: evaluarea inițială se efectuează la începutul unui program de instruire (ciclul de învățământ, an școlar, perioadă/interval de învățare, începutul unui capitol).

Obiectul evaluării inițiale îl constituie „acele cunoștințe și capacități care reprezintă premise pentru asimilarea noilor conținuturi și formarea altor competențe” (I. T. Radu), premise „cognitive și atitudinale” capacități, interese, motivații necesare integrării în activitatea următoare.

Evaluarea inițială are *funcție diagnostică* și *funcție prognostică*.

Modalități de realizare a evaluării inițiale sunt harta conceptuală; investigația; chestionarul; testele. La ciclul primar se preferă testul de evaluare inițială.

Avantajele evaluării inițiale:

-oferă profesorului cât și elevului posibilitatea de a avea o reprezentare cât mai exactă a situației existente (lacunele ce trebuiesc completate și/sau remediate);

-pe baza informațiilor evaluării inițiale se planifică demersul didactic imediat următor și eventual a unor programe de recuperare.

Dezavantajele:

-evaluarea inițială nu permite o apreciere globală a performanțelor elevului și nici realizarea unei ierarhii;

-nu-și propune și nici nu poate să determine cauzele existenței lacunelor în sistemul cognitiv al elevului.

Din punct de vedere al notării, evaluarea inițială nu își propune aprecierea performanțelor globale ale elevilor și nici ierarhizarea lor.

Prin urmare, putem rezuma că evaluarea inițială este un proces care implică descrieri cantitative și calitative ale performanțelor elevilor. În primă fază, informațiile sunt adunate și apoi analizăm și interpretăm datele pe care le-am obținut pentru a formula judecăți de valoare mai târziu.

Evaluarea inițială nu este un scop în sine, ci trebuie să conducă la optimizarea întregului demers didactic, pentru ca elevii să ajungă la atingerea tuturor competențelor vizate în programa școlară, urmărind profilul de formare al absolventului de clasa a IV-a.

Bibliografie

1. Nicola, Ioan - Pedagogie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994
2. Radu, Ion - Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului, E.D.P., București, 1981
3. Stoica, A.- Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică, Ed. Humanitas Educațional, București, 2003

Rolul activităților artistico-plastice în dezvoltarea creativității preșcolarilor

Teodorescu Georgiana

Grădinița Cu Program Normal Nr. 4 Municipiul Ploiești

Termenul *creativitate* este întâlnit în multe domenii, cum ar fi literatură, muzică, dans, arte plastice etc., reprezentând o importantă valoare umană, socială și educațională. Aceasta se afirmă, în special, în copilărie prin curiozitate, interes pentru ceva anume.

Creativitatea copilului trebuie încurajată, deoarece acesta are o imaginație foarte bogată, iar acest lucru trebuie să se întâmple atât în familie, cât și la grădiniță.

Încă de la vârsta preșcolară, activitățile artistico-plastice ocupă un loc foarte important în procesul educativ al copiilor din educația timpurie, deoarece prin intermediul acestora, preșcolarii sunt încurajați să observe și să identifice valorile frumosului din natură și din mediul înconjurător.

Astfel, copiii își pot exprima creativitatea și imaginația prin intermediul vastelor mijloace artistice, prin folosirea deprinderilor instrumentale și a tehnicilor de expresie artistică folosite la desen, pictură și chiar modelaj.

În activitățile propuse de mine la grupă am avut în vedere formarea și dezvoltarea unor deprinderi de lucru în realizarea de produse, fie ele picturi, desene sau modelaje, dar și de a realiza o corespondență între diferite obiecte din mediul înconjurător, elemente de limbaj plastic și anumite forme, tocmai pentru a le dezvolta simțul estetic și creativitatea.

Folosesc de cele mai multe ori la grupă, în special la grupa mare, opționalul de pictură. Opționalul pe care îl am în programă, anul acesta, se numește „Fantezie și culoare” și descopăr, de la o temă la alta, plăcerea preșcolarilor de a participa la fiecare activitate cu mult entuziasm, descoperindu-le, astfel, sensibilitatea și abilitatea artistică a acestora prin lucrările realizate. În acest mod îmi dau seama cât de creativi sunt unii dintre ei și ce putere de imaginație au.

Tot în cadrul activităților artistice preșcolarii exersează tehnici specifice modelajului, unde aceștia lucrează cu materiale diferite ca plastilină, plastilină inteligentă, pastă de modelat și îmbină elemente de joc și de creație, dând naștere la obiecte care mai de care mai reprezentative.

De aceea, trebuie să le acordăm copiilor libertatea de a se exprima liber și creativ în lucrările lor, de a găsi căile diferite, dar și mijloacele și formele de redare a propriilor impresii despre lume, unde aceștia își reflectă emoțiile și sentimentele trăite.

BIBLIOGRAFIE:

1. www.aspir-org.ro
2. Popa, V. „Activități de educație plastică în grădiniță”, editura V & I Integral, București, 2002

Artist în grădinița mea

Susana Kovacs

Grădinița Cu Program Prelungit Parfum de Tei Cluj- napoca

1. SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- o decorarea prin diferite tehnici de pictură a fațadei unei clădiri vechi situate pe teritoriul grădiniței, dar neaflându-se în proprietatea instituției de învățământ;
- o consolidarea și exersarea unor comportamente și atitudini de cetățenie democratică și responsabilitate socială;
- o valorificarea deprinderilor de lucru însușite în realizarea unor creații artistice originale prin colaborarea între părinți, copii și educatoare;

2. OBIECTIVE EDUCAȚIONALE ALE

ACTIVITĂȚII:

să conștientizeze importanța atitudinii pozitive de cetățenie democratică, responsabilitate socială și activitate de voluntariat;

- să recunoască responsabilitățile în ceea ce privește menținerea unui mediu înconjurător curat prin respectarea regulilor și normelor ecologice;
- să identifice utilitatea materialelor folosite prin realizarea unor creații artistice originale cu ajutorul părinților și al educatoarelor;
- să își dezvolte imaginația creatoare și ingeniozitatea prin activitatea artistico-plastică;

3. DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

În cadrul Proiectului Național: „Să știi mai multe, să fii mai bun” am derulat o activitate comună organizată la nivelul grădiniței, care să necesite contribuția și susținerea fiecăruia dintre noi: cadre didactice, preșcolari, părinți și comunitate. Grădinița noastră este activ implicată în diferite proiecte de voluntariat, astfel anul acesta am hotărât să demarăm o activitate comună cu participarea părinților și a comunității prin organizarea unei acțiuni de voluntariat și de înfrumusețare a unei clădiri vechi situate în curtea grădiniței, dar neaflându-se în proprietatea acesteia. Scopul a fost trezirea interesului preșcolarilor, dar și a comunității, asupra acțiunilor de voluntariat prin care fiecare dintre noi contribuie cu responsabilitate dăruind energie, acțiune și entuziasm propriilor posibilități în vederea obținerii unor rezultate sociale, de responsabilitate cetățenească.

Preșcolarii celor 11 grupe au demarat o acțiune de responsabilitate socială fiind supravegheați de angajații Grădiniței cu Program Prelungit „Parfum de Tei”, Cluj-Napoca; cadre didactice, personal nedidactic și auxiliar.

Importanța creativității în viața celor mici

Dumitru Iuliana-Magdalena

scor

Creativitatea joacă un rol fundamental în dezvoltarea celor mici, având un impact semnificativ asupra abilităților cognitive, emoționale și sociale ale acestora. În primii ani de viață, copiii sunt extrem de receptivi la stimuli și au o capacitate mare de a învăța prin explorare și experimentare.

Creativitatea ajută copiii să își exerseze imaginația și să găsească soluții inovatoare pentru diverse situații. Atunci când sunt încurajați să gândească, copiii devin mai flexibili și capabili să abordeze problemele din perspective diferite. Unul dintre cele mai evidente beneficii ale creativității este faptul că aceasta contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a abilității de a rezolva probleme. Atunci când sunt implicați în activități creative, precum construcția unui puzzle, rezolvarea unui joc de logică sau realizarea unui desen abstract, aceștia învață să

analizeze, să observe detalii și să dezvolte soluții noi. Aceste abilități de rezolvare a problemelor, odată învățate, îi ajută să abordeze provocările academice, sociale și personale cu o minte deschisă și flexibilă.

Activitățile creative, cum ar fi, desenul, muzica, teatrul sau jocurile de rol sunt modalități excelente prin care copiii pot învăța într-un mod activ și plăcut. Acestea nu doar că îmbogățesc vocabularul și cunoștințele, dar le permit copiilor să și exploreze idei noi și să își exprime gândurile într-un mod unic. În loc să fie simpli spectatori ai lumii din jur, aceștia devin participanți activi, învățând prin practică și prin erori. Fiecare încercare, chiar și nereușită, este o oportunitate de a învăța, de a descoperi noi moduri de a aborda o problemă și de a înțelege mai profund realitatea.

Un alt beneficiu esențial al creativității este impactul său asupra încrederii în sine a copiilor. Atunci când aceștia sunt lăsați să creeze și să își exprime viziunea personală, indiferent de rezultatul final, ei dobândesc un sentiment de împlinire și satisfacție. Procesul de a „face” ceva propriu, fie că este vorba de un desen, o poveste sau un proiect de construcție, le oferă o confirmare a abilităților lor și le întărește încrederea în capacitatea de a reuși. Cu fiecare activitate creativă realizată, copiii învață să își aprecieze munca și să fie mândri de realizările lor, chiar dacă acestea nu sunt perfecte.

Prin intermediul activităților creative, copiii pot învăța să își exprime emoțiile și să își gestioneze sentimentele. Arta, muzica sau jocurile de construcție le oferă un spațiu sigur pentru a-și exterioriza trăirile și a înțelege mult mai bine ceea ce simt.

Activitățile creative pot încuraja colaborarea și interacțiunea între copii. De exemplu, jocurile de grup sau activitățile de echipă ajută copiii să învețe să comunice, să împărtășească idei și să lucreze împreună pentru a crea ceva.

Creativitatea este cheia pentru dezvoltarea imaginației. Un copil care învață să creeze, să inventeze și să vizualizeze lumi noi este mult mai bine pregătit pentru a înfrunta provocările vieții și pentru a gândi dincolo de limitele impuse de realitatea cotidiană.

Una dintre cele mai mari daruri ale creativității este stimularea imaginației. Un copil care își dezvoltă imaginația este un copil care învață să viseze, să creeze lumi noi și să își construiască propriile viziuni despre viitor. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, capacitatea de a gândi inovativ și de a imagina soluții noi devine un avantaj crucial. Copiii creativi sunt mai bine pregătiți să înfrunte incertitudinea și să se adapteze la diversele provocări care vor apărea în viața lor.

Activitățile creative care implică mișcare, precum desenul, modelarea cu plastilină sau dansul, contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine ale copiilor. Acestea le permit să își coordoneze mișcările și să își îmbunătățească dexteritatea.

În concluzie, creativitatea nu doar că ajută la dezvoltarea intelectuală și emoțională a copiilor, dar le formează și un caracter mai puternic, le cultivă empatia și încrederea în sine și îi pregătește pentru un viitor mai inovativ și mai adaptabil. Astfel, încurajarea creativității încă din primii ani

de viață este esențială pentru o dezvoltare armonioasă și pentru formarea unor adulți echilibrați, capabili să facă față provocărilor. Încurajând creativitatea în fiecare zi, îi ajutăm pe cei mici să devină persoane autonome, încrezătoare și inovative, pregătite să își construiască un viitor plin de posibilități.

PERSONALITATEA COPILULUI PREȘCOLAR

Aurelia Raluca Berechet

Grădinița Floare de Colt

Perioada preșcolară poate fi împărțită în trei sub-perioade: aceea a preșcolarului mic (3-4 ani), a preșcolarului mijlociu (4-5 ani) și a preșcolarului mare (5-6 ani).

Integrarea în grădiniță se face cu oarecare dificultate la această vârstă (3 ani), dată fiind dependența mare a copilului **preșcolar mic** față de mama sa și de ambianța familială. Până la intrarea în grădiniță, universul copilului se întinde în jurul familiei, un univers în centrul căruia se afla chiar el. Egocentrismul este exacerbât în perioada premergătoare asimilării realității obiective, după care, prin integrare și socializare copiii înțeleg și acceptă relația cu covârșnicii.

Perioada preșcolară mică este vădită de trecerea de la centrarea activității organismului pe satisfacerea necesităților imediate, adeseori dominant biologice spre activități în care devin mai complicate modalitățile de satisfacere a unor trebuințe psihologice. Preșcolarul mic este instabil, foarte impresionabil, plânge râzând și trece ușor de la o dispoziție la alta. Durerea sa, ca și bucuria sunt explozive, totale. Perioada preșcolară mică se caracterizează și printr-o creștere a intereselor de explorare a mediului. În ceea ce privește jocul, preșcolarul mic se joacă la început singur, chiar dacă alături de alți copii, nefăcând echipă cu aceștia.

Spre 4 ani, copilul devine mai puternic, dar și mai neîndemânatic iar mișcările sale devin mai brutale. În perioada **preșcolară mijlocie**, copilul traversează un ușor puseu de creștere. Pe plan psihologic se intensifică dezvoltarea limbajului (între 3 și 5 ani se câștigă cam 50 cuvinte pe lună). Se observă dezvoltarea autonomiei datorită progreselor ce se realizează în planul deprinderilor alimentare, de îmbrăcare, igienice. Se intensifică dezvoltarea conștiinței de sine, fapt ce se exprimă prin creșterea opozabilității, a bravadei, a dorinței de a atrage atenția asupra sa. Jocul devine o activitate de bază încărcată de caracteristici active de manipulare a experienței de viață, a observațiilor, a emoțiilor, a acțiunilor și a conduitelor ce se vehiculează în ambianța sa.

Receptivitatea copilului față de obiceiurile, deprinderile conservate de familie și apoi de grădiniță crește - copilul își însușește regulile specifice implicate în conviețuirea din aceste colective. Copilul devine mai sensibil la semnificația evenimentelor. Îi plac poveștile, prezintă interes pentru cărți cu imagini, pentru desen, modelaj, jocuri cu cuburi, teatru de păpuși ori de marionete, TV., desene animate etc.

Preșcolarul mare (5-6 ani) manifestă o mai mare forță, agilitate, inteligentă, reticentă în situații ușor penibile. Câmpul atenției este dominat de o înțelegere mai profundă a situațiilor. Există și în această perioadă o opoziție față de adult ce se manifesta spontan, urmată de dorințe vădite de reconciliere. La unii copii, acestea sunt oprite în comportament, dar alimentate subconștient. Se manifestă în conduitele alimentare și pun în evidență susceptibilitățile nesatisfăcute. Adeseori, în timpul în care copilul are conduite încărcate de negativism există persoane devalorizate psihic pentru el - sau persoane cu care nu stabilește relații firești din cauza unor baraje psihice (din teamă, din antipatie, din nesiguranță). Concomitent se exprimă cerința activă a copilului de a fi de folos adulților. Atenția mare față de aceștia se exprimă evident prin imitația discretă, contagiuni (inclusiv de dispoziție afectivă) etc. În perioada preșcolară mare, activitatea creatoare este evidentă, cu tendințe de diferențiere. Desenul, muzica, colajele, construcția, mozaicul interesează foarte mult copiii. Capacitatea de învățare devine activă și este dublată de interese de cunoaștere care încorporează și forme mai evolute de simbolizare în care acționează integratori verbali.

În grădiniță copilul traversează programe educative diverse care-i măresc sensibilitatea intelectual-observativă, îl abilitază cu manualități tot mai complexe, îl pun în contact cu elemente ale simbolisticii artistice.

În plan psihic au loc o serie de îmbunătățiri, în sensul dezvoltării tuturor proceselor psihice, gradual, în raport cu specificul vârstei și cu predispozițiile native, dar și dependent de programul educativ oferit. Primele procese activate sunt cele **senzoriale**, pe baza cărora se urmărește dezvoltarea celor superioare. Sunt solicitați permanent analizatorii în scopul declanșării senzației, a formării **percepției** în procesul de observare a elementelor mediului înconjurător, a **reprezentării** privind obiecte văzute, evenimente trăite, simultan creându-se ocazii de stimulare a imaginației, memoriei, gândirii, creativității, transformări calitative importante ce permit creșterea gradului de înțelegere.

La început predomină **memoria** mecanică, involuntară, iar după 4-5 ani intervine cea voluntară. Evidentă este apoi implicația memoriei ca proces de fixare, păstrare, recunoaștere și reproducere în fixarea de conduite care redau pe cele ale celor din jur. Preșcolarul uită însă repede, deoarece fixarea este fluctuantă și adeseori superficială.

Imaginația este specifică vârstei, iar jocul sau activități de desen, muzica, modelaj, vin în sprijinul dezvoltării acesteia.

Gândirea are caracter intuitiv, se află în stadiul preoperațional și se formează sub influența investigațiilor practice ale copilului.

Limbajul, strâns legat de gândire, în această perioadă ia amploare în sensul creșterii numărului de cuvinte, al exprimării, al dicției și pronunției, evident, acestea performând prin activități dedicate.

Atenția se află în plin proces de educare, întrucât specificul acestei vârste demonstrează faptul că preșcolarii își mențin cu greu atenția, de aceea un merit deosebit îl are chiar jocul care solicită funcțiile atenției. Treptat se consolidează volumul, concentrarea și mobilitatea atenției.

Afectivitatea preșcolarului, ca aspect general, se distinge prin caracterul ei exploziv, instabil, intrarea în grădiniță fiind o nouă sursă de trăiri afective variate. Dar tot aici aceasta este cultivată, întrucât copilul intră în relație cu educatoarea și covârșnicii, își înfrânge egocentrismul, învață să-și controleze emoțiile.

Motricitatea și **voința** pot fi coroborate în sensul exercitării reglajelor voluntare pe fondul motricității, ca acțiune reală în atingerea scopurilor. Mecanismele voluntare sunt exersate în contextul jocului, acesta înlesnind înțelegerea legăturii dintre motiv, scop și mijloace. Legături cu voința se stabilesc și prin intermediul limbajului intern, copilul dându-și singur comenzi cu privire la exercitarea sau nu, a unei acțiuni. În susținerea voinței intervine motivația ca forță motrică declanșatoare de acțiune. Pe lângă toate aceste caracteristici, se mai petrec o serie de îmbunătățiri la nivelul deprinderilor. În procesul alimentației se formează un set de conduite cultural-sociale privind modul de a se servi, de a cere, de a mulțumi, ținuta la masă, relaționarea cu ceilalți. Progresele similare se manifestă și în domeniul culturalizării legate de îmbrăcare, igienă și toaletă. Deprinderile aici sunt numeroase, presupun o înlanțuire logică. Alegerea obiectelor de îmbrăcăminte presupune cunoașterea unor factori externi ce determină luarea unor decizii în selectarea ținutei, în funcție de factori sezonieri sau ai zilei.

Vorbind de deprinderi, acestea se regăsesc de fapt în orice acțiune întreprinsă de copil, în relația lui cu toate elementele constitutive ale mediului ce îl înconjoară.

Așadar, până la 6 ani are loc acest amplu proces de constituire de deprinderi exprimate prin conduite alimentare, vestimentare și igienice etc. Importanța lor este mare și creează personalității un suport de adaptare ce are ecouri profunde ordonatoare generale, creând și un suport de responsabilitate pentru propria persoană și de autonomie reală, dar și de contribuție la structura conștiinței de sine, a eu-lui corporal.

Relația școală-familie-copil

Petrica Maricela Petrica

Scoala Gimnaziala Nr. 26

EDUCAȚIA PARENTALĂ

Modul cum sunt crescuți copiii contribuie la formarea concepției fundamentale a copiilor despre ei înșiși, iar această nouă percepție în privința familiei ne determină să afirmăm că ceea ce cred părinții despre viața și împlinirile ei va influența felul în care-și vor crește copiii.

Relația părinte – copil se realizează printr-un schimb de experiență și influență reciprocă. Sentimentele de ură, neîncredere, impresie negativă pe care unii părinți le manifestă față de propriii copii atrag după sine modificări în comportamentul acestora și diminuează considerabil stima de sine a copilului, conducând în final la “nașterea” unei spirale negative.

Asistăm în prezent la o “criză a familiei” , agravată și de contextul social în care ne aflăm, precum și de explozia informațională. Părinții au la dispoziție din ce în ce mai puțin timp pentru copiii lor, plasând responsabilitatea educațională școlii. Astfel, instituția școlară suportă tot mai multe presiuni din partea celorlalte subsisteme ale societății, luate în ansamblu. Însă, școala nu poate să ofere totul, dar ca “factor cheie” al dezvoltării , alături de toți factorii educaționali(familie, comunitate locală, etc.), trebuie să vină în sprijinul tinerilor/copiilor pentru a-i ajuta să cunoască trecutul, să înțeleagă prezentul, să-i ajute să se cunoască și să se accepte așa cum sunt, să conștientizeze și să-și asume responsabilități, să se implice și să se orienteze în conturarea destinului colectivității/societății din care fac parte, către un viitor mai bun.

Experiența ultimului deceniu evidențiază un număr important de programe și metode de sprijinire a familiilor aflate în dificultate, având ca scop informarea sistemică și specifică în domeniul educației copilului.

Ca educatori/dascăli suntem alături de copii și observăm graba, indiferența și inconștienta cu care mulți părinți își tratează copiii. De aceea activitățile de consiliere parentală derulate la nivelul unității noastre, cu mai multe serii de părinți a constituit o maximă oportunitate pentru prevenirea și ameliorarea situațiilor de risc mai sus menționate, iar pentru noi, cadrele didactice, o implicare morală și necesară.

Disciplinarea copilului prin aplicarea diferitelor pedepse constituie una dintre măsurile educaționale foarte frecvent folosite de părinți. În urma discuțiilor purtate cu aceștia (atât pe parcursul activităților de consiliere, cât și cu diverse ocazii) am constatat că părinții înțeleg diferit termenul de pedeapsă, cum ar fi : bătaia, diferite restricții” , pedepse verbale (“țipete la injurii, insulte), iar unii susțin că nu își pedepsesc niciodată copiii. Constatăm însă, cu îngrijorare, că foarte mulți părinți impun disciplina prin metode dure (bătaie, tras de păr, tras de urechi, etc.) fără a conștientiza faptul că acesta reprezintă un abuz fizic asupra copilului.

Filosofia modernă asupra familiei insistă din ce în ce mai mult pe necesitatea echilibrării rolurilor; atât mama cât și tata trebuie să participe în egală măsură la disciplinarea/educația copilului.

Comunicarea cu propriul copil, calitatea de prieten al acestuia solicită din partea părinților mult tact și răbdare, disponibilitate și deschidere față de problemele copilului, dar constituie o mare victorie pentru îmbunătățirea relației părinte – copil. Lipsa dialogului, atât de necesar și benefic, încă de la vârste fragede, determină însă mulți copii să caute alți prieteni de dialog, închiderea în sine, înstrăinarea.

Comportamentul părinților, modelul familial reprezintă exemplul cel mai la îndemână pentru copil, reperul și etalonul adoptat.

Modelul de comportament diferit de părinți este imitat de către copil și se reflectă ca într-o oglindă în comportamentul acestuia. Defectele și devierile atitudinale și comportamentale ale părinților, excesele de autoritate, neglijarea și nepăsarea față de problemele copilului, violența fizică și abuzurile executate asupra copiilor își pun amprenta asupra evoluției ulterioare a personalității copilului. La fel de periculos este și comportamentul părinților care, având cele mai

bune intenții își tratează propriul copil ca pe un “obiect” pe care-l îmbracă, îl hrănește, îl sponsorizează, uitând să-l trateze ca pe o ființă care are propriile gânduri, sentimente, bucurii și tristeți.

Familia are datoria de a oferi copilului un bun mediu parental, atât din punct de vedere material cât și non – material, stabil și armonios, acordând o mare atenție autonomiei copiilor și dezvoltării lor sociale și morale.

Relația părinte – copil, bazată pe afecțiune reciprocă va fi mult consolidată, iar părinții care sunt modele de cooperare, empatie și educație vor reuși să transmită și copiilor aceste comportamente. Așa cum părinții se comportă în preajma copiilor, tot astfel se vor comporta și copiii cu ceilalți.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVA:

1. Angelescu, Carmen și Martha Iliescu – “Cunoștințe și practici parentale în România,
Fundatia Copiilor noștri, București, 2006
2. Bakker, Ina și Hans Janssen – “Educați așa!” – suport de curs pentru specialiștii care
lucrează în educație, Fundatia Copiilor noștri, București,
2001
3. Iluț, Petru – “Valori, atitudini și comportamente sociale, Editura Polirom, Iași, 2004
4. Șchiopu, Ursula și colaboratori – “Psihologia vârstelor”, E.D.P., București, 1978.

Educația STEM

Oana Maria Paval

Scoala Gimnaziala Nr. 3 Mangalia

„Copiii sunt precum cimentul ud: toate lucrurile cu care aceștia intră în contact lasă o urmă asupra lor. ” Dr Haime Ginot

Educația STEM este o abordare unică și interdisciplinară a învățării, care înglobează elemente din știință, tehnologie, inginerie și matematică. Cele 4 discipline sunt îmbinate pentru a încuraja creativitatea, gândirea critică, rezolvarea problemelor care pot apărea în viața reală, descoperirea unor noi lucruri și inovația. Educația STEM în învățământul preșcolar se realizează

prin activități care implică explorarea și experimentarea, dar și prin jocuri și activități practice care urmăresc dezvoltarea unor abilități de bază din aceste domenii în rândul copiilor.

O activitate STEM preferată de preșcolari este experimentul „**Magia brazilor**”, acesta dezvoltă spiritul de investigație, copilul își însușește unele abilități practice, gândirea logică și creativitatea. Materialele folosite sunt: forme de brad, bomboane skittles, apă.

Cum se face?

Bomboanele sunt așezate pe farfurie. Se pot așeza în orice ordine, dar de preferat este să nu fie două bomboane de aceeași culoare. Apoi se toarnă apă caldă în farfurie cât să cuprindă toate bomboanele.

Explicația

În câteva secunde, colorantul intră în contact cu apa, se dizolvă și se scurge sub forma unor raze îndreptate spre centrul formei, realizându-se un curcubeu încântător. Cu această ocazie le putem vorbi copiilor de curcubeu – ca fenomen al naturii și despre culorile care formează curcubeul – roșu, orange, galben, verde, albastru, indigo, violet – ușor de amintit cu celebrul acronim ROGVAIV.

„**În laboratorul parfumerului**” este o altă activitate STEM unde copiii colaborează în echipă – Abilitatea de colaborare este abilitatea de a lucra împreună pentru obiective comune. Este unul dintre punctele vitale pentru educația STEM. În acest fel, copiii își pot dezvolta abilitățile de comunicare și leadership. Ca materiale se folosesc: flori naturale, mojar și pistil, recipiente parfum, apă și pipetă.

Cum se face?

Preșcolarii vor pisa flori cu ajutorul mojarului și a pistilului, le vor pune în recipiente adaugând apă și esențe parfumate obținând astfel diferite parfumuri. Combinația petalelor de flori cu apa se transformă în mâinile celor mici în parfumul cunoașterii.

Așadar, este o abordare educațională a învățării care folosește știința și tehnologia ca punte de acces pentru dezvoltarea gândirii critice a copiilor.

Bullyingul în mediul preșcolar

Ionela Fedmasu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Grădinița cu Program Prelungit nr. 37 Brăila derulează în perioada anilor școlari 2023-2026 în cadrul Programului Erasmus+proiectul PINC cu nr. de referință 2023-1-IT02-KA220-SCH-000158464, alături de parteneri educaționali din Italia, Lituania, Estonia și Spania. Scopul major

al proiectului este acela de a forma competențe specifice profesorilor care lucrează cu copii cu nevoi speciale.

O etapă importantă a acestui proiect a reprezentat-o susținerea a 5 webinarii, de care au fost responsabili fiecare dintre cei parteneri, webinarii care au avut ca temă abordarea nevoii de integrare a copiilor cu nevoi speciale în viața preșcolară și mai apoi școlară. Tema webinarului nostru a fost " Abordarea și prevenirea agresiunii și discriminării în mediile preșcolare", tema asupra căreia am reflectat profesori în învățământul preșcolar și specialiști care lucrează cu copiii cu nevoi speciale. Discuțiile majore s-au axat pe evitarea comportamentului bullying în mediul școlar, în identificarea cauzelor care conduc un copil spre un astfel de comportament și identificarea celor mai potrivite metode de abordare a acestui fenomen, în atunci când protagoniștii sunt copiii cu nevoi speciale. Bullyingul este o formă de abuz prin care un copil, în mod intenționat și repetat, inițiază o acțiune prin care provoacă o suferință unui altui copil. Bullyingul se cultivă în familie și s manifestă la grădiniță.

Specialiștii sunt de acord cu faptul că un copil care este expus violenței în mediul din care provine este cu mult mai predispus a manifesta comportamente violente în grădiniță, școală și mai apoi grupul de prieteni, decât un copil care nu are elemente violente în familie. Copilul care manifestă bullying poate fi identificat prin următoarele deficiențe: rezistență scăzută la frustrarea, reacții impulsive, deficit de atenție, capacitate redusă de înțelegere, empatie în construcție. Dar copilul beneficiază și de niște resurse, de care adultul se poate folosi pentru a construi un comportament potrivit adaptării: creativitatea, curiozitatea, încrederea, disponibilitatea, capacitatea de a învăța prin imitare și modelare.

Profesorii trebuie să militeze pentru dezvoltarea unui parteneriat cu familiile pentru crearea unui parteneriat educațional cu rol în conștientizarea și responsabilizarea tuturor în abordarea acestui fenomen. Întotdeauna indicatorii bullyingului sunt: intenție, caracter repetat, inegalitate de forțe, caracter public, un agresor și o victimă. Grădinița fără bullying înseamnă empatie și acceptare. Adultul este cel care trebuie să cultive în rândul copiilor aceste stări. Dacă i se va oferi exemple în care adultul este primul cel care manifestă empatie față de copiii sau alți adulți aflați în dificultate, atunci și copilul va imita și va împrumuta din exemplul văzut. Fie că este vorba de jocuri de rol, de discuții sau exemple proprii, în grădiniță există o multitudine de mijloace prin care profesorii pot cultiva empatia și acceptarea în rândul preșcolarilor. Prima cărămidă a fundației educării unui copil în spiritul toleranței și al nonviolentei este pusă în familie, dar pereții se ridică în grădiniță și în școală mai apoi. De profesori și părinți depinde starea de bine pe care o va transmite și o va simți copilul mai apoi. Ne puteți urmări activitățile din proiect pe site-ul grădiniței - <https://gradinita37braila.ro/proiecte/pinc/> și pe site-ul proiectului - Pinc project .

Importanța educației extracurriculare în educația copilului

Loredana Bucurica

GRADINITA "RAZA DE SOARE"

”Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Maria Montessori

Educația, ca acțiune socială organizată, presupune mai mulți factori: familia, școala și comunitatea. Democratizarea educației face necesară deplasarea centrului de interes de pe cunoștințe impuse - pe obiective, de pe programe abstracte - pe nevoile curente ale copilului, astfel încât acesta să fie centrul de interes al tuturor.

Problematica educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor.

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activităților de învățare realizate în clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, contribuind la formarea personalității. În acest sens, școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme. Educația extracurriculară urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe care îi pune în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața. În cadrul activităților extracurriculare, copiii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic, are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii și al învățământului preșcolar – pregătirea copilului pentru viață.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extracurriculare trebuie să fie privite ca un mod de desăvârșire, de dezvoltare emoțională, intelectuală și socială a educabililor.

Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite copiilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează pozitiv.

Un alt aspect pozitiv al activităților extracurriculare este faptul că îl fac pe copil mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extracurriculare ajută copilul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor. Activitățile extracurriculare sunt variate, astfel încât tinerii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca cei mici să exceleze în aceste activități, atât timp cât la sfârșit asimilează experiențe noi, care îi vor ghida mai departe.

Eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate. Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor.

Activitățile extracurriculare nu intră în domeniul curriculumului oficial dar au finalități menite să susțină în mod direct dezvoltarea competențelor promovate prin programele școlare. Astfel de activități funcționează, în general, cu rol de „curriculum suplimentar”. Activitățile extrașcolare au scopuri variate: dezvoltarea creativității, dezvoltarea unui comportament pozitiv, interacțiune socială, leadership, recreere și educație pentru sănătate, autodisciplină și creștere a încrederii în sine etc.

Implicarea copiilor în activități extrașcolare are o vechime mare în sistemele formale de educație. Inițial, ideea activităților extrașcolare era menită să ofere copilului alternative la educația școlară, care necesita un efort intelectual predominant. Astfel, activitățile extrașcolare aveau scopul de a oferi copilului posibilitatea să se miște, să se exprime liber, să facă lucruri care îi plac. Treptat, sfera activităților extrașcolare s-a diversificat, iar problematica valorificării educației nonformale în spațiul instituției de învățământ a căpătat din ce în ce mai multă importanță.

Educația extracurriculară are un rol foarte important în formarea personalității copiilor, a dezvoltării armonioase a intelectului acestora, contribuind la dezvoltarea personală completă a acestora.

„Călătorie în lumea orchestrei simfonice”

Mihaela Raluca Boieru

Scoala Gimnaziala Sfântul Vasile Municipiul Ploiesti

Lecția educativă „Călătorie în lumea orchestrei simfonice” a fost organizată la clasă împreună cu Filarmonica „Paul Constantinescu” – Ploiești.

Această activitate face parte din proiectul „Edu Musik by Filarmonica Ploiești” finanțat de BRD Groupe Societe Generale și are ca scop sprijinirea educației muzicale a elevilor din Ploiești și localități din mediul rural din județul Prahova cu materiale și activități ce vin în completarea curriculumului școlar, pentru a forma viitorul public cunoscător și apropiat de arta de calitate.

Elevii clasei au aflat ce înseamnă o orchestră simfonică, cum este alcătuită, care sunt familiile de instrumente, au audiat înregistrări video ale fiecărui instrument și la final întreaga orchestră.

În cadrul lecției elevii au completat fișe care i-au ajutat la înțelegerea informațiilor primite și au participat la jocuri de rol astfel încât la finalul călătoriei să alcătuiască propria lor orchestră, „Orchestra Culorilor”.

Elevii au pregătit și o expoziție cu desene ale instrumentelor. Schițele desenelor au fost realizate de către elevii Colegiului de Artă „Carmen Sylva” Ploiești sub îndrumarea d-nei profesor Liliana Marin.

Mascota #DoReMi a fost ghid în această călătorie. Copiii au ales astăzi ca #DoReMi să fie pianist. Copiii au explorat lumea fascinantă a instrumentelor, au cântat cu ajutorul muzicogramelor și au descoperit sunetele magice care dau viață unei orchestre simfonice.

Activitatea a fost presărată cu bucurie, sunete armonioase și momente de inspirație care ne-au reamintit de frumusețea muzicii și de impactul său asupra celor mici.

Proiectul „Edu Musik by Filarmonica Ploiești” aduce muzica simfonică mai aproape de generațiile tinere, contribuind la formarea unor viitori melomani sau chiar mari artiști.

La finalul lecției elevii au experimentat jocul muzical cu maracas, instrumente de percuție, pe care Filarmonica Paul Constantinescu Ploiești le-a achiziționat cu sprijinul sponsorului proiectului BRD Groupe Societe Generale.

A fost o zi minunată, plină de învățătură și bucurie... cu siguranță mulți dintre acești elevi vor păstra în suflet această „Călătorie în lumea Orchestrei Simfonice” și poate că, într-o zi, vor deveni mari muzicieni sau melomani dedicați.

Parteneri în acest proiect:

Școala Gimnazială „Sfântul Vasile” Ploiești

Inspectoratul Școlar Județean Prahova - ISJ Prahova

Colegiul National Pedagogic „Regina Maria” Ploiești

Universitatea Petrol-Gaze din Ploiesti

Colegiul de Artă „Carmen Sylva” Ploiesti, Romania

Asociația „Un Strop de Fericire”

ACCESUL EGAL LA EDUCAȚIE - SATISFACEREA NEVOILOR DE BAZĂ ALE ÎNVĂȚĂRII

Florentina Nicoleta Ciulei

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 32 Municipiul Ploiesti

Adaptarea la permanentele cerințe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale și / sau sociale și care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăți pentru a pune în centrul preocupărilor sale *omul*.

Printre atributele acestei societăți se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea șanselor, continua formare, cooperarea, evoluția tehnologiei, preocuparea pentru oameni și pentru nevoile lor în ceea ce privește dezvoltarea, integrarea și inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluția tuturor elementelor componente ale societății este *educația*.

Astfel ,educația incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări și construcții continue pentru a realiza politici și practici incluzive și a asigura bazele unei culturi incluzive.

Educația incluzivă a apărut ca o reacție firească a societății la obligația acesteia de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu cerințe educative speciale. Bogăția spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul și valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogățește și potentează, împreună cu celelalte experiențe, lumea de azi.

Educația incluzivă, respectiv integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor și mentalităților, dar și a politicilor și practicilor de excludere și segregare. Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educației și dezvoltării lor.

Educația de bună calitate reprezintă un **drept** fundamental al omului și copiii au dreptul la educație generală, iar modelul incluziunii socio-educative are la bază acest drept, înglobat în dreptul internațional. Fiecare copil, indiferent de apartenență sau de nivelul de dezvoltare a

capacităților sale, are dreptul la o educație de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităților sale cognitive și de integrare socială.

Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare și predare și pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învățării și dezvoltării o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține.

Conceptul de „educație pentru toți” a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferința Internațională a Ministerului Educației, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educației pentru toți care constau în calitatea actului educațional și acces pentru toți copiii: „Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...”

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toți elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferențiat. Educația diferențiată vizează adaptarea activității de instruire la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educația copiilor cu cerințe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată particularităților elevilor.

Caracterul integrat al învățământului ne pune în fața problematică a situației în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obișnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situația copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situația clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înțelegere reciprocă, o existență socială normală a copiilor, în ciuda diferențelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care învață să respecte dreptul la diferență, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Procesul de integrare educațională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenție individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalități eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esențial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare copil în parte sunt foarte importante. El trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învățământ după posibilitățile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-și adapteze metodele pedagogice în consecință.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte: dacă sunt lăsați să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranță de suferit. Sistemul educațional din România, deși se schimbă și evoluează, mai prezintă încă

elemente de discriminare, în sensul că nu toți copiii ajung la școală sau, atunci când merg, nu se bucură de toate oportunitățile posibile de dezvoltare maximală a potențialului lor.

Pentru a îmbunătăți implicarea, participarea și responsabilizarea familiilor cu și fără dizabilități, în cadrul programelor incluzive se pot pune în aplicare numeroase strategii: realizare la nivelul unităților de proiecte spre incluziune, activități comune pentru a determina implicarea fizică a părinților în activitățile școlare ale propriilor copii (de exemplu: de 8 Martie copiii împreună cu tăticii vor crea un cadou pentru mama, de Crăciun mamele pot realiza o activitate de gătit prăjituri împreună cu copiii, etc.), precum și pentru a stimula socializarea între părinții copiilor (cu sau fără dizabilități), ca astfel copiii să poată prelua exemple chiar de la părinții lor.

În concluzie, educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a celor umane, pentru a menține participarea la procesul de învățare a tuturor copiilor din cadrul unei comunități și armonizarea diferențelor de învățare, asigurându-se o educație eficientă pentru toți.

Bibliografie:

1. Ghergut, A., (2005) *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, București
2. Vrașmaș, T., (2011) *Modele și forme de sprijin educațional în contexte incluzive*, Editura A.D.P.; Focșani

JOCUL DIDACTIC ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

CRISTINA SIMONEA

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.53 Timișoara

Educația timpurie este fundamentul unei dezvoltări armonioase a copilului, iar grădinița reprezintă un mediu ideal pentru a pune bazele unor abilități și competențe esențiale. În acest context, jocul didactic ocupă un loc central, fiind o metodă care combină în mod ingenios plăcerea de a se juca cu procesul de învățare. Acesta devine o punte între lumea copilului și universul cunoașterii, între libertatea exprimării personale și nevoia de a respecta reguli și obiective educaționale.

De ce este jocul didactic atât de important? Deoarece copiii învață cel mai bine atunci când sunt implicați activ, când descoperă prin experiență directă și, cel mai important, când se bucură de ceea ce fac. Aceasta este esența jocului didactic – transformarea învățării într-un proces natural, atractiv și memorabil.

Jocul didactic poate fi definit ca o activitate educativă structurată, desfășurată într-o manieră ludică, având scopul de a îmbogăți cunoștințele copiilor, de a dezvolta abilități și de a

forma comportamente pozitive. Spre deosebire de jocurile libere sau spontane, jocul didactic este planificat cu atenție de către educator, fiind orientat către obiective precise.

Acest tip de joc se caracterizează prin:

- **Obiective clare:** Fiecare joc urmărește dezvoltarea unei competențe specifice – fie că este vorba despre limbaj, matematică, creativitate sau coordonare motorie.
- **Reguli bine definite:** Regulile sunt adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor, asigurându-se că aceștia le pot înțelege și respecta.
- **Caracter atractiv:** Activitatea păstrează mereu elementul ludic, captivând atenția și interesul copiilor.
- **Rol activ al copilului:** Copiii sunt încurajați să participe, să exploreze și să găsească soluții, ceea ce le stimulează autonomia și încrederea în sine.

În funcție de scopurile lor, jocurile didactice pot fi clasificate în mai multe categorii. Fiecare dintre acestea adresează anumite domenii de dezvoltare ale copilului:

1. **Jocuri pentru dezvoltarea gândirii și a atenției**

Aceste jocuri sunt menite să dezvolte logica, memoria și capacitatea de concentrare. De exemplu, un joc clasic este „Asociază imaginile”, în care copiii trebuie să potrivească imagini pe baza unor criterii precum culoare, formă sau funcție.

2. **Jocuri de dezvoltare a limbajului**

Acestea ajută copiii să-și îmbogățească vocabularul, să-și perfecționeze pronunția și să învețe să se exprime coerent. Jocuri precum „Ghicește cuvântul” sau „Spune o poveste” stimulează creativitatea și abilitățile de comunicare.

3. **Jocuri matematice**

Prin intermediul acestora, copiii învață să numere, să recunoască forme geometrice sau să înțeleagă relații cantitative. De exemplu, jocul „Construim un turn” îi ajută să înțeleagă conceptul de ordine și succesiune.

4. **Jocuri de mișcare**

Aceste jocuri combină activitatea fizică cu învățarea, stimulând coordonarea motorie și spiritul de echipă. Activități precum „Prinde mingea colorată” sau „Sari peste obstacol” contribuie la dezvoltarea fizică și socială.

5. **Jocuri pentru dezvoltarea creativității**

Desenul, modelajul sau jocurile de rol permit copiilor să-și exprime liber ideile și emoțiile, contribuind la dezvoltarea imaginației și a încrederii în sine.

Educatorul joacă un rol crucial în organizarea și desfășurarea jocurilor didactice. În primul rând, acesta trebuie să cunoască bine nivelul de dezvoltare al copiilor și să selecteze activități care să fie atât provocatoare, cât și accesibile. De asemenea, educatorul trebuie să fie un ghid, oferind explicații clare și sprijin acolo unde este necesar.

Mai mult decât atât, educatorul este cel care insuflă entuziasm și creează o atmosferă pozitivă. Prin tonul vocii, expresivitate și încurajare, acesta transformă orice joc didactic într-o experiență plăcută și memorabilă.

Jocul didactic are o serie de beneficii complexe, care contribuie la dezvoltarea copilului pe multiple planuri:

- **Cognitiv:** Copiii își îmbunătățesc abilitățile de gândire, învățând să analizeze, să compare și să rezolve probleme.
- **Emoțional:** Prin joc, copiii învață să-și exprime emoțiile, să gestioneze situații de succes sau eșec și să dezvolte încrederea în sine.
- **Social:** Jocurile didactice promovează colaborarea, respectul față de ceilalți și respectarea regulilor.
- **Fizic:** Activitățile de mișcare contribuie la dezvoltarea coordonării motorii și a sănătății generale.

Un exemplu de joc didactic este „Ghicește animalul”. Educatorul oferă indicii despre un animal, iar copiii trebuie să ghicească despre ce animal este vorba. Scopul jocului este să dezvolte capacitatea de a asculta, de a face conexiuni și de a folosi limbajul descriptiv.

Jocul didactic nu este doar o metodă pedagogică, ci și o artă prin care educatorul îmbină creativitatea cu știința educației. Prin intermediul acestor activități, copiii învață să exploreze lumea din jurul lor, să comunice, să colaboreze și să descopere bucuria de a învăța. În grădiniță, jocul didactic devine astfel cheia care deschide ușa către o dezvoltare armonioasă și fericită a copilului.

Dacă dorești să adăugăm exemple suplimentare sau să detaliem anumite aspecte, spune-mi!

Bibliografie:

1. ANGHEL, P. *Stiluri și metode de comunicare*. București: Aramis, 2003.
2. BIRCH, A *Psihologia dezvoltării*. București: Tehnică, 2000.
3. BONCU, Ș. *Psihologia influenței sociale*. Iași: Polirom, 2002.
4. CREȚU, C. *Teoria curriculumului și conținuturile educaționale*. Iași: Universității „Al. I. Cuza”, 2001.
5. CUCOȘ, C. *Psihopedagogie*. Iași: Polirom, 2003.

INTELIGENȚA EMOTIONALĂ ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

Maria Ana Pasan

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.53 Timisoara

Inteligența emoțională se referă la capacitatea unui individ de a percepe, interpreta, demonstra, controla, evalua și utiliza emoțiile proprii, scopul fiind comunicarea și relaționarea cu ceilalți într-un mod cât mai eficient și mai constructiv. Cele patru ramuri ale inteligenței emoționale sunt: autocunoaștere, conștiință socială, stăpânire de sine și gestionarea relațiilor.

Inteligența emoțională a copiilor trebuie cultivată de la vârste fragede și dezvoltată pe tot parcursul vieții, astfel încât aceștia să fie mai bine pregătiți pentru provocările cu care se vor confrunta de-a lungul timpului și devină niște adulți echilibrați, care să poată gestiona rațional și calm anumite situații complicate inevitabile.

Un copil inteligent emoțional este conștient de emoțiile sale și nu se teme să vorbească liber despre ele. Știe să își gestioneze trăirile negative și nu abandonează o activitate atunci când aceasta devine dificilă. Comunică foarte ușor cu un copil inteligent emoțional. El se adaptează ușor la situații și persoane noi și leagă prietenii cu ușurință. În majoritatea situațiilor, este un copil sigur pe el, iar atunci când simte că nu se descurcă, cere ajutorul fără să ezite.

Dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor începe în sânul familiei, acolo unde cei mici deprind modele de comportament de la părinți, așa că puterea exemplului este foarte importantă. Încă din primele clipe de viață, chiar dacă nu pot vorbi, copiii exprimă emoții, iar furia și bucuria ies cel mai adesea la suprafață tocmai pentru că cei mici încă nu știu cum să își exprime verbal trăirile.

Părinților le revine responsabilitatea de a-i învăța pe cei mici cum să își înțeleagă emoțiile, cum să le exprime și cum să și le autoregleze. Cum? Descriindu-și cu acuratețe propriile stări emoționale și identificându-le verbal corect. Este foarte important ca părinții să explice copiilor ce simt și ce anume le-a provocat o anumită stare emoțională, să fie cât mai naturali în comportamentul lor și să nu își mascheze stările emoționale negative.

Când ne inhibăm emoțiile și încercăm să le ascundem de copii noștri, mimând fericirea sau calmul, involuntar nu facem altceva decât să le transmitem acestora un mesaj greșit, cum că este în regulă să își reprime trăirile neplăcute. Cu timpul, un astfel de comportament poate genera frustrări și efecte psihologice pe termen lung.

Modalități prin care putem crește inteligența emoțională a copiilor:

- Fii tu un exemplu de inteligență emoțională pentru copilul tău!
- Deschide-ți sufletul, cu onestitate și pe înțelesul copilului, cu o abordare adaptată vârstei sale. Astfel, acesta va învăța să fie la fel și să nu-i fie rușine să vorbească deschis despre sentimentele lui.
- Ascultă-l și ajută-l să ia cele mai bune decizii.
- Exersează cu copilul tău diverse situații de viață și învață-l cum să reacționeze.
- Încearcă să nu judeci oamenii!
- Implicarea atât în treburile gospodăriei, cât și în luarea anumitor decizii, îi face pe copii să se simtă importanți.
- Copiii au nevoie de socializare și de joacă, deci asigură-te că au parte de aceste activități cât mai des.

Copiii care cresc într-o familie care își asumă conștient responsabilitatea pentru construirea inteligenței emoționale a acestora sunt încurajați să își exprime sentimentele, sunt ascultați și înțeleși, li se răspunde calm la întrebări, li se confirmă că părerea lor contează, sunt apreciați și iubiți necondiționat.

Beneficiile cultivării inteligenței emoționale a copiilor de la vârste fragede sunt:

- Gestionarea cu succes a relațiilor cu ceilalți ;
- Construirea empatiei și a abilității de a înțelege normele și comportamentele sociale și etice;
- Obținerea unui grad ridicat de auto-control și auto-cunoaștere .

Construirea inteligenței emoționale este un proces care nu se încheie niciodată. Dezvoltarea personală continuă pe toată perioada vieții, maturitatea noastră emoțională fiind influențată de felul în care ne raportăm la experiențele și provocările de care avem parte.

Bibliografie:

1. ANGHEL, P. *Stiluri și metode de comunicare. București: Aramis, 2003.*
2. BIRCH, A *Psihologia dezvoltării. București: Tehnică, 2000.*
3. BONCU, Ș. *Psihologia influenței sociale. Iași: Polirom, 2002.*
4. CREȚU, C. *Teoria curriculumului și conținuturile educaționale. Iași: Universității „Al. I. Cuza”, 2001.*
5. CUCOȘ, C. *Psihopedagogie. Iași: Polirom, 2003.*

Integrarea aplicațiilor multimedia în activitățile educative

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ

Scoala Gimnazială Nr. 2 Vatra Dornei

Culorile toamnei s-au așternut peste tot în școala noastră într-o activitate intensă de creativitate și voie bună pentru că, așa cum spunea Tudor Arghezi, „Niciodată toamna... nu fu mai frumoasă!”. Toamna a adus un val de energie și culoare în școala noastră printr-un eveniment special, care este mult așteptat de elevi, de părinți și de profesori deopotrivă: „Festivalul Toamnei”.

La inițiativa Consiliului Școlar al Elevilor și în colaborare cu Asociația „Părinți-profesori partenerii copiilor noștri”, Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei a găzduit „Festivalul Toamnei” în perioada 21-22 octombrie 2024, festival aflat la cea de-a doua ediție. Evenimentul, ce a

îmbinat arta, creativitatea și spiritul de echipă, a fost o adevărată sărbătoare a culorilor și a creativității.

Aplicațiile multimedia sunt foarte importante în proiectarea activităților educative, deoarece ele aduc beneficii semnificative în procesul de predare și învățare și aici mă refer la creșterea atractivității lecțiilor/activităților școlare, extrașcolare sau extracurriculare, învățarea devine interactivă, se recurge la o diversitate de strategii didactice, tehnici și metode de predare, se dezvoltă competențele digitale, se utilizează resurse variate și ușor accesibile și se îmbunătățește retenția informațiilor la nivelul fiecărui elev. Integrarea aplicațiilor multimedia în activitățile educative nu doar că îmbunătățește calitatea învățării, ci și motivează elevii și îi pregătește mai bine pentru lumea digitală în care trăim. Este esențial ca noi, cadrele didactice, să fim bine pregătiți pentru a folosi aceste tehnologii în mod eficient.

În școala noastră, cadrele didactice utilizează aplicații multimedia în proiectarea didactică, pe care le-au deprins în timpul pandemiei și pe care au continuat să le folosească pentru a spori gradul de atractivitate al procesului de predare-învățare-evaluare. Și pentru Festivalul Toamnei s-au folosit aplicații, care au permis organizarea în timp util a întregului colectiv de elevi și cadre didactice. Afișul festivalului a fost realizat în aplicația Canva, consultările cu cadrele didactice și elevii s-au desfășurat prin intermediul aplicației Kahoot, colajele din fotografii și desene au fost obținute utilizând aplicația Padlet și, la final, prin aplicația PowerPoint s-a realizat prezentarea activităților cuprinse în proiectul "Festivalul Toamnei". Fără aplicațiile multimedia-instrumente extrem de utile în activitatea didactică, proiectarea oricărei activități ar fi dificil de abordat, iar activitatea nu ar mai fi interactivă și captivantă pentru elev.

Anterior momentului de debut al festivalului, timp de două săptămâni, elevii împreună cu cadrele didactice și părinții s-au informat, și-au pus imaginația la încercare, au utilizat aplicații multimedia în proiectarea festivalului și au dat viață unor creații artistice unice din materiale reciclabile și din materiale din natură. Pădurile de aramă, livezile și grădinile bogate au prins viață pe pânzele elevilor, într-o explozie de culori și emoții. Copiii au surprins în tablouri și în fotografii minunate detalii uimitoare ale peisajelor de toamnă din pădurile ce înconjoară orașul Vatra Dornei și au animat cu zâmbete colorate fructele și legumele.

În prima zi a festivalului s-au desfășurat concursurile pe secțiuni: standuri tematice cu expoziții și cu vânzarea de produse tradiționale de toamnă, artă plastică, artă decorativă și artă fotografică, iar în cea de-a doua zi s-a derulat concursul la secțiunea artă vestimentară. Toate concursurile au fost atractive, drept dovadă e numărul mare de elevi înscriși, însă parada costumelor a fost, fără îndoială, cel mai îndrăgit și atractiv moment al festivalului. Micii artiști au defilat cu mândrie în creații ingenioase, inspirate de lumea copiilor, a animalelor și a plantelor și au transformat totul într-o poveste de toamnă cu zâne, prințese și cavaleri, veverițe și arici și chiar cu un mândru copac, care au încântat audiența.

Pentru a încuraja creativitatea și implicarea, Consiliul Școlar al Elevilor a acordat premii pentru fiecare secțiune a festivalului. Suma strânsă în urma derulării proiectului a fost donată Asociației „Părinți-profesori partenerii copiilor noștri” din Vatra Dornei, iar fructele și legumele au fost donate Casei Vladimir- Centrul social pentru copii din Vatra Dornei.

Festivalul Toamnei organizat de Consiliul Școlar al Elevilor a fost o sărbătoare a naturii, a tradițiilor și a colaborării între elevi, profesori și părinți. Prin acest festival, elevii au învățat să aprecieze darurile toamnei și importanța muncii în echipă, dar și să se bucure de momente de distracție și creativitate.

Festivalul Toamnei a fost o dovadă a talentului și a creativității elevilor de la Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei. Acest eveniment a demonstrat că, prin muncă în echipă și pasiune, putem crea amintiri de neuitat.

UNIREA PRINCIPATELOR

ALINA GEORGIANA FRANGULEA

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 3 Mangalia

După cum se știe , urmează luna ianuarie și Unirea Principatelor, prilej de bucurie și sărbătoare în rândul celor mici. Așadar, un exemplu de bune practici ne va face activitățile mai frumoase.

Activități de Dezvoltare Personală - Întâlnirea de dimineată:

După ce sosesc toți copiii și servesc micul dejun, educatoarea utilizează o sonerie manuală prin care dă semnalul că e timpul pentru „Întâlnirea de dimineată ”și le propune să se așeze în cercul prieteniei, pentru a desfășura întâlnirea obișnuită de dimineată.

1. Salutul:

“Dimineța a sosit

Românașii au venit,

În cerc ne adunăm,

Cu toții să ne salutăm:

Bună dimineța „Românași”,

A-nceput o nouă zi,

Bună dimineța, dragi copii!”.

Salutul se va realiza prin tehnica „comunicării rotative”. Se va începe de la educatoarea, care îi va întinde mâna copilului din dreapta ei pentru a-l saluta „Bună dimineța!” și se va continua până la ultimul copil, care o va saluta pe educatoarea.

1. Prezența: Educatoarea va rosti versurile: „După ce ne-am adunat

Și frumos ne-am salutat

Colegii ne-am întâlnit

Cine oare n-a venit?"

În timp ce copiii își rostesc numele, își vor lua din tăviță poza și o vor așeza pe panoul specific întâlnirii de dimineață. Copiii vor nominaliza absenții și vor așeza în partea de jos a panoului fotografia acestora.

1. **Calendarul naturii:** În cadrul acestui moment, copiii împreună cu educatoarea, completează calendarul naturii, identifică ziua, data, luna, anul, anotimpul, starea vremii.
2. **Moment de înviorare:** După salut copiii execută câteva exerciții de înviorare pentru fiecare segment al corpului. Se execută jocul de mișcare „Merg la grădiniță ” și “Bună dimineața dragă grădiniță”.

5.Activitatea de grup: Educatoarea îndeamnă preșcolarii să cânte „Alunelul”- Joc cu text și cânt.

6. Noutatea zilei: Educatoarea spune copiilor despre Trăistuța fermecată și modalitatea prin care putem afla ce este în ea. Pentru captarea atenției copiilor și crearea motivației în atingerea obiectivelor propuse, se va desfășura jocul „**Hai să dăm mână cu mână/ Ghicitorile le rezolvăm/ Și trăistuța o dezlegăm!**” Se citesc trei ghicitori și pentru fiecare răspuns corect se va desface câte un nod al trăistuței:

*„Este mândră Țara mea

Și se cheamă...”

(România)

* „Capitala Țării mele

Este un oraș ca din povești

Și se cheamă...”

(București)

*„Roșu, galben și albastru

Sunt culorile pe care

El le flutură în zare...”

(Steagul)

Cu ajutorul **tranziției** „*Bat din palme clap, clap, clap, / Din picioare trap, trap, trap, / Ne învărtim, ne răsucim / Și spre centre noi pornim!*”, copiii pornesc în călătorie, trecând pe la toate cele 4 centre de interes, întuind materialele prin întrebări ajutătoare adresate de educatoare. Se opresc la atelierul unde își regăsesc imaginea medalionului. Li se va transmite copiilor că este important să termine ceea ce încep și să fie buni unii cu ceilalți, să lucreze îngrijit, să vorbească frumos, iar la finalul zilei le voi mulțumi printr-o surpriză.

METODE ȘI TEHNICI DE INDIVIDUALIZARE ȘI DIFERENȚIERE A INSTRUIRII

Manuela Irina Coroi

Scoala Gimnaziala Nr. 169

DIFERENȚA ȘI INDIVIDUALIZAREA ACTULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Una dintre tendințele modernizării învățământului vizează flexibilitatea instrucției și educației pentru a asigura dezvoltarea capacităților și aptitudinilor fiecărui elev, în raport cu propriile posibilități și interese. Procesul de predare-învățare-evaluare trebuie să-l pună pe elev cât mai devreme posibil în posesia unor mijloace proprii de însușire a cunoștințelor, de aplicare în practică în mod constant și creator a acestora. Cadrul didactic trebuie să adapteze întregul demers educațional la diversitatea indivizilor și grupurilor, talentelor individuale, evitând marginalizarea ori excluderea socială. Educația ține seama, deci, atât de disponibilitățile aptitudinale individuale, de specificitatea persoanei, cât și de cerințele mediului ori de tradițiile culturale ale grupurilor care compun societatea, în scopul unei integrări sociale optime a fiecăruia. Diferențierea și individualizarea instruirii constituie o problemă pedagogică veche, dar mereu actuală, deoarece oamenii se deosebesc unii de alții nu doar în ceea ce privește felul lor de agândi și a fi, ci și prin capacitatea și ritmul de învățare, prin atitudinea față de aceasta (I. Jinga, 2005). Diversitatea umană a pus în fața pedagogiei și a psihologiei educației problema complexă a diferențierii și individualizării instruirii, ca premisă indispensabilă pentru asigurarea reușitei fiecărui elev și realizarea unor performanțe cât mai apropiate de potențialul său intelectual maxim.

Pedagogia modernă propune repere metodologice și de conținut ale unei educații “pe măsură”, care acționează atât la nivel de sistem, macrostructural, cât și la nivel microstructural, al formelor de grupare a elevilor, al particularităților fiecărei individualități. Sunt, astfel, organizate, clase de grupare ori „clase speciale” care se constituie atât pentru elevii capabili de performanță superioară, cât și pentru cei cu ritm lent de asimilare ori cu nevoi speciale. Ion T. Radu, pedagog român important în fundamentarea teoretică și practică a instruirii diferențiate, consideră că egalizarea șanselor de succes presupune efortul convergent al educatorilor pentru a oferi „fiecăruia după capacități, pentru a obține cât mai mult posibil din partea tuturor”.

Instruirea diferențiată este răspunsul pe care îl oferă cadrul didactic la nevoile elevilor. Este ghidată de principiile diferențierii: conținutul, procesul și produsul instruirii se diferențiază după profilurile de inteligență, nevoile și interesele elevilor. Parcurgerea materiei trebuie realizată în conformitate cu ritmurile individuale ale elevilor. În literatura pedagogică se folosesc termenii de „diversificare”, „individualizare”, „diferențiere pedagogică”, „diferențiere în învățare”, „pedagogia diferenței”, pentru a descrie realitatea complexă a adaptării contextului și tuturor intervențiilor din spațiul educațional la particularitățile și nevoile elevilor, din perspectiva atât a organizării structurale a sistemului de învățământ pe grade, tipuri și profiluri, cât și a conținutului învățământului și a metodelor de predare-învățare-evaluare utilizate.

La nivel macrostructural prin diversificare sunt desemnate intervențiile la nivelul sistemului de învățământ care au ca scop corelarea tipurilor și nivelurilor instituțiilor școlare existente cu necesitatea de a forma în școală oameni potriviți pentru toate activitățile sociale, în prezent și perspectivă. La nivelul practicii educaționale, conceptul de diferențiere a instruirii se referă la strategiile de predare-învățare-evaluare utilizate, astfel încât să se asigure respectarea particularităților individuale ale elevilor. Toate intervențiile de diferențiere privind strategiile educaționale, conținuturile, rolurile actorilor educaționali se produc la nivelul școlii și al fiecărei clase, spre deosebire de diversificarea instituțională, produsă la nivelul sistemului de învățământ. Astfel, diversificarea instruirii poate fi privită ca una din premisele structurale ale diferențierii în educație. Instruirea diferențiată vizează adaptarea activității de învățare - îndeosebi sub raportul conținutului, al formelor de organizare și al metodologiei didactice - la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere, ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte (I. T. Radu, 1969). Unii dintre factorii care solicită realizarea unei activități didactice diferențiate sunt: deosebirile dintre copii de aceeași vârstă supuși unui proces comun de instruire, înțelegerea nevoii de a nu uniformiza, ci de a oferi condiții de afirmare a celor dotați cu înzestrări personale deosebite, ori cu ritmuri mai alerte sau mai lente în acumulări. Acești factori sunt strâns legați de dimensionarea psihologică a personalității umane care se distinge printr-o sinteză de dispoziții, tendințe biologice, înclinații înnăscute, pe de o parte, și însușiri formate în cursul vieții și activității, pe de altă parte.

Deosebirile individuale sunt o realitate, iar natura și gradul lor de dezvoltare sunt de multe ori ușor sesizabile, astfel că nu ne vom găsi niciodată în fața omului în general, ci întotdeauna în fața unui om particular, a unui individ care, de multe ori, se dovedește a fi o enigmă. În ceea ce privește conceptul de individualizare a predării, acesta reprezintă modalitatea cea mai aprofundată a predării diferențiate, în sensul tratării elevilor nu pe clase și nici măcar pe grupe, ci pe fiecare individ în parte.

Specifică învățământului individualizat este repartizarea sarcinilor de învățare în funcție de diferențele individuale, pentru acest spațiu de intervenție fiind utilizate la nivel teoretic concepte precum: învățământ diferențiat, instruire diferențiată, învățare diferențiată, învățare individualizată. În termeni de politică educațională, strategia diferențierii curriculare presupune trecerea de la „o școală pentru toți” la „o școală pentru fiecare”, cu consecințe pozitive în planul formării capacităților de autoinstruire și dezvoltare a motivației de învățare continuă. Studiile și cercetările din domeniul psihologiei genetice, psihologiei cognitive, teoria inteligențelor multiple ș.a. oferă teoreticienilor și practicienilor din domeniul educației argumente temeinice privind necesitatea cunoașterii reale a potențialului psihic al elevului în vederea diferențierii și

personalizării curriculumului. În concepția de ansamblu a reformei curriculare din România, strategia diferențierii curriculare „este recomandată atât pe considerente psihopedagogice, cât și ca o direcție a integrării și compatibilizării proceselor educaționale în spațiul euroatlantic” (C. Crețu, 1998). Dimensiunile de noutate ale reformei curriculare în învățământul românesc oferă argumente pentru realizarea unui proces educațional diferențiat și personalizat: - „plasarea învățării în centrul demersurilor școlii (important este nu ceea ce profesorul a predat, ci ceea ce elevul a învățat); - orientarea învățării spre formarea de capacități și atitudini, prin dezvoltarea competențelor proprii rezolvării de probleme, precum și prin folosirea strategiilor participative în activitatea didactică; - flexibilizarea ofertei de învățare venite dinspre școală prin structurarea unui învățământ pentru fiecare și nu a unui învățământ uniform și unic pentru toți; - adaptarea conținuturilor învățării la realitatea cotidiană, precum și la preocupările, interesele și aptitudinile elevului; - introducerea unor noi modalități de selectare și de organizare a obiectivelor și a conținuturilor, conform principiului „nu mult, ci bine”;

- posibilitatea realizării unor parcursuri școlare individualizate, motivante pentru elevi, orientate spre inovație și spre împlinire personală; responsabilizarea tuturor agenților educaționali în vederea proiectării, monitorizării și evaluării curriculumului (Noul Curriculum Național: șapte dimensiuni ale noutății, 1998). Educația diferențiată în funcție de nevoile specifice oferă o alternativă strategică pentru îmbunătățirea performanțelor școlare. Cunoașterea trăsăturilor specifice ale fiecărui copil, precum și înțelegerea unor asemănări esențiale derivate din structurile de bază ale dezvoltării copilului facilitează stabilirea obiectivelor educaționale în acord cu această cunoaștere și selectarea strategiilor educaționale eficiente pentru întreaga clasă, dar și pentru fiecare copil.

EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

ANCA TEODORA CORNEA

Grădinița cu Program Prelungit nr. 50 - Structura G.P.P. Nr. 44

Emoția este o trăire a unei persoane față de un eveniment important pentru aceasta. Emoțiile pot fi pozitive și negative. Emoțiile pozitive apar atunci când ceea ce o persoană își dorește corespunde cu ceea ce i se întâmplă. Ex.: bucurie, mulțumire etc. Emoțiile negative apar atunci când există o contradicție între ceea ce i se întâmplă sau ceea ce obține o persoană și așteptările ei. Ex.: tristețe, nemulțumire, dezamăgire, îngrijorare, furie etc.

Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor este importantă din următoarele motive:

a) - pentru că ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți. ex.: interacțiunea de succes a copilului cu celelalte persoane depinde atât de abilitatea lui de a înțelege ce se întâmplă, cât și de abilitatea de a reacționa adecvat la aceasta. Copiii care înțeleg emoțiile și modul în care acestea sunt exprimate vor fi capabili să empatizeze cu ceilalți copii și să-i sprijine.

b)-Apoi, copiii care înțeleg emoțiile celorlalți sunt priviți de colegi ca fiind parteneri de joc mai buni și mai distractivi, sunt capabili să utilizeze expresivitatea lor pentru a atinge scopuri sociale,

să răspundă adecvat emoțiilor colegilor în timpul jocului și să se adapteze mai ușor la mediul preșcolar. Problemele în dezvoltarea emoțională a copiilor pot conduce către dificultăți de comportament. Părinții sunt adesea atât de preocupați de nevoile materiale, biologice ale copilului, de procurarea hranei în cel mai concret sens al cuvântului, încât adesea uită sau nici măcar nu își pun problema cât de importantă este pentru copilul lor cealaltă hrană, care nu se pune în farfurie: cea emoțională. Din aceste motive în grădiniță se pune tot mai mult accent pe dezvoltarea emoțională a copiilor, organizându-se activități, jocuri pe teme emoționale. În continuare voi prezenta o activitate de acest fel realizată la grupa mea.

PROIECT DE ACTIVITATE

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.50 ,ORADEA, STRUCTURĂ G.P.P.NR.44
GRUPA MIJLOCIE „C”

EDUCATOARE: CORNEA ANCA

TITLUL ACTIVITĂȚII: ”Povestea Broscuței Țestoase” SCOP: Familiarizarea cu tehnica
”Broscuței Țestoase”

COMPETENȚE SPECIFICE :

- să eticheteze corect reacțiile emoționale ale personajelor
- să diferențieze între relațiile emoționale adecvate și cele inadecvate
- să exerseze modalități adecvate de gestionare a furiei

MATERIALE: fișa de desen, povestea, fișa cu etapele tehnicii ”broscuței țestoase”, CD și CD player, jucării de pluș reprezentând personaje, decor

METODE: jocul, povestirea, explicația

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

- Aerisirea sălii de grupă
- Se pregătește spațiul de desfășurare al activității și materialele necesare
- Se pornește muzica de relaxare pe fundal
- Copiii intră în sală
- Exerciții de relaxare. Copiii se așază în poziția corectă de relaxare, pe covor și pornesc într-o călătorie imaginară ajungând pe malul unei ape cu nuferi ,trestii, broscuțe ba chiar și o broscuță țestoasă rătăcită pe acolo. Totul e frumos. E veselie multă ,doar broscuța țestoasă e puțin tristă. Revenim încet la starea inițială și vom descoperi decorul cu cele arătate mai sus
- Li se va propune copiilor să coloreze câte o broscuță țestoasă pentru înveselirea personajului principal broscuța Tobias și astfel se va trece la măsute.

- Pe baza fișei de lucru se va purta o scurtă conversație de genul: Ce fel de broscuță este aceasta?

Unde ați văzut astfel de animale?

- Copiii vor reveni pe covor unde li se va citi povestea Broscuței Țestoase
- Pe parcursul poveștii se vor identifica împreună cu copiii reacțiile emoționale ale personajelor, de genul: "Cum s-a simțit... atunci când. ?"
- Li se va cere copiilor să spună care a fost personajul care a reacționat în mod adecvat "Cine credeți că s-a comportat bine?"
- După terminarea poveștii copiii vor propune „soluții”, altele decât cea propusă de Tobias care vor fi notate de educatoare pe lucrările proprii și vor fi afișate în decor.
- Pe un fond muzical vesel (negativ) copiii vor exersa tehnica "broscuței țestoase", arătându-le imaginile cu modul în care broscuța reușește să facă față furiei.

BIBLIOGRAFIE:

- Teodora, Duță, "Copii mai încrezători-Ghid de bune practici de dezvoltare socio-emoțională", vol. I, Editura Didactică Militant, C.C.D Oradea, 2013
- Catrinel, A. Ștefan, Kallaj Eva, Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari- Ghid practic pentru educatori, Colecția Educație ASCR, ASCRED, Cluj-Napoca, 2010

Importanței creativității în viața copiilor

Elena Costina Stoica

Scoala Gimnaziala Ghilad

Creativitatea reprezintă una dintre cele mai valoroase abilități pe care un copil le poate dezvolta pe măsură ce crește. Aceasta nu doar că influențează modul în care copiii se raportează la lumea din jurul lor, dar este și cheia prin care ei își formează personalitatea, dobândesc încredere în sine și învață să navigheze prin complexitatea vieții. Importanța creativității în viața celor mici este incontestabilă, având un impact direct asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale ale acestora.

Unul dintre cele mai mari beneficii ale creativității în viața copiilor este stimularea gândirii inovative și a rezolvării problemelor. În activitățile creative, cum ar fi desenul, construcțiile cu piese de joc sau poveștile inventate, copiii învață să gândească diferit, să încerce soluții noi și să analizeze opțiuni multiple. Această capacitate de a explora diverse căi pentru a ajunge la un rezultat îi ajută să devină rezolutivi în fața dificultăților, indiferent de domeniu. Gândirea creativă le permite să nu se limiteze doar la abordări tradiționale, ci să gândească „în afacerea cutiei” pentru a găsi soluții originale.

În plus, creativitatea contribuie semnificativ la dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor. Atunci când sunt încurajați să participe la activități de grup, cum ar fi jocurile de rol, teatrul sau proiectele de grup, copiii învață cum să colaboreze cu alții, cum să comunice eficient și cum să își exprime gândurile și sentimentele într-un mod clar și respectuos. Aceste abilități sunt fundamentale în formarea relațiilor interpersonale și în integrarea în comunitate. De asemenea, creativitatea ajută copiii să dezvolte empatie, deoarece aceștia încep să înțeleagă diversele perspective și trăiri ale celor din jur prin jocurile și activitățile imaginative.

Un alt aspect crucial al creativității este influența sa asupra dezvoltării emoționale a copiilor. Prin activități precum desenul, muzica, dansul sau scrisul, copiii pot explora și exprima o gamă largă de emoții, de la bucurie și entuziasm, până la tristețe sau frustrare. Creativitatea le oferă un spațiu sigur în care pot învăța să își gestioneze și să își regleze sentimentele, iar acest proces contribuie la dezvoltarea unei inteligențe emoționale sănătoase. Mai mult, în momentele în care sunt provocați să creeze, copiii încep să înțeleagă importanța procesului și nu doar a rezultatului final, ceea ce le dezvoltă răbdarea și perseverența.

Din punct de vedere al învățării, creativitatea joacă un rol vital în dezvoltarea abilităților cognitive. Copiii care sunt încurajați să gândească și să acționeze creativ sunt mai predispuși să aibă succes în învățătura academică, deoarece învață să își formeze gândirea critică și să pună întrebări. Ei devin curioși și dornici să exploreze concepte noi, să pună în discuție informațiile și să aprecieze procesul de învățare. În loc să învețe prin memorare, copiii creativi înțeleg legăturile dintre idei și aplică ceea ce au învățat în contexte variate.

Creativitatea este, de asemenea, esențială pentru dezvoltarea încrederii în sine a copiilor. Când un copil reușește să își pună în practică ideile, chiar dacă acestea nu sunt perfecte, el învață că greșelile fac parte din procesul de învățare și că este valoros chiar și atunci când nu ajunge la un rezultat „perfect”. Acest tip de abordare este esențial pentru a-i învăța pe copii să fie perseverenți și să aibă încredere în propriile abilități.

În încheiere, creativitatea este un element fundamental al dezvoltării copiilor, având un impact profund asupra modului în care aceștia învață, se exprimă, își construiesc relațiile și își formează viziunea asupra lumii. Educația creativă nu doar că le stimulează imaginația și le cultivă pasiuni, dar le oferă și instrumentele necesare pentru a naviga provocările vieții cu o atitudine pozitivă, flexibilă și inovatoare. De aceea, este esențial ca părinții, educatorii și toți cei care lucrează cu copiii să încurajeze și să susțină creativitatea în fiecare etapă a dezvoltării acestora, deoarece aceasta reprezintă cheia unui viitor mai deschis și mai prosper.

„SURPRIZELE LUI MOS NICOLAE,,

MARINELA BANU

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3

Motto: „Nu ne putem imagina copilăria fără copil și jocurile sale.
**Sufletul și inteligența devin mari prin joc. Despre un copil nu se poate spune că el crește și
atât; trebuie să spunem că el se dezvoltă prin joc”.**

(Jean Chateau)

SCENARIUL ZILEI

Înainte de venirea copiilor în sala de grupă se pregătesc o parte din materiale și se aranjează sala pe sectoare de activitate. Ziua debutează cu „Întâlnirea de dimineață”, unde copiii sunt salutați de către educatoare cu salutul: „*Bună-dimineața, spiriduși isteți!*”, prezența („*Floriceică, floricea, ce spiriduși sunt prezenți în grădinița mea?*”). Se completează „calendarul naturii”: Ce zi este astăzi? , Cum este vremea?, La momentul de **Împărtășire**, transmit copiilor versurile poeziei: „Scrisoare pentru Moș Nicolae ”.

„Cum vă simțiți astăzi? Reamintindu - ne versurile poeziei, vom putea spune cum ne simțim astăzi și de ce este important să fim buni, iubitori și empatici cu cei din jur și *știrea zilei* („*Astăzi vom avea invitați surpriză!*”).

La categoria *tranziții* vom executa : „*1,2,1,2, Mergem toți în pas vioi!*”

(joc de mișcare), „*Bat din palme clap, clap, clap*” – cântec, „Acum facem liniște”(cântec).

Prin metoda interactivă „Roata norocului”, copiii își aleg centrele de interes. **Activitățile liber-alese (ALA 1):** „Să-ncepem lucrul cu spor, / Spre mese ne-ndreptăm, / Cu bucurie lucrăm / Și surpriza o așteptăm!”.

La sectorul **BIBLIOTECĂ (B)** tema este „*Ghetuța lui Moș Nicolae*” și „Acadele” (antrenament grafic) și are următoarele obiective: să unească cu creionul punctele pentru a obține imaginea corectă; să recunoască imaginea obținută; să coloreze corect și îngrijit, folosind culorile adecvate; să aprecieze verbal realizările proprii și pe cele ale colegilor. La **CENTRUL ȘTIINȚĂ (Ș)** tema este „*Zăpada magică*” (din apă, bicarbonat și amidon) și vor avea ca obiective să amestece ingredientele formând zăpada artificială, să realizeze oameni de zăpadă, să le pună nasturi și gură din boabe de piper și morcov și „*Ajuta-l pe Moș Nicolae să ajungă la ghetuțe*” - labirint, unde vor avea ca obiectiv să traseze cu carioca drumul lui Moș Nicolae până la ghetuțe.

La sectorul **ARTĂ (A)** tema este „*Nuielușa*” - și are ca scop modelarea plastilinei de culoare albă și roșie pentru a crea nuielușe pentru copii neascultători și „*Moș Nicolae*” - are ca scop de a picta imaginea moșului, fără să depășească conturul.

Le explic apoi copiilor pe rând sarcinile de lucru, vor intui materialele puse la dispoziție și vor realiza sarcinile cerute. La final, copiii merg pe la fiecare centru pentru a vedea și a aprecia lucrările și prestația fiecărui coleg.

Ziua continuă cu jocul de mișcare „1,2,1,2, *Mergem toți în pas vioi Brațele le ridicăm, Mâinile le fluturăm, Ca spiridușii zburăm și spre baie ne îndreptăm!*” pe ritmul căruia copiii merg la baie.

Anunț copiii că ne pregătim pentru **Activitățile pe Domenii Experiențiale (ADE)**. Tema este „*Surprizele lui Moș Nicolae*” (DLC+DOS). Vom desfășura un joc concurs în care copiii vor rezolva o serie de cerințe despre iarnă și despre sărbătorile specifice cu ajutorul tablei inteligente, despre Moș Nicolae și Moș Crăciun: să răspundă la ghicitori; să numere silabe; să recunoască cifrele; să descopere sunetul inițial; să folosească în exprimare un limbaj adecvat, corect gramatical.

La **Activitatea practică (DOS)** – *Ghetuța lui Moș Nicolae* (lipire) – copiii trebuie să lipească diferite elemente de iarnă și să decoreze ghetuța cum doresc; să analizeze lucrările finale, argumentând opinia exprimată.

Ziua se va încheia cu **Jocurile recreative (ALA 2)**: „*Găsește cadourile lui Moș Nicolae!*” (joc distractiv) și „*Vals*” (dans, pe fond muzical).

Ziua ursului

Mariana Mireuta

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

Activitate extrașcolară Ziua ursului

Clasa: pregătitoare

Loc de desfășurare: Muzeul de Științe ale Naturii

Argument:

În tradiția populară, data de 2 februarie sau Ziua Ursului e luată drept reper al sosirii primăverii. Se spune că în această zi, ursul iese din bârlog să-și dezmoștească oasele după hibernare. Dacă va fi soare și vreme frumoasă, ursul își vede umbra, se sperie și fuge înapoi în bârlog, unde va mai sta 45 de zile (până la jumătatea lunii martie) și abia atunci se spune că va începe primăvara. În tradiția românească, Moș Martin este mai degrabă folositor decât dăunător omului. La naștere, moașele ungeau nou-născutul cu untură de urs ca să crească voioși și sănătoși, iar copiii mai mari erau afumați cu păr de urs ca să scape de boala numită „*sperietoare*”.

Activitate are ca scop însușirea de cunoștințe cu privire la animalele din pădure, în general, ursul, în special, cunoașterea diverselor specii de urs, compararea lor, identificarea mediului de viață al fiecăruia și al modului de hrănire, formarea gustului estetic prin confecționarea de măști în formă de ursuleț.

Elevii au posibilitatea să afle diferitele semnificații ale zilei de 2 februarie, superstiții, obiceiuri și credințe populare legate de această zi.

Scopul proiectului: însușirea de cunoștințe despre diferitele specii de urs, importanța protejării urșilor, descoperirea credințelor, obiceiurilor și superstițiilor populare legate această zi.

Obiective operaționale:

- O1 – să recunoască speciile de urși;
- O2 – să identifice mediul de viață și modul de hrănire al fiecăruia;
- O3 - să înțeleagă importanța protejării fiecărei specii de animale;
- O4- să realizeze o mască în formă de ursuleț;

Descrierea activității:

Activitatea s-a desfășurat la Muzeul de Științe ale naturii-Suceava. Elevilor li s-a prezentat un film documentar din care au aflat despre speciile de urși existente, mediu de viață, mod de hrănire. În urma vizionării documentarului și a explicațiilor suplimentare primite de la doamna muzeograf, elevii au participat la concursuri, organizați pe grupe. Întrebările au fost despre cele vizionate anterior. Activitatea a continuat cu confecționarea unei măști în formă de ursuleț. La final, elevii au vizitat Muzeul de Științe ale Naturii, însoșiți de ghidul muzeului.

Rezultate :

- Realizarea unei măști în formă de ursuleț;
- Postarea unor fotografii cu activitatea desfășurată pe site-ul școlii și pe grupul clasei.

Evaluare :

- Expoziție fotografiile realizate;
- Realizarea unei prezentări PowerPoint

MICI, DAR CREATIVI

DANIELA CRISTINA JURCHITA

Grădinița Cu Program Prelungit Ghilad

Preșcolaritatea reprezintă vârsta la care este necesar ca potențialul creativ al copilului să fie stimulat prin diferite activități. Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un șir de operații șablon, de rutină.

Activitățile ludice, practice și artistico - plastice sunt purtătoare ale unor multiple virtuți formative în dezvoltarea psihică generală a copilului și, implicit în dezvoltarea creativității.

Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a dorinței permanente pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Copilul dispune nu doar de capacitatea de a se juca și de a învăța, ci și de aceea de a crea. Întâi își face ucenicia deprinderii lucrului cu instrumentele, apoi îi face plăcere să se afirme pe sine prin ceea ce realizează singur, copilul este capabil să producă ceva nou, neobișnuit, original.

Pentru ca se apropiau sărbătorile de iarnă, iar la scala din comuna noastră se organizează primul Târg de Crăciun, am fost stimulați să dezvoltăm imaginația creatoare a copiilor, educatoarelor, dar și a părinților de la grupa noastră.

Am hotărât să realizăm decorațiuni de iarnă. Am organizat și o mică sezătoare, la care au participat educatoarele, părinții și copiii. Am decupat, am lipit, am stanțat și am pictat împreună și am realizat globuri, braduleți decorativi, casuțe de turtă dulce- glob (din carton pictat). Materialele cu care am lucrat au fost diverse, carton, hartie colorată, hârtie gumată cu și fără sclipici, pietricele, stikere, acuarele, lipici etc. Toate persoanele participante au fost implicate activ în realizarea obiectelor decorative. La sfârșitul activității am realizat o expoziție cu lucrările obținute. Copiii au fost foarte încântați de activitate, motiv pentru care au vrut să mai adăugăm și alte lucrări. Așa că, în ziua următoare, la abilități practice am făcut felicitări de Crăciun. Fiecare copil a realizat propria felicitare, folosindu-și imaginația. Obiectele decorative realizate de noi au fost apreciate la Târgul de Crăciun.

La această vârstă creația are o valoare imensă pentru modelarea personalității, pentru devenirea umană, ea trebuie să fie în centrul preocupărilor educatorilor și mai ales trebuie să fie stimulată.

Povestea prinde viață: Dezvoltarea creativității prin joc și colaborare

ANDRIANA GEORGETA STANCIU

Scoala Gimnaziala Comuna Merei

Creativitatea este una dintre cele mai valoroase abilități pe care le putem cultiva la copii. Aceasta nu doar că le permite să gândească liber și să exploreze noi perspective, dar îi ajută să devină rezilienți, inovatori și capabili să facă față provocărilor din viața lor. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, dezvoltarea creativității încă din copilărie este esențială.

Un exemplu de bună practică întâlnit în școli este utilizarea poveștilor ca punct de plecare pentru activități creative. De exemplu, după citirea unei povești, copiii pot fi invitați să creeze finaluri alternative, să realizeze ilustrații proprii sau să dramatizeze fragmente din poveste. Astfel de activități nu doar că stimulează imaginația, dar încurajează și exprimarea emoțiilor și colaborarea.

Tehnicile de predare atractive includ integrarea jocurilor educative în procesul de învățare. Jocurile de tip „trivia” sau cele care implică rezolvarea unor mistere pot transforma învățarea într-o experiență plină de bucurie. Spre exemplu, o activitate de tip „vânătoare de comori” poate fi adaptată pentru a include provocări legate de matematică, limbă română sau științe ale naturii. Astfel, copiii sunt implicați activ și motivați să descopere lucruri noi.

În mediul online, creativitatea poate fi stimulată prin utilizarea aplicațiilor digitale interactive. De exemplu, platforme precum Tinkercad pentru modelare 3D, Canva pentru crearea de colaje și designuri grafice sau Scratch pentru programarea de povești animate sunt excelente pentru a implica elevii în activități captivante și educative. Platformele care permit realizarea de desene, colaje sau proiecte multimedia sunt instrumente excelente pentru a atrage interesul copiilor. De exemplu, elevii pot crea propriile povești digitale folosind aplicații care combină textul, imaginile și sunetul. Acest tip de activitate nu doar că îmbină tehnologia cu învățarea, dar oferă copiilor ocazia de a-și dezvolta abilitățile digitale.

Un alt exemplu de metodă eficientă este predarea bazată pe proiecte. Copiii pot lucra în echipe pentru a dezvolta idei și pentru a crea un produs final, cum ar fi o machetă, o prezentare sau o piesă de teatru. Acest proces le oferă ocazia să exploreze subiecte care îi pasionează, să colaboreze și să învețe prin experimentare.

Indiferent de metoda aleasă, un aspect esențial în cultivarea creativității este să le oferim copiilor libertatea de a greși. De exemplu, atunci când un copil desenează sau construiește ceva și greșește, putem încuraja o discuție pozitivă despre cum ar putea transforma greșeala într-un element interesant al creației. Această abordare le arată copiilor că greșelile sunt o parte naturală a procesului de învățare și că fiecare eroare poate deveni o oportunitate de explorare. Procesul de învățare devine astfel mai relaxat și mai plăcut, iar copiii se simt încurajați să exploreze idei noi. Prin crearea unui mediu sigur și stimulat, adulții pot contribui semnificativ la dezvoltarea abilităților creative ale celor mici.

Un alt mod de a încuraja creativitatea este prin implicarea copiilor în activități extracurriculare. Atelierele de artă, cluburile de lectură sau cercurile de știință sunt spații unde copiii pot experimenta și colabora cu alții care au interese similare. Aceste activități nu doar că extind orizonturile, dar și consolidează încrederea în sine.

Profesori și părinți pot colabora pentru a încuraja inițiativa copiilor. O simplă întrebare precum „Ce crezi că ar funcționa mai bine?” poate stimula gândirea critică și le poate oferi copiilor sentimentul că opinia lor contează. Acest tip de dialog promovează implicarea activă și respectul reciproc.

Utilizarea materialelor neconvenționale în activitățile creative este, de asemenea, o metodă eficientă. De exemplu, copiii pot fi invitați să creeze opere de artă sau proiecte folosind materiale reciclabile. Acest lucru nu doar că promovează creativitatea, dar încurajează și grija pentru mediu.

O altă abordare valoroasă este explorarea interdisciplinarității. Activitățile care combină muzica, științele și literatura oferă o perspectivă unică și stimulativă asupra învățării. De exemplu, o lecție despre sunet poate include crearea unui instrument muzical improvizat, stimulând astfel și curiozitatea științifică.

În cele din urmă, este important să le oferim copiilor timp pentru joc liber. Acest timp este esențial pentru ca ei să poată experimenta, inventa și explora fără presiunea unui rezultat final. Jocul liber este o sursă naturală de creativitate și auto-exprimare.

În concluzie, creativitatea este un element-cheie în educația copiilor. Prin metode variate, atractive și interactive, putem transforma învățarea într-un proces captivant, care le oferă celor mici instrumentele necesare pentru a se adapta și pentru a excela într-o societate dinamică.

În jurul bradului de Crăciun-activitate integrată (DLC+DOS)

Roxana Adriana Bucur

Scoala Gimnaziala Ion Basgan Focsani

I. ADP (Activități de dezvoltare personală) – Întâlnirea de dimineată: Integrarea copiilor în activitate se va face treptat, de când aceștia sosesc în gradiniță, acordând atenție respectării unui comportament civilizat la intrarea în sala de grupă. Ziua debutează cu „Întâlnirea de dimineată”, cu tema „De vorbă cu bradul de Crăciun”. Preșcolarii vor fi așezați în semicerc, pe scăunele, pentru a putea stabili contactul vizual cu toți membrii grupei.

ETAPELE ACTIVITĂȚII: Salutul de dimineată se realizează prin tehnica comunicării rotative. Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți copiii grupei, fiecare salutându-și colegul din partea dreaptă.

Prezența se va face la panou. Fiecare copil așază un globuleț pe brăduțul de la panou și spune „prezent”/ „prezentă”. Un copil va număra câte fete și câți băieți prezenți sunt. Se vor identifica copiii absenți. Atenția copiilor este îndreptată spre Calendarul naturii. Se completează împreună cu copiii, în timp ce purtăm o discuție despre anotimpul iarna, luna decembrie, data și anul, ziua, vremea, evenimentul zilei.

Sunt adresate următoarele întrebări:

- *Ce zi este astăzi?* (sunt așezate jetonele care indică ziua din săptămână și data respectivă).

- *In ce lună a anului ne aflăm?* (este așezat jetonul care indică luna respectivă).

- *În ce anotimp ne aflăm?* (este așezat jetonul care indică anotimpul corespunzător).

- *Cum este vremea astăzi?* (este așezat jetonul care indică starea vremii din ziua respectivă).

Împărtășirea cu ceilalți – „Ce evenimente sărbătorim în luna decembrie?” Se realizează o discuție despre evenimentele sărbătorite în luna decembrie, semnificația lor și rolul pe care îl au copiii cu ocazia acestor sărbători.

Noutatea zilei – Educatoarea spune copiilor că a găsit la ușa clasei o cutie și o scrisoare de la Zâna Iarnă. Aceasta a auzit de grupa lor, a buburuzelor, și de faptul că ei sunt copii cuminți, atenți și isteți și își dorește să îi ajute să cunoască semnificația evenimentelor ce au loc în această lună și cum se pregătesc pentru acestea, astfel trimițându-le materialele necesare desfășurării activităților de astăzi.

Preșcolarii își manifestă dorința de a vedea ce se găsește în cutie, motiv pentru care educatoarea citește scrisoarea și mai apoi, prezintă materialele aflate în cutie.

Astfel, copiii sunt familiarizați pe rând cu materialele de la fiecare centru pregătit și cu sarcinile pe care le au de îndeplinit pe parcursul zilei. Copiii se așază la centre, intuiesc materialele. Educatoarea îi anunță sarcinile de lucru și le dă explicațiile necesare înțelegerii acestora. La sunetul bății din palme, copiii finalizează lucrul la centre.

Rutine: „Și eu pot împodobi bradul de Crăciun!” (deprinderea de a decora bradul de Crăciun pentru sărbători), Sosirea copiilor, Micul dejun, Așezarea mobilierului pentru activități, Deprinderi igienico-sanitare

Tranziții: „Beteală colorată din mânuțe formată!” (joc de mișcare)

„Globulețul colorat, mai departe eu l-am dat!” (joc liniștitor)

II. ALA 1 (Activități liber alese): În continuare se derulează activitatea de la centrele de interes. Copiii vor vizita centrele și fiecare copil își va alege unde dorește să lucreze mai întâi. Astfel, la centrul:

ARTĂ: Preșcolarii vor picta „*Paste colorate, podoabe pentru brad*” cu tempera.

JOC DE MASĂ: Preșcolarii vor modela „*Beculețe pentru brad*” din plastilină.

CONSTRUCȚII: Preșcolarii vor construi „*Pădurea cu brăduți*” din lego.

Activitate integrată: DLC+DOS „BRĂDUȚUL ÎMPODOBIT”

În continuare, se desfășoară jocul didactic din cadrul Domeniului Limbă și comunicare (Educarea limbajului): „Brăduțul împodobit”.

Scopul jocului: consolidarea deprinderii de a despărți corect în silabe, precum și de a alcătui propoziții corecte din punct de vedere gramatical.

Conținutul jocului: noțiuni generale despre elemente de decor ale bradului de Crăciun, elemente specifice anotimpului iarnă;

Regulile jocului: Fiecare copil va denumi imaginea reprezentată pe jeton, precizând că rostirea denumirii reprezintă un cuvânt. Apoi, va preciza sunetul cu care începe cuvântul. Va despărți cuvântul în silabe prin bătăi de palme sau palparea bărbiei pentru fiecare silabă, precizând și numărul silabelor. Copiii vor fi antrenați să alcătuiască propoziții cu acel cuvânt. Copilul care a ales jetonul, îl așază pe acesta în brăduțul din fetru.

Elemente de joc: aplauze, ghicitori, recompense.

Se explică și se demonstrează modul de desfășurare, precizând sarcinile și regulile jocului: voi alege copilul cel mai cuminte, acesta va lua din săculeț un jeton, va denumi imaginea de pe jeton, va despărți cuvântul în silabe prin metoda palmei pusă sub bărbie, și va preciza numărul de silabe. Apoi, copilul respectiv va așeza jetonul în brăduțul din fetru și va alege un alt copil cuminte care va trebui să alcătuiască o propoziție cu acel cuvânt despărțit în silabe de coleg/ă.

Jocul de probă: Se execută o dată sau de două ori pentru a vedea dacă explicațiile au fost înțelese.

Jocul propriu-zis: Mă voi plimba prin fața sau prin spatele preșcolarilor, alegându-l pe unul din aceștia pentru a exemplifica jocul. Îi voi ajuta pe copii atunci când este cazul.

Complicarea jocului: Voi continua cu elementul: săculeț, însă după extragerea jetonului copilul va denumi imaginea, va spune pluralul cuvântului și îl va despărți în silabe (cuvântul la plural), numind numărul de silabe. Va alege un coleg care va alcătui o propoziție cu pluralul cuvântului. Voi explica noțiunea de "plural" prin exemple, urmând continuarea jocului.

DOS: lipire - Prezentarea modelului: Se prezintă copiilor lucrările model. Se realizează descrierea acestora, cu ajutorul preșcolarilor.

Identificarea materialului necesar: Copiii precizează materialele necesare pentru realizarea lucrării, orientându-se după lucrările model. (ex: hârtie și carton colorat, foarfecă, paste colorate, aracet, pensula, șablon-brad din carton).

Demonstrarea modului de lucru: Se explică și se demonstrează de educatoare, pe etape, modul de lucru: Etapa I: Să decupeze bradul, steaua și trunchiul din carton colorat, respectând linia punctată. Etapa a II-a: Să lipească bradul, steaua și trunchiul pe șablonul de carton. Etapa a III-a: Să lipească ordonat pastele pictate anterior. Etapa a IV-a: Să decoreze bradul cu diferite elemente (de exemplu, sclipici). Criteriile de evaluare: Se precizează oral criteriile pe care trebuie să le respecte copiii în realizarea lucrărilor: să respecte etapele de lucru; să lucreze îngrijit; să lucreze în liniște.

Exerciții pentru încălzirea mușchilor mâinii: Înainte de a trece la realizarea propriu-zisă a lucrării, se efectuează câteva exerciții pentru încălzirea musculaturii mâinilor: „morișca”, „cântăm la pian”, „plouă”, „tună” etc.

Activitatea independentă: Se cere copiilor să realizeze lucrarea, ținând cont de explicațiile primite. Copiii vor lucra, fiind acompaniați de fond muzical. Pe parcursul efectuării lucrărilor, copiii care întâmpină dificultăți vor fi ajutați și încurajați. Când lucrările vor fi gata, acestea vor fi așezate la expoziție și se va face evaluarea lucrărilor, prin respectarea criteriilor de lucru, cu ajutorul metodei turul galeriei.

IV. ALA II (Activități liber alese): „Caută globulețul ascuns” – joc de mișcare

Scopul jocului: dezvoltarea capacității preșcolarilor de a se ghida după indicațiile colegilor, pentru identificarea unui obiect ascuns.

Desfășurarea jocului: Copiii, așezați pe scăunele, aleg un glob din brad, pe care, unul dintre colegii lor îl vor asunde. Un alt coleg, care a fost cu spatele la grup, cu ochii închiși, trebuie să ghicească unde este globulețul ascuns, ghidat prin exprimarea cuvintelor calde, atunci când acesta se apropie de glob și rece, atunci când se îndepărtează de el. Copilul care găsește globul, câștigă jocul. Jocul se încheie odată cu participarea tuturor copiilor.

„Brăduleți, adunarea!” – joc de mișcare

Scopul jocului: Menținerea tonusului ridicat și exersarea numărării în limitele 1-5.

Desfășurarea jocului: educatoarea explică copiilor regulile jocului, apoi așază copiii în cerc. Le spune un număr, iar aceștia se grupează rapid în funcție de numărul indicat. Cei care rămân negrupați, sunt scoși o tură din joc.

Exemplu: Copiii merg în cerc, educatoarea spune numărul 3, aceștia se grupează câte 3. Cei care nu pot forma un astfel de grup, ies o tură din joc.

Variante: 1. Educatoarea arată un jeton cu o cifră, fără a pronunța numărul. Preșcolarii se grupează în funcție de numărul identificat pe jeton.

2. Educatoarea bate din palme de 2, 3, 4 sau 5 ori. Copiii se grupează în funcție de numărul de bătăi.

VALORIFICAREA TRADIȚIILOR POPULARE ROMÂNEȘTI ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

Elena Mdlna Iftodi

Gradinita Cu Program Normal Nr 1 Ibanesti

Folclorul este totalitatea creațiilor și manifestărilor artistice aparținând culturii spirituale: literatura și muzica populară, dansul popular, obiceiuri și tradiții populare românești, toate acestea încercând să la promovăm în rândul școlarilor prin toate activitățile desfășurate în procesul instructiv educativ.

Datinile respectate cu sfințenie la Crăciun, Paste, Anul Nou, Mărțișor, nuntă ori la oricare eveniment important de peste an reprezintă moștenirile lăsate de strămoșii noștri spre a fi transmise din generație în generație.

Să-i învățăm pe copii să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile în care s-au născut, să-i învățăm să iubească meleagurile natale, portul românesc și pe români. Să le sădim în suflet aceste elemente definitorii ale identității neamului românesc fără de care nu am mai putea ști de unde venim și cine suntem de fapt noi românii pe acest pământ. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă imensitatea tezaurului nostru folcloric în care arta populară românească este o minunată oglindă în care se reflectă cu cea mai mare intensitate frumusețea României, istoria și mai ales sufletul neamului.

Activitățile școlare și extrașcolare de conservare și promovare a folclorului autohton dezvoltă un comportament motivat, cultivă sentimente de bunătațe, caritate, toleranță respect, demnitate, de personalizarea individului și conturarea identității sale. Să învățăm elevii să aprecieze frumusețea portului popular, a dansului și cântecului românesc, a meșteșugurilor tradiționale, atât de mult apreciate în țară și în afara ei, în vederea evidențierii valorilor, tradițiilor și obiceiurilor românești, prin care cultivăm de la cea mai fragedă vârstă sentimentul de apartenență, de iubire și dragoste pentru rădăcinile și valorile poporului român. Dansul popular, prin varietatea sa, prin tradiție și sentiment, este expresia acestui colț de țară, cu obiceiurile, oamenii și cultura lui. Ignorate de cei mai mulți tineri, dansurile populare nu au voie să dispară, ele trebuie să renască și să existe în inima fiecăruia dintre noi. De asemenea, costumul popular românesc este o reală valoare a neamului nostru exprimând hărnicia și priceperea acestui neam.

În cadrul orelor de arte, am realizat lucrări pe diferite teme legate de folclor, lucrări care s-au bucurat de succes la expozițiile organizate sau la concursurile la care am participat cu acestea. La orele de muzică și mișcare, am învățat cu elevii diferite cântece din folclorul nostru, dansuri populare, dansuri stilizate, care au fost folosite în pregătirea și desfășurarea unor serbări școlare.

Centenarul Marii Uniri a fost sărbătorit și de elevii școlii noastre, prin poezii, cântece, scenete și dansuri. Prin această activitate s-a dorit menținerea vie a sentimentele de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc, și de a nu uita niciodată valorile morale, cele mai de preț ale poporului român: dragostea de țară, eroismul, vitejia, bunătața și credința strămoșească.

De-a lungul vremii serbările s-au asociat manifestărilor variate ale spiritului creator al poporului nostru, manifestări inspirate fie din anotimpuri (obiceiuri de iarnă, primăvară, vară), fie din munca oamenilor, fie din momente cu largă semnificație în viața oamenilor. Valorificând frumusețea tradițiilor și obiceiurilor populare în cadrul serbărilor cu școlarii reușim să înfrumusețăm viața copiilor, îi ajutăm să cunoască tradițiile românești și rolul important pe care-l au în viața oamenilor din cele mai vechi timpuri, modul cum aceste tradiții au dăinuit peste timp.

Prin conținutul serbărilor îi ajutăm pe copii să înțeleagă mesajul și conținutul acestor obiceiuri populare, adaptându-le particularităților de vârstă și aptitudinilor artistice individuale.

Cu acest prilej introducem copiii într-o lume frumoasă a cântecului, dansului, poeziei, poveștilor, glumelor, proverbelor, zicătorilor și strigăturilor a unor evenimente tradiționale, copiii având posibilitatea să cunoască frumusețea și bogăția folclorului, diversitatea tradițiilor și obiceiurilor românești, armonia limbii române. Prin memorarea textelor cântecelor și a poeziilor, copiii își îmbogățesc vocabularul cu expresii populare, proverbe, zicători, strigături, pătrund în tainele limbii materne și în comorile înțelepciunii populare.

Prin textele colindelor ei transmit urările în legătură cu străvechile îndeletniciri ale poporului: aratul, semănatul, păstoritul. Serbările au importanță deosebită în educarea copiilor. În primul rând prin conținutul lor, transmit un anumit mesaj, apoi copiii se pregătesc împreună și depun eforturi susținute pentru realizarea unui scop comun, reușita serbării, momentul pregătirii serbărilor culminează în ziua desfășurării ei, când tensiunea afectivă a clasei ajunge la maxim. Astfel, pregătirea și participarea la serbări este acțiunea în care copilul se obișnuiește să trăiască în colectiv, să se debaraseze de timiditate, se creează o atmosferă plină de plăcere, bucurie. În transmiterea obiceiurilor și tradițiilor în serbările școlare am pornit de la ideea că nu exista un alt element artistic care să poată fi aplicat multilateral în ansamblul procesului educational ca serbările școlare.

Pentru copii ele reprezintă o distracție veselă, plăcută, iar pentru educator constituie prilejul de a oferi mănunchiul bucuriei de-a lungul unui șir întreg de repetiții. Prin interpretarea rolurilor și pregătirea decorurilor pentru diversele "spectacole" urmărim atât un efect artistic cât și pedagogic, căutând un imbold pentru a trezi la copii dorința de a cunoaște și păstra tradițiile și obiceiurile strămoșești.

Pentru a avea o influență pozitivă asupra copilului serbările trebuie să fie înțelese de acesta și să-l afecteze psihologic. Sensul unui spectacol va depinde de: calitatea lui, de folosirea adecvata a costumațiilor și decorurilor, de participare afectiva a copilului. Pentru a realiza o serbare reușită este necesară o adaptare și prelucrare a repertoriului specific vârstei școlare ce cuprinde în forme tradiționale poezii și cântece specifice.

Costumele populare sunt pregătite pentru spectacolul mult așteptat, cei care nu au imprumutand de la copiii mai mari. Atmosfera de sărbătoare ne cuprinde pe toți: copii, profesori, părinți. Dansurile populare prin frumusețea costumelor, a melodiilor sunt îndrăgite de copii și interpretate cu multă pasiune aproape la toate serbările. Cântecele populare întâlnite la toate serbările antrenează, tonifică și energizează gândirea, memoria, atenția, imaginația, creativitatea, spiritul de disciplină, prietenia.

Dacă jocul și cântecul nu este trăit, nu poate pune în rezonanță corzile sufletești ale finite umane. Într-o lume mereu în schimbare, cu ritmuri de viață din ce în ce mai alerte, un singur lucru a rămas și va rămâne aproape neschimbat: folclorul românesc. Este ceea ce ne definește ca popor, este emblema neamului nostru. Dacă la sate folclorul este prezent în viața și activitatea oamenilor, începând cu copiii de la vârste foarte fragede, la oraș lucrurile se schimbă, folclorul

este aproape inexistent. Influențele altor ritmuri muzicale asupra copiilor sunt din ce în ce mai nefaste.

Bibliografie

1. C.Brăiloiu ,Sărbători și obiceiuri ,Ed. Enciclopedică, 2002
- 2.Stanciu,Stoian; Petre, Alexandru,Pedagogie și folclor. EDP, București, 1978. 3.Niculiță-Voronca, Elena,Datinile ș

Stimularea creativității copiilor prescolari

Gina Izabela Harabagiu

Grădinița "Floare de Colț", sector 3, București

Preșcolaritatea este apreciată ca vârsta ce cuprinde cea mai importantă

experiență educațională din viața unei persoane. Din prisma formării personalității, creativitatea capătă sensul de potențial creativ, de suma de însușiri sau factori psihici ai unor viitoare performanțe creatoare.Termenul de „*creativitate*” își are originea în cuvântul latin „*creare*” care înseamnă *zămisi* , *a făuri*, *a crea*, *a naște*

. Însăși etimologia cuvântului ne demonstrează că termenul de creativitate definește un act dinamic, un proces care se dezvoltă, se desăvârșește și își cuprinde atât originea cât și scopul. El a fost introdus în psihologie de G. W. ALLPORT, pentru a desemna o formațiune de personalitate. În opinia lui, creativitatea nu poate fi limitată doar la unele dintre categoriile de manifestare a personalității , respectiv la aptitudini, atitudini sau trăsături temperamentale. Psihologii susțin că a fi creativ înseamnă a crea ceva nou, original și adecvat realității.În lucrarea sa,

„*Dicționar de termeni pedagogici*”, Sorin Cristea definește creativitatea pedagogică astfel: „creativitatea pedagogică definește modelul calităților necesare educatorului /cadrului didactic pentru proiectarea și realizarea unor

activități eficiente prin valorificarea capacităților sale de înnoire permanentă a acțiunilor specifice angajate la nivelul sistemului și al procesului de învățământ. ”Sarcina educatoarei este de a educa și descoperi capacitățile creatoare ale preșcolarului.Educarea și stimularea creativității copilului presupune cunoașterea potențialului lor creativ, depistarea factorilor intelectuali aptitudinali și de personalitate care, prin interacțiune șiîntrepătrundere asigură acest potențial. Educatoarea trebuie să stimuleze potențialul creator al copilului, prin activitățile desfășurate în cadrul programului din grădiniță iar modalitățile și mijloacele care pot fi utilizare sunt multiple. O educatoare creativă oferă copilului învățare auto inițiată, atmosferă neautoritară, stimulează curiozitatea copilului spre a descoperi noul,încurajându-i procesele gândirii creative. Aceasta înseamnă că, îl îndeamnă pe copil să caute noilelegături între cunoștințe, să facă asociații,

să-și imagineze, să găsească noi soluții la diferite probleme ce i se pun și să facă propuneri. Instaurarea unui climat favorabil este o altă condiție principală, o conlucrare fructuoasă între copil și educatoare, un climat caracterizat printr-o tonalitate afectivă, pozitivă, de exigență și înțelegere. La fel de important este stimularea efortului personal al copilului și stimularea lui în aducerea unei contribuții proprii, de a fi original, inventiv, creator.

Activitățile artistico-plastice contribuie în mod deosebit la educarea gustului pentru frumos și trezesc interesul copiilor în a-și compune singuri modelele determinându-i să-și exprime ideile originale și să-și pună în practică inițiativele. În acest scop, în zona de interes, „Artă” educatoarea pune la dispoziția preșcolarilor o gamă de materiale din care copiii pot realiza diverse obiecte. Pentru a capta interesul copiilor, se pot pune materiale din natură: crenguțe, pietricele, flori, frunze; materiale sintetice: fire de lână, hârtie creponată, polistiren, staniol, mărgelă, paste făinoase. Este recomandat ca unele materiale din natură să fie adunate de către

copil, astfel, el își însușește informații despre caracteristicile lucrurilor, iau contact direct cu mediul înconjurător și au posibilitatea de a observa natura cu toate frumusețile ei. În cadrul zonei de interes „Artă”, educatoarea mai poate stimula creativitatea copiilor prin desen.

Desenul constituie un mediu propice posibilităților de creație ale copilului. Viața preșcolarității permite formarea și dezvoltarea creativității, educatoarei revenindu-i sarcina de a găsi activități caracteristice preșcolarilor care să constituie o formă de expresie a imaginației și creativității. În ultimul timp se simte o tendință de a lăsa copilul liber să facă diverse, mângăleli spontane urmând ca apoi să caute cu ce s-ar potrivi unele elemente și în baza acestora să inițieze un subiect. Fantezia la copil este ca o arena de lansare către creația plastică. Prin imaginație copilul realizează diverse comparații, asocieri combinări, sporindu-și capacitățile creatoare. Copiii pot crea poezii, povestiri, muzică, dar posibilitățile care le oferă activitatea artistico-plastică sunt mult mai vaste. Folosind plăcerea copilului de a se exprima, de a se

realiza prin mijloace artistice, dezvoltăm aceste capacități care vor deveni comori de mare preț pentru viitor.

Activitățile practice

sunt desfășurate de către copii cu mult interes și plăcere. Prin desfășurarea acestor tipuri de activități, copilul își dezvoltă motricitatea fină, grosieră, se familiarizează cu proprietățile diferitelor materiale puse la dispoziție și nu în ultimul rând își dezvoltă creativitatea, confecționând diferite lucruri cu materialele puse la dispoziție de către educatoare. De aceea trebuie să profităm de motivația lor internă pentru a optimiza atingerea unor obiective de dezvoltare psihomotrică a copiilor, obiective pe care nu le putem realiza prin alte forme de activitate. În grădiniță pe lângă activitățile practice obligatorii care sunt conduse de educatoare și care au obiective și sarcini precise stabilite, copilul are posibilitatea să-și manifeste creativitatea practică în activitățile alese, când, la libera lui alegere poate realiza

obiecte imaginate de el folosind tehnici de lucru însușite în activitățile comune și folosind materialele de care are nevoie. O importanță decisivă pentru dezvoltarea imaginației o constituie **jocurile de rol**.

În activitatea de joc copiii învață a substitui un obiect prin altul, a-și asuma cele mai diverse roluri. Această capacitate stă la baza dezvoltării imaginației. În jocurile copiilor de vârstă preșcolară superioară obiectele substituente nici nu sunt obligatorii, tot așa cum nu sunt obligatorii nici multed în acțiunile de joc. Ei învață a identifica obiecte și acțiunile cu ele, creând noi situații de joc în imaginație. Ca activitate primordială, jocul are o importanță deosebită pentru dezvoltarea gândirii reflexive. Reflexia condiționează comportamentul adecvat al omului printre ceilalți semeni. Jocul contribuie la dezvoltarea reflexiei, deoarece în cadrul lui apare posibilitatea reală de a controla, cum se execută acțiunea ce face parte din procesul comunicării. Astfel jucându-se de-a spitalul, copilul plânge și suferă asemenea unui pacient, fiind totodată mulțumit de sine că a executat rolul pe care și l-a asumat. După conținut deosebim jocuri care reflectă: - munca, traiul celor adulți; - evenimente din viața socială. Deosebim și jocuri după modelul de organizare al lor:

-jocuri individuale, -jocuri în grupe mici și jocuri în colectiv, -jocuri-dramatizări (poveste, povestirea), jocuri de construcție sau constructive. Jocul creativ este o formă de activitate independentă în care apar și se desfășoară calități creative variate. Componentii obligatorii ai jocului creativ sunt: rolul, situația

inspirată și subiectul jocului. Jocurile îmbină mai multe elemente: mișcarea, poezia, cântecul, numărătoarea – toate contribuind la dezvoltarea armonioasă a copiilor, rolul lor instructiv-educativ. Din jocuri copiii află lucruri interesante despre lumea vegetală și animală, despre traiul și munca oamenilor.

Multe jocuri conțin lupte competitive, existând un scop asupra căruia e concentrată toată atenția

jucătorilor. De exemplu, în jocul

„Gâștele și lupul” - Gâștele trebuie să fugă să nu le prindă lupul .
Jocurile dezvoltă însușiri precum: spiritul de observație, istețimea

(„Culorile”, „Inelul ascuns”).

Un mare efect au căpătat jocurile cu caracter sportiv (jocuri cu împărțire pe echipe): „Podul de piatră”.

Unele jocuri controlează capacitatea copiilor de a cunoaște ușor și exact obiectele, a determina calitățile lor caracteristice (formă, gust, miros, etc.)

„Ghici cine e!”, „Spune ce formă are această piesă”, „Chicește ce ai gustat!”.

Jocurile contribuie și la cultivarea unor norme morale. De exemplu, prin intermediul poveștilor îi învățăm pe copii să fie buni, binevoitori, cinstiți, harnici, să

deosebească faptele bune de faptele rele, însușiri ale personajelor. În psihopedagogie e

demonstrat că literatura pentru copii, folclorul, jocurile artistice creative îmbogățesc lumea

interioară a copiilor, le trezesc emoții, trăiri care îi sensibilizează. Astfel de trăiri care adesea nu pot avea loc în realitate îi permit copilului să-și creeze un anumit comportament, o anumită atitudine față de ceea ce îl înconjoară .

Metodica aplicării și promovării jocului creativ depinde de măiestria pedagogică a pedagogului, de cunoașterea de către el a particularităților de vârstă. Jocul creativ artistic este cea mai bine venită formă de muncă educativă. Metodica promovării acestor jocuri conține câteva etape:

- ☐ Pregătirea pentru joc
- ☐ Promovarea jocului
- ☐ Generalizarea jocului.

Creativitatea prin bogăția conținuturilor îl ajută pe copil să perceapă, să descopere, să creeze, să însușească cunoștințe, să-și formeze competențe și aptitudini. E cunoscut sloganul, „Creația e necesară, deoarece fără ea nu există prezent și viitor. În decursul vieții pe pământ omul a tot creat, el fiind tot o creație, a lui Dumnezeu. O adevărată creație este aceea prin care autorul își exprimă trăirile interioare.” Adulții trebuie să contribuie la încurajarea copiilor în exprimarea emoțiilor, propunerilor, sentimentelor: copiii trebuie să fie învățați să-și folosească imaginația în exprimarea emoțiilor, un copil trebuie să fie apreciat pentru efortul pe care l-a depus în realizarea sarcinilor.

Bibliografie: Wikipedia

Activitate extrașcolară

Viorica Daniela Sfichi

Scoala Gimnaziala Iulian Vesper Horodnic de Sus

Dar cu suflet și rațiune

-Proiect în cadrul SNAC-

Autor prof. Sfichi Viorica-Daniela

Titlul proiectului: *“Dar cu suflet și rațiune”*

Domeniul în care se încadrează proiectul: Voluntariat

Perioada de desfășurare: un an școlar

Beneficiarii direcți și indirecti:

- *beneficiari direcți:*

-elevi, preșcolari și persoane în vârstă care se află în situații de dificultate.

- *beneficiari* indirecti: elevi, părinți și cadre didactice implicate în proiect

PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument justificare, context (analiză de nevoi):

Într-o societate centrată tot mai mult spre propria persoană, de cele mai multe ori omul uită că trăiește în comuniune cu alții și că alături de el se află semenii care au nevoie de înțelegerea și sprijinul. În urma unor sondaje realizate în rândul elevilor am sesizat că încă mai există tendința de a „eticheta” anumite persoane, după aparențe, fără a privi însă dincolo de ceea ce „izbește ochiul”.

În această direcție, proiectul are în vedere în primul rând *sensibilizarea* elevilor din ciclul preșcolar, primar și gimnazial prin diferite acțiuni de voluntariat și de caritate. Programul activităților va fi considerat o experiență pozitivă pentru toți cei implicați, deoarece își vor împărtăși preocupările, copiii vor fi îndrumați să înțeleagă ce este prietenia, să conștientizeze de ce este important să se respecte normele de conviețuire socială, să-și adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului cu care vin în contact; elevii fi ajutați să înțeleagă că fiecare om are în suflet o comoară ascunsă: *bucuria de a dăruia*.

Scopul proiectului:

Cultivarea spiritului și valorilor voluntariatului în conștiința copiilor, părinților și cadrelor didactice, prin formarea și dezvoltarea unui comportament responsabil față de persoanele aflate în dificultate.

Obiectivele specifice ale proiectului:

1. Creșterea stării de bine prin organizarea unor acțiuni care să dezvolte empatia în rândul voluntarilor și al beneficiarilor
2. Cultivarea spiritului de toleranță față de semenii dezavantajați.
3. Creșterea în rândul voluntarilor a nivelului de implicare activă în activități de sprijin pentru persoanele aflate în dificultate .
4. Creșterea imaginii școlii în rândul comunității prin popularizarea experienței pozitive în urma derulării activităților cuprinse în proiect pe parcursul lunilor noiembrie-iunie, anul școlar curent.

Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura;

1. „*Voluntariat din suflet și rațiune*”-lansarea proiectului
2. „*Bucuria de a dăruia zâmbete*” , „*Fapta bună pe mulți îi adună*”

3. *“Povestea fericirii e în mâinile tale”*

4. *“Împreună pe aripile cărților”*

5. *“Mâini dibace de copil”*

6. *“Dincolo de aparențe”*

7. *“Ambasadorii binelui”*

Aceste activități au la bază OMECT NR.1734, Legea nr.78 din 2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, Ghidul voluntarului 2015 și Ordinul nr.3477 din 8.03.2012 privind dezvoltarea Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară. Ne dorim ca prin acțiunile și activitățile desfășurate să creem oportunități de învățare valoroase care, prin implementarea voluntariatului să constituie premise ale creșterii incluziunii sociale. La finalul fiecărei activități echipe formate din reprezentanți ai părinților vor merge și vor dărui mici bucurii beneficiarilor direcți ai proiectului.

Impactul educativ estimat asupra grupului țintă și asupra beneficiarilor:

Cu ajutorul acestui proiect, elevii școlii noastre vor avea ocazia să contribuie activ și conștient la producerea unor schimbări vizibile în viața celor care fac parte dintr-un grup vulnerabil. Alături de părinți, cadre didactice și alți parteneri educaționali din comunitate, ei vor desfășura diverse activități care vor avea în vedere dezvoltarea unor calități precum: toleranța, altruismul, cooperarea, comunicarea, solidaritatea.

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului, inclusiv impactul proiectului asupra grupului țintă, unității de învățământ și comunității: afișe, pliante, cadouri cu rechizite, haine și produse alimentare, cd cu fotografii de pe parcursul derulării proiectului

Modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului

-întocmirea unor fișe de activitate de către cadrele didactice voluntare în proiect în care se descrie pe scurt activitatea, se specifică numărul de voluntari implicați în activitate, rezultatele obținute și se atașează o fotografie reprezentativă fiecărei activități.

- întocmirea unui raport final de către coordonatorii proiectului .

- publicarea de către coordonatori pe pagina de Facebook a școlii a afișului proiectului și a unor fotografii reprezentative.

Modalități de asigurare a continuității /sustenabilității proiectului

- propunerea în viitor a altor activități SNAC care să vizeze stabilirea de noi parteneriate și abordarea unor noi tehnici de lucru.

Activități de promovare/mediatizare și de diseminare :

- prezentarea rezultatelor proiectului în cadrul Consiliului Profesorat;
- trimiterea de fotografii și rapoarte ispecturului educativ din cadrul ISJ Suceava
- mediatizarea activităților în cadrul întâlnirilor metodice;

Tehnologie versus interacțiune umană în procesul de digitalizare din educație

Anca Grădinariu

Grădinița Cu Program Normal Nr 1 Concesti

„Tehnologia nu poate înlocui un profesor, dar tehnologia în mâna unui bun profesor poate produce o mare transformare.”

Cum spunea renumitul scriitor Matei Vișniec, tehnologia are două fețe, ca la teatru: una râde și una plânge. Prima este încrezătoare în viitor și arată că invențiile de azi ne ajută să fim mai eficienți, mai inteligenți și mai prosperi. A doua spune că instrumentele destinate să ne ajute ne înstrăinează, de fapt, tot mai mult, iar cei mai afectați sunt tinerii. Ca educatoare, aleg prima față, cea surâzătoare, întrucât tehnologia are un rol benefic în procesul de predare-învățare-evaluare. S-a constatat că activitățile în care se folosesc instrumente digitale sunt mai atractive, iar preșcolarii sunt mai atenți și mai receptivi, implicându-se activ în propria învățare. Acestea vor fi mai captivante, iar procesul învățării, mai facil.

Există teorii pro și contra folosirii tehnologiei în educația copiilor. Astfel, jocurile pe calculator pot dezvolta utilizatorilor puterea de decizie, atenția, viteza de reacție precum și dezvoltarea anumitor abilități vizual-spațiale. Dar, pe de altă parte, impactul tehnologiei asupra copiilor poate avea consecințe negative când expunerea nu este monitorizată, când petrec non-stop în fața ecranelor, ducând în acest mod la o dependență de acestea. Prin utilizarea tehnologiei la grupă, în mod rațional, putem impulsiona desfășurarea activităților, împletind armonios metodele clasice cu metodele digitale, aceasta fiind folosită în anumite momente ale desfășurării procesului instructiv-educativ: pentru captarea atenției, la realizarea feedback-ului, în cadrul diferitelor jocuri și activități liber alese, jocuri didactice și de mișcare, etc., evidențiind în acest fel modul de percepție și de înțelegere a noilor noțiuni, observând în timp util atenția și progresul preșcolarilor. Totodată, astfel de metode favorizează participarea simultană a preșcolarilor, permițând tuturor, chiar și celor timizi să se implice. O îmbinare rațională a tehnologiei cu metodele tradiționale de predare, în care accentul este centrat pe copil, pe nevoile acestuia, poate conduce la eliminarea monotoniei, la stărnirea interesului dar și la obținerea unor performanțe dorite.

Folosirea tehnologiei în activitățile cu preșcolarii are unele avantaje și dezavantaje pe care le-am sintetizat astfel:

AVANTAJE:

- reprezintă un mijloc de învățare preferat de copii, pentru că este animat, viu și interactiv.
- diversificarea metodelor de predare-învățare-evaluare.
- stimulează interesul, curiozitatea, independența în rezolvarea sarcinilor, în căutarea soluțiilor.
- permite minții și mâinii să se joace până la găsirea soluției, creând din instinct, imaginație, simplă plăcere ludică.
- dezvoltă perspicacitatea, gândirea logică, creativitatea, puterea de concentrare, îndemânarea.
- accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate.
- utilizatorul poate învăța în propriul său ritm, controlându-și rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent.
- interacțiunea cu educatoarea este neconstrângătoare și liberă.
- petrecerea timpului liber într-un mod plăcut și util.
- instrumentele și aplicațiile sunt ușor de folosit.

DEZAVANTAJE :

- lucrul la calculator/laptop implică o poziție statică, solicitând coloana vertebrală și generând poziții defectuoase.
- poate afecta vederea.
- unele jocuri dezvoltă și încurajează violența.
- nu favorizează relațiile sociale, putând duce la așa numita "singurătate computerizată" și, în final, la izolarea individului.
- creează dependență.
- este o "fabrică" uriașă de cunoaștere, dar care exploatată excesiv provoacă pierderea unor aspecte din lumea basmelor, poveștilor, a jocurilor în aer liber.
- folosirea excesivă poate conduce la îngrădirea și limitarea dezvoltării afective firești a copiilor.

În alegerea instrumentelor digitale, educatorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora:

- Gradul de interacțiune.
- Gradul de comunicare și colaborare.
- Gradul de dezvoltare a competențelor specific.

Pentru preșcolari, transpunerea obiectivelor didactice printr-un joc educativ desfășurat online, îi determină pe aceștia să accepte în mod înconștient sarcinile propuse pentru că acestea pot fi realizate mai ușor. În acest mod, parcurgând povestea propusă și participând la jocul propus, copilul își însușește cunoștințe fără a i se părea grea activitatea de învățare. Prin combinarea celor trei elemente: joc, tehnologia modernă și obiective se realizează finalitatea

propusă în actul educațional. Mediul atractiv, cu personaje drăguțe care îi transmit anumite sarcini, îl transpun în spațiul virtual, iar copilul nu resimte presiunea rezultatului. Rezultatele sale sunt percepute ca o finalitate a propriilor acțiuni. Scenariul didactic este foarte important: obiectivele educaționale sunt transpuse în joc pentru a fi atractive. Comparativ cu metodele clasice de învățare, în care obiectivele sunt precizate concret, sarcinile cuprinse într-un joc educațional online sunt atractive și antrenante.

Jocurile educative pot aborda diferite subiecte care au rolul de a forma anumite priceperi, deprinderi, comportamente. Fiecare obiectiv stabilit necesită o abordare creativă și diferită. Acestea presupun, în special, obiective educaționale, apoi interactivitate, atractivitate și mișcare. Prin ele se dezvoltă atenția și imaginația utilizatorului și reprezintă o valoare cognitivă incontestabilă și un mijloc de joacă foarte atractiv. Softul educațional realizat pentru copii este educativ, distractiv și interactiv, clasificându-se după funcția pedagogică pe care o pot îndeplini în cadrul unui proces de instruire: exersare, prezentare interactivă de noi cunoștințe, prezentarea unor modele ale unor fenomene reale (simulare), verificarea cunoștințelor, dezvoltarea unor capacități sau aptitudini printr-o activitate de joc.

Exemple de instrumente Web 2.0 și modele de bună practică care se pot aplica la grupă și care au la bază tehnologia:

- JIGSAWPLANET- <https://www.jigsawplanet.com/> -instrument digital pentru crearea puzzle-urilor. <https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=19a6dfda18c7>
- WORDWALL - <https://wordwall.net/> - platformă online care oferă o gamă largă de activități interactive pentru dezvoltarea abilităților de limbă. Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice înserate. <https://wordwall.net/ro/resource/63934468>
<https://wordwall.net/ro/resource/73207087>
- LEARNINGAPPS - <https://learningapps.org/> - platformă online pentru crearea de fișe de lucru digitale și exerciții interactive, creare de teste.
- WORDART - <https://wordart.com/> - este un generator de nor de cuvinte online care vă permite să creați cu ușurință nori de cuvinte uimitoare și unice.
- CANVA - <https://www.canva.com/> - creare de afișe, orare, prezentări, felicitări.
https://www.canva.com/design/DAGE5bU66Sc/25ya6quTbh8ZgY0GMhaP_w/edit?utm_content=DAGE5bU66Sc&utm_campaign=designshare&utm_medium=link2&utm_source=sharebutton
- CHATTERKID - <https://www.duckduckmoose.com/> - aplicație de editare a unei imagini și de înserare a unei melodii/voci imaginii.
<https://youtube.com/shorts/1ckUvukkdY?si=DsrKJd5WKtaLiEaM>
- PADLET - <https://padlet.com/> - aplicație colaborativă care permite elevilor să co-creeze materiale, proiecte.https://padlet.com/ancagradinariu2017_/datini-i-obiceiuri-de-iarn-zhu1fj7iy67lsluf
- BOOKCREATOR - <https://app.bookcreator.com/> - este o platformă cu ajutorul căreia se pot crea cărți în format digital. Sunt foarte multe elemente care pot fi încărcate în cărți, acestea având și o funcție „read”, prin care este citit documentul.
<https://read.bookcreator.com/r4QCka8RelO6dXzhL1b6xCcZ17Q2/dAZ66xNhQzitqd-nLX7vOg>

- TANGRAM - <https://www.mathplayground.com/> - puzzle-uri cu forme geometrice.
- STORYJUMPER – <https://www.storyjumper.com/> - permite crearea cărților electronice în baza fotografiilor/imaginilor proprii.
<https://www.storyjumper.com/book/read/170926931/story-jumper>

În concluzie, se poate afirma că instrumentele digitale educative reprezintă un mijloc atractiv de realizare a obiectivelor propuse în cadrul activităților din grădiniță. Cadrul didactic trebuie să stăpânească foarte bine tehnologia digitală, să ofere copiilor posibilitatea de a explora și desfășura diferite tipuri de joc, adaptate nivelului vârstei și care să fie în concordanță cu tema abordată. În acest mod, învățarea devine plăcere, iar copiii se vor implica activ în cadrul fiecărei activități. Pentru a realiza o educație de calitate și a obține cele mai bune rezultate în grădiniță, trebuie să folosim atât predarea clasică, metodele de învățare, de evaluare, cât și metodele moderne.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie – 2019
2. Noveanu Eugen – „Impactul formativ al utilizării TIC în educație”, București, 2004.
3. Daniela Andron, Ștefania Kifor. – „Tehnologii digitale în activitatea didactică”, Sibiu, Editura Universității "Lucian Blaga" din Sibiu, 2021
4. Stoica Anuța Loredana – „Beneficiile utilizării platformelor E-Learning în predare-învățare”, Editura Școala Vremii, Arad 2022
5. Ceobanu Cristian, Cucos Constantin, Istrate Olimpiu, Pânișoară Ion-Ovidiu - „Educația digitală”, Editura Polirom, Iași, 2020.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Ana-Maria Angheluță

Scoala Gimnaziala Ion Basgan Focsani

Acest document este întocmit conform legislației în vigoare:

- Ordinul Nr.5574 din 07.10.2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea serviciilor de sprijin educațional pentru copiii, elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale integrați în învățământul de masă;
- Ordinul Nr.6552 din 13.12.2011 pentru aprobarea Metodologiei privind evaluarea, asistența psihoeducațională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale speciale, anexa 6;
- ORDIN integrat Nr.1985/4.10.2016, Nr.1305/17.11.2016, Nr.5805/23.11.2016 privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale

a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale

1.Date generale despre preșcolar

Numele, prenumele preșcolarului: B. S. R

Data nașterii: ZZ.LL.AAAA

Grupa: Mare

Recomandarea Serviciului de Asistență Psihopedagogică privind formele de implicare a preșcolarului în activitățile educaționale la nivel de clasă și de instituție:

X **totală**

- parțială
- ocazională (în cazul instruirii la domiciliu)

Programe terapeutice urmate: terapie de comportament.

Persoane de referință pentru preșcolar: asistentul personal, profesorul învățământului preșcolar de la grupă, profesorul itinerant și profesorul logoped.

Tipul și gradul de deficiență(din certificatul de orientare școlară și profesională nr. COSP XXXX/ZZ.LL.AAAA-tulburări de limbaj/dificultăți de învățare.

Conform certificatului medical nr. XXX din ZZ.LL.AAAA-prezinta: hiperactivitate, dificultăți majore de concentrare a atenției cât și pe nevoile celor din jur.

2. Date privind evaluarea preșcolarului (Se vor înregistra informații generalizate privind evaluările docimologice, medicale, psihologice, ale competențelor de comunicare/limbaj, ale comportamentelor

etc.)

învățare:

Dificultăți de

-nu respectă regulile simple în grupă

-dificultăți în a-și controla impulsurile

-copilul strigă sau face comentarii în timp ce alții vorbesc. Izbucnirile par de cele mai multe ori agresive sau chiar nepoliticoase și pot crea uneori probleme sociale atât cu adultul cu care interacționează cât și cu colegii din grupă.

-omite unele etape sau înțelege greșit o sarcină și ajunge să facă cu totul altceva.

-se agită sau se neliniștește excesiv atunci când se află în preajma unor copii cu o stare emoțională de tristețe.

-se confruntă cu dificultăți în a-și păstra volumul vocii la un nivel adecvat în spațiile închise.

La activități - nu e turbulentă, dimpotrivă, de cele mai multe ori „pare absentă”; participă numai dacă este solicitată; nu intervine niciodată cu completări; receptivă la îndrumări pentru scurtă durată, după care revine la vechea obișnuință; rezolvă sarcini minime din programă; necesită ajutor repetat la munca independentă (cel mai probabil nu înțelege sarcina).

Puncte forte

-capacități bune de învățare a comportamentelor prin imitație, în mod vizual

-feed-back pozitiv în situații de individualizare a sarcinilor de lucru

Necesități

-cerinte scurte

-feed-back pozitiv

-explicații suplimentare

-anunțarea programului înainte de începerea activității

3. Necesită servicii de sprijin

X Da (a indica în spațiile de mai jos)

- Nu

1. Activități de sprijin cognitiv-recuperatorii:

-Terapia psihomotricității

-Formarea autonomiei personale

1. Asistență logopedică
2. Consiliere școlară și profesională
3. Consilierea familiei

4.Characteristici specifice ale preșcolarului, asistență/intervenție

(Pot fi indicate, în funcție de caz, și caracteristici privind limbajul, gândirea, imaginația, memoria, atenția, tipul de inteligență, afectivitatea/emotivitatea, temperamentul, stilul de învățare.)

5.Obiective pe termen lung (achiziții minime ale preșcolarului la sfârșitul anului

- școlar):**
- se va exprima în propoziții în situații concrete cu utilizarea formulelor specifice;
 - va adresa întrebări referitoare la informațiile prezentate, pentru a dovedi că a înțeles conținutul acestora;
 - să-și dezvolte capacitatea de receptare a mesajului oral;
 - să-și dezvolte capacitatea de exprimare orală;

- va executa anumite sarcini de lucru cu sprijin minim din partea profesorului itinerant și de logopedie;

Obiective pentru perioada 09 septembrie -20 decembrie an școlar 2024/2025 (Modul I, Modul II):

- să identifice semnificația unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- să colaboreze cu colegii în rezolvarea unor sarcini de grup;
- să participe la jocuri de echipă;
- să formuleze cuvinte pe baza sunetului indicat;
- să citească în maniera proprie imaginile din planșele didactice;

6. Domenii de dezvoltare

Este scutit de studierea unor Domenii de dezvoltare (la nivelul învățământului preșcolar) sau unele discipline sunt substituite cu alte cursuri/materii (la nivelul învățământului primar/secundar).

- Da

X Nu

7. Adaptări

Adaptările sunt aceleași pentru toate Domeniile de dezvoltare (în caz contrar se va specifica).

Necesită echipament specializat

- **Da (a se indica în spațiile de mai jos)**

X Nu

8. Curriculum individualizat pe domenii de dezvoltare

(Se va elabora curriculumul individualizat pentru fiecare domeniu de dezvoltare în funcție de proiectul tematic sau tema săptămânală individuală conform planificării anuale)

9. Evaluări (se planifică evaluări medicale, psihologice, docimologice, altele pe parcursul anului școlar 2024-2025)

Sarcini ale membrilor echipei de caz:

- a) *Profesor de educație specială/prof. itinerant/de sprijin:* monitorizarea nivelului de adaptare;
- b) *Prof. învă. Preșcolar:* întocmirea PIP, implementarea PIP, adaptare curriculară.
- c) *Profesor psihopedagog/logoped:* corectarea tulburărilor de vorbire.
- d) *Consilier școlar:* consilierea copilului și a părintelui.

ROLUL MANAGENTULUI CLASEI DE ELEVI

Cătălina Beatrice Ariton

Scoala Gimnaziala Nr.1 Comuna Matca

ROLUL MANAGEMENTULUI CLASEI ÎN CREȘTEREA EFICIENȚEI PROCESULUI DIDACTIC

Școala reprezintă o organizație socială care vizează optimizarea permanentă a structurilor sale de planificare a activităților, la nivel global și sectorial, de orientare metodologică a procesului de învățământ, de perfecționare și inovare a acțiunilor și instrumentelor educative și didactice în sensul creșterii acestora.

Orice discuție despre rolul și rostul școlii sfârșește prin a susține că, dincolo de aspectele instruirii, ale dobândirii de competențe tehnice într- un domeniu sau altul, se ridică mult mai dificil și mai important imperativul dobândirii deprinderilor, comportamentelor și al însușirii valorilor comunității.

Dezvoltarea economică și socială nu se poate realiza independent de actul managerului, având în vedere că învățământul este unul din instrumentele prin care societatea stimulează, dirijează și controlează procesele dezvoltării.

Managerul școlar este un cadru didactic care pune în funcțiune programul managerial, conduce personalul didactic, preșcolarii și școlarii cooptați în sistemul de învățământ, precum și personalul administrativ, în scopul creșterii eficienței procesului instructiv-educativ.

Managementul școlar se poate structura și la un nivel inferior. Se distinge astfel un management al clasei de elevi, care poate fi considerat și un semiagent sau un management parțial, fiindcă în acest plan predomină activitățile de predare- învățare- evaluare. Activitatea profesorului la clasă cuprinde nu numai operații de predare și de evaluare, ci presupune și culegerea de informații despre elevi despre modul cum aceștia înțeleg lecțiile, cum se pregătesc, despre relațiile dintre elevi etc., de unde rezultă posibilitatea profesorului de a identifica mai multe posibilități de intervenție și de luare a deciziilor.

Pentru educator, cunoașterea și stăpânirea artei manageriale este esențială, deoarece cunoașterea managementului ca pe un proces complex nu înseamnă „dirijism”, iar managerii nu asigură imediat succesul unei acțiuni.

Activitatea de management (conducere) este definită în literatura de specialitate ca „ un ansamblu de acțiuni de planificare, organizare, îndrumare, control, decizie cu privire la un sistem (organizație, instituție, grup de oameni, proces, tehnologie) acțiuni susceptibile de a asigura atingerea scopului fixat, în condițiile respectării legităților, obiective generale și speciale, ale satisfacerii nevoilor sociale concrete și ale promovării dezvoltării sociale.

Din punct de vedere al educației, managementul este un sistem de concepte, metode, instrumente de orientare și conducere, coordonare, utilizat în realizarea obiectivelor educației, la nivelul performanțelor așteptate. Managementul, în maniera lui actuală de abordare își găsește o aplicare specifică și în domeniul conducerii educației, ca acțiune complexă de dirijare , proiectare și evaluare a formării , dezvoltării personalității fiecărui individ, conform unor scopuri

formulate.

Man

agerul este reprezentat de persoana care exercită funcțiile managementului în virtutea obiectivelor, sarcinilor, competențelor și responsabilităților specifice funcției pe care o ocupă. Managerul are un statut social bine definit, ce prevede o serie de drepturi și obligații, prin care managerii se deosebesc de celelalte categorii de profesioniști.

Definițiile managementului clasei diferă ca grad de generalitate:

- realizarea de către profesor, a tuturor funcțiilor manageriale recunoscute, atât pe dimensiunea „sarcină”, cât și pe dimensiunea „umană”;
- întreaga activitate a cadrului didactic, de proiectare, aplicare și evaluare a influențelor educaționale;
- tot ceea ce gândește și face cadrul didactic împreună cu un anumit colectiv de elevi;

- utilizarea concretă și coordonarea (la nivel formal și informal) a resurselor umane și non-umane (materiale, informaționale, de timp, de autoritate și putere) , în vederea aplicării planului stabilit și obținerii rezultatelor scontate.

Managementul clasei, ca disciplină din sistemul științelor educației, vizează acest aspect esențial al muncii profesorului: administrarea eficientă, sub semnul valorilor civic- democratice a activităților specifice sălii de clasă, plecând de la premisa că școala anticipează și pregătește absolvenții în vederea implicării în viața socială, dar și pentru a reacționa adecvat în viața socială dar și pentru a reacționa adecvat în rezolvarea conflictelor inerente unei societăți democratice.

Un management eficient se fundamentează pe negocierea sistemului de reguli care funcționează în clasă. Negocierea presupune implicarea elevilor, activarea lor, într- un câmp esențial pentru individ, acela al exercițiului democratic. Dacă elevul este subiect pasiv în școală, nu i se va putea cere să manifeste ulterior atitudini și comportamente specifice unui om al cetății, unui cetățean.

Formarea unui comportament responsabil față de mediul înconjurător prin activități outdoor

CAMELIA MACUC

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

”Săptămâna verde” este o perioadă mult așteptată atât de copii, cât și de cadrele didactice. Aceasta oferă ocazia de a promova educația non-formală și de a implica elevii în activități care să îi învețe cum să aibă un comportament responsabil și durabil față de mediul înconjurător.

În acest an, ”Săptămâna verde” a fost pentru elevii clasei a IV-a A, de la Colegiul Național”Mihai Eminescu” Suceava, una specială, cu multiple activități interesante propuse chiar de aceștia și realizate în parteneriat cu diverse instituții din comunitatea locală, dar și din afara județului Suceava.

Programul săptămânii a debutat cu o **vizită la Banca de Resurse Genetice Vegetale Suceava**, unde elevii au putut observa cum este conservată în condiții de siguranță biodiversitatea vegetală relevantă pentru agricultură și alimentație, în vederea reintroducerii în cultură a varietăților tradiționale românești.

În cea de-a doua zi, elevii au desfășurat activitatea **”Salvează un copac”** în cadrul proiectului educativ ”Biblioteca verde”. Prin contribuția lor, au îmbogățit fondul de carte al bibliotecii colegiului cu 50 de exemplare donate, salvând astfel un număr important de pomi din natură.

”Târgul de produse eco-bio” cu tema ”Nucul” a fost o activitate în care s-au implicat atât elevii, cât și familiile acestora. Copiii au adus produse organice din grădinile lor sau ale bunicilor

lor și au făcut împreună cu părinții produse de casă pe care le-au prezentat la târgul organizat pe holul școlii pentru a încuraja alimentația sănătoasă și sustenabilă. Ei au conceput o strategie de promovare a produselor, au realizat reclame și oferte originale, atractive și convingătoare.

Pentru a arăta cât de importantă este reciclarea atât pentru prezentul planetei, cât și pentru viitorul ei, elevii, împărțiți pe grupuri, au colectat și reciclat diferite materiale cum ar fi hârtia, sticlele, plasticul, dozele, etc., într-o activitate cu titlul **"Parada reciclării"**.

Excursia școlară organizată în județul Botoșani a fost cea mai așteptată activitate de către micii școlari de clasa a IV-a A. La vârsta "descoperirii lumii", cunoașterea frumuseților țării ocupă un loc extrem de important. Rolul acestei activități a fost de a înlesni cunoașterea, de a-i aduce pe copii în contact direct cu natura și cu frumusețile ei, de a stimula motivația pentru protecția naturii și de a forma un comportament ecologic și patriotic. În cadrul acestui proiect cu titlul **"Micii exploratori-Să învățăm de la natură!"**, am vizitat Casa memorială Mihai Eminescu din Ipotești, Lacul lui Eminescu (sau lacul cu nuferi galbeni), pădurea Ipotești, Atelierul de ceramică Iacinschi, Teatrul de păpuși "Vasilache", Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Ovinelor și Caprinelor "Popăuți", parcul Mihai Eminescu Botoșani.

Ultima zi a săptămânii a fost de **ecologizare**. Copiii au făcut curățenie generală în jurul școlii, înțelegând importanța curățeniei și a respectului pentru mediul înconjurător.

Prin aceste activități desfășurate în cadrul programului "Săptămâna verde", elevii au descoperit lucruri noi despre sine și despre lumea din jur, au trăit experiențe inedite și și-au dezvoltat noi abilități, conturându-și un set de valori care să-i ajute să evolueze.

ÎMBUNĂTĂȚIREA RELAȚIEI ȘCOALĂ-FAMILIE ÎN BENEFICIUL ELEVULUI

Simona Mihaela Palade

Scoala Gimnaziala Ion Basgan Focsani

FAMILIA –caracteristici generale

Constituind cea mai veche dintre instituțiile create de om de-a lungul existenței sale social-istorice, familia reprezintă o formă de comunicare umană ale cărei relații între membrii săi, de esență natural-biologică, spiritual-afectivă și moral-juridică, permit continuitatea speciei umane și evoluția societății. Familia este considerată elementul natural și fundamental al societății, principiu care apare atât în cadrul actelor noastre legislative, cât și în actele internaționale privind drepturile omului.

Familia e un factor integrator pentru viața socială, tocmai prin demersuri care angajează atât procesele de cunoaștere, cât și pe cele afective. Există studii care atestă rolul de factor determinant pe care îl deține familia în întregul parcurs al evoluției individului prin valorile,

credințele, normele, practicile existente în spațiul cotidian al căminului. Care sunt acestea și cum se răsfrâng ele asupra devenirii copilului nu a fost încă analizat. (Cucos, 2006, p.187)

Implicarea familiei în parteneriatul școlii este condiționat de gradul de interes al familiei față de școală. Acesta este crescut dacă familiile au copii care frecventează școala.

Cu cât școala reprezintă o valoare a familiei cu atât gradul de implicare al familiei este mai mare. Se constată că acei copii care sunt sprijiniți de părinți, care au în familie atitudini pro-școală adecvate obțin performanțe școlare ridicate și au un grad de aspirație ridicat față de nivelul de școlarizare pe care doresc să-l atingă. Atitudinea familiei față de școală se transferă și copiilor și se manifestă în gradul de interes față de activitățile școlii, față de teme, față de rezultatele evaluării, față de aprecierile cadrelor didactice etc.

Forme de organizare ale relației școală – familie

În ceea ce privește relația dintre familie și părinți cele mai frecvente forme de organizare a acestei relații sunt:

- *Ședințele cu părinții.*
- *Discuții individuale între cadrele didactice și părinți.*
- *Organizarea unor întâlniri cu părinții*
- *Implicarea părinților în manifestări culturale ale școlii și activități recreative*
- *Voluntariatul*
- *Asociațiile de părinți*

La nivelul școlii, părinții sunt implicați în mai multe tipuri formale de organizare:

- *Consiliul reprezentativ al părinților / Asociația de părinți*
- *Consiliul clasei*
- *Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în școală*
- *Comitetul de părinți ai clasei*

Parteneriatele eficiente sunt planificate și implementate cu grijă, personalul școlii trebuie să se instruiască și să ceară la nevoie ajutorul unor specialiști în consiliere școlară pentru a pune în practică cooptarea părinților. Un prim pas este evaluarea, la începutul anului școlar, a nevoilor, a perspectivelor și modelelor părinților în ceea ce privește implicarea școlară. Această evaluare îl ajută pe cadrul didactic în planificare și transmiterea mesajului către părinți că le este apreciată opinia și că va fi luată în considerare de către școală.

Parteneriatul școală – familie poate lua forma unor servicii dezvoltate de către școală și de care familiile elevilor să beneficieze. Acestea pot fi organizate exclusiv de către școală sau în parteneriat cu alte organizații/instituții.

Aceste servicii pot fi: centre de consiliere, centre de sănătate, de practicare a diverselor sporturi, centre pentru supravegherea copiilor la teme după orele de curs (after-school) care pot avea și alte servicii incluse: predarea limbilor străine, sport, miniexcursii, teatre, spectacole, vizite în diverse locuri etc.; centre de voluntariat; cluburi; cantine; seminternate etc.

Oferta de servicii pentru familii prin intermediul școlii reprezintă o strategie de întărire a relațiilor școală familie. Părinții capătă încredere în școală, instituție care devine mai transparentă și mai apropiată de nevoile comunității. Un punct câștigat este coerența serviciilor, părinții nu mai sunt nevoiți să caute prin mijloace proprii să beneficieze de diverse servicii, ei le găsesc în școală. Școala ca furnizor de servicii complexe va face trecerea de la educația instituțională, cu accent pe instituție (care are un program, curriculum la care elevii trebuie să se adapteze) la școala centrată pe elev, pe nevoile acestuia și pe ale comunității.

Implicarea scăzută a părinților este deja o problemă pentru școala românească, pentru că împiedică crearea parteneriatului prin care să se îmbine educația școlară cu cea din familie. Consecința, atât pe termen scurt cât și pe termen lung, este că eficiența sistemului de educație scade, eficiența măsurată prin prisma rezultatelor elevilor. Pe măsură ce procesul de descentralizare a învățământului va avansa, lipsa de interes a părinților se va resimți tot mai mult - rolul comunității locale va crește și nu va avea cine să răspundă acestor așteptări. Accelerarea transformărilor sociale, democratice, modificarea statutului copilului, dispersia familiei, încercarea de a restitui prestigiul educației familiale (pe care l-a avut până la introducerea învățământului obligatoriu), progresele sociologiei și psihologiei, precum și alte cauze au dus la înțelegerea faptului că orice sistem de educație rămâne neputincios dacă se izbește de indiferența sau de opoziția părinților. Școala capătă astfel o misiune suplimentară.

Pe de altă parte, situația nu trebuie generalizată atât de ușor. Chiar dacă nu există o politică națională de stimulare a implicării comunității în viața școlii, cu siguranță la nivel local pot fi găsite modele de dezvoltare armonioasă a relațiilor dintre părinți și școală. Cu alte cuvinte, există premisele unei bune colaborări între instituția de învățământ și comunitatea locală pentru că există scopuri comune. Prin urmare, trebuie identificate căile prin care pot fi înlăturate obstacolele din calea acestei colaborări. Ca în cele mai multe din situațiile similare, analiza exemplelor de succes poate fi cheia pentru dezvoltarea unui model și a unei politici la nivel național.

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască:

- obligațiile legale privind educația copilului;
- drepturile de care dispune pentru educația copilului;
- importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului;
- metodele de colaborare cu școala;

În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții, iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii, școlile trebuie să asigure părinților asistența necesară. Pentru o cooperare eficientă se consideră necesară adoptarea unor comportamente corespunzătoare de către membrii consiliului profesoral: comunicarea liberă de informații, toleranța când limbajul profesional nu este înțeles de nespecialiști (dintre părinți), încurajarea dezbaterilor pe probleme educaționale majore (și nu doar discuții pe probleme administrativ-gospodărești), considerarea reciprocă a părinților și profesorilor ca parteneri.

Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0-1000

ROZALIA SZANTO

Scoala Gimnaziala Dr. Vasile Pop Cipaieni

FIȘĂ DE LUCRU

la Matematică și Explorarea Mediului

Clasa a II-a

Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0-1000

1. *Calculează:*

47+	587-	443+	670-	419+	600-
752	75	267	295	293	547
379+	731-	645+	556+	835-	800-
463	297	355	246	348	505

1. *Află numărul necunoscut:*

$$218 + a = 600$$

$$720 - b = 553$$

$$c - 134 = 866$$

a=.....

b=..... c=.....

a=.....

b=..... c=.....

V: V: V:

1. Află:

1. **suma numerelor 146 și 475;**

.....

1. diferența numerelor 632 și 287;

.....

1. numărul cu 225 mai mic decât 345;

.....

1. numărul cu 342 mai mare decât 544;

.....

e) numărul cu 111 mai mic decât suma numerelor 442 și 233;

.....

f) descăzutul, știind că scăzătorul este 129, iar diferența este 347.

.....

1. **Bunica cumpără pentru murături 224 kg gogoșari, roșii cu 17 kg mai mult, iar varză cât gogoșari și roșii în total.**

Câte kg de legume a cumpărat mama?

[illegible]

1. Competențe specifice

1.4. Efectuarea de adunări mental și în scris, în centrul 0-1000, recurgând la numărare și / grupare ori de câte ori este necesar

1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (suma, total, termenii unei sume,) în rezolvarea de probleme

3.1. Rezolvarea de probleme în cadrul unor investigații, prin observarea și generalizarea unor modele sau regularități din mediul apropiat

4.2. Formularea unor consecințe rezultate în urma observării unor relații, fenomene, procese simple

5.2. Rezolvarea de probleme de tipul $a \pm b = x$; $a \pm b \pm c = x$ în centrul 0-1000; $a \cdot b = x$; $a : b = x$, în centrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ

ITEMI	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
I₁	Calculează corect 10-12 operații de adunare și scădere	Calculează corect 7-9 operații de adunare și scădere	Calculează corect 5-6 operații de adunare și scădere
I₂	Află corect 3 numere necunoscute și face și verificarea.	Află corect 2 numere necunoscute și face și verificarea.	Află corect 1 număr necunoscut și face și verificarea.
I₃	Scrive și calculează corect operația pentru 5-6 subpuncte.	Scrive și calculează corect operația pentru 3-4 subpuncte.	Scrive și calculează corect operația pentru 2 subpuncte.
I₄	Calculează corect cele 3 operații date și efectuează corect proba prin operația inversă.	Calculează corect 2 operații date și efectuează corect proba prin operația inversă.	Calculează corect o operație dată și efectuează corect proba prin operația inversă.
I₅	Rezolvă problema identificând 3 întrebări și 3 operații corespunzătoare	Rezolvă problema identificând corect 2 întrebări și una/două operații corespunzătoare	Rezolvă problemele identificând corect o întrebare și o operație corespunzătoare

Acordarea calificativului

Itemi	Calificativul final
Rezolvă corect 4-5 itemi, cu mici greșeli	FOARTE BINE
Rezolvă integral și corect 3-4 itemi; parțial 1 itemi/ incorect 1 item.	BINE
Rezolvă integral și corect 1-2 itemi; parțial 2/3 itemi/ incorect 2/3 itemi.	SUFICIENT

Pompierul curajos - Joc distractiv

Madalina Patrascu

Gradinita cu Program PrelungIT Golesti

Pompierul curajos

Jocul distractiv- "*Pompierul curajos*" este un joc ce implică mișcarea, atenția, răbdarea și perseverența. O meserie admirată și dorită de mulți dintre preșcolari, meseria de pompier aduce în prim plan abilități și capacități pe care copiii le pot dobândi și exersa încă din preșcolaritate.

Activitatea distractivă de astăzi testează competențele amintite anterior și reprezintă o sursă de învățare, dar și de relaxare pentru cei mici. Din moment ce jocul și joaca se completează reciproc, trebuie amintite regulile principale.

În primul rând, jocul pune la dispoziție un mic traseu aplicativ. În sala de grupă vor fi poziționate popice tip flăcări. În mijlocul acestora este poziționată o păpușă aflată în pericol din cauza focului care se extinde. Copiii trebuie să doboare fiecare flăcără în parte pentru a putea ajunge la păpușă și a o salva. Pe rând, câte un copil va deveni pompierul curajos și va trebui să salveze păpușă din flăcări. Acesta va fi echipat cu vestă, stingător și unelte specifice. Pentru a ajunge la păpușă trebuie să treacă de obstacole. Are 1 minut la dispoziție să salveze păpușă.

În concluzie, jocul sugerat poate fi folosit în activitatea didactică și integrat în activitățile liber alese, ca mod de fixare a cunoștințelor și de relaxare și distracție. Cel mai bine, preșcolarii învață jucându-se, astfel asimilează ușor și pe termen lung informația pe care cadrul didactic dorește să o transmită. Jocul poate fi adaptat la orice grupă și nivel de vârstă din educația timpurie.

Dezvoltarea creativității la elevii mici

Rodica Mates

Scoala Gimnaziala Horea Horea

Creativitatea și inteligența emoțională, sunt abilități care se dezvoltă începând de la cele mai fragede vârste, așa că trebuie încurajată chiar de când copiii sunt foarte mici. Indiferent de etapa de viață în care se află, persoanele creative au un mod original și diferit de a vedea lucrurile sau de a găsi soluții la probleme curente. Odată cultivată, creativitatea deschide noi orizonturi și permite adaptarea mai ușoară la anumite situații.

Deși s-ar putea crede că este ceva nativ, abilitatea de a fi creativ poate fi stimulată în orice moment. Însă, atunci când creativitatea celor mici este încurajată de către profesori în etapele esențiale de formare și de dezvoltare ale acestora, rezultatele pe termen lung se văd:

copiii sunt, în general, mai fericiți și mai liberi în gândire, având un mod original de a vedea lucrurile.

Modalitatea cea mai la îndemână de a stimula elevii să fie creativi, în această perioadă timpurie de formare a lor, este chiar prin intermediul jocurilor atât de dragi lor.

Creativitatea este un suport esențial pentru orice proces de învățare și dezvoltare și formează copiii și adulții de mai târziu. Despre oricine care găsește cu ușurință soluții și rezolvări inedite sau variate la probleme obișnuite se poate spune că este o persoană creativă.

Psihologia definește creativitatea drept capacitatea de a transpune în realitate idei noi și pline de imaginație. Creativii au un mod diferit de a percepe lumea, abilitate care se traduce de fapt prin identificarea de tipare ascunse, de interconectare mai rapidă între evenimente sau între lucruri fără legătură aparentă între ele, și în general de a vedea dincolo de modul obișnuit, tradițional de a gândi sau acționa. Rezultatul creativității poate fi o idee pusă în practică, o compoziție muzicală, o invenție sau o inovație, o operă literară sau de artă, sau de ce nu, chiar o glumă. De ce este importantă dezvoltarea creativității la copii

Capacitatea de a fi creativ poate fi stimulată în orice moment. Atunci când este însă susținută și încurajată de la vârste mici, poate avea ca rezultat o serie de beneficii vizibile pe termen lung. Creativitatea, dar și capacitatea de a exersa această trăsătură, formează o personalitate complexă, unică și originală.

Avantaje ale unei minți și gândiri creative în rândul copiilor:

- Prin intermediul creativității, copiii descoperă o viziune proprie asupra realității și a lumii înconjurătoare și o manifestă;
- Este o abilitate care dezvoltă imaginația, dar și capacitatea de exprimare liberă a copiilor;
- Creativitatea dezvoltă o gândire liberă și non-lineară, care o completează cu succes pe cea logică, rațională;
- Copiii creativi sunt mai empatici, mai sociabili și se adaptează mai ușor unor situații noi;
- Creativitatea încurajează încrederea în sine, capacitatea de exprimare și menține curiozitatea și mintea activă;
- Creativitatea oferă alternative pentru probleme și provocări ce pot să apară în viitor.

Metode de stimulare a creativității elevilor mici:

- capacitatea de a fi creativ poate fi practică și exersată pentru a o dobândi și stăpâni cât mai bine. Lectura, muzica, desenul, pictura sau scrierea creativă se numără printre activitățile care stimulează cel mai bine dezvoltarea acestei abilități în rândul elevilor.

- Este important, ca și profesorii să încurajeze oricare dintre aceste activități, având o influență majoră în dezvoltarea lor armonioasă, așa încât, sub îndrumarea educatorului, creativitatea poate fi practică activ. De exemplu, atunci când li se citește o poveste, copiii pot fi încurajați să găsească un final diferit față de cel existent sau pot chiar crea propria compoziție muzicală dacă ascultă activ, în casă, muzică de orice fel.

- Chiar și matematica poate fi abordată în mod creativ, dacă elevii sunt încurajați să vină cu soluții proprii; adică să gândească față de ce au învățat și să vină cu soluții diferite față de metoda de predare asimilată. Mai mult, există o multitudine de jocuri pentru copii care îi învață pe cei mici metode prin care să asimileze intuitiv și facil această disciplină, astfel încât să le fie ușor să jongleze cu noțiuni abstracte mai târziu.

Dezvoltarea creativității copiilor prin joc

Prin intermediul jocurilor, elevii învață să cunoască mai ușor și mai îndeaproape lumea, aceasta fiind cea mai potrivită metodă de inițiere pentru această etapă de formare a lor. Jocurile sunt activități perfecte, facile și naturale, prin care cei mici își dezvoltă activ imaginația și latura creativă.

Jocurile educative sunt printre cele mai simple, accesibile și distractive metode prin care copiii sunt încurajați să își dezvolte creativitatea. Învățarea și stimularea creativității prin joc sunt metode foarte potrivite pentru dezvoltarea lor, indiferent dacă sunt de vârste foarte mici sau mai mari.

Creativitatea este un proces pe care elevii mici îl asimilează cu ușurință atunci când această tendință naturală a lor este stimulată și încurajată.

Joc didactic “Repetă ce spun eu”

Ioana Tătaru

Grădinița cu P.N. Bogza, com. Sihlea

Scop: Formarea deprinderii de a pronunța corect silabe și cuvinte care se deosebesc printr-un singur sunet.

Sarcina didactică: Găsirea unor silabe și cuvinte paronimice.

Regulile jocului: Educatoarea pronunță o anumită silabă/cuvânt, iar copilul cu care aceasta dă mâna, trebuie să repete și să găsească o altă silabă asemănătoare (sau un alt cuvânt), care diferă doar printr-un singur sunet. Dacă copilul solicitat nu răspunde prompt, educatoarea trece la un alt copil.

Elemente de joc: Repetarea, imitarea, întrecerea, aplauze.

Material didactic: Scăunele pentru semicerc.

Organizarea și desfășurarea jocului

Copiii sunt așezați pe scăunele în semicerc. Educatoarea pronunță o silabă și alege un copil cu care dă mâna și care trebuie să găsească o altă silabă care diferă printr-un singur sunet. De exemplu:

<i>ma-la</i>	<i>ca-za</i>	<i>la-ra</i>
<i>ta-va</i>	<i>la-ca</i>	<i>fa-ma</i>
<i>ba-la</i>	<i>șa-ga</i>	etc.

Apoi, educatoarea va prezenta grupuri de cuvinte foarte asemănătoare ca sonoritate. Va rosti apoi câte un cuvânt și va numi un copil să găsească un alt cuvânt care diferă doar printr-un singur sunet:

<i>masa-casa</i>	<i>toamnă-doamnă</i>	<i>sare-zare</i>
<i>mare-pare</i>	<i>fin-vin</i>	<i>barză-varză</i>
<i>tata-data</i>	<i>bile-pile</i>	<i>parcă-barcă</i>
<i>rac-lac</i>	<i>șine-vine</i>	<i>creier-greier</i> etc.

Atmosfera de joc va fi imprimată prin rapiditatea cu care educatoarea va solicita copiilor răspunsurile provocând o întrecere pentru găsirea silabei sau cuvântului corespunzător. Copiii care răspund corect vor fi aplaudați și recompensați cu buline vesele.

Cum putem îmbina digitalul cu lecțiile fizice

Roxana Ana Maria Morosan

Școala Gimnazială Ciocănești

ChatterPix (ChatterKid) este o resursă educațională deschisă, o aplicație pe care o putem folosi, din păcate doar pe tabletă sau telefoane. Permite crearea de resurse audio și animate pe baza unor resurse vizuale (poze, imagini). Resursele create sunt scurte, de maxim 30 de secunde fiecare. Consider că este foarte utilă în cadrul ciclului primar, pentru etapa de captare a atenției, în cadrul căreia o utilizez des.

Pentru a oferi un exemplu, pot spune că am utilizat această aplicație la disciplina Limba și literatura română, la clasa a IV-a, pentru a capta atenția elevilor în cadrul lecției „Cioc! Cioc! Cioc” după Emil Gârleanu. Cu ajutorul aplicației, am atașat o fotografie a unui scatiu și prin instrumentele ei am făcut scatiul să vorbească: „Bună tuturor! Am venit în clasa a IV-a pentru că îmi doream tare mult să mă complimentați voi, elevii clasei. Îmi doresc să îmi admirați penajul și cum mă comport. Toate aceste lucruri le-ați observat deja în povestea „Cioc! Cioc! Cioc!”. Abia aștept să aud cuvintele voastre.” Pot spune că elevii au fost foarte încântați de videoclipul observat.

BOOKCREATOR este o resursă educațională deschisă, o aplicație atractivă care ne permite să realizăm cărți digitale pe diferite teme. Aceasta poate fi consultată la adresa <https://bookcreator.com>. Interesant este că aplicația îți permite să trimiți link-ul unei cărți, în calitate de profesor, către elevi. Aceștia pot fi implicați în procesul de predare-învățare într-o manieră creativă atât online, cât și la școală.

Cu ajutorul aplicației Bookcreator am proiectat cartea „Cioc! Cioc! Cioc!” care conține povestea audio, întrebări și exerciții pe baza textului și un joc pe echipe. Elevii au ascultat textul și au răspuns mai apoi la întrebările pe care le-am identificat în carte. Răspunsurile au fost notate pe o fișă de lucru care conține elemente din metoda citirii active. Au notat elementele pe care le știau deja sub semnul ✓, elementele noi sub semnul +, elementele pe care nu le-au înțeles foarte bine sub semnul ?. Cele din urmă au fost explicate mai concret. Elevii au fost împărțiți în șase grupe. Fiecare grupă a fost nevoită să rezolve câte un exercițiu, pe baza textului, aflat pe pagina a treia a cărții. Pentru a împărți sarcinile de lucru, fiecare grupă și-a numit câte un lider, acesta fiind reprezentantul lor, care a extras un număr din pălăria magică, apoi și-au ales un scriitor, cel care a notat informațiile pe care le-au discutat în grup și un prezentator, cel care a prezentat răspunsurile.

Educația pentru valori în educația timpurie

Vicolas Alina Lidia

Scoala Gimnaziala Ion Basgan Focsani

Educația timpurie reprezintă totalitatea experiențelor individual realizate și social existente sau organizate de care beneficiază copilul în primii ani de viață, cu rol de a proteja, crește și dezvolta ființa umană, prin înzestrarea cu capacități și achiziții fizice, psihice, culturale specifice, care să-i ofere identitate și demnitate proprie.

Educația pentru valori în educația timpurie este esențială pentru dezvoltarea copiilor într-o manieră holistică. Prin intermediul acestui proces, copiii învață să recunoască și să aprecieze valori precum respectul, empatia, generozitatea și responsabilitatea încă de la o vârstă fragedă. Aceste valori îi ajută să se integreze în societate și să construiască relații sănătoase cu ceilalți.

Valoarea conține în structura ei o componentă cognitivă, una afectivă și una comportamentală.

Ceea ce învață copiii în primii ani de viață reprezintă mai mult de jumătate din cât vor învăța tot restul vieții .

A educa un copil învățându-l care sunt adevăratele valori, este cel mai de preț lucru, pe care îl poți oferi. El va deveni un adult care încearcă în fiecare zi, să fie mai bun, fără să-i rănească pe ceilalți.

Obiective specifice în formarea comportamentelor social-morale care stau la baza educației pentru valori, a copiilor de 2-6 ani:

- Formarea principalelor trăsături pozitive de caracter, precum: bunătatea, respectul , prietenia, adevărul, credința, curajul, libertatea, responsabilitatea, etc.
- Educarea prin joc, exercițiu și exemplu concret, susținut în toate contextele educaționale-formale, nonformale, informale.
- Aprecierea copiilor pentru modul de viațuire în spiritul valorilor etice, morale, sociale, spirituale.
- Împărtășirea experiențelor personale și colective legate de valorile etice și morale universale cu care vin în contact.

Educația pentru valori este promovată în fiecare zi prin activitățile pe care le desfășurăm, prin interacțiunea directă și prin exemplele pozitive menite să pregătească copiii pentru viață, pentru a fi buni cetățeni într-o societate în continuă dezvoltare și schimbare.

Jocul didactic

Liana Stoian

Liceul Teoretic Mihai Eminescu

Jocul didactic, mijloc de îmbogățire a vocabularului

Jocul este practica dezvoltării ,conform lui D.D. Elkonin , de aceea el este adoptat pentru funcțiile sale formative., dintre care enumerăm:

- stimulează funcțiile intelectuale,prin intermediul cărora se realizează cunoașterea realității obiective;
- modelează procesele afectiv-motivaționale;
- dezvoltă capacitatea moral-volitivă;
- Înlesnește comunicarea și inserția socială;
- dezvoltă capacitățile psiho-motorii;

- cultivă transdisciplinaritatea.

Având în vedere reducerea vârstei de școlarizare a copiilor, se impune regândirea demersului didactic astfel încât jocul să își găsească loc și timp în toate activitățile școlare și extrașcolare pentru ca micul școlar să participe activ la toate activitățile , si chiar să vină cu idei și inițiative în tot ceea ce face.

Consideram că școala este cea care oferă elevilor cadrul și resursele materiale și umane necesare pentru a face a face accesibile șansele de pregătire și de dezvoltare intelectuală si îl sprijină pe elev să își utilizeze la maxim potențialul nativ .Astfel, sporesc atribuțiile cadrelor didactice de a oferi micilor școlari cadrul, mijloacele educaționale și climatul necesar dezvoltării .

Aceasta presupune nu doar proiectarea axată doar pe obiective și secvențe de învățare , ci și pe jocuri didactice care vor fi alese astfel încât să respecte particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor , dezvoltarea psiho-intelecuală și motrică , precum și condițiile socio -afective.De asemenea, va trebui să ținem cont și de resursele umane și materiale ale școlii , dar și de cele existente în localitatea în care ne desfășurăm activitatea.

Am contatat eficacitatea jocului didactic în toate secvențele desfășurării activităților de învățare , precum și în toate domeniile de activitate școlară și extrașcolară.

Învățătorul trebuie să cunoască capacitatea de comunicare a fiecărui elev în toate aspectele limbii: fonetic, lexical , gramatical și în modurile de expunere.Astfel, se poate interveni eficient în ameliorarea , corectarea sau dezvoltarea limbajului prin:

- jocuri pentru observarea aspectelor fonetice;
- jocuri de pronunție a sunetelor:s, z, ș,c, g, ț, r, l,h;
- jocuri de exemplificări de cuvinte care încep cu cu același sunet;
- joc de pronunție silabică

Jocuri pentru observarea aspectului lexical:

- joc de cuvinte care se grupează în sfere semantice largi:rude, fructe, obiecte ale școlarului;
- joc de asociere a însușirilor la un substantiv,
- joc de asociere a acțiunilor la un substantiv;
- joc de antonime

Joc de formare a singularului și a pluralului la substantive și adjective;

- joc de formare a perechilor de gen natural(băiat- fată)
- joc pentru formarea propozițiilor simple și dezvoltate(Cine? Ce face?)

Prin joc, copilul învață cu plăcere și devine interesat față de activitatea pe care o desfășoară , devin mai activi, capătă mai multă încredere în propriile capacități , , mai multă rapiditate în răspunsuri.

Buna desfășurare a unui joc este condiționată de parcurgerea următoarelor etape:

- anunțarea titlului și a scopului jocului;
- prezentarea regulilor;
- desfășurarea jocului și încheierea lui;
- concluzii și aprecieri

Folosirea jocurilor ca activitate organizată este eficientă și pentru elevii din școlile unde se desfășoară activități de afterschool ,unde pregătirea temelor se face pe clase , sub conducerea învățătorului.Astfel, învățătorul poate interveni util în procesul de pregătire a elevilor. Experiența demonstrează că în desfășurarea acestui proces , jocul didactic, prin sarcina lui precisă , permite reluarea, într-o formă mai dinamică și atractivă a cunoștințelor predate, ceea ce favorizează repetarea și fixarea acestora.

În continuare , voi prezenta câteva jocuri pe care le-am folosit la clasă :

1.Litera se plimbă

Elevii au sarcina de a înlocui prima literă a celei de-a doua silabe cu altă literă, obținând astfel alte cuvinte

Exemple:casă- cadă, lamă-lasă, iară-iată .

2.Silaba se plimbă

Sarcina elevilor a fost să adauge la silaba dată o nouă silabă , astfel încât sa formeze alte cuvinte
Exemple:mare, mate, malul,masă ,macul.

3.Scara cuvintelor

Elevii trebuie să caute, apoi să așeze cuvinte într-o anumită ordine cuvinte formate dintr-un număr crescând de sunete

a	e
ac	eu
alb	era
amar	ecou
agale	erată
aragaz	emoție
amabilă	evantai

argintiu

emoționa

4.Lanțul cuvintelor

Un elev spune un cuvânt care se notează ,apoi alt elev va spune un alt cuvânt care să înceapă cu ultima literă a cuvântului scris .

Exemplu :

Lanțul substantivelor:penar-rol-lac-cașcaval-lup-perete-elev-vapor.

Lanțul însușirilor:amabil-lăudăros-silitor-respectat-timid

5.Spune o însușire (calitate) care începe cu inițiala numelui tău!

Fiecare copil își pronunță numele apoi spune /o calitate pe care o are.

Exemplu: Eu sunt Daria și sunt delicată.

6. Cuvântul care își caută rudele

Exemplu:povestitor, povestește, povestiri,, poveste

7..Eu am , cine are?

Fiecare elev are câte un card care conține un răspuns(un antonim sau un sinonim) și o întrebare asemănătoare, cum ar fi "Eu am cuvântul repede: Cine are cuvântul opus cuvântului repede?" Elevul care dă răspunsul la întrebare ,citește răspunsul și apoi pune întrebarea de pe cardul său.

Primul copil anunță „Start” și citește o întrebarea Jocul continuă până când toți elevii au avut șansa de a răspunde și de a pune o întrebare.Jocul se încheie când ultimul copil spune „Stop”.

Gama jocurilor didactice este foarte variată.Imaginația învățătorului poate genera jocuri noi, dintre cele mai ingenioase.Pot fi încurajați și elevii să compună sau să adauge variante /să adapteze jocurile la diverse situații.

Bibliografie

Golu,Pantelimon;Zlate Mielu;Verza,Emil, Psihologia copilului ,Manual pentru clasa aXI-a, EDP, București 1977, pag 132

Șchiopu ,Ursula ;Psihologia copilui EDP București , pag 54, 1967.

1. Nuță Silvia ,Metodica predării limbii române în clasele primare, Editura Aramis, București 2000 , pag 311.

Importanța prieteniei și a bunătății

Arsenescu Saniela Alexandra

Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Importanța prieteniei și a bunătății inspirată din povestea lui Carol McCloud "Ai umplut gălețușa astăzi?"

Prietenia este un element fundamental în viața fiecăruia dintre noi, dar mai ales în dezvoltarea copiilor. Ca profesori, avem privilegiul și responsabilitatea de a modela și de a cultiva aceste relații. Bunătatea și respectul reciproc sunt piloni esențiali în acest proces, iar povestea „**Ai umplut gălețușa astăzi?**”, scrisă de Carol McCloud, oferă o metaforă simplă și puternică pentru a ilustra acest concept.

Prietenia ca o „gălețușă invizibilă”

În povestea lui McCloud, fiecare persoană poartă cu sine o gălețușă invizibilă. Aceasta se umple atunci când cineva ne tratează cu bunătate, ne complimentează sau ne oferă sprijin. La fel, și noi avem puterea de a umple gălețușele altora prin gesturi mici și intenții bune. În schimb, aceleași acțiuni negative pot „goli” aceste gălețușe, afectând stima de sine și relațiile noastre.

Această metaforă simplă este un instrument puternic pentru a preda copiilor conceptul de empatie. De fiecare dată când facem o faptă bună, nu doar că umplem gălețușa altuia, dar ne umplem și pe a noastră. Este o lecție fundamentală despre prietenie și despre faptul că bunătatea se întoarce întotdeauna înzecit.

Bunătatea față de noi înșine

Prietenia începe cu modul în care ne tratăm pe noi înșine. Povestea lui McCloud ne amintește că trebuie să fim generoși și cu gălețușa noastră. Adesea, copiii învață să fie critici cu propriile greșeli și ajung să aibă o imagine de sine fragilă.

Ca profesori, putem încuraja o mentalitate pozitivă prin mesaje simple: „Este OK să greșești” sau „Astăzi ai făcut un progres minunat”. Prin exemple personale, putem arăta că un gând bun despre noi înșine ne ajută să fim mai buni prieteni, mai fericiți și mai rezilienți.

Puterea relațiilor pozitive

Când învățăm copiii despre prietenie, le oferim mai mult decât abilități sociale – le oferim fundația pentru o viață întreagă de relații sănătoase. Povestea gălețușei invizibile subliniază că fiecare gest contează. Chiar și un zâmbet, un mulțumesc sau o invitație de a juca împreună pot schimba ziua cuiva.

Ca profesori, putem integra această lecție în activitățile noastre. De exemplu, putem introduce „jurnalul gălețușei”, unde fiecare copil scrie un lucru bun pe care l-a făcut sau l-a primit în acea zi. Putem organiza discuții despre cum se simt când cineva le „umple gălețușa” sau cum pot face același lucru pentru alții.

Concluzie

Prietenia și bunătatea nu sunt doar lecții de învățat în copilărie; ele sunt valori care ne modelează pe tot parcursul vieții. Povestea „**Ai umplut gălețușa astăzi?**” ne reamintește că micile acte de bunătate pot crea o lume mai frumoasă. Ca profesori, avem puterea de a inspira aceste valori și de a construi o generație care înțelege importanța de a fi buni cu noi și cu cei din jur.

Craciunul

Nicoleta Plesnecute

Scoala Gimnaziala Nr. 26

Crăciunul și adolescenții

Cartea “Sora de zapadă” de Maja Lunde a fost sursa de inspirație pentru articolul pe care îl voi relata.

Modul în care este și a fost privit Crăciunul s-a schimbat de la generație la generație.

Oare cum simt adolescenții și tinerii acest eveniment?

Cum să –i determinăm pe adolescenți să aprecieze tradițiile și armonia din familie?

Sociologul și cercetătorul în cadrul Institutului de Cercetare a Calității Vieții și cadru didactic la SNSPA, Sebastian Țoc, a subliniat că Sărbătorile pot fi epuizante pentru tinerii din generația Z, întrucât aceasta este cea mai stresată generație comparativ cu celelalte.

Un moment nefericit ,relatat în cartea recomandată mai sus,face ca familia să conștientizeze importanța manifestării iubirii și cum o pierdere atât de dureroasă și fulgerătoare ,în preajma Crăciunului ,face ca speranța și magia să se întâmple.

Crăciunul este despre magie,liniște,recunoștință,iertare și mai puțin despre consumerismul și haosul magazinelor.

Tinerii de astăzi trebuie implicați cu entuziasm în activitățile ce țin de respectarea și transmiterea tradițiilor de Crăciun .Pentru aceasta ,ar trebui ca familia să- i fi implicat an de an în câte o activitate specifică.

Împodobirea bradului de Crăciun poate fi un moment în care aceștia își descoperă noi îndeletniciri privind îndemânarea ,simțul artistic.Momentul acesta oprește timpul în loc și rezultatul este fascinant ,culminând cu o stimă de sine ridicată,în rândul tinerilor noștri.

Gătitul în familie și transmiterea rețetelor culinare este de asemena un

prilej de a cunoaște și învăța rânduieii specifice Crăciunului: Turtele sau scutecele lui Iisus Hristos.

Mersul la colindat este o tradiție prin care copiii vestesc Nașterea Mântuitorului și trebuie să o facă cu mândrie și veselie. Colindele ne oferă simplitate, inocență, bunătate și adevărata fericire.

Cadourile oferite trebuie să aibă o valoare sentimentală și nu una materială. Putem găsi cu ajutorul școlii, cazuri umanitare, în care să îi implicăm și astfel crește sentimentul de empatie față de cei nevoiași.

Crăciunul este cea mai frumoasă perioadă a anului. Prin faptele bune și sărbătorile dinaintea Nașterii Domnului ne pregătim să ne apropiem mai mult de Iisus și astfel avem speranța că tânără generație nu va uita semnificațiile Crăciunului.

Sărbătoarea Crăciunului este un bun prilej ca părinții să faciliteze procesul de dezvoltare al copiilor arătându-le căldură, acceptare, sensibilitate, deschidere, implicare pozitivă și susținere, creând o relație de încredere și recunoaștere, implicându-i în activități.

Joc didactic: „Cu ce ne jucăm?”

Anamaria Galiș

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.1 Tinca

SCOPUL JOCULUI: exersarea pronunțării corecte a unor consoane (r, ș, ț, v, j) integrate în cuvinte;

SARCINA DIDACTICĂ: pronunțarea corectă a denumirii unor jucării din grupă

MATERIALE ȘI MIJLOACE DIDACTICE NECESARE: jucării din sala de grupă

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Copiii sunt așezați în semicerc, având în față lor jucăriile. La întrebarea educatoarei: „Cu ce ne jucăm?”, un copil numit de ea va veni, va alege o jucărie și o va denumi. Se solicită formularea răspunsurilor printr-o propoziție completă.

Exemplu: „Noi ne jucăm cu mașinuța”. Toți copiii vor repeta denumirea jucăriei și vor imita mersul cu mașina, reproducând sunetul claxonului: ti, ti, tiii...

REGULILE JOCULUI:

La solicitarea educatoarei „Cu ce ne jucăm?”, un copil va alege o jucărie și o va denumi. Toți copiii vor repeta denumirea jucăriei, apoi vor mima acțiunea de a se juca.

VARIANTE DE COMPLICARE A JOCULUI:

Educatorea va imita mersul unui tren și va întreba copiii: „Cu ce credeți că mă joc?”. După ce copiii vor recunoaște și vor denumi mijlocul de transport, se vor așeza în rând, ținându-se unul de altul pentru a forma un tren. Se vor deplasa apoi prin grupă, imitând mersul trenului și sunetul specific: u, u, u...

Se pot alege toate mijloacele de transport cunoscute de copii.

EVALUAREA JOCULUI:

Se fac aprecieri și recomandări cu privire la desfășurarea jocului și se vor recompensa preșcolarii.

CĂSUȚA CU POVEȘTI

NAOMI TRIFU

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ INTEGRATĂ

Prof. educație timpurie Trifu Naomi

Data: noiembrie 2024

Nivelul: II (Grupa mare)

Tema anuală: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

Tema proiectului tematic: „În lumea cărților”

Tema săptămânală: „Povești și creatorii de povești”

Tema activității integrate: „Căsuța cu povești”

Tipul activității: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Forma de realizare: Activitate integrată A.L.A. + A.D.E. (D.L.C.+ D.E.C.)

Mijloc de realizare: joc didactic (povestire în lanț), pictură pe lemn

Forme de organizare: frontal, pe grupuri mici, individual

Durata: o zi

Locul de desfășurare: sala de grupă, curtea grădiniței

Valoarea urmărită: Prietenia

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Mesaje orale în diverse situații de comunicare
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

Comportamente vizate:

- Demonstrează capacitatea de comunicare clară, a unor idei, acțiuni, emoții proprii, comunicare expresivă
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc (comunicare expresivă)

Obiective urmărite în cadrul Domeniilor Experiențiale:

- Să picteze pe o suprafață de lemn în formă de cerc
- Să creeze povestirea în lanț alternând picturile realizate pe suprafața de lemn
- Să decoreze „Căsuța din povești” cu picturile realizate pe suprafețele de lemn

A.D.E. - Activități pe domeniile experiențiale

Domeniul Estetic și Creativ „Pe lemn ai putea picta, natura în splendoarea sa”

Mijloc de realizare: pictură pe lemn

Sarcină didactică: În prima etapă a jocului preșcolarilor li se cere să-și imagineze un obiect, o bucurie pe care o pot împărtăși celorlalți colegi, aspecte caracteristice dintr-un anotimp, copilul, copilăria sau animalul preferat. După ce preșcolarii și-au lăsat imaginația să zboare, educatoarea le oferă câte o bucată de lemn, în formă de cerc pe care vor picta ceea ce și-au imaginat.

Material didactic: șablon din lemn, carioci

Domeniul Limbă și Comunicare „O poveste e creată, atunci când este pictată”

Mijloc de realizare: joc didactic (povestire în lanț)

Sarcină didactică: În a doua etapă a jocului, după ce preșcolarii au desenat pe suprafața de lemn, aceștia vor crea împreună o poveste în lanț. Și anume... Așa cum sunt așezați la masă, vor veni în față și formând un cerc, pe rând, vor împărtăși ceea ce au desenat.

Jocul didactic are însă o regulă.

Trebuie să fie foarte atenți la ceea ce povestește copilul dinaintea lui pentru că va trebui să continue povestea în funcție de ceea ce a spus cel din față, dar ținând cont și de propriul desen.

La finalul acestei etape, vor fi trei povești, frumoase, urmând ca după prezentarea poveștilor să explic și ultima etapă a jocului...

Material didactic: șablon din lemn

Jocuri și activități didactice liber și alese (recreative)

Tema „Căsuța cu povești”

Mijloc de realizare: Joc creativ de relaxare

Sarcină didactică: : După prezentarea celor trei povești, educatoarea propune preșcolarilor să participe la a treia etapă a jocului.

În momentul în care educatoarea recită câteva versuri și preșcolarii își regăsesc desenele create în aceste versuri, doamna educatoare îi invită să lipească bucata de lemn pictată pe casă.

Același lucru vor face pe rând toți preșcolarii, iar la final aceste bucăți de lemn vor decora „Căsuța cu povești” a grupei mari.

Material didactic: casă 3D carton, dublu adeziv

Strategia didactică

Metode și procedee: povestirea, conversația catehetică și euristică, demonstrația, exercițiul, explicația, observarea spontană și dirijată, dialogul dirijat, problematizarea

Resurse materiale: șablon din lemn, carioci, casă 3D carton, dublu adeziv

Forme de organizare: frontală, pe grupuri mici, individual.

Metode de evaluare: Aprecieri verbale - individuale și colective

Casa 3D cu lucrările preșcolarilor

Durata: 1 zi

Locul de desfășurare: sala de grupă

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie, 2019;
- Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul pentru educație timpurie, 2019;
- Educație timpurie nivel preșcolar – Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020

Scenariul zilei

În prima etapă a jocului preșcolarilor li se cere să-și imagineze un obiect, o bucurie pe care o pot împărtăși, un anotimp, copilul, copilăria sau animalul preferat. După ce copiii și-au lăsat imaginația să zboare, educatoarea le oferă câte o bucată de lemn, în formă de cerc pe care vor desena ceea ce și-au imaginat.

Apoi, după ce suprafața dată a fost desenată, vor crea împreună o poveste în lanț. Și anume... Așa cum sunt așezați la masă, preșcolarii vor veni în față și formând un cerc pe rând vor împărtăși ceea ce au desenat. Jocul are o regula.

Ei trebuie să fie foarte atenți la ceea ce povestește cel dinaintea pentru ca va trebui să continue povestea în funcție de ceea ce a spus cel din față, dar ținând cont de propriul desen.

La finalul vom fi trei povești, frumoase, urmând ca după prezentare să se anunțe și a doua etapă a jocului.

După prezentarea celor trei povești, educatoarea va recita câteva versuri și în momentul în care versurile vor reprezenta cu ceea ce au desenat preșcolarii, educatoarea îi invită să lipească bucata de lemn pe casă, iar la final aceste bucăți de lemn vor decora „Căsuța cu povești” a grupei.

Metode și practici de predare inovativă

Camelia Popa

Liceul Teoretic Mihai Eminescu

Imaginează-ți că stai într-o clasă plictisitoare cu vocea profesorilor care îți răsună în urechi, încercând să-ți ridici pleoapele pentru a fi atent la ceea ce spun ei. Nu este cel mai bun scenariu pentru orice clasă, nu?

În zilele noastre, mulți profesori încearcă să-și țină orele cât mai departe posibil de acest scenariu și să-și lase elevii să se implice mai mult în învățare, găsind abordări diferite de a le preda. Domeniul educației se schimbă într-un ritm atât de rapid încât trebuie să ții pasul și să te adaptezi la strategiile mai moderne, altfel îți va fi greu să te încadrezi.

Este timpul să devii inovator!

Metodele de predare inovatoare nu se referă doar la utilizarea celei mai de ultimă oră de tehnologie la clasă sau la atingerea constantă a celor mai recente tendințe educaționale. Totul se referă la utilizarea noilor strategii de predare care se concentrează mai mult pe elevi. Aceste metode inovatoare urmăresc să încurajeze elevii să se alăture în mod proactiv și să interacționeze cu colegii lor și cu tine – profesorul – în timpul lecțiilor. Elevii vor trebui să lucreze mai mult, dar într-un mod care să le răspundă mai bine nevoilor și să-i ajute să crească mai repede.

Spre deosebire de predarea tradițională, care se concentrează în principal pe cât de multe cunoștințe le puteți transmite elevilor dvs., modalitățile inovatoare de predare caută adânc în ceea ce elevii iau cu adevărat din ceea ce predați în timpul cursurilor.

Întreaga lume a cunoscut o schimbare de la sălile de clasă concrete la cele online și apoi la învățarea hibridă. Cu toate acestea, a se uita la ecranele laptopurilor înseamnă că este mai ușor pentru elevi să se piardă și să facă altceva (poate să urmărească vise dulci în paturile lor), în timp ce nu-și perfecționează decât abilitățile de a pretinde că se concentrează.

Nu le putem da vina pe acei elevi pentru că nu învață greu, este și responsabilitatea profesorului să nu dea lecții plictisitoare și seci care să îi saturezi pe elevi.

Multe școli, profesori și formatori au încercat strategii de predare inovatoare în noua normalitate pentru a menține elevii interesați și implicați mai mult. Și programele digitale i-au ajutat să ajungă la mințile elevilor și să le ofere ecestoraun acces mai bun la cursuri.

Iată 7 dintre ceea ce aceste inovații pot face bine elevilor și de ce merită încercate.

Încurajează cercetarea – Abordările inovatoare ale învățării îi încurajează pe elevi să exploreze și să descopere lucruri și instrumente noi pentru a-și lărgi mințile.

Îmbunătățește abilitățile de rezolvare a problemelor și de gândire critică – Metodele creative de predare permit elevilor să învețe în propriul ritm și îi provoacă să facă brainstorming noi modalități de a aborda o problemă în loc să găsească răspunsuri deja scrise în manuale.

Evitați să primiți multe cunoștințe simultan – Profesorii care folosesc abordări noi încă oferă elevilor informații, dar tind să le împartă în părți mai mici. Digerarea informațiilor poate fi acum mai ușoară, iar menținerea lucrurilor scurte îi ajută pe elevi să obțină mai repede noțiunile de bază.

Adoptă mai multe abilități soft – Elevii trebuie să folosească instrumente mai complexe în clasă pentru a-și termina munca, ceea ce îi ajută să învețe lucruri noi și să le stimuleze creativitatea. De asemenea, atunci când fac proiecte individuale sau de grup, elevii știu să-și gestioneze timpul, să prioritizeze sarcinile, să comunice, să lucreze mai bine cu ceilalți și multe altele.

Verificați înțelegerea elevilor – Notele și examenele pot spune ceva, dar nu totul despre capacitatea de învățare și cunoștințele unui elev (mai ales dacă există priviri furtive în timpul testelor!). Ideile de predare inovatoare le permit profesorilor să monitorizeze orele și să știe mai bine cu ce se luptă elevii lor pentru a găsi soluțiile cele mai potrivite.

Îmbunătățiți autoevaluarea – Cu metode grozave de la profesori, elevii pot înțelege ce au învățat și ce le lipsesc. Aflând singuri ceea ce mai trebuie să știe, ei pot înțelege *de ce* să învețe anumite lucruri și, în consecință, să devină mai dornici să le facă.

Însuflețiți sălile de clasă – Nu vă lăsați sălile de clasă să fie pline de vocea voastră sau de tăcerea incomodă. Metodele de predare inovatoare oferă elevilor ceva diferit de care să se entuziasmeze, ceea ce îi încurajează să vorbească și să interacționeze mai mult.

15 Metode de predare inovatoare

1. Lecții interactive

Lecțiile cu un singur sens sunt foarte tradiționale și uneori epuizante atât pentru tine, cât și pentru elevii tăi, așa că creați un mediu în care elevii să se simtă încurajați să vorbească și să-și exprime ideile.

Elevii se pot alătura activităților din clasă în multe feluri, nu doar ridicând mâinile sau fiind chemați să răspundă. În zilele noastre, puteți găsi platforme online care vă ajută să faceți activități interactive la clasă pentru a economisi o grămadă de timp și pentru a face ca toți studenții să se alătore în loc de doar doi sau trei.

✨ Exemplu de lecție interactivă

Îmbunătățiți-vă toată clasa jucând chestionare și jocuri live cu roțile rotative sau chiar prin nori de cuvinte, sondaje sau brainstorming împreună. Puteți solicita tuturor elevilor să participe la acele activități interesante cu ajutorul unor platforme online.

Nu numai asta, dar elevii pot scrie sau alege răspunsurile anonim, în loc să ridice mâna. Acest lucru îi face mai încrezători să se implice, să-și exprime părerile și să nu-și mai facă griji că sunt „greșiți” sau judecați.

Vrei să încerci interacțiunea? AhaSlides are toate aceste funcții rezervate pentru tine și elevii tăi!

Care sunt metodele de predare inovatoare?

– Cu metode grozave de la profesori, elevii pot înțelege ce au învățat și ce le lipsesc. Aflând singuri ceea ce mai trebuie să știe, ei pot înțelege *de ce* să învețe anumite lucruri și, în consecință, să devină mai dornici să le facă.

✨ Exemplu de învățare combinată

Când școlile s-au redeschis și elevii au ajuns să se înscrie la cursuri offline, a fost totuși grozav să ai ajutor din partea instrumentelor digitale pentru a face lecțiile mai captivante.

AhaSlides este un instrument excelent pentru învățarea mixtă, care implică elevii atât în sălile de clasă față în față, cât și în cele virtuale. Elevii tăi pot participa împreună la chestionare, jocuri, brainstorming și multe activități de clasă pe această platformă.

3D imprimare

Imprimarea 3D vă face lecțiile mai distractive și oferă elevilor experiență practică pentru a învăța mai bine lucruri noi. Această metodă duce implicarea în clasă la un nou nivel cu care manualele nu se pot compara niciodată.

Imprimarea 3D oferă elevilor tăi înțelegerea lumii reale și le aprinde imaginația. Studiul este mult mai ușor atunci când elevii pot ține modele de organe în mâini pentru a afla despre corpul uman sau pentru a vedea modele de clădiri celebre și pentru a le explora structurile.

✨ Exemplu de imprimare 3D

Mai jos sunt multe alte idei pentru utilizarea imprimării 3D în multe subiecte pentru a-ți entuziasma elevii curioși.

Imagine curtoazie de Învățați Gândul.

Utilizați procesul de gândire a designului

Mama-cel mai dulce cuvânt

Alina Hamza

Scoala Gimnaziala George Tutoveanu Mun. Barlad

Anul acesta, la nivelul clasei pregătitoare A, am hotărât să o sărbătorim pe ființa cea mai blândă, bună și iertătoare din viața noastră -MAMA- printr-o activitate comună mamă-copil, desfășurată în sala de clasă.

Astfel, pentru prima activitate, copiii au realizat portretul mamei, pe care l-au afișat pe un panou, în fața clasei. Mamele au fost rugate să meargă la panou, să-și recunoască portretul și să-l ia de la panou. Ușor emoționate, stinghere dar și amuzate, mamele și-au ales portretele. Multe dintre ele nu și-a recunoscut portretul, urmând un schimb de fișe, pentru a avea fiecare mamă portretul făcut pentru ea. În același timp fiecare copil a explicat mamei detaliile pe care ar fi trebuit să le recunoască.

Activitatea a continuat cu un cântecel pregătit de copii pentru mame, urmat de un dans și un joc ritmic.

Activitatea comună mamă-copil, a constat în realizarea unui tablou de primăvară, folosind materialele pregătite de mine, prin decupare și lipire. Fiecare mama și copil și-au ales de pe masa cu materiale, pe cele necesare pentru realizarea activității, apoi au colaborat și au lucrat foarte frumos.

Rezultatele au fost spectaculoase și atât copiii cât și mamele au fost mulțumiți de rezultat.

În încheierea activității, mamele au urmărit un filmuleț, în care fiecare copil transmite un mesaj mamei de tipul: Mama te iubesc pentru că..., precum și urări de La mulți ani! Copiii au fost amuzanți, deoarece au fost și declarații: „Mama, te iubesc pentru că îmi faci mâncare!”, „Mama, te iubesc pentru că mă iubești!” etc. Dar și un moment emoționant, care a făcut mamele să verse câteva lacrimi.

Consider că activitatea a avut succes, atât pentru copii care erau foarte mândri că lucrau împreună cu mamele lor, dar și pentru mame care, la final, mi-au spus să le mai chem la școală, pentru a realiza diverse activități împreună.

Igiena dentara-Fisa de activitate

Romina Cimpoeru

Grădinița cu P. P. Nr. 30

FIȘĂ DE ACTIVITATE

Prof. Cimpoeru Romina

Grădinița cu P.P. nr. 30, Galați

1. Titlul activității: „DINȚI CURAȚI ȘI SĂNĂTOȘI”

2. Coordonatorul activității: prof. Cimpoeru Romina

3. Data desfășurării: 18.04.2024

4. Durata activității: 1 zi

5. Grupul țintă: 23 preșcolari de la Grupa Mica „A”

6. Parteneri implicați: Cabinet Stomatologic Dr. Vasiliu Camelia

7. Obiectivele:

- sa respecte regulile de igiena dentara;
- sa foloseasca corect obiectele de uz personal;
- sa foloseasca un comportament civilizatat in cabinetul stomatologic;

8. Resursele:

- **Umane:** educatoarele, 23 preșcolari, parinti, stomatolog
- **Materiale:** scaun stomatolog,pasta de dinti, mulaj dinti,anestezie;

9. Descrierea activității:

Preșcolarii grupei au mers în vizită la cabinetul stomatolog la doamna doctor Vasiliu Camelia.Aceștia au observat cabinetul, scaunul special amenajat și ustensilele necesare îngrijirii dinților. Fiecare copilăș a fost urcat pe scaun și verificat de către doamna stomatolog. Doamnele asistente, împreună cu preșcolarii, au exersat periajul corect, pe un mulaj, după ce li s-a explicat cum e corect. După ce fiecare preșcolar a fost verificat și a exersat periajul corect, aceștia au urmărit un scurt material despre igiena dentară.Ca și recompensă, pentru frumoasa activitate,aceștia au primit mere gustoase și sănătoase, dar și niște frumoase diplome.

Obstacole în adaptarea elevilor la clasa pregătitoare Dificultățile de concentrare la copii

GABRIELA BEILICIU

Scoala Gimnaziala Mihai Viteazul

De cele mai multe ori, deficitul de atenție al copilului reprezintă o problemă și preocupă părinții, care solicită ajutorul specialistului (psiholog, logoped, medic neuropsihiatru) odată cu debutul școlarității, atunci când, confruntate cu exigențele și rigorile programului școlar, problemele de concentrare devin evidente și perturbatoare și sunt semnalate de învățătoare.

Există anumite semne în comportamentul copilului care îi determină pe părinți și cadre didactice să își pună întrebări cu privire la dezvoltarea capacității de concentrare: • nu poate fi atent prea mult timp la un anumit lucru sau activitate (nici măcar la cele care îi fac plăcere, cum ar fi desene animate sau jocuri video • este distras rapid de la o activitate, chiar și la cel mai mic stimul (un zgomot, deschiderea ușii); • este mereu agitat atunci când e pus să facă ceva; • nu are răbdare să stea într-un singur loc; • nu este atent și nu reține ce este pus să facă sau ce i se spune; • pierde frecvent lucruri care-i sunt utile. Care sunt cauzele lipsei de concentrare la copil? • oboseala; • somn insuficient sau insomnie; • stresul; • schimbările bruște fără perioada de adaptabilitate; • suprastimularea; • lipsa unei nutriții sănătoase; • lipsa exercițiilor fizice • dezechilibre la nivel emoțional (din cadrul familiei, din relațiile cu ceilalți etc.). Ce măsuri sunt recomandate părinților? - Sprijinul pe care îl acordați în rezolvarea temelor este foarte important. Se consideră

mult mai eficientă realizarea temelor corect și aplicat, decât terminarea sarcinilor într-un timp prestabilit. Grăbirea rezolvării sarcinilor ar putea să-i afecteze concentrarea asupra detaliilor.

În același timp, nu este recomandat ca părinții să intervină în momentul în care copilul se concentrează în rezolvarea unor sarcini. Prezența lor l-ar putea distra pentru tot restul activității. - Stabilirea unui orar în cazul în care copilul are și activități extrașcolare este foarte important. În acest fel, programul copilului va fi mult mai organizat și va ști cât timp are nevoie pentru realizarea unei activități. El va fi pregătit implicit și pentru activitatea următoare. Asigurați-vă că se odihnește suficient, că doarme îndeajuns și că are momente de relaxare între diverse activități ca de exemplu între școală și activități extrașcolare (lecții de dans, cursuri de engleză, etc.); - Dacă urmărind copilul în activitățile sale zilnice observați că doar în cazul anumitor sarcini are probleme de concentrare, atunci ar fi bine să vorbiți cu el despre acele sarcini, să îl remotivați (dar nu cu recompense materiale), și să vă asigurați că a înțeles foarte bine ce are de făcut. Dacă, însă, nu există nici o activitate pe care copilul să se poată concentra mai mult de câteva minute, este cazul să mergeți cu el la neuropsihiatru și la psiholog. - Corecți programul de somn (cu minimum o oră, o oră și jumătate înainte de miezul nopții se va da stingeră, iar dimineața, trezirea se va face înainte de ora 8); - Activitățile vor fi făcute cu pauze la interval de timp corespunzător vârstei copilului, iar în pauze se va face mișcare (nu telefon, laptop, tabletă sau televizor); - Eliminați orice sursă de distragere a atenției (tv, radio, calculator etc.) atunci când este implicat într-o activitate ce necesită atenție și concentrare; - Nu puneți copilul să îndeplinească sarcini dificile atunci când este obosit, înfometat; - Asigurarea ordinii în locul unde urmează să se desfășoare activitatea. De multe ori, copilul se ridică de la masă pentru un creion, o carioca, o guma etc., întrerupând activitatea.

Dacă este dezordine pe masă sau în cameră, șansele ca atenția să îi fie distrasă sunt mai mari; - Stabiliți în mod clar și tare care sunt așteptările de la o anumită activitate (sa fie cât mai realiste) și timpul în care trebuie făcută; trebuie să specificați aceste lucruri la orice sarcină pe care copilul o are de făcut, fie ca e vorba de spălat vase sau de scris câteva fraze; - Pregătiți copilul pentru starea de „a face” – îi spuneți ce urmează să facă, în ce constă activitatea, și dați startul doar atunci când el se simte pregătit. Nu admiteți sub nici o formă întrebări sau întreruperi care nu au legătura cu activitatea. Stabiliți și o limită de timp în care ar urma să se încheie sarcina respectivă; - Motivați corect copilul – explicându-i în ce fel efectuarea acelei sarcini îl ajută pe el, îi folosește, astfel încât să înțeleagă că ceea ce are de făcut nu este o corvoadă sau un cadou pentru părinții săi, și nici ceva ce poate fi negociat. Sau poate că le permiteți să stea prea mult la calculator sau televizor, ceea ce afectează considerabil capacitatea de concentrare a atenției pe sarcini obișnuite. - Să dați explicații clare, indicații corecte; să asigurați copilului condițiile optime de concentrare și lucru (liniște, lumină, căldură, atitudine pozitivă, încredere); - Să nu suprasolicitați copilul cu activități peste măsura posibilităților lui (ca dificultate), sau care îi supraîncarcă timpul; să nu îl motivați greșit (dacă faci asta, primești ce-ți dorești); - Pentru a face față stresului cotidian și a numeroaselor activități pe care le au de îndeplinit, este foarte important să doarmă suficient și să aibă pe parcursul zilei perioade de relaxare în care să le permită să nu facă nimic. Jocurile pe calculator sau programele TV nu îi influențează benefic pe copii, deoarece există o cantitate foarte mare de stimuli pe care ei o primesc. De aceea trebuie impus un program pentru astfel de activități. - Alimentația echilibrată este esențială pentru sănătatea fizică și psihică a copiilor. Reducem consumul de zahar și dulciuri rafinate și creștem aportul de proteine de calitate (ouă, carne de pește, vită, nuci, migdale, broccoli, lapte, cereale). Substanțele

nutritive esențiale, ca acizii grași omega 3 și acizii grași omega 6, sunt neapărat necesare organismului.

Deoarece organismul nu le poate fabrica singur, trebuie să ajungă în corpul nostru din alimentație. Acizii grași omega sunt importanți întrucât asigură buna funcționare a celulei nervoase și intră în structura lipidică a creierului. Fără acizi grași omega, maturizarea creierului nu ar fi posibilă. Acizii grași omega 6 sunt importanți pentru structura creierului, dezvoltarea memoriei, procesul de învățare, concentrare, atenție. În plus, magneziul și zincul sunt substanțe minerale absolut necesare pentru stimularea atenției și concentrării, relaxarea musculaturii și menținerea echilibrului interior. - Pentru pauzele de joacă sau pentru weekend, cumpărați jocuri de concentrare a atenției specifice vârstei copilului;

Cunoașterea de sine prin interacțiune

Stefania Antonache

Liceul Teoretic Mihai Eminescu

Prin natura umană, copilul are sentimente care acum încep să fie conștientizate. Interacționând se stabilesc emoții, care îmbogățesc micul lor sufletel. În același timp, prieteniiile sunt cele care îi ajută pe copii să învețe lucruri noi. Inițial, ei își imită prietenul, apoi, învață să colaboreze, conducând la îndeplinirea unor sarcini în cadrul jocului.

Prieteniiile la această vârstă sunt, de fapt, primii pași în lume, în afara familiei. Studiile efectuate în domeniu, arată că, atunci când un copil relaționează mai mult, mai devreme și mai intens cu alți copii, în afara sferei familiale, atunci micuțul devine mai sociabil pe viitor. Acesta este motivul pentru care copilul trebuie să primească încurajarea părinților și a educatorilor de a-și face cât mai mulți prieteni și de a interacționa cu cât mai mulți copii de vârste apropiate de a lui.

Limbajul pe care îl folosesc atunci când sunt de vârste apropiate are multe elemente comune. Nu ne vom înțelege nicidecum, noi, adulții, cu copiii, atât de bine cum o fac ei între ei. Dezvoltarea prieteniiilor, și, de ce nu, chiar a antipatiilor ajută la dezvoltarea personalității copilului, acesta devenind mai comunicativ, iar în anumite momente începe să dea dovadă de generozitate.

Uneori, părinții decid persoanele cu care copilul trebuie să se joace, ce prieteni trebuie să își facă, dar și interzic joaca cu anumiți copii, pe care nu îi agreează. Aceasta este o atitudine complet greșită, care poate stârni controverse în mintea copilului. Dar, în același timp, supravegherea discretă a copiilor și a comportamentelor lor este obligatorie.

Atunci când părintele consideră că ceva nu este în regulă cu grupul în care se joacă copilul, acesta trebuie să îi explice, să îi argumenteze, deoarece, în timp, el va fi capabil să își aleagă singur și rațional prietenii de joacă. Cu trecerea timpului, el va avea puterea de a face o selecție, va ține cont de dorințele comune (ale sale și ale părinților) și de armonia în relațiile de

joacă. Cu cât va avea mai multe prietenii și se va juca cu mai mulți copii, cu atât mai benefic va fi pentru dezvoltarea relațiilor din societate, în perioada următoare.

Un rol foarte important în urmărirea relațiilor armonioase îl are educatorul. El este cel care organizează jocurile și activitățile într-un cadru organizat, respectiv grădinița. De asemenea, tot el este cel care poate observa simpatiile și antipatiile din cadrul grupului de copii. Atunci când organizează activități pe grupe mici de copii, acesta va trebui să țină seama de sentimentele copiilor față de colegi. Trebuie să se organizeze jocuri adaptate structurii copiilor din grupă.

În general, studiile au arătat că grupurile de băieți sunt mai mari, pe când cele de fete sunt mai selective, ele având tendința de a relaționa pe perechi. Acestea arată că, în funcție de sex, copiii acționează diferit, urmând modelele adulților și având abilități specifice. Așadar, băieții preferă să se joace în aer liber, în grupuri mari numerice, jucând cu plăcere jocuri care stimulează competiția. Fetele se simt mai bine în grupurile restrânse, în interior și agreează activitățile care implică comunicarea, alocarea de roluri și emiterea de reguli.

Ce pot face părinții? Acum, copiii învață ce înseamnă, de fapt, să fii prieten cu alt copil și cum să rezolve disputele care apar între ei. Se face asocierea dintre cuvântul „prieten” și expresia „cineva pe care îl plăci”. Perioada aceasta este una de debut social. Acum se poate observa capacitatea copiilor de a stabili relații benefice cu cei din jur și posibilitatea de a le menține.

Joaca se poate desfășura cu un grup de prieteni. Prietenia este o relație „unu la unu”, un copil cu un alt copil, chiar dacă fac parte din același grup de joacă. Între prietenii de la această vârstă, se desfășoară activități comune. Ei doresc să întreprindă anumite jocuri împreună, se dezvoltă sentimente de susținere reciprocă, de afecțiune și, nu în ultimul rând, încep să aibă grijă unul de celălalt.

Modul în care reacționează la înfiriparea sau la destrămarea unei prietenii este cel care trebuie analizat și dezvoltat sau schimbat, după caz. Acum, se analizează abilitățile copilului de a interacționa cu copiii de vârsta lui și de modul în care se exprimă, din punct de vedere afectiv. Se formează legături emoționale puternice. Părinții mai observă și că prietenii pe care îi au sunt importanți și faptul că apare o nuanță de independență.

Faptul că se leagă prietenii este fundamental pentru dezvoltarea copilului, atât din punct de vedere emoțional, cât și social. Părinții pot juca un rol foarte important, încurajând prietenii frumoase, care vor rămâne în mintea și sufletul copilului drept relații de referință pentru viitor.

Este recunoscut faptul că micuții îi vor avea mereu ca model pe părinți. Dacă părinții le vor oferi copiilor un exemplu în ceea ce privește relațiile de prietenie, dacă micuții îi vor vedea în compania prietenilor, aceștia vor privi cu alți ochi relațiile cu colegii și vor tinde să își formeze și ei proprii prieteni. Este bine să se discute în prezența copilului despre cât de bine se simt părinții în prezența prietenilor și cât de mult îi apreciază. Pe scurt, vor descoperi faptul că prietenia este un element extrem de valoros în viață. Astfel, copiii vor aplica și în cercul lor de prieteni principiile pe care le-au învățat de la părinți.

Să nu uităm, pentru a-ți face mai ușor prieteni trebuie să fii tu deschis, să dai dovadă de empatie, bunătate, disponibilitate de a ajuta. Privește-i pe toți în ochi, zâmbește și vorbește-le frumos și vei vedea în scurt timp că a-ți face prieteni la școală nu este atât de complicat cum ai fi crezut.

prof. învă. primar Antonache Ștefania

Profesorul în școala românească

ANIȘOARA PRUNARU

Liceul Teoretic Ion Creanga Tulcea

Școala românească este o școală cu tradiție, cu dascăli emblematici, model care au format și au marcat personalitatea multor copii. Dintotdeauna, profesia aceasta a fost o profesie socială. Tocmai de aceea, profesorul apare ca un pedagog social a cărei menire este de a ridica nivelul de cultură și de civilizație al neamului său, al neamului românesc.

Unică prin însăși esența sa, această profesie este rezultatul unui cumul dintre cultura profesorului, modalitățile/tehnicile de lucru și calitățile specifice pe care le presupune. Konstantin D. Ușinski afirma că “forța educației nu se revarsă decât din izvorul viu al personalității omenești. Niciun statut și nicio programă, niciun mecanism al instituției școlare oricât de ingenios și bine chibzuit ar fi el, nu pot înlocui personalitatea în domeniul educației”.

Toate informațiile care se regăsesc în programele școlare în vigoare capătă valențe educativ-formative doar datorită profesorului, întrucât acesta le analizează, le prelucrează, apoi le transmite elevilor. Asemănător se întâmplă și cu mijloacele de învățământ din dotarea școlii. Pe acestea tot profesorul le poate integra, în funcție de diversitatea situațiilor de învățare, cu finalități scontate, chiar dacă sunt foarte moderne sau mai puțin moderne. De asemenea, chiar dacă cele enumerate anterior îi ușurează munca prin modalitatea de a prezenta/transmite elevilor anumite cunoștințe, tot profesorului îi revine misiunea de a le atribui acestor mijloace didactice sensul pedagogic, ținând cont de rezultatele obținute.

În cartea sa “Educational Psychology”, Anita E. Woolfolk vorbește despre multitudinea de roluri pe care un profesor le îndeplinește în procesul de predare-învățare-evaluare, respectiv:

1. *profesorul – expert al actului didactic*, în măsură să ia decizii care se raportează la tot ceea ce se petrece în procesul instructiv-educativ;
2. *profesorul – agent motivator*, care stârnește, provoacă, întreține interesul, curiozitatea, dorința de a învăța a elevilor;
3. *profesorul – lider*, care îndrumă grupul de elevi, care este un prieten, un confident al acestora, un înlocuitor, de foarte multe ori, al părinților, care oferă sprijin moral elevilor;
4. *profesorul – consilier*, un observator sensibil al comportamentului elevilor, un călăuzitor convingător, un povătuitor al acestora;
5. *profesorul – model*, un exemplu pozitiv, demn de urmat prin prisma comportamentului personal și prin toată personalitatea sa;

6. *profesorul – profesionist*, reflexiv, care depune eforturi tot timpul ca să priceapă și să mediteze asupra acțiunilor neobișnuite din clasă, să examineze și să analizeze aspectele psihopedagogice cu care se confruntă;
7. *profesorul – manager*, supraveghetorul întregii activități din clasă, cel care realizează acordul cu ceilalți profesori, cu părinții elevilor și cu ceilalți factori.

Multitudinea de roluri pe care profesorul și le asumă depinde de forța personalității sale. Școala românească actuală s-a modernizat și s-a adaptat la curentul european educațional, are tehnologie de ultimă generație în multe entități școlare, dar rolurile dascălilor au rămas aceleași, ba, mai mult, unele dintre ele s-au dovedit și se dovedesc a avea o însemnătate covârșitoare în educarea tinerelor generații de elevi. Sala de clasă este spațiul cel mai potrivit pentru o învățare activă, iar aceasta din urmă nu ar fi posibilă și nu ar avea efecte pozitive dacă omul de la catedră, profesorul, nu își cunoaște foarte bine elevii, dacă nu interacționează cu ei, dacă nu le asigură un mediu prietenos de învățare, dacă nu le cunoaște nevoile, interesele, dorințele acestora. Prin intermediul activităților de grup, profesorul îi poate determina pe elevi să fie motivați, să participe cu interes la activitățile propuse, asigurându-le astfel un mediu puternic motivant.

De mare importanță este și exercitarea acestora în afara școlii, în context extracurricular. Numai un profesor cu o cultură profesională desăvârșită în decursul activității sale de la catedră, cu o cultură profesională acumulată în timp, cu aptitudini pedagogice, cu un orizont cultural vast, care coalizează cunoștințe din diferite domenii ale științei, ale tehnicii, ale culturii poate face față cu succes sarcinilor multiple pe care le are de săvârșit atât la școală, cât și în exteriorul acesteia.

Profesorul Ioan Nicola, în cartea sa “Tratat de pedagogie școlară”, afirmă că principalele laturi ale personalității unui profesor vizează cultura acestuia ca rezultat al educației și pregătirii sale. Astfel, componentele acesteia sunt:

1. *cultura generală și filosofică* – cunoștințe din diferite domenii (știință, tehnică, cultură), dublate de o bază filosofică, adică o imagine de ansamblu asupra lumii și devenirii ei;
2. *cultura de specialitate* – cunoștințele însușite dintr-un anumit domeniu care vor fi valorificate în actul predării unei discipline școlare;
3. *cultura psihopedagogică* – ansamblul de cunoștințe din psihologie, pedagogie, metodică predării diferitelor discipline școlare coroborate cu ansamblul de priceperi și deprinderi practice cerute de desfășurarea acțiunii educaționale.

Un profesor de carieră deține și o serie de calități, întrucât această profesie se desfășoară numai prin raportarea și confruntarea permanentă cu ceilalți. Același autor amintește în cartea sa despre *calitățile atitudinale* care își pun amprenta asupra relațiilor stabilite cu ceilalți. Intră în categoria acestora:

- *umanismul*, în general, și dragostea de copii, în special: sensibilitatea, atașamentul și respectul pentru ființa umană;
- *calitățile atitudinale de natură caracterial-morală*: obiectivitatea, dreptatea, curajul, principialitatea, demnitatea, corectitudinea, modestia, fermitatea, răbdarea, optimismul, stăpânirea de sine;

- *conștiința responsabilității și a misiunii sale*: adeziunea și atașamentul față de valorile culturale, naționale și universale;
- *calități aptitudinale – aptitudini pedagogice*: aptitudini didactice, aptitudini educative, aptitudini metodice, aptitudini de evaluare, aptitudini educative în domeniul educației morale, estetice.

La rândul lor, aptitudinile pedagogice sunt indispensabile unui profesor bun, deoarece presupun din partea acestuia: capacitatea de analiză, de sinteză, flexibilitatea, originalitatea gândirii (*calități ale gândirii*); claritatea, expresivitatea, fluența, inteligibilitatea (*calități ale limbajului*); concentrarea, intensitatea, distributivitatea, comutativitatea (*calități ale atenției*); rapiditatea memorării, durabilitatea păstrării și ușurința de a recunoaște și de a reproduce (*calități ale memoriei*).

Nu în ultimul rând, un profesor bun trebuie să fie deținătorul unor aptitudini pedagogice speciale. El trebuie să intuiască, să cunoască și să înțeleagă psihicul celui educat – *aptitudinea de a cunoaște și a înțelege psihicul elevului*, trebuie să empatizeze cu cel educat – *aptitudinea empatică*, trebuie să-și planifice propria activitate, să-și pregătească și să-și desfășoare lecțiile, să coordoneze tot colectivul de elevi în cadrul activităților – *aptitudinile organizatorice*. Dar cele anterior enumerate nu ar avea valoare *fără un fin spirit de observație* a profesorului, *fără tactul pedagogic* și *fără măiestrie pedagogică*, ceea ce îi conferă unui profesor statutul de bun profesionist, de artist în meseria practică. F. N. Gonobolin afirmă că cele enumerate mai sus constau în “capacitatea de a găsi, la momentul oportun, forma cea mai adecvată de atitudine și tratare a elevilor”.

În școala românească, în context european, aceste roluri nu s-au schimbat, ci ele sunt exercitate cu mai multă forță unele față de altele, dar toate, laolaltă, se pot identifica în procesul instructiv-educativ de zi cu zi, întrucât *relația pedagogică* este o relație socială, umană prin excelență.

Bibliografie

1. Harwood, Robin; Miller, Scott A.; Vasta, Ross, 2010, *Psihologia copilului*, Editura Polirom Iași;
2. Nicola, Ioan, 1996, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică R. A. București;
3. Ușinski, K. D.: *Opere pedagogice alese, vol. I*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1956;
4. Woolfolk E., Anita: *Educational Psychology*, New York, 1990;
5. Gonobolin, F. N.: *Probleme de psihologia personalității*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1963;
6. Tomlinson, Carol Ann, 1995, *Instruirea diferențiată în clasele mixte*, Alexandria, VA: ASCD.

„Hai la drum, mici pietoni!” – activitate integrată

Panaitiu Petrina Cati

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.1 Comuna Matca

Tema activității integrate: „Hai la drum, mici pietoni!”

DOS (educație pentru societate- educație rutieră): „Hai la drum, mici pietoni!”- convorbire

DEC (educație artistico- plastică): „Semne de circulație”- desen

Obiective operaționale:

- O1. Să denumească semnele de circulație;
- O2. Să prezinte semnificația culorilor semaforului;
- O3. Să evidențieze consecințele nerespectării regulilor de circulație de către pietoni;
- O4. Să redea conturul corect al desenului plasând linia în duct continuu prin unirea punctelor;
- O5. Să utilizeze culorile corespunzătoare semaforului.

La sosirea în grădiniță, copiii găsesc deschise următoarele sectoare: Bibliotecă, Joc de rol și Construcții. La **Bibliotecă**, copiii lucrează pe fișe individuale, semne grafice „Zebra”, la **Joc de rol** ne jucăm „De -a agentul de circulație”, la **Construcții** construim o stradă cu ajutorul materialelor aflate la dispoziție. După „**Întâlnirea de dimineață**” cu „**Noutatea zilei**” „Sfatul unui agent de circulație”, prin **tranziția** „Traversez strada”, se trece la activitatea pe domenii experiențiale. La centru tematic copiii au descoperit o planșă în care au recunoscut semnele de circulație întâlnite în drumul lor spre grădiniță. Tot în imaginea respectivă au identificat un copil care traversează strada prin locuri nepermise, sesizând imediat greșeala: „Copilul nu traversează corect strada! A greșit pentru că nu s -a asigurat!” Copiii sunt anunțați că în continuare se va discuta despre felul cum trebuie să circulăm pe stradă (utilizând alternativ suportul de întrebări și imagini). „Pe unde avem voie să traversăm strada?” („Prin locuri marcate”), „Cum este marcat locul? ”, („Este marcat cu indicatorul trecere de pietoni și zebra”), „Cum traversăm strada dacă nu avem semafoare? ”, („Ne asigurăm, uitându-ne în stânga și dreapta”), „Dar dacă nu este marcată cu trecere de pietoni?” („Ne uităm în stânga și în dreapta, apoi traversăm”), „Pe unde circulăm dacă strada nu are trotuar? ” („Cât mai aproape de marginea drumului ”), „De ce, ca și pietoni, circulăm pe partea stângă a străzii?” („Ca să vedem mașinile care vin spre noi”). Se prezintă copiilor mai multe imagini pentru a înțelege mai bine cum trebuie să ne ferim de accidente. Voi întări răspunsurile lor prin „Așa da! Așa nu!” indicând imaginea corectă și pe cea greșită. Copiii lucrează pe centre interpretând cântecul „Semaforul”. La **Artă** desenează și colorează semne de circulație. La **Joc de rol** se joacă „De-a pietonii”, la **Bibliotecă** citesc imagini cu „Așa da! Așa nu!”, colorând doar imaginile cu „Așa da!”. Se realizează „Turul galeriei”, iar trecerea la ALA2 cu jocul de mișcare „Atenție! Pornește!” se face prin tranziția „Mergem toți în pas vioi”. Se desenează pe sol două benzi care delimitează partea carosabilă de trotuar. Pe locul desemnat șoselei sunt aplicate benzi albe, reprezentând trecerea de pietoni. Voi avea în mână culorile semaforului pe care le voi ridica alternându-le. La culoarea roșie, copiii

așteaptă, la culoarea galbenă se pregătesc, iar la verde traversează. Copiii care nu respectă culorile semaforului vor fi avertizați.

Tradiții românești de Crăciun

Georgeta Motica

Scoala Gimnaziala Vata de Jos

Creștinii celebrează Crăciunul, sărbătoarea Nașterii Domnului, în fiecare an, pe 25 decembrie. Există multe tradiții și obiceiuri legate de acest eveniment și, chiar dacă unele dintre ele au fost înlocuite sau modificate, multe altele s-au păstrat. În cele ce urmează prezint care sunt cele mai îndrăgite tradiții și obiceiuri de Crăciun

În data de 20 decembrie, odată cu Ignatul, când se taie porcul, se intră în sărbătorile de iarnă. Tradiția spune că în această zi să nu îți începi activitatea până nu spui „Povestea lui Ignat,,.

Din această zi și până la Crăciun, începe umblatul cu capra, țurca sau brezaia, o mască cu cap de animal, cu scopul de a aduce rodnicie recoltelor și bunăstare animalelor din ogradă. Tradiția spune că cei care nu vor primi cu uratul nu vor fi binecuvântați și le va merge rău în anul următor.

Înainte de ajun, în noaptea de 23 spre 24 decembrie, în unele zone ale țării se face masa de ajun, pentru sufletele morților, cu alimente de post la care este invitat și preotul ca să le guste și să le binecuvânteze.

Tot în această perioadă încep și colindele de Crăciun, care anunță Nașterea Domnului. Tradiția spune că Dumnezeu a lăsat colindele pe pământ special ca să ne mai scape de păcate, iar când acestea nu se vor mai auzi, vor ieși diavolii pe pământ. Colindătorii sunt răsplătiți cu covrigi, mere, nuci și turte specifice, numite „scutecele lui Hristos”, dar mai nou lumea oferă și bani.

Chiar și la masa de Crăciun este bine să ascultăm colinde, pentru că aduc armonie în relațiile dintre oameni și belșug în case și pe ogoare. Păstrarea luminii este una dintre cele mai iubite și vechi tradiții în Moldova, tradiție pe care unii dintre locuitorii satelor moldovenești o mai țin. Sărbătoarea Crăciunului este strâns legată de solstițiul de iarnă, cea mai scurtă zi din an. Astfel, în seara de ajun, moldovenii aprind un rug din bușteni pentru a ține cât mai mult lumina.

Tradiția spune că în ajunul Crăciunului nu se dă gunoiul afară din casă și nu se împrumută lucruri. Fetele nemăritate își pot vedea ursiții în vis, dacă pun noaptea la fereastră bucăți mici din toate preparatele pregătite pentru sărbătoarea Crăciunului.

În ultima zi a postului Crăciunului, precizează crestinortodox.ro, preotul umblă pe la casele credincioșilor cu icoana Nașterii Domnului, spre a vesti măritul praznic al Întrupării Fiului lui Dumnezeu din Fecioara Maria. Din punct de vedere liturgic, se spune că aceasta tradiție, a umblatului cu icoana, este un fel de slujbă în afara zidurilor bisericii. Este o slujba săvârșită pe

ulițe și pe străduțe, prin curți și prin case, pe la ferestre și pe la uși. Precum odinioară făcea crainicul, părintele se străduiește a anunța în tot locul și pe tot omul o mare veste: Dumnezeu se face om, rămânând însă Dumnezeu! Astfel, singurul lucru nou sub soare se arată vrednic de o asemenea mare veste. Fiecare preot vestește Nașterea Domnului în parohia lui. În funcție de mărimea parohiei, preotul poate începe să umble cu icoana mai devreme sau mai târziu. Astfel, la sate, această veste se petrece chiar în ajunul Crăciunului, pe când la orașe, unde parohiile sunt mai mari și credincioșii mai numeroși, preoții încep să umble cu icoana ceva mai devreme.

Tot în ajunul Crăciunului:

Nu se bea rachiu, considerându-se băutura diavolului;

Nu se dă de împrumut și se ia înapoi ce s-a împrumutat;

Nu se aruncă gunoiul;

Se spune că nu e bine să te bați, nici măcar în glumă, că te umpli de bube în timpul anului; Copiii pornesc cu colindul: „Bună dimineața la Moș Ajun, ne dați ori nu ne dați”; În unele zone, copiilor li se dă să mănânce bostan, ca să fie grași tot anul. În noaptea dinspre Crăciun se spune că apa se prefăce în vin și animalele vorbesc. Cei care cresc albine nu trebuie să dea nimic din casă în ziua de Ajun, pentru ca albinelor să le meargă bine și să nu le piardă la roit. Fetele nemăritate trebuie să țină post negru pentru a-și putea visa ursitul. Acest obicei se urmează în anumite zone ale țării. De asemenea, în alte regiuni ale țării, fetele, pentru a-și vedea ursitul, lasă afară peste noapte puțin din toate felurile de mâncare negustate, astfel ursitul va veni și va gusta, iar acestea vor putea să-l vadă. La țară, în ziua de Ajun se coace cozonacul. În această zi se pun pe masă două pâini, sare, pește, grâu și un pahar cu apă, și se crede că noaptea vin membri de familie morți și mănâncă din acele bucate.

METODE SI TEHNICI DIDACTICE INTERACTIVE DE GRUP

Minodora Marinela Mitoceanu

Liceul Cu Program Sportiv Botosani

Metodologia didactică desemnează sistemul metodelor utilizate în procesul de învățământ precum și teoria care stă la baza acestuia. Sunt luate în considerare: natura, funcțiile, clasificarea metodelor de învățământ, precum și caracterizarea, descrierea lor, cu precizarea cerințelor de utilizare. Opțiunea pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specifice. Metodele de învățământ fac parte din condițiile externe ale învățării, care determină eficiența acestora. De aici decurge importanța alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activități didactice.

În cadrul activității didactice am sesizat ceea ce înseamnă pentru elevi aplicarea metodelor activ-interactive. Acestea îmbină munca individuală cu munca în echipă și în colectiv, dezvoltă copiilor o motivație intrinsecă, implică întreg colectivul, elevul devine obiect și subiect al actului

de instruire și educare, îmbină armonios învățarea individuală cu învățarea socială, stabilesc relații de colaborare și comunicare între membrii unui grup. Dintre factorii ce îngreunează activitatea de grup se pot aminti opoziția de scopuri, interese și obișnuințe ale membrilor, dificultățile de comunicare, de coordonare care cresc pe măsură ce grupurile sunt mai mari, iar dependența excesivă de ceilalți poate fi favorizată de activitatea în grup.

Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susținut și înarmarea acestora cu capacități necesare unei activități de învățare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conștiente și active.

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziția profesorului, de a căror cunoștințe și utilizare depinde eficiența muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularitățile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acționeze pentru a-și valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuși un creator al strategiilor, metodelor și procedeelor didactice. Bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidențiat faptul că folosindu-se metode diferite se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor, că însușirea unor noi cunoștințe sau comportamente se poate realiza mai ușor sau mai greu, în funcție de metodele utilizate.

Metodologia diversificată, îmbinarea dintre activitățile de cooperare, de învățare în grup, cu activitățile de muncă independentă reprezintă o cerință primordială în educația postmodernistă. Specific *metodelor interactive de grup* este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Aceste metode interactive de grup se pot clasifica după funcția lor didactică, în *metode de predare - învățare interactivă* - metoda predării / învățării reciproce (Reciprocal teaching – Palinscar); metoda Jigsaw (Mozaicul); citirea cuprinzătoare; cascada (Cascade); metoda învățării pe grupe mici – STAD (Student Teams Achievement Division); metoda turnirurilor între echipe – TGT (Teams/Games/Tournaments); metoda schimbării perechii (Share-Pair Circles); metoda piramidei; învățarea dramatizată. *Metodele de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare* cuprind harta cognitivă sau harta conceptuală (Cognitive map, Conceptual map), matricele, lanțurile cognitive, fishbone maps (scheletul de pește), diagrama cauzelor și a efectului, pânda de păianjen (Spider map – Webs), tehnica florii de nufăr (Lotus Blossom Technique), metoda R.A.I., cartonașele luminoase. Cele mai cunoscute și mai folosite metode sunt cele de *rezolvare de probleme prin stimularea creativității* – brainstorming, starbursting (Explozia stelară), metoda Pălăriilor gânditoare (Thinking hats – Edward de Bono), caruselul, multi-voting, masa rotundă, interviul de grup, studiul de caz, incidentul critic, Phillips 6/6, tehnica 6/3/5, controversa creativă, fishbowl (tehnica acvariului), tehnica focus grup, patru colțuri (Four corners), metoda Frisco, sinectica, buzz-groups, metoda Delphi.

Aceste sunt numai câteva dintre metodele interactive de lucru în echipă. Pedagogul este acela care are puterea decizională și capacitatea de a alege ceea ce știe că se poate desfășura în propriul colectiv de elevi. Important este însă ca dascălul să fie acela care mereu va căuta soluții la problemele instructiv – educative ce apar în cadrul activității la clasă.

Bibliografie:

1. Ionescu, M., 1982, Clasic și modern în organizarea lecției, Ed. Dacia, Cluj-Napoca;
2. Ionescu, M., 1982, Lecția între proiect și realizare, Ed. Dacia, Cluj-Napoca;
3. Jinga, I., Negreț, I., 1999, Învățarea eficientă, Ed. Aldiri, București;
4. Neacșu, I., 1990, Instruire și învățare, Editura Științifică, București;
5. Ioan Cerghit (2005)- “ Metode de învățământ”, EDP, București;
6. Crenguța - Lăcrămioara Oprea (2008) – “ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, București;
7. Silvia Breben , Elena Gongea, Georgeta Ruii, Mihaela Fulga (s.a.) - “ Metode interactive de grup”. Ghid metodic pentru învățământul preșcolar, Editura Arves, Craiova;
8. Venera Mihaela Cojocariu (2004) – “ Teoria și metodologia instruirii”, EDP, București.

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE

Speranta Popovici

Scoala Gimnaziala Dimitrie Cantemir Mun. Vaslui

Creativitatea îi pregătește pe elevi pentru succes în viața adultă și în carieră, deoarece le oferă abilități de gândire critică, rezolvare de probleme și inovare, care sunt esențiale pentru a avea succes în orice domeniu.

Pedagogul are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi original, inventiv, creativ. Atitudinea profesorului are un rol major în crearea unei atmosfere prielnice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative.

Cultivarea gândirii creatoare este o sarcină importantă a școlilor de astăzi. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică;

-prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă;

-prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective.

Un mediu de învățare creativ este unul care încurajează elevii să învețe prin încercări și erori, să-și folosească imaginația și să gândească critic pentru a rezolva probleme. Prin valorificarea unor astfel de abilități învățate, cum ar fi stabilirea de obiective, împărtășirea

cunoștințelor și construirea de relații, un mediu de învățare creativ poate ajuta elevii să-și exerseze și să-și dezvolte propriile teorii, idei și să le pună în mișcare. Ajutarea elevilor să-și dezvolte capacitățile creative poate avea atât beneficii directe, cât și indirecte. Într-un mediu de învățare creativ, în loc să se simtă penalizați sau jenați pentru riscuri, elevii se pot simți confortabil încercând lucruri noi și chiar comițând erori. Pe măsură ce elevii sunt încurajați să urmărească soluții creative la o problemă, aceștia pot învăța persistența în procesul de încercare continuă a unei noi abordări pentru a rezolva problema respectivă.

Învățământul primar reprezintă o perioadă crucială în formarea personalității și a abilităților individuale ale elevilor. Pentru a răspunde nevoilor complexe ale societății contemporane, este vital să recunoaștem și să promovăm creativitatea în cadrul procesului educațional. Creativitatea nu este doar un aspect opțional, ci un element esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, pregătindu-i pentru provocările viitorului.

Creativitatea în contextul educațional primar poate fi definită ca abilitatea de a gândi în mod original, de a rezolva probleme și de a-și exprima ideile într-un mod inovator. Această abilitate nu se referă doar la domeniul artistic, ci se extinde și asupra gândirii critice, rezolvării de probleme și adaptabilității.

Există numeroase metode prin care educatorii pot stimula creativitatea în rândul elevilor. O abordare eficientă este să se ofere copiilor o gamă variată de experiențe și activități. Acestea pot include proiecte de cercetare, explorarea artelor, jocuri de rol, rezolvarea de probleme complexe și colaborarea în echipă.

Stimularea creativității în învățământul primar poate fi realizată prin aplicarea diverselor metode și strategii care să încurajeze gândirea inovatoare și abordarea creativă a problemelor. Iată câteva metode eficiente:

- proiecte interdisciplinare;
- învățarea bazată pe proiecte ;
- săptămâna creativității;
- jocuri și activități de gândire critică;
- călătorii virtuale sau excursii ;
- dezvoltarea gândirii abstracte;
- libertate în alegerea temelor și a metodelor;
- resurse creative;
- colaborare și dezbateri ;

-învățare prin jocuri educaționale.

Prin implementarea acestor metode, educația primară poate deveni un mediu propice pentru dezvoltarea creativității și pregătirea elevilor pentru a deveni adulți inovatori și adaptați la schimbările din societate.

Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capătă, astfel, valențe formative și formatoare și încurajează progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate încuraja sau dimpotrivă, descuraja manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva moduri prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

- încurajează gândirea divergentă;
- tolerarează opiniile nonconformiste;
- încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți;
- accentuează faptul că orice om este capabil să fie creativ într-o anumită măsură.

Evaluarea trebuie să evidențieze aspectele pozitive și progresele fiecărui elev în parte. Uneori, evaluarea poate fi amânată pentru a-i elibera pe elevi de teama evaluării. Scopul îl reprezintă deschiderea pentru exprimarea liberă a fiecărui elev, dezvoltarea aptitudinilor creatoare, fără temerea că ar putea greși și a fi, eventual, sancționat, amplificarea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului.

Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Bibliografie

1. Oprea L., Crenguța, „Metoda activ-participativă de stimulare și dezvoltare a creativității în educația adulților”, în revista „Paideia”, nr. 1-2/2000.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu, „Comunicarea eficientă-metode de interacțiuni educaționale”, ed. Polirom, Iași, 2003.

Abordări inovatoare și practici excepționale în grădiniță

ANDREEA KRISZTINA ORBAN

GRĂDINIȚA CU PP ARLECHINO, GALAȚI

Educația timpurie joacă un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a copiilor și influențează semnificativ modul în care aceștia vor învăța și se vor dezvolta mai târziu. Pe măsură ce studiile în domeniul educației avansează, se pun în aplicare metode inovatoare și tehnici moderne care sprijină dezvoltarea abilităților socio-emoționale, cognitive și fizice ale copiilor încă de la o vârstă fragedă.

Cercetările arată că până la vârsta de cinci ani, creierul copiilor se dezvoltă într-un ritm accelerat, creând numeroase conexiuni neuronale. Astfel, activitățile educative din grădiniță pot ajuta la formarea bazelor cognitive, emoționale și sociale esențiale pentru întreaga viață. În perioada de grădiniță, copiii își formează multe dintre abilitățile fundamentale precum limbajul, gândirea critică și adaptarea emoțională.

Studiile arată că educația preșcolară poate reduce rata abandonului școlar și poate îmbunătăți performanțele academice pe termen lung.

În această perioadă, copiii își dezvoltă obiceiuri esențiale pentru sănătatea mentală și fizică. În cadrul grădiniței, copiii învață să-și exprime emoțiile, să înțeleagă sentimentele altora și să gestioneze situațiile stresante. Copiii expuși unei educații pozitive timpurii vor avea un risc mai scăzut de a dezvolta anxietate și alte probleme emoționale.

Abordările moderne urmăresc includerea copiilor cu nevoi speciale în activitățile de grup, ajutându-i astfel să-și dezvolte abilități sociale și să se simtă parte a comunității. Aceste practici contribuie la crearea unei atmosfere de acceptare și toleranță, esențiale pentru dezvoltarea unei mentalități deschise la diversitate.

Dintre *abordările inovatoare* în educație la grădiniță amintim:

Învățarea prin joacă: Joaca este fundamentul învățării la vârsta preșcolară. Metodele educative moderne încurajează copiii să învețe explorând lumea prin joacă, în loc să fie limitați la activități statice. Jocurile de rol îi ajută pe copii să exploreze diverse scenarii de viață (jocuri de-a doctorul, de-a bucătarul). Copiii învață empatia, dezvoltă limbajul și își îmbunătățesc abilitățile de interacțiune socială. Joaca dirijată este condusă de educator și are un scop educativ clar, în timp ce joaca liberă le permite copiilor să fie creativi și să își exploreze propriile interese. Ambele tipuri de joacă sunt esențiale pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională.

Joaca senzorială: Aceasta stimulează simțurile și contribuie la dezvoltarea cognitivă. Exemplele includ activități cu nisip, apă, plastilină, și alte materiale tactile.

Proiecte de Explorare (Reggio Emilia): Metodologia Reggio Emilia, originară din Italia, încurajează copiii să devină exploratori și descoperitori, iar educatorul devine un ghid, nu un instructor. Aceasta include proiecte tematice în care copiii își aleg singuri subiectele de explorare, îmbunătățindu-și capacitatea de gândire critică și creativitatea. În această metodă, educatorii creează „portofolii” de proiecte pentru fiecare copil, documentând evoluția fiecăruia prin fotografii, desene, și descrieri. Aceasta nu doar că stimulează mândria copilului, ci le oferă părinților o imagine clară asupra progresului copilului. Activitățile sunt structurate în funcție de interesul copiilor. De exemplu, dacă un copil este interesat de păsări, educatorii ar putea organiza activități de observare a păsărilor sau chiar să creeze un proiect despre migrația păsărilor, îmbinând observația, desenul și povestirea.

Educația STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică) pentru preșcolari: Introducerea noțiunilor simple de știință, tehnologie și matematică ajută copiii să-și dezvolte logica și curiozitatea. Prin jocuri de construcție, activități simple de experimentare și măsurare, copiii

învață elementele de bază într-un mod atractiv. Experimentele ușoare, precum „Vulcanul” (cu bicarbonat de sodiu și oțet) îi învață pe copii primele noțiuni de reacții chimice. Ei sunt încurajați să observe, să întrebe și să experimenteze. Jocurile de construcție (lego, cuburi) sunt activități STEM care stimulează gândirea logică și rezolvarea problemelor. Copiii învață să construiască structuri și să gândească în spațiu, dezvoltând astfel abilitatea de a planifica.

Mindfulness și educație socio-emoțională: Exercițiile de mindfulness (conștientizare) ajută copiii să-și gestioneze emoțiile și să dezvolte empatia și încrederea în sine. Activitățile de grup care promovează comunicarea și colaborarea contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale. Exercițiile de respirație sunt tehnici simple care îi ajută pe copii să se calmeze și să se concentreze. Un exemplu este „Respirația fluturelui”, în care copiii își imaginează că inspiră și expiră precum aripile unui fluture. Educatorii pot folosi jocuri sau povești pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă și să numească emoțiile. Aceasta le oferă copiilor un vocabular emoțional bogat și capacitatea de a gestiona mai bine situațiile stresante.

Educația outdoor și contactul cu natura: Activitățile în aer liber sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică, dar și pentru explorarea naturală a lumii. Jocurile în natură și grădinaritul sunt tehnici care dezvoltă spiritul de observație și conexiunea cu mediul înconjurător. Activitățile de tip „grădiniță în pădure” permit copiilor să petreacă timp în natură, să exploreze și să învețe despre mediul înconjurător. Ei sunt încurajați să observe și să interacționeze cu elementele naturale (pietre, frunze, insecte). Prin plantarea de flori sau legume, copiii învață despre ciclul de viață al plantelor, responsabilitate și muncă în echipă. Aceasta le oferă o înțelegere timpurie a ecologiei și importanței mediului.

Practicile excepționale în grădiniță constau în:

Metode personalizate de învățare: Educatorii adaptează activitățile pentru a răspunde nevoilor fiecărui copil, ținând cont de ritmul și preferințele individuale.

Evaluarea bazată pe observație: Educatorii își monitorizează copiii pe baza interacțiunilor zilnice, fără presiunea evaluărilor formale. Acest tip de evaluare ajută la identificarea abilităților și dificultăților fiecărui copil, permite o evaluare mai autentică a intereselor și abilităților fiecărui copil. De exemplu, un copil care interacționează mai des cu jocuri de construcție ar putea avea o predispoziție pentru activități STEM.

Colaborarea cu părinții: Un parteneriat între grădiniță și părinți este vital. Comunicarea deschisă și implicarea părinților în activitățile educative consolidează progresul copilului.

Ateliere de artă și creativitate: Pentru stimularea imaginației, grădinițele organizează ateliere de pictură, modelaj, muzică și teatru. Aceste activități nu doar că încurajează creativitatea, ci le permit copiilor să-și exprime liber gândurile și emoțiile într-un mediu non-competitiv.

În concluzie *abordările inovatoare în educația preșcolară* pun accent pe dezvoltarea integrată a copiilor, pregătindu-i pentru o viață plină de învățare și descoperire. *Practicile moderne*, bazate pe explorare, creativitate și adaptare la nevoile individuale, contribuie la formarea unei generații echilibrate și pregătite pentru provocările viitorului.

Practicile și metodele inovatoare aplicate în grădinițele de astăzi ajută copiii să își descopere talentele, să devină curioși și să își construiască abilități de comunicare și colaborare. Aceste elemente le vor fi de folos de-a lungul întregii vieți. Educația preșcolară modernă nu este doar despre acumularea de cunoștințe, ci și despre dezvoltarea unor competențe esențiale, creativitatea, empatia, capacitatea de a rezolva probleme și adaptabilitatea la noi situații.

Importanța educației timpurii inovatoare constă în pregătirea copiilor pentru o societate în continuă schimbare, oferindu-le flexibilitatea și reziliența de a înfrunta provocările viitorului. Prin susținerea unor astfel de metode, grădinițele contribuie la formarea unei generații echilibrate, capabile să gândească independent, să colaboreze eficient și să aprecieze diversitatea.

Așadar, investiția în practici educaționale moderne și adaptate fiecărui copil reprezintă o investiție nu doar în dezvoltarea copiilor, ci și în viitorul întregii societăți. Grădinițele care își asumă aceste abordări inovatoare contribuie activ la formarea unor indivizi încrezători, empatici și dornici să învețe pe tot parcursul vieții. Educația de calitate la grădiniță este, prin urmare, o investiție esențială în viitorul societății.

Bibliografie:

Centrul Național de Resurse pentru Educația Timpurie, 2020, *Metode și strategii inovatoare în educația preșcolară*, București, Editura Didactică și Pedagogică.

Edupedu.ro, 2020, *Metode inovative în educația timpurie și importanța lor în dezvoltarea copiilor*. Accesat pe www.edu.ro provocările viitorului.

Montessori, Maria, 2017, *Descoperirea copilului*, București, Humanitas.

Popovici, Dorina, 2011, *Jocuri și activități de dezvoltare a inteligenței emoționale în grădiniță*, Timișoara, Editura Eurostampa.

Trandafir, Ruxandra, 2019, *Educația prin joc în grădiniță: Metodologie și practică*, Iași, Editura Polirom.

Referat- Activitățile extracurriculare – cheia dezvoltării armonioase a elevilor de clase primare

Chiriac Mariana Viorica

Liceul Cu Program Sportiv Botosani

O formă de educație care vine în sprijinul diferențierii învățării, deoarece ține cont de diferitele interese ale elevilor, o reprezintă educația nonformală (extrașcolară).

Activitățile sunt flexibile, au caracter facultativ sau opțional, îi implică pe elevi în proiectarea, organizarea și desfășurarea lor; nu se pun note și facilitează promovarea unei munci în echipă și a unui demers pluri- sau interdisciplinar. Acest tip de educație elimină predarea, lăsând loc doar învățării și accentuează obiectivele de tip formativ-educativ.

Ca forme de învățare din afara orelor de curs putem enumera: cenaclurile literare, cercurile de lectură, târgul de carte, tehnica imprimării textelor, jurnalismul școlar, chestionarea, ancheta folclorică, spectacolele teatrale, editarea de reviste școlare, organizarea și participarea la simpozioane, sesiuni de comunicări științifice, diverse concursuri de creație, cercuri dramatice, excursia de studiu, vizionări de expoziții, spectacole, filme, vizite la muzee etc.

Se mai pot desfășura, organiza medalioane literare, serate/șezători literare, seri de poezie, expoziții de ilustrații etc.

Toate aceste activități pot avea loc în școală sau în instituții din afara ei: CDI (Cabinetul de documentare și informare), teatre, case de cultură, cluburi, tabere, manifestări științifice în bibliotecile județene, redacția unor ziare etc.

Activitățile în afara clasei și cele extrașcolare prezintă particularități de conținut, de durată și de mod de organizare. Conținutul acestor activități nu mai este fixat de programele școlare și nu condiționează promovarea. De cele mai multe ori acest conținut reprezintă o continuare, o rafinare a celui însușit de către elevi în cadrul orelor de curs.

Condiții de eficiență:

- Activitatea să nu fie o reiterare a orei de curs.
- Să fie rodul colaborării între cadrul didactic și elev.

Activitățile extracurriculare dezvoltă abilități cruciale precum adaptarea la diferite medii și situații, concentrarea și eficiența în gestionarea resurselor personale. Aceste aspecte sunt esențiale pentru a forma copiii în adulți competenți și încrezători în capacitatea lor de a face față provocărilor vieții.

Rolul profesorilor și a cadrelor didactice în aceste activități este crucial. Ei servesc ca mentori și organizatori, ajutând la dezvoltarea și implementarea activităților într-un mod educativ și constructiv. Prin intermediul lor, copiii învață nu doar abilități practice, ci și valori morale și sociale importante.

Prin urmare, activitățile extracurriculare reprezintă un element esențial în educația copiilor, oferindu-le oportunități valoroase pentru dezvoltare și creștere personală. Acestea completează și extind sfera de învățare dincolo de curriculumul academic, ajutând la formarea unei personalități echilibrate și pregătindu-i pentru viața adultă.

Proiect de activitate extracurriculară în parteneriat (clasele a II-a) ~ 24 Ianuarie ~ Unirea Principatelor Romane

Unirea a fost un vis de veacuri al românilor... . Pentru dânsa, ei trăiră, munciră, suferiră și muriră. (Nicolae Bălcescu)

SCOPUL: Cunoașterea și dezvoltarea valorilor fundamentale ale istoriei și culturii naționale;

Cunoașterea însemnătății zilei de 24 Ianuarie

Grupul țintă: elevii claselor a II-a, părinți

Locul de desfășurare: CDI

Perioada derulării proiectului : 16 – 25 Ianuarie 2024

OBIECTIVE:

- * Să cunoască semnificația zilei de 24 Ianuarie;
- * Să cunoască contribuția acestui eveniment la înfăptuirea Marii Uniri

CONȚINUTUL PROIECTULUI:

Nr crt	Activitatea	Loc	Data/ desf per	Responsabil
1.	<i>Unirea Moldovei cu Țara Românească</i> * lecturarea unor texte cu conținut istoric	CDI	16.01.'24	Prof. Chiriac Mariana
2.	* Prezentarea unui filmuleț despre Unirea de la 24 Ianuarie	CDI	22.01.'24	Prof. Chiriac Mariana
3.	<i>Unirea în pictură</i> * Realizarea unor picturi care surprind marele eveniment	CDI	23.01.'24	Prof. Chiriac Mariana
4.	<i>Program artistic pe tema UNIRII</i> * Scenetă - <i>Moș Ion Roată și Unirea</i>	CDI	25.01.'24	Prof. Chiriac Mariana

Integrarea abilităților socio-emoționale

Mirela Dobrin

Școala Gimnazială "Profesor Nicolae Simache", Ploiești

“Nu se poate concepe o bună adaptare la mediul școlar fără dezvoltarea competențelor emoționale și sociale ale școlarilor. Potențialul cognitiv rămâne nevalorificat fără abilități socio-emoționale, căci înainte de a gândi trebuie să interacționăm.”

(Prof. Dr. Mircea Miclea)

Dezvoltarea socio-emoțională vizează debutul vieții sociale a copilului, capacitatea lui de a stabili și menține interacțiuni cu adulți și copii, de a-și percepe și exprima emoțiile, de a înțelege și a răspunde emoțiilor celorlalți, precum și dezvoltarea conceptului de sine. În strânsă corelație cu conceptul de sine se dezvoltă imaginea despre sine a copilului, care influențează decisiv procesul de învățare. Jocuri, cântece, activități educative, îndeplinirea sarcinilor trasate de părinți sau efectuarea temelor date de învățătoare, toate manifestările școlarului sunt însoțite de emoții și sentimente.

Integrarea abilităților socio-emoționale în procesul educațional este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor de vârstă școlară mică. Aceste abilități îi ajută să-și gestioneze emoțiile, să dezvolte relații pozitive, să ia decizii responsabile. În cele ce urmează, voi prezenta exemple concrete și metode practice pentru a încorpora aceste competențe în activitățile școlare. Despre activitățile ce pot fi implementate la clasă am aflat în cadrul cursului pe care tocmai l-am încheiat ”Dezvoltarea de abilități socio-umane”.

1. Jocul de rol pentru înțelegerea emoțiilor

Profesorul poate organiza o activitate în care copiii joacă rolul unor personaje din povești sau situații imaginare, explorând diverse emoții: bucurie, tristețe, furie, frică. De exemplu, într-o situație ipotetică în care un personaj pierde un obiect prețios, copiii pot discuta ce simte personajul și cum ar putea să-l ajute.

Impact: Acest tip de activitate îi ajută pe copii să-și dezvolte empatia și să învețe să recunoască emoțiile proprii și ale celorlalți.

2.Cercuri de discuție pentru gestionarea conflictelor

În fiecare săptămână ,învățătorul poate organiza un ”cerc al prieteniei” unde copiii discută despre o problemă întâlnită în timpul jocului sau la școală. Elevii sunt încurajați să exprime cum s-au simțit și să propună soluții pentru a preveni conflicte similare.

Impact: Promovează comunicarea deschisă, ascultarea activă și capacitatea de rezolvare a problemelor.

3.Activități artistice pentru exprimarea emoțiilor

Învățătorul le poate cere copiilor să deseneze o zi fericită sau un moment care i-a făcut triști. După ce finalizează desenul, elevul poate împărtăși experiențele cu colegii.

Impact: Copiii învață să-și exprime emoțiile într-un mod creativ și sigur, ceea ce contribuie la o mai bună conștientizare emoțională.

4.Povestiri terapeutice pentru învățarea empatiei

Citirea unor povești care ilustrează situații emoționale complexe, urmate de exemple.De exemplu, după citirea unei povești despre un copil care s-a simțit exclus, profesorul poate întreba:”Ce ai face dacă ai fi în locul lui?”

Impact: Povestirile ajută copiii să înțeleagă perspective diferite și să dezvolte empatie.

5.Mindfulness și exerciții de respirație

Profesorul introduce exerciții de respirație sau de liniște la începutul zilei sau înainte de activități importante. Un exemplu simplu este ”respirația balonului”, unde copiii își imaginează că își umflă baloanele personale cu fiecare expirație.

Impact :Sprijină dezvoltarea autoreglării emoționale și reduce nivelul de stres al elevilor.

6.Crearea unei rutine de ”complimente zilnice”

Fiecare copil spune un compliment sincer unui coleg de clasă la sfârșitul zilei. Aceasta poate fi o activitate de grup, unde toți participanții primesc și oferă complimente.

Impact: Promovează respectul și stima de sine consolidând legăturile dintre copii.

7.Proiecte de voluntariat sau ajutor reciproc

Clasele pot organiza o campanie de ajutorare (cum ar fi strângerea de alimente pentru un adăpost local). Copiii pot participa activ, învățând despre responsabilitate și grija pentru ceilalți.

Impact: Crește simțul apartenenței și al contribuției la comunitate.

8. Evaluări socio-emoționale integrate

La finalul săptămânii , profesorul poate întreba elevii:” Care a fost cel mai frumos lucru pe care l-ai făcut pentru cineva săptămâna aceasta?” sau ” Ce ai învățat despre tine săptămâna aceasta?,,

Impact: Oferă oportunitatea de a reflecta asupra progresului personal și de a celebra reușitele emoționale.

Concluzie:

Integrarea abilităților socio-emoționale în educație nu doar că sprijină dezvoltarea personală a copiilor. Ci și creează un mediu școlar mai armonios și mai incluziv. Prin metode precum cele enumerate mai sus, profesorii pot contribui semnificativ la formarea unor adulți empatici, responsabili și echilibrați.

Tradiții în Valea Jiului

Larisa Scortar

Grădinița "Lumea copiilor"

Valea Jiului este o regiune cunoscută nu doar pentru peisajele montane spectaculoase și istoria sa minieră, ci și pentru bogăția tradițiilor și obiceiurilor care se transmit din generație în generație. Această zonă montană adăpostește comunități cu o identitate culturală puternică, unde obiceiurile populare, portul tradițional, cântecele și dansurile sunt elemente esențiale ale vieții sociale.

I. Obiceiuri și tradiții de sărbători

Crăciunul:

În satele din Valea Jiului, colindatul este o tradiție importantă. Colindătorii, îmbrăcați în costume populare, duc vestea Nașterii Domnului din casă în casă, fiind răsplătiți cu nuci, mere și colaci. Cetele de colindători sunt însoțite uneori de instrumente tradiționale, cum ar fi fluierul sau buciulul.

Crăciunul în Valea Jiului

1. Colindatul tradițional

În Valea Jiului, colindatul nu este doar un simplu obicei, ci o ceremonie complexă. Colindătorii sunt organizați pe grupe, numite „cete de feciori”, și își pregătesc din timp repertoriul de colinde.

Uneori, aceștia poartă costume tradiționale și interpretează cântece cu tematică religioasă sau urări de belșug și sănătate.

Colindele se cântă nu doar pentru gazde, ci și pentru a binecuvânta gospodăria – inclusiv animalele și pomii fructiferi.

2. Masa de Ajun

Ajunul Crăciunului este marcat printr-un post strict, iar prima masă festivă se ia după întoarcerea de la slujba de seară. Pe masă se așază preparate tradiționale precum: cârnați, caltaboși, piftie și cozonac.

În unele sate din Valea Jiului se păstrează obiceiul ca masa să fie binecuvântată cu un colac special sau cu o lumânare aprinsă de preot în timpul colindelor.

3. Obiceiul „Steaua”

În perioada Crăciunului, copiii merg din casă în casă cu „Steaua”. Acest obicei simbolizează călătoria Magilor la Betleem și include cântarea unui colind specific, precum „Steaua sus răsare”. Steaua este confecționată din carton sau lemn, împodobită cu hârtie colorată și luminată cu o lumânare.

4. Teatrul popular de Crăciun

În unele sate din Valea Jiului, se organizează scenete religioase despre Nașterea Domnului, jucate de tinerii din comunitate. Aceste piese, denumite adesea „Vifleim”, sunt o formă de celebrare artistică a sărbătorii.

Anul Nou (Revelionul):

Obiceiurile de Anul Nou includ Plugușorul, un ritual care simbolizează fertilitatea și belșugul. De asemenea, tinerii organizează jocuri tradiționale și petreceri comunitare.

Revelionul în Valea Jiului

1. Plugușorul și Sorcova

Plugușorul este una dintre cele mai populare tradiții de Anul Nou. Tinerii merg pe la casele oamenilor recitând urări care aduc belșug și prosperitate. Aceștia poartă uneori bice sau clopoței, iar gazdele îi răsplătesc cu colaci și bani.

Sorcova, practică în special de copii, simbolizează începutul unui an nou plin de sănătate și noroc. Sorcova este decorată cu flori colorate din hârtie.

2. Focurile de Anul Nou

În Valea Jiului, în noaptea de Revelion, se aprind focuri mari în aer liber, în jurul cărora se adună sătenii pentru a cânta, a dansa și a-și face urări de bine. Acest obicei are rădăcini precreștine și simbolizează purificarea și alungarea spiritelor rele.

3. Dansuri și jocuri populare

Revelionul este o ocazie pentru organizarea petrecerilor comunitare. Tinerii joacă dansuri tradiționale, precum brâul sau sârba, iar lăutarii cântă melodii specifice zonei.

4. Obiceiul „umblatului cu ursul”

Deși mai specifică altor regiuni ale țării, această tradiție a fost preluată în unele sate din Valea Jiului. Un tânăr se deghizează într-un costum de urs confecționat manual și este acompaniat de un grup care cântă și dansează în fața gospodăriilor, aducând noroc în anul ce urmează.

5. Gospodăria pregătită pentru noroc

În unele gospodării, în dimineața de Anul Nou, se presară grâu sau fân în pragul casei, ca simbol al belșugului. Totodată, se spune că primul musafir care trece pragul casei trebuie să fie un bărbat, considerat aducător de noroc.

II. Obiceiuri de nuntă

Nunțile tradiționale din Valea Jiului sunt adevărate spectacole culturale. Ritualurile: De la peșitul miresei până la hora mare din ziua nunții, fiecare moment este încărcat de semnificații. Mireasa poartă costum popular, iar alaiul este însoțit de muzică tradițională interpretată de lăutari locali. Steagul de nuntă: În unele sate, se obișnuiește ca un steag împodobit cu panglici colorate să fie purtat în fruntea alaiului.

3. Portul popular

Costumul tradițional din Valea Jiului este o combinație de elemente caracteristice zonelor de munte din Țara Hațegului și Oltenia. Pentru femei: Fotele colorate, cămășile brodate cu motive florale și brăiele late sunt elemente distincte. Pentru bărbați: Cămășile simple, ȋtarii albi și pălăriile negre din fetru sunt reprezentative. Acest port este purtat cu mândrie la evenimente speciale, precum sărbători sau festivaluri.

4. Dansuri și muzică populară

Jocurile tradiționale: Jocurile populare, precum brâul și hora, sunt nelipsite de la petrecerile comunitare. Aceste dansuri exprimă energia și vitalitatea comunității.

Instrumente tradiționale: Fluierul, cavalul și cobza sunt des folosite în muzica populară din Valea Jiului, acompaniind cântecele tradiționale.

5. Gastronomia tradițională

Bucătăria locală reflectă viața simplă, dar bogată în gusturi autentice. Mâncăruri specifice: Balmoșul (mămăligă cu brânză și smântână), tocănițele cu carne și plăcintele pe lespede sunt preparate tradiționale din zonă. Dulciuri: Prăjiturile cu nucă, cornulețele și alivencile sunt deserturi îndrăgite.

Tradițiile din Valea Jiului reprezintă o comoară culturală ce merită descoperită și păstrată. Aceste obiceiuri sunt mai mult decât simple ritualuri – ele sunt expresia identității și sufletului comunității. Proiectul „Lada de zestre” oferă oportunitatea de a valorifica și transmite mai departe aceste moșteniri neprețuite.

Tradițiile de Crăciun și Revelion din Valea Jiului reflectă o comunitate profund legată de valorile spirituale, de solidaritate și de bucuria de a celebra viața împreună. Aceste obiceiuri, transmise din generație în generație, nu doar că păstrează vie moștenirea culturală, dar creează și un sentiment puternic de apartenență și identitate.

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, tradițiile din Valea Jiului reprezintă un liant între trecut și viitor, demonstrând că frumusețea obiceiurilor populare poate aduce comunitățile mai aproape și poate oferi stabilitate într-un context modern. Prin proiecte precum „Lada de zestre”, avem ocazia să conservăm și să promovăm aceste valori neprețuite, pentru ca ele să fie cunoscute și apreciate de generațiile viitoare.

Astfel, sărbătorile din Valea Jiului devin nu doar momente festive, ci adevărate sărbători ale sufletului românesc.

”8 MARTIE-ZI SPECIALĂ PENTRU MĂMĂCI”

ANAMARIA CINDEA

Grădinița PP „Palatul Fermecat”, Arad

Descriere

Proiectul a urmărit consolidarea relației preșcolar-părinte (mama), într-un cadru special creat, prin realizarea unor activități interactive dedicate zilei de 8 Martie. Pentru început, am avut un scurt program artistic cu versuri special create pentru fiecare mămică și cântecele dedicate lor. A urmat o activitate în care, copiii și mămicile lor au decupat și colorat diverse modele de flori din hârtie pe care, ulterior le-au ”plantat” în ghivecele deja pregătite. Cu o săptămână în urmă, copiii au plantat grâu în ghivece de care au avut mare grijă apoi, cultivându-și prin această activitate dragostea față de plante și învățând despre condițiile favorabile de creștere a lor. Am destins atmosfera cu ajutorul unor jocuri prin care mămicile au demonstrat cât de mult își cunosc copiii, jocul „DA – NU”, „Întrebări amuzante”. La final, cu bucurie și emoție fiecare echipă mamă-copil a decorat după bunul plac ghiveciul, personalizându-l. Pe final, cu ajutorul tăticilor, care ne-au trimis în secret poze cu fiecare mămică și copilașii ei, am realizat un filmuleț în care au rulat pe videoproiector aceste imagini pe un fond muzical reprezentativ- melodia ”Mulțumesc, iubită mamă!” -un moment emoționant care a adus lacrimi de bucurie și emoție pe obraji

mămicilor, dar și al copiilor. S-au făcut poze, s-au servit prăjiturile, dar mai ales, s-au creat amintiri ce vor dura pentru totdeauna.

Scopul activității

Valorificarea potențialului artistic și creativ al copiilor prin intermediul activităților artistico-plastice și practice, stimularea curiozității și interesului copiilor pentru manifestările ce exprimă ziua mamei și consolidarea relației preșcolar-grădiniță-părinți prin realizarea unor activități interactive și educative.

Obiectivele educaționale ale activității

- Să memoreze și să recite expresiv poezii cu și despre mama;
- Să realizeze împreună cu mama „ghiveciul cu flori pentru mama”;
- Să participe interactiv la jocuri de cunoaștere a celuilalt;
- Să-și arate prețuirea și cinstirea față de mame, bunici, cadre didactice printr-un moment artistic corespunzător măreției evenimentului.

Concluzii

Cei care au apreciat în mod deosebit proiectul au fost părinții care au accentuat valorificarea potențialului artistic și creator al copiilor prin intermediul activităților artistico-plastice și practice, stimularea curiozității și interesului copiilor pentru manifestările ce exprimă Ziua Mamei, dar și consolidarea relației preșcolar-grădiniță-părinți prin realizarea unor activități interactive și educative.

Importanța dezvoltării creativității la preșcolari

Laura Nedelcu

Grădinița Pp Palatul Fermecat Arad

Creativitatea este unul dintre pilonii esențiali ai dezvoltării umane, o abilitate complexă care permite exprimarea originalității, gândirea inovatoare și adaptabilitatea la o lume în continuă schimbare. În copilăria timpurie, mai exact la vârsta preșcolară, creativitatea joacă un rol crucial, influențând nu doar procesul de învățare, ci și modul în care copilul interacționează cu lumea înconjurătoare. A sprijini dezvoltarea creativității la această vârstă sensibilă înseamnă a contribui la formarea unui individ capabil să abordeze problemele cu o perspectivă unică și să se adapteze la diverse situații.

Creativitatea se manifestă în multiple forme, de la desen și joc simbolic până la gândirea spontană și exprimarea verbală. La această vârstă, copiii încep să exploreze lumea cu un amestec

de curiozitate și imaginație, creând scenarii fantastice și descoperind relații între obiecte și concepte aparent disparate. Această efervescență mentală trebuie susținută și cultivată, deoarece creativitatea nu este doar o abilitate naturală, ci și una care poate fi dezvoltată prin practică și stimulare adecvată.

Un aspect important al creativității la preșcolari este impactul său asupra dezvoltării emoționale. Prin intermediul activităților creative, copiii își exprimă sentimentele și gândurile într-un mod pe care limbajul verbal, încă insuficient dezvoltat, nu îl poate cuprinde pe deplin. Astfel, pictura, modelajul, dansul sau teatrul de păpuși devin mijloace prin care copiii pot da glas trăirilor lor interioare. Acest proces contribuie la consolidarea încrederii în sine, deoarece copilul învață că ideile sale sunt valoroase și că există spațiu pentru exprimarea lor.

Un alt efect benefic al creativității este dezvoltarea gândirii divergente, adică abilitatea de a găsi mai multe soluții pentru o problemă. În loc să se limiteze la o abordare convențională, copilul creativ explorează alternative, combină idei și experimentează cu materiale sau concepte noi. Această flexibilitate mentală este extrem de importantă nu doar în copilărie, ci și în viața adultă, fiind un atribut esențial al oamenilor de succes în diverse domenii.

Pentru a sprijini creativitatea, mediul în care copilul se dezvoltă trebuie să fie bogat în stimuli. Un mediu creativ este unul în care copilul are acces la diverse materiale, precum culori, hârtie, lut, jucării care încurajează construcția și imaginația, dar și la povești care îi hrănesc fantezia. De exemplu, un colț al clasei dedicat teatrului de păpuși sau un spațiu pentru pictură și desen poate oferi oportunități nelimitate de exprimare artistică.

Interacțiunea cu adulții este, de asemenea, esențială. Rolul educatoarei și al părinților nu este doar de a pune la dispoziție materiale sau activități, ci și de a încuraja exprimarea liberă a ideilor. În loc să impună reguli rigide sau să judece produsul final al unei activități, adulții ar trebui să încurajeze procesul creativ, să pună întrebări deschise și să ofere feedback pozitiv. Spre exemplu, o întrebare precum „Cum te-ai gândit să folosești culorile acestea?” poate stimula reflecția copilului asupra alegerilor sale și poate încuraja gândirea critică.

Artele joacă un rol deosebit de important în stimularea creativității. Muzica, dansul, teatrul sau desenul oferă copiilor o varietate de modalități prin care să-și exploreze imaginația și să-și dezvolte abilitățile motorii și cognitive. Spre exemplu, dansul le permite să-și exprime emoțiile prin mișcare, iar teatrul îi ajută să înțeleagă perspectivele altor oameni, dezvoltând astfel empatia.

Poveștile, fie ele citite, inventate sau dramatizate, sunt un alt instrument valoros în dezvoltarea creativității. Copiii care aud povești bine structurate învață să gândească în termeni de cauză și efect, să-și imagineze lumi noi și să își creeze propriile narațiuni. Educatoarele pot folosi poveștile ca punct de plecare pentru activități creative, cum ar fi desenarea personajelor, construirea decorurilor pentru scenete sau chiar inventarea unor finaluri alternative.

De asemenea, jocul simbolic, în care copiii își asumă roluri imaginare, este o activitate naturală și extrem de benefică pentru dezvoltarea creativității. În timpul acestui tip de joc, copilul învață

să interpreteze diverse situații sociale, să găsească soluții pentru probleme ipotetice și să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare.

Un alt aspect interesant este faptul că tehnologia poate deveni un instrument util în dezvoltarea creativității. Aplicațiile educaționale, programele de desen digital sau jocurile interactive pot stimula curiozitatea și imaginația copiilor, atunci când sunt utilizate cu măsură și într-un context bine definit. Spre exemplu, un program de desen pe tabletă poate încuraja copilul să creeze imagini complexe, pe care nu le-ar putea realiza cu ușurință pe hârtie.

Mai mult, natura poate fi un catalizator extraordinar pentru creativitate. Activitățile desfășurate în aer liber, cum ar fi construirea de adăposturi din crengi, observarea insectelor sau pictura pe pietre, stimulează simțurile și oferă o sursă inepuizabilă de inspirație. Interacțiunea directă cu elementele naturale îi ajută pe copii să-și dezvolte gândirea creativă și să înțeleagă mai bine lumea înconjurătoare.

Creativitatea este strâns legată și de dezvoltarea socială. Copiii care participă la activități de grup își exersează abilitatea de a colabora, de a-și exprima punctul de vedere și de a respecta ideile altora. Spre exemplu, atunci când lucrează împreună la un proiect artistic sau la o scenetă, copiii învață să-și coordoneze ideile și să își împărtășească resursele.

În concluzie, dezvoltarea creativității la vârsta preșcolară este un proces esențial care influențează pozitiv toate aspectele dezvoltării copilului, de la exprimarea emoțiilor și dezvoltarea cognitivă, până la consolidarea relațiilor sociale. Prin crearea unui mediu stimulant, încurajarea exprimării libere și promovarea artelor, a poveștilor și a interacțiunii cu natura, adulții pot juca un rol esențial în formarea unor copii curioși, siguri pe ei și flexibili. Acești copii vor deveni, la rândul lor, adulți capabili să-și aducă propria contribuție inovatoare în lume.

Bibliografie

1. Piaget, Jean. *Psihologia inteligenței*. 1972, Editura Humanitas, București.
2. Gardner, Howard. *Cadre ale minții: Teoria inteligențelor multiple*. 1993, Editura Sigma, București.
3. Montessori, Maria. *Descoperirea copilului*. 2003, Editura Litera, București.
4. Vygotsky, Lev. *Gândirea și limbajul*. 1986, Editura Didactică și Pedagogică, București.
5. Bruner, Jerome. *Procesul educației*. 1960, Editura Enciclopedică, București.

Educația ecologică în școală

Lucia Comorașu

Școala Gimnazială „Smaranda Apostoleanu” - Structura: Școala Primară Călini

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre.

Scopul educației ecologice este de a dezvolta capacitatea de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător prin stimularea curiozității pentru investigarea acestuia în vederea formării unor atitudini pozitive, active, de toleranță, solidaritate, protecție și responsabilitate în relaționarea cu mediul înconjurător, precum și conștientizarea raportului direct dintre mediu și sănătatea individului și cultivarea atitudinilor responsabile implicate în protejarea mediului.

Vârsta școlară mică este propice pentru a descoperi frumusețile naturii. Dorința copiilor de a explora și de a descoperi noi orizonturi este pe deplin satisfăcută de activitățile de cunoașterea mediului desfășurate prin mai multe mijloace de realizare: observare, povestire, experiment, lectură după imagini etc. Pe lângă activitățile desfășurate în clasă o modalitate atractivă de educație ecologică a copiilor o reprezintă și excursiile didactice, vizitele și drumețiile.

Prin orice tip de activitate cu caracter ecologic, fiecare cadru didactic trebuie să insufle în sufletele copiilor grija pentru păstrarea curățeniei în școală, în parcuri, în grădini, păduri, pe stradă, grija pentru menținerea integrității arborilor și plantelor, preocuparea pentru plantarea de pomi, flori și îngrijirea plantelor și animalelor.

Având ca scop formarea atitudinii de protejare a mediului, de dezvoltare a spiritului de responsabilitate față de natură, educația ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta școlară mică. Aceasta este vârsta la care începe formarea viitorului cetățean al planetei din toate punctele de vedere, iar particularitățile de vârstă permit mai ușor trezirea în copii a sentimentelor și atitudinilor pozitive față de mediu, precum și formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și implicit a unui comportament adecvat. Curiozitatea, dorința de a imita adultul, răspunsul emoțional puternic sunt câteva dintre caracteristicile vârstei școlare mici care facilitează educația ecologică în școală.

Educația ecologică are la bază cinci obiective:

- **Conștientizarea:** Copiii sunt ajutați să dobândească o înțelegere și o sensibilitate față de întreg mediul înconjurător și problemele lui.
- **Cunoașterea:** Copiii obțin cunoștințe privind funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul, despre cum apar și cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.
- **Atitudinea:** Copiii își însușesc un set de valori și sentimente de grijă pentru mediu, pentru menținerea calității lui.
- **Deprinderea:** Copiii sunt îndrumați să obțină abilități necesare identificării și investigării problemelor mediului și să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.

• **Participarea:** Copiii capătă experiență în utilizarea cunoștințelor și abilităților dobândite, în vederea luării unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la eradicarea problemelor mediului.

Abordarea educației ecologice în școală prezintă anumite particularități metodologice. La vârsta școlară mică, educația ecologică ține mai mult de formarea deprinderilor și trăirilor afective. Primul contact cu mediul și cu problemele sale trebuie să îmbrace la aceasta vârstă aspecte practice și să provoace trăiri emoționale. Copiii vor fi încurajați să desfășoare activități în aer liber (grădinărit, acțiuni de îngrijire a parcurilor și spațiilor verzi, excursii în natură), „experiențe” ce pot avea funcții educative și recreative. Natura în sine oferă în orice anotimp și pe orice vreme oportunități ample de învățare și joacă. Dacă urmărim primele reacții ale unui copil mic ajuns într-un parc, vom vedea ce bucurie extraordinară și sinceră manifestă el. Pentru că nu este încă „îndocrit” de nevoile societății sau de utilitate, el poate vedea frumusețea exact așa cum este ea. Sunt imagini care multor adulți nu le mai spun nimic, dar care lui îi transmit foarte multe mesaje ale frumosului. Și atunci copilul începe să colecționeze: bețișoare, pietricele, alune, conuri de brad sau pin, floricele, scoici, etc. Această aplecare instinctivă spre frumos și spre natură trebuie încurajată de adulți (părinți, educatoare, învățătoare), întrucât în actuala lume a tehnologiei și consumului, ea se pierde foarte ușor.

În prezent mulți copii din mediul urban nici nu mai realizează că există natură. Din păcate, lucrurile nu diferă prea mult nici pentru cei din mediul rural. Dorințele, aspirațiile, modul lor de a privi viața se leagă aproape exclusiv de oraș și de tehnologie. Dacă familia și grădinița și ulterior școala nu desfășoară o activitate susținută de cultivare a frumosului sau de îndrăgire a naturii, valorile viitoare ale copilului vor fi unele legate de consum.

Este bine ca la o zi sau două de la excursie copiii să rememoreze experiențele trăite și să discute despre ele, imagini, situații care le vin în minte, să răspundă la întrebări de genul: „Ce ai descoperit? Ce ai simțit când ai pus mâna pe el/ea? Cum arăta? Se mișca? Sărea? Se târa? Alerga?”. La plimbare sau în excursie pot fi luate o hârtie, un creion, un aparat de fotografiat. În timpul excursiilor vor fi încurajați să nu rupă crengi, frunze, flori, doar pentru că sunt frumoase, ori pentru a le mirosi o clipă, ci să le immortalizeze prin desen sau printr-o fotografie. Desenele, fotografiile, eventualele obiecte luate de la fața locului (pietricele, frunze, conuri) pot alcătui un jurnal de călătorie, care va fi răsfoit din când în când de copii.

Prin exploatarea situațiilor de viață corespunzătoare, a situațiilor problemă, prin desfășurarea unor activități instructiv-educative, în care informațiile nu sunt doar transmise de-a gata, ci sunt și rodul gândirii critice a elevilor, și mai ales prin joc, copiii ajung să recunoască, să înțeleagă și să iubească natura, să-i pătrundă tainele și să o protejeze, să pună bazele formării și dezvoltării conștiinței lor ecologice.

Formarea conștiinței morale trebuie dublată de formarea unei conduite morale. Nu există o rețetă universal valabilă pentru a declanșa un comportament ecologic în fiecare copil. Probabil cel mai important este exemplul personal, întrucât la această vârstă copiii învață cel mai mult prin imitație. La aceasta vârstă pot fi formate obiceiuri pozitive, precum: închiderea becului atunci când e suficientă lumină, separarea hârtiei și a altor deșeuri în vederea reciclării, oprirea apei în timpul spălării dinților, protejarea spațiilor verzi, a animalelor abandonate etc. Este indicat, de

asemenea, ca în clasă sau în curtea grădiniței să se amenajeze un colț de natură de care copiii să aibă grijă. Chiar de la o vârstă mică ei pot să ude florile din ghiveci sau să pună semințe în hrănitoare pentru păsărele. Treptat ei vor primi și alte sarcini pe care să le ducă la îndeplinire.

Educația emoțională la vârsta preșcolară

Lidia Tripon

Grădinița "Lumea copiilor"

Educația emoțională reprezintă un aspect esențial al dezvoltării copilului, mai ales la vârsta preșcolară, o etapă în care cei mici își formează baza relațiilor sociale, își dezvoltă autocontrolul și învață să recunoască și să gestioneze emoțiile. În această perioadă, copiii încep să-și contureze identitatea emoțională și să dobândească abilități esențiale care vor influența comportamentul lor pe termen lung. Prin urmare, educația emoțională trebuie să fie integrată în procesul de învățare, atât acasă, cât și în grădinițe.

Importanța educației emoționale la vârsta preșcolară

La această vârstă, copiii explorează mediul înconjurător și se confruntă cu situații care le provoacă o gamă largă de emoții. Capacitatea lor de a recunoaște și exprima aceste emoții contribuie la dezvoltarea unui echilibru emoțional și la stabilirea unor relații sănătoase cu ceilalți. Educația emoțională ajută copilul să înțeleagă ce simte, să recunoască emoțiile altora și să dezvolte empatie, toleranță și respect.

Un copil care învață să gestioneze emoțiile într-un mod sănătos este mai bine pregătit să facă față provocărilor, să-și exprime nevoile și să colaboreze eficient în grupuri. Această dezvoltare contribuie la o adaptare mai ușoară în mediile sociale și educaționale și reduce riscul apariției problemelor comportamentale sau emoționale în viitor.

Etapile educației emoționale la preșcolari:

1. **Identificarea emoțiilor:** Prima etapă în educația emoțională este învățarea identificării emoțiilor. Copiii trebuie să recunoască emoțiile de bază, precum bucuria, tristețea, furia, frica sau surprinderea. Educatorii și părinții pot utiliza imagini, povești sau jocuri pentru a le explica ce reprezintă aceste emoții și când apar.
2. **Exprimarea emoțiilor:** Este esențial ca cei mici să învețe să-și exprime emoțiile în mod verbal și nonverbal. Prin încurajare și sprijin, copiii pot fi ajutați să spună ce simt fără teamă de a fi judecați. De exemplu, folosirea frazelor precum „Sunt trist pentru că...” îi ajută să pună în cuvinte stările lor.
3. **Gestionarea emoțiilor:** Gestionarea emoțiilor este o abilitate complexă, dar esențială. Copiii pot învăța să-și controleze impulsurile și reacțiile prin tehnici simple, cum ar fi respirația

profundă, distragerea atenției sau exprimarea sentimentelor prin desen sau joc. Este important ca adulții să le ofere un model pozitiv, arătând cum își gestionează propriile emoții.

4. Empatia: Dezvoltarea empatiei îi ajută pe copii să înțeleagă sentimentele altora și să reacționeze adecvat. Jocurile de rol și activitățile în grup sunt utile pentru a încuraja empatia și colaborarea. De exemplu, copiii pot fi încurajați să se gândească la cum s-ar simți dacă ar fi în locul unei alte persoane.

Rolul părinților și al educatorilor

Părinții și educatorii au un rol crucial în educația emoțională a copiilor. Ei trebuie să creeze un mediu sigur și de susținere, unde copiii să se simtă liberi să-și exprime emoțiile. Printr-un exemplu personal pozitiv, adulții pot demonstra cum să gestioneze emoțiile într-un mod sănătos și echilibrat.

Activitățile zilnice din grădiniță pot fi folosite pentru a învăța copiii despre emoții. Poveștile, jocurile, cântecele și activitățile creative sunt metode eficiente pentru a introduce concepte emoționale într-un mod accesibil. De asemenea, este important ca adulții să recunoască emoțiile copiilor și să le valideze. De exemplu, un simplu „Înțeleg că ești supărat, dar hai să găsim o soluție împreună” poate încuraja copilul să se simtă auzit și sprijinit.

Beneficiile educației emoționale

Educația emoțională aduce numeroase beneficii, cum ar fi:

- Creșterea încrederii în sine: Copiii care înțeleg și își gestionează emoțiile sunt mai încrezători și mai capabili să se confrunte cu dificultăți;
- Îmbunătățirea relațiilor sociale: Empatia și capacitatea de a colabora contribuie la formarea unor relații armonioase cu colegii și adulții;
- Prevenirea comportamentelor negative: Copiii care au un control bun asupra emoțiilor sunt mai puțin predispuși la comportamente agresive sau impulsive;
- Performanțe academice mai bune: Echilibrul emoțional contribuie la o mai bună concentrare și implicare în activitățile educaționale.

Provocări în educația emoțională

Deși este extrem de importantă, educația emoțională poate întâmpina dificultăți. Unii copii pot avea dificultăți în exprimarea emoțiilor din cauza timidității, anxietății sau mediului familial. De asemenea, lipsa de timp și resurse a părinților sau a educatorilor poate îngreuna procesul.

Este esențial ca toate părțile implicate să conlucreze pentru a depăși aceste obstacole. De exemplu, părinții pot participa la sesiuni de consiliere sau workshop-uri pentru a învăța cum să-și sprijine copiii, iar grădinițele pot implementa programe speciale dedicate dezvoltării emoționale.

Importanța creativității la copii în învățământul primar

Andrea Carmen Cărburean

Școala Gimnazială Iernut, Mureș

Creativitatea joacă un rol crucial în dezvoltarea armonioasă a copiilor, mai ales în învățământul primar, unde se formează bazele gândirii, personalității și abilităților de viață. Iată câteva aspecte importante despre importanța creativității la copii în această etapă educațională:

1. Stimularea gândirii critice și rezolvării de probleme

Creativitatea ajută copiii să găsească soluții originale la probleme. În loc să urmeze doar instrucțiuni standard, ei sunt încurajați să exploreze diferite abordări și să ia decizii pe baza propriilor idei.

2. Dezvoltarea abilităților de comunicare

Activitățile creative, cum ar fi desenul, scrisul sau dramatizarea, permit copiilor să-și exprime gândurile și sentimentele în moduri variate. Acest lucru le îmbunătățește capacitatea de a comunica și de a înțelege emoțiile altora.

3. Creșterea încrederii în sine

Participarea la activități creative îi face pe copii să-și descopere și să-și aprecieze propriile talente. Reușitele în aceste domenii le oferă un sentiment de realizare, contribuind la formarea unei imagini de sine pozitive.

4. Dezvoltarea flexibilității mentale

Într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a gândi flexibil este esențială. Creativitatea îi ajută pe copii să se adapteze mai ușor la situații noi și să abordeze provocările cu o minte deschisă.

5. Îmbunătățirea performanțelor academice

Studiile arată că elevii care sunt implicați în activități creative au rezultate mai bune la materiile tradiționale, cum ar fi matematica și limba. Creativitatea stimulează conexiunile neuronale și dezvoltarea gândirii logice.

6. Promovarea empatiei și cooperării

Activitățile creative în grup îi ajută pe copii să învețe să colaboreze, să asculte ideile altora și să lucreze împreună pentru un scop comun. Acest lucru contribuie la formarea unor relații sociale armonioase.

7. Reducerea stresului și a anxietății

Creativitatea le oferă copiilor o modalitate de a se relaxa și de a-și exprima emoțiile într-un mod sănătos, ceea ce poate reduce stresul și anxietatea.

Exemple de activități creative în învățământul primar:

- **Desen și pictură** – pentru a dezvolta imaginația vizuală;
- **Jocuri de rol** – pentru a stimula empatia și înțelegerea perspectivelor diferite;
- **Scrierea de povești** – pentru a încuraja exprimarea verbală și scrisă;
- **Proiecte practice** – cum ar fi construirea unor modele sau realizarea unor experimente simple.

Integrarea creativității în curriculumul școlar ajută copiii să devină adulți inovativi, capabili să găsească soluții în diverse domenii și să se adapteze într-un mediu în continuă schimbare.

JOCURILE DISTRACTIVE ÎN GRĂDINIȚĂ

Mihaela Constantinescu

Grădina Nr. 62

Se cunoaște faptul că cei mici învață mult mai bine atunci când sunt implicați și interesați de activitățile prezentate.

Jocurile au un rol deosebit în dezvoltarea lor emoțională, socială, cognitivă și fizică, acestea ajutându-i pe cei mici să construiască relații sănătoase, descoperind importanța valorilor și regulilor în societate.

CURSA CU BALOANE

Scopul jocului: Dezvoltarea spiritului de echipă, a atenției și a îndemnării.

Regulile jocului: În timpul jocului, copiii vor respecta poziția corpului indicată de conducătorul de joc. Copiii se vor ține de mâini pe întreg parcursul cursei. Cei care nu vor respecta regulile, vor fi eliminați din joc.

Desfășurarea jocului: Copiii vor fi împărțiți în perechi, câte doi, aceștia fiind așezați spate în spate, ținându-se de mâini, între ei aflându-se un balon. Fiecare echipă trebuie să alerge dintr-o parte în alta a spațiului indicat, pe rând, fără a pierde balonul. Câștigă perechea care duce cursa la bun sfârșit, fără ca balonul să cadă.

MINGEA JUCĂUȘĂ

Scopul jocului: Prezentarea și recunoașterea colegilor de grupă după nume și jocul sau jucăria preferată.

Regulile jocului: Mingea se aruncă de la un copil la altul. Fiecare copil își prezintă numele și jocul sau jucăria preferată.

Desfășurarea jocului: Copiii stau în formație de cerc și aruncă mingea de la unul la celălalt. Copilul care prinde mingea se prezintă, spunându-și numele și jocul sau jucăria preferată și aruncă mingea unui alt coleg care va continua prezentarea. Jocul ia sfârșit în momentul în care s-au prezentat toți copiii.

RÂNDUNICA FĂRĂ CUIB

Scopul jocului: Dezvoltarea spiritului de echipă, a atenției

Desfășurarea jocului: Educatoarea desenează pe sol un cerc mare pe marginea căruia stau copiii la egală distanță unul de altul.

Fiecare copil își desenează în jurul său un cerc mic (cuibul). Unul dintre copii stă în mijlocul cercului mare (rândunica). Toți ceilalți copii stau în cuibul lor. La semnalul educatoarei „zburați!”, rândunelele își schimbă cuiburile între ele. Rândunica din mijloc care nu are cuib, urmărește și ea să ocupe un cuib. Cel ce rămâne fără cuib trece în mijlocul cercului mare. Se lucrează cu întreaga grupă.

ABORDAREA EDUCAȚIEI INCLUZIVE PRIN COLABORAREA GRĂDINIȚĂ- FAMILIE

ANA MARIA MARICA

Grădinita Nr. 62

Deși a trecut mult timp de la lansarea paradigmei educației incluzive pe plan mondial, nevoia de promovare continuă a acesteia nu s-a epuizat.

Educația incluzivă relevă, în afara imperativelor sociale și ideologice, o concepție ecologică și interactivă asupra dificultăților de învățare și evidențiază posibilitatea ca schimbările organizaționale și metodologice, realizate în unitățile școlare, ca reacție la dificultățile de învățare ale unor copii, să conducă la ameliorarea predării-învățării pentru toți copiii.

Rezidă ca o provocare însemnată, lansată de incluziunea în educație, necesitatea dezvoltării școlii, pregătirea și schimbarea de ansamblu a acesteia, pentru a primi și satisface corespunzător participarea tuturor copiilor, inclusiv a celor cu cerințe speciale, cu dizabilități (ca și a altor grupuri marginalizate și/sau excluse) în medii școlare obișnuite, ca elemente componente ale diversității umane - cu diferențele ei specifice.

Există mai multe dimensiuni și provocări contemporane, legate de introducerea și aplicarea acestui concept, de largă rezonanță asupra modului în care este organizată și funcționează școala:

- centrarea pe copil, pe unicitatea acestuia;
- răspunsul la situații educaționale diverse (o pedagogie respondentă, de luare în considerare și de valorizare a diversității umane, sub diversele ei aspecte);
- comprehensivitate – înțelegere, acceptare a diferențelor între copii (o pedagogie a alterității);
- democrație și solidaritate umană - o școală mai echitabilă, mai naturală;
- o școală deschisă, prietenoasă;
- o școală flexibilă, care se adaptează, învață (ea însăși) și se schimbă...

Dacă prin abordarea de tip educație integrată se aveau în vedere mai ales obiective legate de școlarizarea „normalizată” a copiilor cu CES, cât mai aproape de instituțiile școlare și clasele obișnuite, deci accentul se pune pe copii și formele de suport pentru aceștia – incluzivitatea educației are ca sens și obiectiv principal adaptarea școlii la cerințele (speciale ori adiționale) de învățare ale copiilor, iar prin extensie, adaptarea școlii în general la diversitatea copiilor dintr-o comunitate, ceea ce presupune reforma și dezvoltarea de ansamblu a școlii (din comunitate).

Este nevoie așadar de o abordare la nivel de sistem educațional, în totalitatea acestuia, cu provocări însemnate pentru toate sectoarele, inclusiv pentru cel de învățământ special.

Fiecare copil este diferit, special și are nevoi, fie că este sau nu cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la o educație conform nevoilor lor.

Primirea copiilor „diferiți” reprezintă dreptul fiecăruia de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lor ulterioară. Integrarea școlară are ca scop reabilitarea și formarea persoanelor cu

nevoi speciale în ceea ce privește tulburările psihomotorii, intelectuale, lingvistice, psiho-comportamentale și senzoriale printr-o serie de măsuri legale, politice, sociale și educaționale. Conștiința copiilor, de la vârste fragede, trebuie formată și dezvoltată, învățându-i să accepte copiii „diferiți”, și pe toți ceilalți copii, nu în primul rând în folosul lor, nici din milă față de ei, ci este dreptul fiecăruia. să participe la viața comună a acțiunilor care promovează dezvoltarea lor ulterioară și contribuie la dezvoltarea comunității în care trăiesc. Este important să educăm copiii și să-i pregătim pentru a primi colegii cu dizabilități în rândurile lor.

Educația copiilor speciali se desfășoară, bineînțele și în afara grădiniței, în natură, acolo unde toată sfera de cunoștințe ale copiilor poate fi valorificată.

Copiii își petrec majoritatea timpului, jucându-se, jocul reprezentând o modalitate de exprimare a capacităților proprii. Prin joc, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. Copilul, în timp ce se joacă, vine în contact cu alți copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt importante pentru copiii cu deficiențe, deoarece le oferă șansa de a socializa cu alți copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă și comentează situațiile de joc (cuburi, cărți de joc)

Aceste tipuri de activități pot fi desfășurate în cadrul educației formale, dar și în cadrul educației nonformale, cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute și motivante. Avantajele acestora înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului traditional de învățământ. Cu un aport suplimentar de abilități castigate în condițiile unei libertăți de exprimare maxime.

Rolul therapeutic al activităților nonformale constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la preșcolari deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, deoarece, desfășurându-se în afara cadrului traditional al sălii de grupă, acestea permit contactul direct cu Realitatea social.

Suntem conștienți de neajunsurile copiilor pe care îi primim în grup pentru a-i înțelege și a ne putea proiecta activitățile în funcție de nevoile copilului. Grupul de copii cu nevoi speciale trebuie să primească informații despre ei într-un mod corect și pozitiv. Este foarte important să creștem gradul de conștientizare a copiilor și să îi pregătim să primească colegii cu dizabilități în rândurile lor. Conștientizarea se face prin stimulare: crearea și aplicarea de jocuri care stimulează anumite deficite (motorii, vizuale, auditive), permițând copiilor să înțeleagă mai bine situația persoanelor cu dizabilități: prin povești, texte literare, prin discuții, vizite ale persoanelor cu dizabilități.

Acțiunile și atitudinile noastre ar trebui să le arate altor copii că persoanele cu dizabilități sunt tratate în mod egal și că toți copiii ar trebui să se simtă egali. Prin urmare, este necesar să se exprime aceleași așteptări și să se stabilească limite de învățare similare pentru ceilalți copii din grup. Acționăm ca facilitatori, facilitând contactul direct între copiii din grup și transmitem întrebările și comentariile acestora copilului cu CES.

Copiii cu cerințe educative speciale integrați în programul grădiniței trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinți, psihologi și profesorul logoped. Părinții sunt parteneri la

educație pentru că dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Relația de parteneriat între părinți și grădiniță socotește informarea părinților cu spirit la programul grupelor, la conținuturile și metodele didactice, preferința socotește și întâlniri cu aceștia, participări la expoziții, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicați proprii lor copii.

Această relație a noastră cu părinții copiilor cu cerințe educative speciale este necesară și benefică, ea furnizând, informațional, specificul dizabilității preșcolarului, precum și date despre contextul de educare al acestuia.

Părinții ne informează și despre factorii de influență negativă care au fost remarcați (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea și responsabilizarea familiei în educația copiilor este fundamentală pentru reușita participării la programul instructiv- educativ al grădiniței. La orice copil, în special la copiii cu dizabilități, gradul de vedere și de colaborare al părinților cu grădinița este, cel mai adesea, proporțional cu rezultatele obținute de aceștia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator și are cel mai adânc potențial de modelare.

Bibliografie

1. *Educația incluzivă în grădiniță-dimensiuni, provocări și soluții*, E. Vărășmaș, T. Vărășmaș, București, 2012
2. *Introducere în educația cerințelor speciale*, E. Vărășmaș, Ed. Credis, București, 2004
3. *Învățământul integrat sau incluziv*, D. Popovici, Ed. Corint, București, 1998

Gara de Nord

Lia Violeta Hulber

Scoala Gimnaziala Nr.20 Timisoara

Matematica nu este doar o colecție de reguli și operații abstracte, ci reprezintă o abilitate esențială, aplicabilă în viața de zi cu zi. Atunci când elevii au ocazia să exerseze conceptele matematice în contexte practice, cum ar fi cumpărarea și vânzarea de produse, ei înțeleg mai bine utilitatea acestor cunoștințe și devin mai motivați să învețe.

Activitatea „Gara de Nord” este concepută tocmai pentru a transforma matematica într-un proces distractiv și relevant, dezvoltând abilități matematice și sociale deopotrivă. Această activitate este adaptată nivelului de învățământ al clasei a II-a, integrând operațiile de adunare, scădere și împărțire într-un joc de rol captivant.

Activitatea se desfășoară sub forma unui joc de rol organizat la nivelul clasei, cu elevii așezați în grupuri de câte șase. Fiecare masă reprezintă un birou de vânzare de bilete – similar celor dintr-o gară. Rolurile sunt bine definite: trei elevi joacă rolul de vânzători de bilete, iar ceilalți trei sunt cumpărători. Pentru a spori realismul, fiecare participant primește bancnote plastificate care imită banii reali, iar biletele sunt reprezentate de cartonașe imprimate, fiecare cu un preț

stabilit și informații precise ce apar și pe biletele ce sunt cumpărate din gară (data, locul de unde se pleacă, destinația, ora plăcării, ora la care trenul va ajunge la destinație și prețul).

Cumpărătorii trebuie să achiziționeze bilete de la vânzători, utilizând operații matematice specifice. Operațiile de adunare și scădere se utilizează pentru a calcula suma totală a билетelor cumpărate și restul ce trebuie primit, în cazul în care cumpărătorii plătesc o sumă mai mare decât prețul total al билетelor. Operația de înmulțire se folosește în momentul în care cumpărătorul achiziționează mai multe bilete de același tip sau mai multe bilete care au același preț.

Pe lângă elementele matematice, această activitate implică elemente de dezvoltare personală, deoarece pe parcursul jocului de rol sunt utilizate formule de salut și politețe (*Bună ziua!; Aș dori... ; Mulțumesc!; La revedere!*). Aceste elemente pot contribui la comportamentul elevilor în societate, în momentul în care realizează activități cotidiene.

De asemenea, este promovat lucrul în echipă, deoarece elevii colaborează în cadrul grupului lor, respectând reguli și responsabilități specifice rolurilor atribuite.

Prin intermediul activității „Gara de Nord”, elevii învață mai mult decât matematică. Ei descoperă cum funcționează un sistem economic simplificat, dobândesc noțiuni elementare despre administrarea banilor și învață să se descurce în situații practice din viața reală. Activitatea contribuie, de asemenea, la dezvoltarea autonomiei elevilor, aceștia fiind încurajați să ia decizii independente și să gândească critic.

Activitatea „Gara de Nord” este un exemplu excelent de metodă didactică modernă, care transformă învățarea matematicii într-un proces practic, interactiv și captivant. Aceasta nu doar că ajută elevii să înțeleagă mai bine conceptele teoretice, dar le și oferă oportunitatea de a le aplica într-un mod care reflectă situații reale din viața de zi cu zi. Prin promovarea colaborării, gândirii critice și creativității, activitatea contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor, pregătindu-i pentru provocările viitorului.

SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ TRĂIM ÎMPREUNĂ

Ionela Stoica

Scoala Gimnaziala Gheorghe Banea Macin

Lumea contemporană este o structură din ce în ce mai evident multiculturală. Însă modalitățile prin care actualul sistem de învățământ - de la grădiniță până la ultimul stadiu de școlaritate - răspunde acestor realități rămâne un subiect deschis, un domeniu în care inițiativele concrete sunt aproape inexistente. Suntem cadre didactice dar, trebuie să recunoaștem că încă sunt mulți colegi de breaslă care consideră pregătirea pentru interculturalitate un lux sau o gratuitate, inventată din dorința

de a face pe plac standardelor euro-atlantice. Însă o multitudine de motive demonstrează contrariul: pregătirea dascălilor în spirit intercultural este o necesitate evidentă, chiar o prioritate.

„Cine spune intercultural, spune în mod necesar, plecând de la sensul cuvântului „inter”, interacțiune, schimb, deschidere, reciprocitate, solidaritate obiectivă. Spune, de asemenea, „cultură”: recunoașterea valorilor, a modului de viață, a reprezentărilor simbolice la care se raportează ființele umane, indivizi sau societăți în interacțiunea lor cu alții și în înțelegerea lumii, recunoașterea importanței lor, recunoașterea interacțiunilor care intervin simultan între multiplele registre ale aceleiași culturi și între diferite culturi.” (Micheline Rey)

Interculturalismul presupune două niveluri principale de acțiune:

- primul, la nivel internațional presupune conlucrarea între diferite culturi, diferite țări, pentru cooperare internațională;
- al doilea nivel privește colaborarea dintre diferitele segmente culturale și etnice ale unor comunități în vederea formării tuturor membrilor, indiferent de etnie (respectarea și valorificarea specificității etnice și culturale ale minorităților).

Educația interculturală acționează pentru promovarea unor atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raportului eu-celălalt și a noțiunii de străin, pentru recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni și nu prin aplicarea polarității superior-inferior.

Școala este datoră să promoveze politici de egalitate a șanselor în educație, să promoveze strategii de valorificare a diferențelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice. Diversitatea culturală, etnică, socială este un fenomen care cauzează multe probleme oamenilor, pentru că niciodată nu au învățat să o accepte și să o prețuiască. Au învățat asta la școală? Nu. Și atunci, unde altundeva?

Școala este spațiul învățării multiculturalității prin prețuirea diversității, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participant. Scopul acțiunii școlii în optica interculturalității educația pentru diversitate prin diversitate.

Școala trebuie să formeze deprinderea prețuirii valorilor multiculturale, ideea că nu există valori superioare sau inferioare, ci există valori specifice care nu trebuie judecate pornind de la criterii apriori etnocentriste, ci prețuite prin aportul lor la nuanțarea și îmbogățirea celorlalte culturi cu care vin în contact. În școală, direcția concretă de aplicare a acestui principiu trebuie să fie moderarea orgoliului etnic al majorității și întărirea încrederii în

sine a minorității.

Existența unor idei preconcepate în mentalitatea cadrelor didactice este dăunătoare și datorită faptului că, prin transfer, copiii sunt tentați să interiorizeze stereotipiile negative asupra lor și să-și refuze identitatea. În școală, educația interculturală se poate articula pe toate disciplinele de învățământ, pentru că toate pot să invite la toleranță, la respectarea drepturilor omului, la dezvoltare.

Cadrele didactice trebuie să identifice acele competențe și conținuturi care pot promova interculturalitatea și să identifice posibilitățile de valorificare a diversității culturale din clasa de elevi ca resursă în procesul didactic.

Curriculum-ul la decizia școlii, de asemenea, este o cale oficială prin care poate fi promovată educația interculturală prin propunerea unor discipline opționale care să promoveze valorile interculturale (interdependență, toleranță, negociere, cooperare, empatie, nonviolență, depășirea prejudecăților, egalitate, demnitate etc.).

Istoria orală, este o metodă complexă de învățare prin pregătirea și realizarea de către elevi a unor interviuri și valorificarea acestora la clasă prin proiecte.

Literatura pentru copii - un aspect important în vederea egalizării șanselor îl reprezintă potențialul de identificare cu personaje prezentate în literatură. Copilul nu se poate identifica cu un personaj complet străin de propria sa cultură. Modul în care sunt îmbrăcați cei prezentați în cărți, îndeletnicirile lor casnice, ocupațiile pe care le au, transmit un mesaj cu privire la locul copilului în societatea în care trăiește. În cadrul activităților extrașcolare pot fi organizate activități care să implice comunitatea/comunități, activități în cadrul cărora participanții să se cunoască mai bine, să coopereze și să trăiască împreună diferite evenimente. Iată că, există o multitudine de modalități prin care școala poate promova educația interculturală pregătindu-i pe elevi, dar și pe părinții acestora și membrii comunității în ansamblul ei, pentru a trăi într-o societate multiculturală.

Bibliografie:

Bârlogeanu, L.. (2006). *Educație interculturală*. București: Ministerul Educației și Cercetării.

Proiectul pentru Învățământul Rural. Cucos, C.. (2000). *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*. Iași: Editura Polirom. Dassen, P., Perregaux, C., Rey, M.. (1999). *Educația interculturală. Experițe, politici, strategii*. Iași: Editura Polirom.

Mara, D..(2008). *Dimensiunile interculturale ale educației*. În Transilvania, Nr. 1/2008. Sibiu: Casa Editorială Tribuna, pp. 73-76.

Nedelcu, A. (2008). *Fundamentele educației interculturale. Diversitate, minorități, echitate*.

Iași: Editura Polirom.

De-a călătoria cu autobuzul

Popescu Nicoleta

Școala Gimnazială Ciocănești

Jocul didactic- mod de asimilare al bunelor maniere

Jocul didactic reprezintă forma de activitate care realizează în practică dezideratul învățării prin joc. El are un loc bine definit în planul de învățământ al instituțiilor preșcolare, și școlare- clasa pregătitoare și clasa I, determinat de faptul că, pe măsura ce copilul își însușește pe baza experienței sale de viață, sau pe alte căi, o serie de cunoștințe, priceperi și deprinderi și își dezvoltă competențe, rolul său crește în vederea dezvoltării altor competențe cu un nivel ridicat.

Ceea ce caracterizează în esență jocul didactic, constă tocmai în aceea că îmbină într-un tot unitar și armonios atât sarcini specifice jocului, cât și sarcini și funcții specifice învățării.

În jocul didactic elevul are ocazia să-și dezvolte capacități creatoare, angajându-se, fără să resimtă efortul depus, la o intensă activitate intelectuală (fondul afectiv fiind predominant), pentru a găsi căi de reorganizare interioară a cunoștințelor sale, de stabilire a legăturii interne între fapte, idei, acțiuni, prilej de adăugare de noi cunoștințe și de noi scheme de acțiune, de trăire a unor satisfacții care măresc fondul emoțional al

copiilor.

Jocul didactic

asigură trecerea treptată a copiilor de la activitatea de „învățare” de tip preșcolar la cea specifică școlarului mic.

Fiecare joc didactic cuprinde următoarele laturi constitutive: conținuturi, sarcina didactică, regulile jocului, acțiunea de joc

Clasa: I

Tema : „De-a călătoria cu autobuzul”

Mijloc de realizare: joc didactic

Competențe specifice:

2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea școlară

Scopul: Dobândirea cunoștințelor cu privire la comportamentul în viața de zi cu zi.

Sarcina didactică: executarea corectă de către călători a tuturor acțiunilor implicate de călătoria cu mijloace de transport în comun.

Jocul didactic are ca scop identificarea și însușirea de către copii a normelor de comportare civilizată în mijloacele de transport în comun. Sunt prezentate câteva situații în care elevii-personajele demonstrează un comportament necorespunzător, dar și situații în care comportamentele sunt cele dorite. În urma interpretării rolurilor, elevii trebuie să identifice modul corect de comportare. Acțiunea se desfășoară într-un autobuz imaginar. Se folosesc patru scaune așezate pe două rânduri și un scaun pentru șofer.

Regulile jocului: călătorii urcă în autobuz pe o anumită ușă (cea din spate) și coboară pe alta; călătorii pot călători numai după ce și-au cumpărat bilete de călătorie; în timpul călătoriei, atât personalul ce deservește mijlocul de transport cât și călătorii trebuie să se comporte politicos și disciplinat, să păstreze curățenia.

Ațiunea de joc constă în atribuirea următoarelor roluri: un om în vârstă, o femeie cu un copil în brațe, o doamnă cu sacoșe cu cumpărături, o persoană nevăzătoare, elevi. Un elev va interpreta rolul șoferului. În funcție de situațiile care se doresc a fi evidențiate, pot fi introduse și alte roluri sau eliminate din cele prezentate de mine.

Fiecare copil va primi un bilet pe care sunt instrucțiuni privind rolul pe care îl interpretează și câteva indicații scenice. Este vorba despre situații care indică respectarea unor reguli de comportare în mijloacele de transport în comun sau, dimpotrivă, situații în care acestea sunt încălcate.

Spre exemplu, un copil va interpreta rolul unui bătrân căruia nu i se oferă locul de către un elev.

Se poartă o scurtă convorbire.

„Cu ce vin și pleacă unii copii de la școală?”

„Părinții voștri cu ce merg la serviciu?”

„Cu ce mai călătoresc oamenii?”

Se reamintesc câteva reguli de bun-simt care se impun atunci când se afla în tramvai, autobuz, metrou, etc.

Acestea sunt:

- oferirea locului în autobuz doamnelor și persoanelor în vârstă, persoanelor cu dizabilități, mame cu copii;
- nu se lasă gunoaie și mizerie în mijlocul de transport;
- călătorești în liniște (nu vorbești tare pentru a nu-i deranja pe ceilalți pasageri).

Jocul de probă- Profesorul se va asigura că fiecare a înțeles ce are de făcut înainte de interpretarea propriu-zisă. Este necesar să li se explice ordinea în care vor intra în scenă astfel încât interpretările să nu se suprapună. Se execută o dată sarcina primită.

Se anunță elevii că vor porni într-o călătorie imaginară cu autobuzul - „De-a călătoria cu autobuzul”.

Copiilor cărora li s-au distribuit rolurile li se oferă ajutorul în citirea biletului primit și de a intra în pielea personajului.

- - - - Ești în autobuz și ești așezat. Lângă tine este o persoană nevăzătoare care stă în picioare. Vorbești cu un coleg și nu îi dai locul.
 - Ești în autobuz și stai pe unul din cele două locuri din spate. Pe scaunul de lângă tine stă prietenul tău. Povestești cu glas ridicat concursul de la ora e sport.
 - Ești în autobuz și stai pe scaun. Lângă tine, în picioare, stă un om în vârstă. Privești pe fereastră și nu îi oferi locul.
 - Ești în autobuz și stai pe scaun. Lângă tine, în picioare, stă o femeie cu un copil în brațe. Te ridici și îi oferi politicos locul.
 - Ești un om în vârstă. Te urci cu greu în autobuz și stai în picioare, sprijinindu-te în baston, lângă scaunul pe care stă un copil. Nu ți se oferă locul.
 - Ești o femeie cu un copil în brațe. Stai în picioare lângă scaunul pe care stă un copil. Ți se oferă locul și îi mulțumești.
 - Ești în stație, sosește autobuzul și, deși mulți oameni așteaptă să se urce, te împingi, îi dai la o parte pe cei din fața ta ca să urci primul. Ai urcat și stai în picioare.
 - Ești în stație, sosește autobuzul și îți aștepți liniștit locul la urcare, permițând-le celor din fața ta să urce.

Copiii care vorbesc tare în autobuz și cei care urmează să interacționeze cu doamna cu sacose, cu bătrânul, cu femeia cu copilul, persoana nevăzătoare se vor așeza pe cele șase scaune. La oprirea autobuzului în stație, la ușa acestuia se vor așeza în rând, în ordine, femeia, bătrânul, copilul politicos și apoi cel care urmează să își facă loc împingându-i pe ceilalți. Acesta din urmă este primul care urcă. Urmează femeia care își interpretează rolul în pereche cu unul dintre copiii aflat pe scaunele din față. Vine rândul bătrânului care procedează asemănător cu celălalt copil. Ultimii care intră în scenă sunt cei doi copii care povestesc meciul pe un ton ridicat.

Celorlalți copii li se atribuie rolul de observatori, ei având ca sarcină identificarea comportamentelor pozitive/ negative.

La sfârșitul jocului se discută cu toți participanții și se formulează concluziile.

În urma interpretării, observatorii enumeră atât situațiile în care comportamentele denotă respect pentru pasageri, cât și pe cele care nu demonstrează acest lucru.

În complicarea jocului se va simula situația în care un călător circulă fără bilet, situația în care un călător intră în posesia biletului fără să-l plătească și situația în care un călător aruncă hârtii pe jos.

Se poate rezolva o fișă la sfârșitul activității.

În încheierea activității voi face aprecieri asupra comportamentului disciplinar al copiilor și a modului în care s-a desfășurat jocul.

Explozia stelară

Valerica Diana Dumitru

SCOALA GIMNAZIALA PAREPA RUȘANI, COM. COLCEAG

Explozia stelară (engleză *star*= stea; *burst*= a exploda) sau Starbursting (așa cum traducerea din limba engleză o prezintă), este înfățișată de profesorul Ion-Ovidiu Pânișoară (2019) drept o metodă asemănătoare brainstormingului care stimulează creativitatea elevilor prin formularea unor întrebări la alte întrebări.

Metoda are aplicabilitate în activități precum lectura după imagini, diferite povestiri și jocuri didactice, poezii, activități matematice, activități de evaluare, putând fi aplicată oricărei vârste și oricărui domeniu.

Pentru început, se împarte colectivul de elevi în grupuri de 5-6 membri, iar materialul reprezentativ este o stea de culoare galbenă în centrul căreia este scrisă sau desenată idea/problema de la care se pornește sau este aplicată o imagine care definește subiectul propus.

Cele cinci colțuri ale stelei exprimă direcțiile în care discuțiile și investigațiile elevilor ar trebui să se îndrepte, iar un punct de plecare îl desemnează întrebările de tipul: „Cine?"/„Ce?"/„Când?"/„Cum?"/„De ce?”. Aceste întrebări pot fi notate pe bilețele, urmând ca reprezentanții grupelor să extragă sarcina de lucru și anume, ilustrarea întrebărilor care să pornească de interogațiile notate pe bilețel. O altă variantă în lipsa extragerii, ar putea fi repartizarea directă de către cadrul didactic a întrebărilor pentru care elevii trebuie să exploreze materialului suport. Tot cadrul didactic trebuie să stabilească timpul de lucru aferent elaborării întrebărilor și răspunsurilor, acesta fiind influențat de dimensiunile materialului suport, numărul membrilor din grupe și momentul lecției. Evident că lista de întrebări menționată mai sus nu este stabilă, întrucât pe parcursul activității pot apărea interogații neașteptate, dar foarte potrivite contextului.

După expirarea timpului de lucru alocat, are loc exprimarea răspunsurilor și clarificarea aspectelor neclare, propunerea altor întrebări și realizarea a cât mai multor conexiuni între conceptele cheie. În final, evaluarea este făcută tot pe grupuri și sunt apreciate răspunsurile și efortul depus de elevi.

Prin mediul relaxant de învățare, metoda stimulează creativitatea elevilor, gândirea critică, atenția și modul de redare al informațiilor sub aspect gramatical, logic și estetic.

Bibliografie

1. Pânișoară, I.O., Oprea, C.L., Chirca, R. (2019), *Metode de învățământ.Perspective moderne*. În Pânișoară, I.O., Manolescu M., *Pedagogia învățământului primar și preșcolar* (pp. 389-419), Iași, Polirom

METODE INOVATIVE DE ÎNVĂȚARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

FLOARE BODEA

Gradinita Cu Program Prolungit Nr.44 Oradea

Când spun metode inovative de învățare mă gândesc la acele modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, acele instrumente didactice care favorizează confruntarea de idei, de experiențe, de cunoștințe, și asigură perfecționarea și optimizarea demersului educațional.

Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea preșcolarului. Acesta va ține cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învățare, cum ar fi: competențele ce urmează a fi dezvoltate la preșcolari, nivelul intelectual și capacitățile preșcolarilor, resursele materiale accesibile și gradul de complexitate al conținutului.

Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne

putem propune și realiza schimbări la care, cu câțva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare.

În abordarea muncii cu preșcolari, importanța majoră constă în alegerea strategiilor de educare intelectuală, morală, civică, conforme cu vârsta copiilor. Educația intelectuală, componentă integrată a dezvoltării armonioase, dobândește în grădiniță o importanță deosebită deoarece acum se produce începutul deschiderii copilului spre cunoaștere, pentru adaptarea la condițiile de viață prin constituirea reacțiilor adecvate la stimulii externi și interni. Realizarea unui proces de învățare dirijată preponderent prin joc și bazându-se pe curiozitatea vie și pe spiritul de imitație al copilului ajută dezvoltarea gradată a intelectului și oferă posibilitatea de exprimare a conținutului gândirii prin intermediul limbajului. În concepția modernă, învățarea dirijată se împletește cu învățarea spontană, ambele forme impulsionând dezvoltarea inteligenței și socializarea. Putem spune că, activitatea este elementul de bază în educația intelectuală a preșcolarului, ea oferind prilejul dobândirii experienței cognitive și stimulării inițiativei personale. În procesul de învățare copiii sunt implicați folosind metode de învățare activă prin aplicarea în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Metodele moderne des întâlnite în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate sunt:

Diversificarea strategiilor de predare-învățare-evaluare pune accent pe metodele activ-participative, care încurajează preșcolarul în a explora și a deveni independent. Proiectarea didactică trebuie să corespundă diferențelor individuale în ceea ce privește interesele, abilitățile

și capacitățile copilului. Aceste diferențe trebuie luate în considerare în proiectarea activităților, care trebuie să dezvolte la copil stima de sine și un sentiment pozitiv față de învățare. În același timp, predarea trebuie să ia în considerare experiența de viață și experiența de învățare a copilului, pentru a adapta corect sarcinile de învățare.

În învățământul preșcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale.

- **Bula dublă:** este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebiriile dintre două obiecte, fenomene, etc.. Se reprezintă grafic prin două cercuri în care se așează câte o imagine ce denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cele mari în care sunt specificate asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică particularitățile, caracteristicile fiecărui termen. (Ex: DLC- Educarea limbajului „Ce știm despre anotimpuri?” -convorbire- în cercurile mari sunt așezate imagini reprezentative despre anotimpul toamna și iarna. Caracteristicile anotimpurilor se vor completa în cercurile exterioare iar asemănările existente au fost atașate în cercurile din mijloc.

Această metodă activează toți copiii la activitate și le dezvoltă independența de gândire, comunicarea, creativitatea și îi încurajează să ia decizii corecte dar să și argumenteze deciziile luate.

- **Explozia stelară:** o metodă întâlnită în activitățile de convorbire, memorizări, povestiri, etc.. Este o metodă relaxantă pentru copii în care este stimulată creativitatea în obținerea răspunsurilor corecte la întrebările adresate. Materialul didactic constă într-o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci sageti și jetoane. Pe steaua mare se va așeza o imagine caracteristică temei abordate, cele cinci întrebări sunt notate pe cele cinci stelute galbene: CE? CINE? UNDE? CÂND? DE CE? Preșcolarii vor alcătui propoziții pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând vor rezolva problemele prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate. Prin utilizarea acestei metode se va urmări dezvoltarea potențialului creativ, exersarea capacității preșcolarilor de a alcătui propoziții interogative, familiarizarea acestora cu strategia elaborării de întrebări.
- **Cubul** -Strategie de predare –învățare ce urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective. Se formează grupuri de 4-5 copii, fiecare copil din grup interpretează un rol în funcție de sarcina primită, se rezolvă sarcina individual sau în grup, într-un timp dat,apoi se prezintă pe rând răspunsul formulat.
- **Tabla interactivă**-este o strategie folosită cu succes în educația timpurie.Copiii pot alege diferite jocuri în care copii rezolvă sarcinile cerute:punere în corespondență a unor elemente a două sau mai multe mulțimi, rezolvare de probleme, găsirea umbrei unei imagini date, ,rezolvare de probleme și a.m.d.

Bibliografie:

Bocoș Mușata, Avram Iftinia, Catalano Horațiu, Someșan Eugenia, “Pedagogia învățământului preșcolar. Instrumente didactice”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009

Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode și tehnici interactive de grup” , sursa [www. scribd.com](http://www.scribd.com)

Păcurari, Otilia, (coord.), (2003), *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București.

Rolul familiei în educarea copiilor

Garofita Puflea

Scoala Gimnaziala mircea Cel Batran Giurgiu

“Meseria” de părinte este grea. De aceea trebuie să fim buni părinți, plini de afecțiune, pentru ca grija și eforturile noastre să fie răsplătite prin dragostea și bunele rezultate ale copilului armonios dezvoltat psihic și afectiv. Adevărata căldură familială se întâlnește în familiile în care părinții sunt în bune relații, se preocupă suficient, cu dragoste, dar și cu autoritate părintească de copiii lor, pentru care sunt și trebuie să rămână modele vii, exemple demne de urmat.

Atmosfera caldă și de înțelegere în familie reconfortează și creează climatul necesar pentru munca intelectuală a școlarului. Lipsa de înțelegere, severitatea, exigența prea mare sau “dădăceala” au efecte dăunătoare asupra copilului care se află în tensiune nervoasă, mai ales în perioada testelor de evaluare sau spre sfârșitul semestrelor, când starea de oboseală începe să se instaleze.

Datoria părinților este de a-i ajuta: copiii pot și trebuie să învețe “cum” să-și pregătească lecțiile, cum să-și organizeze munca, timpul, viața.

Ca părinți iubitori putem face și greșeli în educarea copiilor, încât dorindu-le binele, să le facem rău. Unii părinți sunt prea grijulii, căutând să-i protejeze și să-i răsfețe mereu. Trăind într-o astfel de atmosferă devin fricoși, lipsiți de inițiativă, sunt tot timpul “agățați de fusta mamei”; în același timp însă, devin mici tirani, devin pretențioși, neascultători, greu adaptabili la regulile vieții sociale, în afara casei, între colegi. Dacă părinții sunt foarte severi, cu o atitudine permanentă de duritate, copiii suferă. Ei sunt continuu lipsiți de duioșie, de afecțiune, trăiesc permanent cu teamă în suflet, stare care duce la apariția unor tulburări de dizarmonii ale dezvoltării sale psihice, ale personalității. Acești copii vor deveni la rândul lor plini de asprime față de cei din jur, iar relațiile lor sociale vor fi întotdeauna lipsite de afecțiune.

Unii părinți greșesc în educarea copiilor prin schimbarea frecventă a atitudinii: când sunt prea severi, când prea îngăduitori. Sunt mai rare familiile în care ambii părinți sunt în același timp fie prea aspri, fie prea blânzi. Adesea, tatăl și mama pot avea atitudini diferite față de copil: unul prea sever, altul protector, gata de a-l răsfața și apăra față de excesele impuse de celălalt părinte.

Foarte frecvent, o astfel de situație este creată prin diferența de atitudine între părinți și bunici, aceștia din urmă protejând copilul față de cerințele disciplinare ale părinților. În aceste cazuri copiii sunt nelămuriți, nehotărâți cu privire la ce este bine și ce este rău, având o comportare neechilibrată și oscilantă, neputând înțelege ce atitudine să ia în diferite ocazii, în familie sau în relațiile cu străinii.

Lipsa de supraveghere, dezinteresul, indiferența față de ceea ce gândește copilul este o altă mare greșală educativă, care duce adesea la pierderea lui de sub control, acesta devenind un copil-problemă din punct de vedere social.

În familiile dezorganizate, copiii suferă și prezintă tulburări nervoase, de somn, de poftă de mâncare, sunt triști, neliniștiți. Astfel de reacții au copiii în cazul când părinții se ceartă frecvent, nu se înțeleg, dar mai ales în cazul familiilor incomplete (prin deces, divorț, lipsa îndelungată a unuia dintre părinți).

Pentru buna dezvoltare a copilului, pentru formarea unei personalități armonioase, căldura căminului părintesc, afecțiunea părinților, înțelegerea familială sunt esențiale. În creșterea, educarea și formarea acestuia este nevoie de mult tact, de o îmbinare corectă a înțelegerii și afecțiunii cu autoritatea părintească, astfel încât să lucreze disciplinat, dar cu plăcere, respectându-și și iubindu-și părinții. Dacă sunt neascultători sau greșesc uneori, să-i "pedepsim cu vorba", să le explicăm calm și cu fermitate ce au greșit, vorbindu-le ca unor "prieteni" care ne înțeleg și pe care-i iubim. Să nu insultăm, să nu lovim copilul care a greșit, el se va speria, nu ne va mai respecta, iar cu timpul se va obișnui cu bătaia, se va îndepărta sufletește de noi.

Atunci când copilul aduce note mari, să-l răsplătim cu multă afecțiune, bucurându-l cu laude, dar să nu condiționăm obținerea unor daruri, obiecte mult dorite, de rezultatele la învățătură și nici să nu exagerăm răsplata, acordându-le prea multă independență de la o vârstă mică. Vom obține în acest fel modificarea în rău a comportării copiilor, care devin neascultători, încăpățânați, nestăpâniți.

O mare importanță are și nivelul de instruire, bagajul de cunoștințe al părinților, pentru buna educare și pentru a putea ajuta în pregătirea lecțiilor acasă.

Prin menținerea unor legături permanente, strânse cu școala, cu învățătorul, ca și prin urmărirea cu atenție discretă a prietenilor pe care le leagă în timpul liber, intervenind la timp, ferm, dar blând, pentru a-l feri de exemple și comportări rele, părinții pot avea mai multă siguranță în educarea copilului lor, în conturarea, formarea, dezvoltarea personalității acestuia.

Activități privind integrarea copiilor cu dizabilități

Daniela Militaru

Scoala Gimnaziala mircea Cel Batran Giurgiu

Tudor Arghezi: *Din bube, mucegaiuri și noroi/ Iscat-am frumuseți și versuri noi.*

Orice intervenție privind integrarea copilului cu autism, pentru a avea succes, nu poate fi făcută decât cu implicarea directă și asumată a părinților și a cadrelor didactice. Familia reprezintă primul cadru educațional din viața copilului și prezența ei constantă în timp în susținerea copilului. De aceea, pentru a putea asigura copiilor cu dizabilități șansa unor premise educative valoroase trebuie în primul rând ca familia să poată furniza un model valabil și bun. Pe de altă parte, societatea actuală are un ritm de schimbare foarte alert și ridică permanent noi provocări atât pentru părinți, cât și pentru copii. Uneori poate fi dificil pentru părinți, pe lângă responsabilitățile zilnice legate de familie, casă, serviciu, recuperarea copilului, să reușească să-și redefinească permanent modelele de relaționare cu copiii lor, membrii comunității și să găsească soluții eficiente.

Pornind de la această realitate am gândit câteva idei de activități, strategii, resurse, metode de evaluare pentru integrarea copiilor cu autism în școala de masă.

Elevi

Idei de activități:

- plasarea elevului în cea mai bună poziție în sala de clasă în funcție de nevoile sale senzoriale
- sarcini scurte
- folosirea stereotipiilor pentru învățarea de deprinderi noi
- utilizarea unor termeni comuni
- activități în grupuri mici
- jocuri de rol/interactive/de integrare
- sprijin din partea colegilor
- pentru a diminua agresivitatea, aceasta va fi canalizată spre o altă acțiune (lovirea unei tobe, alergat etc.)
- plan de intervenție personalizat

Strategii:

- învățarea prin cooperare
- alocarea de timp suficient pentru rezolvarea unei sarcini
- comunicarea clară, concretă, constantă
- propoziții scurte și simple
- mimica, gesturile, intonația trebuie supradimensionate
- învățarea prin imitare
- stabilirea unor rutine clare și obiceiuri care să sprijine elevul în activitatea de învățare

Resurse:

- fișe de lucru personalizate

- material concret/intuitiv
- utilizarea suportului vizual atrage și menține atenția, reduce anxietatea
- CD-uri cu materiale educative

Evaluare:

- fișe de observare
- folosirea laudei descriptive
- desene
- lucrări practice

Părinți

Idei de activități:

- consilierea părinților ai copiilor cu autism
- participarea părinților ai copiilor cu autism la orele de curs
- lectorate cu părinții pentru sensibilizare
- ateliere de lucru
- întâlniri cu membrii echipei de sprijin(cadre didactice, psiholog, consilier școlar)
- activități extrașcolare

Strategii:

- dezbateri
- workshop-uri

Resurse:

- articole, cărți, reviste de specialitate
- prezentări ppt
- filmulețe educative

Evaluare:

- chestionare
- portofolii

Cadre didactice

Idei de activități:

- activități de informare, comunicare și colaborare a cadrelor didactice implicate în procesul instructiv-educativ
- activități de studiere a documentelor pentru integrare a copiilor cu CES în școala de masă
- plan de intervenție personalizat comun cu profesorii care predau la clasă

- lecții demonstrative în cadrul Comisiilor Metodice
- ateliere de lucru cu toți cei implicați (cadre didactice-elevi-părinți)

Strategii:

- discuții cu toți membrii echipei
- studierea cărților de specialitate

Resurse:

- cărți, articole, reviste de specialitate
- ghiduri de bune practici

Evaluare:

- chestionare
- fișe de observație
- portofolii

POVEȘTI REALE DE SĂRBĂTORI

ADRIANA BABESCU

Liceul Tehnologic electrotimis Timisoara

În Școala Gimnazială nr. 20 din Timișoara, județul Timiș, predarea – învățarea și evaluarea elevilor se face în Alternativa Educațională Step by Step. Această alternativă educațională vine în sprijinul atât al elevilor, cât și al părinților dar și al cadrelor didactice care predau în școală. Programul de 8 ore desfășurat în școală, alături de elevi, ne permite să îi cunoaștem foarte bine, să le fim apropiați, să avem o relație trainică și naturală cu părinții și Comunitatea zonei. În fiecare an, școala noastră este implicată într-o serie de activități devenite deja rutine pentru cartierul nostru, activități în care suntem cu toții implicați: elevi, profesori, lucrători ai primăriei, membrii ai comunității.

Primăvara debutează cu „Pedalarea prin cartier”, unde se stabilește un traseu delimitat cu ajutorul membrilor comunității, iar la concurs participă elevii alături de părinți.

Urmează apoi să sărbătorim „Ziua Europei” care se desfășoară în curtea școlii noastre, unde fiecare clasă își alege o țară din Uniunea Europeană, își desfășoară apoi activitatea (dans, cântec) în limba țării respective, iar părinții contribuie cu produse tradiționale (prăjituri, limonadă, produse de patiserie), specifice acelei țări.

Toamna se desfășoară „Festivalul toamnei” care este bogat în fructe, legume, programe artistice, dansuri și costume populare, produse din care reiese bogăția toamnei.

Ultima activitate mult așteptată „Moș Nicolae prin cartier” în care elevi, profesori și părinți îl însoțesc pe Moșul în urma unei trăsurii. El este întâmpinat de membrii comunității și locuitori ai cartierului școlii cu ceai cald, bomboane și alte bucurii în stațiile stabilite din timp.

Având atâtea surse de inspirație, în cadrul desfășurării „Săptămânii Altfel”, am venit cu o propunere „ altfel” elevilor mei din clasa a II-a A, reușind să le trezesc toată atenția și interesul.

Activitățile propuse în cadrul Săptămânii Altfel, au fost: „Descoperiri în laboratorul de experimente chimice”, în cadrul Universității Politehnica Timișoara, Facultatea de Inginerie Chimică, Biotehnologie și Protecția Mediului, unde elevii au asistat la derularea mai multor experimente chimice, dar au fost invitați să participe și ei, conform explicațiilor primite. Activitatea a stârnit momente unice de bucurie și încântare, a declanșat o multitudine de întrebări, o dorință a copiilor care a deschis imaginea unei noi meserii pe care si-o doresc acum, cu toții.

Cea de a doua activitate, „Vizită în Muzeul Mineralelor” a avut loc tot în cadrul Universității Politehnica Timișoara, și s-a desfășurat în Muzeul Mineralelor. Acolo am fost întâmpinați de o altă lume a poveștilor pe cât de reale, atât de fascinante pentru elevi! Și acolo întrebările și curiozitățile acestora s-au ținut lanț, cunoscând și permițându-le să atingă roci și minerale cu povești reale de sute sau mii de ani.

Sunt un cadru didactic fericit că am oportunitatea să lucrez în această alternativă, mă bucur de fiecare moment petrecut cu elevii mei și caut să le mențin plăcerea de a veni zilnic la școală!

Proiectul - metodă alternativă de evaluare

DOINA IVAN

Liceul Teoretic Mihai Eminescu

“ Proiectul reprezintă o activitate de evaluare mai amplă, care începe în clasă, prin definirea și înțelegerea sarcinii de lucru, eventual prin începerea rezolvării acesteia, se continuă acasă, pe parcursul a câtorva săptămâni, timp în care elevul are permanente consultări cu profesorul, și se încheie tot în clasă, prin prezentarea în fața colegilor a unui raport asupra rezultatelor obținute și, dacă este cazul, a produsului realizat.”

A. Stoica – “Evaluarea progresului școlar”

Precondiții:

- tema să prezinte interes pentru subiectul respectiv;
- elevii să cunoască și să fie informați unde vor găsi sursele bibliografice și resursele materiale;
- să fie nerăbdători să finalizeze produsul;
- să iasă din rutină;
- la vârstele mici este necesar un sprijin mai substanțial din partea cadrului didactic.

Etapele realizării unui proiect:

1. Alegerea temei
2. Planificarea activității:
 - stabilirea obiectivelor proiectului;
 - formarea grupelor;
 - alegerea subiectului în cadrul temei proiectului de către fiecare elev/ grup;
 - distribuirea responsabilităților în cadrul grupului;
 - identificarea surselor de informare (manuale, proiecte mai vechi, cărți de specialitate, reviste de specialitate, persoane sau instituții specializate în domeniu)
3. Cercetarea propriu-zisă
4. Realizarea materialelor
5. Prezentarea rezultatelor cercetării și/ sau a materialelor create
6. Evaluarea:
 - cercetării de ansamblu;
 - modului de lucru;
 - produsului realizat.

Avantaje

- plasează elevul într-o situație autentică de cercetare și acțiune;
- cultivă încrederea în forțele proprii;
- stimulează creativitatea;
- cultivă gândirea proiectivă;
- facilitează achiziționarea unor metode de muncă specifice;
- facilitează achiziționarea unor tehnici de elaborare și de execuție a unei lucrări științifice, practice.

Limite

- minimizează rolul profesorului;
- necesită timp special pentru organizare, desfășurare, evaluare;
- pot apărea diminuarea sau lipsa concentrării elevilor, dacă durata proiectului este prea mare sau tema este prea puțin interesantă.

CREATIVITATEA ȘI METODELE DE STIMULARE A ACESTEIA

Ecaterina Vilceanu

Scoala Gimnaziala Nicolae Costescu Bolbosi

„Creativitatea este o floare atât de delicată încât elogiul o face să înflorească, în timp ce descurajarea o înăbușă adesea chiar înainte ca ea să se poată transforma în floare.”

(T.Carlyl).

Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin „creare” care înseamnă „a zămisli”, „a crea” și se caracterizează printr-o multitudine de sensuri eficiență, originalitate, valoare.

Ursula Șchiopu definește creativitatea o dispoziție spontană de a crea și inventa care există la toate personajele, la toate vârstele. Creativitatea este cea mai înaltă formă a creativității omenești, este un proces al facerii, al aducerii la ființă. Creativitatea este o structură caracteristică psihicului care utilizează experiența și cunoștințele dobândite pentru a produce, a inventa idei originale. W. Taylor distinge șase feluri de creativitate: creativitate procesuală - modul în care este văzută lumea, felul de a gândi; - creativitatea de produs - dobândirea unor abilități pentru anumite domenii; - creativitatea inovativă - găsirea unor soluții geniale; - creativitatea inventivă - generează noi metode; - creativitatea emergentă - inventarea unor legi, principii noi. În literatura de specialitate se regăsesc numeroase ierarhizări a acestora. M. Zlate stabilește patru categorii de factori: factori interiori structurali (intelectuali, afectiv-motivaționali, de personalitate); factori exterior-conjuncturali sau socio-culturali; factori psiho-sociali; socio-educationali (școala, familia, colectivele de muncă).

Maria Moldoveanu stabilește două categorii principale de factori: factori interni (intelectuali, aptitudinali, motivaționali) și factori externi (de grup și de societate). Cea mai completă ierarhie a factorilor stimulatori ai creativității este considerată a fi a lui A. Munteanu în 1994. El vorbește de trei categorii mari de factori: factori psihologici care se împart în: Factori intelectuali: gândirea divergentă, gândirea convergentă și stilul perceptiv. factori nonintelectuali: motivația, afectivitatea, caracterul, temperamentul. Aptitudini speciale Factori biologici: ereditatea indică nivelul până la care se poate dezvolta creativitatea înăscută, dar nu garantează atingerea ei. Uneori, creativitatea poate fi blocată sub influența diferiților factori. Blocajele creativității sunt: culturale pe de o parte, indivizii care se comportă diferit sunt sancționați de ceilalți, iar pe de altă parte se acordă o atenție sporită raționamentelor în detrimentul imaginației, fanteziei; emoționale teama de necunoscut, teama de critică; perceptivă incapacitatea de a face diferența între faptă și problemă, cauză și efect; relația individului cu grupul lipsa de comunicare, izolarea, lipsa de autenticitate.

Cea mai mare responsabilitate, în a stimula creativitatea și a elimina blocajele, revine școlii. Pentru a stimula creativitatea elevilor, trebuie urmărite următoarele direcții: descoperirea potențialului creativ al elevilor; crearea mediului propice pentru desfășurarea activității creatoare; dezvoltarea competențelor de comunicare care să-i permită individului să-și facă cunoscută creația; valorificarea adecvată a talentelor individului; comportamentul creator să se

desfășoare sub auspiciile eticului. Aspirația spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care să combată blocajele și să stimuleze exprimarea liberă, găsirea soluțiilor originale. Cea mai răspândită metodă este brainstorming.

Metoda are ca scop emiterea unui număr cât mai mare de soluții, privind modul de rezolvare a unei probleme. Calea de obținere a acestora este stimularea creativității la nivelul grupului, într-o atmosferă neînhibitoare. Explozia stelară este o metodă ce se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme. Există o stea mare pe care se scrie ideea centrală. Pe cinci stelute se scrie câte o întrebare de tipul CE?, CINE?, UNDE?, DE CE?, CÂND?. Cinci elevi extrag câte o întrebare. Fiecare elev din cei cinci își alege 3-4 colegi, organizându-se în cinci grupuri. Grupurile formulează întrebările, le lipesc în jurul steluței mari, iar celelate grupuri răspund la ele.

Lecția “*Vizită*” de I.L. Caragiale. Grupul de elevi este împărțit în 5 echipe. Pe tablă se afișează o stea mare cu cinci colțuri care cuprinde întrebările :CINE?, CE?, UNDE?, DE CE?, CÂND?. În interiorul stelei este scrisă tema: *Comportamentul lui Ionel*. Pe cinci stelute mici sunt scrise aceleași întrebări. Reprezentantul fiecărei echipe extrage o steluță mică ce cuprinde una din întrebările de mai sus. Timp de câteva minute fiecare echipă formulează întrebări legate de purtarea lui Ionel care vor începe cu acele cuvinte extrase.

La expirarea timpului, liderii revin în jurul stelei mari și lipesc întrebările obținute.

Ceilalți, din celelalte echipe, răspund la întrebări și notează răspunsurile.

Metoda pălăriilor gânditoare este o tehnică interactivă, de stimulare a creativității participanților, bazată pe interpretarea de roluri, în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare. Culoarea pălăriei definește rolul: alb – obiectivitate, roșu – perspectiva emoțională, galben – gânditorul, verde – creativitate, albastru – arbitrul discuției, negrul – criticul. Exemplu: Lecția *Vizită*, I.L. Caragiale Elevii sunt împărțiți în șase echipe. Reprezentantul fiecărei echipe va primi o pălărie și o fișă cu două sarcini de lucru. Pălăria albă – Povestitorul: Prezentați câteva date despre Caragiale., realizați în 8-10 rânduri rezumatul operei.; Pălăria roșie – Psihologul: .Imaginați-vă că sunteți unul dintre personajele operei. Cum ați prezenta întâmplările?, Ce v-a plăcut cel mai mult din această operă?; Pălăria galbenă – Gânditorul: . Imaginează-ți alt final al textului. Ce s-ar fi întâmplat dacă mama descoperea că Ionel a pus dulceață în pantofii musafirului?; Pălăria verde – Creatorul: Care sunt calitățile lui Ionel?, Cum s-ar fi comportat Ionel dacă ar fi fost un copil educat?; Pălăria neagră – Criticul: Cu ce fapte din text nu sunteți de acord?, Ce nume ați fi dat personajelor , dacă ați fi fost voi scriitorul? De ce?; Pălăria albastră – Moderatorul: Care a fost intenția autorului scriind această operă?, Care este învățătura desprinsă din text? Fiecare echipă va da răspunsurile la întrebările primite pe o foaie de flipchart, apoi reprezentantul va prezenta oral munca echipei.

Educația artistică reprezintă mijlocul de educare a creativității generale. Dezvoltând sensibilitatea și receptivitatea copilului pentru diverse materiale și pentru particularitățile lor, pentru perceperea lumii înconjurătoare și corelarea fenomenelor percepute, copilul învață cu timpul să folosească acele aptitudini și în alte domenii.

Sensul curent al creativității la elevi este acela de potențial creativ, de factori sau capacități aptitudinale predictive pentru performanțele de mai târziu. Este vorba de capacitatea elevului de a acționa independent, atât pe plan mintal cât și pe plan practic, ca o premisă și un prim pas pe calea obținerii unor produse, în care independența actului să garanteze originalitatea soluției. Școlarii mici posedă o creativitate naivă și efervescentă. Pe măsura dezvoltării operațiilor mintale și a capacității logice, aceștia vor înțelege realitatea obiectivă și naivitatea fanteziei înregistrează o scădere bruscă. La aceasta contribuie și sistemul de cerințe școlare, focalizate predilect spre o abordare logică, ca și sistemul de evaluare care descurajează și sancționează modalitățile neuzuale de rezolvare a problemelor.

Mediul familial joacă și el un rol foarte important, putând favoriza din fragedă copilărie dezvoltarea creativității. Familia trebuie să atragă atenția copiilor asupra tuturor fenomenelor, stimulând astfel propriile lor observații, să le permită să vadă, să pipăie, să audă ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător.

Creativitatea elevilor din ciclul primar este o premiză esențială și necesară pentru activitatea de creație autentică a omului matur, care reprezintă momentul final al unui lung proces de valorificare a resurselor existente și consolidate pe parcursul formării individului, în care școala are un rol hotărâtor.

Bibliografie:

Nicola, Gr., *Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ*, E.D:P, București, 1981.

Roșca Al., *Creativitate generală și specifică*, Ed. Academiei Române, București, 1981.

Pilonii de rezistență ai educației

Ioana-Adriana Bodea

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNTANA

Educația este activitatea psihosocială proiectată la nivelul finalităților pedagogice care vizează realizarea funcției centrale de formare – dezvoltare permanentă a personalității umane prin intermediul unor acțiuni pedagogice structurate pe baza corelației subiect / educator – obiect / educat.

Societatea contemporană se confruntă cu probleme precum: creșterea în cifre a numărului analfabeților, a șomerilor; degradarea stării de sănătate a populației; degradarea mediului înconjurător și a resurselor naturale; degradarea stării de sănătate a populației; absenteismul; analfabetismul. Analfabetismul este una dintre cele mai grave probleme. Analfabeți sunt cei care nu știu să citească, nu știu să scrie și cei care au deficiențe în cunoștințele și deprinderile de bază(

analfabetism funcțional). Datorită expansiunii tehnologice și a internetului se poate vorbi și despre analfabetism computerial.

Educația nu poate face totul și nu poate fi supraestimat potențialul acesteia pentru ameliorarea problemelor, fiind necesară o acțiune conjugată cu instituțiile din comunitate și de asemenea cu familia și Biserica. Școala, familia și comunitatea sunt cei trei piloni de rezistență ai educației.

Rolul educației în ameliorarea problemelor lumii contemporane este educarea tinerei generații în spiritul respectării diversității, a protejării mediului; formarea priceperilor și deprinderilor de acțiune controlată și de intervenție.

Una din cele mai grave probleme cu care se confruntă învățământul școlar este abandonul școlar. Dacă înainte de 1989 rata abandonului școlar era foarte scăzută, imediat după schimbarea regimului și trecerea la democrație s-a constatat că elevii tind tot mai mult să părăsească băncile școlii. Ei au fost încurajați și de atitudinea părinților pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanția asigurării unui loc de muncă. Mai mult, migrarea forței de muncă spre țările din Uniunea Europeană îi afectează tot mai mult pe elevi, care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați în grija unor rude sau apropiați, ale căror control și influență asupra copiilor sunt superficiale, cu efecte directe asupra stării comportamentale și situației școlare.

De asemenea în mediul rural, abandonul școlar crește iarna, în condițiile lipsei sursei de subzistență și din cauza lipsei hranei sau hainelor necesare dar și vara copiii își urmează părinții la muncă abandonând școala.

În prezent, societatea românească resimte absența culturii civice, a educației sentimentului colectivității, a respectului față de lege, toate promovate de o disciplină comună recunoscută ca necesară.

Școala, familia și comunitatea sunt cei trei piloni de rezistență ai educației, iar între acestea pendulează copilul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituțiile sociale interesate direct sau tangențial de domeniul educației copilului de vârstă școlară și să stabilească relații de cooperare și colaborare. Ea contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă.

Totodată școala face posibilă participarea grupurilor și colectivităților la viața publică, elaborarea și luarea deciziilor. Schimbul de informații favorizează interacțiunea socială și permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluționarea problemelor care îi privesc. Personalitatea educatorului este "izvorul și reglatorul" actului educativ și că scopul formal al educației moral –civice nu poate fi altul decât acela al formării omului destoinic a se conduce singur pe calea binelui, a adevărului, a dreptății și a frumosului. Conturarea profilului moral al individului și moralitate se obțin cu fapta, nu cu vorba și, în nici un caz cu indiferență, fără angajarea educatorului. Este nevoie de reacții și atitudini deschise, exprimate în beneficiul celui educat.

Educatorul va trebui , apreciază Spencer , să –și arate pe față cu vorba și cu fapta , mânia și indignarea pentru abateri , bucuria și satisfacția în caz de bună purtare. Elevul să nu fie , însă , lipsit de dragoste ,de afecțiune.

Pentru a deveni om cu adevărat , pentru a se cunoaște și domina pe sine , omul trebuie să caute să –și satisfacă trebuințe psihosociale specifice , cum sunt nevoia de identitate, de apartenență la grup , de acceptare și apreciere din partea celorlalți , nevoia de statut și de participare.

În vederea asigurării depline a protecției copiilor , Codul Familiei precizează caracterul drepturilor părintești subliniind că părinții exercită drepturile lor în interesul copiilor, indisolubil legate de interesele societății democratice.

Andre Berge spunea că ”Mediul familial îl satisface pe copil în măsura în care răspunde trebuințelor sale elementare , adică în măsura în care este un mediu afectiv și protector , dublă condiție indispensabilă pentru ca ființa tânără să învețe să se construiască pe sine , să se situeze în raport cu ceilalți efectuând , fără pericol , primele sale experiențe sociale și sentimentale.“

Creșterea copiilor constituie pentru părinți nu numai o datorie față de copil, dar și o sarcină față de comunitate.

Accesul la educație al copiilor provenind din familii sărace este o problemă atât de natură educațională, cât și socio-economică. Cu alte cuvinte, cauzele pentru care acestor copii le este îngăduit accesul la educație sunt în egală măsură legate de disfuncțiile din sistemul educațional, cât și de problemele de natura socio-economică, pornind de la imposibilitatea asigurării hranei zilnice și a pachetelului pentru școală, a îmbrăcăminte și încălțămintei adecvate fiecărui anotimp și terminând cu cheltuielile educaționale care depășesc cu mult posibilitățile părinților, care sunt confrunțați astfel cu o situație paradoxală, în care beneficiile materiale condiționate de frecventarea școlii sunt cu mult sub costurile educaționale pe care le presupune participarea școlară.

Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituțiile sociale interesate direct sau tangențial de domeniul educației copilului de vârstă școlară și să stabilească relații de cooperare și colaborare. Ea contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă .

În urma acestor fapte copiii au început să vină la școală, iar situația lor la învățatură a început să se îmbunătățească. Este necesar ca toate instituțiile din comunitate să se implice în formarea - dezvoltarea personalității copilului.

În cazul etniei rome, cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor dezvăluie fața necunoscută sau nebănuite a existenței membrilor ei. Copiilor le conferă identitatea și apariția la neam la rudă mândria de descendenți ai poporului lor răspândit prin nenumărate teritorii se creează o unică pozitivă, adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor a unor meserii meșteșugărești cântece și dansuri, credințe și legi nescrise, costumații, vorbire, umor și trăirile.

Comunitatea este cea care oferă mediul prielnic pentru desfășurarea unor activități extracurriculare: vizite la muzee , expoziții ; vizionarea de filme , spectacole ; excursii și vizite

organizate în oraș sau în afara orașului ; însoțirea elevilor la concursuri școlare , festivaluri artistice ; simpozioane, seminarii având ca temă relațiile școală – familie – comunitate.

Valoarea educației crește într-o lume în care schimbările s-au accelerat simțitor , într-o societate a opțiunilor individuale și sociale multiple , marcată de o multitudine de tranziții , de naturi diferite .Educația este somată să răspundă provocărilor unei lumi a societăților și indivizilor în derută , o lume în care s-au pierdut și se pierd repere , sisteme de referință , iar sistemele etice se află în criză. Ea trebuie să construiască drumuri noi pentru speranță , prin formarea unor cadre cât mai flexibile , a unor capacități și comportamente capabile să facă față schimbării permanente și să adapteze elevul la incertitudine și complexitate . Școala este chemată să contribuie decisiv la reconstrucția spirituală , la redefinirea unor noi sisteme de valori.

Educația răspunde atât cererii sociale cât și nevoilor și aspirațiilor individuale . Presupune eliberarea de energii lăuntrice și depășirea , prin împlinirea armonioasă și creatoare , a insecurității , inferiorității și dependenței pe care le poate simți ființa umană într-o societate aflată în schimbare rapidă.

Putem afirma că școala, comunitatea au caracter intermediar, menirea lor fiind de a se converti în autoeducare, ajutând dezvoltarea personalității evolutive a elevului. Elevul va fi privit ca partener în acțiunile școlii, comunității. Comunitatea are așadar un rol important alături de școală și familie în educația elevului.

BIBLIOGRAFIE

Binchiciu, Viorel; Curetean, Ana; Herlo, Dorin; Ilica, Anton; Uzum, Corina – „O PEDAGOGIE PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR”- , Editura Universității „Aurel Vlaicu” , Arad, 2005;

Cristea, Sorin- „DICȚIONAR DE PEDAGOGIE” - , Litera Educațional Chișinău, 2002;

Stoica, Marin- „PEDAGOGIE ȘI PSIHOLOGIE” – Editura „Gheorghe Alexandru” , Craiova, 2002.

Fantezie de Craciun

Alice Tolan

Gradinita Pp Palatul Fermecat Arad

Mijloc de realizare: activitate practică

Scopul:

1. Valorizarea abilitatilor artistico-plastice ale copiilor și părinților lor;
2. Stimularea potentialului creativ al prescolarilor și al părinților;
3. Realizarea de aranjamente de Crăciun.

Obiectivele :

1. **Dezvoltarea spiritului colectiv al muncii;**
2. **Dezvoltarea spiritului de inițiativă și colaborare în realizarea unor lucrări colective;**
3. **Stimularea creativității, originalității și expresivității, prin abilități practice, desen, pictură.**

Activități propuse:

1. Aranjamente de Crăciun pentru a fi vândute la Târgul Caritabil al grădinișei "Să fim mai darnici , să fim mai buni"

Locul desfășurării: Grădinița „Palatul fermecat”, Arad

Participanți: prescolarii din Grupa Mare „Albinușel”, părinții copiilor, cadre didactice

Resursele:

1.
 1. Umane : prescolarii din Grupa Mare „Albinușele”, cadre didactice, părinți;
 2. Materiale : aparat foto, calculator, globuri de amporă, material textil roșu, brad fals, decorațiuni de Crăciun, aparat de lipit la cald.

Durata activității: 3h

Desfășurarea activității:

Copiii însoțiți de părinții lor au avut la dispoziție diverse materiale și sub îndrumarea cadrelor didactice și-au dat frau liber imaginației în realizarea aranjamentelor de Crăciun. Toate lucrările au fost originale, personalizate arătând creativitatea și fantezia copiilor și a părinților lor.

Lucrările au fost realizate curat, îngrijit și original.

Modalități de evaluare a activității:

1. Portofoliu/ album foto;
2. Aprecierile și impresiile exprimate de participanți.

Concluzii:

Acest gen de activități au ca și scop valorizarea abilităților artistico-plastice ale copiilor, stimularea potențialului creativ al prescolarilor, realizarea de lucrări originale și creative.

Preșcolarii au avut ocazia să-și valorifice ideile în lucrări originale, potrivit nivelului de dezvoltare al fiecăruia, dar și imaginației personale.

Ornamente pentru Târgul de Crăciun

Ioana Florentina Coroban

Grădinița Pp Palatul Fermecat Arad

Scopul:

1. Valorizarea abilităților artistico-plastice ale copiilor și părinților lor;
2. Stimularea potențialului creativ al prescolarilor și al părinților;
3. Realizarea de aranjamente de Crăciun în scopul vânzării pentru cauze caritabile.

Obiectivele :

1. Dezvoltarea spiritului colectiv al muncii;
2. Dezvoltarea spiritului de inițiativă și colaborare în realizarea unor lucrări colective;
3. Stimularea creativității, originalității și expresivității, prin abilități practice, desen, pictură.

Activități propuse:

1. Aranjamente de Crăciun pentru a fi vândute la Târgul caritabil al grădiniței "Să fim mai darnici, să fim mai buni"

Locul desfășurării: Grădinița „Palatul fermecat”, Arad

Participanți: prescolarii din Grupa Mare „Albinușel”, părinții copiilor, bunici, frați, cadre didactice

Resursele:

1.
 1. Umane : prescolarii din Grupa Mare „Albinușele”, cadre didactice, părinți, bunici, frați;
 2. Materiale : aparat foto, calculator, globuri de amporă, material textil roșu, brad fals, decorațiuni de Crăciun, aparat de lipit la cald.

Durata activității: 2h

Desfășurarea activității:

Copiii însoțiți de părinții lor au avut la dispoziție diverse materiale și sub îndrumarea cadrelor didactice și-au dat frau liber imaginației în realizarea aranjamentelor de Crăciun. Toate lucrările au fost originale, personalizate arătând creativitatea și fantezia copiilor și a părinților lor.

Lucrările au fost realizate curat, îngrijit și original.

Modalități de evaluare a activității:

- a. Portofoliu/ album foto;
- b. Aprecierile și impresiile exprimate de participanți.

Concluzii:

Acest gen de activități au ca și scop valorizarea abilităților artistico-plastice ale copiilor, stimularea potențialului creativ al prescolarilor, realizarea de lucrări originale și creative.

Prescolarii au avut ocazia să-și valorifice ideile în lucrări originale, potrivit nivelului de dezvoltare al fiecăruia, dar și imaginației personale.

Activitatea integrată

CONSTANTINA ARABELA POPA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNTANA

Activitatea integrată la clasa pregătitoare este o metodă modernă de predare care combină mai multe domenii de învățare (limbă și comunicare, matematică, arte, științe ale naturii etc.) într-un mod unitar, sub o temă sau un subiect comun. Scopul este să creeze o experiență educațională atractivă și să dezvolte competențe esențiale într-un mod natural, contextualizat și interdisciplinar.

Caracteristici ale activității integrate:

1. Centrată pe copil: Se ține cont de nevoile, interesele și nivelul de dezvoltare al elevilor.
2. Abordare interdisciplinară: Se combină cunoștințe și competențe din mai multe arii curriculare.
3. Activitate ludică: Copiii învață prin joc, explorare și activități practice.
4. Tematică: Activitățile sunt organizate în jurul unei teme relevante pentru copii, cum ar fi „Toamna”, „Animale domestice”, „Povestea mea” sau „Prietenia”.

Tema activității integrate : „Prietenii din natură”

Clasa pregătitoare

Domenii de dezvoltare integrate : Limba și comunicare (literație), Științe ale naturii, Arte vizuale.

Obiective :

Specific : Elevii vor învăța să recunoască și să numească animale domestice și sălbatice.

Măsurabil : Cel puțin 80% dintre elevi vor putea să descrie 2 caracteristici ale unui animal la finalul activității.

Atangibil : Activitățile sunt adaptate pentru nivelul clasei pregătitoare.

Relevant : Elevii vor dezvolta vocabularul și interesul pentru natură.

Timp : Activitatea se va desfășura în 50 de minute.

Material didactic :

Imagini cu animale domestice și sălbatice (cartonașe, planșe);

Fișe de lucru cu contururi de animale pentru colorat;

O cutie cu sunete (înregistrări cu sunete de animale);

Un covor educativ sau un joc de tip „board game” cu trasee pentru animale;

Proiector (opțional) pentru prezentări video.

Etapele activității

1. Joc de identificare a sunetelor: „Cine face muuu ?” (folosind cutia cu sunete).

Elevii vor asculta un sunet de animal și vor ghici cine scoate acel sunet.

2. Desfășurarea activității

- Discuție interactivă: Profesorul prezintă imagini cu animale și cere elevilor să descrie animalul (ce mănâncă, unde locuiește).

Întrebare deschisă: „De ce credeți că vaca este un animal domestic, iar vulpea unul sălbatic?”

- Activitate practică:

Elevii vor grupa imagini de animale în două categorii: domestice și sălbatice.

Vor asocia alimentele cu animalele respective (ex. iarba cu vaca, bananele cu maimuța).

- Elevii vor colora contururile unor animale.

Sarcină: „Desenează-l pe prietenul tău preferat din natură și spune de ce îți place.”

- Joc: „Traseul animalelor” (covor educativ sau board game) – fiecare copil mută o piesă și răspunde la întrebarea despre un animal.

3.Recapitulare: Elevii spun un lucru nou pe care l-au învățat.

4.Evaluare :

Observare directă (implicarea elevilor în discuții).

Fișele de lucru completate și desenul realizat.

Feedback verbal la finalul jocului.

Această activitate poate fi adaptată în funcție de nevoile clasei și resursele disponibile.

Activitățile integrate ajută copiii să înțeleagă lumea ca un întreg și să relaționeze mai ușor cunoștințele între ele, pregătindu-i pentru învățarea viitoare.

ROLUL CREATIVITĂȚII ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR INSTRUCTIV – EDUCATIVE, DAR ȘI A CELOR EXTRACURRICULARE

TITIANA CARMEN IONIȚĂ

Scoala Gimnaziala Sf.trei Ierarhi Sat Hanu Conachi Comuna Fundeni

Motto: „Spune-mi și o să uit. Arată-mi și poate o să-mi amintesc.
Implică-mă și o să înțeleg.” (proverb american)

Educația prin activități extrașcolare, jocuri educative, activități extracurriculare are ca scop identificarea, îmbogățirea și cultivarea aptitudinilor, talentelor, a unui stil de viață civilizat, stimularea comportamentului creativ în diferite domenii, transmiterea unor informații despre alte domenii, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediul, îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte și expresii din diferite domenii, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare, etc.

Cercetările psihopedagogice din ultimii ani au avut în atenție creativitatea, specialiștii preocupându-se de descifrarea tainelor ei, aceasta reprezentând "culmea" construcției psihologice a individului, fiind o formațiune complexă "produsă" de împletirea ingenioasă în cadrul personalității fiecărui individ a unor factori de natură diferită, aspect care îi asigură posibilitatea să răspundă în mod original diverselor solicitări exercitate din exterior. Ana Stoica afirmă că „fiecare persoană creatoare vine de fapt cu nota sa proprie, având o dominantă specifică, în funcție de înzestrarea sa, de experiența acumulată, de nivelul creativității, domeniul de manifestare și de multe alte condiții.”

G.W. Allport, în 1938, a introdus termenul de creativitate în literatura de specialitate, în urma înțelegerii faptului că „substratul psihic al creației este ireductibil la aptitudini și presupune o dispoziție generală a personalității spre nou, o organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate”.

Din punct de vedere pedagogic ne interesează mai mult creativitatea din perspectiva personalității, ca atribut fundamental al acesteia, aceasta fiind o dimensiune psihologică ce angajează întreaga personalitate, manifestându-se însă cu o intensitate diferită de la un individ la altul.

Un cadru didactic creativ este cel care asigură climatul favorabil pentru exprimarea ideilor proprii și creează oportunități pentru autoînvățare, încurajând gândirea și stimulând elevii să caute noi conexiuni între fenomene, să-și imagineze noi soluții pentru probleme, să asocieze imagini și idei, să realizeze "produse" spectaculoase cu resurse reciclate, etc.

În zilele noastre, creativitatea îți oferă multe șanse de reușită, atât în plan social și profesional, cât și în plan personal, nefiind o disciplină de studiu, ci o trăsătură complexă a personalității umane, care implică generarea unor idei, concepte noi sau asocieri ale minții creative.

Creativitatea debordantă a copilului reiese din întreaga sa activitate: jocurile pe care și le imaginează, desenele realizate pe orice suport (cu obiecte de scris pe tablă, hârtie; cu cretă pe asfalt), personajele fantastice pe care le inventează, cântecele inventate și fredonate și chiar cuvintele noi pe care tot ei le inventează, găsirea unor soluții ciudate pentru unele probleme. Aceste competențe de gândire creativă sunt produsul imaginației copilului, o resursă inepuizabilă ce se educă și dezvoltă odată cu vârsta.

Un învățător modern, va accepta inițiativa și spontaneitatea, creativitatea elevului, dar va "dirija", îndruma discipolii, existând relații de cooperare între profesor și elev, acesta fiind elementul esențial al învățământului actual.

Cercetările din domeniul creativității au concluzionat că există două categorii de factori care influențează acest proces la copii: factorii interni, care țin de trăsăturile de personalitate, interesele copiilor, temperamentul, abilitățile de învățare și factorii externi ce țin de mediul în care aceștia trăiesc: familie, școală, anturaj. Cunoscând aceste aspecte, ca și cadre didactice putem pune în valoare acele elemente importante care să stimuleze creativitatea copilului. Acestea pot fi:

- aprofundarea domeniului/domeniilor de care copilul este interesat – în momentul în care el va asimila date noi despre lucrurile care-i fac plăcere va fi capabil să producă idei noi, creative;
- învățarea în manieră creativă – constă în folosirea unor materiale neconvenționale, descoperirea unor asocieri inedite între noțiunile pe care le are de învățat, inventarea unor tehnici personale de memorizare sau chiar a unor jocuri de memorie, toate acestea având rolul de a-l ajuta pe copil să privească învățarea ca pe un fapt plăcut și să se obișnuiască să vadă sarcinile școlare într-un mod inedit;
- determinarea și activarea comunicării și capacității de a lua decizii – adresarea unor întrebări copiilor atunci când suntem într-o situație excepțională și trebuie să luăm decizii importante cu scopul de a-i implica în rezolvarea problemelor ivite (ex.: Cum am putea face acest lucru?, Tu cum vezi rezolvarea acestei probleme?);
- îndrumarea copiilor către artele plastice – activitățile artistice sunt ideale pentru stimularea creativității copiilor, chiar în cazul în care aceștia nu sunt talentați, pictura, desenul, fotografia, sculptura fiind îndeletniciri care-i pun pe învățăcei în situația de a crea ceva nou sau de a privi lucrurile dintr-o perspectivă diferită;
- cunoașterea modului de lucru al copiilor – sunt elevi care nu lucrează în perechi/echipă, preferă să petreacă timpul singuri și le va fi foarte greu să vină cu idei noi într-un grup și se vor descurca mai bine solitari, iar alții sunt comunicativi, le place să petreacă timpul împreună cu prietenii și lucrează mult mai bine în echipă, punându-și în valoare creativitatea;
- dezvoltarea capacităților sociale ale elevilor, de intercomunicare și toleranță reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt, dar și dezvoltarea competențelor inteligenței lingvistice, inteligenței logice și inteligenței interpersonale – folosirea metodelor moderne (cvintet, pălăriile gânditoare, explozie stelară, brainstorming, ciorchinele, diamantul, etc.);
- frecventarea unor ateliere de creație pentru copii – aceste ateliere le oferă copiilor ocazia de a participa la diverse activități ce le dezvoltă creativitatea și îi ajută să descopere noi domenii artistice.

Nu trebuie uitat că familia are un rol foarte important în stimularea creativității copilului, putând favoriza încă din fragedă pruncie dezvoltarea acesteia prin implicarea pruncului în observarea tuturor fenomenelor. Membrii familiei îi pot încuraja pe copii să facă propriile observații, să pipăie, să audă, să vadă ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător și nu numai. „Creativitatea nu este nici pură imitație sau memorare, nu este nici accident – atunci când copilul face o greșeală sau un anume înțeles și o anume valoare – și nu înseamnă nici gândire bizară ieșită din comun și necontrolată.” (Amabile T. M., 1997, p. 56)

Evidențiez un citat despre felul în care s-a manifestat creativitatea lui Einstein:
"Einstein a avut un talent deosebit de a încălca regulile (...). Nu a sfidat numai legile fizicii, ci a

disprețuit tradiții și a ofensat guverne. Faptul că nu a respectat regulile i-a produs multe neajunsuri, dar dorința curajoasă de a sparge orice regulă a reprezentat miezul geniului său. Einstein a fost un mare rezolvitor de probleme, pentru că a nesocotit regulile într-un stil minunat. Geniile au caracteristica aceasta, care însă poate fi deprinsă și exersată. Putem gândi cu toții ca Einstein, cu condiția să învățăm să încălcăm regulile". ("Cum să gândești ca Einstein" de Scott Thorpe)

Exemple din activitățile noastre "creative" din cadrul unor ateliere: covorașe, căciulițe, hrănitore pentru păsări, ghetuțe, pictură pe lemn, pictură folosind tehnica prin suflare, etc.

Bibliografie:

1. Amabile, Teresa M., „Creativitatea ca mod de viață“ (Ghid pentru profesori și părinți), Editura Știință și Tehnică, București, 1997;
2. Clinciu, A., „Creativitatea“ în vol.: Pregătirea psihologică, pedagogică și metodică a profesorilor, Editura Universității Transilvania, Brașov, 2001;
3. Roco, M., Creativitate și inteligență emoțională, Editura Polirom, Iași, 2001;
4. Roșca, Alexandru - "Creativitatea generală și specifică", Ed. Academiei, București, 1981;
5. Stoica, A. „Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare“, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.

Creativitatea, pilon al procesului educativ

Ionela Petronela Eliza Dunavatu

Scoala Gimnaziala Suatu Com. Suatu

Creativitatea joacă un rol foarte important în procesul de învățare, mai ales în primii ani de școală, când copiii descoperă noi abilități, pasiuni și moduri unice de explorare a lumii ce îi înconjoară.

Clasa I este treapta școlarității care are ca obiectiv principal acumularea cunoștințelor de bază, precum cititul, scrisul sau calculele matematice, dar și dezvoltarea gândirii critice, capacității de găsim a unor soluții inovatoare și a imaginației. Gândirea liberă și exprimarea într-un mod autentic se pot dezvolta prin activități interactive, jocuri libere, artă și proiecte care să le dezvolte creativitatea.

Activitățile creative întreprinse în cadrul procesului educațional pe parcursul clasei I, de la pictură și modelaj, la povestiri și joc de rol, nu reprezintă doar un beneficiu, ci o necesitate, acestea asigurând dezvoltarea imaginației, a abilităților de comunicare și colaborare și a încrederii în sine.

Pilonii principali care pot contrui un mediu de dezvoltare și exprimare a creativității în jurul copiilor sunt părinții și cadrele didactice. Acestora le revine sarcina de a crea un mediu care

să încurajeze curiozitatea și experimentarea, unde greșelile sunt privite ca oportunități de învățare, iar ideile copiilor sunt apreciate și încurajate.

În cadrul formal al procesului educativ, în sala de clasă, creativitatea se poate integra în orice arie curriculară și domeniu de studiu. Spre exemplu, o oră de matematică poate include activități de rezolvare a problemelor prin joc, iar o lecție la ora de comunicare în limba română poate să devină un prilej de a inventa povești captivante.

Ca exemplu concret de activitate care include utilizarea creativității în sala de clasă, avem „Călătorie pe o insulă magică”. Această activitate îmbină povestirea, colaborarea și desenul pentru a dezvolta imaginația, exprimarea verbală și creativitatea elevilor. Obiectivele principale ale activității sunt: stimularea imaginației prin crearea unui scenariu fantastic, dezvoltarea abilităților de exprimare orală și scrisă, consolidarea colaborării și a lucrului în echipă.

Activitatea debutează cu introducerea elevilor într-o lume fantastică, cadrul didactic prezentând începutul unei povești imaginare: „Astăzi ne pregătim să pășim într-o lume fantastică. Se spune că există o insulă magică pe care nimeni nu a mai pășit, însă, voi sunteți exploratori curajoși și aveți misiunea de a o descoperi. Cum credeți că arată această insulă? Cine trăiește acolo? Ce aventuri v-ar putea aștepta?”

Următoarea etapă a lecției se realizează pe echipe de 3-4 elevi, aceștia primind foi, creioane colorate și alte materiale simple, cu ajutorul cărora vor desena insula magică, animalele și locuitorii acesteia, plante fantastice și alte elemente imaginate de ei. Fiecare grup își prezintă insula, explicând ce au desenat și creând o poveste scurtă despre cum au ajuns acolo. Cadrul didactic poate încuraja detalierea ideilor prin intermediul întrebărilor suport („Ce mănâncă locuitorii acestei insule?”, „Ce animale de companie au?”, „Cum se deplasează locuitorii insulei voastre?”).

În etapa de reflecție și feedback, elevii vor discuta despre experiență, ce anume le-a plăcut la activitate, ce li s-a părut dificil, ce idei li s-au părut interesante la proiectele colegilor lor. În această etapă se pune accentul pe diversitatea ideilor și pe încurajarea creativității elevilor.

Această activitate se poate extinde transdisciplinar și poate fi inclusă la ora de matematică și explorarea mediului unde se pot realiza calcule matematice, rezolvări de probleme și discuții despre animale și plante, spre exemplu: „Pe insula echipei 1, locuitorii au cules 17 fructe, iar pe insula echipei 2, locuitorii au cules cu 2 fructe mai mult. Câte fructe au cules locuitorii insulei echipei 2?”, „Haideti să privim acest animal din insula magică a echipei 3. Cine îmi poate spune părțile componente ale corpului acestuia?”.

Activitatea le oferă elevilor ocazia să își exprime ideile într-un mod creativ, să colaboreze și să își dezvolte abilități importante, toate într-un mediu sigur și stimulat. De asemenea, învățătorii pot adapta tema pentru a include alte obiective operaționale sau pentru a răspunde intereselor specifice ale clasei.

Fiind privită ca piatră de temelie a unui proces educațional modern, creativitatea nu este doar un instrument de predare, ci un întreg proces prin intermediul căruia se formează adulți inovatori și adaptabili.

Creativitatea în orele de matematică la ciclul primar

Maria Lucia Păun

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Orasul Boldesti-scaeni

Matematica, adesea considerată o disciplină abstractă și uneori dificil de înțeles pentru elevii din ciclul primar, poate fi transformată într-o experiență fascinantă și accesibilă atunci când este predată cu creativitate. La acest nivel, scopul educațional nu este doar de a învăța tehnici și proceduri matematice, ci de a stimula gândirea critică, curiozitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor. Prin utilizarea unor metode inovative, jocuri, tehnologie și abordări interdisciplinare, elevii pot învăța matematică într-un mod activ și plăcut. Aceste abordări pot face matematica mai atractivă și mai relevantă pentru viața lor de zi cu zi.

Importanța creativității în predarea matematicii

Creativitatea în predarea matematicii nu se limitează doar la aspectul artistic sau ludic, ci include și găsirea unor metode variate de a prezenta concepte matematice, astfel încât acestea să fie mai accesibile și mai ușor de înțeles de către elevi. Creativitatea permite adaptarea lecțiilor la diferite stiluri de învățare și la ritmuri de învățare diverse, asigurându-se astfel că toți elevii sunt implicați activ în procesul educativ. De asemenea, creativitatea sprijină dezvoltarea unor abilități de gândire independentă și de rezolvare a problemelor, ceea ce este esențial nu doar în matematică, dar și în alte domenii ale vieții.

Metode creative de învățare a matematicii

1. Învățarea prin jocuri matematice

Jocurile educaționale sunt un mod excelent de a introduce concepte matematice într-un cadru distractiv și interactiv. Ele contribuie la dezvoltarea abilităților matematice fundamentale, cum ar fi numărarea, adunarea, scăderea, recunoașterea formelor geometrice, precum și la învățarea de noi concepte

Exemplu: „Bingo matematic”

Un joc de „bingo matematic” este un exemplu de activitate care poate fi folosită pentru consolidarea cunoștințelor de adunare și scădere. În locul numerelor tradiționale de pe cartonașele de bingo, elevii primesc rezultate ale unor calcule (de exemplu, $5 + 3$, $9 - 5$, etc.), iar

în loc de a le extrage pe rând dintr-o pungă, profesorul prezintă probleme matematice. Câștigător este elevul care rezolvă corect toate problemele și acoperă toate căsuțele de pe cartonașul său.

Exemplu: „Tangramul”

Tangramul este un alt exemplu de joc care ajută elevii să învețe geometria și să dezvolte abilități de rezolvare a problemelor. Acesta constă în 7 forme geometrice care pot fi aranjate pentru a crea diferite imagini. Elevii pot experimenta crearea de diverse forme și pot învăța despre simetrie, arii și perimetre. Tangramul îi ajută pe elevi să vizualizeze și să înțeleagă mai bine relațiile dintre formele geometrice.

1. Probleme deschise și învățare prin explorare

În loc să li se prezinte soluții clare și definitive, elevii pot fi încurajați să exploreze soluții multiple ale unei probleme și să discute despre diversele metode de rezolvare. Această abordare dezvoltă gândirea critică și capacitatea de a gândi în mod independent.

Exemplu: Problema deschisă

„Ai 5 prieteni și vrei să împărți 10 bomboane între ei. Cum ai putea împărți bomboanele astfel încât fiecare să primească un număr egal? Ce alte modalități de împărțire crezi că ar fi posibile?” Această problemă stimulează discuții despre fracții, împărțiri și modalități de a rezolva o situație din viața reală. Elevii vor explora diverse soluții și vor înțelege mai bine conceptele de divizare.

1. Utilizarea tehnologiei în predarea matematicii

Tehnologia joacă un rol important în stimularea creativității în educație. Platformele digitale, aplicațiile și software-urile educaționale pot transforma lecțiile de matematică într-o experiență interactivă și captivantă, iar elevii pot învăța prin jocuri, simulări și activități vizuale

1. Integrarea matematicii cu alte domenii ale educației

Matematica nu trebuie să fie predată izolat, ci poate fi integrată cu alte domenii ale educației, cum ar fi științele, artele vizuale sau muzica. Această abordare interdisciplinară ajută elevii să înțeleagă cum matematica se aplică în lumea reală și cum se conectează cu alte domenii.

Exemplu: Matematica și artele vizuale

Elevii pot învăța geometria prin crearea de lucrări de artizanat. De exemplu, prin utilizarea de forme geometrice (triunghiuri, pătrate, cercuri), elevii pot crea mozaicuri sau desene abstracte. Aceasta le permite să înțeleagă mai bine concepte precum simetria, proporțiile și raporturile.

Exemplu: Matematica și muzica

Ritmul muzical poate fi folosit pentru a explora concepte de fracții. De exemplu, o notă întreagă poate fi împărțită în patru părți sau în opt optimi, iar elevii pot învăța cum să

recunoască și să aplice aceste fracții în practică. Această activitate ajută elevii să înțeleagă relațiile dintre fracții într-un mod practic și distractiv.

1. Încurajarea gândirii critice și a rezolvării de probleme

Un alt aspect esențial al creativității în matematică este încurajarea elevilor să gândească critic și să abordeze problemele din diverse unghiuri. Acest lucru le dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor, gândire logică și înțelegere profundă a conceptelor matematice.

Exemplu: Proiecte de rezolvare a problemelor

Elevii pot lucra împreună pentru a rezolva probleme complexe. De exemplu, să rezolve un proiect în care trebuie să calculeze câtă vopsea este necesară pentru a vopsi o cameră, având în vedere dimensiunile camerei și costurile. Aceste proiecte ajută elevii să aplice concepte matematice în viața reală și să colaboreze pentru a găsi soluții.

Creativitatea în învățarea matematicii la ciclul primar este esențială pentru dezvoltarea abilităților matematice ale elevilor și pentru a le stimula curiozitatea și dorința de a explora. Prin utilizarea de jocuri, proiecte interdisciplinare, tehnologie și metode de învățare activă, profesorii pot face matematică mai interesantă și mai accesibilă. Aceste abordări contribuie nu doar la învățarea corectă a conceptelor matematice, ci și la dezvoltarea gândirii critice, a abilității de rezolvare a problemelor și a colaborării între elevi.

Bibliografie

1. Bădica, M. (2019). *Matematica prin joc și creativitate*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. Mărculescu, D. (2018). *Matematica în învățământul primar – abordări inovative*. Editura Universitară.
3. Kagan, S. (2015). *Cooperative Learning: Resources for Teachers*. Kagan Publishing.
4. National Council of Teachers of Mathematics (NCTM). (2014). *Principles to Actions: Ensuring Mathematical Success for All*. NCTM.
5. Păunescu, M. (2021). *Matematica creativă în școala primară*. Editura Științifică.

Metode activ-participative în dezvoltarea socio-emoțională la preșcolari

DELIA MURESAN

Grădinița Cu Program Prelungit Paradisul Piticilor Dej

Educația socio-emoțională cuprinde totalitatea activităților de învățare care conduc la dobândirea experienței individuale de comportare socială și emoțională, la formarea competențelor emoționale și sociale ale individului. Copilul trebuie pregătit pentru viață. Trebuie să avem în vedere educarea acelor detalii emoționale și abilități sociale – care să-l ajute pe acesta

să facă față încercărilor, să le analizeze, să învețe din ele, să le depășească și să nu se lase învins de un eșec.

METODA „PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE” este o tehnică de stimulare a copiilor să comunice colegilor informații cunoscute, dar și noi informații pornind de la ceea ce cunosc, să – și exprime gândurile și sentimentele trăite. Copiii sunt liberi să spună ce gândesc, ce simt, dar să fie în acord cu rolul pe care-l joacă. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul. Pentru a genera mai multe idei este bine ca tot grupul să poarte aceeași pălărie.

TEMA: „Scufița Roșie”, de Frații Grimm

Categoria de activitate: Educație pentru societate

Metode și procedee: povestire, convorbirea, metoda pălăriilor gânditoare, metoda ciorchinului

Mijloace didactice: pălării de culori diferite: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru.

Etape:

1. Se formează 6 grupuri copii.
2. Se împart pălăriuțele gânditoare.
3. Se prezintă de către educatoare o situație cât mai concis formulată pentru a fi înțeleasă de copii.
4. Copiii dezbate situația/ cazul expus ținând cont de culoarea pălăriei care definește rolul.

Desfășurare:

- Pălăria **Albă** este povestitorul, cel care redă pe scurt conținutul textului, exact cum s-a întâmplat acțiunea, este neutru- informează.
- Pălăria **Albastră** este liderul, conduce activitatea, o caracterizează pe Scufița Roșie în comparație cu lupul; e veselă, prietenoasă, bună la suflet, gata să sară în ajutor, dar neascultătoare, în timp ce lupul este rău, lacom, șiret, prefăcut. Arată ceea ce se întâmplă când sfaturile părinților nu sunt ascultate.
- Pălăria **Roșie** își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, nu se justifică, spune ce simte. Arată cum Scufița Roșie își iubea mama și bunica, de care a ascultat întotdeauna. Ea iubește florile, animalele, se joacă cu ele în natură, îi este milă de bunică, este bucuroasă când vânătorul le salvează, este supărată pe lup pentru ceea ce a făcut.
- Pălăria **Neagră** este criticul, reprezintă aspectele negative ale întâmplărilor, exprimă doar judecăți negative. Identifică greșeli. Critică atitudinea Scufiței Roșii: trebuia să asculte sfaturile mamei, trebuia să ajungă repede la bunica bolnavă. Nu trebuia să aibă încredere în animale, nu trebuia să spună intențiile ei, este supărată pe vicleșugul lupului.
- Pălăria **Verde** este gânditorul, care oferă soluții alternative, idei noi. Acordă variante Scufiței Roșii; dacă dorea să ofere flori trebuia să ceară mamei să cumpere un buchet de flori, dacă dorea să culeagă flori, trebuia să o roage pe mama să o însoțească în pădure sau să o întrebe dacă are voie. Lupul o putea ajuta să culeagă mai repede flori sau ciuperci pentru bunica.

- Pălăria **Galbenă** este creatorul. Găsește alt final textului. Scufița Roșie putea să refuze să meargă la bunica, știind că trece prin pădure; ea nu ascultă de lup, lupul i-arată Scufiței Roșii drumul cel mai scurt până la bunica, animalele din pădure o sfătuiesc să nu asculte de lup.

Utilizând apoi **Metoda Ciorchinului**, preșcolarii vor sistematiza emoțiile și sentimentele trăite de personajul principal, Scufița Rosie, pe parcursul aventurii ei spre bunica.

BIBLIOGRAFIE:

1. Pintilie, E., „Jocuri didactice pentru educarea limbajului” – ghid metodic, Ed. Apolonia Iași, 1999.
2. Glava, A. (coord.), Tătar, L. (coord.), Chiș, O. (coord.), Chiș, V. (ref. Șt.).- “Piramida cunoașterii: repere metodice în aplicarea curriculumului”, Ed. Diamant, Pitești, 2014.
3. Breben, S., Gongea, E., (2002), Metode interactive de grup, Editura Arves, Craiova.

Cum stimulăm creativitatea elevilor din ciclul primar?

Andreea Magdalena Anton

Scoala Gimnazială Nr. 2 Orasul Boldesti-scaeni

Creativitatea este un proces, un act dinamic care se referă la abilitatea unei persoane de a gândi și face lucruri noi sau de a inova, de a aduce schimbări în modul în care abordează în mod tradițional o anumită problemă sau situație. Aceasta presupune folosirea imaginației și a flexibilității gândirii pentru a crea ceva nou.

În învățământul primar, când vorbim despre creativitate, ne putem referi atât la creativitatea care caracterizează cadrele didactice, cât și la creativitatea elevilor.

Creativitatea pedagogică, specifică cadrelor didactice, cuprinde modelul calităților necesare ale unui profesor pentru proiectarea și realizarea unor activități de predare-învățare-evaluare eficiente prin utilizarea capacităților sale de înnoire permanentă a activităților specifice din cadrul procesului instructiv - educativ. Creativitatea cadrelor didactice generează creativitate și în rândul elevilor pe care îi îndrumă. Mai mult decât atât, putem afirma ideea conform căreia creativitatea profesorilor și creativitatea elevilor se află într-o relație de legătură, condiționare și stimulare reciprocă.

În ceea ce-i privește pe elevi, creativitatea este considerată o caracteristică a supradotării intelectuale. Elevii superior înzestrați, apti de a genera idei și produse noi, dar și elevii, în general, își vor dezvolta și valorifica aceste potențialități cu ajutorul intervenției educaționale.

Experiența la catedră ne determină pe noi, profesorii, să abordăm activitățile didactice utilizând metode activ-participative în grup și individuale, întrucât acestea stimulează entuziasmul elevilor, implicarea, antrenarea și dezvoltarea potențialului creator.

Metode pentru stimularea creativității

Asaltul de idei sau *brainstormingul* este una dintre cele mai des utilizate metode pentru stimularea creativității. Potrivit specificului acestei metode, cantitatea generează calitatea. Metoda presupune exprimarea liberă a tuturor ideilor care le vin în minte elevilor în relație cu o anumită problemă propusă.

În ceea ce privește această metodă de stimulare a creativității, se fac următoarele recomandări:

- evitarea criticilor în emiterea ideilor;
- notarea tuturor ideilor noi, făcându-se doar observații și comentarii pozitive;
- extinderea cât mai mare a numărului de idei pentru a amplifica astfel șansele de apariție a soluțiilor noi și valoroase;
- valorificarea constructivă a ideilor altora prin reformularea și combinarea originală a lor, pentru sporirea disponibilității creatoare a grupului.

La final, ideile, care au fost consemnate cu fidelitate, se supun unei analize critice în vederea găsirii soluției adecvate la problema pusă.

Explozia stelară presupune notarea unei probleme în centrul unei steluțe cu 5 colțuri. În vârful fiecărui colț al steluței se scriu întrebări de tipul:

-Ce?

-Cine?

-Unde?

-De ce?

-Când?

Clasa de elevi se va împărți în 5 grupuri, corespunzătoare celor 5 întrebări, fiecare dintre acestea lucrând pentru elaborarea unei liste cu întrebări legate de problema dată. La sfârșit, se comunică întregii clase rezultatele muncii de grup. Opțional, se pot elabora răspunsuri.

Pe lângă faptul că metoda poate fi aplicată oricărei clase și unei palete vaste de domenii, aceasta constituie o sursă de noi descoperiri și de conexiuni între idei și informații.

Metoda Frisco constă în propunerea spre analiză a unei situații-problemă și stabilirea unor roluri specifice:

- conservatorul - care apreciază soluțiile vechi;
- exuberantul - care emite idei aparent imposibil de aplicat în practică;
- pesimistul - care pune accentul pe aspectele nefaste ale oricăror îmbunătățiri;
- optimistul - care găsește posibilități de realizare concrete, realizabile.

În urma dezbaterii colective, se vor formula concluziile și se vor sistematiza ideile emise.

Metodele amintite mai sus stimulează imaginația copiilor, facilitând dezvoltarea gândirii lor abstracte și a abilităților de rezolvare a problemelor. Totodată, acestea cultivă o atitudine pozitivă față de învățare și încurajează explorarea, elevii învățând să lucreze împreună, să își împărtășească ideile și să găsească soluții noi la problemele abordate.

Matematica poate fi o disciplină distractivă

Adriana Cuculeanu Munteanu

Școala Gimnazială Nr.2, Orașul Boldești-Scăeni

Matematica poate fi o materie fascinantă pentru elevi, mai ales dacă este predată prin metode interactive și distractive. La această vârstă, copiii sunt curioși și dornici să descopere lucruri noi, iar integrarea jocurilor și activităților creative poate transforma matematica într-o aventură captivantă.

Una dintre cele mai eficiente metode de a face matematica atractivă este utilizarea jocurilor educative. De exemplu, jocurile cu cartonașe numerice, puzzle-urile matematice sau concursurile de calcule rapide pot stimula gândirea logică și dezvoltarea abilităților de calcul mental. De asemenea, folosirea materialelor concrete, cum ar fi cuburile colorate, bețișoarele sau monedele, ajută copiii să vizualizeze conceptele matematice și să le înțeleagă mai ușor.

O altă modalitate de a face matematica plăcută este integrarea poveștilor și a personajelor amuzante în lecții. De exemplu, se pot inventa povești despre un detectiv care rezolvă mistere matematice sau despre un erou care trebuie să rezolve exerciții pentru a salva o comoară. Astfel, copiii devin implicați activ și sunt motivați să găsească soluții.

Activitățile practice, precum gătitul sau cumpărăturile simulate, pot fi de asemenea utile. De exemplu, elevii pot calcula ingredientele necesare pentru o rețetă simplă sau pot simula o sesiune

de cumpărături în care trebuie să adune bani și să dea restul corect. Aceste exerciții le oferă o aplicabilitate reală și le arată că matematica este prezentă în viața de zi cu zi.

Matematica nu doar că dezvoltă gândirea logică și creativitatea, dar încurajează și spiritul de echipă și cooperarea. Prin abordări interactive, fiecare elev poate descoperi frumusețea matematicii și poate dobândi o atitudine pozitivă față de această disciplină import

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

STAR
KIDS

ISSN 2784 - 1146